

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

55. aastakäik

15. juuni 2012

<u>Teatis nr</u>	<u>Sisukord</u>	<u>Lehekülg</u>
I	<i>Resolutsioonid, soovitused ja arvamused</i>	
	RESOLUTSIOONID	
	Euroopa Parlament	
	2010–2011 ISTUNGJÄRK	
	14.–16. detsember 2010 istungid	
	Istungjärju protokoll on avaldatud ELT C 93 E, 25.3.2011.	
	VASTUVÕETUD TEKSTID	
	Teisipäev, 14. detsember 2010	
2012/C 169 E/01	Finantsinstrumentidega kauplemise reguleerimine - anonüümsed kauplemisplatvormid jne Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon finantsinstrumentidega kauplemise (sh anonüümsete kauplemisplatvormide jne) reguleerimise kohta (2010/2075(INI))	1
2012/C 169 E/02	Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamine – ELi KBRTjulgeoleku tegevuskava Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamise kohta – ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava (2010/2114(INI))	8
2012/C 169 E/03	Hea valitsemistava ja ELi regionaalpoliitika Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ELi regionaalpoliitika hea valitsemistava kohta: Euroopa Komisjoni abi- ja kontrollimenetlused (2009/2231(INI))	23
2012/C 169 E/04	Territoriaalne, sotsiaalne ja majanduslik ühtekuuluvus Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon tõelise territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamise kohta ELis – ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus? (2009/2233(INI))	29

Kolmapäev, 15. detsember 2010

2012/C 169 E/05	Komisjoni 2011. aasta tööprogrammi tutvustamine Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon komisjoni teatise kohta komisjoni 2011. aasta tööprogrammi kohta	37
2012/C 169 E/06	ELi ja Aafrika strateegilise partnerluse tulevik pärast ELi ja Aafrika kolmandat tippkohtumist Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon ELi ja Aafrika strateegilise partnerluse tuleviku kohta pärast ELi ja Aafrika kolmandat tippkohtumist	45
2012/C 169 E/07	Põhiõiguste olukord Euroopa Liidus (2009) ja institutsioonilised aspektid pärast Lissaboni lepingu jõustumist Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon põhiõiguste olukorra kohta Euroopa Liidus (2009) ja institutsiooniliste aspektide kohta pärast Lissaboni lepingu jõustumist (2009/2161(INI))	49
2012/C 169 E/08	Reklaami mõju tarbija käitumisele Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon reklaami mõju kohta tarbija käitumisele (2010/2052(INI))	58
2012/C 169 E/09	Energiatõhususe tegevuskava Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon energiatõhususe tegevuskava läbivaatamise kohta (2010/2107(INI))	66

Neljapäev, 16. detsember 2010

2012/C 169 E/10	Inimõigused maailmas 2009. aastal ja ELi poliitika selles valdkonnas Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon aastaaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi maailmas 2009. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas (2010/2202(INI))	81
2012/C 169 E/11	Uus Afganistani strateegia Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon uue Afganistani-strateegia kohta (2009/2217(INI))	108
2012/C 169 E/12	Alalise kriisimehhanismi loomine euroala finantsstabiilsuse tagamiseks Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon alalise kriisimehhanismi loomise kohta euroala finantsstabiilsuse tagamiseks	122
2012/C 169 E/13	Olukord Côte d'Ivoire'is Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon olukorra kohta Côte d'Ivoire'is	126
2012/C 169 E/14	Munakanade heaolu Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon ELi munakanade tööstuse ning täiustamata puuride kasutamise keelu kohta alates 2012. aastast	129
2012/C 169 E/15	Malaisia: peksukaristuse kasutamine Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon Malaisia kohta: peksukaristuse kasutamine	132

Teisipäev, 14. detsember 2010

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

RESOLUTSIOONID

EUROOPA PARLAMENT

Finantsinstrumentidega kauplemise reguleerimine - anonüümsed kauplemisplatvormid jne

P7_TA(2010)0466

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon finantsinstrumentidega kauplemise (sh anonüümsete kauplemisplatvormide jne) reguleerimise kohta (2010/2075(INI))

(2012/C 169 E/01)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse direktiivi 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta ⁽¹⁾ (edaspidi MiFID);
- võttes arvesse direktiivi 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse G20 riikide poolt 2. aprillil 2009 Londonis, 25. septembril 2009 Pittsburghis ning 26. ja 27. juunil 2010 Torontos tehtud avaldusi;
- võttes arvesse MiFIDI läbivaatamise (aktsiaturud) raames Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Komitee (CESR) poolt komisjonile antud tehnilisi nõuandeid (CESR/10-394);
- võttes arvesse MiFIDI läbivaatamise (tehinguaruandlus) raames CESRi poolt komisjonile antud tehnilisi nõuandeid (CESR/10-292);
- võttes arvesse MiFIDI läbivaatamise (investorite kaitse ja vahendajad) raames CESRi poolt komisjonile antud tehnilisi nõuandeid (CESR/10-417);
- võttes arvesse CESRi tehtud üleskutset avaldada arvamust Euroopa aktsiaturgude mikrostruktuursete küsimuste kohta (CESR/10-142);
- võttes arvesse Prantsusmaa majandus-, tööstus- ja tööhõiveministrile 2010. aasta veebruaris esitatud aruannet MiFIDI läbivaatamise kohta;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Väärtpaberijärelevalve Organisatsiooni (IOSCO) 2009. aasta veebruaris esitatud konsulteerimisaruannet, mis käsitleb otsese elektroonilise juurdepääsu poliitikat;

⁽¹⁾ ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.⁽²⁾ ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- võttes arvesse makse- ja arveldussüsteemide komitee (CPSS) ja IOSCO 2004. aasta novembris esitatud soovitusi kesksetele osapooltele;
 - võttes arvesse Ameerika Ühendriikide väärtpaber- ja börsikomisjoni teatist aktsiaturu struktuuri kohta (nr 34-61358; dokument nr S7-02-10);
 - võttes arvesse MiFIDi läbivaatamise raames Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Komitee poolt komisjonile antud tehnilisi nõuandeid ja vastuseid komisjoni lisateabe taotlusele (Ref: CESR/10-802, Ref: CESR/10-799, Ref: CESR/10-808, Ref: CESR/10-859, Ref: CESR/10-860);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A7-0326/2010),
- A. arvestades, et G20 riigid märkisid, et ükski finantsasutus, finantstooode ega piirkond ei tohiks jääda aruka reguleerimise ja tõhusa järelevalve raamest välja ning leppisid kokku, et kõigi börsiväliste tuletis-instrumentide standardsete lepingutega tuleks kaubelda börsil või vajaduse korral elektroonilistel kauplemisplatvormidel;
- B. arvestades, et finantskriisi süvendas läbipaistvuse puudumine ja sellega kaasnenud finantssüsteemi riskisuundumuste ebaselgus, mis soodustas üldise usaldamatuse levikut ja aitas sellega sularahavooge drastiliselt kahandada;
- C. arvestades, et tarbijakaitse, läbipaistvus (eriti hinnakujundusprotsessi puhul), turgude tõhusus ja likviidsus ning võrdne konkurentsiolekord olid MiFIDi jõustumisel peamised eesmärgid, mida aga ei ole veel täidetud ja mis seetõttu peavad jääma esmatähtsateks; arvestades, et finantskriisi tõttu tuleb MiFIDi läbivaatamisel prioriteetseks seada ka süsteemsete riskide piiramine;
- D. arvestades, et MiFIDis muudatuste tegemisel tuleb alati arvestada selle tähtsust reaalmajandusse liikuvate kapitalivoogude juhtimisel ja seeläbi selle võimalikku mõju töökohtadele, investeeringutele ja pensionitele;
- E. arvestades, et kuni 40 % tehingute mahust teostatakse endiselt börsiväliselt; arvestades, et turuosalisi peaks julgustama rohkem kaupleva organiseeritud kauplemiskohtades;
- F. arvestades, et kauplemiseelse läbipaistvuse nõudest vabastamise ning mitmepoolsete kauplemissüsteemide (*Multilateral Trading Facility – MTF*) ja anonüümsete kauplemisplatvormide (*dark pools*) lisamisega MiFIDi taheti soodustada üleminekut rohkem reguleeritud ja läbipaistvamatele kauplemiskohtadele;
- G. arvestades, et MiFIDi kohaselt toimuvad börsiväliselt ühekordsed ja ebaregulaarsed tehingud, mis tehakse hulгимүүijatega ja on osaks ärisuhtest, mida iseloomustavaud turul tavapärasest suuremad tehingud, kusjuures need toimuvad väljaspool süsteemi, mida asjaomane firma kliendi korralduste ühingu sisese täitjana toimides tavaliselt kasutab;
- H. arvestades, et ehkki MiFIDis sätestatakse läbipaistvuse nõudest vabastamine, et võimaldada organiseeritud turul kasutada anonüümseid kauplemisplatvorme, ehkki on ette nähtud mitmepoolset kauplemis-süsteemid ja kliendi korralduste ühingu siseseid täitjaid (*Systematic Internaliser – SI*) ning ehkki börsivälised tehingud on definitsiooni kohaselt juhuslikud ja ühekordsed, on CESR/10-394 andmetel selliste börsiväliste tehingute osakaal, mis ei toimu kliendi korralduste ühingu sisese täitjate süsteemi põhisel, endiselt 38 % kõigist teatatud tehingutest, ning arvestades, et see ei ole MiFIDi rakendamise järel vähenenud; arvestades, et seetõttu tuleks tagada MiFIDi eeskirjade ja nõuetest vabastamiste rangem ja tulemuslikum jõustamine;
- I. arvestades, et aktsiaturu killustatus on avaldanud soovimatut mõju likviidsusele ja turu tõhususele läbipaistvuse vähenemisega anonüümsete kauplemisplatvormide ja ristumisvõrgustike laienemise tõttu; nii börsil asuvate kui ka börsiväliste kauplemiskohtade arvu kasv ja üha tehnilisemaks muutunud kauplemine on vähendanud tehingute keskmist väärtust 22 266 eurolt 2006. aastal 9 923 euroni 2009. aastal, suurendades tehingute kogukulu osade kasutajate jaoks;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- J. arvestades, et tehingute suuruse vähenemine on vähendanud turuosaliste suutlikkust konkreetsetel turul koheselt suuri korraldusi täita ja et soov vältida suurte tehingute turumõju on edendanud anonüümsete kauplemisplatvormide kasutamise (*dark-pool trading*) levikut; arvestades, et Euroopa Majanduspiirkonnas organiseeritud turgudel teostatavate aktsiatehingute kogumahust vähem kui 10 % puhul kasutatakse MiFIDis sätestatud kauplemiseelse läbipaistvuse nõudest vabastamist (CESR/10-394); arvestades, et nimetatud nõuetest vabastamine võimaldab kasutada anonüümsetel kauplemisplatvormidel kauplemist, mis on anonüümsete börsiväliste tehingutega võrreldes läbipaistvam ja paremini reguleeritud võimalus, kuid arvestades, et börsiväliste tehingute (sh maaklerite ristumisvõrgustike) piisava reguleerimise puudumine annab konkurentsieelise börsivälisete tehingutele ja soodustab anonüümse kauplemise levikut, mis kahjustab turu üldist läbipaistvust; arvestades, et praegu ei kohaldata kauplemiseelse läbipaistvuse nõuet koguarvestuses ligi pooltele tehingutest, kuid pooled börsivälised tehingud on mahult väiksemad, kui turul tavapärane, ega vaja seetõttu kaitset turumõju vastu;
- K. arvestades, et võrdsete võimaluste tagamiseks tuleks maaklerite ristumisvõrgustike ärimudeleid põhjalikult uurida, et tagada juhul, kui nad pakuvad teenuseid, mille puhul tegutsevad nad tegelikult reguleeritud turgude, mitmepoolsete kauplemissüsteemide või kliendi korralduste ühingusiseste täitjatena, nende vastav reguleerimine;
- L. arvestades, et konkurentsi kasulikkus konkurentsivõimelisema ja innovatiivsema kauplemisinfrastruktuuri näol ei ole tõestust leidnud, sest summaarsed tehingukulud ei ole vähenenud ja turg on muutunud läbipaistmatumaks, samas on selgelt näha, et kvaliteet ja kõigi osalejate puutumatus killustataval turul ei ole nõuetekohaselt tagatud;
- M. arvestades, et kuna välkkauplemine muudab finantsturge väidetavalt likviidsemaks, oleks kasulik kindlaks teha, kas elektroonilise korralduste edastamise süsteemi ja välkkauplemise strateegiate kohaste tehingute suure osakaaluga (USAs hinnanguliselt 70 %) kaasnevad riskid, pidades eelkõige silmas USA väärtpaberi- ja börsikomisjoni järeldusi USAs 6. mail 2010 aset leidnud finantsturgude ootamatu kokkuvarisemise kohta, mil välkkauplemise jaoks likviidsuse pakkujad turult lahkusid;
- N. arvestades välkkauplemise strateegiate suhtelist uudsust Euroopas, kus need nüüd moodustavad hinnanguliselt 35 % turu mahust;
- O. arvestades, et kõigi vara liikidega toimuva kauplemistegevuse puhul tuleks saavutada suurem läbipaistvus kauplemiseelse ja -järgse aruandluse abil, et tagada probleemide tekke ja nende ulatuse varasem avastamine, suurendada hinnakujundusprotsessi tõhusust ja edendada turuosaliste vahelist usaldust;
- P. arvestades, et 24. ja 25. septembril 2009 Pittsburghis vastu võetud G20 kohtumise otsustes deklareeriti, et kõigi standardsete börsiväliste tuletisinstrumentide lepingutega tuleks kaubelda börsil või elektroonilistel kauplemisplatvormidel;
- Q. arvestades, et rakendamise erinevused liikmesriikides on põhjustanud MiFIDI raamistiku puudulikkude kohaldamist,

MiFIDis sätestatud kauplemiskohad

1. tunnistas, et turu infrastruktuurid on olnud kogu kriisi vältel tugevad ja kutsus komisjoni sellegipoolest turu infrastruktuuri tugevdama kõigi kauplemiskohtade ja kliiringsüsteemide ulatuses, et võimaldada neil tulla toime tulevaste riskidega suurendatud läbipaistvuse ja paindlikkuse ning kõiki tehinguid hõlmava regulatiivse järelevalve abil;
2. on rahul komisjoni ettepanekuga võtta vastu määrus, milles käsitletakse börsiväliseid tehinguid tuletisinstrumentidega, keskseid osapooli ja keskhoidlaid, kuna see on vajalik eeltingimus finantsinstrumentide turgude läbipaistvuse ja turvalisuse suurendamiseks, ning peab seda esimeseks sammuks olulise osa börsiväliste tehingute üleviimisel MiFIDI põhjal reguleeritavatesse kauplemiskohtadesse;
3. teeb ettepaneku võrdse kohtlemise huvides kohaldada mitmepoolsetele kauplemissüsteemidele samal tasemel järelevalvet ja seetõttu neid ka sarnaselt reguleerida, kuna mitmepoolsete kauplemissüsteemide ja reguleeritud turgude konkurents peaks toimuma võrdsetes tingimustes, juhtides seejuures tähelepanu mitmepoolsete kauplemissüsteemide olulisele rollile turule sisenemisel;

Teisipäev, 14. detsember 2010

4. palub Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusel uurida kliendi korralduste ühingusise täitja süsteemi toimimist ja eesmärki ning esitada ettepanekud selle kategooria paremaks reguleerimiseks, et tagada kõnealuse süsteemi kasutamine finantspartneriga kahepoolsete korralduste täitmisel;

5. nõuab, et portfellihoolduse teenust osutavad ja portfellihoolduritena tegutsevad investeerimisühingud saaksid investeerimisühingutelt, kelle kaudu nad korraldusi esitavad, parimat tuge korralduste täitmise näol, hoolimata asjaolust, et portfellihooldur on MiFIDi järgi liigitatud kõlblikuks osapooleks;

6. kutsub Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutust üles läbi vaatama seda, kas iga korralduse parimat täitmist (*order-by-order best execution*) on vaja paremini reguleerida, pidades silmas nii kauplemisjärgsete andmete kui ka teostamise kvaliteeti käsitlevate andmete olemasolu, samuti turu tehnoloogiat, näiteks korralduste liikumist ja kauplemiskohtade vahelisi ühendusi;

7. nõuab MiFIDi sätete põhjalikku jõustamist, mis peab tagama, et reguleeritud turgude, mitmepoolsete kauplemissüsteemide või kliendi korralduste ühingusisest täitjatega analoogiliselt tegutsevaid maaklerite ristumisvõrgustikke reguleeritakse nimetatutega sarnaselt, ning jõustamise hõlbustamiseks nõuab, et kõik maaklerite ristumisvõrgustikud peaksid esitama pädevatele asutustele kogu vajaliku teabe, sealhulgas

- süsteemi kirjelduse ning andmed omanike ja klientide kohta;
- süsteemi juurdepääsu käsitlevad üksikasjad;
- andmed süsteemi abil teostatud tehingute kohta;
- andmed kauplemismeetodite ja maaklerite tegevusvabaduse kohta;
- andmed kohese kauplemisjärgse aruandluse korralduse kohta;

8. palub uurida börsiväliseid aktsiatehinguid ning nõuab börsiväliste tehingute paremat reguleerimist, et tagada reguleeritud turgude ja mitmepoolsete kauplemissüsteemide kasutamise kasv mitmepoolsete korralduste täitmisel ja kliendi korralduste ühingusisest täitjate kasutamise kasv kahepoolsete korralduste täitmisel ning börsiväliste aktsiatehingute osakaalu oluline vähenemine;

9. palub komisjonil uurida kõigile anonüümsetele tehingutele miinimumsuuruse määramist ja võimalust seda rangelt rakendada, et hindade määramiseks avatud kauplemiskohtade kaudu piisavaid kauplemisvooge säilitada;

Kauplemiseelse läbipaistvuse nõudest vabastamine

10. kutsub komisjoni üles vaatama läbi MiFIDis sisalduvad kauplemiseelse läbipaistvuse nõudest vabastamise sätted, et

- kaaluda, kas võrdlushinna suhtes kohaldatava erandi jaoks tuleks võtta kasutusele sobilik miinimumkinnis, et edendada avatud kauplemiskohtade kasutamist;
- kaaluda võrdlushinna suhtes kohaldatava erandi laiendamist nii, et see hõlmaks tehinguid, mis jäävad ostu- ja müügihinna praegusesse vahesse võrdlusturul;
- kehtestada tehingute maksimaalne maht, mille puhul võib kasutada kauplemiseelse läbipaistvuse nõudest vabastamist, et tagada tõhus hinna kindlaksmääramine;

Teisipäev, 14. detsember 2010

— anda Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutusele võimalus kohandada ja piirata vajaduse korral kauplemiseelse läbipaistvuse nõudest vabastamist, võttes arvesse anonüümsete kauplemisplatvormide mõju turgude tõhususele;

11. taotleb kauplemiseelsete erandite ühtlast kohaldamist kõigis liikmesriikides, et piirata rakendamisega seotud erinevusi, mis võivad kaasa tuua ebakindluse, õigusnormide erinevuste ärakasutamise ja ebavõrdse konkurentsiolekorra; on seisukohal, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutuse määratletud tehnilised standardid võiksid olla sobiv viis selle eesmärgi saavutamiseks kooskõlas finantsteenuste ühtsete eeskirjade kohaldamise ideega;

Konsolideeritud börsiteave

12. tunneb heameelt turuosaliste hiljutise teate üle, mille kohaselt eraldavad nad oma kauplemiseelset ja -järgset andmed, ning nõuab täiendavate jõupingutuste tegemist, et saavutada ühised andmenõuded ja andmete parem kättesaadavus;

13. kutsub komisjoni üles looma töörihma, et kõrvaldada raskused, mis takistavad turuandmete konsolideerimist Euroopas ja seostuvad eelkõige kõigi tehingute andmete kehva kvaliteediga;

14. kutsub Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutust üles koostama kõigi kauplemisjärgsete andmete, sealhulgas nii organiseeritud kauplemiskohtade kui börsiväliste tehingute andmete jaoks ühised aruandlusstandardid ja -vormid, et hõlbustada andmete konsolideerimist;

15. palub, et kõigilt aruandlust koostavatel kauplemiskohtadel nõutaks kauplemisjärgsete ja -eelsete andmete esitamist eraldi, et teabe saaks kõigile turuosalistele kättesaadavaks teha majanduslikult põhjendatud ning võrreldavate hindadega; palub lisaks komisjonil kaaluda kinnitatud avaldamiskorra (*Approved Publication Arrangements*) kontseptsiooni rakendamist, et kehtestada kvaliteedistandardid tehingute andmete avaldamisele ja vähendada selliseid kauplemiskohti, kuhu tehingute andmeid saab esitada, samuti konsolideerimist takistavate internetilehekülgede kasutamist;

16. nõuab andmete avalikustamise tähtsaja lühendamist nii, et tehingutest tuleb teatada reguleerivatele asutustele kahekümne nelja tunni jooksul pärast nende toimumist; on seisukohal, et tehingute teatamise puhul tuleks tavaolukorras rohkem kui 1 minuti pikkuseid viivitusi pidada lubamatuteks;

17. on seisukohal, et on tähtis analüüsida börsivälise kauplemise jaotust ja ärimudeleid; kutsub seetõttu üles kehtestama börsiväliste tehingutele kauplemiseelset ja -järgset läbipaistvust tähistava konkreetse märgistuse, et paremini mõista selliste börsiväliste tehingute olemust ja hinnata, milliste tehingute teostamine börsiväliselt on nende konkreetsete omaduste põhjal legitiimne;

Mikrostruktuursed küsimused

18. nõuab, et pärast finantsturgude ootamatut kokkuvarisemist peaksid kõik kauplemisplatvormid suutma riiklikele järelevalveasutustele tõendada, et nende tehnoloogia ja järelevalvesüsteemid suudavad toime tulla sellise korraldustelaviiniga nagu 6. mail 2010. aastal, et tagada nende edukas toimetulek välk-kauplemise ja algoritmilise kauplemisega seotud tegevusega äärmuslikes olukordades ning näidata, et suudavad oma korralduste nimekirjad päeva lõpuks taastada nii, et on võimalik välja selgitada ebahariliku tegevuse põhjused turul ning kindlaks määrata turu võimalik kuritarvitamine;

19. kutsub Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutust üles analüüsima algoritmilise kauplemise ja välk-kauplemise poolt turule tekitatavaid kulusid ja tulusid ning selle mõju teistele turuosalistele, eriti institutsionaalsetele investoritele, et teha kindlaks, kas automaatselt tekitatavad märkimisväärsed kauplemisvood annavad turule reaalselt likviidsust ning kuidas see mõjutab hinna määramist üldisemalt, samuti seda, milliseid võimalusi kuritarvituseks annab turuga manipuleerimine, mis loob turuosalistele ebavõrdsed võimalused, ja kuidas see mõjutab turu üldist stabiilsust;

20. nõuab, et „tasandamine” (*layering*) või „kvootide täitmine” (*quote stuffing*) määratletaks selgesõnaliselt turu kuritarvitamisena;

Teisipäev, 14. detsember 2010

21. nõuab, et uuritaks, kas välkkauplemise strateegiaid kasutavate ettevõtete tegevust tuleks reguleerida, et tagada neil stabiilsete süsteemide ja kontrollimehhanismide olemasolu ning nende poolt kasutatavate algoritmide pidev kontrollimine, suutlikkus päevasiseseks järelevalveks, teabe hankimine reaajas kehtiva positsiooni ja finantsvõimenduse kohta ja samuti see, et nad suudaksid tõendada, et neil on ebaharilike olukordade jaoks paika pandud ranged juhtimismeetmed;
22. nõuab, et uuritaks välkkauplemisega seonduvaid probleeme turujärelevalve valdkonnas; märgib, et reguleerivatel asutustel peavad olema asjakohased vahendid võimaliku kuritarvituse tuvastamiseks ja jälgimiseks; nõuab seetõttu, et pädevatele asutustele antaks aru kõikidest korraldustest, mille on saanud reguleeritud turud ja mitmepoolsed kauplemissüsteemid, ning nendes kauplemiskohtades tehtud tehingutest;
23. nõuab, et kõik kauplemiskohad, mis võimaldavad kas otse või andmeid esitava kolmanda osapoole kaudu serverite koospaiknemist, tagaksid võrdse juurdepääsu säilitamise kõikidele koospaiknemisega seotud klientidele ning võimaluse korral sama infrastruktuuri raames ajalist viivitust käsitleva korra, et järgida MiFIDis sätestatud mittediskrimineerivat tava;
24. kutsub reguleerivaid asutusi üles jälgima ja reguleerima sponsoreeritud juurdepääsu pakkumist ning komisjoni kaaluma muu hulgas järgmisi täiendavaid meetmeid:
- selgesõnaliselt keelustada filtreerimata sponsoreeritud juurdepääsu ettevõtetele, sõltumata sellest, kas nad kuuluvad või ei kuulu sponsoriga samasse kontserni;
 - nõuda maakleritelt ja investeerimisühingutelt kauplemiseelse ja -järgse riskijuhtimise kontrollimise ning järelevalvemeetmete süsteemi loomist, dokumenteerimist ja ülalpidamist, et hallata turulepääsuga seotud finants-, regulatiivseid ja muid riske;
25. kuigi peab kaitsemeetmete kohaldamist vajalikuks, nõuab siiski, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus uuriks põhjalikumalt seda, kas sponsoreeritud juurdepääsu saab käsitleda diskrimineeriva juurdepääsunähtena;
26. kutsub komisjoni üles võtma vastu IOSCO tehnilise komitee poolt koostatavad otsest elektroonilist juurdepääsu, sealhulgas sponsoreeritud juurdepääsu käsitlevad põhimõtted, mis hõlmavad kriteeriume, mille alusel valitakse kliendid, kellele võib anda sponsoreeritud juurdepääsu ja kelle puhul võib luua lepingulise suhte platvormi, liikme ja kliendi vahel, ning määratakse kindlaks kasutusel põhinevad kohustused asjakohaste kontrollimehhanismide ja filtrite abil;
27. on seisukohal, et välkkauplemise tehingute (*flash orders*) kasutamine tuleks selgesõnaliselt välistada, et oleks võimalik järgida kõigi investorite võrdse kohtlemise põhimõtet;
28. nõuab, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus uuriks teenustasude struktuuri, et tagada korralduse teostamise tasu, täiendavate teenustasude, investeerimisühingute komisjonitasu ja muude asjaomaste stiimulite läbipaistvus, mittediskrimineerivus ja kooskõla usaldusväärse hinnakujundusega, ning nende määramine ja rakendamine viisil, mis ei soodusta eeskirju eiravat kauplemist, ning hindaks, kas tellimusi esitavad kasutajad peaksid maksma miinimumtasu, sõltumata sellest, kas nende tellimused täidetakse või mitte, sest neid korraldusi tuleb hallata turu infrastruktuuris;
29. teeb ettepaneku, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus viiks läbi uuringu tegija/võtja (*maker/taker*) teenustasude mudeli kohta, et teha kindlaks, kas tegijaga seotud soodsamast teenustasude struktuurist osasaajate puhul tuleks kohaldada ka turutegijate ametlikke kohustusi ja järelevalvet;
30. nõuab, et Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve Asutus kontrolliks ja määraks rakendusaktide abil kindlaks selle, et kauplemiskohtadel oleksid paigas kindlad volatiilsuse peatamise süsteemid ja nn automaatlülitid (*circuit breakers*), mis toimivad üheaegselt kõigis ELi kauplemiskohtades, et vältida USAs toimunud finantsturgude ootamatu kokkuvarisemise sarnaseid sündmusi;

Teisipäev, 14. detsember 2010

Reguleerimisala

31. nõuab, et ühelegi reguleerimata turuosalisele ei antaks otsest või filtreerimata sponsoreeritud juurdepääsu ametlikele kauplemiskohtadele ning et omal kulul tegutsevad olulised turuosalsed peaksid end registreerima reguleeriva asutuse juures ja lubama oma kauplemistegevust nõuetekohasel määral jälgida ja kontrollida, et tagada stabiilsus;
32. nõuab, et reguleerimata turuosaliste poolt algoritmilise kauplemise strateegiate abil oma arvel kauplemine (*proprietary trading*) oleks lubatud üksnes reguleeritud finantspartneri kaudu;
33. nõuab, et MiFIDi läbipaistvussüsteemi kohaldamisala laiendataks kõigile aktsiatega sarnastele instrumentidele, sealhulgas väärtpaberite hoidmistunnistustele (*depository receipts*), börsil kaubeldavatele fondidele, börsil kaubeldavale toorainele ja sertifikaatidele;
34. palub komisjonil ja Euroopa Väärtpaberiturujärevalve Asutusel kaaluda kauplemiseelse ja -järgse läbipaistvusnõude kehtestamist kõigile muudele finantsinstrumentidele, v.a aktsiatele, sealhulgas valitsuste ja ettevõtete võlakirjaturud ning keske vastaspoole kõlblikud tuletisinstrumendid; on seisukohal, et seda nõuet tuleks kohaldada viisil, mis võimaldab vajaduse korral teha vahet varaliikidel ja samal ajal ühildub meetmetega, millega edendatakse börsiväliste tuletistoodete täiendavat standardiseerimist, et võimaldada läbipaistvusnõude kohaldamise laiendamist;
35. on seisukohal, et komisjon peaks tagama, et muid tooteid, v.a aktsiaid puudutavad kauplemisjärgsed andmed esitatakse lihtsalt konsolideeritavas vormis, võttes arvesse küsimusi, mis on esile kerkinud seoses andmete kvaliteediga ja Euroopa aktsiate kauplemisjärgsete andmete konsolideerimisega;
36. toetab komisjoni kavatsust kohaldada tuletisinstrumentidele laiemalt MiFIDi sätteid, kuna nende toodetega kauplemine liigub üha enam organiseeritud kauplemiskohtadesse ja nende suhtes kohaldatakse üha enam standardimist ning keske kliiringu nõudeid;
37. nõuab, et komisjon esitaks ettepaneku selle tagamiseks, et kõigi standarditavate börsiväliste tuletisinstrumentide tehingud sõlmitaks vajaduse korral börsidel või elektroonilistel kauplemisplatvormidel, et tagada tehingute hinna kujunemine läbipaistval, õiglasel ja tõhusal viisil ning ilma huvide konfliktita;
38. taotleb kliiringukodasid, väärtpaberiarveldussüsteeme ja süsteemselt olulisi maksesüsteeme käsitlevate IOSCO standardite läbivaatamist, et suurendada veelgi turu läbipaistvust;
39. on veendunud, et erinevaid füüsiliste ja finantskaupade turge reguleerivatel asutustel peab suundumuste ja seoste väljaselgitamiseks olema juurdepääs samadele andmetele ning kutsub komisjoni üles kooskõlastama oma tegevust nii ELi sees kui ka kogu maailmas;

*

* *

40. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja Euroopa Keskpangale.
-

Teisipäev, 14. detsember 2010

Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamine – ELi KBRTjulgeoleku tegevuskava

P7_TA(2010)0467

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamise kohta – ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava (2010/2114(INI))

(2012/C 169 E/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 2 lõiget 5 ja artikleid 67, 74, 196 ja 222;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat;
- võttes arvesse nõukogu ja komisjoni 20. detsembri 2002. aasta programmi koostöö tõhustamiseks Euroopa Liidus keemiliste, bioloogiliste, radioloogiliste või tuumaterrorismiohtude vältimiseks ja nende tagajärgede piiramiseks (2002. aasta KBRT programm) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsust 2002/475/JSK terrorismivastase võitluse kohta ⁽²⁾, mida on muudetud nõukogu raamotsusega 2008/919/JSK ⁽³⁾;
- võttes arvesse massihävitusrelvade ja nende kandevahendite leviku tõkestamise ELi strateegiat (2003);
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 12. detsembri 2003. aasta Brüsseli kohtumisel vastu võetud 2003. aasta Euroopa julgeolekustrateegiat „Turvaline Euroopa paremas maailmas” ning ELi 2010. aasta sisejulgeoleku strateegiat ⁽⁴⁾ ja komisjoni teatist selle kohta (KOM(2010)0673);
- võttes arvesse ELi 2004. aasta solidaarsusprogrammi, mis käsitleb terroriohu ja -rännakute tagajärgi ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse ELi terrorismivastase võitluse strateegiat, mille Euroopa Ülemkogu 1. detsembril 2005. aastal Brüsselis vastu võttis ⁽⁶⁾, ning rakendamise tegevuskava ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse 18.–22. jaanuaril 2005 Jaapanis toimunud katastroofide vähendamise maailmakonverentsil vastu võetud Hyogo tegevusraamistikku aastateks 2005-2015 ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse teadusuuringute ja tehnoloogia arendamise seitsmendat raamprogrammi ⁽⁹⁾, eriti selle raames toimuvat KBRT projekti CBRN E-map rahastamist ⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁾ 14627/2002.

⁽²⁾ EÜT L 164, 22.6.2002, lk 3.

⁽³⁾ ELT L 330, 9.12.2008, lk 21.

⁽⁴⁾ 5842/2/2010.

⁽⁵⁾ 15480/2004.

⁽⁶⁾ 14469/4/2005.

⁽⁷⁾ 5771/1/2006.

⁽⁸⁾ <http://www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm>.

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsus nr 1982/2006/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmendat raamprogrammi (2007–2013) (ELT L 412, 30.12.2006, lk 1).

⁽¹⁰⁾ <https://www.cbrnemap.org>.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- võttes arvesse nõukogu 5. märtsi 2007. aasta otsust (2007/162/EÜ, Euratom) kodanikukaitse rahastamisvahendi kehtestamise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu 8. novembri 2007. aasta otsust (2007/779/EÜ, Euratom), millega kehtestatakse ühenduse kodanikukaitse mehhanism (uuesti sõnastatud) ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 5. mai 2009. aasta määrust (EÜ) nr 428/2009, millega kehtestatakse ühenduse kord kaheksa kasutusega kaupade ekspordi, edasitoimetamise, vahendamise ja transiidi kontrollimiseks ⁽³⁾;
- võttes arvesse nõukogu 8. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/114/EÜ Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise ja määramise ning nende kaitse parandamise vajaduse hindamise kohta ⁽⁴⁾, eriti piiriülese mõjuga meetmete korral, ning milles muu hulgas esitatakse suunised ühtlustatud läheneamiseks kriitilise tähtsusega infrastruktuuride kaitse võimekuse tõstmisele ELi tasandil, käsitletakse vajadust elutähtsate infrastruktuuridega seotud teabe vahetuse infosüsteemi (CIWIN) järele ning antakse komisjonile nimetatud kriitilise tähtsusega infrastruktuuride kaitse parandamisel kooskõlastaja ja ettepanekute koostaja roll;
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku suurendamise kohta – ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava (KOM(2009)0273);
- võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta järeldusi Euroopa Liidu keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumajulgeoleku tugevdamise kohta ning ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava heakskiitmise kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse Stockholmi programmi – avatud ja turvaline Euroopa kodanike teenistuses ja nende kaitsel ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist „ELi terrorismivastase võitluse poliitika: peamised saavutused ja edasised ülesanded” (KOM(2010)0386);
- võttes arvesse komisjoni teatist „Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala Euroopa kodanikele. Stockholmi programmi rakendamise tegevuskava” (KOM(2010)0171);
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone KBRT, katastroofide ennetamise ja neile reageerimise kohta, ning sellega seoses oma hiljutist, 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni maavärina kohta Haitil ⁽⁷⁾, milles nõutakse ELi kodanikukaitsejõudude loomist;
- võttes arvesse oma 21. septembri 2010. aasta resolutsiooni komisjoni teatise „Ühenduse lähenemisviisi loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamisele” kohta ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse nõukogu eesistuja 25. oktoobri 2010. aasta läbivaadatud ettepanekut võtta vastu nõukogu järelduste projekt KBRT-rünnakuks valmisoleku ja sellele reageerimise kohta, mille aluseks olid meetme H.29 eesmärgid hädaolukordade lahendamise planeerimise parandamiseks ELi KBRT-julgeoleku tegevuskavas ⁽⁹⁾, mille nõukogu 8. novembril 2010 vastu võttis;

⁽¹⁾ ELT L 71, 10.3.2007, lk 9.

⁽²⁾ ELT L 314, 1.12.2007, lk 9.

⁽³⁾ ELT L 134, 29.5.2009, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 345, 23.12.2008, lk 75.

⁽⁵⁾ 15505/1/2009 REV 1.

⁽⁶⁾ ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0015.

⁽⁸⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0326.

⁽⁹⁾ 15465/2010.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Euroopa tõhusama katastroofidele reageerimise suunas: kodanikukaitse ja humanitaarabi roll” (KOM(2010)0600);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit ning keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, väliskomisjoni ning tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamusi (A7-0349/2010),
- A. arvestades, et EL võib osutada pikaajalisele osalusele KBRT programmides, alates Euroopa Ülemkogu 19. oktoobri 2001. aasta Genti kohtumise ja 13.–14. detsembri 2001. aasta Laekeni kohtumise järeldustest; arvestades, et 2002. aastal võeti vastu KBRT programm ja 2004. aastal asendati see ELi solidaarsusprogrammiga, ning arvestades, et nõukogu võttis 12. novembril 2009 vastu uue ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava;
- B. arvestades, et KBRT-õnnetused, olgu juhuslikud või terrorirünnakust tulenevad, kujutavad endast tõsist ohtu ELis elavate inimeste julgeolekule ja tervisele, ohustavad nende elu ja vara ning keskkonda, sealhulgas kultuuripärandit, ning ühiskonna toimimist ühes või mitmes ELi liikmesriigis, seades lõõgi alla elutähtsad infrastruktuurid ja juhtimisvõime;
- C. arvestades nõukogu ja komisjoni ühtelangevat hinnangut, mille kohaselt KBRT-materjalidega seotud juhtumite, sealhulgas terroritegude arv on seni olnud suhteliselt väike, ning arvestades, et enamik KBRT-ainetega seotud katastroofe on tingitud tööstusõnnetustest või ohtlike patogeenide juurdekasvust ja üleilmsest levikust;
- D. arvestades, et praegune ja jätkuv juhuslike või tahtlikult tekitatud KBRT-katastroofide oht Euroopa Liidu territooriumil takistab tõsiselt kõigi põhiõiguste ja vabaduste täielikku kasutamist ning on vastuolus Euroopa vabadusel, õigusel ja turvalisusel rajaneva ala loomise lubadusega ja selle ala arendamisega;
- E. arvestades, et üks suurimaid KBRT-ohte tuleneb KBRT-materjalide levitamisest terroriorganisatsioonide poolt ning arvestades, et seetõttu on üheks oluliseks meetmeks leviku tõkestamise korra tugevdamine ja desarmeerimine kõigi asjakohaste lepingute ja rahvusvaheliste kokkulepete (tuumarelvade leviku tõkestamise leping, keemiarelvade keelustamise konventsioon ja bioloogiliste relvade konventsioon) täieliku rakendamise teel kogu maailmas ning kokkuleppe saavutamise lepingu üle, millega keelustatakse lõhustuvate materjalide tootmine relvade valmistamiseks;
- F. arvestades, et relvade ja lõhkeainete ning tuuma-, bioloogiliste ja keemiarelvade valmistamine, omamine, hankimine, transport, tarnimine ja kasutamine, samuti bioloogiliste ja keemiarelvadega seotud uurimis- ja arendustegevus ning juhiste andmine lõhkeainete, tulirelvade ja teiste relvade valmistamiseks või kasutamiseks ebaseaduslikel eesmärkidel kuulub ELi terrorismi ja terrorismikoolituse määratluse alla, nagu on osutatud nõukogu raamotsustes 2002/475/JSK ja 2008/919/JSK;
- G. arvestades, et KBRT-materjaliga seotud meetmed on üks ELi terrorismivastase strateegia nurgakive, ning arvestades, et seetõttu võttis nõukogu 30. novembril 2009 vastu ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava;
- H. arvestades, et küsimus teatavate, üldsusele turul kergesti kättesaadavate kemikaalide väärkasutamisest omavalmistatud lõhkeainete tootmiseks võib ELis käivitada terroristlike ja muude kuritegelike intsidentide ahela; arvestades, et see tähendab vajadust rangelt kontrollida, kuidas viiakse ellu ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus lõhkeainete lähteainete turustamise ja kasutamise kohta (KOM(2010)0473);

Teisipäev, 14. detsember 2010

- I. arvestades, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist on loodud uus tasakaal ühelt poolt ELi institutsioonide ning teiselt poolt ELi ja tema liikmesriikide kohustuste vahel, seda ka kaitsevaldkonna eriteadmiste osas; arvestades, et sellise uue raamistiku loomine on jätkuv protsess, mis nõuab arusaamist ühistest väärtustest ja ühisest eesmärgist;
- J. arvestades, et KBRTga seotud poliitika on üldjuhul liikmesriikide pädevuses, kuid arvestades, et ELi tasandil on siiski vaja tihedamat koostööd ja koordineerimist;
- K. arvestades, et Euroopa väliteenistuse loomine võimaldab stabiliseerimisvahendi alla kuuluvate meetmete abil parandada ELi üldist kriisidele reageerimist;
- L. arvestades, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava peaks võimaldama riiklike ja ELi tasandi KBRT-ohude ja vajalike reaktsioonidega seotud algatuste tõhusat interaktsiooni, parandades nii „horisontaalset” koordineerimist komisjoni ja liikmesriikide vahel kui ka „vertikaalset” koordineerimist ELi tasandi vahendite ja liikmesriikide vahendite vahel, et suurendada kiirust ja tulemuslikkust teabevahetusel, parimate tavade jagamisel, analüütilise aruandluse igal etapil, ühisel kavandamisel, operatiivkorra väljarendamisel, operatiivtegevuses ning olemasolevate vahendite koondamisel kulude vähendamiseks;
- M. arvestades, et KBRT meetmetega on seotud mitu ELi kriminaal-õiguskaitseasutust, nt Europol, Euroopa pommiandmebaasi ning lõhkeainete KBRT-materjali varase hoiatamise süsteemi loomise kaudu; arvestades, et see nõuab sobiva korra kehtestamist kontrolli teostamiseks Euroopa Parlamendi riikide parlamentide poolt, nagu on ette nähtud nt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 88;
- N. arvestades, et nii ELis kui ka kogu maailmas on järjest rohkem terviseriske ja nendega seotud ohtlike haigustekitajate levik suureneb, nagu näitas hiljutine A/H1N1 puhang;
- O. arvestades, et kuna KBRT-intsidendid võivad põhjustada saasteprobleeme, mis võivad olla piiriülese loomuga, tuleb ELi KBRT-poliitikasse lisada taastamise ja saastusest puhastamise strateegia;
- P. arvestades, et ELi uue KBRT-poliitika üldine eesmärk on vähendada KBRT-intsidentide toimumise ohtu ja nendega Euroopa Liidu kodanikele põhjustatavat kahju ja et selle saavutamiseks tuleb vähendada KBRT-intsidentide toimumise tõenäosust ning piirata nende mõju;
- Q. arvestades, et Euroopa komisjon tunnistab oma teatistes ELi rolli kohta ülemaailmses tervishoius⁽¹⁾, et ELi ja maailma tasandil tuleb terviseriskidega kiireks tegelemiseks meetmeid koordineerida, ja kohustub parandama epideemiateks ja haiguspuhanguteks (sh tahtlikeks tegudeks, nagu bioterrorism) valmisolekut ja neile reageerimise mehhanisme;
- R. arvestades, et tuumarelvade ja nende eelkäijatega võrreldes on bioloogilised materjalid (nt siberi katk) odavamad ja neid on hoopis lihtsam omandada ja levitada, mistõttu on võimalik korraldada ebatüüpilisi terrorirünnakuid, mis kujutaksid endast tohutut ja pikaajalise mõjuga ohtu tervisele ja keskkonnale, sealhulgas põllumajandusele ja toiduvarudele;

(1) Komisjoni talituste töödokument „Ülemaailmne tervishoid - globaliseerumisega kaasnevate probleemidega toimetulek”(SEK(2010)0380), mis kuulub komisjoni teatise juurde nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „ELi roll ülemaailmses tervishoius” (KOM(2010)0128).

Teisipäev, 14. detsember 2010

- S. arvestades, et päästetöötajad, sh politsei-, tuletõrje- ja kiirabi- ja kiirabibrigaadid ei saa KBRT-intsidendi toimimiskohas ohvreid aidata isiklikku julgeolekut ohtu seadmata, kui nad ei ole meditsiiniliste vastumeetmete ja asjakohase koolituse abil ennetavalt kaitstud;
- T. arvestades, et meditsiinilisteks vastumeetmeteks kasutatavate vahendite piirkondlikud varud tagavad kodanike piisava kaitse, sest need tasakaalustavad tervisekaitse ja majanduslikud kaalutlused ning tagavad liikmesriikide vastutuse ja solidaarsuse;
- U. arvestades, et Maailma Terviseorganisatsioon püüab oma ülemaailmse häire ja reageerimise programmiga ⁽¹⁾ suurendada bioloogilist ohutust, bioloogilist julgeolekut ning valmisolekut ohtlike ja uute haigustekitajate puhanguks;
- V. arvestades, et EL osaleb liikmesriikide ja komisjoni kaudu aktiivselt aruteludes globaalse terviseohutuse algatuse üle, mille eesmärk on jõuda kooskõlastatud ülemaailmse tegevuseni, et suurendada tervishoiusüsteemi valmisolekut ning tagada vastumeetmed rahvusvahelise bioloogilise, keemilise ja tuumaterro-rismi ohu korral;
- W. arvestades, et keemilist, bioloogilist, radioloogilist ja tuumajulgeolekut ohustavad peale terrorirünnakute ja hooletuse ka pärast II maailmasõda merepõhja lastud keemiarelvadega reostatud piirkonnad ning ELis asuvad tuumajäätmete ladustamise alad;
- X. arvestades, et keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumaohutuse nõuetekohane tase ELis sõltub ka kolmandates riikides rakendatavast turvatasemest;
- Y. arvestades, et uued ohud julgeolekule võivad tuleneda uue tehnoloogia kasutamisest uute terroriaktide kavandamisel, samal ajal kui julgeolekunõudeid ei kohandata piisavalt kiiresti tehnoloogia arenguga;
- Z. arvestades, et tarvis on praegu kohaldatavate erinevate normide põhjalikku läbivaatamist, et määrata kindlaks vajalikud ning piisavad turvanõuded,
- AA. arvestades, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava koosneb kolmest põhiosast – ennetamine, tuvastamine ning valmisolek ja reageerimine – ning sisaldab neljandat peatükki KBRT-ohu ennetamise, materjalide tuvastamise ja reageerimise meetmete kohta; arvestades, et on vaja tunnistada iga etapi tähtsust, et tagada nõuetekohane riskihindamine, reageerimine ja vastumeetmed, võttes samal ajal vastu tervikliku ja piiriülese lähenemisviisi KBRT-materjalidega tegelemiseks, s.t sobivad mõõdetavad eesmärgid ja meetmed igas etapis;
- AB. arvestades, et komisjoni esitatud ELi KBRT-julgeoleku praegusesse tegevuskavasse nõukogu poolt tehtud muudatused teevad tegevuskava nõrgemaks, muutes selle liikmesriikide jaoks mittesiduvaks ning nõrgendades kavandatud meetmeid, millest paljusid hoitakse liikmesriikide tasandil, selle asemel et anda neile ELi mõõde, samuti nõrgendatakse komisjoni järelevalvet ja kontrolli meetmete rakendamise üle ning mõnel juhul on komisjon liikmesriikide kõrval osavõtjana üldse nimetatamata jäänud,

Üldsuunised

1. märgib, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava arvestab Lissaboni lepingu jõustumise järgset uut pädevuste jaotust liikmesriikide ja ELi vahel, nagu on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 seoses pädevuse andmise, subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega; juhib tähelepanu asjaolule, et ELi

⁽¹⁾ <http://www.who.int/csr/en/>

Teisipäev, 14. detsember 2010

KBRT-julgeoleku tegevuskava hõlmab jagatud sisemise pädevuse valdkonda (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 4) seoses vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala, ühiste julgeolekuprobleemide ja transpordiga, kodanikukaitsemeetmeid (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 196) ning liidu välistegevust (Euroopa Liidu lepingu artiklid 21 ja 22);

2. juhib samas tähelepanu sellele, et ühise KBRT-julgeolekusüsteemi rakendamine ei tohi vähendada liikmesriikide pädevust selles poliitikavaldkonnas;

3. on seisukohal, et tegevuskava aitab olulisel määral tagada riiklike ja Euroopa algatuste sujuva kooskõla KBRT-ohutudele reageerimisel;

4. märgib, et tingimata on vaja võimendada pädevaid eriteadmisi ning vältida topelttööd, killustatust ja ebajärjekindlust ELi institutsioonide ja/või liikmesriikide jõupingutustes kaitse- ja julgeolekuvaldkonnas, kus põhiõigus elule on ohus ning hooletuse ja minnalaskmise tagajärjed on piiriüleised;

5. rõhutab, et EL peaks tugevdama oma ühtset lähenemisviisi KBRT-juhtumite ennetamisele, tuvastamisele ja neile reageerimisele, luues konkreetseid mehhanismid (regulatiivsed, õiguslikud või mitteõiguslikud vahendid), mis muudavad koostöö ja abi andmise õnnetusest või terrorirünnakust tingitud KBRT-katastroofi puhul kohustuslikuks; tuletab meelde, et ELi institutsioonide põhieesmärk peaks olema tagada KBRT-õnnetuse või terrorirünnaku korral riikliku ja rahvusvahelise reaktsiooni tulemuslikkus, lähtudes ELi solidaarsusest ning tegutsedes komisjoni egiidi all koordineeritult ja üleeuroopaliselt;

6. tuletab meelde, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava pakub ELile ja liikmesriikidele võimaluse leida õiguslikud vahendid, mis aitavad tulemuslikult rakendada Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 222 sisalduvat solidaarsusklauslit ning et liikmesriigid peavad olema teadlikud üksteise kavadest ja parimast tavast KBRT-katastroofidega (olgu need juhuslikud või tahtlikult tekitatud) tegelemiseks, et nad saaksid üksteisele koordineeritult ja tõhusalt abi pakkuda;

7. rõhutab, et kindlasti on vaja suurendada komisjoni normatiivse ja regulatiivse sekkumise volitusi, mis ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava praeguses versioonis on paljude eesmärkide ja kavandatud meetmetega seoses mõnevõrra ähmased; seepärast nõuab tungival, et komisjonil tuleks esitada õigusakti ettepanekud võimalust mööda kõikides tegevuskavaga hõlmatud valdkondades; rõhutab, et ainult siis, kui komisjonile on antud kindel reguleeriv roll, saab täita üksikute liikmesriikide jõupingutustest jäävaid tühimikke;

8. rõhutab, et liikmesriikide kohustused KBRT kontrolli osas peavad olema suuremad kui pelgalt parimate tavade ja teabe vahetamine ning et koondada/jagada tuleks ka tehnoloogiat ja infrastruktuuri, et vältida topelttööd ja ressursside raiskamist ning luua väärtuslik ja kulusid kokku hoidev sünergia ELi tasandil; palub liikmesriikidel leppida kokku KBRT-katastroofide tuvastamise ja ennetamise ning KBRT-materjalide ELi-sisese transpordi meetodites, samuti reageerimismeetmetes, sh KBRT alase teabe jagamise ja piiriülese abi osas;

9. seetõttu ergutab sisejulgeoleku alal kõige tugevamaid liikmesriike, vaatamata sellele, et valdkond on tundlik ja eelkõige riikliku iseloomuga, oma teavet, tehnoloogiat ja infrastruktuuri jagama ning ühiseid strateegiaprojekte algatama, nagu eespool kirjeldatud, palub komisjonil ja nõukogul luua andmebaas liikmesriikides saadaolevatest meditsiinilistest vastumeetmetest KBRT-juhtumitele ning seda korrapäraselt ajakohastada, et ergutada olemasolevate võimete paremat jagamist ning koordineerida nimetatud vastumeetmete majanduslikult kasulikku ostupoliitikat;

Teisipäev, 14. detsember 2010

10. nõuab, et arendataks välja ELi kvaliteedi- ja turvanõuded, samuti ELi süsteem ja laboratooriumide võrk KBRT-julgeoleku varustuse ja tehnoloogia sertifitseerimiseks; rõhutab, et ka kahjulike ainetega kokkupuutumist võimaldavates rajatistes töötajate suhtes tuleb kohaldada rangeid turvanõudeid ja värbamismenetlusi; nõuab nii tsiviil- kui ka sõjalise valdkonna parimate teadmiste ja erialateabe jagamist ja kasutamist; rõhutab, et komisjoni juhtimisel tuleks uurimis- ja arendustegevust vajalikul määral rahastada, et tagada ELi mõõtmega rakendusuringute ja ulatuslike näidisprogrammide teostamine, ning et turu killustatust arvestades on vaja ELi tööstuspoliitikat tsiviiljulgeoleku valdkonnas, mis edendaks koostööd ELi ettevõtete vahel ning rohkem toetaks eriti väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid ja tööstusi, kelle arvele langeb suur osa seitsmenda raamprogrammi julgeolekuvaldkonna uuendustegevusest, samuti peaks püüdma stimuleerida koostööd, eriti piiriülest koostööd Euroopa ettevõtjate vahel; soovib, et kõigi KBRT-julgeoleku valdkonna projektide juhtimiseks moodustataks üldine, KBRT-ohu kogu olelustuslikult (ennetus, tuvastamine ja reageerimine) hõlmav projektijuhtimissuutlikkus; palub komisjonil esitada Euroopa bioloogilise kaitse tööstuse arendamise strateegia;

11. tunnustab asjaolu, et KBRT-kaitset käsitletakse komisjoni, Euroopa Kosmoseagentuuri ja Euroopa Kaitseagentuuri vahelise julgeoleku- ja kaitseuuringute koostöö Euroopa raamistiku ühe teemavaldkonnana; rõhutab, et kaitseuuringutesse ja -tehnoloogiasse ning komisjoni poolt seitsmenda raamprogrammi põhjal tsiviiljulgeoleku alastesse teadusuuringutesse tehtavate investeeringute kooskõlastamine, vastastikuse täiendavus ja sünergia eeldab, et tulemuslikult täiustatakse asjaomaseid õiguslikke tingimusi, mis reguleerivad teabevahetust nii Euroopa koostööraamistiku sees kui ka ELi ja liikmesriikide tasandil tehtavaga, nagu on sätestatud nõukogu 19. detsembri 2006. aasta otsuses 2006/971/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) rakendamise eriprogrammi „Koostöö” (¹); nõuab rajatiste turvalisust käsitlevate üleeuroopaliste rakendusuringute arendamist, et kaitsta kohalikke elanikke ja keskkonda, samuti nõuab suuremate näidisprogrammide käivitamist; ergutab looma KBRT-ohutudele spetsialiseerunud ekspertkeskusi ning edendama teadlaste liikuvust;

12. nõuab liikmesriikide ühiste andmebaaside ja tundlike uuringuandmete kasutamisel sobivate kaitse- ja julgeolekumeetmete rakendamist, sest tähelepanu pööramine andmete turvalisusele soodustab paremat koostööd ja teabevahetust liikmesriikide asutuste ja organite vahel;

13. rõhutab tugevdatud valmisoleku tähtsust ning nõuab liikmesriikide võimete ja vahendite regulaarset kaardistamist ja liikmesriikidevahelisi ühisõppusi;

14. rõhutab, et kiiresti on vaja luua komisjoni talitustele tuginev kriisidele reageerimise Euroopa mehhanism, mis koordineeriks tsiviil- ja sõjalisi vahendeid ning tagaks, et EL suudab KBRT-katastroofide kiiresti reageerida; kordab oma nõuet luua olemasoleval ELi kodanikukaitse mehhanismil põhinevad ELi kodanikukaitsejõud, mis võimaldab liidul koondada vajalikud vahendid, et pakkuda hädaabi, sh humanitaarabi, 24 tunni jooksul KBRT-katastroofi puhkemisest ELi territooriumil või väljaspool seda; rõhutab, et tuleks rajada sobivad ühendused ja partnerlused selliste asutuste vahel nagu Europol, Interpol ja liikmesriikide õiguskaitseasutused, et luua sobiv ja tõhus raamistik hädaolukordade ennetamiseks ja seireks reaalsajas ning operatiivtegevuseks ja koordineerimiseks KBRT-materjalidega seotud katastroofide puhul, ja rõhutab vajadust ka komisjonile aru anda; tuletab meelde 2006. aasta Barnier' aruannet „Euroopa kodanikukaitsejõud: Euroopa abi” (²), mida parlament jõuliselt toetas, ning sellega seoses on rahul, et komisjon on taas valmis Euroopa hädaolukordadele reageerimise suutlikkuse loomiseks, nagu öeldakse komisjoni teatises „Euroopa tõhusama katastroofidele reageerimise suunas: kodanikukaitse ja humanitaarabi roll” (KOM(2010)0600);

(¹) ELT L 400, 30.12.2006, lk 86.

(²) http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/president/pdf/rapport_barnier_en.pdf

Teisipäev, 14. detsember 2010

15. nõuab kahese kasutusega tsiviil-sõjalise tehnoloogia kasutamist sünergia allikana; selgelt määratletud strateegilise koostöö raamistikus ergutab heade tavade vahetamise, ekspertide struktureeritud dialoogi ja ühise suutlikkuse arendamise kaudu toimuvale koostööle Euroopa kaitseagentuuri, NATO riikide (nt Ameerika Ühendriigid ja Kanada) ning kolmandate riikidega, kes on KBRT-julgeoleku vallas teerajajate seas; rõhutab, kui tähtis on, et ELi liikmesriigid korraldaksid KBRT-julgeoleku ohuolukordade ennetamise ja ohuolukorras tegutsemise harjutamiseks ühiseid õppusi, kus osaleksid liikmesriikide relvajõud ja kodaniku-kaitsejõud ning ELi kodanikukaitse mehhanism;

16. märgib, et olemasolev ELi kodanikukaitse mehhanism, mis on määratletud nõukogu otsuses 2007/779/EÜ, on praegu sobiv vahend KBRT-katastroofidega tegelemiseks, ning rõhutab, et see struktuur peaks olema foorum, kus langetatakse KBRT-katastroofideks valmisoleku ja neile reageerimisega seotud otsused; märgib siiski, et selle eesmärgi saavutamiseks ning sobiva ennetamise ja tuvastamise tagamiseks on vaja teha koostööd kodanikukaitse organitega, luure- ja õiguskaitseasutustega, samuti julgeolekuteenistuste ning sõjaväe teabe- ja reageerimiskeskustega igas liikmesriigis ja ELi tasandil (nt poliitika- ja julgeolekukomitee tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistus ning ELi vaatluskeskus (SitCen)); tuletab ühtlasi meelde ka sisejulgeolekualase operatiivkoostöö alalise komitee (COSI) rolli, mille ülesanne on lihtsustada, edendada ja tugevdada ELi liikmesriikide asjaomaste asutuste operatiivkoostööd sisejulgeoleku valdkonnas;

17. tuletab meelde, et ELi vaatluskeskus on paigutatud ELi välisteenistuse raamesse ning selle töötajad on peamiselt pärit liikmesriikide luure- ja politseiteenistustest; rõhutab, et selle roll on kõige olulisem riiklike kriisihjamiskeskuste toetamisel;

18. kutsub liikmesriike komisjoni juhtimisel kooskõlastama oma pingutusi kodanikukaitse valdkonna varustuse, võimete ja tehnoloogia koostalitlusvõime suurendamiseks, et KBRT-katastroofi korral tõhusalt täita uut solidaarsusklauslit;

19. rõhutab, et ELi kodanikukaitsevõime suurendamine peab hõlmama kahese kasutusega tehnoloogia, infrastruktuuri ja võimaluste uurimist, samuti strateegilist koostööd Euroopa Kaitseagentuuri, Euroopa Kosmoseagentuuri, Rahvusvahelise Aatomienergiaagentuuri, Keemiarelvade Keelustamise Organisatsiooni ning teiste rahvusvaheliste KBRT-keskuste ja tipp-programmidega;

20. nõuab ELi liikmesriikidelt tungivalt sellise riikliku asutuse loomist või määramist, millel KBRT-rünnaku või -katastroofi korral tuleks toimida kõigi asjaomaste riiklike ja kohalike struktuuride ning kõigi võetavate vastumeetmete kooskõlastajana;

21. toetab hinnangut, et KBRT-rünnakud kujutavad endast tõsist ohtu ELis elavate inimeste julgeolekule; toetab seepärast kõiki meetmeid, mis pakuvad paremat kaitset KBRT-rünnakute vastu;

22. toonitab, et terrorismi vastu võideldes tuleb täiel määral järgida rahvusvahelisi inimõiguste ja Euroopa põhiõiguste valdkonna õigusakte ning vastavaid põhimõtteid ja väärtusi, sealhulgas õigusriigi põhimõtteid; tuletab meelde vajadust pidada kinni keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni põhimõtetest;

23. tuletab meelde, et terroristide juurdepääsu takistamine KBRT-materjalidele on võtmetähtsusega nii kehtiva 2005. aasta ELi terrorismivastase strateegia kui ka tulevase terrorismivastase strateegia, samuti massihävitusrelvade ja nende kandevahendite leviku tõkestamise ELi 2003. aasta strateegia kohaselt; nõuab seepärast, et ELi terrorismivastase võitluse koordinaator annaks sobivate ja asjakohaste ELi asutuste

Teisipäev, 14. detsember 2010

ja ekspertide kaudu parlamendile regulaarselt aru võimalike KBRT-ohtude taseme kohta liidu sees või kui need puudutavad ELi kodanikke ja huve väljaspool liitu; nõuab kindlalt, et on vaja täpsustada terrorismivastases võitluses osalevate ELi ja riiklike asutuste rolle; tunnistab sellega seoses COSI ja SitCeni koordineerijarolli; nõuab, et parlament kui ainus otsestest valimistel demokraatlikult valitav ELi institutsioon tagaks oma eelisõiguste raamistikus demokraatliku järelevalve mõlema asutuse üle ning et teda teavitataks seega kiiresti ja täielikult nende tegevusest viisil, mis võimaldab jätkuvalt nende turvalist toimimist;

24. nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid säilitaksid ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava kõigi osade välja-töötamise ning rakendamise suhtes demokraatliku kontrolli ja läbipaistvuse, austades avalikkuse õigust saada juurdepääs kõigile avalikku julgeolekut ja KBRT-õnnetustega seotud igapäevaseid riske puudutavatele andme-tele ja asjakohastele dokumentidele;

25. nõuab KBRT-julgeoleku tegevuskavas sisalduvate meetmete süvalaiendamist kõikidesse ELi välissuhete majanduskoostöö vahenditesse ja poliitilisse dialoogi kolmandate riikidega (muu hulgas ELi massihävitusrelvade leviku tõkestamise klauslitesse); nõuab tungivalt, et komisjon ja nõukogu kasutaksid poliitilises ja majanduslikus dialoogis kolmandate riikidega kõiki olemasolevaid vahendeid (sh ühist välis- ja julgeoleku-poliitikat ning välissuhetega seotud vahendeid) KBRT-juhtumite tuvastamise, ennetamise (mis hõlmab teabe-vahetust) ja neile reageerimise standardite edendamiseks kolmandates riikides, nagu on kirjeldatud tegevus-kavas;

26. rõhutab, et Euroopa Liidu sisejulgeolek ja välisjulgeolek on omavahel tihedalt seotud ja peegeldavad teineteist; tervitab seetõttu väljaspool Euroopa Liitu asuvates pingetsoonides asuvate piirkondlike KBRT-tippkeskuste tegevust, mille eesmärk on edendada ekspertide võrgustiku toimimist, parandada ekspordikontrolli ja KBRT-ainete salakaubanduse ennetamist, tugevdada asjaomastes riikides õigusnorme ja selle valdkonna piirkondlikku koostööd; soovib koolitada Euroopas riskiriikide rahvusvahelisi eksperte, rakendades vajalikke julgeoleku ja konfidentsiaalsuse eeskirju;

27. nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid ja liikmesriigid seisaksid vastu tööstuse ja teiste rangemast regulatsioonist hoiduda soovivate huvirühmade survele, mida on oodata (ning mis ilmneb selgelt ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava komisjoni ja nõukogu versiooni võrdluses); on seisukohal, et tööstuse muret kavandatud regulatiivmeetmete kvaliteedi ja mõju pärast tuleks arvesse võtta, kuid ei tohi unustada, et kaalul on kõigi Euroopa elanike ja nende ühiskonna õigus elule, vabadusele ja julgeolekule; rõhutab, et kõige tähtsam on KBRT-materjalide järelevalve ja kaitse kõikjal ELis ning ELi tõhus reaktsioon katastroofile, olgu see juhuslik või kavandatud, ja seda, kui tähtis on töötada selliste ohtude kaotamise nimel;

28. palub liikmesriikidel osaleda täielikult ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava rakendusetappides, tehes selles osas koostööd ELi asutustega, mis muudavad tegevuskava eesmärgid ja meetmed konkreetseteks sammudeks, et KBRT-julgeolek oleks tagatud igas ELi liikmesriigis;

Ennetamine

29. palub komisjonil tegutseda KBRT-ainete ELi nimekirjade koostamisel ja korrapärasel uuendamisel peamise hõlbustaja ja järelevaatajana, mistõttu komisjon peaks olema see, kes otsustab mõistliku ajakava üle; nõuab kindlalt, et need nimekirjad peaksid sisaldama ka võimalikke ennetavaid ja vastumeetmeid igale KBRT-ainele vastavalt nende ohtlikkuse astmele ja kuritahtliku kasutamise võimalustele;

30. on seisukohal, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava peab kehtestama riskipõhised kõrgemad standardid ohtlike KBRT-rajatiste julgeoleku hindamise kriteeriumidele, ning rõhutab liikmesriikide ametiasutuste rolli ja vastutust nende rajatiste korrapärasel kontrollimisel, sest nõukogu poolt vastu võetud ja

Teisipäev, 14. detsember 2010

muudetud praeguses tegevuskavas nimetatud kriteeriumide väljaarendamine iseenesest ei ole piisav ja sätestab hämmastavalt madala standardi, millele lisandub KBRT-materjalidega tegelevate organisatsioonide, liikmesriikide asjaomaste ametiasutuste ja ELi asutuste väike vastutus; märgib täiendavalt, et kõik võetavad meetmed peaksid olema proportsionaalsed tõenäoliste ohtudega;

31. rõhutab, et ohtlike KBRT-rajatiste julgeolekukorraldus ja turvanõuded kõikjal ELis peavad alluma ELi eeskirjadele, mitte pelgalt „heade tavade dokumentidele”, ning selleks peab toimuma pidev konsultatsioon ohtlike KBRT-ainetega tegelevate ELi asutuste, liikmesriikide ametiasutuste ja organisatsioonide vahel; nõuab tungivalt, et komisjonile usaldataks suurem järelevalve- ja kontrollirool, kuni sellised eeskirjad on vastu võetud ja kehtivad;

32. tunneb heameelt Teadusuuringute Ühiskeskuse algatuste üle, millega toetatakse IAEA programme ja tuumainspektsioone; soovib muuta selle andmebaasid ja uurimistulemused liikmesriikidega vastastikku juurdepääsetavaks;

33. toetab selliste strateegiatega väljatöötamist, mille abil tõuseks ettevõtjate, teadusringkondade ja ülikoolide ning finantseerimisasutuste teadlikkus ohtudest, mis seoses KBRT-ainete leviku ja salakaubandusega nende töös ja tegevuses esinevad; on üldiselt arvamusel, et konfidentsiaalsus on julgeolekukava teatavate meetmete tõhususe tagamiseks väga oluline ning et kava tuleb teostatavuse huvides kaitsta igasuguse avalikustamise ohu eest;

34. on veendunud, et komisjon ja liikmesriigid peaksid teostama ohtlike KBRT-materjalidega tegelevate organisatsioonide tegevuse üle järelevalvet ning peaksid tagama, et need organisatsioonid täidavad riskipõhiseid julgeoleku- ja avaliku turvalisuse standardeid, mis tähendab, et korrapäraselt tuleb läbi viia ohtlike rajatiste nõuetekohaseid kontrolle;

35. on seisukohal, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava ennetamise osa tuleks muuta selliselt, et sellega tagataks keemiatoöstuses ohtlike kemikaalide asendamine sobivate vähemohlike alternatiividega, kui niisugune asendamine on teaduslikult, tehnoloogiliselt ja keskkonnanälaselt võimalik ning see suurendab selgelt julgeolekut; tunnistab, et niisugune asendamine võib põhjustada majanduslikke kulusid ja et need võivad mõjutada asjaomaseid tööstusharusid, kui nõuab tungivalt, et EL, liikmesriigid ja erasektor seaksid ELi kodanike ohutuse esikohale; soovib sellega seoses luua konkreetse seose kehtiva REACHi määrusega⁽¹⁾, mida tegevuskavas komisjoni esildatud versioonis ka õigustatult tehti; kutsub komisjoni üles viima läbi uuringu REACHi määruse rakendamise kohta selles osas;

36. rõhutab, et suurim KBRT-oht tuleneb KBRT-materjalide levitamisest terroristide poolt; rõhutab seepärast, kui oluline on rahvusvaheliste kontrollimeetmete tõhusamaks muutmine ning piiri- ja ekspordikontrolli parandamine;

37. kutsub nõukogu ja komisjoni üles nõudma tungivalt, et kõik liikmesriigid allkirjastaksid keemiarelvade keelustamise konventsiooni ja bioloogiliste relvade konventsiooni ning täidaksid oma nende raames võetavaid kohustusi ning annaksid endast parima, et edendada bioloogiliste relvade konventsiooni täiendavat kontrolliprotokoll, mis hõlmab ohtlike bioloogiliste mõjurit ja patogeeni loetelusid ning sätteid andmete avalikustamise ja järelevalve kohta; nõuab ühtlasi tungivalt, et liikmesriigid, nõukogu, komisjon ja rahvusvaheline üldsus koostaksid keemiarelvade keelustamise konventsiooni rakendus- ja kontroll-lisa juurde kuuluva nimekirja kõigist keemilistest ainetest, mis võivad osutada kahjulikuks, k.a valge fosfor;

38. kutsub komisjoni ja nõukogu lisaks üles tõhustama lepingute süsteemi toetustegevust, eelkõige keemia- ja bioloogiliste relvade konventsioonide puhul, kutsudes seepärast ELi liikmesriike üles kehtestama bioloogiliste ja keemiarelvade tootmise ja kasutamise ranget keeldu ning oma relvastust desarmeerima;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsember 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

Teisipäev, 14. detsember 2010

39. tõdeb, et levik võib suurendada terrorirühmituste kätte sattumise ohtu, innustab ELi jätkama pingutusi tuumaterorismiga võitlemist käsitleva õigusraamistiku laiendamisel ja tagama jõusolevate eeskirjade järgimist; toetab koostööprojekte kolmandate riikidega, näiteks Vahemere piirkonnaga, et võidelda tuuma- ja radioloogiliste materjalide salakaubanduse vastu; palub ELil seoses bioloogiliste ja toksiinrelvade konventsiooni läbivaatamiskonverentsiga aastal 2011 üleüldiselt jõustada keemiarelvade keelustamise konventsioon ja keelustada bioloogilised relvad;

40. palub komisjonil esitada võrdlusandmed ja üldise hinnangu Euroopa tööstuse olukorra kohta seoses ohtlike KBRT-materjalide ohutuse ja kontrolli suurendamisega, muu hulgas anda ülevaade kõikidest asjaomastest riiklikest seadustest, mis on seotud keemiarelvade keelustamise konventsiooni, bioloogiliste relvade konventsiooni ja teiste KBRT-materjale käsitlevate rahvusvaheliste õigusaktide rakendamisega; ülevaade peaks sisaldama hinnangut selle kohta, mil määral liikmesriigid ja tööstusharud oma rahvusvahelisi kohustusi täidavad; tunnustab siiski, et niisugustest täitemetmetest nagu bioloogiliste relvade konventsioon ning keemiarelvade keelustamise konventsioon ei pruugi piisata, et tegeleda valitsusväliste osalejate, täpsemalt terrorivõrgustike poolt KBRT-ainete kasutamisest tulenevate ohtudega;

41. kutsub nõukogu ja komisjoni üles toetama uraani sisaldavate relvade väljatöötamist, tootmist, varumist, üleandmist ja kasutamist keelustava ning nende hävitamist nõudva konventsiooni olemasolevat projekti ning esitama selle konventsiooni ÜRO liikmesriikidele allkirjastamiseks ja ratifitseerimiseks; kutsub kõiki ELi ja ÜRO liikmesriike üles kehtestama vaesustatud uraani sisaldavate relvade kasutamisele moratoriumit, kuni on kokku lepitud selliste relvade ülemaailmses keelustamises;

42. julgustab võtma leviku rahastamise vastaseid meetmeid, kasutades selleks terrorismi rahastamise vastu kehtestatud mehhanisme;

43. väljendab heameelt meetmete üle, mida komisjon rakendab stabiilsusvahendi raames KBRT-probleemi lahendamiseks; on seisukohal, et kõnealune tegevus täiendab KBRT-julgeoleku tegevuskava, ning kutsub komisjoni üles laiendama oma projekte piirkondades, mis ei hõlma üksnes endist Nõukogude Liidu territooriumit (SEDE); kutsub stabiliseerimisvahendi raames omandatud kogemustele tuginedes komisjoni üles kuulutama välja konkursikutse, mille eesmärk on tugevdada tsiviilkasutuses olevate laboratooriumite turvalisust ja kaitset, et vältida tulevikus tuumarelvade levikut;

44. on seisukohal, et KBRT-julgeoleku tegevuskavas tuleks üheselt nõuda ELi suuniste väljatöötamist julgeolekukoolituse ja standardnõuete kohta, mida tuleks rakendada kõigis 27 liikmesriigis, samuti peaks tegevuskava tagama, et ohtlike KBRT-materjalidega tegelevad turvatöötajad, muu hulgas ohtlike KBRT-materjalidega kokku puutuvate tööstustevõtete ja uurimiskeskuste töötajad, läbivad erikoolituse ning et KBRT-ametnike jaoks kehtestatakse nõuded (roll, pädevus ja koolitus); rõhutab, et ka esmastele reageerijatele tuleb anda julgeoleku ja teadlikkuse alast koolitust;

45. rõhutab, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava tulevases versioonis ei tuleks mitte pelgalt edendada asjaomaste tööstusharude enesereguleerimist ning mitte üksnes soovitada tööstusharudel võtta vastu käitumisjuhendid, vaid teha komisjonile ülesandeks koostada üleeuroopalised suunised ja eeskirjad, mida kohaldatakse kõikide tööstusharude suhtes, mis ohtlike KBRT-ainetega tegelevad;

46. on seisukohal, et on äärmiselt oluline jälgida teraselt kõiki ohtlike KBRT-ainetega seotud tehinguid ELis ning selle asemel, et lihtsalt „nõuda tungival” tööstuselt tehingute kohta aru andmist, peaksid komisjon ja liikmesriigid töötama välja sobiva õigusraamistiku tehingute reguleerimiseks ja jälgimiseks, tõstes seega julgeoleku taset ning tagades nõuetekohase ja kiire aruandmise kõikide kahtlaste tehingute ning KBRT-materjalide kadumise või varguse kohta; rõhutab, et need eeskirjad peaksid looma sobiva aluse täielikuks läbipaistvuseks kõikides KBRT-ainetega tegelevates sektorites, muutes seega tööstuse vastutavaks selliste tehingute eest; on seisukohal, et erasektori võimet jõustada asjakohaseid õigusakte ja eeskirju tuleks võtta arvesse seoses nende teavitamiskohustuste järelevalvega, et tagada nõuetekohane kontroll;

Teisipäev, 14. detsember 2010

47. juhhib tähelepanu, et nii KBRT-materjalide transpordi kui ka ladustamise turvamine on vaieldamatu ja vältimatu osa protsessist, millega tehakse nendele materjalidele ligipääsemine võimalikult raskeks, tegeledes seeläbi KBRT-materjalidega seotud julgeolekuprobleemidega;

48. rõhutab, et riskide osas, mida seostatakse kemikaalidega kauplemisega internetis, on vaja täiendavat uurimist ja konkreetseid meetmeid;

49. nõuab selgitust liikmesriikide ja komisjoni rolli kohta seoses impordi- ja ekspordikorra tugevdamisega; palub liikmesriikidel rakendada olemasolevad rahvusvahelised eeskirjad ja tagada nende kohaldamine ning komisjonil teostada järelevalvet – hinnata eeskirjade täitmist ja anda selle kohta aru; märgib, et tehnoloogia arengut silmas pidades on tähtis vaadata läbi asjakohased õigusaktid ja määrused, milles käsitletakse KBRT-materjalide hankimist, importi, müüki, ohutut ladustamist ja transporti, ning neid muuta;

50. rõhutab, et kõikides postiteenistustes, mis tegelevad kirjade laialikandega, on vaja kontrolli- ja ohutusmehhanisme tugevdada (juhul kui need on olemas) või need mehhanismid luua (kui neid veel ei ole), pidades silmas Euroopa riikides toime pandud terroriakte, mille puhul postisaadetistesse oli pandud lõhkeainet;

Tuvastamine

51. palub komisjonil koostöös liikmesriikide ametiasutustega käivitada uuringu, et hinnata kohapeal valitsevat olukorda, kui tegemist on KBRT tuvastamisega, ning tuumajaamade ohutuse kohta ELis ja selle naabruskonnas õnnetuse või ettekatsetatud terrorirünnaku korral; palub komisjonil selle hindamise tulemusi ära kasutada ning töötada välja ELi ühised suunised, kuidas õnnetustele ja tahtlikele rünnakutele reageerida, muu hulgas leida võimalus tagada, et liikmesriigid eraldavad selliste jõupingutuste jaoks piisavad inim- ja materiaalsed ressursid;

52. nõuab, et tugevdataks ELi kodanikukaitse mehhanismi raames loodud järelevalve- ja teabeskuse (MIC) rolli, et tagada nõuetekohane teabe ja heade tavade vahetus liikmesriikide vahel, mis aitab jõuda KBRT-tegevuse tuvastamise üleeuroopaliste standarditeni;

53. palub, et komisjon jälgiks, hindaks ja annaks parlamendile igal aastal aru, kuidas liikmesriigid eeskirju täidavad, ning palub liikmesriikide ametiasutustel tagada, et ohtlike KBRT-materjalidega tegelevad asjaomased tööstusharud ja organisatsioonid järgiksid ja täidaksid eeskirju ja suuniseid;

54. peab väga vajalikuks viia läbi nõuetekohased uuringud, et kaasata kohustuslikus korras kõik asjaomased liikmesriikide ja ELi asutused ja sidusrühmad, muu hulgas tuleks hinnata, kuidas teha teabevahetus ja koostöö kiiremaks ja lihtsamaks, mis muudaks reaktsiooni avaliku julgeoleku ohule tõhusamaks;

Valmisolek ja reageerimine

55. palub nõukogul usaldada komisjonile „koordinaatori” roll, et komisjon saaks tegutseda hädaolukordade lahendamise kavade järelevalvajana ning seega tagada, et kohalikud ja riiklikud hädaolukorra lahendamise kavad on olemas; rõhutab, et komisjon peaks tegutsema nende kavade hoidjana, mis annaks talle hea võimaluse tuvastada võimalikud puudused ning võtta vajalikud meetmed kiiremini kui asjaomased ametiasutused;

56. tunneb heameelt kavatsuse üle suurendada ELi kodanikukaitse suutlikkust; märgib siiski, et paljudes ELi liikmesriikides saab kaitseväge asjatundlikke praktilisi kogemusi KBRT-katastroofidega tegeledes; kutsub sellega seoses liikmesriike ja komisjoni üles jagama parimaid tavasid ning investeerima rohkem kodanikukaitse ja sõjaliste ekspertteadmiste põhjalikku kooskõlastamisse;

Teisipäev, 14. detsember 2010

57. nõuab tungivalt, et komisjon jätkaks selliste vajaduse kindlakstegemist, mis tuleb rahuldada kodanikukaitse suutlikkuse suurendamiseks ühiseid hankeprojekte silmas pidades; nõuab sellega seoses erilist keskendumist sellele, kuidas määrata kindlaks ELi vajadused seoses KBRT-alase valmisoleku- ja reageerimisvõimega, sealhulgas meditsiinilised vastumeetmed, et meditsiiniliste vastumeetmete kasutamise võimalust KBRT-juhtumi korral hinnataks nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil;

58. nõuab, et ELi liikmesriigid ning liikmesriigid ja kolmandad riigid korraldaksid ühiseid õppuseid, et hoida ära ohtlikke olukordi, mis tekivad keemilise, bioloogilise, radioloogilise ja tuumaalase julgeolekuga seoses;

59. pooldab KBRT-õnnetuste või -rännakute simulatsioonide kavandamist ELi tasandil ning rõhutab, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskavas tuleks sätestada, et selliste harjutuste tulemused ja hindamised oleksid aluseks jätkuvale arutelule üleeuroopaliste standardite arendamise üle;

60. juhib tähelepanu asjaolule, et komisjon peaks võtma eestvedaja rolli standardite kehtestamisel, lähtudes vastumeetmete võtmise võimekuse vajadusest; rõhutab, et see on ainus viis saavutada võimalikult kõrge turvalisuse tase kogu ELis, sest ainult nii saab tagada, et kõik liikmesriigid järgivad ühtesid ja neidsamu suuniseid ja põhimõtteid võimekuse loomisel ning sobivate inim- ja materiaalsete ressursside ettevalmistamisel kas juhuslikuks või kavandatud katastroofile reageerimiseks;

61. rõhutab vajadust luua ELi kodanikukaitse mehhanismi koordineerimisel piirkondlikud ja kogu ELi hõlmavad reageerimisressursside varud meditsiini- või muu vajaliku varustuse vormis, mille ulatus peaks võimalikult palju kajastama praegust ohutaset ning mida rahastatakse ELi poolt ja kooskõlas ühiselt kokku lepitud ELi suunistega; rõhutab, kui tähtis on hoida hästihallatud varusid, et tagada reageerimisressursside ja meditsiini- või muude vajalike seadmete täielik toimivus ning ajakohasus; nõuab tungivalt, et kuni selline ELi/piirkondlik vahendite koondamine on teoks saanud, peaks ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava osutama võimalikele viisidele, kuidas liikmesriigid peaksid jagama vastumeetmeid ja vahendeid KBRT-õnnetuse või terrorirännaku puhul, et uus solidaarsusklausel praktikas kasutusele võtta; rõhutab, et igasugune konkreetsete ELi liikmesriikide abistamine peab toimuma mõjutatud riikide asjaomaste poliitiliste ametivõimude taotluse alusel ega tohiks olla vastuolus liikmesriigi võimega kaitsta oma enda kodanikke;

62. nõuab Euroopa Solidaarsusfondi käsitlevate eeskirjade läbivaatamist, et suurendada sellele juurdepääsu loodusõnnetuste korral ning teha see kättesaadavaks tööstus- ja inimtegevusest tingitud õnnetuse korral, ning kutsub liikmesriike üles kasutama struktuurifondide kättesaadavaid vahendeid tõhustatud ennetamiseks ja valmisolekuks;

63. palub komisjonil selleks, et valmistuda õnnetusjuhtumiks, puhanguks või KBRT-materjalide tahtlikuks kasutamiseks, luua aruandlusmehhanismid, et luua side ELi kodanikukaitse mehhanismi ja muude ELi varase hoiatamise süsteemide vahel tervishoiu, keskkonna, toiduainete tootmise ja loomade heaolu valdkonnas; palub komisjonil luua ka mehhanismid teabe ja analüüsitulemuste vahetamiseks selliste rahvusvaheliste organisatsioonidega nagu Maailma Terviseorganisatsioon, Maailma Meteoroloogiaorganisatsioon ning Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon;

64. nõuab meditsiinitöötajatest, õiguskaitseorganite töötajatest ja sõjaväelastest koosnevate ELi/piirkondlike kiirreageerimisüksuste loomist ning märgib, et kui sellised üksused luuakse, tuleks neile korraldada korrapäraselt erikoolitust ja operatiivharjutusi;

65. kutsub komisjoni üles eraldama piisavalt rahalisi vahendeid täiustatud seadmete väljatöötamiseks, mis aitavad rännakute või juhtumite korral avastada ja identifitseerida bioloogilisi toimeaineid; peab kahetsusväärseks asjaolu, et praeguste avastamiseseadmete suutlikkus ja kiirus on piiratud, mis põhjustab hädaolukorras väärtusliku aja kadu; toonitab, et hädaolukorras töötavale personalile tuleb eelnevalt anda korralik

Teisipäev, 14. detsember 2010

varustus ja meditsiiniline kaitse, et isikute julgeolek oleks tagatud kõige kõrgemal tasemel, kui töötatakse õnnetuspiirkonnas, kus võib olla ohtlikke patogeene; rõhutab, et ka haiglates ja muudes juhtumite ohvreid vastu võtvates asutustes peavad olema mõjurite täiustatud identifitseerimis- ja diagnostikaseadmed;

66. kutsub andmete kogumisega tegelevaid ELi ja riiklikke asutusi üles vaatama üle oma organisatsiooni struktuuri ning vajaduse korral määrama ametisse puuduvad asjaomased isikud, kellel on kogemused ja arusaamine sellel alal, kuidas identifitseerida ning hinnata KBRT-alaseid ohte ja riske;

67. kutsub komisjoni üles esitama parlamendile korrapäraselt aruandeid KBRT-alaste ohu- ja riskihinnangute kohta;

68. nõuab, et Euroopa tasandil käivitataks koolitus- ja teavitusprogrammid, võttes arvesse võimalusi, mida pakub internet kui peamine kodanike KBRT-ohudest teavitamise allikas; rõhutab, kui tähtis on varajase hoiatuse ja kiire teatamise mehhanismide koordineerimine ELi kodanike jaoks seoses KBRT-vahejuhtumitega; võtab huviga teadmiseks teostatavusuuringu Euroopa tuumajulgeoleku koolituskeskuse loomise kohta Teadusuuringute Ühiskeskuse juures;

Keskkonna ja tervisemõju

69. märgib, et A/H1N1 pandeemia ajal tehti vaktsiinidesse koordineerimatult ülemääraseid investeerimisi; tunneb heameelt nõukogu järelduste eelõu „A/H1N1 pandeemia õppetunnid – terviseohutus Euroopa Liidus” (12665/2010) üle, milles vaagitakse vaktsiinide ja viirusevastaste ravimite ühishanke mehhanismi väljatöötamist, mida kohaldataks liikmesriikides vabatahtlikkuse alusel, ning innustab liikmesriike töötama üheskoos välja piirkondliku valmisoleku lahendusi, mis hõlmavad muu hulgas olemasoleva võimekuse jagamist ja meditsiinilisteks vastumeetmeteks kasutatavate vahendite kulutõhusate hangete kooskõlastamist ning kõrgetasemelise KBRT-valmisoleku tagamist kogu ELis;

70. märgib, et ELi õigusaktid (nõukogu otsus 90/424/EMÜ, mida on muudetud nõukogu otsusega 2006/965/EÜ) näevad ette ühenduse lähenemisviisi loomahaiguste ja zoonooside likvideerimiseks, järelevalveks ja seireks, sh veterinaarseteks vastumeetmeteks vajalike vahendite ostmise ja ladustamise loomade kaitsmiseks nakatumise eest; peab kahetsusväärseks, et puudub ühenduse meetod, kuidas kooskõlastada meditsiinilisteks vastumeetmeks kasutatavate vahendite ostmist ja ladustamist ELi elanike kaitseks ohtlike bioloogiliste patogeenidega nakatumise eest;

71. juhib tähelepanu sellele, et bioloogiliste patogeenidega (nt siberi katkuga) seotud intsident või rünnak saastab piirkonna aastakümneteks, kahjustab tõsiselt taimi ja loomi ning inimeste elu ja tervist ning põhjustab pikaajalisi majanduslikke kulusid; palub komisjonil lisada KBRT-poliitikasse taastamis- ja saastatusest puhastamise strateegiad;

72. rõhutab, et KBRT-materjalidega seotud intsidendid, mis mõjutavad pinnase ja/või joogiveevarude kvaliteeti, võivad asjaomase piirkonna inimeste tervisele ja heaolule laastavat ja kaugeleulatuvat mõju avaldada; palub komisjonil ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava koostamisel seda arvesse võtta;

73. rõhutab, kui tähtis on tagada veesaasteintsidentide põhjalik kontroll, sest nendega kaasneb keskkonna- ja pinnasesaaste, jäätmete teke ja/või radioaktiivsete ainete vabanemine;

74. peab kahetsusväärseks, et ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava puudutavas komisjoni teatises ja sellekohastes nõukogu järeldustes, mis keskenduvad peamiselt avastamisele ja ennetamisele, pööratakse liiga vähe tähelepanu valmisolekule ja reageerimisele; kutsub komisjoni ja nõukogu üles pöörama suuremat tähelepanu valmisoleku- ja reageerimismehhanismide väljatöötamisele, sest neid on vaja inimeste tervise ja keskkonna kaitsmiseks, kui ELi territooriumil peaks KBRT-intsident tõepoolest aset leidma;

Teisipäev, 14. detsember 2010

75. peab kahetsusväärseks, et KBRT-julgeoleku tegevuskavas puuduvad meetmed kiirgus- ja tuumarajatiste ning radioaktiivsete ja tuumamaterjalide turvalisuse tagamiseks ning reageerimiskavade parandamiseks, mis käsitlevad mitmesuguseid kiirgushädaolukordi ja nende mõju rahvastikule ja keskkonnale;
76. on mures juhtumite pärast, kus üksikisikutel ja aktivistidel on õnnestunud saada kätte tuumajäätmeid mitmetest Euroopa ümbertöötlemisrajatistest, ning nõuab koheselt kooskõlastatud meetmete võtmist radioaktiivsete ja tuumamaterjalide ning kiirgus- ja tuumarajatiste turvalisuse tõstmiseks;
77. peab kahetsusväärseks, et KBRT-julgeoleku tegevuskava puudutavas komisjoni teatises ja sellekohastes nõukogu järeldustes ei keskenduta ühistranspordivõrgustike ja nende kasutajate tervise piisava kaitse tagamisele, kuigi viimastel aastatel on paljud terrorirünnakud olnud sihitud transpordivõrgustiku vastu ja KBRT-materjalide veol aset leidvate KBRT-intsidentide oht on üldiselt suurenenud; kutsub liikmesriike üles tagama KBRT-intsidentidele esimestena reageerivate päästetöötajate ennetava kaitse ja ohvrite intsidendijärgse ravi, ravi eelkõige bioloogiliste patogeenide vastu;
78. juhib tähelepanu sellele, et KBRT-intsidendil võib olla pikaajaline mõju toidukultuuride kasvule ja seega võib see halvasti mõjuda ELi toiduohutusele ja toiduga kindlustatusele; kutsub komisjoni üles võtma seda ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava koostamisel arvesse;
79. innustab koostööle ja parimate tavade vahetamisele selliste riikidega nagu Ameerika Ühendriigid, Austraali ja India, kellel on eriteadmisi KBRT-intsidentide riskihindamise, ennetamise, avastamise, nendega seotud teabevahetuse ja nendele reageerimise kohta;
80. soovib ühist poliitikat keemiliste, bioloogiliste, radioaktiivsete ja tuumamaterjalidega saastatud alade taastamiseks, nii et pinnase ja maa saaks võimalikult kiiresti uuesti kasutusele võtta, vähendades sel moel ohtu tervisele ja keskkonnale;
81. kutsub komisjoni ja nõukogu üles kaaluma selliste reageerimismudelite väljatöötamist, mis võimaldaksid täiuslikku reageerimist KBRT-intsidentidele ning milles pööratakse erilist tähelepanu koolitus- ja tervishoiuasutustele ning eakate ravi- ja hooldusasutustele;
82. kutsub liikmesriike üles pöörama KBRT-intsidenti korral rakendatavate evakuaatsiooniskeemide koostamisel eritähelepanu eakate, laste, arstiabi vajavate inimeste, puudega isikute ja muude selliste sotsiaalselt kaitsetute rühmade vajadustele;
83. kutsub liikmesriike üles osutama erilist tähtsust tsiviilkaitsevarjendite ehitamisele nii avalikesse ja haldusasutustesse kui ka kohalikul ja piirkondlikul tasandil, et Euroopa elanikud saaksid seal katastroofi korral varjuda;
84. nõuab tungivalt, et komisjon püüaks kokku leppida ühistes julgeoleku miinimumnõuetes naabruses asuvate kolmandate riikidega, mille territooriumil on objekte, mis võivad õnnetuse korral tõsiselt ohustada ELi keskkonna ja elanikkonna julgeolekut;
85. palub komisjonil näha tegevuskavas ette julgeolekumeetmete paindlikum ajakohastamine vastavalt tehnoloogia arengule;
86. nõuab tungivalt, et komisjon põhjalikult hindaks kehtivate julgeolekumeetmete mõju tervisele ja keskkonnale ning tagaks, et uusi meetmeid rakendatakse ainult sellise korrapäraselt läbi viidava hindamise tulemuste alusel;

*

* *

87. kutsub komisjoni üles koostama ELi KBRT-rakenduskava kuni aastani 2013, mil vaadatakse läbi ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava, milles on sõnastatud probleemid ja poliitikameetmed ning mille arengute ja saavutuste kohta annab komisjon korrapäraselt aru Euroopa Parlamendile;

Teisipäev, 14. detsember 2010

88. palub, et liikmesriigid ja komisjon vaataksid ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava kiiresti läbi ja kohaldaksid seda kooskõlas parlamendi soovitustega, ning ootab neilt tegevuskava kiiret ellurakendamist; nõuab lisaks tungivalt, et komisjon ja nõukogu esitaksid uue ELi KBRT-julgeoleku tegevuskava Euroopa Parlamendile vähemalt aasta enne tegevuskava rakendusetappi jõudmist, et Euroopa Parlament saaks esitada õigeaegselt oma arvamuse;

89. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

Hea valitsemistava ja ELi regionaalpoliitika

P7_TA(2010)0468

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ELi regionaalpoliitika hea valitsemistava kohta: Euroopa Komisjoni abi- ja kontrollimenetlused (2009/2231(INI))

(2012/C 169 E/03)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 174–178;
- võttes arvesse komisjoni 28. mai 2010. aasta ettepanekut vaadata läbi Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatav finantsmäärus (KOM(2010)0260);
- võttes arvesse nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse oma 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni valitsemistavade ja partnerlussuhete kohta riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning regionaalpoliitika projektide lähtepunktide kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse oma 15. juuni 2010. aasta resolutsiooni regionaalpoliitika ja selle rahastamise läbipaistvuse kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse Regioonide Komitee 17.–18. juuni 2009. aasta valget raamatut mitmetasandilise valitsemise kohta ja konsulteerimisaruannet;
- võttes arvesse 16.–17. märtsil 2010 Málaga toimunud ministrite mitteametliku kohtumise järeldusi;
- võttes arvesse komisjoni 6. septembri 2004. aasta teatist „Liikmesriikide ja komisjoni vastutus struktuurifondide ja ühtekuuluvusfondi ühisel juhtimisel – praegune olukord ja arenguperspektiivid uueks programmeerimisperioodiks peale aastat 2006” (KOM(2004)0580);
- võttes arvesse komisjoni 14. mai 2008. aasta teatist programmiperioodiks 2007–2013 kavandatud ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja programme käsitlevate läbirääkimiste tulemuste kohta (KOM(2008)0301);
- võttes arvesse kontrollikoja aastaaruannet eelarve täitmise kohta 2006. ja 2008. eelarveaastal;

⁽¹⁾ ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.

⁽²⁾ ELT C 15E, 21.1.2010, lk 10.

⁽³⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0201.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- võttes arvesse komisjoni 19. veebruari 2008. aasta teatist „Tegevuskava komisjoni järelevalverolli tugevdamiseks struktuurimeetmete ühisel juhtimisel” (KOM(2008)0097);
 - võttes arvesse komisjoni 3. veebruari 2009. aasta teatist „Rakendusaruanne: tegevuskava komisjoni järelevalverolli tugevdamiseks struktuurimeetmete ühisel juhtimisel” (KOM(2009)0042);
 - võttes arvesse volinike Samecki ja Špidla 28. oktoobri 2009. aasta teatist komisjonile, milles esitatakse vahearuanne järelevalverolli tegevuskavale komisjoni järelevalverolli tugevdamiseks struktuurimeetmete ühisel juhtimisel (SEK(2009)1463);
 - võttes arvesse komisjoni 18. veebruari 2010. aasta teatist tegevuskava kohta komisjoni järelevalverolli tugevdamiseks struktuurimeetmete ühisel juhtimisel (KOM(2010)0052);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit (A7-0280/2010),
- A. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika rakendamine on üldiselt detsentraliseeritud ning põhineb kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vastutusel;
- B. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitikal on mitmetasandilise valitsemise kohaldamisel teerajaja roll, sest see võimaldab parandada otsustusprotsessi kvaliteeti tänu kohalike ja piirkondlike omavalitsuste aktiivsele kaasamisele juba õigusloome-eelsete arutelude etapis;
- C. arvestades, et mitmetasandilise valitsemise all mõeldakse liidu, liikmesriikide, kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning sotsiaalmajanduslike partnerite ja valitsusväliste organisatsioonide kooskõlastatud tegevust, mis põhineb partnerluse ja kaasfinantseerimise põhimõtetel ning on suunatud Euroopa Liidu poliitika väljatöötamisele ja rakendamisele, mis eeldab erinevate valitsemistasandite jagatud vastutust;
- D. arvestades, et kontrollikoja 2006. aasta aruanne näitas ühtekuuluvuspoliitika osas kehtinud kontrollisüsteemide vähest tulemuslikkust (kulude hüvitamise veamäär oli 12 %) ning sama kinnitati 2008. aasta aruandes (aluselt maksti välja 11 % vahenditest);
- E. arvestades, et komisjonil tuleb tugevdada oma järelevalverolli, et vähendada veamäära, parandada kontrollisüsteemi ning kohalikke ja piirkondlike omavalitsusi ja abisaajaid rohkem abistada, mis kõik kokku suurendab aja jooksul poliitika tulemustele orienteeritust ning kasutajasõbralikkust;
- F. arvestades, et liiga keeruline rahastamise taotlemine ja mitmekordsed asjatud kontrollid võivad võimalikke abisaajaid ühtekuuluvuspoliitikast eemale peletada;
- G. arvestades, et praktilisi lahendusi, mida kodanikud avalike teenuste vallas vajavad (ühistransport, joogivesi, tervishoid, sotsiaalelamud, sotsiaalelamud, riiklik haridussüsteem), on võimalik saavutada ainult heade valitsemistavade kasutamisega kahes teineteist täiendavas süsteemis: esiteks institutsiooniline süsteem, millega nähakse ette pädevuste ja vahendite jagamine riigi ning piirkondlike ja kohalike omavalitsuste vahel, ning teiseks partnerlussüsteem, mis liidab kindla valdkonna avaliku ja erasektori sidusrühmi teataval territooriumil;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- H. arvestades, et partnerlussuhted peavad arvesse võtma kõiki asjaomaseid kogukondi ja rühmi ning võivad õiguspärasuse suurendamise, läbipaistvuse tagamise ja vahendite parema kasutamise teel soodustada ühtekuuluvuspoliitika rakendamist ning anda sellele lisandväärtust, mistõttu tuleks partnerlust hinnata vastavalt selle sotsiaalsele ja ühiskondlikule väärtusele,
- I. arvestades, et ühtne lähenemisviis peab arvesse võtma piirkondade eripära (geograafiliselt ja looduslikult ebasoodsad tingimused, rahvastiku vähenemine, äärepoolsemad piirkonnad jne), et toime tulla kohalike ja piirkondlike probleemidega,

Mitmetasandilise valitsemise kohaldamine

1. tunneb heameelt Regioonide Komitee mitmetasandilist valitsemist käsitleva valge raamatu ning kohaliku ja piirkondliku tasandi subsidiaarsuse tunnustamise üle Lissaboni lepingus; rõhutab, et jagatud pädevusega liidu poliitikate, sealhulgas ühtekuuluvuspoliitika puhul tuleks mitmetasandilist lähenemist kohaldada sama tasandi osalejate vahel mitte üksnes vertikaalselt, vaid ka horisontaalselt;
2. tunneb heameelt 2010. aasta märtsis Málagas toimunud mitteametliku ministrite kohtumise järelduste üle ning on seisukohal, et mitmetasandiline valitsemine on Euroopa territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamise eeltingimus; nõuab, et suure territoriaalse mõjuga poliitikavaldkondades tuleb see põhimõte muuta liikmesriikidele kohustuslikuks, et tagada tasakaalustatud territoriaalne areng vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele; märgib, et selline säte ei tohiks mingil juhul tuua kaasa koormavamaid menetlusi;
3. on seisukohal, et edukas mitmetasandiline valitsemine peab tuginema alt üles lähenemisviisil ning võtma arvesse liikmesriikide halduserinevusi; kutsub liikmesriike üles määrama kindlaks kõige tulemuslikud vahendid valitsemistava rakendamiseks eri tasanditel ja parandama koostööd piirkondlike ja kohalike omavalitsuste ning ühenduse haldusasutustega, näiteks kutsudes kõigi haldustasandite ametnikke korrapäraselt komisjoniga toimuvatele ühiskoosolekutele või sõlmides Euroopa territoriaalseid pakke, mis vabatahtlikkuse alusel seovad eri tasandi pädevaid valitsusasutusi;
4. soovib süstematiseerida territoriaalse mõju hindamise, kaasates eri sidusrühmad poliitiliste otsuste tegemisse juba varajases järgus, et mõista ühenduse seadusandlike ja muude kui seadusandlike ettepanekute majanduslikku, sotsiaalset ja keskkonnavalast mõju territooriumidele;
5. rõhutab, et tänu piiriüleste eraõiguslike ja avalik-õiguslike osapoolte vahel kujunenud suhetele aitab mitmetasandiline valitsemine territoriaalse koostöö potentsiaali paremini ära kasutada; nõuab tungivalt, et liikmesriigid, kes ei ole seda veel teinud, võtaksid võimalikult kiiresti vastu Euroopa territoriaalse koostöö rühmituste (ETKR) moodustamiseks vajalikud õigusnormid; soovib komisjonil edendada teabevahetust juba loodud ja käimasolevate programmide raames loodavate ETKRide vahel; õnnitleb Regioonide Komiteed kvaliteetse töö eest ETKRidega ning soovib kasutada Regioonide Komitee käsutuses olevaid vahendeid, eelkõige Lissaboni strateegia järelevalvet ja subsidiaarsuse järelevalve võrgustikku, et soodustada parimate tavade vahetust piirkondade ja liikmesriikide vahel, et koos tuvastada ja määrata koos kindlaks eesmärgid ja vajalik planeerimisstegevus ning lõpuks viia läbi ühtekuuluvuspoliitika tulemuste võrdlev hindamine;
6. kutsub riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke asutusi üles rakendama praegusel programmitööperioodil veelgi enam terviklikku lähenemisviisi; teeb ettepaneku muuta selline lähenemisviis tulevase ühtekuuluvuspoliitika kontekstis kohustuslikuks; on seisukohal, et terviklik ja paindlik lähenemisviis peab võtma arvesse territooriumi arengu majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnavalaseid aspekte ning võimaldama ka kooskõlastada asjaomaste osalejate huve, arvestades territoriaalseid erinevusi, et toime tulla kohaliku ja piirkondliku tasandi kitsaskohtadega;

Teisipäev, 14. detsember 2010

7. nõuab tungivalt, et komisjon koostaks eraõiguslikele ja avalik-õiguslikele osalistele mitmetasandilise valitsemise ning ühtse lähenemisviisi põhimõtete praktilise rakendamise suunised; soovib nende kahe lähenemisviisi edendamisele suunatud meetmeid rahastada Euroopa Regionaalarengu Fondi tehniliseks abiks ette nähtud vahenditest;

8. soovib Regioonide Komiteel kasutada 2011. aasta lahtiste uste päevi ja kui see on veel võimalik, siis 2010. aasta lahtiste uste päevi mitmetasandilise valitsemise edendamise parimate vahendite üle toimuva arutelu soodustamiseks ja süvendamiseks; soovib luua Euroopa mitmetasandilise valitsemise märgis ja võtta see 2011. aastast kõigis ELi piirkondades kasutusele;

9. märgib, et mitmetasandilise valitsemise puhul on otsustavaks teguriks detsentraliseeritud edastusmehhanismid; arvestades lihtsustamise vajadust, nõuab tungivalt, et liikmesriigid ja piirkonnad tegevusprogrammi rakendamise volitused osaliselt edasi delegeeriksid, kui see on asjakohane, ning eelkõige kasutaksid paremini üldisi toetusi; kutsub neid üles võtma vajalikke seaduslikke ja eelarvelisi detsentraliseerimismeetmeid, et võimaldada mitmetasandilise valitsemisüsteemi tõrgeteta toimimist, ning järgida partnerluse ja subsidiaarsuse põhimõtet; rõhutab, et on vaja rohkem kaasata piirkondlikke ja kohalikke asutusi, eriti neid, kellel on seadusandlik võim, kuna nemad tunnevad kõige paremini oma piirkonna võimalusi ja vajadusi ning võivad seetõttu aidata kaasa ühtekuuluvuspoliitika paremale teostamisele;

10. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kaasaksid asjaomaseid piirkondlikke ja kohalikke omavalitsusi ning kodanikuühiskonna esindajaid kohe algusest peale läbirääkimistesse ELi õigusaktide ja struktuurifondidest rahastatavate programmide üle, et õigeaegselt võimaldada dialoogi eri valitsustasandite vahel; nõuab nimeetatud omavalitsuste osalemist vastutavates otsuseid langetavates organites riigi esindajatega võrdsetel alustel;

11. rõhutab, et piirkondliku ja kohaliku tasandi haldussuutlikkus peab olema piisav nii ELis kui ka piirkondlikul ja kohalikul tasandil, et vahendeid saaks kasutada tulemuslikult ning tagada nende võimalikult suur mõju; kutsub seetõttu komisjoni üles parandama oma haldussuutlikkust ühtekuuluvuspoliitika lisandväärtuse suurendamiseks ning tagama oma tegevuste jätkusuutlikkust, ning liikmesriike üles tagama asjakohaste haldusstruktuuride ja piisavate inimressursside olemasolu värbamise, palga, koolituse, vahendite, menetluste, läbipaistvuse ja kättesaadavuse osas;

12. palub liikmesriikidel vajaduse korral tugevdada ka piirkondlike ja kohalike omavalitsuste rolli programmide ettevalmistamises, juhtimises ja elluviimises ning suurendada nende käsutuses olevaid vahendeid; soovib võtta ühtekuuluvuspoliitikas kasutusele kohalikel partnerlussuhetel põhineva kohaliku arengu meetodika, seda eriti linnade, maapiirkondade ja piiriüleste küsimustega seotud projektide puhul; palub komisjonil edendada partnerlust sarnase majandusarengu potentsiaaliga piirkondade vahel ning ja tagada, et ELi tasandil luuakse makropiirkondade koostöö jaoks asjakohane koordineerimisraamistik;

13. usub, et koostöö ja kaasrahastamise printsiip kohustavad kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi võtma vastutust ühtekuuluvuspoliitika rakendamise eest; tuleb meelde oma pühendumust eespool nimeetatud hea halduse põhimõtetele ja nõuab, et nende kohaldamist jätkataks, hoolimata riiklike vahendite kärpimisest majanduskriisi tõttu;

14. soovib komisjonil tugevdada partnerlustava ning nõuab tungivalt kooskõlastatud partnerluse kontseptsiooni esitamist, mis on piirkondlike ja kohalike ametiasutuste ning kodanikuühiskonna esindajatega tõeliste partnerlussuhete loomise eeltingimus; palub komisjonil selle põhimõtte rakendamist tõsiselt kontrollida, luues selleks spetsiaalsed hindamisvahendid ja levitades info- ja kommunikatsioonitehnoloogia vahendite abil antud valdkonna parimaid tavaid; rõhutab, et partnerlus võib muuta struktuurifondide programmitöö ja rakendamise kõik etapid tulemuslikumaks, tõhusamaks, õiguspärasemaks ja läbipaistvamaks ning parandada pühendumist programmide eesmärkide saavutamisele ja nende tunnustamist; rõhutab vabatahtliku töö olulisust partnerlusprotsessis;

Teisipäev, 14. detsember 2010

15. tuletab meelde kohustust konsulteerida üldsusega kodanikuühiskonda esindavate organisatsioonide ja valitsusväliste organisatsioonide kaudu, et nende ettepanekuid arvesse võtta, ning rõhutab, et kodanikuühiskonna osalus muudab otsustusprotsessi õiguspärasemaks; märgib, et jõupingutused üldsuse osaluse tagamiseks 2007–2013 rakenduskavade ettevalmistusetapis ei andnud oodatud tulemusi; kutsub komisjoni üles välja selgitama parimaid tavasid, mille abil suurendada kodanike osalust järgmisel programmitöö perioodil, ning soodustama nende tavade rakendamist;

16. nõuab mitmetasandilise valitsemise põhimõtte integreerimist kõigisse ELi 2020. aasta strateegia kavandamise ja rakendamise etappidesse, et tagada strateegiat ellu viivates piirkondlikes ja kohalikes omavalitsustes selle tulemuste tegelik omaksvõtmine; tuletab sellega seoses meelde ettepanekut Euroopa 2020. aasta strateegiat käsitleva kohalike ja piirkondlike omavalitsuste territoriaalse pakti kohta, mille eesmärk on innustada piirkondi ja linnu 2020. aasta strateegia eesmärkide täitmisele kaasa aitama;

17. soovib komisjonil analüüsida veel kord võimalusi Euroopa Parlamendi algatatud katseprojekti „ERASMUS kohalikele ja regionaalsetele esindajatele” elluviimiseks ning palub komisjonil kavandatud projektide kvaliteedi tõstmiseks ja tulemuslikkuse eesmärgi saavutamiseks rakendada Euroopa Regionaalarengu Fondi tehniliseks abiks ette nähtud vahendite abiga ühtekuuluvuspoliitika programme ellu viivate kohalike ja piirkondlike osaliste jaoks liikuvus- ja koolituskava, kaasates ühtse lähenemisviisi ja mitmetasandilise valitsemise rakendamisele spetsialiseerunud partnereid; palub komisjonil seetõttu eraldada eespool nimetatud algatustele piisavalt vahendeid ning tugevdada võrgustike loomist piirkondlike ja kohalike omavalitsuste, sealhulgas Regioonide Komitee kaudu;

18. on seisukohal, et üleeuroopaliste võrgustike tegevust tuleks laiendada ka valitse valdkonna heade tavadele ja partnerlussuhetele, suuremat rõhku tuleks panna eelmiste programmitöö tsüklite käigus saadud poliitilistele ja strateegilistele kogemustele ning tagada tuleks üldsuse juurdepääs parimate tavade alase põhiteabele kõigis Euroopa Liidu keeltes, aidates seeläbi tagada parimate tavade tegeliku rakendamise;

Komisjoni rolli tugevdamine piirkondlike ja kohalike omavalitsuste toetamisel

19. on seisukohal, et piirkondliku ja kohaliku tasandi rolli tugevdamisega peab kaasnema komisjoni tugevam järelevalvaja roll, kusjuures üksikprojektide asemel keskendutaks auditisüsteemide kontrollimisele; nõuab sellega seoses riiklike kontrolliasutuste tarvis ELi sertifitseerimissüsteemi loomist; nõuab komisjonilt tungivalt vastavushindamise aruannete kinnitamise lõpuleviimist, et vältida väljamaksete hilinemist ja vahendite kadumaminekut kulukohustuste tühistamise tõttu, samuti aktsepteeritava veavõimaluse ettepaneku esitamist enne 2012. aastat;

20. on rahul tegevuskava käsitleva komisjoni 2010. aasta veebruarikuu aruande järelduste ning seniste parandus- ja ennetusmeetmetega; tegevuskavast saadud impulsi säilitamiseks palub regionaalpoliitika peadirektoraadil jätkata seda tegevust kogu rakendusperioodi jooksul;

21. rõhutab, et Euroopa ühtekuuluvus- ja struktuuripoliitika valdkonna algatusi tuleb paremini kooskõlastada, et mitte kaotada regionaalpoliitika ühtsust; nõuab seetõttu kohustuslikku komisjonisest kooskõlastamist ühtekuuluvus- ja struktuuripoliitika eest vastutava regionaalpoliitika peadirektoraadi ning valdkondlike algatustega tegelevate peadirektoraatide vahel; arvestades sellega, et Lissaboni leping tugevdab piirkondlike ja kohalike omavalitsuste õigusi, nõuab nende asutuste suuremat kaasamist poliitika kujundamisse komisjoni tasandil, et suurendada projektide elluviijate vastutust; nõuab ühtlasi, et komisjon kontrolliks paremini tulemusi kohapeal, et projektistruktuuride tõhusust ja meetmete tulemuslikkust nende eesmärkide alusel paremini hinnata;

22. kutsub komisjoni tugevdama korraldus- ja sertifitseerimisasutustele mõeldud „koolitajate koolitamise” algatust; rõhutab pideva järelevalve vajadust selle tagamiseks, et koolituskursuste sisu edastatakse ka tegelikult ja tasakaalustatult madalamatele tasanditele ning kohalikke osalisi ei jäeta kõrvale;

Teisipäev, 14. detsember 2010

23. nõuab komisjonilt tungivalt uue portaali käivitamist SFC 2007 andmebaasis, mis teeb asjakohase teabe kõigile struktuurifondidega tegelevatele osalistele vahetult kättesaadavaks; soovitab liikmesriikidel propageerida ja edastada selle vahendi kohta käivat teavet piirkondlikele ja kohalikele omavalitsustele ning finantsabi saajatele;

24. kutsub komisjoni üles seadma sisse täiendavaid tehnilise abi mehhanisme, et edendada piirkondlikul ja kohalikul tasandil teadmisi rakendamisega seotud probleemidest, eriti liikmesriikides, kus komisjoni teostatud 2000.–2006. aasta ühtekuuluvuspoliitika järelhindamine tõi esile tõsised ja püsivad haldussuutlikkuse probleemid ühtekuuluvuspoliitika programmide rakendamisel;

25. mitmekordse auditeerimise ja kontrolliga liialdamise vältimiseks palub kohaldada kõigil kontrollitasanditel ühtse teabe ja ühtse auditeerimise (SISA) mudelit; nõuab tungivalt komisjonilt kõiki seniseid suuniseid sisaldava ühtse auditi käsiraamatu avaldamist;

26. kutsub liikmesriike kasutama rohkem finantskorraldusvahendeid, et tõsta projektide kvaliteeti ja suurendada eraisikute, eriti VKEde osalemist üleeuroopalistes projektides; palub komisjonil lihtsustada selliste vahendite toimimiseeskirju, kuna keerukus takistab praegu nende kasutamist;

27. on veendunud, et menetluste järgimine ei tohi vähendada sekkumiste kvaliteeti; palub edaspidi komisjonilt rohkem tulemustele suunatud poliitikat, milles kontrollist enam keskendutakse kvaliteeti kajastavatele tulemusnäitajatele ja strateegiliste projektide väljatöötamisele; selleks nõuab komisjonilt tungivalt objektiivsete, mõõdetavate ja kogu ELi ulatuses võrreldavate näidikute väljatöötamist ja mõttevahetuse jätkamist vajaduse üle paindlike eeskirjade järele majanduskriiside ajal;

28. rõhutab, et selgete ja läbipaistvate menetluste rakendamine on hea valitsemistava näitaja; tunneb seetõttu heameelt praegu toimuva finantsmääruse ja struktuurifondide eeskirjade lihtsustamise üle ning kutsub liikmesriike üles täitma täielikult muudetud finantsmääruse nõudeid ning avaldama teavet struktuurifondide toetuse lõplike saajate kohta; nõuab tungivalt, et komisjon koostaks arusaadavad eeskirjad, mida ei oleks vaja sagedasti muuta; nõuab fondide ülesehituse lihtsustamist pärast 2013. aastat, seda mitte finantskriisi järelmina, vaid tulevase ühtekuuluvuspoliitika üldpõhimõttena, et lihtsustada rahaliste vahendite kasutamist, ning soovib saavutada ELi vahendite kasutamisel suurem läbipaistvus ja paindlikkus, et vältida täiendavat halduskoormust, mis võib võimalikke partnereid projektides osalemisest eemale peletada;

29. tervitab komisjoni strateegilist aruannet ühtekuuluvuspoliitika programmide rakendamise kohta 2010. aastal, kuna see võib anda edasise poliitika kujundamiseks olulist teavet; on seisukohal, et komisjoni järeldusi tuleb tõsiselt arvesse võtta ka siis, kui koostatakse ettepanekuid ühtekuuluvuspoliitika programmide tulemuslikuma rakendamise kohta;

30. kinnitab oma toetust tugevale ja hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitikale, mis kindlustab kõigi Euroopa Liidu piirkondade ühtse arengu; nõuab, et kõnealuse poliitikavaldkonna jaoks ette nähtud eelarvevahendite praegune tase säilitataks ka pärast 2013. aastat ja et tagasi lükataks kõik katsed see poliitikavaldkond taas liikmesriikide pädevusse anda;

31. palub komisjonil tulevastes eeskirjades järgida proportsionaalsuse ja diferentseerimise põhimõtteid ning kohandada nõudeid vastavalt programmide mahule ja partnerite erisustele, eeskätt väikeste asutuste puhul; palub kõigi fondide ning eriti üldkulude ja tehnilise abi puhul rohkem kasutada ühekordseid makseid ja ühesuguseid maksemäärasid; teeb ettepaneku kohaldada paindlikumaid hindamiskriteeriumeid, et soodustada uuenduslikke projekte, ja vähem rangeid kontrollinõudeid katseprojektide puhul; julgustab komisjoni arendama usalduslepingu põhimõtet, mille kohaselt kohustuvad liikmesriigid kasutama vahendeid nõuete kohaselt ja suudavad selle tagada;

Teisipäev, 14. detsember 2010

32. nõuab struktuurifondide eeskirjade põhjalikumalt ühtlustamist ja integreerimist, et erinevatelt fondidelt toetuste taotlemiseks ei peaks projekte osadeks jagama, mis aitab luua kasutajasõbralikumalt poliitikat; soovib edaspidi keskenduda kulude korrapärasuse kõrval ka sekkumiste kvaliteedile ja vahendite koondamisele juhtimistasandile antava abi võimendamiseks;

33. palub komisjonil esitada niipea kui võimalik ettepanekud järgmise programmiperioodi eeskirjade kohta, võtta vastu rakendamismäärus, koostada vajalikud juhised ja anda nende kohta õigeaegselt koolitust, samuti hõlbustada läbirääkimisprotsessi ja tegevusprogrammide heakskiitmist, et hoiduda mis tahes viivitustest ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel ning fondi vahendite kasutamisel pärast 2013. aastat;

*

* *

34. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikidele.

Territoriaalne, sotsiaalne ja majanduslik ühtekuuluvus

P7_TA(2010)0473

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon tõelise territoriaalse, sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse saavutamise kohta ELis – ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Lissaboni lepingut, millega muudetakse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Ühenduse asutamislepingut, ning eelkõige selle I jaotist ja XVIII jaotist;
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 25.–26. märtsi 2010. aasta kohtumise järeldusi;
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Gloaalne Euroopa: konkurentsivõime maailmas – panus ELi majanduskasvu ja tööhõive strateegiasse” (KOM(2006)0567);
- võttes arvesse OECD 2009. aasta aruannet;
- võttes arvesse 2006. aasta OECD LEED partnerluse ja kohalike omavalitsuste foorumil koostatud suunist eduka partnerluse kohta;
- võttes arvesse globaalset konkurentsivõime raportit 2009–2010 (Maailma Majandusfoorum, Genf, Šveits, 2009);
- võttes arvesse sõltumatut aruannet pealkirjaga „Ühtekuuluvuspoliitika reformikava. Piirkondlik lähene mine Euroopa Liidu väljakutsete ja ootustega toimetulemiseks”, mille koostas Fabrizio Barca regionaalpoliitika voliniku Danuta Hübneri tellimisel aprillis 2009;
- võttes arvesse Euroopa Kohalike ja Piirkondlike Omavalitsuste Nõukogu tegevuskava ELi ühtekuuluvuspoliitika tuleviku kohta, mis on koostatud Brüsselis 2009. aasta detsembris;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- võttes arvesse Euroopa Piirkondade Assamblee resolutsiooni 2013. aasta järgse regionaalpoliitika kohta, mis võeti vastu Euroopa Piirkondade Assamblee üldkogul 8. novembril 2007 Udines Itaalias;
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele programmiperioodiks 2007–2013 kavandatud ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja programme käsitlevate läbirääkimiste tulemuste kohta (KOM(2008)0301);
 - võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni struktuurifondide määramise rakendamise kohta 2007–2013 ning riiklikke ühtekuuluvuspoliitika strateegiaid ja rakenduskavu käsitlevate läbirääkimiste tulemuste kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni parimate tavade kohta regionaalpoliitikas ja takistuste kohta struktuurifondide kasutamisel ⁽²⁾;
 - võttes arvesse oma 21. oktoobri 2008. aasta resolutsiooni valitsemistavade ja partnerlussuhete kohta riiklikul ja piirkondlikul tasandil ning regionaalpoliitika projektide lähtepunktide kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni territoriaalset ühtekuuluvust käsitleva rohelise raamatu ja ühtekuuluvuspoliitika tulevase reformi üle toimuva mõttevahetuse hetkeseisu kohta ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta resolutsiooni ELi 2020. aasta strateegia kohta ⁽⁵⁾;
 - võttes arvesse neljandat aruannet majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse kohta (KOM(2007)0273);
 - võttes arvesse komisjoni kahekümnendat aastaaruannet struktuurifondide rakendamise kohta (2008) (KOM(2009)0617);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pealkirjaga „Era- ja avaliku sektori investeringute kasutamine majanduse elavdamiseks ja pikaajalise struktuurimuutuse saavutamiseks: avaliku ja erasektori partnerluse arendamine” (KOM(2009)0615);
 - võttes arvesse oma 14. veebruari 2006. aasta resolutsiooni (riigiabi reformi 2005–2009 kohta) ⁽⁶⁾ lõiget 37;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni raportit (A7-0309/2010),
- A. arvestades, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu artiklis 3 sätestatule on majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse ning liikmesriikidevahelise solidaarsuse edendamine üks Euroopa Liidu eesmärk;
- B. arvestades, et liit saab olla ülemaailmses mõistes konkurentsivõimeline üksnes siis, kui sisepoliitika toetab liidu võimet reageerida ülemaailmsetele probleemidele säästva, vähese CO₂-heitega ja bioloogilist mitmekesisust kaitsva majanduse abil, ning et majandussurutis on esile toonud selle, et vähem arenenud piirkondade taastumisvõime on madalam;
- C. arvestades, et konkurentsivõime ja ühtekuuluvus ei ole vastuolulised ega kokkusobimatud, vaid vastastikku täiendavad;

⁽¹⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 79.

⁽²⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 38.

⁽³⁾ ELT C 15 E, 21.1.2010, lk 10.

⁽⁴⁾ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 65.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0223.

⁽⁶⁾ ELT C290 E, 29.11.2006, lk 97.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- D. arvestades, et vaatamata olulistele edusammudele, mida liidus on tehtud lähenemise vallas, on märgata ELi piirkondade vaheliste territoriaalsete erinevuste süvenemise suundumust, näiteks seoses juurdepääsetavusega eelkõige struktuuriliselt ebasoodsate piirkondade puhul, kuid samuti piirkonnasisesel tasandil ja ELi territooriumide siseselt, mis võib kaasa tuua territoriaalse eraldatuse ning süvendada ELi piirkondade erinevusi heaolutasemes ja kahjustada ELi ülemaailmset konkurentsivõimet;
- E. arvestades, et OECD soovitas oma 2009. aasta aruandes pikaajalist majanduskasvu, milles keskendutaks maksustamisele, investeringutele infrastruktuuri, haridusele ja tööjõule, samuti tootmisturgude reguleerimisele, et nende rolli esile tõsta;
- F. arvestades, et Maailma Majandusfoorum juhtis oma 2009. aasta ülemaailmse konkurentsivõime raportis ja ka teistes raportites tähelepanu infrastruktuuri olulisele rollile kui ühele kaheteistkümnest sambast, mille alusel ülemaailmset konkurentsivõimet hinnatakse, ning täpsustas, et kvaliteetne infrastruktuur on oluline vahend vahemaa mõju vähendamiseks, välisinvesteeringute ligiõmbamiseks ja majandusarengu võimalikkuse tagamiseks;
- G. arvestades, et konkurentsivõime saavutamine on võimalik ainult juhul, kui majanduskasv on tõeliselt jätkusuutlik kogu ELis;
- H. arvestades, et aruandes „Innovaatilise Euroopa loomine”, mille esitas pärast Hampton Courti tippkohtumist loodud ja Esko Aho juhitud uurimis- ja arendustegevuse ning innovatsiooni sõltumatu ekspert-rühm, määratakse kindlaks peamised valdkonnad – e-tervis, ravimitööstus, transport ja logistika, keskkond, digitaalne infosisu, energeetika ja julgeolek –, kus innovatsiooniturg võib toimida ja riiklikul poliitikal võib olla oluline osa;
- I. arvestades, et ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamiseks on vajalik, et tunnistataks arengu taseme ja piiride erinevat lähtepositiooni ning seataks eesmärgid, mille puhul võetakse arvesse reaalseid asjaolusid ja vajadusi, mis tehakse kindlaks erinevatel valitsustasanditel kõigi asjaosalistega konsulteerides;
- J. arvestades, et 2010. aasta märtsis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu tunnistas majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse edendamise tähtsust muu hulgas infrastruktuuri arendamise kaudu, et aidata tagada ELi 2020. aasta strateegia edukus tingimustes, kus uus strateegia peab toime tulema majandusarengu seisakuga;
- K. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika on osutunud tõhusaks vahendiks, et finantskriisist tulenevatele sotsiaalmajanduslikele väljakutsetele paindlikult vastata;
- L. arvestades, et lisaks heale infrastruktuurile on konkurentsivõime peamised eeltingimused teadusuuringute, innovatsiooni ja tehnoloogiaarenduse edendamine ning sellele vastavalt kvaliteetse väljaõppe pakkumine piirkonna elanikele;
- M. arvestades, et piirkondadel on oluline roll niisuguse mõju leevendamisel, mida kriis avaldab üldsusele, ning nad peaksid seetõttu võtma omaks partnerluspõhimõtte ja töötama välja asjakohased vahendid, et anda eelhinnang erinevate poliitika territoriaalsele mõjule, et tegeleda peamiste väljakutsetega, milleks on näiteks kohanemine globaliseerumisega, demograafilised muutused ja nendega kaasnev rahvastikukadu teatavates piirkondades, kliimamuutus, energiaga seotud probleemid ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse, ning kriisist tulenevate uute väljakutsetega;
- N. arvestades, et arutelude tulemus programmiperioodiks 2007–2013 kavandatud ühtekuuluvuspoliitika strateegiate ja programmide osas on näidanud, et programmide kvaliteet ja sidusrühmade osalus on suurenenud igal valitsustasandil, mis on edusamm teel majanduse konkurentsivõime ja tööhõivega seotud Lissaboni eesmärkide täitmisele;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- O. arvestades, et ühtekuuluvuspoliitika reformi käigus tuleb seda poliitikat tugevdada Euroopa poliitikate vahelise parema korrelatsiooni ning parema kooskõlastuse ja sünergia kaudu, allutamata ühte poliitikat teisele ning võttes aluseks liidu vajadused ja eesmärgid seoses säästva arenguga;
- P. arvestades, et kohalike ja piirkondlike osalejate kaasamine ühtekuuluvuspoliitikasse kajastub nende piirkonna- ja kohalikes strateegiates, mille eesmärk on edendada majandusarengut ja sotsiaalset kaasatust;
- Q. arvestades, et mahajäänud piirkondade majanduslikku konkurentsivõimet tugevdatakse nende suutlikkuse arendamisega, sealhulgas erineva infrastruktuuri arendamisega, mis võimaldab juurdepääsu haridusele, teadusuuringutele ja innovatsioonile;
- R. arvestades, et kuigi nende vahendite ülesehituse teatavad osad, nagu näiteks ühine ajavahemik ja kooskõla Lissaboni tegevuskavaga, võimaldavad koostööt, jäävad püsima erinevused, nagu näiteks erinevad õiguslikud alused, keskendumine kas teemadele või territooriumidele ning kas jagatud või keskne juhtimine,

Ühtekuuluvuspoliitika kui ülemaailmse konkurentsivõime vältimatu tingimus

1. rõhutab ELi ühtekuuluvuspoliitika saavutusi ja asjaolu, et selle rakendamine on vältimatult vajalik ELi 2020. aasta strateegia edukuseks vahendina piirkondade vaheliste erinevuste kaotamiseks, nende konkurentsivõimelisemaks muutmiseks, struktuurireformide käivitamise hõlbustamiseks ja selleks, et tõhustada piirkondade võimet kohaneda ülemaailmse majanduskliimaga;
2. hindab seda, et ajavahemikul 2007–2013 on kõik liikmesriigid eraldanud märkimisväärse osa kõigist oma rahalistest eraldistest teadus- ja arendustegevusele ning innovatsioonile ning teadmispõhise majanduse väljaarendamisele, mille tulemusena loodi 246 riiklikku või piirkondlikku rakenduskava, mille kaudu eraldati teadus- ja innovatsioonitegevusele umbes 86 miljardit eurot, millest 50 miljardit eurot on juba eraldatud teadus- ja arendus- ning innovatsioonitegevuse tuumikvajadusteks; rõhutab, et teadusuuringud ja innovatsioon on otsustava tähtsusega ELi konkurentsivõime paranemiseks ülemaailmsetele väljakutsetele vastamisel, mistõttu tuleb jätkata nendes valdkondadesse investeerimist ning viia korrapäraselt läbi saavutatud edusammude tulemustepõhiseid hindamisi; soovib seetõttu järgmist programmiperioodi silmas pidades liikmeriikidel ja komisjonil eraldada struktuurifondidest piisavalt vahendeid teadusuuringutele ja innovatsioonile, eelkõige jätkusuutlikule innovatsioonile, ning soovib tugevdada teadussuutlikkust; rõhutab vajadust edendada ja kohaldada edukaid mudeleid teadmiskolmnurgas, et tagada piirkondliku teadustegevuse ja innovatsiooni strateegiliste raamistike säästev areng koostöös ettevõtete, uurimiskeskuste, ülikoolide ja riigiasutustega; rõhutab piirkondlike teadmistemahukate innovatsiooniklastrite potentsiaali piirkondliku konkurentsivõime koondamisel ning nõuab struktuurifondide ning teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi paremat koordineerimist;
3. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika vahendeid tõhusamalt kontsentreerides võib kõnealune poliitika oluliselt kaasa aidata konkurentsivõime, innovatsiooni ja tööhõive edendamisele ELis;
4. rõhutab nii avaliku sektori (kõikidel valitsustasanditel) kui ka erasektori olulist rolli ühtekuuluvuspoliitika rakendamisel, usalduse taastamisel ja solidaarsuse tekitamisel kriisi ajal ning pärast seda võrdsete võimaluste kindlustamise kaudu juurdepääsu osas riigi investeringutele, eelkõige infrastruktuuri, uutesse tehnoloogiatesse ja inimkapitali, ning säästva arengu tagamise kaudu;
5. toonitab asjaolu, et ELi piirkondade majanduslik konkurentsivõime on tihedalt seotud piisaval tasemel tööhõivega, haritud ja oskusliku tööjõuga, sotsiaalse turvalisusega ning juurdepääsuga avalikele teenustele; märgib sellega seoses, et ühtekuuluvuspoliitika raames sotsiaalsele ühtekuuluvusele antav toetus suurendab selle poliitika olulisust üldise piirkondliku konkurentsivõime osas ülemaailmsel tasandil;

Teisipäev, 14. detsember 2010

6. on seisukohal, et kooskõlas aluslepingutega on ühtekuuluvuspoliitika, mille eesmärk on vähendada erinevusi arengutasemetel vahel ning mis valmistab piirkondi ette, et tulla toime pika- ja lühiajaliste väljakutsetega (globaliseerumine, demograafilised muutused, maapiirkondade elanikkonna vähenemine, kliimamuutus ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse), võttes arvesse nende konkreetseid tugevaid ja nõrku külgi, on osutunud Euroopa integratsiooni protsessi jaoks äärmiselt oluliseks;

7. juhib tähelepanu asjaolule, et teadus-, arendus- ja innovatsiooni- ning ühtekuuluvuspoliitika vahelise sünergia suurendamise abil on võimalik tulla paremini toime ELi 2020. aasta strateegia väljakutsetega; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitikal peab olema oluline roll ELi 2020. aasta strateegia rakendamises, kuna see edendab struktuurimuutust kogu Euroopas ning toetab olulisi investeerimisprioriteete kõigil tasanditel, nii kohalikul, piirkondlikul, riiklikul kui ka piiriülel, tagades sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse; juhib siiski tähelepanu asjaolule, et kuigi ühtekuuluvuspoliitika prioriteetid peaksid olema kooskõlas ELi 2020. aasta strateegia eesmärkidega, peab see jääma iseseisvaks poliitikaks, mis on võimeline arvestama piirkondlike iseärasusi ning toetama nõrgemaid ja kõige enam abi vajavaid piirkondi nende sotsiaal-majanduslike raskuste ja ebasoodsate looduslike tingimustega toimetulekul ning erinevuste vähendamisel; on seisukohal, et juba kasutusel olevate ühtekuuluvuspoliitika suuniste järjepidevuse tagamine säilitaks teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni piirkondliku mõõtme ja looks töökohti innovaatilistes sektorites;

Territoriaalne ühtekuuluvus – ELi poliitikate mõju kohalikule tasandile

8. kiidab heaks seisukohad, mida väljendati territoriaalset ühtekuuluvust käsitlevas rohelises raamatus konkurentsivõime kohta, mis „sõltub nii ühenduste loomisest teiste territooriumidega, kasutamaks ühiseid varasid koordineeritult ja säästvalt”, et kasutada ELi territoriaalse mitmekesisuse pakutavaid võimalusi; rõhutab sellega seoses, et transporditeenuste sujuv ja kooskõlastatud käitamine, piisav juurdepääs telekommunikatsioonile ning ressursside ühiskasutus vastavalt vajadusele sellistes valdkondades nagu energia, tervishoid, teadusuuringud, haridus, keskkonnakaitse ja infrastruktuur on konkurentsivõime täiendava tugevdamise põhitõed; kutsus komisjoni üles esitama konkreetseid ettepanekuid territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärgi kindlakstegemiseks ja sellele järjekindlaks rakendamiseks;

9. on seisukohal, et liikmesriigid peavad toetama ühtekuuluvuspoliitika kohaldamisel ja rakendamisel piirkondlikku lähenemisviisi; võtab teadmiseks, et piirkondade roll varieerub liikmesriikide lõikes, sest see sõltub nende poliitilisest ja haldusstruktuurist; nõuab subsidiaarsuse põhimõtte (selle tugevdatud ja laiendatud kujul, nagu on määratletud Euroopa Liidu toimimise lepingus) nõuetekohast kohaldamist ja olukorra parandamist praeguse programmiperioodi ajal desentraliseerimispõhimõtte edendamise abil kuni kohalike asutuste tasandini välja, et parandada rahaliste vahendite kasutamist; peab sellega seoses kontraproduktiivseks asjaolu, et piirkonnad haldavad keskmiselt üksnes 30,5 % ühtekuuluvuspoliitikale eraldatud eelarvest ja ülejäänud eelarvet haldavad keskvalitsused; on seetõttu seisukohal, et edaspidi tuleb partnerluse põhimõtet olulisel määral tugevdada;

10. on arvamusel, et eelkõige piirialadel tulevad esile probleemid, millega EL seisab silmitsi seoses piiride avamise, siseturu väljakujundamise ja globaliseerimise väljakutsetega; rõhutab, et kõnealuste territooriumide konkurentsivõimet võivad vähendada maksu- ja sotsiaalkindlustusalane konkurents, halduskeerukus ning piirkondade- ja riikidevahelised rändevood; rõhutab, et on oluline töötada välja vahendid, mis on vajalikud piiriüleseks koostööks ja mitmetasandiliseks valitsemiseks, ning kutsus komisjoni üles edendama teabe- ja parimate tavade vahetust;

11. juhib tähelepanu asjaolule, et territoriaalsel ühtekuuluvusel on horisontaalne, mitut sektorit hõlmav iseloom ja et liidu poliitikavaldkonnad peavad seetõttu aitama kaasa selle saavutamisele; kinnitab, et see mõiste ei piirdu regionaalpoliitika mõjuga, vaid puudutab ka kooskõlastamist liidu muude poliitikavaldkondadega, mis on suunatud säästvale arengule ja võimaldavad reaalseid tulemusi piirkondlikul tasandil, et arendada välja ja kasutada täielikult ära piirkondade erilist potentsiaali ja suurendada nende mõju kohapeal, tõsta piirkondade konkurentsivõimet ja atraktiivsust ning saavutada territoriaalne ühtekuuluvus; on arvamusel, et keskendumine koostöö ja sidemed on territoriaalse ühtekuuluvuse põhilised tugisambad, mille abil saavutada ELis paremini tasakaalustatud territoriaalne areng;

Teisipäev, 14. detsember 2010

12. toonitab, et mitmetasandiline valitsemine toob endaga kaasa programmide vastutusalade ülekandmise, mis võimaldab territoriaalse koostöö potentsiaali paremat ärakasutamist, ja et seetõttu tuleks rakendada mitmetasandilise valitsemise põhimõtteid, et liit saaks püüelda ühiste eesmärkide poole, kasutades sidusaid ja tulemustele suunatud meetmeid, tehes samal ajal kindlaks konkreetsed piirkondlikud ja kohalikud prioriteedid;

13. tunneb heameelt algatuste URBAN ja LEADER tulemuste üle ning rõhutab vajadust kasutada kõnealust varem saadud kogemust ja sellega seotud parima tava näiteid maa- ja linnapiirkondade integreeritud ja tasakaalustatud arengu raamistiku loomiseks iga piirkonna vajadustele vastavalt; kutsub komisjoni üles uurima ja esildama töömeetodeid, mis toetavad linna- ja maapiirkondade partnerlust ning mille abil võidakse maapiirkondade elanikkonna vähenemise vastu ja samal ajal antakse hoogu säästvale linnapiirkondade arengule, kuna ligi 80 % ELi elanikkonnast elab linnapiirkondades; juhib tähelepanu asjaolule, et piirkondlikus majandusarengus on dünaamiline roll nii linna- kui ka maapiirkondadel, ning rõhutab järgmist programmiperioodi silmas pidades vajadust investeerida nii linnu kui ka linnalähedasi piirkondi hõlmavatesse projektidesse ning parema kooskõlastamise järele maaelu arendamise programmidega;

Ühtekuuluvuspoliitika mõju maksimeerimine majanduse konkurentsivõime tõstmiseks

14. peab partnerlust ühtekuuluvuspoliitika sisu määratlemisel keskseks põhimõtteks, kusjuures alt-üles lähenemisviis toetab haldussuutlikkust ja programmide koostamise kvaliteeti; usub, et ELi majanduse konkurentsivõime suurendamiseks peavad kõik valitsemistasandid olema sidusad, üksteist täiendavad ja tulemuslikud; kutsub komisjoni üles esitama partnerluspõhimõtte selgema määratluse, et tagada ehsate partnerluste asutamine piirkondlike ja kohalike asutustega ning hõlbustada parimate tavade vahetust piirkondade vahel;

15. juhib tähelepanu asjaolule, et kaasrahastamine on üks ühtekuuluvuspoliitika nõuetekohase haldamise põhiprintsiip; nõuab, et selle kohaldamist jätkataks, kuigi kriisi tõttu on riigi kulutusi piiratud;

16. toonitab vajadust edendada ettevõtlikkust ning toetada väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtjaid (VKEd) ning tunnustab olulist rolli, mida nad on etendanud majandusliku konkurentsivõime edendamisel ja töökohtade loomisel; rõhutab vajadust vaadata läbi ja ühendada Euroopa konkurentsivõimet toetavad ELi õigusaktid, et ratsionaliseerida halduskorda, lihtsustada juurdepääsu rahastamisele, eelkõige VKEde jaoks, ning võtta kasutusele innovaatilised stimuleerimismehhanismid, mis põhinevad aruka, säästva ja integreeriva kasvuga seotud eesmärkide saavutamisel, ja edendada tihedamat koostööd Euroopa Investeerimispanga ja muude finantseerimisasutustega; hindab sellega seoses finantskorraldusvahendite pakutavat lisandväärtust ning ergutab nende, samuti käibefondide ja üldiste toetuste võimalikult laialdast kasutamist, et saavutada positiivne sünergia ja maksimeerida tulemusi; nõuab ka lihtsustatud juurdepääsu riskikapitalile ja mikrofinantseerimisele;

17. toonitab lisaks, et ühtekuuluvuspoliitika tõhus rakendamine sõltub suurel määral sellest, kuidas see on kavandatud, ning et seetõttu on ülilooluline kaasata kohalikud ja piirkondlikud asutused varases etapis tulevase ühtekuuluvuspoliitika kujundamise ja rakendamisse; rõhutab samuti vajadust töötada välja horisontaalsed ja vertikaalsed partnerlused kõikide tasandite riigiasutuste vahel, et saavutada võimalikult tõhus valitsemine mitmetel tasanditel; tuletab meelde, et mitmetasandiline valitsemine on üks ühtekuuluvuspoliitika põhiprintsiip ning et see on hädavajalik otsustusprotsessi kvaliteedi tagamiseks; rõhutab sellega seoses ka seda, kui oluline on piirkondlike ametiasutuste partnerlus Regioonide Komiteega;

18. tunneb heameelt nõukogu määruse (EÜ) nr 1083/2006 muutmise üle, mis lihtsustab struktuurifondide ja Ühtekuuluvusfondi kasutamise korda, ning kutsub komisjoni üles jätkama selliste menetluste lihtsustamist, et tagada nende paindlikkus ja vähendada rahalise toetuse saajate halduskoormust, nii et ametiasutused saaksid tegeleda raskete probleemidega õigeaegselt ja kasutada selleks vajalikke ressursse; on seisukohal, et avaliku ja erasektori partnerlus saab pakkuda reaalselt tuge, täiendades kohalikul ja piirkondlikul tasandil tehtud jõupingutusi, ning kutsub komisjoni üles esitama konkreetseid ettepanekuid avaliku ja erasektori partnerluse tugevdamiseks ühtekuuluvuspoliitika raamistikus;

Teisipäev, 14. detsember 2010

19. rõhutab seda, kui oluline on erinevuste kaotamise huvides jätkata peamiselt selliste projektide toetamist, mis on suunatud mahajäänud piirkondadele, nii et käesoleva programmiperioodi eeldatav mõju säilitatakse ning on kooskõlas esialgsete ennustustega; märgib, et juurdepääsetavuse ja infrastruktuuride parandamine aitab tõsta mahajäänud piirkondade konkurentsivõimet siseturul ning aitab seega kaasa ka ELi kui terviku välisele konkurentsivõimele; on seisukohal, et sellise toetuse äravõtmine vähendaks esialgsete positiivsete tulemuste mõju;

20. rõhutab, et kuigi ühtekuuluvuspoliitika keskendub traditsiooniliselt kõige vaesematele piirkondadele, puudutab see kõiki Euroopa piirkondi nende arengutasemest sõltumata; rõhutab seetõttu vajadust edendada regionaalse konkurentsivõime ja tööhõive eesmärki; kordab, et tugev ja hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitika, mille eelarve on vähemalt samaväärne praegusega nii absoluutses kui ka suhtelises väärtuses, on eeltingimus ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisele, et kindlustada arukas, säästev ja kaasav majandus, mis muudab ELi ülemaailmselt konkurentsivõimeliseks, kui ka tagada kõikide piirkondade harmooniline areng, millega saavutatakse sotsiaalse, majandusliku ja territoriaalse ühtekuuluvuse eesmärki;

21. on seisukohal, et SKP peab jääma põhiliseks kriteeriumiks, mille alusel määratakse, kas piirkonnad on kõlblikud saama ühtekuuluvuspoliitika raames antavat abi, kuid sellele võib lisada muid mõõdetavaid näitajaid, kui on tõestatud nende asjakohasus, jättes riiklikele ametiasutustele võimaluse kohaldada otsustusprotsessi asjakohasel tasandil muid näitajaid, mis võtavad arvesse piirkondade ja linnade eripära;

22. rõhutab, kui oluline on rahaliste vahendite eraldamisel võtta arvesse näiteks rannikualade, äärepoolseimate mägipiirkondade, väheneva elanikkonnaga piirkondade või kaugete piirialade ja -linnade eriomadusi; ergutab piirkondi esitama algatusi nende piirkondliku erisuse ärakasutamiseks; kutsub komisjoni üles kohandama erinevaid rahalisi vahendeid lühikeses ja keskpikas perspektiivis lisandväärtuse loomiseks, võttes samal ajal arvesse ka majandus- ja finantskriisi mõju;

23. kutsub komisjoni üles uurima, kuidas uued finantskorralduse meetodid saaksid parandada ühtekuuluvuspoliitika tõhusust ja mõju, et saavutada väljavalitud projektides parimad võimalikud tulemused;

24. rõhutab soolise võrdõiguslikkuse positiivset mõju ELi majanduskasvule ja sotsiaalsele ühtekuuluvusele ning seetõttu ka selle konkurentsivõimele;

Ühtekuuluvuspoliitika kui 2013. aasta järgse perioodi keskne poliitika

25. toonitab piirkondliku arengu ja territoriaalse ühtekuuluvuse otsustavat rolli kogu Euroopas Euroopa lisandväärtuse kaudu ELi majandusliku konkurentsivõime tugevdamisel ja ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide täitmisel, kusjuures piirkondlik lähenemisviis on üks olulisemaid vahendeid majandusliku tasakaalu saavutamiseks;

26. rõhutab vajadust integreeritud lähenemisviisi järele struktuurifondide kasutamisel olulise vahendina, mis aitab piirkondadel saavutada säästvat kasvu, tööhõivet ja jõukust;

27. rõhutab vajadust säilitada üleminekukord, et kindlustada ja tõsta saavutatud arengutaset, millele rahastamise järsk vähenemine pärast teatava eesmärgi saavutamist võib negatiivset mõju avaldada; juhib tähelepanu asjaolule, et see tagaks sarnases olukorras olevate piirkondade võrdse kohtlemise, mis samuti võimaldaks programme tõhusat korraldust;

Teisipäev, 14. detsember 2010

28. tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde, et Euroopa üldsuse ootuste aluseks on inimeste vajadused ning eelkõige soov kasutada asjakohast infrastruktuuri ja kvaliteetseid avalikke teenuseid, mida tuleb pakkuda õiglaselt ning hinnaga, mis on taskukohane kõigile Euroopa kodanikele ega sõltu sellest, kus nad elavad või töötavad; nõuab kindlalt võrdsete võimaluste põhimõtte järgimist ning rõhutab vajadust tagada puudega inimeste jaoks juurdepääs kõikidele infrastruktuuridele ja projektidele, mida rahastatakse struktuurifondide raames;

29. rõhutab, et teadmiste ja innovatsiooni kui tulevase majanduskasvu ja Euroopa konkurentsivõime tõukejõu tugevdamiseks on vaja parandada hariduse kvaliteeti, suurendada teadustöö tulemuslikkust, edendada innovatsiooni ja teadmussiiret üle kogu liidu, kasutada täielikult ära info- ja kommunikatsioonitehnoloogiad ning tagada, et innovaatiliste ideede alusel töötatakse välja uued tooted ja teenused, mis edendaksid majanduskasvu ja looksid kvaliteetseid töökohti ning aitaksid lahendada nii Euroopa kui ka üleilmseid ühiskondlikke probleeme, edendada ettevõtlust, pöörata peamist tähelepanu kasutajate vajadustele ja turuvõimalustele ning tagada kättesaadav ja piisav rahastamine, milles on põhiroll struktuurifondidel;

30. rõhutab asjaolu, et majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus annab võimaluse kasutada täiel määral ära teadusuuringute, arengu ja innovatsiooni potentsiaali ning tagada Euroopa üldsusele paremad elutingimused ning suurema usalduse ELi vastu; valikulisel ja ühendatud investeerimisel teadusuuringutesse, arengusse ja innovatsiooni tuleb arvesse võtta piirkondlikke ja linnapiirkondade võimeid ja potentsiaali ning aidata sellistel peamistel valdkondadel nagu e-tervis, ravimitööstus, transport ja logistika, keskkond, digitaalne infosisu, energeetika ja julgeolek areneda institutsioonide arendamise ja suutlikkuse suurendamise programmide kaudu;

31. on seisukohal, et osa teadus- ja arendustegevusele ning innovatsioonile ühtekuuluvuspoliitika raames eraldatud rahastamisest tuleks kasutada selleks, et saavutada ja säilitada maailmas juhtiv roll niisugustes sektorites, kus Euroopal juba on konkurentsieelis, ja nendes sektorites, kus sel on uus võimalus juhtima minna;

32. on seisukohal, et siseturu konsolideerimiseks on vaja erimeetmeid ergutamaks konkurentsi Euroopa tasandil, põhjustamata siiski tasakaalustamatust liikmesriikide seas; on arvamusel, et sellisel viisil on võimalik saavutada piisav stabiilsus ja majanduslik jõukus Euroopa tasandil;

33. soovib liikmesriikidel ja komisjonil pöörata suuremat tähelepanu selliste suurprojektide toetamisele, mis hõlmavad kahte või enamat rakenduskava ja avaldavad suurt mõju Euroopa tasandil, tekitades lisandväärtust, luues kvaliteetseid töökohti ja tagades piirkondade säästva arengu;

34. on seisukohal, et ühtekuuluvuspoliitikas tuleb edaspidigi edendada meetmeid, mis loovad võimalikult palju töökohti ning võimaldavad rakendada kohalikke inimressursse ja tagada nende jätkuvat arengut, et kindlustada kõrge tootlikkus;

35. on jätkuvalt arvamusel, et majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvuse saavutamine on vajalik tingimus, kuid et sellest ei piisa, et tagada majanduslik konkurentsivõime ülemaailmsel tasandil, milleks on vaja märkimisväärseid investeeringuid sellistes põhivaldkondades nagu energeetika, keskkond, infrastruktuur, haridus, teadus- ja arendustegevus, loovtööstus ja teenused, logistika ja transport;

*

* *

36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Komisjoni 2011. aasta tööprogrammi tutvustamine

P7_TA(2010)0481

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon komisjoni teatise kohta komisjoni 2011. aasta tööprogrammi kohta

(2012/C 169 E/05)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist komisjoni 2011. aasta tööprogrammi kohta (KOM(2010)0623);
 - võttes arvesse viimast Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete raamkokkulepet, eriti selle lisa 4;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et on ülimalt tähtis, et Euroopa Parlamendi ja Komisjoni vaheline dialoog peaks toimuma piisavalt varakult, et oleks võimalik oma pingutused suunata ELi peamiste strateegiliste eesmärkide määramisele järgmisteks aastateks;
- B. arvestades, et poliitilised prioriteedid peavad olema vastavuses kasutadaolevate rahaliste vahenditega;
- C. arvestades, et Euroopa poliitika ja tegevus, mida viiakse läbi käsikäes liikmesriikide poliitika ja tegevusega ning kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega, on võimeline ja peabki avaldama reaalselt mõju, et toetada kodanike valmisolekut reageerida kiiresti muutuvale ühiskonnale;
- D. arvestades, et 2011. aasta saab olema otsustava tähtsusega liidu tulevase edukuse jaoks ning oluline väljakutse Euroopa Komisjoni ja liidu kui terviku jaoks;
- E. arvestades, et finantskriis mõjutab endiselt oluliselt liikmesriikide majandust ja et nii riiklikul kui ka ELi tasandil tuleb teha suuri kohandusi; arvestades, et majanduse täielik taastumine eeldab jätkusuutliku majanduskasvu ja töökohtade loomise ühist Euroopa strateegiat, mida toetavad vajalikud volitused ja vahendid,
1. märgib, et käesolev tööprogramm on esimene, mis võetakse vastu uue programmi tsükli käigus, ning rõhutab, et komisjoniga loodud dialoogi on vaja süvendada, et parandada ilmselget seost poliitiliste prioriteetide ja eelarve vahel nende prioriteetide rahastamiseks ELi tasandil;
 2. nõuab, et komisjon kohustuks tegema realistlikku ja toimivat programmitööd, mis peab olema tõhus, tegelikkusesse ülekantav ja varasemast paremini rakendatav; palub mahukamate ettepanekute puhul täpsema ajakava esitamist;
 3. nõuab tungivalt, et komisjon kohandaks võimalikult kiiresti ja selge ajakava alusel liidu õiguslikku Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291;

Sissejuhatus

4. kutsub komisjoni üles kasutama oma tegevuses võimalikult suurel määral ära oma õiguslikke volitusi ja poliitilist autoriteeti; märgib, et Euroopa Liit ei saa toimida tulemuslikult, kui komisjon ei määra kindlaks, väljenda ega edenda ELi ja kodanike üldhuvisid ega täida tõhusalt oma kohustust jälgida aluslepingute ja ELi õiguse kohaldamist;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

5. märgib, et senised finantskriisi lahendamiseks ja Euroopa majanduse jätkusuutlikuks elavdamiseks tehtud jõupingutused on osutunud vajalikust tunduvalt väiksemaks; peab taunitavaks asjaolu, et tööprogramm ei sisalda täiendavaid meetmeid uute töökohtade loomiseks; palub komisjonil seetõttu üksikasjalikult selgitada, kuidas ta algatused ja ettepanekud aitavad seda probleemi lahendada;

6. on veendunud, et EL peab viivitamatult võtma ette struktuurireformi, et parandada oma konkurentsivõimet ja taaskäivitada majanduskasvu; usub samuti, et selle strateegia põhiteemad on järgmised: infrastruktuuri moderniseerimine (sh lairiba võrgud), suuremad jõupingutused teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni vallas, poliitika, mis tagab küllaldase, ökonoomse ja puhta energia, uute tehnoloogiate innovatsioon ja arendamine ning hariduse ja koolituse kvaliteet;

7. väljendab heameelt, et prioriteediks on seatud Euroopa majanduse juhtimise reform; hoiatab selle eest, et kui EL ei suuda eriti euroalal välja töötada usaldusväärset majanduse juhtimist, mis tagaks range eelarvepoliitika ja taastaks majanduskasvu, satub euro tulevik ohtu; rõhutab, et selle reformi puhul tuleb täielikult arvesse võtta parlamendi seisukohta, mis on sõnastatud 20. oktoobri 2010. aasta resolutsioonis, ning reformi eesmärgiks tuleb seada liidu majanduslike ja sotsiaalsete eesmärkide edendamine, nagu on sätestatud Lissaboni lepingu artiklis 3;

8. tuletab meelde, et parlament ja nõukogu kui eelarvepädevad institutsioonid peaksid olema võrdset kaasatud Euroopa finantsstabiilsuse mehhanismi kasutuselevõtmise; nõuab, et võimalikult pea esitatakse ettepanekud alalise kriisimehhanismi loomiseks (nt Euroopa Valuutafond), et ELi 2020. aasta strateegia integreeritaks täiel määral pikaajalise makromajandusraamistikku, et astutaks esimesed sammud riigi võlakirjade ühe osa vastastikuse väljastamise ning vastavate võlakirjade kasutusele võtmise suunas, nagu kirjeldatakse Euroopa Parlamendi eelmistes raportites, ning tagada, et euroalal oleks ühtne välisesindatus; pooldab aluslepingu põhjaliku muutmise asemel väiksemaid muudatusi, millega luuakse sellise mehhanismi õiguslik alus;

9. rõhutab, et komisjon peab kiiresti esitama ettepanekud praeguse finantsraamistiku läbivaatamiseks; märgib, et 2013. aasta järgses mitmeaastases finantsraamistikus tuleb arvesse võtta nende kohustuste laienemine ulatust; kutsub komisjoni üles esitama ambitsioonika investeerimisettepaneku, et saavutada ELi 2020. aasta strateegia sihid, luua töökohti, suurendada majandusarengut ja tagada ELi kodanike turvalisus; leiab, et pайдlikkusel on kõnealusel raamistikus otsustav tähtsus ning et ELi eelarve peaks võimaldama alternatiivsete finantseerimisallikate kasutuselevõttu (vahendite sihtotstarbeline eraldamine, projektivõlakirjad jne);

10. tuletab meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse vastuvõtmise tingimuseks on parlamendi nõusolek; kutsub komisjoni üles hõlbustama institutsioonidevahelise kokkuleppe vastuvõtmist Euroopa Parlamendi rolli kohta järgmise mitmeaastase finantsraamistiku koostamise ja läbirääkimiste etapis;

11. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks 2011. aasta juunis pärast parlamendi seisukoha vastuvõtmist uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta julgeid ja innovatiivseid ettepanekuid omavahendite süsteemi põhjalikuks muutmiseks, et luua õiglane, selge ja läbipaistev süsteem, mis oleks ELi kodanike maksukohustuse suhtes neutraalne; on kindlalt veendunud, et mitmeaastase finantsraamistiku ja omavahendite küsimused on omavahel seotud, nende kohta tuleb institutsioonidevahelise avatud arutelu põhjal vastu võtta otsus samaaegselt ning et seda ei saa enam edasi lükata;

12. rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika on üks kõige tähtsamatest ELi vahenditest majanduskriisiga võitlemisel, sest see edendab investeerimist reaalmajandusse; kiidab sellega seoses heaks komisjoni esimese hindamise selle kohta, kuidas on rakendatud ühtekuuluvuspoliitikaga seotud meetmeid Euroopa majanduse elavdamise kava raames, selles rõhutatakse ühtekuuluvuspoliitika võtmerolli kriisi mõjudega võitlemisel; rõhutab ühtekuuluvuspoliitika vaieldamatut seost Euroopa 2020. aasta strateegia kolme suure prioriteediga, mis hõlbustab parema, aruka, jätkusuutliku ja kaasava kasvu saavutamist ja edendab samal ajal harmoonilist arengut liidu kõigis 271 piirkonnas;

Majanduskasvu ja tööhõive taastamine: kiirendusega 2020. aastasse

13. märgib ära „Euroopa poolaasta“ kasutuselevõtu; on veendunud, et parlamendikomisjonidel peab olema tähtsam roll eksperdihinnangute andmisel ning selleks peaksid komisjonid koostama „aastalõppuraporteid“ tähtsate eesmärkide täitmise tulemuste kohta, millele järgneksid fraktsioonide (ühised) resolutsioonid;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

14. peab kahetsusväärseks, et Euroopa poolaasta ja majanduse juhtimise paketi ettepanekud pakuvad vähe võimalusi Euroopa demokraatlikuks kontrolliks, ning nõuab mõlema puhul tugevat parlamentaarset osalust;

Finantssektori reguleerimine: reformi lõpuleviimine

15. kutsub komisjoni üles esitama niipea kui võimalik ettepanekud turu kuritarvitamist käsitleva direktiivi ja finantsinstrumentide turu direktiivi uuesti sõnastamise kohta; märgib, et komisjon peab arvestama tema esitatavate ettepanekute võimalikku kumulatiivset mõju ning tagama, et need suurendaksid finantssektori stabiilsust, läbipaistvust ja vastutust ning selle positiivset mõju reaalmajandusele majanduskasvu ja tööhõive osas;

16. nõuab, et õigusloomealgatust pangandussektori kriisi lahendamiseks tuleks koordineerida konkurentsi- ja poliitika eeskirjadega, et luua terviklik kriisijuhtimise raamistik, mis hõlmab nii era- kui ka avalikku sektorit ning kaitseb maksumaksjat; on veendunud, et reitinguagentuuride määruse läbivaatamise raames tuleks käsitleda ka konkurentsi puudumist selles sektoris ning palub komisjonil täita parlamendi hiljutine nõudmine uurida võimalusi luua sõltumatu Euroopa krediidireitinguagentuur ja suurendada sõltumatute avalike asutuste osalust reitingute andmisel;

Arukas majanduskasv

17. nõuab, et komisjon esitaks tervikliku tegevuskava koos ajakava ja eesmärkidega, et saavutada interneti infosisu ja teenuste ühtne turg, mis oleks avatud ja eduka digitaalse ühiskonna huvides, ning ületada digitaalne lõhe;

18. rõhutab, et digitaalarengu tegevuskava ning investeeringud info- ja kommunikatsioonitehnoloogiasse on Euroopa pikaajalise konkurentsivõime tagamiseks ülimalt tähtsad, ning nõuab, et liikmesriigid ja komisjon jätkaksid sideteenuste siseturu edasise liberaliseerimise kaudu turu ettevalmistamist järgmise põlvkonna võrkudele ja nendele võrkudele juurdepääsu loomist;

19. soovib tungivalt komisjonil edendada teadmisi ja innovatsiooni teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse 8. raamprogrammis pärast vahekokkuvõtet; tuletab meelde, et parlamendile on tähtis oma prioriteetide esiletoomine enne 8. raamprogrammi vastuvõtmist 2012. aastal;

20. tunnustab komisjoni püüdeid, mis on seotud juhtalgaatusega „Innovatiivne liit”, mille käigus vaadatakse läbi riigiabi teadus- ja arendustegevuse ning innovatsiooni raamistiku vajadusteks, mis suurendab Euroopa Investeeringupanga ja riskikapitali osa; hindab positiivselt ka riigihangete võimalikku rolli innovatsiooni ergutamisel;

21. nõuab tungivalt, et komisjon vähendaks oma teadus- ja arendusprogrammides bürokraatiat ning suurendaks innovatiivsete äriühingute osalust projektides; leiab, et komisjon peaks veelgi edendama avaliku ja erasektori partnerlust, et soodustada Euroopa teadusuuringuid, arendustegevust ja innovatsiooni;

22. rõhutab, et oluliseks tuleb pidada hariduse, kultuuri, audiovisuaalse meedia, noorte ja kodakondsuse valdkonna uusi mitmeaastaseid programme 2013. aastale järgneva ajavahemikuks, mis esitatakse ilmselt 2011. aastal; on seisukohal, et nende programmide tegevused ja meetmed peaksid vastama Euroopa kodanike vajadustele ja põhinema piisaval ja tõhusal eelarveraamistikul; on arvamusel, et algatus „Noorte liikuvus” rõhutab nende programmide olulisust;

Jätkusuutlik majanduskasv

23. rõhutab ressursitõhusust käsitleva suurprojekti strateegilist tähtsust ning nõuab tungivalt, et komisjon töötaks kiiresti niisuguse ambitsioonika ettepaneku nimel, mille eesmärk on saavutada ELi 2020. aasta strateegia poliitika koordineerimise Euroopa poolaasta siduvad eesmärgid ja konkreetsed sihttasemed; kutsub komisjoni üles esitama õigusakti ELi heitkoguste edasiseks vähendamiseks;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

24. on seisukohal, et esmatähtsaks tuleb pidada kehtivate õiguslike vahendite (nagu kolmas energiapakett) nõuetekohast ja toimivat rakendamist, ning toetab täielikult 2050. aasta strateegia, arukate võrkude ja varustuskindluse algatusi;

25. rõhutab, et jätkusuutliku majanduskasvu huvides on ülimalt tähtis energiavarustuse kindlus – et oleks tagatud katkestusteta energiavarustus, samuti kokkulepetest kinnipidamine, õiglane turuhind ja sellise olukorra vältimine, kus ollakse sõltuvad liiga vähestest tootjatest;

26. on seisukohal, et teatisele Euroopa uue tööstuspoliitika kohta peaks järgnema õigusloomeettepanekud, eelkõige selleks, et saavutada soovitud üleminek vähem CO₂-heiteid tekitavale ja jätkusuutlikule majandusele ning tagada, et suudetaks täita ELi eesmärk parandada energiatõhusust 20 % võrra;

27. rõhutab, et kliimamuutuse leevendamine ja sellega kohanemine, mis toob samuti kasu Euroopa tööstuse ja VKEde konkurentsivõimele, on samuti väga oluline prioriteet;

28. kiidab heaks peamised prioriteedid seoses valge raamatu avaldamisega ning nõuab tungivalt, et komisjon kiirendaks ettevalmistusi TEN-T suuniste ja oma uuendatud rahastamismehhanismide läbivaatamiseks kooskõlas Euroopa 2020. aasta strateegiaga ning ELi eelarve läbivaatamisega;

29. nõuab kohe algusest peale, et ühise põllumajanduspoliitika reformiprotsessi tulemuseks peab olema tugev, õiglane, tõeliselt ühine ja multifunktsionaalne poliitika, mis vastab tarbijate ja tootjate huvidele ning kannab tõhusalt hoolt avalike hüvede, eelkõige toiduga kindlustatuse eest ja tagab ELi toiduainetega omavarustamise;

30. tuletab meelde, et oma 8. juuli 2010. aasta resolutsioonis ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta pärast 2013. aastat nõuab parlament, et ühisele põllumajanduspoliitikale 2013. aasta eelarves eraldatud summad tuleks säilitada vähemalt järgmise finantsplaneerimise perioodi vältel;

31. nõuab, et põllumajandustoodete importi kolmandatest riikidest ELi tuleks lubada ainult siis, kui nende tootmisel on järgitud tarbijakaitse, loomade heaolu ja keskkonnakaitse Euroopa norme ning sotsiaalse kaitse miinimumnorme; nõuab, et kahepoolsete ja mitmepoolsete kaubanduslepingute sõlmimine ei kahjustaks ELi põllumajandustootjaid;

32. nõuab, et komisjon, võttes arvesse märkust, mis on kontrollikoja aruandes suhkruturu reformi kohta, vaataks läbi oma mõjuhinnangu menetlused selle eesmärgiga, et kõigi hinnangute ettevalmistamisel kasutataks kõige paremat ja uuemat teavet, see on otsustava tähtsusega, kui hinnatakse tulevaste kahepoolsete kaubanduslepingute mõju ELi majanduse põhisektoritele;

33. väljendab heameelt selle üle, et integreeritud merenduspoliitika rakendamiseks esitab komisjon peagi järgmised ettepanekud: ettepanek mereala ruumilise planeerimise raamistiku kohta, teatis jätkusuutliku majanduskasvu edendamise kohta rannikupiirkondades ja merendussektoris ning teatis mereseire integreerimise kohta; rõhutab siiski, et integreeritud merenduspoliitika rahastamine tuleb ELi eelarves tagada kõigi selle poliitikaga seotud sektorite proportsionaalse osaluse alusel;

Kaasav majanduskasv

34. on veendunud, et kaasavat majanduskasvu saab luua üksnes kõikide töötajate võrdse kohtlemise ja kõikide ettevõtete jaoks võrdsete tingimuste baasil; on veendunud, et komisjoni tööprogramm peaks sisaldama ettepanekuid nende põhimõtete tagamiseks, ja rõhutab, et töötajate lähetamise direktiivi rakendamist käsitlevas õigusloomeettepanekus, mis on ette nähtud teatise ühtse turu akti kohta, tuleb täpsustada põhiliste sotsiaalsete õiguste kasutamist;

35. nõuab, et komisjon esitaks ettepaneku töötajate rahalise osaluse kohta äriettevõtte tuludes;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

36. palub komisjonil oma aruannetes uute oskuste ja töökohtade algatuse ning vaesusevastase võitluse platvormi kohta võtta arvesse spetsiifilisi raskusi, millega puutuvad kokku naised, ja eriti rõhutada võrdõiguslikkuse suurendamist töökohtadel kui vaesuse vastu võitlemise vahendit ning julgustada naisi ettevõtjateks saama, kasutades meetmeid, millega jagada häid tavasid;

37. on kindlalt veendunud, et naiste ja meeste palgaerinevuste kaotamine on tõsine lahendamist vajav probleem ja kordab parlamendi 2008. aasta resolutsioonis komisjonile suunatud taotlusi esitada Euroopa Parlamendile õigusloomega seotud ettepanek meeste ja naiste võrdse tasustamise põhimõtte kohaldamisega seotud kehtivate õigusaktide läbivaatamise kohta, võttes arvesse parlamendi 2008. aasta resolutsiooni lisas esitatud soovitusi;

38. palub komisjonil arvestada sotsiaalpartnerite seisukohti pensionide valdkonnas ning tagada, et valge raamat peegeldab mõlema poole ootusi ja tugevdab muu hulgas esimest sammast;

39. väljendab heameelt tööportaali EURES reformi üle, mis muudab teabe ja nõuanded noortele töötajatele kättesaadavamaks, kuid peab kahetsusväärseks, et ettepanek on lükatud edasi 2012. aastas, kuigi noored vajavad seda praegu;

40. nõuab ELi kahe peamise koolitusküsimustega tegeleva ameti – Euroopa Kutseõppe Arenduskeskuse (Cedefop) ja Euroopa Koolitusfondi (ETF) – tegevuse tõhustamist ja tulemuslikumaks muutmist;

Ühtse turu võimaluste ärakasutamine majanduskasvuks

41. toetab tugevasti suuremat turu integratsiooni, millega võetakse eesmärgiks kõrvaldada olulised püsivat laadi puudused, millele on tähelepanu juhtinud professor Monti, ja millega suurendatakse Euroopa kodanike, töötajate, väikeettevõtete ja tarbijate usaldust; tundes heameelt ühtse turu akti avaldamise üle, on siiski veendunud, et ettepanekud peaksid olema ambitsioonikamad ja konkreetsemad; palub komisjonil esitada niipea kui võimalik selged prioriteedid ja õigusakti ettepanekud;

42. nõuab ELi avaliku hanke õigusliku raamistiku ajakohastamist direktiivide ja riigihangete lepingu ühtlustamise abil ja nõuab selgema ajakava koostamist järgmiseks aastaks;

43. palub komisjonil tagada ühtne lähenemisviis Euroopa lepinguõigust käsitleva õigusakti ja tarbijakaitse-direktiivi puhul; peab äärmiselt vajalikuks seda, et komisjon töötaks selge tarbijapoliitika strateegia integreeritud viisil välja tingimata 2011. aastal ja mitte 2014. aastal, nagu praegu esildatud;

44. peab õigeks reisipakettide direktiivi läbivaatamist ja toodete üldise ohutuse direktiivi läbivaatamist rõhuasetusega turujärelevalve aspektile;

45. rõhutab vajadust luua ELis tõhus tooteohutuse alane õigusraamistik; toetab üldise tooteohutuse direktiivi läbivaatamist, mille jaoks on vaja paika panna selgem ajakava, mis oleks kooskõlas uue õigusliku raamistiku läbivaatamisega; kutsub komisjoni üles vaatama läbi CE-vastavusmargistamise süsteem, et tagada, et tarbijad saaksid CE-vastavusmargist pidada ohutuse märgiks;

46. rõhutab, et tsiviilõiguslikud algatused on ühtse turu elavdamiseks väga tähtsad; toetab komisjoni meetmeid tsiviilõiguse valdkonnas, nõudes tsiviilõiguslike vahendite muutmist selliseks, et neid saaks e-õiguses kasutada;

47. kutsub üles lahendama lõplikult Euroopa patendi kehtestamisega seotud probleemid ning kutsub komisjoni üles esitama vajaduse korral ettepaneku tõhustatud koostöö kohta;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

48. peab ülimalt kahetsusväärseks asjaolu, et ei ole tehtud õigusloomealast algatust kabotaaži kohta ja et raudteeturule juurdepääs, sealhulgas turu avamine riigisestele reisijatele lükkub edasi 2012. aastani; kinnitab parlamendi kindlat veendumust, et reisijate õiguste poliitikat Euroopas tuleb alal hoida ja edasi arendada;

Kodanikekeskne tegevuskava: vabadus, turvalisus ja õigus

49. on sügavalt mures selle pärast, et puuduvad konkreetsed ettepanekud põhiõiguste või horisontaalse diskrimineerimisvastase direktiivi kohta ning et mittediskrimineerimise küsimust isegi ei mainita; kutsub komisjoni üles kiiresti tegutsema, et lõpetada diskrimineerimisvastase direktiiviga seotud ummikseis;

50. nõuab teatise ettepanekut suurema solidaarsuse kohta Euroopa Liidus varjupaigapoliitika valdkonnas, kuid arvestades, et Euroopa Liidul peaks 2012. aastaks olema paika pandud ühine varjupaigapoliitika, avaldab kahetsust, et varjupaigapoliitika kohta ei ole õigusakti ettepanekuid;

51. nõuab rändega seotud ettepanekuid; tuletab meelde, et kavandatava riiki sisenemise ja riigist lahkumise süsteemi laitmatu toimimine sõltub VIS ja SIS II süsteemi edukusest, kuigi SIS II ei toimi veel täielikult;

52. rõhutab, et Lissaboni lepingu jõustumise tulemusena on vaja kõrgete eesmärkidega põhiõiguste poliitikat ja põhiõiguste hartas sätestatud põhiõiguste muutmist võimalikult tõhusaks; palub komisjonil tagada, et iga õiguslik algatus oleks vastavuses põhiõigustega ja liikmesriigid võtaksid ELi õiguse kohaldamisel arvesse hartat; nõuab järelevalve suutlikkuse suurendamist ja aluslepingutest tulenevate mehhanismide kohaldamist, et vältida põhiõiguste harta rikkumiste vastu;

53. rõhutab, et võitluses terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse vastu tuleks täiel määral austada ELi kodanike õigusi ja vabadusi, ning et usaldusväärse ja tõhusa julgeolekupoliitika seisukohalt on olulise tähtsusega andmekaitse ja õigus kasutada õiguskaitse vahendeid; on seisukohal, et kuritegevuse kasv nõuab ühenduselt rohkem kavasid organiseeritud kuritegevuse ja küberkuritegevusega võitlemiseks;

54. peab tervitavaks ettepanekut kuriteoohvrite õiguste kohta ning eriti nende õiguse kohta saada õigusabi ja menetlusabi, kuid avaldab kahetsust, et see on ainus kavandatud meede; nõuab menetlusõiguste teekaardis ülejäänud meetmete jaoks selge ajakava kehtestamist;

55. tunneb heameelt ELis isikuandmete kaitse uue laiaulatusliku õigusraamistiku loomise üle 2011. aastal; rõhutab, et ta kontrollib hoolikalt kõiki ettepanekuid, hõlmates ka ELi broneeringuinfot ja ELi terroristide rahastamise jälgimise programmi, et tagada nende vastavus põhiõigustele;

56. peab tervitavaks ettepanekuid tsiviilõiguse kohta, kuid selleks, et kõikide ELi kodanike jaoks valitsesid kõikides liikmesriikides samasugused standardid, palub komisjonil kaaluda tsiviil- ja kriminaalõiguse *aquis* võimalikult kiiret läbivaatamist ning kanda sellest ette parlamendile;

57. toetab algatusi, mis on suunatud töö- ja pereelu ühitamisele, muu hulgas niisuguste meetmete abil, mis käsitlevad minimaalset vanemapuhkust ning paindliku töökorralduse edendamist nii naiste kui meeste puhul ja hooldajatele pakutavat abi töö ühitamiseks hoolduskohustustega;

58. avaldab kahetsust, et komisjon ei ole ikka veel esitanud õigusaktide ettepanekuid kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusala koostöö õigustiku lissaboniseerimise alal, mis on tsiviilvabaduste, justiits- ja siseküsimuste valdkonna prioriteetne küsimus;

59. on seisukohal, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist on õigusliku raamistiku läbivaatamine hädavajalik ja peab kahetsusväärseks, et läbivaatamine on kavandatud alles aastateks 2012–2013; nõuab kindlalt, et kõik justiits- ja siseküsimustega tegelevad asutused peavad töötama tõhusalt ja, mis kõige tähtsam, vastutama oma tegevuse eest;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Euroopa roll maailmas: ülemaailmne panus

60. rõhutab, et inimõiguste edendamine kogu maailmas on Euroopa Liidu üks olulisi eesmärke rahvusvahelisel areenil ning paremad kaubandussidemed ja tõhustatud arenguabi soodustavad edasiminekut selles valdkonnas;

61. kutsub komisjoni üles säilitama laienemisprotsessi tempot;

62. rõhutab, et uued algatused oleksid tervitatavad järgnevate teemade kohta:

— ELi roll terrorismivastases võitluses, et piirata massihävitusrelvade levikut,

— ELi kaitsetööstuse ja ELi kaitsepoliitika pikema perspektiivi (2020. aasta) arengueesmärgid,

— relvitustamine ja ülemaailmne haldustava,

— strateegia seoses BRIC-riikidega,

— Vahemere Liidu töö läbivaatamine seoses praeguse ummikseisuga,

— Atlandi-ülese majandusnõukogu töö elavdamine ja julgeolekustrateegia võimalik ühine läbivaatamine pärast NATO strateegilise kontseptsiooni uut läbivaatamist;

63. on seisukohal, et EL peab oma väärtuste ja põhimõtete tulemuslikuks levitamiseks ning oma naabrus poliitilise stabiilsuse ja majandusarengu edendamiseks toetama noori demokraatid üle kogu Euroopa ning tugevdama suhteid partneritega; kutsub komisjoni üles viima lõpule Euroopa naabruspoliitika läbivaatamine, et tagada poliitiliste eesmärkide ja rahastamisvahendite suurem sidusus; on seisukohal, et suhetes naabritega tuleks senisest enam tingimuseks seada inimõiguste ja demokraatia põhimõtetest kinnipidamine;

64. palub komisjonil rohkem tähelepanu pöörata toiduga kindlustatusele kogu Aafrika territooriumil; rõhutab, et Aafrika põllumajandussektorit on vaja jätkusuutlikul viisil tugevdada; seoses sellega palub tungivalt komisjonil tagada vaestele paremad võimalused krediidi ja finantsteenuste saamiseks Aafrikas; palub tungivalt komisjonil edendada Aafrika sisekaubanduse suurendamise meetmeid, sealhulgas ajakohastatud toetuspaketid piirkondlikele majandusühisustele ja infrastruktuuride parandamiseks tervel Aafrika mandril;

65. kutsub komisjoni üles esitama iga-aastase aruande ELi edusammude kohta aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks 2015. aastaks ja kehtestama meetmed, millega tagatakse, et liikmesriigid täidavad oma kohustusi anda ametlikku arenguabi 0,7 % ulatuses oma sisemajanduse kogutoodangust, ning neid tegevusi jälgima;

66. rõhutab, et seoses majanduspartnerluslepingute üle peetavate läbirääkimistega tuleks rohkem tähelepanu pöörata arengumõttele;

67. kutsub komisjoni üles edendama aktiivselt käegakatsutavaid edusamme käimasolevatel WTO läbirääkimistel, et viia Doha voor võimalikult kiiresti lõpule; rõhutab kindlalt, et kehtivate kahepoolsete ja piirkondlike vabakaubanduslepingute tugevdamine ja uute sõlmimine on oluline, kuid seda tuleks käsitleda täiendava strateegiana ja mitte mitmepoolse raamistiku alternatiivina;

68. tuletab meelde, et mitmepoolsus peab jääma ELi tähtsaimaks prioriteediks, ning nõuab, et käimasolevate ja uute kaubandusläbirääkimiste käigus tuleb kinni pidada arengumaade eri- ja diferentseeritud kohtlemise põhimõttest; on sügavalt veendunud, et arengule ja vaesuse kaotamisele suunatud uue ülemaailmse juhtimise raames tasakaalustatuma ning õiglasema majandussüsteemi loomiseks tuleb mitmepoolse kaubanduse raamistikku tõhustada ja reformida;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

69. rõhutab, et kolmandatest riikidest imporditud tooted tuleks lubada ELi turule ainult siis, kui need on vastavuses Euroopa tarbijakaitsega; on seisukohal, et rahvusvahelistel läbirääkimistel peaks komisjon nõudma, et meie kaubanduspartnerid järgiksid Euroopa keskkonna- ja sotsiaalseid standardeid;

70. nõuab, et ELi poolt sõlmitavatesse rahvusvahelistesse kaubanduslepingutesse tuleb lisada ettevõtete sotsiaalse vastutuse säte; on seisukohal, et see peab sisaldama korporatsioonide aruandlust ja läbipaistvust, ettevõtete ja ettevõtete rühmade hoolsust, juurdluse korraldamist sotsiaalse vastutuse kohustuste tõendatud rikkumise puhul ning korporatsioonide tegevuse ohvritele hõlpsamat kohtu poole pöördumise võimalust;

71. palub komisjonil esitada õigusloomega seotud algatus, võttes aluseks USA nn konfliktimineraalide seaduse, et suurendada läbipaistvust ja tugevdada häid valitsustavasid arengumaade kaevandustööstuse sektoris; kutsub komisjoni üles tugevdama sellistes maades võitlust korrupsiooni vastu, mis seab ohtu inimõigused ja head valitsemistavad;

Suurem tähelepanu panustamise asemel mõjule: ELi poliitika parimal viisil ärakasutamine

72. kutsub komisjoni üles esitama kiiresti ettepanekud OLAFi määruste muutmiseks;

73. rõhutab, et komisjon peaks avalikumalt edendama positiivset suhtumist rahandusministrite allkirjastatud riiklikesse haldusdeklaratsioonidesse; rõhutab, et komisjon peaks liikmesriikidelt tungivalt nõudma riiklike haldusdeklaratsioonide esitamist; nõuab laiaulatuslike ja kasutajasõbralike *online*-andmebaaside kasutuselevõtmist;

74. nõuab seega ELi programmide, nii sisepoliitika kui ka arenguabi programmide süstemaatilisi, korrapäraseid ja sõltumatuid hindamisi, et tagada, et nende abil saavutatakse soovitud tulemused ning et seda tehakse majanduslikult tõhusal viisil, selleks et:

— võta arvesse parlamendi poolt eelarve täitmisele heakskiidu andmise resolutsioonides tehtud märkusi;

— kontrollida eri hindamiste tulemusi ja komisjoni saavutusi strateegilisemast ja horisontaalsemast seisukohast;

75. usub kindlalt, et Euroopa direktiivide laitmatu ja õigeaegne ülevõtmine ja rakendamine on eriti tähtis, et võitu saada kodanike usaldamatusest ELi meetmete suhtes; on seisukohal, et see eeldab komisjoni ja liikmesriikide tõhusat koostööd;

76. nõuab tungivalt ELi õigusaktide lihtsustamist ja rõhutab, et mõju hindamist enne õigusaktide vastuvõtmist tuleb kasutada erapooletult ja tõhusalt, võttes arvesse rakendamist; toetab kindlalt komisjoni järjekindlat tööd aruka reguleerimise projektiga;

77. on rahul asjaoluga, et komisjon hakkab mõju hindamisel rohkem tähelepanu pöörama konkurentsivõime aspektidele, ja rõhutab tähtsust, mis on ühendatud õigusaktide kogumõjul konkurentsivõimele (nn sobivuse kontroll);

*

* *

78. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

ELi ja Aafrika strateegilise partnerluse tulevik pärast ELi ja Aafrika kolmandat tippkohtumist

P7_TA(2010)0482

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon ELi ja Aafrika strateegilise partnerluse tuleviku kohta pärast ELi ja Aafrika kolmandat tippkohtumist

(2012/C 169 E/06)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 30. novembril 2010. aastal riigi- ja valitsusjuhtide poolt esitatud Tripoli deklaratsiooni;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja Üleaafrikalise Parlamendi tippkohtumise eelset 27. novembri 2010. aasta deklaratsiooni;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 177 kuni 181;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et Aafrika ja ELi partnerlus rajaneb vastastikusel huvil kasutada ühendatud võimalusi;
- B. arvestades, et Tripoli deklaratsioon väljendab riigi- ja valitsusjuhtide tahet tugevdada kolm aastat tagasi loodud strateegilist partnerlust kahe kontinendi vahel, et lahendada ühiselt probleeme ja edendada jätkusuutlikku majanduskasvu kõikide Aafrika inimeste hüvanguks;
- C. arvestades, et ELi annab üle poole Aafrika arenguabist ja on Aafrika tähtsaim kaubanduspartner;
- D. arvestades, et Aafrika mitmekesistab oma partnerlussuhteid, eelkõige Aasia ja Ladina-Ameerika tähtsaimate riikidega,
1. väljendab heameelt strateegilise tegevuskava 2010–2013 ja selle partnerlussuhte vastuvõtmise üle ning loodab, et see annab lisandväärtust seoses Cotonou lepingu ja Vahemere Liiduga ja viitab kaugeleulatuva sihtide seadmisele kontinentidevahelistes suhetes;
 2. rõhutab, et Aafrika ja ELi ühisstrateegia põhimõtted peavad toetama arengumaade pikaajalisi vajadusi, et võidelda vaesusega, tagada inimväärne sissetulek ning põhilised inimõigused, sh sotsiaalsed, majanduslikud ja keskkonnaalased õigused;
 3. loodab, et esimese tegevuskava (2008–2010) rakendamisel kogetud raskustest võetakse õppust, ning loodab, et riigi- ja valitsusjuhtide lõppdeklaratsioonis väljendatud põhimõttelised kavatsused viiakse ellu;
 4. märgib huviga, et eeskätt just Aafrika erasektorile ja kodanikuühiskonnale võidakse anda võimalus panustada strateegiasse oluliselt tõhusamalt, kui see on olnud võimalik siiani;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

1. partnerlusvaldkond. Rahu ja julgeolek

5. tunnistas ka piirkondliku integratsiooni olulist mõõdet majanduskasvus ja arengus ning rõhutab iseäranis Tripoli deklaratsioonis sisalduvat kohustust panna tihedas koostöös piirkondlike organisatsioonidega tõhusalt tööle Aafrika rahu- ja julgeolekustruktuur;

6. tunneb heameelt, et Aafrika rahu- ja julgeolekustruktuuri rakendamine rahu- ja julgeolekuprobleemide lahendamiseks Aafrikas on edukas olnud; rõhutab sellega seoses, kui tähtis on tagada Aafrika rahuvalveoperatsioonidele prognoositav ja jätkusuutlik rahastamine, arendada välja kohalik vastupanusuutlikkus ja kaitsta relvastatud kokkupõrgete ajal kindlalt tsiviilkodanikke;

7. on arvamusel, et konfliktide ennetamine on püsiva rahu oluline eeltingimus ning konfliktide struktuurilised põhjused tuleb lahendada jätkusuutliku arengupoliitika kasutusele võtmise kaudu, et rahuldada Aafrika elanikkonna põhivajadusi ja võidelda töötuse ja sotsiaalse ja majandusliku ebaõiglusega;

8. on arvamusel, et USAs vastu võetud nn konfliktmineraalide seadus (Conflict Minerals Law) kujutab endast olulist sammu võitlemisel mineraalide ebaseadusliku kasutamise vastu Aafrikas, millega kaasnevad kodusõjad ja konfliktid; on seisukohal, et komisjon ja nõukogu peaksid esitama sarnaseid ettepanekuid, et tagada ELi turule imporditud mineraalide päritolu jälgitavus, võttes samas arvesse mäetööstuse läbipaistvuse algatust;

2. partnerlusvaldkond. Demokraatlik valitsemistava ja inimõigused

9. palub ELil ja Aafrika Liidul koos tegelda ühiste probleemidega, nagu poliitilisele kriisile reageerimine ja majanduse juhtimise toetamine, et äsja loodud valitsemistava ja inimõiguste arutlusfoorumi kaudu välja töötada ühised valitsemiskavad;

10. väljendab heameelt, et Aafrika ja Euroopa Liit tunnustavad ühiselt aluspõhimõtteid, mis hõlmavad inimõiguste austamist, demokraatlikke ja õigusriigi põhimõtteid ning terrorismi hukkamõistu selle kõikides vormides;

11. märgib, et riigi- ja valitsusjuhid märgivad oma deklaratsioonis, et neid ühendab inimõiguste kaitsmine mõlemal kontinendil; rõhutab nende õiguste universaalsuse põhimõtet, mida tuleb eriti järgida demokraatliku valitsemistava ja inimõiguste partnerluse raamis kavandatavates meetmetes;

12. arvestades meie korduvalt võetud kohustust tagada demokraatlik valitsemistava ja inimõigustest kinnipidamine, tunneb sügavat kahetsust asjaolu üle, et Robert Mugabe kutsuti kolmandale Aafrika–ELi tippkohtumisele ja ta osales seal aktiivselt; kutsub kõiki osalejaid võtma tulevikus kindlamat poliitilist seisukohta, et anda selge sõnum meie kindla usu kohta õigusriiki ja demokraatiasse;

13. nõuab tungivalt, et eri partnerlussuhete raames võetud ühegi meetmega ei diskrimineeritaks kedagi soo, rassilise või etnilise päritolu, usu või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse ega HIV/AIDSi tõttu;

14. kiidab heaks Üleaafrikalise Parlamendi üleskutse kõikidele Aafrika Liidu liikmesriikidele ratifitseerida Aafrika Liidu harta demokraatia, valimiste ja valitsemistava kohta;

15. rõhutab Euroopa Ülemkogu eesistuja Herman Van Rompuy üleskutset Aafrika juhtidele toetada Rahvusvahelist Kriminaalkohut ja ühineda täielikult võitlusega karistamatuse vastu;

16. nõuab tungivalt, et EL ja Aafrika Liit võtaksid endale kohustuse koos töötada, et tagada parem Aafrika ja Euroopa koostöö asjakohastes rahvusvahelistes organites, sealhulgas ÜROs;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

3. partnerlusvaldkond. Kaubandus, piirkondlik integratsioon ja infrastruktuur

17. avaldab heameelt Euroopa Liidu ja Aafrika Liidu vahel sõlmitud lepingu üle, mille eesmärk on alustada dialoogi, et leida lahendusi majanduspartnerluslepingutega seotud ühistele mureküsimustele; tunnistab, et piirkondlik integratsioon, kaubandus ja investeringud on majandusliku stabiilsuse ja jätkusuutliku majanduskasvu seisukohast otsustava tähtsusega;

18. ärgitab Euroopa Liitu ja Aafrika Liitu tegema koostööd toorainete säästva kasutamise valdkonnas ja pöörama eelkõige tähelepanu suutlikkuse suurendamisele, valitsemistavale, infrastruktuuri arendamisele, investeringutele, teadmistele ja pädevusele geoloogia alal ning kaevandamist käsitlevate lepingute läbipaistvusele; nõuab sellega seoses keskkonnasäästliku ja sotsiaalselt jätkusuutliku toorainepoliitika kasutuselevõttu, millest ka kohalik elanikkond kasu saaks;

19. palub tungivalt kõigil Aafrika Liidu liikmesriikidel hõlbustada sellise õigus- ja maksuraamistiku kehtestamist, mis aitaks ühelt poolt soodustada majanduskasvu ja tõmmata ligi välismaiseid otseinvesteeringuid ning teiselt poolt kaotada korrupsiooni ja vähendada haldusbürokraatiat ja haldusomavoli juhtumeid;

20. nõuab tungivalt, et Aafrika ja Euroopa Liidu riigi- ja valitsusjuhid täidaksid Tripoli deklaratsioonis võetud kohustusi ja rakendaksid strateegiat instrumendina Aafrika-sisese kaubanduse hoogustamiseks, seda nii täiustatud toetuspakettide abil piirkondlikele majandusühendustele kui ka infrastruktuuri parandamise kaudu Aafrika mandril;

4. partnerlusvaldkond. Aastatuhande arengueesmärgid

21. märgib, et Euroopa Liidu riigid on uuesti kinnitanud oma kohustust eraldada 2015. aastani ametlikuks arenguabiks 0,7 % oma SKPst, mis on otsustava tähtsusega, kui arengueesmäärke soovitakse saavutada 2015. aastaks;

22. kavatab jälgida eelkõige seda, et aastatuhande arengueesmärkide täitmine oleks kõikide partnerluste rakendamise keskmes;

23. tuletab meelde, et aastatuhande arengueesmärkide täitmiseks on otsustavalt tähtis võtta erimeetmeid emade tervise, vastsündinute ja laste tervise, soolise võrdõiglikkuse, hariduse, maapoliitika, säästva arengu, veevarustusele ja kanalisatsioonile juurdepääsu ning puuetega inimeste abistamise valdkonnas; ergutab jätkama programme haridus- ja tervishoiuvaldkonnas;

24. rõhutab toiduainetega kindlustatuse tagamise olulisust kogu Aafrikas, rõhutab samuti vajadust tugevdada jätkusuutlikul viisil Aafrika põllumajandus- ja kalandussektorit, pidades eeskätt silmas väiketalupidajaid ja kalureid;

25. tuletab meelde, et põllumajandusel on Aafrika riikide majanduses kõige olulisem roll; rõhutab sellest tulenevalt, et sanitaar- ja fütosanitaarnormide ühtlustamine ning suutlikkuse suurendamine on Aafrika põllumajandussektori jaoks keskse tähtsusega;

26. peab kahetsusväärseks, et tippkohtumisel ei käsitletud asjaolu, et praegu toimub Aafrikas põllumaade omandamine mõnede valitsuste toetusel tegutsevate välisinvestorite poolt, mis nõuete mittejärgimise korral võib ohustada kohalikku toiduainetega kindlustatust ning põhjustada tõsiseid ja ulatuslikke negatiivseid tagajärgi;

27. on arvamisel, et Aafrika ja ELi riigi- ja valitsusjuhid peaksid tõendama oma tõelist pühendumust sellise mehhanismi väljatöötamisega, mis aitaks takistada maksudest kõrvalehoidumise eesmärgil toimuvat kapitali ebaseaduslikku väljavoolu, riikide kaupa liigendatud aruandesüsteemi täielikku läbipaistvuse edendamiseks ning suurendades rahvusvahelist survet kõikidele õigussüsteemidele, mis võivad Aafrika riikides lubada maksude maksmisest hoidumist või maksupettusi;

5. partnerlusvaldkond. Energeetika

28. on veendunud, et taastuvenergia on Aafrika majandusliku ja sotsiaalse arengu jaoks äärmiselt oluline, ning rõhutab president Barroso nõudmist viia Aafrika energiasektoris läbi nn roheline revolutsioon;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

29. avaldab heameelt taastuvate energiaallikate valdkonnas koostatud Aafrika ja ELi koostööprogrammi üle ning poliitiliste eesmärkide üle, mis püstitati 2020. aastaks kõrgetasemelisel energiateemalisel kohtumisel 2010. aasta septembris Viinis ning mis käsitlevad eelkõige veel sajale miljonile Aafrika elanikule kaasaegsetele ja säästvatele energiateenustele juurdepääsu võimaldamist, Aafrika piiriüleste elektriühenduste võimsuse kahekordistamist, maagaasi kasutamise kahekordistamist Aafrikas, taastuvate energiaallikate sagedasemat kasutamist Aafrikas ning energiatõhususe parandamist kõikides valdkondades Aafrika mandril;

6. partnerlusvaldkond. Kliimamuutus

30. kutsub Euroopa Liitu ja Aafrika Liitu üles tegema ühiseid jõupingutusi selleks, et vähendada metsade raadamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevaid heiteid;

31. tuletab meelde, et Euroopa Liit on kohustunud eraldama ajavahemikul 2010–2012 kliimamuutuse valdkonna kiireloomulistele algatustele ja projektidele 7,2 miljardit eurot, millest suur osa on ette nähtud Aafrika jaoks;

32. rõhutab, et kliimamuutus mõjutab esimesena ja kõige tugevamini maailma kõige vaesemaid inimesi, ja kutsub kõiki toimijaid üles toetama arengumaid kliimamuutuse mõjuga kohanemisel ja vähese süsinikdioksiidiheitega majanduse edendamisel, et vaesus likvideerida;

33. märgib, et ülemaailmse kliimakokkuleppe edukas täitmine on ülioluline ülemaailmse vaesuse likvideerimiseks, ja rõhutab seoses sellega loodusvarade – päike, tuul, jõed, hoovused – tohutut potentsiaali, mida Aafrika riikidel on sageli rikkalikult;

7. partnerlusvaldkond. Ränne, liikuvus ja tööhõive

34. märgib, et rändel on ka positiivne mõju, ning rõhutab, et ebaseadusliku rände negatiivse mõju vähendamiseks on vaja ühist strateegiat koos ajakava ja sihtprojektidega;

35. tuletab meelde, et kõik partnerid on kohustunud looma rohkem ja paremaid töökohti jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu edendamise kaudu;

36. väljendab heameelt olemasolevate programmide tõhustamise üle üliõpilaste ja õppejõudude liikuvuse valdkonnas ning algatuste üle, nagu Üleaafrikaline Ülikool ja haridusstruktuuri ja -programmide täiustamine;

37. on seisukohal, et ajude äravool on Aafrika suur probleem ning et maalt lahkunud kutseoskustega inimestele tuleb pakkuda tugevaid stiimuleid tagasipöördumiseks ja oma väljaõppe kodumaal kasutamiseks;

8. partnerlusvaldkond. Teadus, infoühiskond ja kosmos

38. tunneb heameelt kõrgetasemelise teadus- ja tehnoloogiapoliitika arutelu algatamise üle kõrgete ametnike ja ministriumide tasandil, eesmärgiga tugevdada teadus- ja tehnoloogiakoostöö raamistikku, et anda suurem hoog kaasavale majanduskasvule ja ühiskonna arengule Aafrikas;

Üldmärkused

39. võtab teadmiseks Sudaani esinduse puudumise ja asjaolu, et Sudaani võimud ei loe end riigipeade ja valitsusjuhtide Tripoli deklaratsiooniga seotuks, ning soovib deklaratsiooniga kooskõlas kõigi 2005. aasta rahulepingu punktide täitmist, kaasa arvatud 2011. aasta jaanuariks kavandatud referendum, mis peab andma Sudaani lõunaosa elanikele võimaluse rahumeelselt oma tulevikku määrata;

40. peab kahetsusväärseks, et teatavate suuremate Euroopa Liidu liikmesriikide riigi- ja valitsusjuhid ei saanud Aafrika ja ELi tippkohtumisest osa võtta;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

41. kahetseb, et Aafrika ja Euroopa Liidu ühisstrateegiale ei ole lisatud rahastamiskava, ning nõuab veel kord Euroopa Arengufondi liitmist ELi üldeelarvega, et tagada parlamentaarne kontroll eri partnerluste elluviimiseks kasutatavate mitmesuguste ELi vahendite rakendamise üle;
42. soovib ministriumide tasemel laiemat osalemist strateegia elluviimises;
43. nõuab, et Üleaaafrikaline Parlament ja Euroopa Parlament saaksid täita oma rolli strateegilise tegevuskava elluviimise järelevalvajana;
44. kutsub kõiki Aafrika ja Euroopa Liidu riikide parlamente strateegilist tegevuskava uurima ja arutama;

*

* *

45. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Liidu ja Aafrika Liidu nõukogule ja komisjonile, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, AKV-ELi parlamentaarsetele ühisassambleele ja Üleaaafrikalisele Parlamendile.

Põhiõiguste olukord Euroopa Liidus (2009) ja institutsioonilised aspektid pärast Lissaboni lepingu jõustumist

P7_TA(2010)0483

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon põhiõiguste olukorra kohta Euroopa Liidus (2009) ja institutsiooniliste aspektide kohta pärast Lissaboni lepingu jõustumist (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu preambulit, eriti selle teist, neljandat ja viiendat taanet;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2, artikli 3 lõike 3 teist lõiku ning artikleid 6 ja 7;
- võttes arvesse 7. detsembri 2000. aasta Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, mis kuulutati välja 12. detsembril 2007 Strasbourgis;
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni;
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Liidu strateegia kohta põhiõiguste harta rakendamiseks (KOM(2010)0573);
- võttes arvesse kõiki põhiõigusteteemalisi Euroopa Nõukogu ja ÜRO (sh spetsialiseerunud järelevalveasutuste) konventsioone ja soovitusi;
- võttes arvesse Euroopa Liidu Kohtu ja Euroopa Inimõiguste Kohtu otsuseid ning kohtupraktikat;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- võttes arvesse Euroopa Nõukogu ja Euroopa Liidu vastastikuse mõistmise memorandumit ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Stockholmi programmi – avatud ja turvaline Euroopa kodanike teenistuses ja nende kaitsel;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti tegevus- ja aastaaruandeid;
 - võttes arvesse valitsusväliste organisatsioonide inimõigustealaseid aruandeid;
 - võttes arvesse avalikku kuulamist, mille Euroopa Parlament korraldas 21. ja 22. juunil 2010 põhiõiguste harta mõju kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva Euroopa ala arendamisele;
 - võttes arvesse oma 14. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni põhiõiguste olukorra kohta Euroopa Liidus 2004–2008 ⁽²⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit (A7-0344/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 2 kohaselt rajaneb liit inimväärikuse austamise, vabaduse, demokraatia, võrdsuse, solidaarsuse, õigusriigi ja inimõiguste austamise ühistel jagamatutel ja universaalsetel väärtustel, mis kehtivad kõigi Euroopa Liidu territooriumil elavate isikute suhtes, kaasa arvatud vähemuste hulka kuuluvad isikud; arvestades, et õiguste tõhus kaitsmine ja edendamine peab olema kõigis valdkondades Euroopa poliitika ja selle välismõju üldeesmärk ning sellise Euroopa Liidu kindlustamise oluline tingimus, mis aitab edendada vabadust, inimõiguste ja põhivabadustega seotud väärtusi ja põhimõtteid ning inimeste heaolu;
- B. arvestades, et Lissaboni lepingu jõustumisega tekkis ELis inimõiguste valdkonnas uus olukord, kuna sellega muutus põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) õiguslikult siduvaks ja sellest tulenevalt muutusid põhiväärtused konkreetseteks õigusteks; arvestades, et vastuvõtmise järel on harta kujunenud Euroopa kohtute kohtupraktikas inspiratsiooniallikaks; arvestades, et komisjon avaldas aastaaruande harta rakendamise kohta ning põhiõiguste ameti aastaaruanded peavad käsitlema hartal rajanevate põhiõiguste edendamist ja rakendamist;
- C. arvestades, et tõhusat põhiõiguste järgimise kultuuri tuleb kujundada, edendada ja tugevdada nii liidu institutsioonides kui ka liikmesriikides, eelkõige liidu õiguse kohaldamisel ja rakendamisel liikmesriigisiselt ning suhetes kolmandate riikidega;
- D. arvestades, et kodukorra järgi võib Euroopa Parlament põhiõiguste olukorda igal aastal uurida ja hinnata ning esitada selle kohta soovitusi,

Uus põhiõiguste struktuur pärast Lissaboni lepingu jõustumist

1. rõhutab, et inimõiguste ja põhivabaduste tõhus kaitse ja edendamine on ELi demokraatias ja õigusriigi põhimõtete rakendamisel kesksel kohal ning on ka Euroopa vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala konsolideerimise oluline tingimus; rõhutab, et see nõuab tegutsemist eri tasanditel (rahvusvaheline, ELi, liikmesriigi, piirkonna ja kohalik tasand); rõhutab veel, et piirkondlikud ja kohalikud asutused võivad nende õiguste konkreetsetel rakendamisel ja edendamisel mängida olulist rolli; kutsub seetõttu kõiki ELi institutsioone, ELi liikmesriike ning riikide valitsusi ja parlamente üles töötama Lissaboni lepinguga loodud uue institutsioonilise ja õigusraamistiku raames välja ELi sisese kaugeleulatuva ja kõikehõlmava inimõiguste poliitika, millega loodaks nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil tulemuslikud vastutusmehhanismid inimõiguste rikkumiste käsitlemiseks;

⁽¹⁾ CM(2007)74.

⁽²⁾ ELT C 46E, 24.2.2010, lk 48.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

2. juhib tähelepanu oma 2009. aasta resolutsioonidele ning oma suuliselt vastatavatele küsimustele aruteluga ja oma missioonide tulemusi, milles käsitletakse selliseid konkreetseid põhiõigusi nagu eraelu puutumatus, inimväärlikus ja andmekaitse, piinamise keelustamine, mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabadus, sõna- ja teabevabadus, ajakirjandus- ja meediavabadus, mittediskrimineerimine ja vähemuskeelte kasutamine, romade õigused ja vaba liikumine, roma naiste õigused, samasooliste isikute abielude ja registreeritud partnerlussuhtes elavate paaride diskrimineerimise vastu võitlemine, alaealiste õigused, immigrantide kinnipidamiskeskuste olukord ning vangide väidetav ebaseaduslik kinnipidamine LKA üleviimisprogrammiga seoses; rõhutab, et kõik need resolutsioonid peegeldavad hartas fikseeritud väärtusi, näitavad selget pühendumist põhiõiguste igapäevasele kaitsele ning saadavad poliitilisi sõnumeid kõigile Euroopa Liidu inimestele, liikmesriikidele ja ELi institutsioonidele ning rahvusvaheliste partneritele;
3. peab kahetsusväärseks asjaolu, et nõukogu ja komisjon ei ole täitnud ühtegi Euroopa Parlamendi 2007. aasta raportis LKA poolt kinnipeetavate transpordiks ja ebaseaduslikuks kinnipidamiseks Euroopa riikide väidetava kasutamise kohta ⁽¹⁾ antud soovitusi ega jaganud Euroopa Parlamendiga teavet ELi ja USA selletemalise arutelu kohta;
4. peab vajalikuks mõelda järele muutuste üle, mis on seotud põhiõiguste kaitsega pärast Lissaboni lepingu jõustumist, ning soovib selles kontekstis käesoleva resolutsiooniga selgitada rolli, mis igal institutsioonil ja mehhanismil peaks põhiõiguste uues Euroopa struktuuris olema;
5. kordab, et Lissaboni lepingu jõustumisega 1. detsembril 2009 on põhjalikult muutunud ELi õiguslik ilme – EL peaks saama rohkem ühiste väärtuste ja põhimõtete ühenduseks; seepärast tunneb heameelt uue mitmetasandilise ELi põhiõiguste kaitse süsteemi üle, mis tuleneb mitmest allikast ja mida jõustatakse eri mehhanismide abil, mille hulka kuuluvad õiguslikult siduv harta, Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga tagatud õigused, mille tunnustamine tuleneb liidu kohustusest konventsiooniga ühineda, ning õigused, mis põhinevad liikmesriikide põhiseaduslikel tavadel ja nende tõlgendamisel Euroopa Inimõiguste Kohtu ja Euroopa Kohtu kohtupraktikas;
6. kinnitab veel kord, et hartal on samaväärne juriidiline jõud nagu aluslepingutel ning et selle näol on tegemist põhiõiguste kõige tänapäevasema kodifikatsiooniga, milles õigused ja solidaarsus on hästi tasakaalustatud ning mis hõlmab tsiviil-, poliitilisi, majanduslikke, sotsiaalseid ja kultuurilisi õigusi ning ka nn kolmanda põlvkonna õigusi (st õigus heale haldusele, teabevabadusele, tervislikule keskkonnale ja tarbijakaitsele); on seisukohal, et EL peaks välja töötama reguleeriva raamistiku kaitseks põhiõiguste nende rikkumiste vastu, mida panevad toime ettevõtted;
7. rõhutab, et harta liitmine ELi esmasesse õigusse liidu pädevusi laiendamata ja järgides subsidiaarsuse põhimõtet, nagu see on määratletud harta artiklis 51, toob kaasa uusi kohustusi otsuseid tegevatele ja rakendavatele institutsioonidele ning ka liikmesriikidele, kui nad rakendavad ELi õigusakte oma riigis, ning et seetõttu on harta sätted nüüd vahetult täitmisele pööratavad ELi ja liikmesriikide kohtute poolt; kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles suurendama oma mitmesuguste järelevalve ja rakendamise eest vastutavate institutsioonide sidusust, et tagada loodud kõikehõlmava raamistiku tõhus kohaldamine, ning tugevdama üleliidulist järelevalvemehhanismi, samuti varajase hoiatamise süsteemi, nt üldist korrapärasest läbivaatamist;
8. tuletab meelde, et ELi põhiväärtuste austamine ning inimõiguste ja põhivabaduste kaitse ja edendamine moodustavad ühisosa liidu suhetes kolmandate riikidega, ning rõhutab, et harta on ELile ka selles suhtes siduv; tuletab ühenduses sellega meelde, et demokraatia ja õigusriigi põhimõtte edendamine on tihedalt seotud inimõiguste ja põhivabaduste austamise, kaitse ja edendamise; rõhutab asjaolu, et ELi uues institutsioonilises struktuuris saab Euroopa väliteenistus pakkuda võimalust parandada välispoliitika valdkonnas inimõiguste ja demokraatia sidususe ja tõhususe edendamist ainult sel juhul, kui kiidetakse heaks inimõigustepõhine lähenemine teenistuse ülesehitusele, vahenditele ja tegevusele; rõhutab, et ELil on inimõiguste edendamisel maailmas juhtroll; kutsub ELi sellega seoses üles tagama rahvusvaheliste lepingute inimõigustealaste sätete tõhusust ja võtma harta põhimõtteid arvesse kolmandate riikidega lepingute sõlmimisel ning hoidma inimõigustealase sise- ja välispoliitika sidusust;

⁽¹⁾ ELT C 287E, 29.11.2007, lk 309.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

9. kinnitab veel kord, et ELi ühinemine Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga tagab Euroopas inimõiguste ja põhivabaduste kaitse minimaalse taseme ning annab inimõiguste jõustamiseks täiendava mehhanismi, nimelt võimaluse esitada Euroopa Inimõiguste Kohtule kaebusi seoses ELi õigusakte rakendava ELi institutsiooni või liikmesriigi tegevusest tuleneva inimõiguste rikkumisega, juhul kui see kuulub konventsiooni kohaldamisalasse, ning kinnitab, et Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktika annab seetõttu märkimisväärse panuse praegusesse ja tulevasse ELi tegevusse kodanikuvabaduste ning justiits- ja siseasjade valdkonnas – lisaks Euroopa Kohtu kohtupraktikale samas valdkonnas;

10. kutsub kõiki ELi ja Euroopa Nõukogu liikmesriike üles väljendama selget poliitilist pühendumist ühinemisprotsessile ja kokkuleppele ning tahet neid toetada, samuti tagama ühinemisprotsessi läbipaistvust, ning toonitab vajadust nõuetekohaselt konsulteerida asjassepuutuvate sidusrühmadega; kutsub komisjoni üles lõpetama sisekonsultatsioone ja Euroopa Nõukoguga peetavaid läbirääkimisi ning leidma sobivad lahendused peamistele tehnilistele küsimustele, et viia ühinemisprotsess mõistliku aja jooksul lõpule ja tagada Euroopas inimõiguste võimalikult kõrgetasemeline kaitse;

11. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tõstma teadlikkust Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga ühinemise eelistest ning nõuetest, mida taotlejatel tuleb täita, ning töötama selleks välja suunised selle täiendava mehhanismi asjakohase kohaldamise ja mõju kohta tagamaks, et ELi kodanikud saavad seda tõhusalt ja tulemuslikult kasutada, ning võtma see kõigi asjaomaste kutsetöötajate koolituse kavva;

12. kiidab lisaks heaks Lissaboni lepinguga loodud uued horisontaalsed kohustused võidelda sotsiaalse tõrjutuse ja diskrimineerimise vastu ning edendada sotsiaalset õiglust ja kaitset, meeste ja naiste võrdõiglikkust, era- ja perekonnaelu austamist, põlvkondade solidaarsust ja lapse õiguste kaitset ning töötada välja ühine varjupaiga- ja immigratsioonipoliitika ja võidelda inimkaubanduse vastu, ning kiidab heaks ka lepingu sõnaselge viite vähemuste hulka kuuluvate isikutele, milles kajastub veel üks liidu alusväärtus; tunneb heameelt ka asjaolu üle, et liit on saanud juriidilise isiku staatuse, mis võimaldab tal ühineda rahvusvaheliste lepingutega, samuti selle üle, et parandatakse kohtulikku kaitset ja laiendatakse Euroopa Kohtu pädevust valdkondadele, mis on põhiõiguste kaitse seisukohalt selgelt olulised, nagu politsei- ja õiguskooostöö kriminaalõiguse valdkonnas, tugevdatakse Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide rolli Euroopa otsustusprotsessis, eriti vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala käsitleva ELi poliitika rakendamise hindamisel, ning suurendatakse Euroopa kodanike rolli, kuna neil on nüüd võim algatada Euroopa kodanikualgatuse kaudu ELi õigusakte, ja et rõhutatakse kohustust pidada avatud, läbipaistvat ja korrapäraselt dialoogi esindusühenduste ja kodanikuühiskonnaga (ELi lepingu artikli 11 lõige 2);

13. nõuab, et kooskõlas inimõigusi käsitlevate rahvusvaheliste ja Euroopa õigusaktidega rakendataks täielikult ja järjekindlalt Stockholmi programmi, kuna selle programmiga kantakse aluslepingust tulenevad kohustused ja põhimõtted üle praktikasse – kehtestatakse vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala strateegilised suunised;

Institutsioonid, kes rakendavad uut põhiõiguste struktuuri

14. on seisukohal, et Euroopa institutsioonid on põhiõiguste kaitsmisel sageli tegutsenud paralleelselt, ning nõuab seetõttu võetud meetmete üle järelemõtlemit ja paremat koostööd institutsioonide vahel, näiteks kindlavormilist koostööd inimõiguste alase olukorra iga-aastaseks kontrollimiseks ELis, nii et institutsioonid saaksid lähtuda üksteise aruannetest;

15. võtab teadmiseks komisjonis uue õiguse, põhiõiguste ja kodakondsuse vastutusvaldkonna loomise, kuna see on märk komisjoni võetud kohustusest suurendada jõupingutusi põhiõiguste ja -vabaduste valdkonnas ning positiivne vastus Euroopa Parlamendi korduvatele sellekohastele nõudmistele; nimetatud vahe-tegemine õiguse ja turvalisuse vahel ei peaks tugevdama väärarusaama dilemmast kahe vajaduse vahel – kaitsta kõigi inimeste inimõigusi ja samas kaitsta nende turvalisust; uus volinik peaks pöörama erilist tähelepanu ELi ebaseadusliku rände ja terrorismi vastase võitluse poliitikale ning oluline on volinike kolleegiumi täielik toetus uuele volinikule, et ta saaks oma mõju säilitada;

16. kutsub komisjoni üles kuulutama 2013. aastat Euroopa kodakondsuse aastaks, et hoogustada arutelu Euroopa kodakondsuse teemal ja teavitada kodanikke nende õigustest, eelkõige Lissaboni lepingu jõustumisest tulenevatest uutest õigustest;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

17. ootab uuel vastutavalt volinikult konkreetseid meetmeid kooskõlas juba väljendatud kavatsustega: peab eriti oluliseks ja hinnatavaks kohustust hakata hindama kõikide uute õigusakti ettepanekute põhiõigus-tealast mõju; jälgida õigusloomeprotsessi eesmärgiga tagada, et lõplikud tekstid on hartaga kooskõlas, kohaldada harta rikkumiste suhtes nulltolerantsipoliitikat – korraldada põhjalikke uurimisi ja algatada rikkumismenetlusi, kui liikmesriigid ei täida ELi õigusaktide rakendamisel inimõiguste alaseid kohustusi; ning tagada, et ELi kodanikud teavitatakse uuest põhiõiguste struktuurist nõuetekohaselt; nõuab järelmeetmeid seoses komisjoni 2003. aasta teatisega Euroopa Liidu lepingu artikli 7 kohta (KOM(2003)0606), et kindlaks määrata läbipaistev ja terviklik moodus inimõiguste võimalike rikkumiste käsitlemiseks ning Euroopa Liidu lepingu artikli 7 asjakohaseks kasutamiseks uuest põhiõiguste struktuurist lähtuvalt;

18. tuletab komisjonile meelde, et ta jälgiks kõikide uute õigusakti ettepanekute puhul, kas need on hartaga kooskõlas, ning kontrolliks selles suhtes ka olemasolevaid vahendeid; teeb ettepaneku, et komisjoni ettepanekutele lisatud mõjuhinnangutes oleks selgelt näidatud, kas ettepanekud on hartaga kooskõlas, nii et sellest kaalutlusest saaks õigusakti ettepanekute esitamise lahutamatu osa; tuletab komisjonile meelde tema otsest ülesannet kaasata asjaomased isikud laiapõhjalistesse konsultatsioonidesse, et tagada liidu meetmete järjekindlus ja läbipaistvus (Euroopa Liidu lepingu artikli 11 lõige 3); rõhutab sellega seoses põhiõiguste ameti foorumi kui selle ülesande täitmiseks olulise vahendi tähtsust;

19. tuletab komisjonile meelde, et ta viiks läbi objektiivse uurimise ja alustaks rikkumismenetlust, kui liikmesriik rikub ELi õigusaktide rakendamisel hartas sätestatud õigusi; tuletab lisaks komisjonile meelde, et ta paluks liikmesriikidel esitada usaldusväärseid andmeid ja fakte ning koguks informatsiooni ka valitsusvälistest allikatest ning paluks põhiõiguste ametil ja teistel inimõigustega tegelevatel organitel omapoolseid andmeid esitada;

20. juhib tähelepanu natsionalismi, ksenofoobia ja diskrimineerimise hiljutisele elustumisele mõnes liikmesriigis ning rõhutab kesksel rollil, mida peaks etendama Euroopa Komisjon, et selliseid põhiõiguste võimalikke rikkumisi ära hoida ja nendega võidelda;

21. rõhutab, kui tähtis on, et komisjon jälgib igal aastal hartast kinnipidamist, ning märgib, et komisjoni järelevalvearuanded peaksid sisaldama hinnangut garanteeritud õiguste rakendamisele ning hinnangut kõige vaieldavamatele küsimustele ja liidu kõige haavatavamate rühmade olukorrale, olemasolevatele lünkadele kaitse pakkumisel, peamistele suundumustele ja struktuursetele probleemidele nii ELi liikmesriikide kui ka liidu tasandil, et esitada konkreetseid algatused ja meetmed; soovib levitada head tava liikmesriikides;

22. tunneb heameelt komisjoni teatise üle, mis käsitleb Euroopa Liidu strateegiat põhiõiguste harta rakendamiseks, ning viitab muu hulgas selles toodud ennetavale lähenemisviisile tõhusas rakendamises, põhiõigusi käsitleva sisekoolituse tähtsusele, põhiõigustega seotud aspektide süstemaatilisele kontrollimisele komisjoni mõju hindamise aruannetes mõju hindamise komitee poolt ning teavitamise meetmete sihipärasusele ja eri olukordadele kohandamisele; tunneb heameelt ka eespool nimetatud komisjoni teatise rõhuasetuse üle, mis seab esiplaanile 1993. aasta Kopenhaageni Euroopa Ülemkogul vastu võetud poliitilised kriteeriumid ELiga ühinemiseks, mille kohaselt kandidaatriikidelt nõutakse stabiilseid institutsioone, mis tagaksid demokraatia, õigusriigi põhimõtted, inimõigused ning vähemuste austamise ja kaitse; nende kriteeriumide säilitamine toetab põhiõiguste kaitsmist tulevastes liikmesriikides;

23. palub komisjonil jõustada aluslepingus ja hartas ning Stockholmi programmi strateegias sätestatud väärtused ja põhimõtted konkreetsete õigusakti ettepanekute kaudu, võttes selle tegevuse elluviimisel arvesse Euroopa Inimõiguste Kohtu kohtupraktikat; nõuab lisaks praeguse õigustiku kohandamist Lissaboni lepingu järgi politsei- ja õiguskooostöö valdkonnas ning demokraatliku vastutuse suurendamist vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal;

24. teeb ettepaneku seada sisse töösuhe õiguse, põhiõiguste ja kodakondsuse eest vastutavate volinike ning Euroopa Parlamendi kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni vahel ning kutsuda volinikud korrapäraselt komisjoni koosolekutele, et vahetada pideva dialoogi vormis arvamusi põhiõigustega seotud jooksvate küsimuste ja muutuste üle;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

25. rõhutab, et ka Euroopa Parlament peaks tugevdama oma sõltumatut mõjuhindangut põhiõiguste kohta seoses õigusakti ettepanekute ja õigusloomeprotsessis käsitletavate muudatuseettepanekutega, et muuta see süsteemsemaks eelkõige seeläbi, et laiendatakse parlamendi kodukorra artiklis 36 ettenähtud võimalusi hartast kinnipidamise kohta ning palutakse õigusteenistuse arvamusi õigusküsimuste kohta, mis puudutavad põhiõigusi ELis;

26. kutsub nõukogu üles kohanema aluslepingus nõutud muudatustega ja järgima hartat, kui ta tegutseb seadusandjana; kiidab seetõttu heaks põhiõiguste, kodanike õiguste ja isikute vaba liikumise alalise töörühma loomise nõukogus ja rõhutab, et sellel uuel organil peavad olema laialdased volitused, mis hõlmaksid ELi ja selle liikmesriikide jaoks oluliste põhiõigustega seotud küsimuste käsitlemist, ning rõhutab, et see organ peab nõukogus olema inimõiguste alaste siseküsimuste arutamise foorum ning peab töötama läbipaistvalt ja tulemuslikult, seda ka Euroopa Parlamendi suhtes;

27. kiidab veel kord heaks institutsioonidevahelise ühise lähenemisviisi mõjuhindamisele⁽¹⁾, millele on viidatud komisjoni teatises Euroopa Liidu strateegia kohta põhiõiguste harta rakendamiseks, milles sätestatakse, et Euroopa Parlament ja nõukogu vastutavad endi sisuliste muudatuste mõju hindamise eest;

28. palub nõukogul tagada, et nõukogu põhiõiguste, kodanike õiguste ja isikute vaba liikumise alasel töörühmal oleksid laiad volitused, mis hõlmaksid (lisaks ÜRO lepinguorganite soovitude, erimenetluste ja mehhanismide arutelule) näiteks põhiõiguste ameti aruannete arutelu ja nendele ametlikku vastamist, ELi vahendite ja poliitika inimõigustega seotud välismõju hindamist koos nõukogu inimõiguste töörühmaga ning koordineerimise tagamist asutustega, kellel puuduvad inimõiguste alased volitused, kuid kes mõjutavad inimõigusi (nt Euroopa Investeeringuspank ja Frontex), samuti ELi ja liikmesriikide kontrollimist seoses inimõiguste alaste rahvusvaheliste dokumentide allakirjutamise, ratifitseerimise ja nendest kinnipidamisega ning nõukogule foorumi pakkumist inimõiguste alaste siseküsimuste arutamiseks;

29. nõuab, et austataks lepingutel põhineva Euroopa Parlamendi demokraatliku kontrolli õigust; rõhutab vajadust suurendada läbipaistvust ja hõlbustada juurdepääsu dokumentidele ELi institutsioonide vahel, et arendada tulemuslikumat institutsioonidevahelist koostööd, mis hõlmaks ka vastutust põhiõigustega seotud küsimustes; rõhutab oma rolli nende oma resolutsioonide järelemeetmete teostamisel, mis käsitlevad põhiõigustega seotud küsimusi ELis, ning rõhutab oma rolli teiste ELi institutsioonide töö, nende tegevuse või tegevusetuse hindamisel, kui hinnatakse valdkonnas toimunud arengut (nt aastaaruannetes), ühendades poliitilised sõnumid faktipõhise lähenemisviisiga; rõhutab oma Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõikes 10 sätestatud õigust saada viivitamata ja täielikult teavet liidu ja kolmandate riikide või rahvusvaheliste organisatsioonide vaheliste rahvusvaheliste lepingute sõlmimise menetluse kõikide etappide kohta;

30. kinnitab veel kord asjaolu, et Euroopa Kohtul on suurem roll selle tagamisel, et kõik ELi õigust rakendavad ELi institutsioonid, asutused ja liikmesriigid järgiksid hartat, ning märgib, et see võimaldab Euroopa Kohtul tugevdada ja edasi arendada kohtupraktikat põhiõiguste küsimuses; rõhutab, et siseriiklikud kohtud, Euroopa Kohus ja Euroopa Inimõiguste Kohus peavad tegema püsivat koostööd, et edendada valdkonnas kohtupraktika sidusa süsteemi väljatöötamist;

31. rõhutab Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti osa ELis põhiõiguste olukorra ja Lissaboni lepingust sellele valdkonnale tuleneva mõju pideval jälgimisel analüüside, abi ja eksperdihinnangute kaudu – tegemist on ülesandega, mis nõuab kvaliteetset tööd, objektiivsust, tõelist erapooletust ja läbipaistvust; kutsub komisjoni üles põhiõiguste ameti volitusi läbi vaatama ja neid tugevdama, et viia ameti töö vastavusse uute nõuetega, mis põhinevad Lissaboni lepingul ja hartal; teeb ettepaneku laiendada muudetud volitustega põhiõiguste ameti järelevalvefunktsiooni nii, et see hõlmaks ka ELiga ühinevaid riike; seda silmas pidades on vaja tagada küllaldased vahendid nende suurenevate ülesannete täitmiseks, mis tulenevad harta rakendamisest; kordab nõudmist, et Euroopa Parlament kaasataks täiel määral põhiõiguste ameti mitmeaastase programmi läbivaatamise; hindab positiivselt põhiõiguste ameti aastaaruande täiendamist lisaga, millest oleks näha inimõigusi käsitlevate rahvusvaheliste dokumentide ratifitseerimine liikmesriikide poolt;

32. rõhutab, et põhiõiguste ameti peamine ülesanne on varustada otsuseid tegevaid institutsioone põhiõigustega seotud faktide ja andmetega ning selleks kogub ja analüüsib amet teavet ja andmeid, samuti tõstab ta teadlikkust põhjalikul meetodikal rajanevate teadusuuringute läbiviimise, temaatiliste ja aastaaruannete avaldamise, võrgustike moodustamise ja kodanikuühiskonnaga dialoogi edendamise teel; väljendab heameelt ameti 2009. aasta aruande üle ja selles kasutatud lähenemisviisi üle, mille kohaselt antakse võrdlev ülevaade ja tuuakse esile hea tava 27 liikmesriigis;

⁽¹⁾ Nõukogu dokument 14901/05, 24.11.2005.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

33. kutsus ELi otsuseid tegevaid institutsioone üles kasutama põhiõiguste ameti edastatud andmeid ja fakte õigusloometegevuse ettevalmistusetapis ning otsustamis- ja/või järelevalveprotsessides ning tegema põhiõiguste ametiga jätkuvalt tihedat koostööd ja kaasama sellesse ka valitsusväliste organisatsioonide platvormi;
34. kutsus kõiki ELi agentuure üles jätkama oma kohustuste täitmist põhiõiguste kaitsmisel ning kaasama põhiõiguste mõtme kõigisse oma tegevustesse; kutsus ELi üles tagama sellega seoses oma agentuuride täieliku õigusliku vastutuse;
35. on seisukohal, et Frontex peaks alustama struktuurset koostööd rändajate või varjupaikadega tegelevate agentuuridega ja ÜRO pagulaste ülemvoliniku bürooga (UNHCR), et hõlbustada operatsioone, mis mõjutavad inimõiguste kaitset; tunneb heameelt Frontexi ja põhiõiguste ameti 2010. aastal sõlmitud lepingu üle;
36. rõhutab asjaolu, et ELil ja liikmesriikidel on ühised kohustused inim- ja põhiõiguste rakendamise ja/või jõustamise valdkonnas oma vastavas vastutusalas kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega ning et see ühine vastutus ja pädevus on liikmesriikide ja ELi institutsioonide jaoks nii võimalus kui ka kohustus; tõstab esile Lissaboni lepingus ette nähtud riikide parlamentide suuremat rolli ning toetab Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide vahel ametliku pideva dialoogi sisseseadmist;
37. tuletab liikmesriikidele meelde nende kohustust esitada taotlemise korral komisjonile kui aluslepingute järelevalvajale usaldusväärseid andmeid ja fakte;
38. rõhutab, kui tähtsad on liikmesriikide õigusasutused, kellel on esmatähtis roll põhiõiguste tagamisel ja rakendamisel, ning nõuab seetõttu tungival, et edendataks põhi- ja inimõiguste kaitse tugevdamise vahendina lihtsat juurdepääsu kohtutele ning mõistliku tähtajaga menetlusi; nõuab tungival, et liikmesriigid suunaksid jõupingutusi siseriiklike kohtunike täiendkoolitusse põhiõiguste ja -vabaduste valdkonnas, käsitledes ka Lissaboni lepingust tulenevaid uusi aspekte;
39. usub, et ELi tegevuse raames ei peaks käsitlema ainult juba toimunud põhiõiguste rikkumisi, vaid tuleks püüda ka rikkumisi ennetada; nõuab seega, et kaalutaks ELis ja liikmesriikides põhiõiguste võimalike rikkumiste varase tuvastamise mehhanisme, ajutiselt selliste meetmete peatamist, mis kujutavad endast rikkumist, kiirendatud õigusmenetlusi, mille abil tuvastada, kas meede on vastuolus ELi põhiõigustega, ja sanktsioone juhtudeks, kui meetmeid võetakse vastuolus ELi õigusaktidega;
40. kutsus ELi institutsioone ja liikmesriike üles kahekordistama jõupingutusi üldsuse nõuetekohaseks teavitamiseks ja teadlikkuse tõstmiseks, kuna põhiõigusi saab tulemuslikumalt kaitsta, kui isikud on ise oma õigustest ja olemasolevatest kaitsemehhanismidest teadlikud; nõuab, et kasutataks aktiivselt kodanikuorganite ja asjaomaste valitsusväliste organisatsioonide kogemusi ning hoitaks pidevat töösuhet kõigi selliste organitega põhiõiguste uue struktuuri rakendamisel ja konkreetsetel juhtudel meetmete võtmisel;
41. kinnitab veel kord oma õigust avaldada igal aastal aruanne põhiõiguste olukorra kohta ELis ning vajaduse korral käsitleda põhiõiguste probleeme koos ELi institutsioonide, ametite või liikmesriikidega;

Koostöö rahvusvaheliste organisatsioonidega uues põhiõiguste struktuuris

42. teeb ettepaneku otsida viise, kuidas ELi institutsioonid ja agentuurid saaksid teha paremini koostööd rahvusvaheliste organisatsioonidega, kes on pühendunud põhiõiguste ja -vabaduste kaitsmisele, ning kasutada paremini ära ja tõhusamalt suunata kõnealuse valdkonna kogemuste tulemusi;
43. kutsus ELi institutsioone üles kasutama täies ulatuses ära Euroopa Nõukogu ja ELi vahelise vastastikuse mõistmise memorandumi potentsiaali suurema koostoime ja kooskõlalisuse huvides Euroopa tasandil ning teeb ettepaneku kasutada paremini ära Euroopa Nõukogu poolt välja töötatud inimõiguste järelevalve mehhanismide, standardite ja tulemustega saadud kogemusi, et vältida topelttööd; kinnitab veel kord, et liit tuleb paremini kaasata Euroopa Nõukogu inimõiguste voliniku töösse ning EL peab kõnealust tööd vabaduste, õiguse ja turvalisuse valdkonna poliitika rakendamisel rohkem arvesse võtma;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

44. kutsub ELi liikmesriike üles allkirjastama ja ratifitseerima põhilisi Euroopa Nõukogu ja ÜRO inimõiguste konventsioone ja täiendavaid fakultatiivprotokolle, sealhulgas järgmisi dokumente: Euroopa (muudetud) sotsiaalharta, inimkaubanduse vastu võitlemise konventsioon, rahvusvahemuste kaitse raamkonventsioon, Euroopa Nõukogu regionaal- ja vähemuskeelte Euroopa harta, ÜRO piinamise ja muu julma, ebainimliku või alandava kohtlemise või karistamise vastane konventsioon, ÜRO pagulasseisundi konventsioon, ÜRO konventsioon võõrtöötajate ja nende perekonnaliikmete õiguste kaitse kohta, ÜRO organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise konventsioon ja kaks selle juurde kuuluvat protokollit inim- ja salakaubanduse kohta, ÜRO konventsioon naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, ÜRO lapse õiguste konventsioon ja ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsioon; teeb lisaks ettepaneku võtta Euroopa õigusloomeprotsessis rahvusvahelisi dokumente rohkem arvesse ja viidata neile sagedamini;

45. rõhutab, et on vaja pöörata piisavat tähelepanu mitmesugustele ÜRO järelevalvemehhanismidele ja ÜRO inimõigusorganite töö tulemustele, ning teeb ettepaneku järgida täpselt nende soovitusi liikmesriikidele; juhhib tähelepanu ÜRO inimõiguste nõukogu üldise korrapärase läbivaatamise tähtsusele; soovib teha koostööd ÜRO inimõiguste ülemvoliniku ja pagulaste ülemvoliniku bürooga ning väljendab heameelt selle üle, et Brüsselis avati ÜRO inimõiguste ülemvoliniku esimene Euroopa piirkondlik büroo;

46. tõstab esile demokraatlike institutsioonide ja inimõiguste büroo, OSCE meediavabaduse eriesindaja ja inimkaubanduse vastu võitlemise eriesindaja ning rahvusvahemuste ülemvoliniku tähtsat rolli ja aktiivset tööd;

47. kutsub ÜRO julgeolekunõukogus osalevaid liikmesriike üles kindlustama, et terrorismis kahtlustatavate rühmituste või isikute nimekirja lisamises või sealt eemaldamises kohaldataks menetlusõigusi, nagu näeb ette Euroopa Kohtu vastav kohtupraktika;

Uue ajajärgu kõige kiireloomulisemad probleemid

48. rõhutab, et uut struktuuri mõeldakse selle järgi, kui tõhusalt käsitlevad vastutavad institutsioonid praeguseid, kõige kiireloomulisemaid teemasid ning kõige sagedamaid korduvrikkumisi nii liikmesriikide kui ka ELi tasandil, sealhulgas välissuhete raames;

49. tuletab seetõttu meelde kõiki inimõiguste teemadel esitatud resolutsioone ja toimunud arutelusid ning ka missioonide tulemusi, mis on näidanud, et on palju lahendamata küsimusi ja inimõiguste rikkumise erijuhtumeid, mis nõuavad kiireid konkreetseid meetmeid, keskmise tähtajaga strateegiaid, pikaajalisi lahendusi ja ELi institutsioonide järelmeetmeid, nagu:

- nelja põhivabaduse kui ELi põhisaavutuste kaitsmine, pöörates erilist tähelepanu ELi kodanike liikumisvabadusele;
- kõigi ELi territooriumil viibivate isikute õiguste kaitse tagamine, olenemata nende kodakondsusest;
- õiguskindluse ning kindla demokraatliku süsteemi asjakohaste kontrolli- ja tasakaalustusmehhanismide olemasolu tagamine;
- andmete ja eraelu puutumatus kaitsmise tagamine, sealhulgas isiku- ja finantsandmete kogumine nii ELis kui ka väljaspool seda, töötus, edastamine ja salvestamine eesmärgi, vajaduse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaselt ning parandamise ja edasikaebamise õigusega, ning sobiva tasakaalu edendamine isikuvabaduste ja ühise julgeoleku vahel, mida ohustavad terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse uued vormid;
- võitlus inimkaubanduse, eriti naiste ja lastega kauplemise kui orjapidamisvormi vastu; märgib, et hoolimata ELi ja liikmesriikide õigusaktidest ja mitme aasta poliitilistest kohustustest, satub sadu tuhandeid inimesi aastas ELi suunatud või ELi sisese inimkaubanduse ohvriks, ning rõhutab vajadust võtta kiiremini meetmeid sellise kuritegevuse vastu võitlemiseks, kasutades selleks muu hulgas soovitatud uut ELi direktiivi, milles soovitatakse nimetada riiklikud raportöörid, kes jälgivad inimkaubanduse vastase poliitika rakendamist riiklikul tasandil;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- põgenike ja sisserändajate õiguste kaitsmine ja kindlustamine, et rändevoogude haldamine ELi poolt ja läbirääkimised tagasivõtulepingute üle kolmandate riikidega ei tekitaks ohtu, et kõnealuste isikute puhul rikutakse inimõigusi;
- vägivalda, kuritegevuse, sõja ja inimõiguste rikkumiste ohvrite õiguste kaitsmine – poliitikavaldkond, kus on vaja ELi-üleseid õigusakte, suunamata ümber tähelepanu ja vahendeid ennetustegevuselt, kuritegevuse ja terrorismi vastu võitlemiselt ja nende aluseks olevate põhjuste kõrvaldamiselt; tõstab esile 2010. aasta alguses alustatud ELi avalikku konsulteerimist kuriteo- ja vägivaldaohvrite õiguste parandamiseks ning ootab komisjonilt uut ettepanekut praktiliste meetmete kohta ohvrite toetamiseks kogu õigusemõistmise protsessi jooksul; tuleb meelde liikmesriikide algatust Euroopa lähenemiskeelu kohta, millega sooviti suurendada kaitset ohvritele, kes suunduvad ühest ELi liikmesriigist teise, ja nõuab tungivalt selle sätete õiguslikku selgitamist;
- ELi lapse õiguste strateegia väljatöötamine praktiliste meetmete abil, mille eesmärk on võidelda laste väärkohtlemise, seksuaalse ärakasutamise ja lapsporno vastu, edendada interneti turvalisemat kasutamist ning kaotada laste töö ja laste vaesus, pidades silmas, et Euroopas hinnanguliselt 10–20 % laste suhtes kasutatakse nende lapsepõlves seksuaalset vägivalda, uurimused on näidanud, et pornograafias kasutatavad lapsohvrid on järjest nooremad ning praegused ülemaailmsed majandusolud ähvardavad sundida rohkem lapsi töötama ja/või vaesuses elama;
- ELi varjupaiga- ja sisserändepoliitika edendamine kooskõlas aluslepingutes, hartas ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis sätestatud väärtuste ja põhimõtetega;
- ELi strateegia väljatöötamine puuetega inimeste õiguste valdkonnas, sest neid diskrimineeritakse endiselt ühiskondlikus, töö- ja kultuurielus;
- harta artiklist 21 lähtudes igasuguse diskrimineerimise keelamine ja kaotamine kõigis eluvaldkondades, kaasa arvatud nn etniliste profiilide koostamine, võttes sealjuures arvesse kindlaksmääratud õiguslikku vastutust ja pädevust;
- keelelise mitmekesisuse ja vähemuskeelte kaitsmine Euroopa kultuuripärandi osana;
- liikmesriigi ametlikust keelest erineva keele kasutamise eest sanktsioonide määramise keelamine;
- vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemine;
- tegevusstrateegia koostamine romade paremaks kaasamiseks ühiskonda ning romade küsimuse ulatuslikum arvestamine ELi, liikmesriikide, piirkondliku ja kohaliku tasandi poliitika teostamisel ning liikmesriikide ja ELi koostöö alustamine;
- kogu ELis rakendatava raamistiku loomine kriminaalkuritegudes kahtlustatavate isikute menetlusõiguste kohta;
- ajakirjandusvabaduse tagamine ja edendamine Euroopa Liidus, sest selle olukord halveneb iga aastaga, nagu näitavad selle kõige tõsisemad ilmingud: meedia koondumine, ajakirjanikele ja nende tööle avaldatav surve ning ajakirjanike kohtusse kaebamine ilma tõelise või tõsise põhjuseta;
- olemasolevate ELi tagasivõtulepingute ja neid käsitleva ELi poliitika põhiõigustele avaldatava mõju hindamine;
- kõige haavatavamate inimrühmade sotsiaalse kaasatuse edendamine hariduse ja positiivse tegevuse kaudu, hõlmates ka vange ja muud karistust kandvaid isikuid ning endiseid vange ja kasutades vajaduse korral mis tahes muid meetmeid, mis soodustavad nende sotsiaalset rehabiliteerimist;
- kõigi õigus haridusele;
- sisserändajate, eriti varjupaigataotlejate kaitse;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- kodanikuühiskonna innustamine edendama läbipaistvat ja pidevat arutelu põhiõiguste teemal, et kindlustada nende võimalikult laiaulatuslik kaitsmine;
- rassismi, ksenofoobia ja antisemitismi kõigi vormide vastu võitlemine;
- Euroopa integratsiooni soodustamiseks parema religioonide- ja kultuuridevahelise teineteisemõistmise edendamine;
- ebaseaduslike rändajate õiguste kaitsmine ELis;
- sõnavabaduse ning meedia ja ajakirjanduse vabaduse, sõltumatus ja pluralismi ning teabe vaba liikumise kaitsmine;
- mõtte-, südametunnistuse- ja usuvabaduse kaitsmine igasuguste rikkumiste eest, kuna see on harta artiklis 10 fikseeritud põhiõigus, mis hõlmab ka vabadust kuulutada avalikult või eraviisiliselt usku või veendumusi;

*

* *

50. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, nõukogule ja komisjonile, liikmes- ja kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO-le, Euroopa Nõukogule ning Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsioonile.

Reklaami mõju tarbija käitumisele

P7_TA(2010)0484

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon reklaami mõju kohta tarbija käitumisele (2010/2052(INI))

(2012/C 169 E/08)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul (ebaausate kaubandustavade direktiiv) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/114/EÜ eksitava ja võrdleva reklaami kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. oktoobri 2004. aasta määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (tarbijakaitsealase koostöö määrus) ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

⁽²⁾ ELT L 376, 27.12.2006, lk 21.

⁽³⁾ ELT L 95, 15.4.2010, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 364, 9.12.2004, lk 1.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat ja eelkõige selle artiklit 7 (era- ja perekonnaelu austamine) ja artiklit 8 (isikuandmete kaitse);
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatus kaitset elektroonilise side sektoris ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiivi 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 9. märtsi 2010. aasta resolutsiooni tarbijakaitse kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 9. märtsi 2010. aasta resolutsiooni siseturu tulemustabeli kohta ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 13. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul, ja direktiivi 2006/114/EÜ eksitava ja võrdleva reklaami kohta ülevõtmise, rakendamise ja jõustamise kohta ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse oma 18. novembri 2008. aasta resolutsiooni tarbijaturgude tulemustabeli kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse oma 3. septembri 2008. aasta resolutsiooni turunduse ja reklaami mõju kohta soolisele võrdõiguslikkusele ⁽⁸⁾;
- võttes arvesse komisjoni 28. jaanuari 2009. aasta teatist „Ühtse turu seire tarbija seisukohast – Teine tarbijaturgude tulemustabel” (KOM(2009)0025) ning sellele lisatud komisjoni talituste töödokumendi „Teine tarbijaturgude tulemustabel” (SEK(2009)0076);
- võttes arvesse komisjoni talituste 29. märtsi 2010. aasta töödokumendi „Tarbijaturgude tulemustabel – Sisetarbijad siseturul – Jaekaubanduse siseturu integratsiooni seire ja liikmesriikide tarbimiskeskonna võrdlusuuring” („Consumer Markets Scoreboard – Consumers at Home in the Internal Market – Monitoring the integration of the retail Internal Market and Benchmarking the Consumer Environment in Member States”) (SEK(2010)0385);
- võttes arvesse aruannet tarbijakaitse kohta siseturul, mille komisjon avaldas 2008. aasta oktoobris Eurobaromeetri erinumbris 298;
- võttes arvesse analüüsiaruannet suhtumise kohta piiriülestes tehingutesse ja tarbijakaitsetesse, mille komisjon avaldas 2010. aasta märtsis Eurobaromeetri kiiruuringus nr 282;
- võttes arvesse Euroopa lähenemisviisi meediapädevusele digitaalkeskkonnas (KOM(2007)0833);

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

⁽²⁾ EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37.

⁽³⁾ EÜT L 178, 17.7.2000, lk 1.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0046.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0051.

⁽⁶⁾ ELT C 46 E, 24.2.2010, lk 26.

⁽⁷⁾ ELT C 16 E, 22.2.2010, lk 5.

⁽⁸⁾ ELT C 295 E, 4.12.2009, lk 43.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- võttes arvesse komisjoni suuniseid ebaausate kaubandustavade direktiivi kohaldamise kohta (SEK(2009)1666);
 - võttes arvesse artikli 29 alusel asutatud andmekaitse töörühma 22. juuni 2010. aasta arvamust 2/2010 käitumisharjumusi jälgiva reklaami kohta internetis;
 - võttes arvesse artikli 29 alusel asutatud andmekaitse töörühma 12. juuni 2009. aasta arvamust 5/2009 internetipõhiste suhtlusvõrkude kohta;
 - võttes arvesse Prantsusmaa andmekaitseasutuse CNIL 5. veebruari 2009. aasta teatist „La publicité ciblée en ligne” (kindlale sihtrühmale suunatud reklaam internetis),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamust (A7-0338/2010),
- A. arvestades, et reklaam tugevdab konkurentsi ja konkurentsivõimet, võib aidata võidelda valitseva seisundi kuritarvitamise vastu ning soodustab innovatsiooni siseturul ning seega on tarbijatel reklaamist kasu, sest reklaam aitab suurendada valikut, vähendada hindu ja anda teavet uute toodete kohta;
- B. arvestades, et reklaam on dünaamilisel ja konkurentsivõimelisel meediamaastikul tähtis ja tihti hädavajalik tuluallikas ning seetõttu toetab tegusalt Euroopa mitmekesise ja sõltumatu ajakirjanduse säilimist;
- C. arvestades, et mõnel reklaamimisviisil võib siiski olla siseturule ja tarbijatele negatiivne mõju (ebaausad tavad, avalikku ja eraruumi tungimine, konkreetsetele isikutele suunamine, siseturule pääsemise tõkestamine ja siseturu moonutamine);
- D. arvestades, et reklaami valdkonnas tuleb endiselt võidelda ebaausate kaubandustavade vastu, sest nagu ilmneb Eurobaromeetri eriuuringust nr 298, on need endiselt levinud;
- E. arvestades, et kommunikatsioonivahendite arengul on reklaami valdkonnas suur mõju, eriti seoses interneti, suhtlusvõrkude, foorumite ja blogide arenguga, kasutajate suurema liikuvusega ja digitaalsete toodete hulga kiire kasvuga;
- F. arvestades, et kuna tarbijad on vohavatest reklaamisõnumitest väsinud, tekib reklaamijatel kiusatus kasutada uut kommunikatsioonitehnoloogiat selliste kommertssõnumite levitamiseks, mille puhul pole üheselt mõistetav, et tegu on reklaamiga, ning mis seetõttu võivad tarbijat eksitada;
- G. arvestades, et uute interneti ja mobiilsete seadmete kaudu levivate reklaamiviiside areng tekitab rea probleeme, mis tuleb kasutajate kõrgetasemelise kaitse tagamiseks lahendada;
- H. arvestades, et internetireklaamil on suur majanduslik roll, eriti tasuta teenuste rahastamises, ning arvestades, et selle hulk on eksponentsiaalselt kasvanud;
- I. arvestades, et kindlale sihtrühmale suunatud (kontekstilise, isikustatud ja käitumisharjumusi jälgiva) reklaami arendamine, mis püüab kohanduda internetikasutajate huvidele, kujutab endast tõsist rünnakut eraelu puutumatus vastu, kui see hõlmab isikute jälgimist (küpsised, profiilide koostamine, geograafilise asukoha kindlaksmääramine) ning tarbija pole selleks eelnevalt selget nõusolekut andnud;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- J. arvestades, et reklaamisõnumite personaliseerimine ei tohi kaasa tuua pealetükkivat reklaami, mis on vastuolus isikuandmete kaitset ja eraelu puutumatust käsitlevate õigusaktidega;
- K. arvestades, et eelkõige tuleb kaitsta inimrühmi, kes on eriti tundlikud kas vaimse või füüsilise puude, vanuse või kergeusklikkuse tõttu – näiteks lapsed, teismelised, eakaid või neid, kelle muudab haavatavaks nende sotsiaalne või majanduslik olukord (nt suurtes võlgades olevad isikud);
- L. tunnistab, et uute, veenvamate ja laiemalt levinud reklaamiviiside täpse sotsiaalpsühholoogilise mõju kohta pole ikka veel piisavalt teavet, eriti nende inimeste seisukohast, kes ei saa endale reklaamitavaid tooteid ja teenuseid lubada;
- M. arvestades, et teatavate toodete – nt tubaka, alkoholi, ravimite ja online-hasartmängude – eriline iseloom nõuab internetireklaami asjakohast reguleerimist, et vältida kuritarvitamist, sõltuvust ja võltsimist;
- N. arvestades, et reklaam võib olla võimas katalüsaator võitluses rassismil, seksismil ja ksenofoobial põhinevate stereotüüpide ja eelarvamuste vastu;
- O. arvestades, et reklaamides edastatakse sageli kallutatud ja/või halvustavaid sõnumeid, mis põlistavad stereotüüpseid eelarvamusi soo kohta ning seega õõnestavad ebavõrdsuse kaotamiseks mõeldud strateegiaid,

Olemasoleva õigusraamistiku ja õigusloomega mitteseotud raamistiku hindamine

1. on seisukohal, et ebaausate kaubandustavade direktiiv loob olulise õigusliku raamistiku valeliku ja agressiivse reklaami vastu võitlemiseks ettevõtjate ja tarbijate vahelistes suhetes; võtab teadmiseks, et kuigi direktiivile ei ole veel võimalik terviklikku hinnangut anda, on juba ilmnenud raskusi selle rakendamisel ja tõlgendamisel (eriti seoses uute pealetükkivamate reklaamiviisidega), nagu näitavad Euroopa Liidu Kohtu otsused, mille kohaselt mõne liikmesriigi riiklikud meetmed lähevad ebaausate kaubandustavade direktiivi sätetest kaugemale, ja mis võivad direktiivi tõhususe kahtluse alla seada;
2. rõhutab, et erinevuste tõttu direktiivi tõlgendamises ja kohaldamises riiklikul tasandil ei ole soovitud ühtlustaset saavutatud, mis tekitab õiguslikku ebakindlust ning kahjustab piiriülest kaubandust ühtsel turul;
3. palub komisjonil ebaausate kaubandustavade direktiivi rakendamise suuniseid väga korrapäraselt uuendada, täpsustada ja tugevdada ning kindlustada nende tõlkimine ELi ametlikesse keeltesse, ja kutsub liikmesriike üles neid suuniseid võimalikult suures ulatuses arvesse võtma;
4. väljendab heameelt komisjoni kavatsuse üle viia 2010. aasta novembris lõpule ja avaldada andmebaas ebaausate kaubandustavade direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud riiklike meetmete, kohaldatava kohtupraktika ja muude asjassepuutuvate dokumentide kohta;
5. tuletab meelde, et ebaausate kaubandustavade direktiiv hõlmab ainult ettevõtjate ja tarbijate vahelisi suhteid, ettevõtete vahelisi suhteid käsitleb aga eksitava ja võrdleva reklaami direktiiv; rõhutab, et teatavad üksused, nagu VVOd ja huvirühmad, ei kuulu ei ebaausate kaubandustavade direktiivi ega eksitava ja võrdleva reklaami direktiivi kohaldamisalasse; seepärast palub komisjonil koostada eraldi analüüs mõlema direktiivi kohaldamisalast välja jäetud rühmadele suunatud eksitava reklaami kohta; palub liikmesriikidel parandada omavahelist kooskõlastamist ning leida sobivad lahendused nende rühmade jaoks, kes on langenud ELi sisese piiriülese eksitava reklaami ohvriks;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

6. väljendab heameelt liikmesriikide üheaegse kontrollitegevuse üle („EU sweeps”); kutsub üles sellist kontrollimist kordama ja valdkondade ringi laiendama; palub komisjonil anda parlamendile aru üheaegse kontrollitegevuse tulemustest ning valmistada vajaduse korral ette järgmised sammud, et parandada siseturu toimimist tarbijate jaoks;

7. palub liikmesriikidel anda pädevatele riiklikele asutustele tulemuslikuks tegevuseks vajalikud rahalised ja inimressursid ning tehnilised vahendid; nõuab tungival, et komisjon tarbijakaitse koostöövõrgustiku kogemuse põhjal jätkuvalt hõlbustaks riiklike ametiasutuste koostööd ja parandaks nende kontrolli tulemuslikkust;

8. palub komisjonil koostada analüüsi riiklike tarbijakaitseasutuste kohustuste ja kontrollifunktsioonide kohta ning levitada parimaid tavasid, et nende töö tulemuslikkust parandada;

9. palub komisjonil laiendada määruse (EÜ) nr 2006/2004 kohaldamisala, et see hõlmaks ka võltsimist ja ebaseaduslikke tooteid, ning edendada selle määruse kohast teabevahetust liikmesriikide vahel, et edukamalt võidelda ebaseadusliku reklaamiga seotud pettuste vastu;

10. on seisukohal, et enesereguleerimine täiendab dünaamiliselt, paindlikult ja vastutustundlikult olemasolevat õigusraamistikku; soovib, et need liikmesriigid, kellel veel ei ole eneseregulatsiooniasutusi, peaksid hõlbustama asjaomaste asutuste loomist teiste liikmesriikide parimate tavade alusel ja/või neid ametlikult tunnustama;

11. rõhutab siiski, et enesereguleerimine on piiratud ega saa mingil juhul asendada õigusakte, eriti seoses tarbijate isikuandmete kaitset käsitlevate eeskirjade kehtestamisega ja selliste eeskirjade rikkumise eest kohaldatavate sanktsioonidega;

12. palub komisjonil ja liikmesriikidel hinnata riiklike tegevusjuhendite rakendamist seoses meedia ning uue info- ja sidetehnoloogiaga; palub liikmesriikidel hinnata riiklike eneseregulatsiooniasutuste tõhusust;

13. toonitab sotsiaalset vastutust, mis kaasneb laiaulatusliku ja pealetükkiva reklaami mõju ja ulatusega, ning rõhutab reklaamifirmade rolli ettevõtjate teadlikkuse ja vastutuse kultuuri arendamisel;

14. kutsub üles konsulteerima õigusloome arengus osalevate huvirühmadega;

15. palub komisjonil ja liikmesriikidel asjakohaste vahenditega tagada, et meedia- ja reklaamiasjatundjad kindlustavad inimväärlikuse austamise ning on vastu otsustele või kaudsetele diskrimineerivatele või stereotüüpsetele kujunditele ning vaenu õhutamisele soo, rassi, etnilise päritolu, vanuse, usutunnistuse või muude uskumuste, seksuaalse sättumuse, puude või sotsiaalse staatuse alusel;

16. kutsub neid liikmesriike, kes veel ei ole audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi rakendanud, seda kiiremas korras rakendama; ootab huviga, et komisjon avaldaks aruande audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi kohaldamise kohta, ja rõhutab, et on vaja võtta arvesse ka uue tehnoloogia kasutamist (näiteks IP-televisioon);

Interneti ja uue tehnoloogia arengust tingitud probleemid

17. taunib internetis levivat varjatud reklaami suhtlusvõrgustikes, foorumites ja veebipäevikutes kommentaaride postitamise kaudu, mida ebaausate kaubandustavade direktiiv ei hõlma (sest tegu on tarbijatevaheliste suhetega) ja mida on sisu poolest raske lihtsast arvamusest eristada; on kindlalt seisukohal, et seetõttu võivad tarbijad teha valesid otsuseid, uskudes, et otsuste aluseks olev teave pärineb objektiivselt allikast; mõistab hukka juhtumid, kus teatavad ettevõtjad rahastavad otseselt või kaudselt mis tahes tegevust, millega ergutatakse selliste elektrooniliste sõnumite või kommentaaride levitamist, mis tunduvad pärinevat tarbijatelt endilt, ehkki tegelikult on tegemist reklaam- või kommertssõnumitega, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike tagama ebaausate kaubandustavade direktiivi nõuetekohast kohaldamist;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

18. teeb ettepaneku, et liikmesriigid ergutaksid varjatud reklaami ohtude alal ettevalmistuse saanud vaatlejate/moderaatorite kasutamist foorumites ning valmistaksid ette teabekampaaniaid, mille eesmärgiks on tarbijaid niisuguste varjatud reklaami vormide eest hoiatada;
19. rõhutab, et Euroopa tasandi kampaania sellise varjatud reklaami vastu on väga tähtis, et puhastada turgu ja tõsta tarbijate kindlustunnet, sest mõne ettevõtja jaoks võib see olla vahend konkurentsieeskirjade rikkumiseks ning oma äriühingu tasuta ja kunstlikuks üleväärtustamiseks või isegi konkurendi laimamiseks;
20. väljendab muret käitumisharjumusi jälgiva reklaami üldise leviku ja pealetükkivate reklaamimisviiside arengu pärast (elektronkirjade lugemine, suhtlusvõrgustike kasutamine, geograafilise asukoha kindlaksmääramine, korduv kindlale sihtrühmale reklaamide suunamine), mis kujutavad endast tarbija eraelu puutumatu rikkumist;
21. rõhutab ohtu, mida kujutavad endast ettevõtted, kes on samal ajal sisupakkujad ja reklaamivahendajad (neil on võimalik kahe tegevuse käigus kogutud andmed omavahel kokku viia); nõuab, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid eri andmekogumistasandite täieliku lahushoidmise;
22. rõhutab, et tarbijatele tuleb anda selge, arusaadav ja ülevaatlik teave selle kohta, kuidas nende isikuandmeid kogutakse, töödeldakse ja kasutatakse, ning nõuab tungivalt, et reklaamijad tegutseksid tarbijasõbraliku nõusolekuformaadi standardse kasutamise suunas; märgib, et isikuandmeid tuleks säilitada ja kasutada üksnes tarbija selgesõnalise nõusoleku alusel;
23. rõhutab, et tarbijad peaksid olema täielikult informeeritud, kui nad hinnasoodustuste saamiseks nõustuvad käitumisharjumusi jälgivat reklaamitehnikat rakendava reklaami saatmisega;
24. rõhutab, et tulevikus tuleb tehnilistesse lahendustesse, mis on seotud isikuandmete kasutamisega, alati integreerida eraelu puutumatu kaitse; on seisukohal, et uue tehnoloogia arendajad peavad juba arendamisprotsessi algusest peale integreerima kõige kõrgematele standarditele vastava andmekaitse ja viitama sellele, et eraelu puutumatu kaitse („privacy by design”) on nende tehnoloogiasse sisse programmeeritud;
25. palub komisjonil uurida erinevaid õigusloomelisi ja muid vahendeid ning teha kindlaks Euroopa tasandi tehnilised võimalused, et tulemuslikult rakendada järgmisi meetmeid:
- teostada põhjalik uuring uute reklaamimisviiside kohta, mida kasutatakse reklaamimiseks internetis ja mobiiltelefonide kaudu; anda uuringu tulemustest parlamendile aru;
 - võimalikult peatselt keelata pidev ja valimatu reklaamsõnumite saatmine kõigile mobiiltelefoniomaniikele, kes asuvad reklaamsõnumi levitamise alas, Bluetooth- tehnoloogia abil ja ilma saaja eelneva nõusolekuta;
 - tagada, et reklaamimisviiside puhul austatakse erakirjavahetuse konfidentsiaalsust ja selles valdkonnas kohaldatavaid õigusakte; võimalikult peatselt keelata kolmandatel isikutel eraelektronkirjade lugemine, eriti reklaami eesmärgil;
 - kehtestada võimalikult peatselt nõue, et kõik elektronposti teel saadetud reklaamid sisaldaksid linki, mille kaudu oleks võimalik automaatselt keelata saajale edasine reklaamide saatmine;
 - kindlustada, et võimalikult peatselt võetakse kasutusele tehnika, mille abil on võimalik eristada reklaamiküpsiseid, mille suhtes peab tingimata kehtima eelneva vabatahtliku ja selgesõnalise lubamise nõue, muudest küpsistest;
 - tagada, et eraisikutele müüdivates arvutisüsteemides ja suhtlusvõrguteenustes kasutatavad vaikeseaded vastavad süsteemselt kõige rangematele andmekaitsestandarditele („privacy by design”);

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- luua Euroopa eraelu puutumatus märgiste süsteemi (European Privacy Seal) eeskujul ELi veebilehtede märgistamise süsteemi, millega tõendatakse saadi vastavust andmekaitset käsitlevatele õigusaktidele; on arvamisel, et sellega peaks kaasnema põhjalik mõju hindamine ja seejuures tuleb vältida olemasolevate märgisesüsteemide dubleerimist;
- pöörata koostöös riiklike reklaamiasutuste ja/või eneseregulatsiooniasutustega erilist tähelepanu eksitava reklaamile (sh internetis) teatavates sektorites, nagu toiduainete ja, ravimite müük ja arstiabi, kuna sellel võivad olla tõsised tagajärjed mitte ainult tarbijate majanduslikele huvidele, vaid ka nende tervisele;
- muuta infoühiskonna teenustega seotud piiratud vastutuse süsteemi, tagamaks, et otsingumootor saab registreeritud kaubamärginimetusi müüa reklaami märksõnadena ainult kõnealuse kaubamärginimetuse omaniku eelneval loal;

Tundlike inimrühmade kaitse

26. palub komisjonil teostada 2012. aastaks põhjalik mõjuanalüüs eksitava ja agressiivse reklaami mõju kohta tundlikele tarbijatele, eelkõige lastele ja teismeliste, ning tagada laste ja teismeliste kaitset käsitlevate seaduste nõuetekohane kohaldamine;

27. palub komisjonil esmajärjekorras läbi viia põhjalik uuring reklaami täpse sotsiaalsühholoogilise mõju kohta, arvestades uusi rafineeritud reklaamitehnikaid;

28. rõhutab, et lapsed ja teismelised on eriti tundlik inimrühm, võttes arvesse nende suurt vastuvõtlikkust ja uudishimu, ebaküpsust, piiratud vaba tahet ja mõjutatavust, eriti uute side- ja tehnikavahendite abil;

29. nõuab tungivalt, et liikmesriigid edendaksid tundlike tarbijarühmade, nt laste paremat kaitset ning ergutaksid meediat piirama lastele suunatud telereklaame peamiselt neile mõeldud saadete ajal (nt laste haridussaadet, multifilmid jne), arvestades, et mõnes liikmesriigis juba rakendatakse selliseid meetmeid;

30. nõuab, et ükski konkreetset laste huviala ei oleks kindlale sihtrühmale suunatud reklaami objektiks;

31. juhib tähelepanu tarbijate jälgendamisvajadusele, mis võib viia ebasobivate käitumishoiakute, vägivalda, pingete, pettumuse, ärevuse, kahjulike sõltuvuste (suitsetamine, narkootikumid) ja toitumishäirete (nt anorexia nervosa ja buliimia) tekkimiseni ning vaimse tasakaalu häireteni; kutsub kõiki reklaamiagentuure ja meediaasjatundjaid üles loobuma ülikõhnadest (mees- või nais-) modellidest, et hoida ära välimuse, kehaliste puudujääkide, vanuse ja kaalu kohta käivate kahjulike sõnumite edastamist, arvestades reklaami mõju lastele ja noortele;

Soolise võrdõiguslikkuse ning inimväärkuse tagamine reklaamis

32. palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta sobivad meetmed tagamaks, et turustamise ja reklaami puhul oleks tagatud inimväärkuse austamine ega esineks diskrimineerimist soo, usutunnistuse, veendumuste, puude, vanuse ega seksuaalse sättumuse alusel;

33. on seisukohal, et reklaam võib olla tõhus vahend võitluses stereotüüpide, rassismi, seksismi ja diskrimineerimise vastu, mis on tänapäeva mitmekultuurilises ühiskonnas väga oluline; kutsub komisjoni, liikmesriike ja reklaamiasjatundjaid üles intensiivistama koolitus- ja õppetegevust, et ületada stereotüübid, võidelda diskrimineerimisega ja edendada soolist võrdõiguslikkust juba lapseast alates; eelkõige nõuab tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid ja arendaksid tihedat koostööd turundus-, kommunikatsiooni- ja reklaamikoolidega, et sektori tulevaste töötajate põhjalikule koolitamisele kaasa aidata;

34. nõuab tungivalt, et komisjon edendaks reklaamis ja turunduses esitatava naisekuvandiga seotud võrdlevaid uuringuid ja dokumenteerimist liikmesriikides ning teeks kindlaks tõhusa ja soolist võrdõiguslikkust arvestava reklaami parimad tavad;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

35. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tugedaksid soolise võrdõiguslikkuse ja muu reklaami mõju hindamise eest vastutavate kasutajate ja/või tarbijate organisatsioonide rolli ja edendaksid nendega konsulteerimist;

36. rõhutab, et reklaamides edastatakse sageli kõikvõimalikel soolistel stereotüüpidel põhinevaid diskrimineerivaid ja/või väärkust solvavaid sõnumeid, mis töötavad soolise võrdõiguslikkuse strateegiatele vastu; kutsub komisjoni, liikmesriike, kodanikuühiskonda ja reklaami valdkonna eneseregulatsiooniasutusi üles tegema sellise tegevusega võitlemiseks tihedat koostööd, kasutades selleks eelkõige tõhusaid vahendeid, millega tagada, et turunduses ja reklaamis austatakse inimväärkust ja korrektsust;

37. rõhutab, et kuna tarbekaupade reklaam on otseselt seotud ajakirjanduse, raadio ja televisiooniga, mille lahutamatu osa ta on, ning tootepaigutuse kujul kaudselt filmitööstuse ja teleseriaalidega, võib usaldusväärne reklaam ja elutervete positiivsete eeskujude propageerimine positiivselt mõjutada ühiskonna käsitlust näiteks soorollidest, inimkehast ja normaalsusest; ergutab reklaamijaid kasutama reklaamides edasi viivat lähene mist, et toetada naiste ja meeste positiivset rolli ühiskonnas, tööl, perekonnas ja avalikus elus;

Sidusrühmade harimine ja teavitamine

38. rõhutab, et eriti oluline on läbipaistvus ja tarbijate teavitamine reklaami alal ning tarbijates kriitilise lähenemise kujundamine meedia kvaliteedi ja sisu suhtes;

39. palub komisjonil:

— lisada tarbijaturgude tulemustabelisse mõned täiendavad reklaamiga seotud näitajad (täienduseks juba lisatud andmetele petliku ja valeliku reklaami kohta); juhib samas sellega seoses tähelepanu oma 9. märtsi 2010. aasta resolutsioonile⁽¹⁾, kus rõhutatakse, et uute näitajate lisamine võib olla kasulik siis, kui viis põhinäitajat ja vastav metoodika on piisavalt kõrgele tasemele viidud;

— töötada välja teavituskampaaniad tarbijate õiguste kohta reklaami valdkonnas, eelkõige seoses nende isikuandmete kasutamisega, ja luua pedagoogilised vahendid, mille abil teavitada tarbijaid eraelu kaitsmise tehnikatest internetis ning sellest, kuidas nad saavad teha lõpu olukorrale, mis kahjustab nende eraelu puutumatust või väärkust;

— luua ELi programm, mille eesmärk on õpetada lapsi reklaami suhtes ettevaatlik olema, võttes eeskujuks Ühendkuningriigi algatuse Media Smart;

— nõuda, et vastavate internetireklaamide juurde võimalikult peatselt lisataks selgelt loetav märke „käitumisharjumusi jälgiv reklaam” ja teabeaken, kus on sellist reklaamimisviisi lühidalt selgitatud;

40. palub komisjonil kavandada ühised suunised VKEde jaoks ning palub liikmesriikidel innustada riiklike asutusi ja/või eneseregulatsiooniorganeid osutama VKEdele nõustamisteenuseid ja korraldama teabekampaaniaid, et teavitada VKEsid nende seadusjärgsetest kohustustest reklaami valdkonnas;

*

* *

41. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0051.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Energiatõhususe tegevuskava

P7_TA(2010)0485

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon energiatõhususe tegevuskava läbivaatamise kohta (2010/2107(INI))

(2012/C 169 E/09)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni 19. oktoobri 2006. aasta teatist „Energiatõhususe tegevuskava: potentsiaali realiseerimine” (KOM(2006)0545);
- võttes arvesse komisjoni 23. jaanuari 2008. aasta teatist „Kaks korda 20 aastaks 2020. Kliimamuutus – Euroopa võimalus” (KOM(2008)0030);
- võttes arvesse komisjoni 13. novembri 2008. aasta teatist pealkirjaga „Energiatõhusus: eesmärgiks seatud 20 % energiasäästu saavutamine” (KOM(2008)0772);
- võttes arvesse komisjoni 10. jaanuari 2007. aasta teatist „Euroopa energiapoliitika” (KOM(2007)0001) ning sellele järgnenud komisjoni 13. novembri 2008. aasta teatist „Teine strateegiline energiaülevaade – ELi tegevuskava varustuskindluse ja solidaarsuse tagamiseks energiavaldkonnas” koos lisadokumentidega (KOM(2008)0781);
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrust (EÜ) nr 663/2009, millega luuakse abikava majanduse elavdamiseks ühenduse finantsabi andmisega energeetikaprojektidele (Euroopa majanduse elavdamise energeetikakava) ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/76/EMÜ (energiateenuste direktiiv) ⁽²⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/30/EL energiamõjuga toodete energia- ja muude ressursside tarbimise näitamise kohta märgistuses ja ühtses tootekirjelduses ⁽³⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1222/2009 rehvide kütusesäästlikkuse ja muude oluliste parameetrite märgistamise kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta direktiivi 2009/125/EÜ, mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiamõjuga toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ ELT L 200, 31.7.2009, lk 31.

⁽²⁾ ELT L 114, 27.4.2006, lk 64.

⁽³⁾ ELT L 153, 18.6.2010, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 342, 22.12.2009, lk. 46.

⁽⁵⁾ ELT L 285, 31.10.2009, lk. 10.

⁽⁶⁾ ELT L 153, 18.6.2010, lk 13.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta direktiivi 2010/40/EL, mis käsitleb raamistikku intelligentsete transpordisüsteemide kasutuselevõtmiseks maanteetranspordis ja liideste jaoks teiste transpordiliikidega ⁽²⁾;
 - võttes arvesse komisjoni 7. mai 2010. aasta ülevaatlikku dokumenti „Uue Euroopa energiatee 2011–2020 väljatöötamine”;
 - võttes arvesse komisjoni palvel läbi viidud sõltumatut uuringut „Company Car Taxation. Subsidies, welfare and economy” („Ametiautode maksustamine. Toetused, heaolu ja majandus”) ⁽³⁾;
 - võttes arvesse oma 3. veebruari 2009. aasta resolutsiooni teise strateegilise energiaülevaate kohta ⁽⁴⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 170 lõiget 1, mille kohaselt aitab liit kaasa üleeuroopaliste võrkude rajamisele ja arendamisele transpordi, telekommunikatsiooni ja energeetika infrastruktuuri valdkonnas;
 - võttes arvesse oma 6. mai 2010. aasta resolutsiooni info- ja kommunikatsioonitehnoloogia aktiveerimise kohta, et hõlbustada üleminekut energiatõhusale ja vähem süsinikdioksiidideid tekitavale majandusele ⁽⁵⁾;
 - võttes arvesse ELi põhiõiguste harta artikli 34 lõiget 3 sotsiaalse tõrjutuse ja vaesuse vastu võitlemise kohta, milles sätestatakse, et liit tagab rahuldava elu kõigile neile, kellel puuduvad piisavad elatusvahendid;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 194;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 48;
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ja keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni ning regionaalarengukomisjoni arvamusi (A7-0331/2010),
- A. arvestades, et energiatõhusus ja säästmine on kõige ökonoomsem ja kiirem viis süsihappegaasi- jt heidete vähendamiseks ja varustuskindluse suurendamiseks; arvestades, et küttestuvõimetusega saab tulla toime strateegiliselt, tagades hoonete ja seadmete suure energiatõhususe; arvestades, et energiatõhusus on Euroopa 2020. aasta strateegia ja Euroopa energiatee 2011–2020 keske tähtsusega prioriteet, ning arvestades, et riiklike asutuste praegused vahendid ei võimalda seda eesmärki saavutada;
- B. arvestades, et energiasääst on varustuskindluse tagamisel peamise tähtsusega, näiteks 20 %lise energiasäästu eesmärgi täitmisel säästetakse sama palju energiat, kui annaksid viisteist Nabucco torujuhet;
- C. arvestades, et energia säästmisega kaasnevad märkimisväärsed majanduslikud eelised nii lõpptarbivate kui ka kogu majanduse jaoks, aga ka sotsiaalsed eelised, sealhulgas kuni miljoni uue töökoha loomine aastaks 2020; arvestades, et ELi energiamport suureneb ja selle väärtus 2007. aastal oli 332 miljardit eurot, et komisjoni hinnangul võib energia säästmise aastane kasu ulatuda enam kui 1 000 euroni majapidamise kohta, mille võiks taasinvesteerida majanduses kuhugi mujale, ning et energiatõhususe eesmärgi täitmisega võiks EL kokku hoida ligi 100 miljardit eurot ja vähendada atmosfääri paisatavaid heitkoguseid ligi 800 miljoni tonni võrra aastas; arvestades, et seega on energiasäästu ja energiatõhususe poliitika küttestuvõimetuse vastased vahendid;

⁽¹⁾ ELT L 140, 5.6.2009, lk. 16.

⁽²⁾ ELT L 207, 6.8.2010, lk 1.

⁽³⁾ Copenhagen Economics, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_papers/taxation_paper_22_en.pdf

⁽⁴⁾ ELT C 67E, 18.3.2010, lk 16.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0153.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- D. arvestades, et energiahinna muutused tulevikus sunnivad elanikke oma energiatarbimist vähendama; seetõttu saab märkimisväärse energiatarbimise järele jõuda töhustamata ühiste infrastruktuuride stimuleerimise kaudu hoonetes, küttesüsteemides ja transpordisektoris, kus üksikisikud ja ettevõtted ei saa tavaliselt energiakasutust parandavaid otsuseid suunata ega mõjutada;
- E. arvestades, et teadusuuringute tulemused kinnitavad, et nii piirkondlikul kui ka kohalikul tasandil tuleb töhustada jõupingutusi, et saavutada 2020. aastaks 20 % energiasäästu sihtmärk, sest praeguse edasiminek juures saavutatakse 2020. aastaks sellest eesmärgist vaid umbes pool, kuigi juba praegu on olemas tavad ja tehnoloogiad selle eesmärgi saavutamiseks;
- F. arvestades, et ELi ja riikide tasandil on juba palju siduvaid eesmärke, mis peaksid kaasa aitama energiasäästule, kuid mis kõik ei ole soovitud tulemust andnud;
- G. arvestades, et energiatarbimise tegevate investeeringute tasuvusperiood on võrreldes muude investeeringutega suhteliselt lühike ja investeeringud võivad luua nii maa- kui ka linnapiirkondades eeskätt ehitussektoris ja VKEdes märkimisväärse hulga uusi töökohti, mida enamjaolt ei oleks võimalik mujale ümber paigutada, kuid selle teostamiseks on vaja üldsuse teadlikkust ja oskustöölisi;
- H. arvestades, et riiklike vahendite kasutamisel käibefondides, eesmärgiga rahaliselt stimuleerida energiatarbimise meetmeid, on eelarvekiitsenduste tingimustes see eelis, et nii on võimalik säilitada nende fondide tegevust pikema aja jooksul;
- I. arvestades, et kasvava energiatarbimise oluliseks mootoriks on olnud nõudluse pool ning et on reaalne vajadus tegeleda energiatarbimise toodete vastaste turu- ja regulatiivsete toimetega ning edendada nende kasutamist, et lahutada energiatarbimine majanduskasvust;
- J. arvestades, et energiasäästu võimaluste täieliku kasutamise teel on mitmeid takistusi, sealhulgas algsete investeeringute suur maksumus ja sobiva rahastamise puudumine, teadlikkuse puudumine, eri huvid, nt üürileandjate ja -võtjate vahel, ning selguse puudumine selles, kes vastutab energiasäästu saavutamise eest;
- K. arvestades, et kohustuslikud eesmärgid muudes prioriteetsetes valdkondades, nagu taastuvenergia ja õhu kvaliteet, on taganud ELi ja riikide tasandil motivatsiooni, kohusetunde ja keskendumise, mis on vajalik konkreetsetes poliitikavaldkondades kaugeleulatuvate eesmärkide seadmiseks ja nende täitmisele pühendumiseks;
- L. arvestades, et edusammude puudumine energiasäästu saavutamisel on tingitud aruandekohustuse ja vastutustunde puudumisest 20 % eesmärgi täitmise eest;
- M. arvestades, et hoonetele langeb umbes 40 % energiatarbimisest ning umbes 36 % kogu ELi süsinikdioksiidi heitkogustest, ning arvestades, et ehitus moodustab ELi majandusest suure osa, andes 12 % ELi SKPst; arvestades, et olemasolevate hoonete renoveerimise määr on liiga madal, ja arvestades, et ikka veel puuduvad piisavad meetmed nende energiatarbimise vähendamiseks; arvestades, et suurema arvu olemasolevate hoonete kapitaalne renoveerimine ja renoveerimise taseme parandamine on kliimat ja energiat puudutavate ELi 2020. ja 2050. aasta poliitiliste eesmärkide saavutamiseks ülioluline ja võib luua suure hulga uusi töökohti, aidates seetõttu märkimisväärselt kaasa ELi majanduse elavdamisele, ning arvestades, et energiatarbimise lahendusi, mis puudutavad hoonete välispiireid ning olemasolevaid tehnosüsteeme ja sisseseadet, saab kasutada nii olemasolevates kui ka uutest hoonetes ning need annavad märkimisväärset energiasäästu;
- N. arvestades, et kodud ei ole kliimamuutuseks ette valmistatud: igas riigis on kodusid, mis ei ole suvel mugavalt jahedad ega talvel mugavalt soojad (üle 15 % Itaalias, Lätis, Poolas, Küprosel ja 50 % Portugalis), ning sellistes riikides nagu Küpros ja Itaalia ei ole majad külma talve vastu kaitstud;
- O. arvestades, et tööstuslikud elektrimootorid tarbivad 30–40 % maailmas toodetavast elektrienergiast, ning arvestades, et asjassepuutuvate mootorisüsteemide õige optimeerimise, kiiruse reguleerimise ja muude meetodite abil on võimalik säästa 30–60 % tarbitavast energiast;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- P. arvestades, et 50 kuni 125 miljonit eurooplast on praegu kütteostuvõimetud ning see arv võib seoses majanduskriisi ja energiahinna suurenemisega tõusta; arvestades, et kütteostuvõimetuse põhjused on ELis ühed ja samad ning need on seotud leibkonna väikese sissetuleku, halbade kütte- ja soojusisolatsioonistandardite ning mittetaskukohaste küttehindade koosmõjuga; rõhutab, et energiasäästu ja energiatõhususe poliitika on kütteostuvõimetuse vastased strateegilised vahendid;
- Q. arvestades, et kuna transport annab peaaegu 30 % kõikidest Euroopa kasvuhoonegaaside heitkogustest, võimaldaks üleminek traditsioonilistel fossiilkütustel töötavalt autodelt taastuenergiaal töötavatele rohelisel tehnoloogial põhinevatele autodele vähendada CO₂ koguseid märkimisväärselt ning vajaduse korral energiat salvestada, et elektrivõrgud tuleksid toime taastuenergiaallikate ebahütlase tootmisega;
- R. arvestades, et hinnanguliselt 69 % Euroopa eluasemetest on sellised, kus elab eluaseme omanik, ning 17 % on peamiselt eraomanike poolt välja üüritud, ning et eraisikutele kuuluvate eluasemete energiasäästu huvides renoveerimine on takistatud rahaliste piirangute tõttu;
- S. arvestades, et praegune majanduskriis võib kiirendada üleminekut vähese süsinikusaldusega ja energiatõhusale majandusele ning soodustada energiatarbimisega seotud käitumise muutust elanikkonna hulgas;
- T. arvestades, et uute energiatehnoloogiate väljatöötamine ja turustamine on säästva energiatootmise ja tõhusa energiakasutuse jaoks ülioluline;
- U. arvestades, et siduv eesmärk saavutada 2020. aastaks energia lõpptarbimises 20 %line taastuenergia osakaal täidetakse ainult siis, kui tegeletakse olemasolevate ehitistega;
- V. arvestades, et Euroopa ettevõtetel on juba märkimisväärsed tulemused oma kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamisel ning – mis veelgi tähtsam – heitkoguste vähendamise võimaldamisel Euroopa ühiskonnas ja üle kogu maailma tänu uuenduslikele toodetele ja lahendustele;
- W. arvestades, et säilitada tuleks energiamahukate Euroopa ettevõtete konkurentsivõime ülemaailmses konkurentsivõimes,

Olemasolevate õigusaktide järgimine ja nende rakendamine

1. kutsub liikmesriike, kohalikke asutusi ja eriti komisjoni üles omistama energiatõhususele tähelepanu, mida see väärrib, ning eraldama eesmärkide täitmiseks vajalikud vahendeid (personal ja rahalised vahendid);
2. juhib tähelepanu sellele, et energiatõhusus tuleks kaasata kõigisse asjakohastesse poliitikavaldkondadesse, sealhulgas rahandus, piirkondlik ja linnakeskkonna areng, transport, põllumajandus, tööstuspoliitika ja haridus;
3. kutsub komisjoni üles esitama piisavalt aegsasti enne 4. veebruaril 2011. aastat toimuvat energiaalast tippkohtumist oma läbivaadatud energiatõhususe tegevuskava (EEAP) raames hinnangu kehtivate õigusaktide rakendamise kohta; on seisukohal, et olenevalt hinnangu tulemustest peaks EEAP sisaldama puudujäägi korvamiseks ja 2020. aasta üldise energiatõhususe sihtmärgi saavutamiseks vajalikke komisjoni esitatavaid meetmeid, nagu individuaalseid energiatõhususe sihtmärke, mis vastaksid 2020. aastaks ELis vähemalt 20 % energiasäästu saavutamise eesmärgile ning võtaksid arvesse riikide suhtelisi lähtepositsioone ja nende olukorda, ning iga liikmesriigi riikliku energiatõhususe tegevuskava eelnev heakskiitmine; on seisukohal, et sellised täiendavad meetmed peaksid olema õiglased ja mõõdetavad ning omama tulemuslikku ja otsest mõju riiklike energiatõhususe kavade eesmärkide saavutamisele; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles leppima kokku ühtses metoodikas, mida kasutada liikmesriikide energiatõhususe sihtmärkide mõõtmisel ning nende sihtmärkide saavutamisel tehtud edusammude jälgimisel;
4. peab väga tähtsaks Euroopa tasandil toimuvat kavandamist; energia tegevuskavas aastateks 2011–2020 tuleks pöörata piisavat tähelepanu energiatõhususele; niipea kui võimalik tuleks esitada uus Euroopa energiatõhususe tegevuskava ning energiatõhususel peaks olema tähtis roll tulevases tegevuskavas 2050. aastaks vähese CO₂-heitega energiasüsteemi ja majanduse loomise kohta;
5. nõuab, et EL võtaks vastu siduva sihtmärgi suurendada energiatõhusust 2020. aastaks vähemalt 20 % ning soodustaks sel viisil üleminekut säästvale ja keskkonnasäästlikule majandusele;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

6. on seisukohal, et energiatõhususe tegevuskava peaks olema ambitsioonikas ja keskenduma kogu energia tarneahelale ning andma ülevaate kõigi 2006. aasta tegevuskavas sisaldunud meetmete abil saavutatud edusammudest, tugevdama 2006. aasta tegevuskavas ette nähtud, kuid veel lõpule viimata energiatõhususe meetmete rakendamist ning sisaldama subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse kriteeriumidele vastavaid täiendavaid kulutõhusaid ja asjakohaseid põhimõtteid, mis on 2020. aasta sihtmärgi saavutamiseks nõutavad;

7. kutsub komisjoni üles töötama välja uue energiatõhususe tegevuskava, võttes arvesse haavatavate energiatarbijate vajadusi; märgib, et energia tarbijad saaksid energiatõhususe parandamisest kõige enam kasu, kuid neil puuduvad investeringuteks vajalikud vahendid; palub liikmesriikidel võtta kütteostuvõimetuse vähendamiseks asjakohaseid meetmeid ja kujundada välja tõhus poliitika näiteks riiklike tegevuskavade või sihipärase sotsiaalmeetmete abil ning anda selle probleemi lahendamiseks võetud meetmetest korrapäraselt aru; tunneb heameelt selle üle, et energeetikanõukogus käsitletakse kütteostuvõimetuse probleemi ja toetatakse eesistujariigi Belgia jõupingutusi kõnealusel valdkonnas; palub komisjonil käsitleda kütteostuvõimetust kõikides energiapoliitika valdkondades;

8. kutsub üles energiateenuste direktiivi enne 2011. aasta suve läbi vaatama ja pikendama selle ajakava 2020. aastani ning hindama seejuures kriitiliselt riiklike energiatõhususe tegevuskavasid ja nende rakendamist, sh ühtseid aruandlusstandardeid, milles nähakse ette siduvad miinimumnõuded, mis puudutavad näiteks kõiki asjakohaseid energiatõhususe meetmeid, sh korralduslikke ja toetavaid meetmeid, nagu rahastamine, liikmesriikide meetmete hinnangu andmine ja nende reastamine ning energiateenuste direktiivi, energiamärgistuse ja vajaduse korral ka ökodisainiga seotud aruandlusnõuete ühendamise, kui see vähendab liikmesriikide jaoks bürokraatiat;

9. nõuab tungivalt, et liikmesriigid rakendaksid kiiresti ja tõhusalt turu järelevalve ja täitmise kontrolli programme, mis puudutavad direktiivi 2009/125/EÜ, mis käsitleb raamistiku kehtestamist energiamõjuga toodete ökodisaini nõuete sätestamiseks, direktiivi 2010/30/EL energiamõjuga toodete energia- ja muude ressursside tarbimise näitamise kohta märgistuses ja ühtses tootekirjelduses ning määrust (EÜ) nr 1222/2009 rehvide kütusesäästlikkuse ja muude oluliste parameetrite märgistamise kohta, ning kutsub komisjoni üles hõlbustama ja jälgima nende direktiivide rakendamist ning alustama vajaduse korral rikkumismenetlust;

10. soovib komisjonil riikide pädevusse kuuluva turujärelevalve eesmärgist ja tähtsusest tulenevalt hõlbustada liikmesriikide vahelist koostööd ja teabevahetust ning luua selleks eelkõige testitulemusi ja liikmesriikides tuvastatud mittevastavaid tooteid sisaldav avatud ELi andmebaas ja tagada, et ühes liikmesriigis tuvastatud mittevastav toode kõrvaldatakse kiiresti kõigi 27 liikmesriigi turult;

11. innustab komisjoni pärast läbivaadatud energiamärgistuse direktiivi jõustumist ja enne direktiivis nimetatud 2014. aasta kuupäeva hindama, kuidas on tarbijate käitumisele mõjunud uus energiamärgistuse kujundus ja kohustuslik viide energiamärgistusele reklaamides, ning võtma vajaduse korral edasisi meetmeid tõhususe suurendamiseks;

12. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama meetmeid energiatõhususe alase teadlikkuse tõstmiseks ja oskusteabe parandamiseks kõigis asjaomastes sidusrühmades ning kõigi vastaval erialal tegutsevate seas kõigis etappides (olemasoleva energiatõhususe hindamine, energiatõhususe lahenduste projekteerimine ja rakendamine, energiatõhususe seadmete käitamine ja hooldus);

13. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kontrollima energia säästmiseks ja energiatõhususe suurendamiseks võetud õiguslike meetmete tulemuslikkust;

14. on seisukohal, et pikaajalised kokkulepped tööstussektoriga tagavad energiatõhususe nõuete täitmise ja võivad seega suurendada energiatõhusust igal aastal 2 %;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Energeetika infrastruktuur (tootmine ja ülekanne)

15. on seisukohal, et tuleks rohkem tähelepanu pöörata süsteemiinnovatsioonile, nagu arukad (elektri-, soojusenergia- ja jahutus-) võrgud, arukad arvestid, biogaasi sisaldavad gaasijaotusvõrgud ja energia salvestamine, mis võimaldaksid saavutada energiatõhusust järgmiste meetmete abil: vähendades ummistusi ja tarnekatkestusi, lihtsustades taastuvenergia tehnoloogiate ja sealhulgas detsentraliseeritud tootmise kasutuselevõtmist, vähendades nõudeid reservvõimsusele ning ladustusvõimsust suurendades ja paindlikumaks muutes; palub tagada, et õiglane osa sel viisil saavutatud kasust jääb lõpptarbijatele;

16. rõhutab, et kaugkütte ja -jahutuse võrgud aitavad saavutada majanduse energiatõhususe 2050. aastaks, ja toonitab, et soojusenergia tootmiseks ja kasutamiseks (tööstuslik soojusenergia, kodumajapidamiste küte, jahutus) on vaja üksikasjalikku ja terviklikku strateegiat, mis põhineb sektorite koostoimel; palub komisjonil algatada uurimuse nende tõhususe suurendamise kohta; rõhutab, et nimetatud võrgud peavad olema konkurentsile avatud; märgib, et hoonete energiatõhususe parandamine toob kaasa languse soojuse nõudluses, mida tuleks kaugküttevõimsuste hindamisel arvestada;

17. rõhutab tarnijapoolse energiatõhususe olulisust; juhib tähelepanu sellele, et ülekande- ja jaotussüsteemid suurendavad märkimisväärselt energiakadu (eelkõige generaatorites ja transformaatorites, samuti kadu, mis tekib ülikõrge takistuse tõttu ülekandel) ning et üht liiki energiat teiseks energialiigiks (elektriks) muundavate liiga pikkade muundamisahelate lühendamine on oluline säästmisvõimalus; rõhutab mikrotootmise ja detsentraliseeritud ning mitmekesistatud tootmise võimalikku rolli energia varustuskindluse tagamisel ja kadude vähendamisel; on seisukohal, et infrastruktuuri parandamiseks tuleks luua stiimuleid, ja palub komisjonil teha ettepanekuid kasutamata säästupotentsiaali vallandamiseks, võttes muu hulgas elektrijaamade jaoks kasutusele säästvusaruanded ning võttes meetmeid, mis hõlbustaksid elektrijaamade täiendamist ja ajakohastamist;

18. rõhutab asjaolu, et lisaks energiatõhususele lähtekohas (st primaarenergia tootmisel) tuleks esmatähtsaks pidada ka lahenduse leidmist (elektri)energia kao probleemile transpordivõrkudes; detsentraliseerituma tootmissüsteemi kasutuselevõtmisega väheneksid transpordivahemaad ja seeläbi ka transpordi käigus tekkivad kaod;

19. nõuab tungivalt, et kogu ELi (nafta)keemiatööstuses tõhustataks gaasi põletamise käigus energia taaskasutamist;

20. on seisukohal, et energiasüsteemi üldisele tõhustamisele, eelkõige soojakadude vähendamisele tuleb rohkem tähelepanu pöörata; nõuab seetõttu koostootmise direktiivi läbivaatamist 2011. aasta tööprogrammi raames, et edendada soojus- ja elektrienergia tõhusat koostootmist, mikrokoostootmist, tööstuse heitenergia ärakasutamist ning kaugkütet ja kaugjahutust, julgustades liikmesriike looma stabiilse ja soodsas regulatiivse raamistikuga, võttes kasutusele ühtse kütmise ja jahutamise seotud elektritarbe kavandamise süsteemi, kaaludes koostootmisjaamadele prioriteetse juurdepääsu võimaldamist jaotusvõrgule, kasutades ära tööstuslikku soojust ning edendades tõhusat koostootmisenergia, mikrokoostootmise ja kaugkütte kasutamist hoonetes ning koostootmise jätkusuutlikku rahastamist, näiteks julgustades liikmesriike sisse viima finantssoodustusi;

21. toonitab, kui oluline on jaotatud elektri ja soojuse koostootmise või kolmiktootmise võrk, mis praktikas võimaldab energia kogutõhusust kahekordistada; juhib lisaks tähelepanu sellele, et tiptundide ajal saaks muuta võrgu toimimise paindlikumaks soojuse või külma salvestamise teel, mis võimaldaks elektri ja soojuse tootmist salvestamiseks, kui tootmine ületab kohalikku nõudlust;

22. kutsub liikmesriike üles mitte ainult toetama soojus- ja elektrienergia ülitõhusat tööstuslikku koostootmist, muu hulgas fossiilkütustelt biomassile üle minnes, vaid palub liikmesriikidel, kellel on kaugkütte infrastruktuur, edendada ka koostootmisenergia kasutamist, toetades kaugküttesüsteemide rajamist ja renoveerimist asjakohase rahastamise ja reguleerivate meetmete abil;

23. peab vajalikuks vältida jäätmeäitlusprotsessis biogaasi ja soojuse kadu soojuse taaskasutamise ning auru ja/või elektri tootmise abil; on seisukohal, et jäätmeäitlusrajatistele, millel ei ole soojuse taaskasutamise või energia tootmise võimalust, ei tohiks anda tegevusluba;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

24. tervitab komisjoni jätkuvat tööd arukate võrkude ja arukate mõõdikute kallal; peab oluliseks pikaajalise ja stabiilse ühtlustatud regulatiivse raamistiku tagamist arukatele võrkudele ja arukatele mõõdikutele; nõuab, et komisjon toetaks ja soodustaks arukate võrkude ja arukate mõõdikute arendamist ühiste standardite loomisega, mis peavad sisaldama nõudeid eraelu puutumatus, andmete ja sageduste kohta; soovib, et komisjoni arukate võrkude töörihm võtaks nõuetekohaselt arvesse kõigi sidusrühmade arvamusi; palub komisjonil Euroopa Parlamenti oma töö edenemisest korrapäraselt teavitada;

25. kiidab heaks komisjoni töö, mida tehakse ühtse energiavõrgustiku loomiseks, ning kutsub sellega seoses komisjoni üles esitama konkreetseid ettepanekuid, kuidas lihtsustada ja kiirendada prioriteetsetele infrastruktuuriprojektidele loa andmise menetlust;

26. kutsub komisjoni üles tihendama koostööd ELi ja võrguettevõtjate vahel (Euroopa elektrisektori põhi võrguettevõtjate võrgustiku rolli suurendamine), et parandada piiriüleseid võrguühendusi ja jõudlust;

27. palub komisjonil toetada ja edendada sellise Euroopa kõrgepingeliste alalisvooluallikate võrgu loomist ja arendamist, mille abil saaks optimeerida taastuvate energiaallikate, eelkõige tuule- ja hüdroenergia kasutamist; võrk võimaldaks energia ülekannet kauge maa taha väikeste kadudega ja ühtlasi kõigi taastuvate energiaallikate koostoimet;

Linnaarendus ja hooned

28. toetab energiatõhususe poliitika mitmetasandilist ja detsentraliseeritud käsitlemist; rõhutab, et energiatõhususel võib olla otsustav osa maa- ja linnapiirkondade arendamisel; rõhutab vajadust toetada rohkem algatusi, mis keskenduvad energiatõhususe suurendamiseks ja kasvuhoonegaaside heite vähendamiseks kohalikule ja piirkondlikule tasandile, näiteks „Linnapeade Pakti“ ja arukate linnade algatust; rõhutab energiatõhususe parimate tavade edendamise ja rakendamise suurt potentsiaali munitsipaal- ja piirkondlike omavalitsuste tasandil; lisab, et ühtekuuluvuspoliitika vastavusse viimine ELi 2020. aasta strateegiaga võib aidata saavutada aruka ja jätkusuutliku majanduskasvu liikmesriikides ja piirkondades;

29. kutsub komisjoni üles hindama olemasolevate hoonete energiatõhususe potentsiaali, alustades riiklikest administratiivhoonetest, sealhulgas koolidest, ja pakkuma välja kulutasuva sihtmärgi hoonete primaarenergia tarbimise vähendamiseks; kutsub liikmesriike üles rakendama teostatavaid programme selliste kapitalsete renoveerimiste toetuseks, mille korral energiatarve väheneb renoveerimiseelse tasemega võrreldes esialgu enam kui 50 % ning finants- ja/või fiskaal- vm toetuse tase on proportsionaalses seoses parenduse tasemega; palub liikmesriikidelt nõuda iga-aastaste renoveerimise sihtmärkide püstitamist oma riiklikes energiatõhususe tegevuskavades ning kutsub komisjoni üles tegema ettepanekuid poliitiliste võimaluste kohta hoonete nullilähedase energiatarbimise taseme saavutamiseks 2050. aastani ulatuva energiaalase tegevuskava raames;

30. kutsub komisjoni üles laiendama kinnisvarapoliitika kohaldamisala ökokvartalitele, et ressursside optimeerimisega kohalikul tasandil langetada primaarenergia tarbimist hoonetes ja vähendada tarbijate kulusid;

31. on veendunud, et on oluline tõsta energiaaesevõrgu kodumajapidamiste energiatõhusus võimalikult kõrgele tasemele, ilma et see suurendaks igapäevaste kulutuste suurust; rõhutab, et see nõuab tihti märkimisväärsete investeeringute tegemist hoonetes, kuid samal ajal kaasneb sellega ka mitmeid energiaga mitteseotud hüvesid, nagu vähenenud suremus, üldise heaolu kasv, madalam võlatase ning väiksemad tervishoiukulud tänu vähenenud siseõhusaastele ja termilisele stressile;

32. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kasutama energiamärgiste kvaliteedi hindamiseks investeerimistaseme hinnanguid; kutsub komisjoni üles nende hinnangute alusel andma liikmesriikidele suuniseid, et tagada energiamärgiste ja nendest märgistest tulenevate soovitude alusel võetud energiatõhususe parandamise meetmete kõrge kvaliteet;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

33. on veendunud, et energia säästmise sihtmärgi saavutamisel on keskne tähtsus riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi riigiasutuste eeskujul; palub, et riigiasutused ei piirduks hoonete energiatõhususe direktiivi nõuete täitmisega, vaid renoveeriksid oma olemasoleva hoonestuse niipea kui võimalik nullilähedase energiasandardiga võrreldavale tasemele, kui see on tehniliselt ja majanduslikult võimalik; tunnistas teisalt, et olemasolevad eelarvekitsendused, eriti piirkondlikul ja kohalikul tasandil, piiravad tihti avalik-õiguslike üksuste võimet ette investeerida; kutsus komisjoni ja liikmesriike üles hõlbustama ja edendama sellele probleemile innovaatiliste lahenduste leidmist, nagu energiatulemuslikkuse leping või turupõhised instrumentid, ning paluma riigiasutustel kaaluda kulude kokkuhoidu mitmeaastaste eelarveraamistike abil, kui seda veel ei tehta;

34. tunnustab Euroopa Liidu kui teerajaja rolli; on veendunud, et ELi institutsioonid ja ametid peaksid näitama eeskju eeskätt nende hoonete puhul, millel on tuvastatud energiatõhususpotsiaal, renoveerides need hooned kulutasuvalt aastaks 2019 nullilähedase energiatarbimise tasemele osana laiemast institutsioonide energiakasutuse auditeerimisest;

35. tunnustab energiasäästu võimalikkust nii linnade kui ka maapiirkondade hoonetes; märgib, et eriti eluasemesektoris on energiasäästu huvides renoveerimisel erinevaid tõkkeid, nagu algsed kulud, huvide lahknevus ja läbirääkimiste keerukus kortermajades; palub leida nende takistuste eemaldamiseks uuenduslikke lahendusi, nagu piirkondlikud renoveerimiskavad, rahalised stiimulid ja tehniline abi; rõhutab, et ELi kavades tuleks ette näha stiimulid hoonete moderniseerimiseks õigusaktidest tulenevatest miinimumnõuetest suuremal määral ja need peaksid puudutama üksnes energiatõhususe potentsiaaliga hooned; kutsus üles edendama ökonoomsemaid ja samas suurt energiasäästu pakkuvaid renoveerimisvõtteid;

36. rõhutab kõrgete kütusekulude alandamise olulisust vaesematele kodumajapidamistele, toetades kapitaliseid renoveerimisi energiatarbimise ja -kulutuste vähendamiseks; palub pädevatel asutustel nii kohalikul, piirkondlikul, riiklikul kui ka ELi tasandil pöörata erilist tähelepanu sotsiaalmajadele, tagades, et energiasäästlikkuse investeerimise lisakulusid ei peaks kandma haavatavad üürnikud;

37. palub komisjonil toetada uue innovatsioonistrateegia raames uusi algatusi hoonete renoveerimise toetuseks, näiteks innovatsioonipartnerlust energiatõhususe alal energiatõhusates/saastevabades linnades;

38. julgustab liikmesriike edendama teatavate kultuuri- või ajalooväärtust mitteomavate energiakulukate ehitiste asendamist uutega, juhul kui nende renoveerimine ei ole säästlik ega kulutasuv;

39. kutsus liikmesriike üles kiirendama sõltumatute kvalifitseeritud ja/või akrediteeritud ekspertide poolt välja antavate energiamärgiste kasutuselevõttu ning looma tehnilist nõu ja abi pakkuvaid teabepunkte ja finantsstiimuleid kohalikul, liikmesriigi ja Euroopa tasandil;

40. palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada energiaauditite ja struktureeritud energiahalduse menetluste laialdasem kasutamine ettevõtetes ja tööstushoonetes ning töötada välja mehhanismid VKEdes abistamiseks, toetades sellega riiklike kavade tugevdamist või loomist või vabatahtlikke kokkuleppeid;

41. kutsus komisjoni üles kasutama kõiki vahendeid selleks, et korraldada ulatuslikud konsultatsioonid, enne kui komisjon 30. juuniks 2011 esitab oma võrdleva metoodika raamistiku hoonete energiatõhususe direktiivist tulenevate energiatõhususe miinimumnõuete kulutõhusa taseme arvutamiseks, et vältida tagasilööki liikmesriikides; usub, et pärast kehtima hakkamist motiveerib võrdlev metoodika turul tegutsejaid investeerima energiatõhusatesse lahendustesse;

42. palub komisjonil teha ettepanekud riigiasutuste poolt tänavavalgustuse paigaldamise energiaalaste võrdlusaluste või nõuete kohta, sh arukate juhtimissüsteemide ja energiasäästliku kasutusrežiimi kasutuselevõtt aastaks 2012; nõuab tungivalt, et nendes meetmetes sisalduks kogu kasutusiga hõlmavate kulude täpsustamise nõue kõigi valgustusseadmete riigihangete puhul;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

43. nõuab tungivalt, et liikmesriigid kasutaksid süstemaatiliselt energiatõhusaid riigihankemenetlusi; on seisukohal, et energiatõhususe poliitikat saaks olulisel määral edendada, nimetades riigihangetes energiatõhusust süstemaatiliselt otsustava kriteeriumina ja seades selle riiklikult rahastatavate projektide puhul üheks tingimuseks;

Info- ja kommunikatsioonitehnoloogia ning tooted

44. kutsub komisjoni üles töötama välja tootepoliitika, mis erinevate poliitikaahvade sõnastamise, läbivaatamise ja rakendamise parema kooskõlastamise kaudu tagaks keskkonnahoidlike toodete poliitika suurema kooskõla, et kiirendada turu ümberkorraldamist ja suurendada tarbijatele energiasäästu kohta sisulisema teabe pakkumist; kutsub seepärast komisjoni üles ökodisaini ja energiamärgistuse direktiive koos läbi vaatama (s.o energiamärgistuse direktiivi läbivaatamise kuupäeva ettepoole tooma); ideaaljuhul tuleks ka ökomärgise ja keskkonnahoidlike riigihangete eeskirjad ühel ajal läbi vaadata ning need tuleks rakendada kooskõlas ökodisaini ja energiamärgistuse meetmetega;

45. nõuab ökodisaini ja energiamärgistuse direktiivide kiiret ja nõuetekohast rakendamist ja avaldab kahetsust praeguse pika viivitamise pärast; teeb ettepaneku kehtestada vastuvõtmiseks selgemad ja rangemad tähtajad, tehes ettepanekuid uusi energiamõjuga tooteid käsitlevate rakendusaktide või vastavate delegeeritud õigusaktide kohta; avaldab kahetsust selle pärast, et komisjon pole seni kasutanud ökodisaini direktiivi kogu potentsiaali, ja on kindlalt veendunud, et see peaks hõlmama rohkem tooteid, sealhulgas vajaduse korral uusi majapidamiseadmeid, IKTd, hoonetes kasutatavaid energiamõjuga tooteid (nt tööstuslikke elektrimootoreid, masinaid, kliimaseadmeid, soojusvahetiteid, kütte- ja valgustusseadmeid ja pumpasid), tööstus- ja põllumajandusseadmeid, ehitusmaterjale ning tõhusaks veekasutuseks mõeldud tooted; kutsub komisjoni üles võtma rakendusakte vastu võttes arvesse tarbekaupade ja investeerimisvahendite erinevust ning tõestama nende energiasäästupotentsiaali ja selle saavutamise võimalikkust enne rakendusaktide vastuvõtmist; nõuab tungivalt, et ökodisaini direktiivis kehtestatud energiatõhususe miinimumnõuded sisaldaksid kogu kasutusiga hõlmavate kulude ja heitkoguste täpsustamise nõuet kõigi toodete, sealhulgas ringlussevõtu puhul;

46. kutsub komisjoni üles ühendama kehtivaid Euroopa õigusakte, nagu ökodisaini direktiiv ja energiamärgistuse direktiiv, et rakendada ELi õigusakte võimalikult tõhusalt ja kasutada ära sünergiaid, eelkõige tarbija huvides;

47. kutsub komisjoni üles tegema konkreetseid algatusi toodete ressursitõhususe parandamiseks, näiteks seadusandlike meetmete abil; märgib, et ressursitõhususe suurendamine tooks samuti kaasa märkimisväärselt suurema energiatõhususe;

48. nõuab kindlalt, et rohkem tuleks rõhutada energiatõhususe standardite tagajärgede analüüsi, sealhulgas lõpptootte hinna ja kvaliteedi suhte, energiatõhususe mõju ning tarbija saadava kasu kohta; hindab seda, et komisjon kogu seda mõju analüüsib, kuid nõuab kindlalt, et komisjon ja liikmesriigid teeksid tunduvalt rohkem jõupingutusi teavitamisel ja kõikide toodete kontrollimisel, sealhulgas imporditud tooted, näiteks energiatõhusad elektripirnid;

49. leiab sellega seoses, et ühtsed tehnilised standardid on sobivaks vahendiks energiatõhusate toodete, pumpade, mootorite jms laialdase turulepääsu saavutamiseks;

50. kutsub komisjoni üles tagama, et õigusaktid käsitlevad tooteid, süsteeme ja nende energiakasutust, ning peab vajalikuks suurendada ELi kodanike ja vastava valdkonna müügitöötajate teadlikkust tarbekaupade ja energiamõjuga toodete energia- ja ressursitõhusast kasutamisest; on seisukohal, et energiatarbimise hindamise käigus tuleks üksikuid tooteid ja komponente käsitleda tervikuna, mitte eraldi;

51. rõhutab, et EL peaks olema vähem CO₂-heitide tekitavate energiaga seotud internetitehnoloogiate ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogiate ja rakenduste arendamisel esirinnas; õhutab, et IKT võib omada ja peaks omama olulist rolli vastutustundliku energiatarbimise edendamisel majapidamises, transpordis ning energia tootmisel ja jaotamisel, aga ka IKT sektoris endas (IKT sektori osakaal elektrienergia tarbimises on ligikaudu 8 %); kutsub sellega seoses üles hindama eelkõige andmekeskuste energiatõhususe potentsiaali; on seisukohal, et innovatsiooni suurema toetamisega peab alati kaasas käima bürokraatia vähendamine taotlejate jaoks; tunnustab vajadust toetada IKT sektori ja suures koguses heidet tekitavate sektorite vahelist partnerlust, et aidata neil sektoritel parandada oma energiatõhususe ja heite näitajaid;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

52. rõhutab, et inimeste teavitamine arukate mõõdikute kasulikkusest on viimaste eduka leviku jaoks väga tähtis; tuletab meelde, et Euroopa Parlamendi algatusraportis „Euroopa uus digitaalne tegevuskava: 2015.eu” seatakse poliitiliseks eesmärgiks, et 50 % Euroopa majapidamistes peaks aastaks 2015 olema arukad mõõdikud; tunneb heameelt arukate mõõdikute töörühma töö üle ning palub komisjonil esitada enne 2011. aasta lõppu mitmeid soovitusi, mille eesmärk on tagada, et:

- arukad mõõdikud võetakse kasutusele kolmanda energiaturu paketi ajakava kohaselt, et täita eesmärk, mille kohaselt peaks 80 % hoonetesse olema paigaldatud arukad mõõdikud aastaks 2020;
- liikmesriigid lepivad 2011. aasta lõpuks kokku arukate mõõdikute ühiste funktsioonide miinimumnõuetes;
- tarbijad saavad arukatest mõõdikutest kasu näiteks energiatarbe vähenemise ja abi näol, mida osutatakse madala sissetulekuga ja haavatavatele tarbijatele, ning koondamine, mis tähendab mitme lõppkasutaja koormuste ühendamist, et saada madalamat tariifi kui ühelgi kasutajal oleks võimalik saavutada iseseisvalt, on liikmesriikide turgudel lubatud ja soositud;
- liikmesriigid töötavad välja ja avaldavad strateegia, et arukate mõõdikute võimalik kasu jõuaks kõigi tarbijateni, sh haavatavad ja madala sissetulekuga inimesed;
- riiklikud põhivõrguettevõtjad ja reguleerivad asutused kohustuvad võtma kasutusele kasutusajast sõltuvad tariifid, et luua rahaline stiimul koormuse jagamiseks ja tarbijatepoolseks nõudluse juhtimiseks;
- arukate mõõdikute osas töötatakse välja ökodisaini rakendusmeede tagamaks, et need tooted on energiatõhusad ja ei suurenda majapidamistes mittevajalikku energiatarbimist;
- käimasolev ettevalmistav uuring võrku ühendatud seadmete valmisolekurežiimide kohta (mida viiakse läbi vastavalt ökodisaini direktiivile) käsitleb arukaid mõõdikuid, pidades silmas võimalikke tulevase regulatsioone;

53. märgib, et tehnoloogia areng võib energiatõhususe valdkonnas tekitada võimalusi hüppeliseks edasiminekuseks; kutsub komisjoni üles lisama SET-kavva tegevusvaldkonda, mis puudutab energia- ja ressursitõhusust edendavate tehnoloogiate, materjalide (nt ehitus- ja masinaehitusmaterjalide) ning toodete (nt ülimadala energiatarbega valgustusüsteemide ja trükitud elektroonika) arendamist ja reklaamimist; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles pakkuma eriti uuenduslike tehnoloogiate arendamiseks välja stiimuleid ja programme, sh sihipärast teadus- ja arendustegevust, väikeseeriaste tootmist jms;

54. kutsub komisjoni üles koostöös riiklike energiaturgu reguleerivate asutustega ühendama arukate võrkude ja arukate mõõdikute alal tehtava töö hinnastiimulitega (diferentseeritud hinnad) ja hindade suurema paindlikkusega riiklike tariifide puhul (nt tunni kaupa toimuv hinnaarvestus), et soodustada elektritarbimise vähendamist ja suurendada energiatõhusust, ning tuletab meelde kolmanda energiapaketi sätteid, mille kohaselt peavad liikmesriigid välja töötama uuenduslikud hinnakujundusvalemid;

55. nõuab meetmeid tagasilöökide kõrvaldamiseks, et surve energiahindade langetamiseks ja suurenev tarbimine ei muudaks tehnilise täiustamise mõju olematuks;

Transport

56. kutsub komisjoni üles avaldama ambitsioonikat valget raamatut transpordi kohta, et töötada välja säästev Euroopa transpordipoliitika, mis edendab energiatõhusate uute tehnoloogiate kasutuselevõttu ning vähendab sõltuvust fossiilkütustest, eriti naftast, võimaluse korral elektrifitseerimise ja muude vahendite abil; sellega seoses toetab suuremat energiateadlikkust infrastruktuuri kujundamisel ja ruumilisel planeerimisel;

57. on seisukohal, et kõik vahendid, sealhulgas sõidukite ja kütuse maksustamine, märgistamine, tõhususe miinimumnõuded ning ühistransporti parandavad ja soodustavad meetmed, on äärmiselt vajalikud transpordist tulenevate heitkoguste probleemi lahendamiseks;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

58. rõhutab, et info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) rakendamine maanteetranspordi sektoris ja selle liidestest muude transpordiliikidega annab olulise panuse maanteetranspordi energiatõhususe, ohutuse ja turvalisuse suurendamisse, eriti kui seda kombineeritakse logistika parandamise ja muul viisil transpordi ratsionaliseerimisega, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama e-kaubavedude ja intelligentsete transpordisüsteemide kooskõlastatud ja tulemusliku kasutuselevõtu kogu Euroopa Liidus;

59. rõhutab, et eespool nimetatud energiatõhususe eesmärkide saavutamiseks on ülioluline investeerida transpordisektorisse, eelkõige raudteetranspordi- ja linnatranspordisüsteemidesse, eesmärgiga vähendada rohkem energiat tarbivate transpordiliikide kasutamist;

60. rõhutab vajadust suurendada kogu transpordisüsteemi energiatõhusust, minnes energiamahukatelt transpordiliikidelt, näiteks veokid ja autod, üle vähem energiamahukatele transpordiliikidele, nagu reisijate raudteetransport, jalgrattasõit ja jalgsi liikumine või kauba raudteetransport ja keskkonnasõbralik kaubavedu laevadega;

61. tunnistab, et sõidukite suurem kütusesäästlikkus võib kütusekulu oluliselt vähendada, palub komisjonil hinnata eri transpordiliikide heite vähendamisel tehtavaid edusamme ja tagada pikaajaline planeerimine eelkõige autosektoris ja maanteetranspordis kaugemate eesmärkide püstitamisega, kui see on asjakohane, ning uute energiatõhususe standardite edendamiseks, nt sõidukite kliimaseadmete jaoks, ning on seisukohal, et EL peaks võtma eesmärgiks saavutada maailma tasandil suurim tõhusus; märgib, et tarbijate suunamisel energiatõhusamate ostuotsuste ja sõidukijuhtimisharjumuste poole võib olla oluline roll tarbijatele suunatud teabel ja reklaamil;

62. kutsub komisjoni üles edendada energiatõhusust suurendavate uuenduslike seadmete (nt veoautode spoilerite ja muude aerodünaamikat või toimimist parandavate vahendite) kulutasuvat arendamist ja kasutamist kõikide transpordiliikide puhul;

63. ergutab sellega seoses energiatõhusate rehvide kasutamise propageerimist ohutuses järeleandmisi tegemata ning palub komisjonil kindlaks määrata energiatõhususe miinimumnõuded ametiasutuste hangitavate sõidukite ja nendele paigaldavate rehvide jaoks; palub komisjonil esitada 2011. aasta lõpuks raskeveokite kütusekulu ja süsinikdioksiidiheite vähendamise strateegia, mis on küsimus, millega praegu eriti ei tegeleta;

64. kutsub komisjoni üles kaaluma ühtse kohustusliku üleeuroopalise süsteemi kasutuselevõtmist reisijateveo sõidukite märgistamiseks, mis avaldaks positiivset mõju turumoonutuste vähenemisele, üldsuse teadlikkuse suurenemisele Euroopas ja tehnoloogiliste uuenduste edendamisele sõidukite energiatarbimise ja heite vähendamisel; kutsub samuti komisjoni üles uurima võimalust laiendada nimetatud ühtse märgistamise süsteemi ka elektri- ja hübriidsõidukitele;

65. kutsub komisjoni üles tagama hiljemalt 2011. aasta kesksuureks raamtingimused elektrisõidukite väljatöötamiseks, eriti infrastruktuuri ja laadimistehnoloogia standardimise osas, mis tagaks infrastruktuuride koostalitluse ja ohutuse, ning edendada liikmesriikides laadimisinfrastruktuuri loomist; lisaks sellele kutsub komisjoni üles kehtestama elektrisõidukite heakskiidu ühtlustatud nõuded, pidades eriti silmas nii töötajate kui ka lõppkasutajate tervist ja ohutust; kutsub komisjoni üles tagama võrdväärsed raamtingimused kütuselementidega sõidukite või muid säästlikumaid energiaallikaid kasutavate sõidukite väljatöötamiseks;

66. kinnitab vajadust edendada energiasäästu saavutamiseks transpordisektoris mitut transpordiliiki hõlmavaid transpordilahendusi ning intelligentsete transpordisüsteemide väljatöötamist (sealhulgas ummikumaks, liikluskorralduse infotehnoloogia, raudtee infrastruktuur jne);

67. palub liikmesriikidel kaotada maksusüsteemid, mis soodustavad ebatõhusa kütusetarbimisega autode ostmist ja asendada need kütusesäästlike autode ostmist stimuleeriva maksusüsteemiga;

68. tunnistab, et järelhaagisega raskeveokite kasutamine on jätkusuutlik lahendus, mis suurendab maanteetranspordi energiatõhusust; tunnistab samuti, et selle maanteetranspordi viisi ulatuslikumat kasutamist

Kolmapäev, 15. detsember 2010

raskendavad lahknevad eeskirjad, mida järelhaagisega raskeveokite suhtes kohaldatakse riigipiiride ületamisel; kutsub komisjoni üles uurima, milliseid erinevusi eeskirjades oleks võimalik lihtsalt ühtlustada ja kuidas tagada järelhaagisega raskeveokite suurem osakaal piire ületavas transpordis;

69. usub, et energiatõhususe suurendamisel on hinnasignaaliid keskse tähtsusega ja et energiatõhususe tegevuskava läbivaatamise käigus tuleks läbi vaadata ka energia maksustamine, sest majanduslike vahendite kasutamine on energiasäästu edendamise kõige kulutõhusam viis;

Stiimulid ja rahastamine

70. tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde „Trias Energetica” mudelit, mille kohaselt enne mis tahes energiatarnete suurendamisse tehtavate investeeringutega nõustumist tuleks vähendada energianõudlust;

71. kutsub komisjoni üles esitama aruande, milles hinnatakse täiendava rahalise abi vajadust olemasolevate hoonete energiatõhususe suurendamiseks ja praeguste rahastamisvahendite toimimist; komisjon peaks esitama ettepanekud selle kohta, kuidas luua käibevahendite ELi raamistik, mille eesmärk on pakkuda toetust või tagatist täiendavatele energiatõhususe meetmetele, kasutusel olevatele riiklikele kavadele ja jaotuskanalitele (näiteks riski jagamise abil) ning aidata kaasa energiatõhususe kavade kasutuselevõtule ja täiustamisele liikmesriikides; palub komisjonil teha energiatõhususe tegevuskavaga seotud poliitiliste valikute raames ettepanek selle kohta, kuidas tagada energiatõhususe rahastute loomine riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil; on seisukohal, et kõnealused rahastud võiksid näiteks finantsvahendajate kaasabil omandada tähtsa osa selliste vahendite arendamisel, mis pakuksid rahastamisvõimalusi eraisikutest kinnisvaraomanikele, väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele ning energiateenuste ettevõtetele; toetab arvamust, et sellised vahendid aitavad pakkuda suuremat toetust keerukamatele energiasäästumeetmetele;

72. usub, et selle raamistiku väljatöötamisel tuleb arvestada kõiki liikmesriikides kättesaadavaid rahalisi vahendeid, et luua koostoime ja vältida muude rahastamisvahenditega dubleerimist;

73. tervitab asjaolu, et Euroopa 2020. aasta strateegias on toetatud maksukoormuse nihutamist energia- ja keskkonnamaksude suunas, mis võib luua tarbijatele ja tööstusele stiimuleid energiatõhususe suurendamiseks ja töökohtade loomiseks; kutsub liikmesriike üles kaaluma võimalust vähendada energiatõhususe suurendamisele suunatud renoveerimistöde käibemaksumäärasid;

74. kutsub komisjoni üles esitama igal aastal aruande, kas ja kuidas on liikmesriikide tasandil loodud vastavad (maksualased ja preemia vormis) stiimulid, näiteks erasektoris ja VKEdes sektoris väheväärtusliku põhivara amortisatsioon kuni 10 000 euro ulatuses, suurte ettevõtete puhul kasvav amortisatsioon 50 % esimesel aastal või vastavate investeermisstiimulite ja teadusuuringute eest makstavate preemiate loomine, et edendada meetmeid energiatõhususe valdkonnas;

75. rõhutab asjaolu, et ELi heitkogustega kauplemise süsteem kujutab endast tohutut potentsiaalset ressursi energiatõhususe investeeringuteks; tunnistab, et ELi saastekvootide enampakkumisel teenitakse miljardeid eurosid; tuletab meelde, et ELi heitkogustega kauplemise süsteemi käsitleva direktiivi kohaselt tuleks vähemalt 50 % neist tuludest kasutada kohandus- ja leevendusmeetmetele, sealhulgas energiatõhususele; rõhutab, et nii heitkogustega kauplemisest kui ka süsinikumaksust saadavat tulu tuleks eelkõige kasutada energiatõhususe meetmete kulutasuvaks rahastamiseks ja vastava tehnoloogia levitamiseks; lisaks sellele märgib, et ELi äriühingud ostavad peamiselt Hiinas ja Indias miljoneid puhta arengu mehhanismi krediitpunkte, kuigi nad võiksid investeerida puhta arengu mehhanismi vähim arenenud riikides või energiatõhususse Euroopas;

76. on seisukohal, et nimetatud raamistiku puhul tuleks arvestada avalik-õiguslike finantsvahendajate praegu pakutavatest käibevahenditest saadud kogemustega ning see peaks hõlmama olemasolevaid EL vahendeid ja olema kujundatud nii, et võimalik oleks kaasata muid avaliku või erasektori vahendeid, et saavutada suurim võimalik finantsvõimendus; on seisukohal, et Euroopa Komisjon ei saa alati olla kõigi rahaliste vahendite ainus allikas; kutsub komisjoni üles võtma kesket rolli nii avaliku kui ka erasektori finantsasutustes olemasolevate rahaliste vahendite kättesaadavaks tegemisel ja suurendamisel; on seisukohal, et komisjon peaks kannustama finantsasutusi ja rahastamisprogramme, näiteks Euroopa Investeeringuspanka, innovaatilisi energiatõhususe algatusi prioriteetseks seadma, eriti kui need aitavad kaasa ELi muude eesmärkide, näiteks tööhõive kasvu saavutamisele;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

77. tunnistab, et elamute ja VKEde kinnisvara sektoris on ehitiste renoveerimisel suureks takistuseks alginvesteeringuks vahendite puudumine, ja kutsub komisjoni üles koostama loetelu innovaatiivsetest lahendustest ja headest tavadest selle probleemi ületamisel, näiteks edukad „maksa nii, nagu säästad“ mehhanismid, käibefondid ja keskkonnahoidlikud investeerimispannad (vastavalt KFWi eeskujule Saksamaal või Caisse Depots'le Prantsusmaal);

78. tõdeb, et kohalikul ja piirkondlikul tasandil takistab energiatõhususe saavutamist oluliselt vajadus teha selleks ette investeeringuid; on veendunud, et mis tahes ELi tasandil võetud meetmes tuleks asjakohaselt arvesse võtta mõju kohalikele asutustele ja piirkondadele ning nende eelarvepiiranguid; soovib seetõttu komisjonil konsulteerida kohaliku ja piirkondliku tasandi esindajatega, et määrata kindlaks energia valdkonna arengusuunised ning anda kohaliku ja piirkondliku tasandi projektidele rahalist toetust uuenduslike programmide kaudu, mis kasutavad olemasolevaid energiaallikaid ja struktuurifonde;

79. tunneb heameelt parlamendi ja nõukogu kokkuleppe üle, mille kohaselt kasutatakse EEPri määruse kohaseid kohustustega sidumata vahendeid sihtotstarbelise rahastamisvahendi loomiseks, et toetada energiatõhususe ja taastuvenergia alaseid kohaliku ja piirkondliku tasandi algatusi; märgib samal ajal, et hoolimata märkimisväärsest töökohtade loomise potentsiaalst saab energiatõhusus Euroopa majanduse elavdamise kavas teenimatult vähe toetust;

80. rõhutab vajadust tõhustada olemasolevate ELi rahaliste vahendite, näiteks Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi rahaliste vahendite kasutamist energiatõhususe meetmete valdkonnas; nõuab tungivalt, et liikmesriigid seaksid energiatõhususe oma tegevuskavade prioriteediks, ja kutsub komisjoni ning riigiasutusi üles töötama välja meetodid, mis aitaksid lihtsustada struktuurifondide kasutamist energiatõhususe meetmete jaoks, näiteks kohalikul tasandil parema teabevahetuse tagamine või teavituspunktide loomine, ning tuletab ühtlasi meelde, et neid meetmeid tuleks hinnata ja saavutatud energiatõhususe määr peaks olema hindamisel oluline näitaja;

81. arvestades ühtekuuluvus- ja regionaalpoliitika ja ELi finantsperspektiivi esseeisvat läbivaatamist, nõuab, et energiasääst muudetak ELi toetuse eraldamise tingimuseks ning et kaalutaks võimalust suunata senisest rohkem riikide eraldisi energiatõhususe saavutamisele ja taastuvenergiameetmesse;

82. kutsub komisjoni üles kasutama vahetõhustamist selleks, et eraldada energiatõhususe programmidele rohkem rahalisi vahendeid ja edendada võimalust kasutada kuni 15 % Euroopa Regionaalarengu Fondi vahenditest energiatõhususe saavutamiseks;

83. rõhutab vajadust töötada välja tehnilise abi ja finantskorralduse meetmed kohalike ja piirkondlike ametiasutuste tasandil, et toetada kohalikke osalejaid projektide koostamisel, nt Euroopa Investeerimispanna tehnilise abivahendi ELENA kaudu ja energiateenuste ettevõtete (ESCOd) kogemusi arvesse võttes;

84. kutsub komisjoni üles tugevdama rahastamisvahendeid (nt ELENA) ja kaaluma Euroopa aruka energiasutuse programmist rahastatava lisarahastu loomist;

85. juhib tähelepanu sellele, et suurima võimaliku mõju saavutamiseks, töökohtade loomiseks, keskkonnahoidlikuma majanduskasvu soodustamiseks ja konkurentsivõimelise, vastastikku seotud ja jätkusuutliku Euroopa energiatõhususe turu loomise ergutamiseks peab energiatõhususe poliitika olema suunatud võimalikult paljude, nii avaliku kui ka erasektori osapoolte kaasamisele;

86. märgib, et energiatõhususe meetmete rahastamiseks võivad lisaallikaid pakkuda energiaettevõtetele pandud energiasäästu kohustused, näiteks põhivõrguettevõtjate või jaotusvõrguettevõtjate ülekandetasud, tarnijate eraldatud rahalised vahendid oma kohustuste täitmiseks või trahvid nõuete täitmatajätmise eest;

87. märgib, et kuigi suur osa energiasäästu investeeringuteks vajalikust algkapitalist peab tulema erasektorist, on riiklik sekkumine vajalik turutõrgete ületamiseks ja tagamaks, et üleminek vähese süsinikdioksiiditehnikaga majandusele toimub piisavalt vara, et võimaldada saavutada ELi taastuvenergia ja heite vähendamise alased eesmärgid;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

88. kutsub komisjoni üles edendama kogunud (riiklike ja rahvusvaheliste) finantsvahendajate pakutava tehnilise abi toetusmeetmeid, mille eesmärk on:

- suurendada haldusasutuste ja üldsuse ning erasektori finantsasutuste teadlikkust ja oskusteavet energiatõhususe valdkonna investeringuid toetavate rahastamisstrateegiate ja institutsiooniliste nõuete kohta;
- toetada avaliku ja erasektori finantsasutusi vastavate meetmete ja rahastamisvahendite rakendamisel;
- luua jätkusuutlikke ja tõhusaid rahastamisvahendeid, mille abil saab parandada energiatõhususse investeerimiseks mõeldud rahaliste vahendite kasutamist;
- edendada parimate tavade alaste kogemuste vahetamist liikmesriikide ja nende finantsvahendajate vahel;
- luua tõhus kommunikatsioonivahend, et algatada kodanikele suunatud dialoog energiatõhususe alase teabe levitamiseks konkreetsetele elanikkonnarühmadele ja suunata nende energiatarbimise alast käitumist;

89. tõdeb, et hästi toimiv energiaturg soodustab energiasäästu; kutsub komisjoni üles hindama energiaettevõtete, sealhulgas energiateenuste ettevõtjate (ESCOd) rolli energiatõhususe edendamisel ja esitama selle kohta aruande ning palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta tulemuslikke meetmeid, mis ajendaksid energiaettevõtteid investeerima energiatõhususse ja soodustaksid lõppkasutajate energiatõhususe suurendamist; kutsub komisjoni üles esitama soovitusi parimate tavade põhjal, mille hulgast liikmesriigid võivad valida oma olukorrale kõige sobivama mudeli, nt sertifikaatide süsteemi, maksusoodustused, otsesed soodustused vms;

90. kutsub komisjoni, liikmesriike ning kohalikke ja piirkondlikke valitsustasandeid üles suurendama jõupingutusi kõigi energiatõhususe ekspertide ja eriti keskastme tehnikute hariduse ja koolituse parandamiseks kõigis sektorites, kuid eelkõige ehituse kogu väärtusahela ulatuses ja VKEde puhul, et ajakohastada ehitustöölise oskusi, luues selle kaudu keskkonnahoidlikke kohalikke töökohti ja soodustades samas ambitsioonikate energiatõhusust käsitlevate õigusaktide rakendamist; nõuab sellega seoses struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide vahendite täielikku ärakasutamist koolituseks ja nende vahendite suurendamist;

91. kutsub komisjoni üles uurima uuenduslike reguleerimisvõimaluste kasutatavust, mis võivad tõhusalt ühendada uute liikmesriikide olulise energiasäästupotentsiaali ning arenenumate liikmesriikide kapitali- ja tehnoloogiapotentsiaali;

92. rõhutab vajadust parandada turgudel energiateenuste arendamist; palub komisjonil energiateenuste direktiivi läbivaatamisel kaaluda meetmeid, mis aitaksid stimuleerida energiatulemuslikkuse lepingute kasutamist avalikus ja erasektoris; on seisukohal, et energiateenuste ettevõtetel on mõneski mõttes parimad võimalused selleks, et aidata kodumajapidamistel, VKEdel ja avalikul sektoril üle saada suurtest esialgsetest investeerimiskuludest olemasolevate hoonete renoveerimisel energiatõhususe eesmärgil; teeb komisjonile ettepaneku viia läbi uuring parimate tavade hindamiseks liikmesriikides ning peamiste tõkete ja takistuste tuvastamiseks, et selle rahandusliku vahendi potentsiaali täielikult ära kasutada;

93. tuletab meelde, et ettevõtjatel on innovatsioonialaste jõupingutuste tõttu energia säästmise meetmete väljatöötamisel ja rakendamisel oluline roll; loodab, et rahastamine struktuurifondide vahenditest soodustab ettevõtjate aktiivset osalemist energiatõhususe projektides;

94. kordab oma nõudmist, mille kohaselt tuleks Euroopa naabruspoliitika raames tugevdada energiatõhusust käsitlevat peatükki ning seda tuleks süstemaatiliselt käsitleda ELi ja kolmandate riikide vahelises dialoogis;

95. tunnustab energiatõhusate tehnoloogiate arendamise, tootmise ja turustamise tulemusena Euroopa ettevõtete jaoks tekkivaid võimalusi ja potentsiaali (nt rakendused mootorite ja ajamite, valgustusseadmete, elektriseadmete jms valdkonnas);

Kolmapäev, 15. detsember 2010

96. käsitleb uuenduslike tehnoloogiate arendamist ja turuleviimist energiatõhususe suurendamise, süsinikdioksiidiheite vähendamise ja taastuvenergia osakaalu suurendamise alusena kõikides rakendusvaldkondades;

97. nõuab kindlalt, et energiatõhususest saaks järgmise, kaheksanda teadusuuringute raamprogrammi prioriteet;

98. kutsub komisjoni üles nimetama energiatõhususe teadusuuringute kaheksandas raamprogrammis üheks esmatahtsaks prioriteediks ja eraldama energiatõhususe alaprogrammidele sama palju vahendeid kui praegusele Euroopa aruka energiakasutuse programmile; rõhutab vajadust suurendada energia valdkonna teadusuuringutele, arendustegevusele ja tutvustamistegevusele eraldatavaid vahendeid, sealhulgas suurendada aastaks 2020 rahastamise praeguse tasemega võrreldes oluliselt tulevastes ELi eelarvetes eelkõige taastuvenergia, arukatele võrkudele ja energiatõhususele eraldatavaid vahendeid;

99. on seisukohal, et energia säästmise tähtsusele tuleks anda rahvusvaheliste kliimaläbirääkimiste raames suurem kaal; on veendunud, et kui ambitsioonikas energiatõhususe poliitika rahvusvaheliselt kooskõlastada, siis on seda võimalik paremini ellu viia ja selle mõju konkurentsivõimele on väiksem; kutsub komisjoni ja liikmesriike seetõttu üles veenma ELi rahvusvahelisi partnereid Cancunis esseisvatel läbirääkimistel kooskõlastatud energiatõhususe meetmete vajalikkuses;

100. kiidab heaks G20 riikide 27. juuni 2010. aasta Toronto tippkohtumise deklaratsioonis esitatud üleskute loobuda keskpikas perspektiivis järk-järgult fossiilkütuste toetustest ja juhib tähelepanu asjaolule, et see vabastaks miljardid eurod, mille saaks ümber suunata energiatõhususe meetmete toetamisele, aidates sellega palju paremini kaasa ELi strateegiliste energeetika alaste eesmärkide, nagu jätkusuutlikkus, konkurentsivõime ja varustuskindlus, saavutamisele;

101. on arvamusel, et energiapoliitika kujundamisel tuleks alati arvestada energiadialoogi sotsiaalset mõõdet, mis hõlmab näiteks inimõigusi, kütteostuvõimetust ja madala sissetulekuga tarbijate kaitset;

102. tunnistab, et seni ei ole energiatõhususe poliitika raames energiatarbimise vähendamise küsimust käsitledes piisavalt arvesse võetud ühiskondliku vastuvõetavuse faktorit; rõhutab, et energiatõhususe meetmete edukaks rakendamiseks on kasutajate käitumine küll olulise tähtsusega, kuid samal ajal tuleks suurendada ka tarbijate usaldust; soovib tulevase energiatõhususe tegevuskava raames töötada ühiskondliku vastuvõetavuse suurendamiseks välja täiendavad toetusmeetmed; rõhutab piirkondliku ja kohaliku tasandi olulist rolli konsensuse saavutamisel;

103. rõhutab kõigile asjaomastele sidusrühmadele suunatud komisjoni ja liikmesriikide tugevdatud teavituspoliitika tähtsust energiatõhususe ja energiasäästu küsimustes ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles parandama ja veelgi lihtsustama energiatõhususe ja energiasäästu alase teabe kättesaadavust;

*

* *

104. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Neljapäev, 16. detsember 2010

Inimõigused maailmas 2009. aastal ja ELi poliitika selles valdkonnas

P7_TA(2010)0489

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon aastaaruande kohta, mis käsitleb inimõigusi maailmas 2009. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas (2010/2202(INI))

(2012/C 169 E/10)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu 11. aruannet inimõiguste ja demokraatia kohta maailmas, mis hõlmab ajavahemikku 2008. aasta juulist 2009. aasta detsembrini;
- võttes arvesse Lissaboni lepingu artikleid 6 ja 21;
- võttes arvesse inimõiguste ülddeklaratsiooni ja kõiki asjaomaseid rahvusvahelisi inimõigustealaseid õigusakte;
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja;
- võttes arvesse kõiki ÜRO inimõiguste konventsioone ja nende fakultatiivprotokolle ⁽¹⁾;
- võttes arvesse piirkondlikke inimõigustealaseid õigusakte, sealhulgas eelkõige inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika hartat, selle fakultatiivprotokollid naiste õiguste kohta Aafrikas, inimõiguste Ameerika konventsiooni, inimõiguste Araabia hartat ning ASEANi valitsustevahelist inimõiguste komisjoni;
- võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu (ICC) Rooma statuudi jõustumist 1. juulil 2002. aastal ning oma resolutsioone seoses Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 16. juuni 2003. aasta ühist seisukohta 2003/444/ÜVJP Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohta ja ühisest seisukohast lähtuvat nõukogu tegevuskava; tuletades meelde, et ICC-l on oluline roll tema jurisdiktsiooni alla kuuluvate raskete kuritegude ennetamisel;
- võttes arvesse Euroopa Liidu kohustust toetada ICC tulemuslikku toimimist;
- võttes arvesse, et iga riigi kohus on teostada oma kriminaaljurisdiktsiooni rahvusvaheliste kuritegude eest vastutavate isikute üle;
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste konventsiooni ning jätkuvaid läbirääkimisi ELi konventsiooniga ühinemise üle;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat;

⁽¹⁾ ÜRO piinamisvastane konventsioon; ÜRO lapse õiguste konventsioon; ÜRO konventsioon naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta; ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsioon; Rahvusvaheline konventsioon kõigi isikute sunniviisilise kadumise eest kaitsmise kohta.

⁽²⁾ EÜT C 379, 7.12.1998, lk 265; EÜT C 262, 18.9.2001, lk 262; EÜT C 293 E, 28.11.2002, lk 88; ELT C 271 E, 12.11.2003, lk 576; ELT C 279 E, 19.11.2009, lk 109; ELT C 15 E, 21.1.2010, lk 33; ELT C 15 E, 21.1.2010, lk 86; ELT C 87 E, 1.4.2010, lk 183; ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 198; ELT C 212 E, 5.8.2010, lk. 60; ELT C 265 E, 30.9.2010, lk 15; ELT C 286 E, 22.10.2010, lk 25.

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse AKV (Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma) ja ELi partnerluslepingut ja selle muudatusi ⁽¹⁾;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1889/2006 rahastamisvahendi loomise kohta demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas ⁽²⁾ (demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend);
- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone inimõiguste kohta maailmas;
- võttes arvesse oma 14. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu arengu, sealhulgas ELi rolli kohta ⁽³⁾ ja oma 25. veebruari 2010. aasta resolutsiooni ÜRO inimõiguste nõukogu 13. istungjärgu kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 1. veebruari 2007. aasta ⁽⁵⁾ ja 26. aprilli 2007. aasta ⁽⁶⁾ resolutsioone surmanuhtluse üldise moratooriumi algatuse kohta ning ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 2007. aasta resolutsiooni 62/149 surmanuhtluse kasutamisele moratooriumi kehtestamise kohta, samuti oma 7. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni ülemaailmse surmanuhtluse vastase päeva kohta;
- võttes arvesse Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni protokolli nr 13 surmanuhtluse igas olukorras kaotamise kohta;
- võttes arvesse ÜRO deklaratsiooni inimõiguste kaitsjate kohta, ÜRO peasekretäri inimõiguste kaitsjate olukorra eriesindajate tegevust, inimõiguste kaitsjaid käsitlevaid ELi suuniseid ja Euroopa Parlamendi 17. juuni 2010. aasta resolutsiooni inimõiguste kaitsjaid toetava ELi poliitika kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse ÜRO deklaratsiooni usutunnistusest või veendumustest tingitud sallimatuse ja diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta;
- võttes arvesse Euroopa Liidu suuniseid rahvusvahelise humanitaarõiguse (IHL) järgimise edendamiseks ⁽⁸⁾, surmanuhtluse, piinamise ning muu julma, ebainimliku ja alandava kohtlemise või karistamise kohta ning inimõiguste kaitsjate kohta, samuti inimõiguste alaste dialoogide kohta kolmandate riikidega, lapse õiguste edendamise ja kaitse kohta ning naiste- ja tütarlastevastase vägivalda kohta ning nende diskrimineerimise kõigi vormide vastase võitluse kohta;
- võttes arvesse Euroopa Liidu Nõukogu vahendit, millega edendada ja kaitsta lesbide, geide ning bi- ja transseksuaalide kõiki inimõigusi ⁽⁹⁾;
- võttes arvesse oma 22. oktoobri 2009. aasta resolutsiooni demokraatia tugevdamise kohta ELi välissuhetes ⁽¹⁰⁾;
- võttes arvesse kõiki oma kiireloomulisi resolutsioone, mis on vastu võetud seoses inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumisega;
- võttes arvesse oma 21. jaanuari 2010. aasta resolutsiooni inimõiguste rikkumiste kohta Hiinas, eriti seoses Liu Xiaobo kohtuasjaga ⁽¹¹⁾;

⁽¹⁾ EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3; ELT C 303, 14.12.2007, lk 1; ELT L 209, 11.8.2005, lk 27.

⁽²⁾ ELT L 386, 29.12.2006, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 46E, 24.2.2010, lk 71.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0036.

⁽⁵⁾ ELT C 250 E, 25.10.2007, lk 91.

⁽⁶⁾ ELT C 74 E, 20.3.2008, lk 775.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0226.

⁽⁸⁾ ELT C 327, 23.12.2005, lk 4.

⁽⁹⁾ Nõukogu dokument 11179/10.

⁽¹⁰⁾ ELT C 265 E, 30.9.2010, lk 3.

⁽¹¹⁾ ELT C 305 E, 11.11.2010, lk 9.

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse kodukorra artiklit 48 ja artikli 119 lõiget 2;
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A7-0339/2010),
- A. arvestades, et inimõiguste ülddeklaratsioon on endiselt kogu maailma jaoks viitedokument, milles tegevuse keskmes on kõik inimolendid;
- B. arvestades, et Euroopa Liidu 11. aastaaruandes inimõiguste kohta (2008/2009) antakse ülevaade ELi tegevusest inimõiguste ja demokraatia valdkonnas kogu maailmas;
- C. arvestades, et käesoleva resolutsiooni eesmärk on ELi tegevust inimõiguste ja demokraatia valdkonnas lähemalt uurida, hinnata ning konkreetsetel juhtudel seda konstruktiivselt kritiseerida;
- D. arvestades, et ELi inimõiguste olukord mõjutab otseselt liidu usaldusväärsust ja suutlikkust rakendada tulemuslikku inimõigustealast välispoliitikat;
- E. arvestades, et liit rajaneb sellistel väärtustel nagu inimväärikuse austamine, vabadus, demokraatia, võrdus, õigusriik ja inimõiguste, kaasa arvatud usu- või veendumuste vabaduse ning vähemuste hulka kuuluvate isikute õiguste austamine;
- F. arvestades, et õiglus, demokraatia ja õigusriigi põhimõtted on püsiva rahu tugisambad, kuna need tagavad põhivabadused ja põhilised inimõigused, ning arvestades, et püsivat rahu ei ole võimalik saavutada, kaitstes neid, kes on süüdi süstemaatilises inimõiguste või rahvusvahelise kriminaalõiguse rikkumises;
- G. arvestades, et Lissaboni lepinguga tugevdati ELi volitusi välispoliitika küsimustes viisil, mis tugevdab liidu väärtusi ja eesmärke; arvestades, et sellised ELi välistegevusega seotud peamised uuendused nagu liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjoni asepresident ja Euroopa välisteenistus peaksid aitama ELi inimõigustealast välistegevust veelgi konsolideerida ning looma paremaid võimalusi inimõiguste süvalaiendamiseks kõigis asjaomastes poliitikavaldkondades;
- H. arvestades, et leping teeb EList ühtse õigussubjekti, mis võimaldab tal ühineda Euroopa inimõiguste konventsiooniga ning Strasbourgis asuval Euroopa Inimõiguste Kohtul kontrollida ELi õigusaktide vastavust konventsioonile;
- I. arvestades, et alates Lissaboni lepingu jõustumisest muutus ELi põhiõiguste harta õiguslikult siduvaks, mis tugevdab inimõiguste kaitset Euroopas;
- J. arvestades, et EL toetab jõuliselt Rahvusvahelist Kriminaalkohtut (ICC) ning kohtu sõltumatuse kaitsmiseks ja suurendamiseks edendab Rooma statuudi universaalsust ja kaitseb selle terviklikkust;
- K. arvestades, et rahvusvahelises kriminaalõiguses pärast 2004. aastat toimunud arengute tõttu vajavad 16. juuni 2003. aasta nõukogu ühine seisukoht ja 2004. aasta tegevuskava ajakohastamist; arvestades, et vahistamismääruste ja ICCs toimuvate kohtuprotsesside arvu kasvades tuleb tugevdada ja täiustada ELi-poolset tulemuslikku abi ja koostööd;
- L. arvestades, et jõupingutused maailmas terrorismiga võitlemisel on suurendanud vajadust ühitada julgeolekut inimõiguste austamisega;
- M. arvestades, et ülemaailmne majandus- ja finantskriis on avaldanud negatiivset mõju majanduslikele, sotsiaalsetele ja kultuurilistele õigustele; arvestades, et kõige enam on mõjutatud kõige vaesemate inimeste õigused; arvestades, et tõusvate ja kõikuvate hindade ning kaupadega spekulereerimise tõttu on miljonid inimesed paljudes Aafrika, Aasia ja Ladina-Ameerika riikides hädas oma põhivajaduste rahuldamisega; arvestades, et miljoneid inimesi ähvardab kindlusetus ja väärikuse kaotus ning et mõnes riigis on meelevaldustele vastatud repressioonide ja vägivallega;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- N. arvestades, et majanduslikele, sotsiaalsetele ja kultuurilistele õigustele tuleb pöörata sama palju tähelepanu kui kodaniku- ja poliitilistele õigustele ning pidada neid sama tähtsaks; arvestades, et ELi ja kolmandate riikide vaheliste lepingute inimõiguste klausleid peab austama ja täitma;
- O. arvestades, et kliimamuutus avaldab kestva ja pikaajalist mõju inimõigustele; arvestades, et selle negatiivsed tagajärjed on eriti tõenäoliselt sotsiaalselt kaitsetute inimrühmade, näiteks nii arengumaade kui ka Kaug-Põhja põlisrahvaste puhul, kuid järelmõjud võivad olla ka palju laialdasemad;
- P. arvestades, et võitlus karistamatuse vastu on äärmiselt tähtis, sest see on suunatud kõige raskemate kuritegude takistamisele ja nende toimepanijate karistamisele; arvestades, et karistamatus on valdkondadeülene probleem, mis on seotud paljude inimõiguste küsimustega, näiteks piinamise, surmanuhtluse, naistevastase vägivalga, inimõiguslaste tagakiusamise ja terrorismivastase võitlusega;
- Q. arvestades, et ÜRO andmetel ei ole vana inimõiguste probleemi – dekoloniseerimist – veel täielikult lahendatud ELi kogu lähinaabruses, eelkõige Lääne-Saharas;
- R. võttes arvesse oma 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni olukorra kohta Lääne-Saharas ⁽¹⁾;
- S. arvestades, et Euroopa institutsioonide toimimise seisukohast on ülioluline Euroopa inimõiguste konventsioonis sätestatud aluspõhimõtete rakendamine ja jõustamine;
- T. arvestades, et maailmas esineb inimõiguste rikkumise uusi vorme, eelkõige uue infotehnoloogia valdkonnas, millest üks on interneti väärkasutamine ja tsenseerimine ning eraelu puutumatus põhimõtte rikkumine isikuandmete ärakasutamise teel;
- U. arvestades, et usu- ja veendumuste vabadus on üha enam ohus, kusjuures eelkõige ohustavad seda usuvähemusi survevad autoritaarsed valitsused või valitsuste suutmatus takistada teatavate isikute või usurühmituste vastaseid rünnakuid, ahistamist või neile muul moel kahju tekitamist;
- V. arvestades, et inimõigusi rikutakse nii riikides, kes on tunnustanud inimõigustealastest rahvusvahelistest õigusaktidest tulenevaid jurisdiktsioone kui ka riikides, kes neid ajalooliselt saavutatud õigusi ei tunnusta,
1. kinnitab Euroopa Parlamendi otsustavust ja tuletab meelde tema pikaajalisi pingutusi demokraatia ja inimõiguste kaitsmisel maailmas tugeva ja tulemusliku ELi inimõiguste poliitika väljatöötamise abil, mis tagab kõigi poliitikavaldkondade suurema ühtsuse ja järjepidevuse, samuti kolmandate riikidega kahepoolsete suhete arendamisega, aktiivse osalemisega rahvusvahelistel foorumitel ning rahvusvaheliste ja kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonide toetamisega;
 2. on seisukohal, et Lissaboni lepingu jõustumine on ajalooline võimalus tegelda ELi inimõiguste ja demokraatia poliitikas veel säilinud puudujääkidega; nõuab sellega seoses Euroopa välisteenistuse täielikku vastavust Lissaboni lepingu eesmärgile ja mõttele, millise lepinguga tahetakse tagada, et inimõiguste austamine ja edendamine oleksid liidu välispoliitika eri valdkondade keskmes, nagu see on sätestatud Euroopa Liidu lepingu artiklites 2, 3 ja 21;
 3. tuletab meelde, et vastavalt Euroopa Liidu lepingu V jaotise 1. peatükile peab liidu rahvusvaheline tegevus põhinema demokraatia, õigusriigi ning inimõiguste ja põhivabaduste universaalsuse, võõrandamatuse ja jagamatuse põhimõtetel; rõhutab, et need põhimõtted on ühine põhialus liidu suhetes kolmandate riikidega;
 4. on seetõttu arvamusel, et otsus, kuhu Euroopa välisteenistuse ülesehituses paigutada inimõigused, on väga tähtis; nõuab seetõttu inimõiguste ja demokraatia direktoraadi loomist, mille ülesanne oleks jõulise ELi inimõiguste ja demokraatia strateegia väljatöötamine ning tegevuse üldine kooskõlastamine kõigi mitmepoolsete foorumitega; rõhutades vajadust arvestada, et asjatundlikkus inimõiguste ja demokraatia küsimustes tuleb muuta välisteenistuse iga piirkondliku või poliitikaosakonna üheks keskseks kohustuseks, on kindlalt veendunud, et sellise lähenemise korral ei jää inimõiguste küsimused isoleerituks ning ainult nii saab tagada Lissaboni lepingu sätete täieliku järgimise;

(1) Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0443.

Neljapäev, 16. detsember 2010

5. tunnustab kõrge esindaja ja asepresidendi kohustust suurendada ELi aktiivset rolli maailmas eesmärgiga täiustada kogu maailmas inimõigusi ja demokraatiat; nõuab sellega seoses tungivalt, et kõrge esindaja ja asepresident võtaks vajalikud meetmed Brüsselis asuva inimõiguste töörühma loomiseks, et tulemuslikult edendada ja tagada ELi institutsioonide ja poliitika teistele valdkondadele õigeaegse teabe andmist; kutsub samas vaimus kõrget esindajat ja asepresidenti arvestama, kui tähtis on ELi töötajate, sh delegatsioonide juhtide ja Euroopa välisteenistuse direktorite kohustuslik koolitus inimõiguste alal;

6. nõuab inimõiguste eriesindaja ametisse nimetamist; rõhutab, et ELi inimõiguste eriesindajate ametisse nimetamine, eriti inimõiguslaste, rahvusvahelise humanitaarõiguse, rahvusvahelise õigusemõistmise ning naiste ja laste õiguste alal võib aidata muuta kõnealuses valdkonnas ELi välistegevust nähtavamaks ja sidusamaks; rõhutab, et nimetatud ELi eriesindajad peaksid olema eksperdi tasemel isikud, kellel on tõendatud saavutusi inimõiguste valdkonnas;

7. arvab, et selleks et muuta ELi toetus demokraatia tugevdamisele maailmas mõjusamaks, on kindlasti väga vaja sidusamat raamistikku; arvestades, et inimõiguste tagamine põhineb demokraatlikul ühiskonnal, õigusriigi põhimõtetel ja põhivabaduste tagamisel, on seisukohal, et järjepidevas ELi välispoliitikas tuleb seada kindlalt esikohale demokraatia ja inimõiguste edendamine, mis peab sisalduma kõigis ELi ja kolmandate riikide vahelistes koostöö- ja strateegilises partnerluse lepingutes; on arvamusel, et ELi uus institutsiooniline ülesehitus ja eelkõige Euroopa välisteenistus pakuvad võimalust suurendada ELi sidusust ja mõjusust kõnealuses valdkonnas;

8. kutsub kõrget esindajat ja asepresidenti üles pidama kinni ELi välistegevuses inimõiguste süvalaiendamise kohustusest, nii et see kajastuks Euroopa välisteenistuse ülesehituses ja siseressurssides, mis aitab uuel teenistusel tagada, et inimõiguste küsimused kajastuksid kõigis välistegevuse valdkondades, sh ÜJKPs ning arengu- ja kaubanduspoliitikas;

9. on seisukohal, et ELi eriesindajate järk-järgulise kaotamise asemel tuleks nende arvu pigem suurendada, eriti selleks, et hõlmata riike ja piirkondi, kus ELil ei ole diplomaatilisi esindusi; peab hädavajalikuks, võttes arvesse inimõiguste küsimuste tähtsust konflikti- ja konfliktijärgsetes olukordades, et kõigil ELi eriesindajatel oleksid volitused, mis hõlmavad poliitilisi ja kodanikuõigusi, majanduslikke, sotsiaalseid ja kultuurilisi õigusi, naiste ja laste õigusi, rahvusvahelist humanitaarõigust ja rahvusvahelist õigusemõistmist ning milles konkreetselt nimetatakse inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete edendamist ja tagamist; toonitab, et ELi eriesindajad on kolmandate riikide ja ELi mittekuuluvate osapoolte jaoks sisesuuniseid, ekspertiisi ja huvide kaitsmist koondavad teabekeskused ning loomulikud partnerid; tunneb heameelt, et igasse ELi esindusse määratakse vähemalt üks kontaktisik, kes juhib inimõiguste poliitika kooskõlastamist, süvalaiendamist ja järelevalvet;

10. väljendab rahulolu kõrge esindaja ja asepresidendi valmisolekuga võtta ette ELi kõigi kõnealuse valdkonna vahendite mõjususe põhjalik läbivaatamine alates inimõigustealastest dialoogidest kuni ELi suunisteni, demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendist kuni ELi kahepoolse abini ja tegevuseni mitmepoolsetel foorumitel, ning algatada konsultatsioonid riiklike inimõiguste strateegiate väljatöötamiseks, mis hõlmavad kõiki rahvusvahelistes paktides ja ÜRO konventsioonides kodifitseeritud inimõigusi, sealhulgas ka majanduslikke, sotsiaalseid ja kultuurilisi õigusi; toonitab, et parlament on otsustanud kõnealustel konsultatsioonidel täielikult osaleda, ning rõhutab selle tähtsust; toonitab, et on vaja, et konsultatsioonidel osaleksid kodanikuühiskonna organisatsioonid;

11. jagab arvamust, et sellised riiklikud inimõiguste strateegiad, mida parlament on korduvalt nõudnud, võivad oluliselt suurendada ELi välistegevuse järjepidevust ja mõjusust, kui neist saavad viitedokumendid, millega seatakse iga riigi osas prioriteedid ja eesmärgid, mis lisatakse kõigisse asjakohastesse ELi välispoliitika valdkondadesse ja vahenditesse;

12. rõhutab seoses läbivaatamisega eriti seda, et oluline on hinnata põhjalikult Euroopa naabrusspoliitika (ENP) inimõigustega seotud aspekte, käsitledes eelkõige olemasolevate mehhanismide (tegevuskavad, eduaruanded, inimõigustealased dialoogid) sidusust ja tõhusust ning otsustamisprotsessi seoses kolmandate riikidega suhete parandamisega;

Neljapäev, 16. detsember 2010

13. peab Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete muudetud raamkokkulepet parlamendi seisukohast läbimurdeks tema koostöös komisjoniga, kuid kahetseb, et nõukogu ei osale kokkuleppes; rõhutab vajadust suurendada läbipaistvust ja dokumentide piiranguteta kättesaadavust kõigi ELi institutsioonide vahel, et arendada mõjusamat institutsioonidevahelist koostööd;

14. tuletab meelde, et sidusa ELi välispoliitika väljatöötamine on hädavajalik, kui liit tahab omada olulist konstruktiivset rolli inimõiguste edendamisel maailmas; kutsub liikmesriike üles ilmutama kõnealuse eesmärgi taotlemisel kõikumatut pühendumust ja poliitilist tahet;

15. toonitab, et rohkem tuleb tähtsustada seda, et parandada ELi suutlikkust tegutseda kiiresti inimõiguste rikkumise korral kolmandates riikides ja eelkõige seal, kus on vaja toetada ohtu sattunud inimõiguslasi, samuti reageerida inimõiguste rikkumistele kolmandates riikides tegutsevate ELi ettevõtete poolt, milleks on vaja koostada strateegilised tegevusprogrammid;

16. tunnistab, et valitsusvälised organisatsioonid on hädavajalikud demokraatlike ühiskondade arengu ja edukuse seisukohalt, vastastikuse mõistmise ja sallivuse edendamiseks ning et algatada ja toetada teostatavaid poliitilisi prioriteete ja ühiseid lahendusi demokraatlikku arengut ohustavatele probleemidele;

ELi aastaaruanne inimõiguste kohta maailmas

17. toonitab ELi inimõiguste aastaaruande tähtsust ELi inimõigustepoliitika analüüsimisel ja hindamisel, pidades silmas inimõigusküsimuste üldist nähtavamaks muutmist; rõhutab Euroopa Parlamendi õigust uurida komisjoni ja nõukogu poolt inimõiguste valdkonnas tehtut; nõuab, et Euroopa Parlament osaleks täiel määral järgmiste aastaaruannete selliste osade koostamisel, mis on seotud parlamendi enda tegevusega inimõiguste valdkonnas, korrates sellega mõne varasema eesistumisaja tava;

18. väljendab heameelt asjaolu üle, et kõrge esindaja ja asepresident esitas parlamendile ELi aastaaruande ja et uus aruandeperiood põhineb kalendriaastal, mis võimaldab parlamendil pühendada detsembrikuine täiskogu istung inimõigustele, anda sel ajal välja iga-aastane Sahharovi auhind mõttevabaduse eest ning arutada parlamendi aastaaruannet inimõiguste kohta maailmas ja ELi poliitikat selles valdkonnas;

19. kutsub Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni üles tegema suuremaid jõupingutusi, et levitada ELi aastaaruannet inimõiguste ja demokraatia kohta ning tagada selle jõudmine võimalikult laia lugejaskonna ja eelkõige nendeni, kes tegelevad inimõiguste ja demokraatia edendamisega maailmas; nõuab samuti avalike teabekampaaniate korraldamist, mille eesmärk on parandada ELi mainet kõnealuses valdkonnas; tunnistab, et praeguse väljaande esitusviis on selgem kui enne;

20. kordab oma nõuet, et nõukogu, komisjon ning ELi kohapealsed delegatsioonid ja saatkonnad annaksid poliitika hindamiseks rohkem ja paremat teavet ning et tuleks koostada ja esitada konkreetsed suunised üldise lähenemisviisi parandamiseks, vastuolude vähendamiseks ning poliitiliste prioriteetide riigipõhiseks kohandamiseks, et vastavalt Euroopa välis teenistuse programmile võtta vastu eri riikide inimõiguste strateegiad; on seisukohal, et läbipaistvuse küsimus tuleb seada ELi tegevuses esiplaanile ning muuta kättesaadavamaks kavad ja dokumendid, milles kolmandate riikidega arutatakse konkreetselt inimõigusi;

21. kordab oma nõuet, et kolmandates riikides Euroopa Liidu inimõigustealase poliitika, sellekohaste vahendite, algatuste ja dialoogide kasutamist ja tulemusi tuleb regulaarselt hinnata ja hindamistulemusi jagada täies ulatuses parlamendiga; kutsub nõukogu ja komisjoni üles töötama välja konkreetsed mõõdetavad näitajad ja võrdlusalused, et mõõta kõnealuste poliitikavaldkondade meetmete tõhusust;

ELi inimõigustealane tegevus rahvusvahelistel foorumitel

22. toonitab, et ELi tulevane ühinemine Euroopa inimõiguste konventsiooniga on võimalus tõestada pühendumist inimõiguste kaitsmisele liidu piires ja neist väljaspool; kutsub ELi liikmesriike üles seda toetama ja ärgitama ELi kodanikke sellele pühendumale;

Neljapäev, 16. detsember 2010

23. nõuab tungivalt, et komisjon ja nõukogu tutvustaksid Euroopa inimõiguste konventsiooni laialdaselt nii liidus kui ka väljaspool muu hulgas ka selleks, et tutvustada üldsusele Euroopa Inimõiguste Kohtu jurisdiktsiooni inimõiguste alal, mille põhjal saab tegeleda Euroopa Nõukogu liikmesriikide või nende kodanike suhtes toime pandud inimõiguste rikkumistega ja rikkumiste heastamisega;

24. nõuab tungivalt, et kõrge esindaja tagaks Euroopa välisteenistuse hea integreerituse ja kooskõlastamise teiste rahvusvaheliste organite ja piirkondlike organisatsioonidega ning nende tööga inimõiguste edendamisel; palub kõrgel esindajal tagada, et soovitused, mured ja prioriteedid, mida on väljendatud ÜRO süsteemi, Euroopa Nõukogu, OSCE ning teiste rahvusvaheliste institutsioonide sees ja nende poolt, integreeritakse täielikult ja süstemaatiliselt kõigisse ELi poliitikavaldkondadesse ning eriti inimõiguste valdkonda;

25. märgib kahetsusega Euroopa Inimõiguste Kohtu kaebuste käsitlemise aeglust, kus mõnel juhul on kohtuasja käsitlemine kestnud kuni seitse aastat; märgib, et nimetatud kohtu menetluses on umbes 100 000 kohtuasja; rõhutab, et nimetatud kohus kui institutsioon peab eeskujulikult kaitsma õigust kohtumõistmisele ja õiglasele kohtupidamisele; nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid ja ELi liikmesriigid kohut igati abistaksid; tunneb heameelt asjaolu üle, et Venemaa, kes oli viimase riigina 47st Euroopa Nõukogu liikmesriigist keeldunud ratifitseerimast Euroopa inimõiguste konventsiooni 14. protokoll, ratifitseeris 14. protokoll, mis käsitleb kohtu tõhusust ning millega tahetakse lihtsustada kohtumenetlust ja aidata tulla toime juhtumite lahendamise venimisega ning mis saab jõustuda alles siis, kui kõik Euroopa Nõukogu liikmed on selle ratifitseerinud;

26. nõuab tihedamat koostööd Euroopa Nõukogu ja Euroopa Liidu vahel inimõiguste, sealhulgas majanduslike ja sotsiaalsete õiguste ning vähemusrühmade liikmete õiguste edendamisel ja tagamisel, lesbide, geide, bi- ja transseksuaalide õiguste ja nende õiguste kaitsjate õiguste edendamisel, selle tagamisel, et diskrimineerimise ohvrid oleksid teadlikud riiklike ametiasutuste mõjusatest õiguskaitsvahenditest ja nimetatud vahendid oleksid neile kättesaadavad, samuti piirkondlike ja vähemuskeelte kaitsmisel, kasutades diskrimineerimisvastaseid õiguslikke vahendeid ja tegutsevaid sotsiaalõiguste organisatsioone mitmekesisuse ja sallivuse kaitsmiseks;

27. kutsub ELi liikmesriike üles allkirjastama ja ratifitseerima kõik peamised ÜRO ja Euroopa Nõukogu inimõiguste konventsioonid ning nende fakultatiivprotokollid, eelkõige 1990. aasta rahvusvahelise konventsiooni sisserändajatest töötajate ja nende pereliikmete õiguste kaitse kohta, rahvusvahelise konventsiooni kõigi isikute sunniviisilise kadumise eest kaitsmise kohta, ÜRO 13. septembri 2007. aasta põlisrahvaste õiguste deklaratsiooni, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööalaste põhiõiguste ja aluspõhimõtete 1998. aasta deklaratsiooni, Euroopa Nõukogu rahvusvahemuste kaitse raamkonventsiooni, Euroopa piirkondlike ja vähemuskeelte harta, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelise pakti fakultatiivprotokoll, lapse õiguste konventsiooni fakultatiivprotokollid ning ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni; nõuab kindlalt, et konventsiooni fakultatiivprotokollid vaadeldaks selle lahutamatu osana, ning nõuab, et konventsiooni ja protokolliga ühinemine toimuks üheaegselt ⁽¹⁾;

28. rõhutab asjaolu, et inimõiguste määratlused, mille rahvusvaheline üldsus võttis vastu pärast Teise maailmasõja lõppu, on osutunud piisavalt paindlikuks, et hõlmata uusi muutusi inimarengus, kuid toonitab vajadust sätestada uued õigused, et vastata ohtudele, mis ähvardavad vabadust, näiteks seoses teaduse vabaduse, südametunnistuse ja teadmiste vabaduse, soolise identiteedi või seksuaalse sättumuse vabadusega ning kõigi digitaalvaldkonnaga seotud õigustega alates üldisest juurdepääsust internetile;

29. toonitab, et oluline on suurendada inimõiguste üle jurisdiktsiooni omavate rahvusvaheliste organite ja nende menetluste ratsionaliseerimist ning võimaluse korral ka kooskõlastamist, selleks et alati anda võimalus mõjusamalt edendada ja kaitsta asjakohastes rahvusvahelistes õigusaktides sätestatud põhiõigusi;

30. rõhutab vajadust pöörata rohkem tähelepanu mitmele Euroopa Nõukogu ja ÜRO seiremehhanismile ning tihedamale koostööle nende mitmesuguste lepinguliste organitega, et paremini suunata nende uurimistulemusi ja kasutada nende valdkondlikke eriteadmisi;

⁽¹⁾ Alates detsembrist 2009 on nii konventsiooni kui ka selle fakultatiivprotokollid ratifitseerinud Austria, Belgia, Saksamaa, Ungari, Itaalia, Portugal, Sloveenia, Hispaania, Rootsi ja Ühendkuningriik; kõik liikmesriigid on konventsiooni allkirjastanud, kuid 15 liikmesriiki ei ole seda veel ratifitseerinud (Bulgaaria, Küpros, Eesti, Soome, Prantsusmaa, Kreeka, Iirimaa, Läti, Leedu, Luksemburg, Malta, Madalmaad, Poola, Rumeenia, Slovakkia); protokollid on allkirjastanud 19 liikmesriiki, kuid 10 ei ole seda veel ratifitseerinud (Bulgaaria, Küpros, Tšehhi Vabariik, Soome, Prantsusmaa, Leedu, Luksemburg, Malta, Rumeenia, Slovakkia).

Neljapäev, 16. detsember 2010

31. väljendab rahulolu ELi püüdluste üle ÜRO Peaassamblee kolmandas (sotsiaal-, humanitaar- ja kultuuriküsimuste) komitees seoses arvukate resolutsioonidega, mis käsitlesid eelkõige nõuet kuulutada moratorium surmanuhtluse kasutamisele, mida toetas rohkem riike, lapse õigusi, usulist sallimatust ning inimõiguste olukorda Birmas/Myanmaris ja Korea Rahvademokraatlikus Vabariigis;

32. tunneb heameelt ÜRO inimõiguste ülemvoliniku esimese Euroopa piirkondliku büroo avamise üle Brüsselis 2009. aasta oktoobris; soovib panna aluse tõhusale koostööle ülemvolinikuga, et paremini edendada ja täiendada inimõiguste standardite ja poliitika kujundamist ja rakendamist ELis ja mujal Euroopas;

33. kutsub nõukogu ja komisjoni üles määratlema strateegiat riikide suhtes, kes keelduvad tegemast täielikku koostööd ÜRO mehhanismidega ja ei võimalda juurdepääsu ÜRO sõltumatutele ekspertidele ja eriraportööridele, et nad lubaksid neid vabalt oma territooriumile ja ei takistaks nende tööd;

34. avaldab kahetsust ELi poliitika nõrgenemise pärast ja käitumise pärast Birma hunta suhtes ning rõhutab, et praegune suhtumine ei soodusta võitlust traagilise poliitilise, sotsiaalse ja humanitaarolukorraga, milles Birma rahvas on sunnitud elama sõjaväevalitsuse algusest saadik, ning et sellist suhtumist võidakse pidada diktatuuri lepitamise poliitikaks;

35. tunneb heameelt toetuse üle, mida Euroopa Liit avaldab ÜROs ja muudel rahvusvahelisel foorumitel homoseksuaalsuse kuriteona käsitamise lõpetamist soodustavatele algatustele; nõuab, et koostöös samasuguste vaadetega riikidega toetaks Euroopa Liit jätkuvalt kõigil rahvusvahelistel foorumitel algatusi, millega mõistetakse hukka inimõiguste rikkumine seoses seksuaalse sättumuse ja soolise identiteediga; rõhutab, et enamiku maailma riikide, sealhulgas ELi liikmesriikide poliitika lesbide, homo-, bi- ja transseksuaalsete ning soovahetuse läbi teinud isikute vastu on diskrimineeriv ja inimõiguste vastane; palub seega liikmesriikidel ja Euroopa Liidul seda olukorda parandada ja tagada nende inimeste võrdne juurdepääs tervishoiule ja hooldusravile, kaasa arvatud kirurgilisele ravile; palub ELil ja liikmesriikidel pöörata eelkõige vastuvõtopoliitika kaudu erilist tähelepanu kolmandate riikide kodanikele, kes on seksuaalsel sättumusel põhineva või soolise diskrimineerimise ohvrid;

36. kutsub komisjoni ja nõukogu üles edendama mõiste „kliimapõgenik“ (kirjeldab inimesi, kes on kliimamuutuse tõttu sunnitud kodunt põgenema ja otsima varjupaika välismaal) – mida ei ole veel tunnustatud rahvusvahelises õiguses ega üheski õiguslikult siduvas rahvusvahelises lepingus – ametlikku ja õiguslikku seadustamist;

37. nõuab tõhustatud koostööd ÜRO, selle alalise põlisrahvaste foorumi ja Euroopa Liidu vahel põlisrahvaste õiguste kaitsmisel, sest põlisrahvad on kogu maailmas üks sotsiaalselt kõige kaitsetumaid inimrühmi;

ÜRO inimõiguste nõukogu (UNHRC)

38. rõhutab ÜRO inimõiguste nõukogu rolli ÜRO üldstruktuuris ning selle potentsiaali kujuneda väärtuslikuks raamistikuks Euroopa Liidu mitmepoolsetele jõupingutustele inimõiguste valdkonnas; märgib, et suurema usaldusväärsuse saavutamiseks peab kõnealune uus organ jätkuvalt püüdma tegutseda kõrgeimate standardite kohaselt ning võimalikult tõhusalt;

39. rõhutab, et kodanikuühiskonna organisatsioonide aktiivne osalus on ÜRO inimõiguste nõukogu tõhususe seisukohalt oluline;

40. väljendab suurt heameelt asjaolu üle, et Ameerika Ühendriikide praegune valitsus püüab rohkem osaleda ÜRO töös ning on UNHRC liige ajavahemikus 2009–2012; tunnustab, et Ameerika Ühendriikide liikmelisus suurendab UNHRC usaldusväärsust ja suutlikkust; nõuab, et EL tugevdaks koostööd Ameerika Ühendriikidega, eelkõige kogemuste vahetamisel inimõigustealaste dialoogide osas;

41. tuletab meelde, et 2011. aastal vaatab UNHRC põhjalikult läbi oma menetlused, ja kutsub seepärast ELi üles läbivaatamiseks valmistuma ja selles aktiivselt osalema;

Neljapäev, 16. detsember 2010

42. toonitab üldiste korrapäraste läbivaatamiste tähtsust ning kutsub nõukogu, komisjoni ja eelkõige uut Euroopa välisteenistust üldisi korrapäraseid läbivaatamisi hoolikalt jälgima ning seoses UNCHRiga muutma selle üldist korrapärast läbivaatamist tulemuslikumaks ja andma suuremat kaalu sõltumatutele ekspertarvamustele;
43. toetab veendunult ELi jõupingutusi üldise korrapärase läbivaatamise puhul mis tahes erapoolkuse ja manipuleerimise ärahoidmisel; mõistab sellega seoses sügavalt hukka 2009. aasta veebruari istungjärgu tulemused, mis said tõsiselt kannatada tänu menetluslike takistuste tekitamisele ja püüetele läbivaatamise protsessi manipuleerida;
44. kutsub kõrget esindajat ja asepresidenti üles külastama ÜRO inimõiguste nõukogu regulaarselt ning isiklikult tagama UNHRC ja Euroopa välisteenistuse vahel võimalikult tihedad sidemed igal tasandil; soovitab Euroopa välisteenistuse tulevasel inimõiguste üksusel luua UNHRCga tihedad tööalased sidemed; nõuab kooskõlastatud dialoogi kolmandate riikidega ÜRO inimõiguste nõukogus võetavate seisukohtade asjus ning seda mitte üksnes Genfis ning konkreetsetes inimõigustealastes dialoogides, vaid ELi kõnealuste riikidega peetavate kõigi kahepoolsete poliitiliste, kaubanduslike ja arengukoostöö alaste arutelude lahutamatu osana;
45. märgib, et ELi liikmesriigid on ÜRO inimõiguste nõukogus vähemuses; kutsub ELi institutsioone ja liikmesriike üles kooskõlastatud tegevusele, et luua sobivaid liite selliste riikide ja mitteriiklike osapooltega, kes kaitsevad jätkuvalt inimõiguste universaalset ja jagamatut olemust;
46. kutsub kõrget esindajat ja ELi välisministreid üles kõigi ÜRO inimõiguste nõukogu ja ÜRO Peasamblee istungjärgude eel võtma vastu välisasjade nõukogu järeldused, milles sätestatakse ELi prioriteedid ja strateegiad;
47. kutsub nõukogu, komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles tugevdama UNHRCs sidemeid muude piirkondlike rühmituste demokraatlike või demokratiseerimisprotsessi arendavate valitsustega, et suurendada selliste algatuste eduvõimalusi, mille eesmärk on inimõiguste ülddeklaratsioonis sisalduvate põhimõtete järgimine; selleks kutsub komisjoni ja liikmesriike üles oma tegevust tulemuslikumalt kooskõlastama ja palub komisjonil esitada aastaaruanne ÜROs inimõiguste küsimustes toimuvate hääletuste kohta, milles analüüsitaks, kuidas neid on mõjutanud ELi ja selle liikmesriikide ning muude blokkide poliitika; kordab, et ELi delegatsioon ja ELi liikmesriigid peaksid Genfis rohkem tähtsustama kolmandate riikidega suhtlemist arutelude varasemas etapis ning vältima selliste sisearutelude ületähtsustamist, millel püütakse saavutada ELi ühtsust nn väikseima ühisnimetaja põhimõttel;
48. kinnitab veel kord erimenetluste ja riigipõhiste volituste äärmist olulisust ÜRO inimõiguste nõukogus; tunneb heameelt asja kehtestatud temaatiliste volituste üle kultuuriliste õiguste valdkonnas ning temaatiliste volituste pikendamise üle valdkondades, mis puudutavad õigust toidule, usu- või veendumuste vabadust ning riigi sees ümberasustatud isikuid; tunneb samuti heameelt riigipõhiste volituste pikendamise üle Burundi, Haiti, Kambodža, Somaalia, Korea Rahvademokraatliku Vabariigi, Birma ja Sudaani puhul; kahetseb, et Libeeria ja Kongo Demokraatliku Vabariigi osas volitusi ei pikendatud;
49. tunneb siirast heameelt ÜRO inimõiguste nõukogu 2008. aasta otsuse üle pikendada ÜRO peasekretäri ettevõtluse ja inimõiguste eriesindaja volitusi ja nõukogu 2009. aasta detsembris Rootsi eesistumise ajal vastu võetud järeldusi, milles väljendatakse heameelt eriesindaja tehtud töö üle; kutsub ELi liikmesriike üles töötama jätkuvalt volitusi käsitlevate lõplike soovitude elluviimise suunas ning raamistiku „Kaitsta, austada ja heastada” („protect, respect, remedy”) nimel, mis tuleb ÜRO inimõiguste nõukogule esitada 2011. aastal;
50. väljendab rahulolu UNHRC eriistungjärgudega, mis käsitlevad inimõiguste olukorda Kongo DV idaosas, ülemaailmse majandus- ja finantskriisi mõju inimõiguste üleüldisele teostamisele ja tulemuslikule kasutamisele, inimõiguste olukorda Sri Lankal ning inimõiguste olukorda Palestiina okupeeritud aladel ja Ida-Jeruusalemmas; kahetseb, et UNHRC 12. istungjärgu ajal 16. oktoobril 2009 ei suutnud ELi liikmesriigid tulla Goldstone'i aruande hääletusel välja ühise seisukohaga – 4 liikmesriiki hääletasid vastu, 2 jäid erapooletuks ja 2 ei olnud hääletamise ajal kohal; kutsub liikmesriike ja kõiki asjaomaseid ELi institutsioone üles jõudma UNHRCs ja teistes ÜRO organites poliitika tihedama kooskõlastamiseni; rõhutab, et rahvusvaheliste inimõigusi käsitlevate õigusaktide ja rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimine kõigi osaliste poolt ja igasugustes tingimustes on oluline eeltingimus õiglase ja kestva rahu saavutamiseks Lähis-Idas; seepärast

Neljapäev, 16. detsember 2010

nõuab tungivalt, et kõik osapooled täidaksid 5. novembril 2009 ja 26. veebruaril 2010 vastu võetud ÜRO Peaassamblee resolutsioone, korraldades selleks rahvusvahelistele standarditele vastavad uurimised; kutsub kõrget esindajat ja asepresidenti üles tagama rahvusvahelist õigust rikkunud isikute vastutuselevõtmise kooskõlas Genfi konventsioonist tuleneva ELi kohustusega ning karistamatuse vastu võitlemise kui ELi prioriteediga;

51. toetab ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatust; kahetseb, et 2009. aasta märtsis toimunud 10. korralisel istungjärgul võeti ELi vastuseisust hoolimata vastu resolutsioon, mille eesmärk on piirata ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo sõltumatust; kutsub ELi institutsioone üles osutama täiendavat finantsabi ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo erimenetluste süsteemile tervikuna, mis tagaks selle, et kõigil erimenetluse volituste valdajatel on piisavalt vahendeid, et täita asjakohaselt oma ülesanded;

ELi koostöö Rahvusvahelise Kriminaalkohtuga

52. kinnitab oma tugevat toetust Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule (ICC) ja selle peaesmärgile võidelda genotsiidi, sõjakuritegude ja inimsusevastaste kuritegude karistamatuse vastu; väljendab heameelt asjaolu üle, et kuna Bangladesh, Seišellid, Saint Lucia ja Moldova ratifitseerisid 2010. aasta märtsis, augustis ja oktoobris Rooma statuudi, on sellega nüüd ühinenud ühtekokku 114 riiki; toonitab, et ICC Rooma statuudi kui liidu demokraatlike põhimõtete ja väärtuste olulise osa on ratifitseerinud kõik ELi liikmesriigid, ja sellega seoses kutsub liikmesriike üles järgima täielikult statuuti kui ELi õigustiku osa; rõhutab universaalsuse põhimõtte tähtsust ja kutsub Euroopa välisteenistust, ELi liikmesriike ja komisjoni jätkama energilisi pingutusi ICC Rooma statuudi ning ICC privileege ja immunitete käsitleva kokkuleppe ratifitseerimise ja siseriiklike rakendusaktide vastuvõtmise edendamiseks kogu maailmas, ning vaatama läbi nõukogu 16. juuni 2003. aasta ühise seisukoha 2003/444/ÜVJP Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohta ja ühisest seisukohast lähtuva 2004. aasta tegevuskava; nõuab, et niisuguseid jõupingutusi laiendataks ICC privileege ja immunitete käsitlevale kokkuleppele, mis on kohtu tähtis töövahend; lisaks kutsub kohtu praeguste arengute, väljakutsete ja vajaduste kontekstis (kohtu vahistamismääruste ja kohtuprotsesside arv kasvab jätkuvalt) liikmesriike üles vaatama läbi ja ajakohastama ühist seisukohta ja tegevuskava ICC kohta ning alustama arutelu rahvusvahelist õigusemõistmist / ICCd käsitlevate ELi suuniste võimaliku vastuvõtmise kohta;

53. soovib tungivalt Euroopa välisteenistusel, komisjonil ja ELi liikmesriikidel toetada ICC otsuste rakendamist ning koostööd kohtuga laienemisläbirääkimiste ja ühinemisprotsesside käigus, samuti kõigil ELi tippkohtumistel ja dialoogides kolmandate riikidega, sealhulgas Ameerika Ühendriikide, Hiina, Venemaa, Aafrika Liidu ja Iisraeliga; eelkõige nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon tagaksid, et õiglus on kõigi rahuläbirääkimiste lahutamatu osa; kutsub Euroopa välisteenistust üles püüdma süstemaatiliselt lisada ICC klauslit asjakohastesse lepingutesse kolmandate riikidega; kutsub kõrget esindajat üles tagama ICC kinnistamist ELi välispoliitika prioriteetide hulka ja selle lisamist vastavalt vajadusele ELi eriesindajate volitustele, samuti tagama Euroopa välisteenistuse töötajate korrapärasest koolitamisest ICC küsimustes, seda nii peakorteris kui ka ELi delegatsioonides; kutsub liidu kõrget esindajat üles ametisse nimetama rahvusvahelise õiguse eriesindajat, kes oleks volitatud edendama, kinnistama ja esindama kogu ELi välispoliitikas ICCd ning ELi võetud kohustust võidelda karistamatusega;

54. tunneb heameelt selle üle, et 3. juulil 2008 viis Belgia täide Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kolmanda kohtueelse koja väljastatud vahistamismääruse Jean Pierre Bemba suhtes; märgib siiski suure murega, et kaheksat ICC väljastatud vahistamismäärust, muu hulgas vahistamismäärusi Issanda Vastupanuarmee (LRA) nelja kõrgema juhi suhtes Ugandas, Bosco Ntaganda suhtes Kongo Demokraatlikus Vabariigis ning Ahmad Haruni, Ali Kushaybi ja Sudaani presidendi Omar Hassan Ahmad Al-Bashiri suhtes ei ole veel täide viidud; taunib seda, et Sudaan ei ole ikka veel kahtlusaluseid vahistanud, keeldub vahistamisest ja nende üleandmisest Rahvusvahelise Kriminaalkohtule, eirates sellega jätkuvalt oma kohustusi, mis tulenevad ÜRO Julgeolekunõukogu 2005. aasta resolutsioonist 1593; märgib, et 26. mail 2010 teavitas ICC esimene kohtueelne koda ÜRO Julgeolekunõukogu Sudaani Vabariigi poolse koostöö puudumisest seoses Haruni ja Kushaybi juhtumitega; väljendab suurt muret selle pärast, et vaatamata oma Rooma statuudist tulenevale kohustusele Omar al-Bashir vahistada, kutsusid kaks sellega ühinenud riiki, Tšaad ja Kenya, president Omar al-Bashiri hiljuti oma territooriumile, võõrustasid teda seal ega viinud täide olulist vahistamismäärust; nõuab oluliste süüdistatavate otsimise jätkamist, ning märgib ELi ja ICC võimalikku osa selle tagamisel, et Sri Lankal ja Kongo Demokraatlikus Vabariigis viidaks läbi uurimine toime pandud võimalike sõjakuritegude asjus;

Neljapäev, 16. detsember 2010

55. tunneb heameelt USA sidemete üle ICCga ning sellega seotud uuendatud kohustusi, mida oluliselt väljendab osalemine vaatlejana osalisriikide assamblee kaheksandal istungjärgul Haagis 2009. aasta novembris ning esimesel Rooma statuudi läbivaatamiskonverentsil 2010. aasta juunis; märgib rahulolevalt ära läbivaatamiskonverentsi ajal tehtud USA administratsiooni esimesed paljutootavad avaldused ICC kohta ja lubadused teha kohtuga koostööd; kutsub USA-d üles ennistama oma osalemist ja siduma end edaspidi ICCga, tehes eelkõige täielikku koostööd olukordades, kus ICC teostab uurimist või esialgset analüüsi, ning kujundades välja tervikliku poliitika ICC suhtes;

56. soovib järgmisel AKV-ELi parlamentaarsel ühisassambleel võtta arutluse alla võitlus karistamata vastu rahvusvahelise arengukoostöö ja asjakohase poliitilise dialoogi kaudu, nagu soovitatakse mitmes resolutsioonis ning muudetud Cotonou lepingu artikli 11 lõikes 6, eesmärgiga kinnistada võitlus karistamata vastu ja õigusriigi põhimõtete tugevdamine olemasolevatesse arengukoostöö programmides ja tegevuskavadesse; kutsub ELi ja liikmesriike üles jätkama nendes küsimustes dialoogi Aafrika Liiduga ning toetama Aafrika osalisriike nende Rooma statuudist tulenevate kohustuste jätkuval täitmisel; avaldab toetust kohtu taotlusele avada Addis Abebas Aafrika Liidu jaoks kontakbüroo;

57. märgib, et koostöö osalisriikide, allkirjutanud riikide ja kohtu vahel vastavalt Rooma statuudi artiklile 86 on rahvusvahelise kriminaalõigussüsteemi edukuse ja tulemuslikkuse jaoks jätkuvalt oluline, eriti seoses õiguskaitsealase suutlikkusega ning kohtu sõltumatu ja mõjusa õiguslase tegevusega; tunnustab ICC ja Euroopa Liidu vahelist koostöö- ja abistamislepingut ning seda lepingut silmas pidades kutsub Euroopa Liitu ja tema liikmesriike üles andma kohtule kogu vajalikku abi, muu hulgas kohapealset abi pooleliolevates kohtuasjades ning eriti menetluses olevate vahistamismääruste täitmisel; nõuab tungivalt, et kõik ELi liikmesriigid, kes ei ole seda veel teinud, kehtestaksid siseriiklikud õigusaktid koostöö kohta kooskõlas Rooma statuudi IX osaga, ning sõlmiks kohtuga ajutised lepingud kohtuotsuste jõustamiseks ning kannatanute ja tunnistajate kaitsmiseks ja ümberpaigutamiseks; kutsub ELi liikmesriike üles lisama koostöö püsiva teemana ICC osalisriikide assamblee päevakorda, et tagada parimate tavade jagamine ning see, et osalisriikide assamblee arutab koostööst hoidumise juhtumeid ja võtab asjakohaseid meetmeid;

58. toonitab vajadust tugevdada rahvusvahelist kriminaalkohtusüsteemi üldiselt ja märgib sellega seoses murelikult, et Ratko Mladić ja Goran Hadžić on tabamata ja neid ei ole veel toodud endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtu ette; kutsub sellega seoses Serbia ametivõime üles tagama täielikku koostööd Jugoslaavia asjade rahvusvahelise kriminaalkohtuga, mis peaks viima kõikide järelejäänud süüdistatavate vahistamise ja üleandmiseni, et avada tee stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu ratifitseerimiseks; märgib vajadust jätkuvalt toetada, ka rahaliselt, Sierra Leone erikohut, et viia lõpule käimasolevad kohtuprotsessid, sh kõik apellatsioonimenetlused; märgib ka edusamme mitmepoolses koostöös seoses teadmiste jagamise ja abi osutamisega seal, kus teabe kindlaksmääramine, kogumine ja säilitamine toetaks mitmesuguseid rahvusvahelise ja üleminekuõiguse võimalusi, eriti justiitsasjade kiirreageerimismehhanismi (Justice Rapid Response) kaudu, milles osalevad enam kui pooled ELi liikmesriigid, ning julgustab seda mehhanismi jätkuvalt ja rohkem toetama;

ELi inimõiguste suunised

Surmanuhtlus

59. tuletab meelde ÜRO Peaassamblee poolt 18. detsembril 2008 vastu võetud resolutsiooni, milles nõutakse ülemaailmse moratooriumi kehtestamist surmanuhtluse kasutamisele (resolutsioon 63/168); toonitab, et praegu on resolutsiooni poolt hääletanud 106 riiki, mis tõendab maailmas surmanuhtluse vastase meelsuse järkjärgulist tugevnemist;

60. tunneb heameelt Burundi ja Togo ning Ameerika Ühendriikide New Mexico osariigi otsuste üle kaotada 2009. aastal surmanuhtlus; nõuab USA-lt tungivalt surmanuhtluse kaotamist ja kahetseb asjaolu, et surmanuhtlust rakendatakse ikka veel 35 USA osariigis 50st;

61. kutsub nõukogu ja komisjoni üles julgustama neid riike, kes ei ole veel kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti teist fakultatiivprotokolli või mõnd sarnast piirkondlikku dokumenti allkirjastanud, ratifitseerinud või rakendanud, seda tegema;

Neljapäev, 16. detsember 2010

62. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et ELis asutatud ettevõtted võivad toota ja müüa tiopentaali ainult meditsiinilisel otstarbel ning et selle ravimi tootmiseks väljastatavates lubades kehtestatakse määrgistamisnõue, mille kohaselt peab pakendil olema märges selle kohta, et ravimit ei tohi kasutada surmava süsti koostises, vastavalt riiklikele ja Euroopa Liidu õigusaktidele, mis keelavad surmanuhtluse täideviimise, piinamise või muul julmal, ebainimlikul või alandaval moel kohtlemise või karistamise;

63. kordab, et EL on surmanuhtluse kasutamise vastu mis tahes olukorras, muu hulgas kohtuvälise hukkamise vastu; tuletab meelde, et EL on surmanuhtluse vastu võitlevate kodanikuühiskonna organisatsioonide peamine rahastaja; palub komisjonil seada jätkuvalt esmatähtsaks võitlust selle julma ja ebainimliku karistuse vastu ning jätta see Euroopa demokraatia ja inimõiguste algatuse ja geograafiliste vahendite raames temaatiliseks prioriteediks; on seisukohal, et uluaegne vangistus tingimisi vabastamise võimaluseta ei ole vastuvõetav alternatiiv surmanuhtlusele;

64. nõuab tungivalt, et riigid, kes kasutavad veel kividega surnuks loopimist, kaotaksid selle ebainimliku karistusviisi oma seadustest; nõuab Iraani juhtidelt tungivalt seaduse kehtestamist, millega ühemõtteliselt kaotatakse surmanuhtluse barbaarseim vorm – kividega surnuks loopimine kui seaduslik karistus; mõistab hukka asjaolu, et paljud riigid mõistavad endiselt surma ja hukkavad alaealisi seaduserikkujaid; mõistab hukka surmanuhtluse kasutamise Iraani režiimi poolt, mis asetab Iraani Hiina järel teisele kohale nende riikide seas, kus toimub kõige rohkem hukkamisi; mõistab sügavalt hukka Iraanis 2009. aasta juunis toimunud presidendivalimiste järgsetele rahumeelsetele meelevaldustele järgnenud hukkamiste sazenemise; tunneb muret selle üle, et Hiinas pannakse toime kõige rohkem hukkamisi kogu maailmas ning kutsub Hiinat üles avalikustama hukkamiste arvu riigis, nii et surmanuhtluse kohta oleks võimalik koostada läbi-paisteve analüüs ning pidada arutelu; tunneb heameelt Valgevene ametivõimude positiivse tegevuse üle seoses tööriühma loomisega surmanuhtluse suhtes moratooriumi kehtestamist käsitlevate ettepanekute väljatöötamiseks; on endiselt mures selle pärast, et Valgevenes toimuvad jätkuvalt hukkamised ja et see on ainus Euroopa riik, kus on kasutusel surmanuhtlus ning kus jäetakse hukatute perekonnad ilma teabest hukkamise kuupäeva ja surnukeha matmispaiga kohta;

65. märgib, et maailmas on 32 jurisdiktsiooni, kus seadus võimaldab kasutada surmanuhtlust uimastitega seotud õigusrikkumiste puhul; märgib, et ÜRO uimastite ja kuritegevuse vastase võitluse büroo (UNODC), Euroopa Komisjon ja mitmed Euroopa riikide valitsused osalevad aktiivselt sellise tehnilise abi, õigusliku toe ja finantsabi rahastamises ja/või selle osutamises, mille eesmärk on tugevdada uimastite vastast võitlust riikides, kus sellega seotud õigusrikkumiste puhul kehtib endiselt surmanuhtlus; tunneb muret, et selline abi võib põhjustada rohkem surmamõistmisi ja hukkamisi; palub komisjonil töötada välja rahvusvahelise rahastamise suunised, mis käsitlevad riikide ja piirkonna tasandil toimuvat uimastite vastast võitlust, tagamaks et sellised programmid ei põhjusta inimõiguste rikkumisi, sealhulgas surmanuhtluse kasutamist; toonitab, et surmanuhtluse kaotamine uimastitega seotud õigusrikkumiste puhul peaks olema finantsabi, tehnilise abi, suutlikkuse suurendamise ja muu uimastitevastase võitluse tugevdamise eeltingimus;

66. on mures selle pärast, et Valgevenes toimuvad jätkuvalt hukkamised ja et see on ainus Euroopa riik, kus on kasutusel surmanuhtlus; toetab ametiasutusi tööriühma loomisel, et töötada välja surmanuhtluse suhtes moratooriumi kehtestamist käsitlevad ettepanekud;

67. väljendab sügavat muret praegu Uganda parlamendis arutluse all oleva 2009. aasta homoseksuaalsuse vastase seaduse eelnõu pärast, mille kohaselt karistatakse lesbide, geide või biseksuaalsete inimeste toetamist trahvide ja vangistusega ning üksmeelseid homoseksuaalseid akte trahvide, vangistuse ja surmanuhtlusega; kutsub Uganda parlamenti üles lükkama tagasi nimetatud eelnõu ja kõik samasugused õigusaktid; mõistab hukka homoseksuaalsuse kriminaliseerimise kogu maailmas;

Homo-, bi- ja transseksuaalide õigused

68. pidades silmas arvukaid homo-, bi- ja transseksuaalide inimõiguste rikkumisi kogu maailmas 2009. aastal, väljendab heameelt, et Euroopa Liidu Nõukogu inimõiguste tööriühm võttis vastu vahendi, millega soovitakse edendada ja kaitsta homo-, bi- ja transseksuaalide (LGBT-inimeste) kõiki inimõigusi; kutsub ELi delegatsioone ja Euroopa välisteenistust üles täielikult rakendama nimetatud vahendi suuniseid;

Neljapäev, 16. detsember 2010

Naistevastane vägivald

69. märgib, et Prantsusmaa, Tšehhi Vabariigi ja Rootsi eesistujariikide kolmiku (juuli 2008 – detsember 2009) programmis peeti naiste- ja tütarlastevastase vägivald küsimust esmatähtsaks, ning palub tagada põhimõtete ja poliitika sidususe nii ELis kui ka väljaspool, muu hulgas toetades naiste suguelundite moonutamise kui inimõiguste rikkumise keelustamist; võtab teadmiseks uute vastavasisuliste suuniste hiljutise vastuvõtmise ja ootab, et komisjon esitaks nende rakendamise tulemused Euroopa Parlamendile;

70. võtab teadmiseks, et komisjoni uues soolise võrdõiguslikkuse strateegias viidatakse eraldi naiste suguelundite moonutamise küsimusele; kinnitab selle küsimusega seoses vajadust sidususe järele ELi sise- ja välispoliitikas; nõuab tungivalt, et komisjon ja ELi liikmesriigid tegeleksid naiste suguelundite moonutamise probleemiga poliitiliste dialoogide raames, mida peetakse partnerriikide ja selle tundliku teemaga seoses siseriiklikus kontekstis oluliste sidusrühmadega, kasutades seejuures kaasavat lähenemisviisi ja kaasates asjaomaseid kogukondi; kutsub komisjoni, nõukogu ja liikmesriike üles kasutama kõiki poliitilisi ja institutsioonilisi vahendeid, et toetada algatusi eesmärgiga võtta võimalikult kiiresti vastu ÜRO Peaassamblee resolutsioon, milles kutsutakse üles kehtestama naiste suguelundite moonutamise suhtes ülemaailmne moratorium;

71. on seisukohal, et naistevastane vägivald avaldub ka psühholoogiliselt; märgib, et naised on tööl endiselt alamastatud võrreldes meestega ning et juhutöödel või osalise tööajaga töötab rohkem naisi; rõhutab seega, et komisjoni ja liikmesriikide roll selles valdkonnas nii Euroopa Liidus kui ka väljaspool ei saa piirduda võitlusega vägivald vastu kitsamas tähenduses, arvestades et tuleb võidelda mis tahes kujul esineva – füüsilise, psühholoogilise, sotsiaalse ja majandusliku – naistevastase vägivald vastu, ning et esmatähtsaks tuleb pidada poiste ja tüdrukute mitteseksistlikku kasvatust juba varasest east, samuti võitlust soostereotüüpide vastu;

72. rõhutab, kui oluline on täita igakülgset ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1325, 1820, 888 ja 1889, mis nõuavad naiste osalemist konfliktide lahendamise kõigil etappidel ja kõigil tasanditel ning naiste ja tütarlaste kaitset seksuaalse vägivald ja diskrimineerimise eest; kutsub liikmesriike, kel ei ole veel riiklikku tegevuskava ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1325 rakendamiseks, seda kiiresti vastu võtma; mõistab sügavalt hukka vägistamise kui sõjapidamise vahendi ning Kongo Demokraatlikus Vabariigis toimuvad korduvad massilised vägistamised; nõuab, et täielikult avalikustataks MONUSCO rahuvalvejõudude suutmatus massivägistamistele lõppu teha, ning nõuab tungivalt, et ELi kõrge esindaja ja asepresident viiks Kongo DVs oleva nõustamis- ja abimissiooni (EUSEC) ja Euroopa Liidu politseimissiooni (EUPOL) kaudu läbi uurimise ja esitaks Euroopa Parlamendile aruande kõigi Kongo DV mäetööstusega seotud Kongo ja rahvusvaheliste ettevõtete või üksuste kohta, kes maksavad relvarühmadele ja turvatöötajatele, kes on seotud selliste massiliste vägistamiste ja muude tsiviilisikute vastaste süstemaatiliste kuritegudega;

73. kutsub kõrget esindajat ja asepresidenti üles suurendama välistegevuse raames soolise võrdõiguslikkuse küsimustega tegelevate töötajate arvu ja looma vastavad struktuurid; tunnustab nii missioonide kui ka töötajate koolituse osas ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika (ÜJKP) raames tehtud edusamme;

74. väljendab sügavat muret sissejuurdunud soopõhise diskrimineerimise ja koduvägivald pärast mitmes riigis ning juhib tähelepanu sellele, et maapiirkondades elavad naised on eriti haavatav rühm; samuti on sügavalt mures Lõuna-Aafrikas toimunud seksuaalse vägivald juhtumite ning naiste ja tütarlaste arvukate vägistamise pärast, mille puhul on uurimine sageli ebapiisav ja takistatud soolistest eelarvamustest, mille puhul ohvrite juurdepääs arstiabile on takistatud ja meditsiiniline ravi viibib; mõistab teravalt hukka naiste ja tütarlaste vastase vägivald, mis on pidev probleem Guatemalas ja Mehhikos;

75. on sügavalt mures naiste ja tütarlaste olukorra pärast Iraanis, Kongo Demokraatlikus Vabariigis ja Afganistanis; mõistab hukka naiste õiguste jõhkrad rikkumised Kongo DVs, nõuab tungivalt, et rahvusvaheline üldsus suurendaks märkimisväärselt rahalisi vahendeid, mis on suunatud püüetele kaitsta naisi vägistamise eest, ning rõhutab, et rahvusvaheline tähelepanu tuleb kiiresti koondada naiste ja tütarlaste olukorrale Kongo DVs; mõistab hukka šiiitide isikustatust käsitleva seaduse, mis võeti vastu 2009. aasta märtsis ning millega rikutakse rängalt Afganistani naiste õigusi ja mis on vastuolus Afganistani põhiseaduse ja rahvusvaheliste inimõigustealaste normidega; tunneb heameelt šiiidi usuvoolu õigusõpetust järgivate isikute personaalseid küsimusi käsitlevas seaduses tehtud muudatuste üle, kuid on jätkuvalt sügavalt mures seaduse teatavate artiklite pärast, mis on vastuolus Afganistani kohustustega, mis tulenevad kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelisest paktist, konventsioonist naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ning lapse õiguste konventsioonist; nõuab tungivalt, et Afganistani ametivõimud võtaksid viivitamata meetmeid naiste õiguste olukorra parandamiseks riigis

Neljapäev, 16. detsember 2010

76. nõuab, et inimõigustealastes dialoogides käsitletak selgesõnaliselt naiste õigusi, eelkõige naiste ja tütarlaste diskrimineerimise ja igasuguse nende vastu suunatud vägivalda kaotamist (mille kõige silmatorkavamad avaldused on näiteks soolisel valikul põhinevad abordid, kõik kahjustavad tavad ja kombed, nagu naiste suguelundite moonutamine ja varased või sundabielud, kõik inimkaubanduse vormid, koduvägivald ja naisetapp ning ekspluateerimine tööl ja majanduslik ekspluateerimine), ning nõuab samuti, et riikidel ei lubataks viidata mis tahes kombele, tavale või usulisele kaalutlusele selleks, et pääseda kohustusest selline julmus kaotada; rõhutab, et pingutusi lõpu tegemiseks igasugusele naiste suguelundite moonutamisele tuleks suurendada nii rohujuure tasandil kui ka poliitika kujundamisel, juhtimaks tähelepanu asjaolule, et niisugune moonutamine on nii soolise võrdõiguslikkuse küsimus kui ka füüsilise puutumatusega seotud inimõiguste rikkumine; rõhutab olukorda, milles on sisserändajatest noored naised, kes teatavate kogukondlike põhimõtete, religiooni või perekonna au tõttu peavad seisma silmitsi väärkohtlemise, aumõrvade või suguelundite moonutamisega ning kes on jäetud ilma vabadusest;

77. tuletab meelde aastatuhande arengueesmärke ning rõhutab, et haridus ja tervis on põhilised inimõigused; usub, et tervishoiuprogrammid, kaasa arvatud seksuaal- ja reproduktiivtervis, soolise võrdõiguslikkuse edendamine, naiste olukorra ja laste õiguste tugevdamine peaksid olema ELi arengu- ja inimõiguste poliitikas esikohal, eelkõige seal, kus esineb palju soolist vägivalda ning naiste ja laste hulgas on suur HIVi/AIDSi nakatumise oht või kus neile keelatakse juurdepääs teabele, ennetusele ja/või ravile; palub komisjonil integreerida põhilised tööõigused ja inimväärse töö küsimused oma arengupoliitikasse, eelkõige kaubavahetusega seotud abiprogrammidesse;

78. tunneb heameelt ÜRO inimõiguste nõukogu 16. juuni 2009. aasta resolutsiooni üle, milles käsitletakse ennetatavat emade suremust ja haigestumust ning inimõigusi ning milles nõutakse kiireloomuliste meetmete võtmist kooskõlas aastatuhande arengueesmärkidega, et vältida naiste asjatut suremist raseduse ja sünnituse ajal; märgib, et ELi liikmesriigid toetasid resolutsiooni, ning kutsub neid üles edendama tõhusalt naiste ja tütarlaste inimõiguste kaitset, eelkõige nende õigust elule, võrdsel väärikusele, haridusele, vabadusele otsida, saada ja edastada teavet, teaduse arengust tulenevate hüvede kasutamisele, diskrimineerimisest vabale elule ning õigust nautida füüsilise ja vaimse tervise, kaasa arvatud seksuaal- ja reproduktiivtervise kõrgeimaid võimalikke standardeid;

79. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles aitama kaasa eelkõige sellele, et Aafrika Liidu liikmesriigid ratifitseeriks ja rakendaksid Aafrika Liidu protokolliga naiste õiguste kohta Aafrikas;

Piinamine ja muu julm, ebainimlik või inimväärlikust alandav kohtlemine

80. nõuab, et tervishoiu valdkonnas toimuv patsientide ja muude isikute, eriti nende, kes ei suuda end kaitsta, kuritarvitamine tunnistataks julmaks, ebainimlikuks ja inimväärlikust alandavaks kohtlemiseks, kuid tunnistab samas, et teatavaid tegusid on raske tõestada, ja nõuab seetõttu ülimalt valvsust;

81. nõuab selliste vähemuste nagu põlisrahvaste rühmade ja kastikuuluvuse alusel diskrimineeritud isikute erilise kaitsetuse ja nende piinamise tunnistamist;

82. palub kõigil riikidel, kes seda veel ei ole teinud, ühineda piinamise ning julma, ebainimliku või inimväärlikust alandava kohtlemise ja karistamise vastase konventsiooni ning selle fakultatiivprotokolliga (OPCAT); nõuab tungivalt, et riigid loobuksid kõnealuste õigusaktide suhtes tehtud reservatsioonidest; julgustab OPCATi allkirjastanud riike paremini ja kiiremini rakendama riiklikku ennetusmehhanismi;

83. julgustab kõiki maailma riike võtma vastu ja rakendama tulemuslikult piinamise ja muu julma, ebainimliku või inimväärlikust alandava kohtlemise või karistamise tõhusa uurimise ja dokumenteerimise juhendit, mis on üldtuntud kui Istanbuli protokoll (IP); peab protokolliga oluliseks vahendiks tõendite kogumisel ja karistamatusega võitlemisel; on veendunud, et piinajate karistamatus on jäänud suureks takistuseks piinamise tulemuslikul peatamisel, sest kaudselt julgustab see neid oma põlastusväärset tegevust jätkama;

84. rõhutab, kui oluline on piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärlikust alandava kohtlemise või karistamise vastaste ELi suuniste tulemuslik rakendamine; kutsub nõukogu ja komisjoni üles esitama selliste suuniste rakendamise tulemusi ning pöörama seejuures erilist tähelepanu demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames saavutatud tulemustele piinamise ohvrite rehabiliteerimisel;

Neljapäev, 16. detsember 2010

85. kutsub liikmesriike üles järgima nõudeid, mis esitati Euroopa Parlamendi 17. juuni 2010. aasta resolutsioonis, mis käsitleb kauplemist teatavate kaupadega, mida on võimalik kasutada surmanuhtluse täideviimiseks, piinamiseks või muul julmal, ebainimlikul või alandaval moel kohtlemiseks või karistamiseks⁽¹⁾; kutsub komisjoni üles esitama võimalikult kiiresti ettepanekut nõukogu 27. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1236/2005 mitmete sätete muutmiseks;

86. on eriti mures Venezuela kõrge korrupsiooni- ja kuritegevuse taseme, poliitiliste tagakiusamiste, karistamatuse ning opositsiooniliikmete piinamiste ja vangistamiste pärast, mida põhjustab politseiõudude politiseerumine, strateegiate puudumine ja valitsuse suutmatus võidelda inimõigusi tõsiselt ähvardavate ohtude vastu;

87. väljendab sügavat muret taastekkinud inimõiguste rikkumiste pärast inimeste seksuaalse sättumuse alusel ja mõistab hukka igasuguse vägivald nende vastu; märgib, et transseksuaalsete inimeste mõrvade arv on suurenenud kogu maailmas; kahetseb sügavalt, et paljudes riikides peetakse homoseksuaalsust endiselt kuriteoks, mille eest karistatakse vangistuse ja mõnel juhul isegi surmanuhtlusega; tervitab seetõttu Delhi riigikohtu 2. juuli 2009. aasta otsust, millega lõpetatakse homoseksuaalsuse käsitlemine Indias kuriteona, ja kutsub teisi riike üles India eeskujul järgima;

Laste õigused

88. taunib sügavalt asjaolu, et laste töö ohvriks on langenud hinnanguliselt umbes 215 miljonit last, kellest kolm neljandikku on seotud laste töö kõige halvemate vormidega (ILO 2009. aasta näitajad); tervitab Euroopa Liidu Nõukogu 14. juuni 2010. aasta järeldusi laste töö kohta ja sellega seotud komisjoni uuringut (SEK(2010)0037), milles nõutakse Euroopa Liidult terviklikku poliitilist, arengule ja vaesuse kaotamisele keskenduvat lähenemisviisi; kutsub komisjoni üles tagama selles valdkonnas tulemuslik järelevalve edusammude üle ja julgustama koos ELi liikmesriikidega selle rakendamist dialoogides kolmandate riikidega;

89. tuletab meelde edukat üheteistkümnendat ELi ja valitsusväliste organisatsioonide vahelist inimõiguste foorumit, mis oli pühendatud võitlusele lastevastase vägivald vastu, ning Rootsi eesistumisaega (Stockholm, juuli 2009) ja eesistujariigi Rootsi palveid jätkata õiguslast tööd kehalise karistamise kõigi vormide keelustamiseks kõikjal, sealhulgas kodus, määrata kindlaks parimad tavad ja omandatud kogemused lastevastase vägivald vastu võitlemisel konflikti- ja konfliktijärgsetes olukordades ning suurendada sidusust ELi välistegevuse ja ELi/liikmesriikide sisepoliitika vahel laste õiguste alal;

90. väljendab sügavat muret selle pärast, et jätkuvalt langevad miljonid lapsed vägistamise, koduvägivald ning füüsilise, emotsionaalse ja seksuaalse väärkohtlemise, kaasa arvatud seksuaalse ja majandusliku ärakasutamise ohvriks; rõhutab, et kõik lapse õiguste konventsioonis ja selle fakultatiivprotokollides toodud õigused on võrdse tähtsusega, ning nõuab kohustuste täielikku ratifitseerimist ja rakendamist ning erilise tähelepanu pööramist kaubanduslikul eesmärgil laste seksuaalse ärakasutamise uutele vormidele;

91. tunneb tõsist muret meeste, naiste ja laste HIVi nakatumise jätkuvalt kiire kasvu pärast Ida-Euroopas ja Kesk-Aasias; märgib murega, et retroviirusevastase ravi kättesaadavus on endiselt maailma lõikes üks kõige halvemaid; täheldab murelikult, et HIV-nakkusega laste väarikust ja põhiõigusi rikkuv häbimärgistamine ja diskrimineerimine takistab edasiminekut profülaktika, ravi ja abistamise vallas; kutsub komisjoni kaaluma poliitilisi reforme, programmide raskuspunktide muutmist ja vahendite ümberpaigutamist, et kaitsta haavatavate, ohustatud ning HIVi nakatunud või nakatumisohus olevate laste ja noorte õigusi ja väarikust;

92. nõuab tungivalt täiendavaid laste töö vastaseid ELi meetmeid ning nõuab, et EL kohaldaks tõhusamalt tema käsutuses olevaid vahendeid nende kaasamise abil inimõigustealastes dialoogidesse ja konsultatsioonidesse; nõuab, et EL rakendaks tulemuslikult lapse õiguste alaseid suuniseid ja uuriks võimalust võtta vastu laste töö vastu võitlemist käsitlevad suunised; tuletab meelde, et ka ELi kaubanduspoliitika võib mängida rolli võitluses laste töö vastu, eelkõige GSP+ stiimulite kaudu; soovib, et tulevikus hinnataks seda vahendit paremini ja selle iga-aastane hinnang esitataks Euroopa Parlamendile iga-aastaselt inimõigustealasel arutelul;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0236.

Neljapäev, 16. detsember 2010

93. märgib, et 2009. aastal tähistati lapse õiguste konventsiooni 20. aastapäeva; märgib rahuloluga, et nüüdseks on konventsiooniga liitunud peaaegu kõik riigid, ning nõuab tungival, et riigid, kes konventsiooniga veel ühinenud ei ole, teeksid seda viivitamata; on endiselt sügavalt mures asjaolu pärast, et selles sisalduvate õiguste täielikku teostamist rikutakse endiselt ulatuslikult; nõuab suuremat tähelepanu erilisele kaitsele ja hoolitsusele, mida laps vajab, sealhulgas korralik õiguskaitse nii sünnieelselt kui ka -järgselt, nagu on ette nähtud lapse õiguste konventsioonis ja lapse õiguste deklaratsioonis; tunneb heameelt laste vastu suunatud vägivalda küsimustega tegeleva peasekretäri eriesindaja ametisse nimetamise üle ning toonitab tema volituste tähtsust;

94. väljendab sügavat muret relvakonfliktidesse segatud, nendest muul viisil mõjutatud või nendest isegi aktiivselt osa võtna sunnitud laste pärast; nõuab tungival, et komisjon ja nõukogu tugevdaksid lapsi ja relvakonflikte käsitlevate ELi suuniste rakendamist; tunneb heameelt ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1882 (2009) üle, millega tugevdatakse veelgi relvakonfliktides osalevate ja neist mõjutatud laste kaitset;

95. väljendab sügavat muret selle pärast, et lapsi kasutatakse sõduritena; nõuab, et EL ja ÜRO võtaksid kohe meetmeid nende relvitustamiseks, rehabiliteerimiseks ja ühiskonda naasmiseks;

Inimõiguste kaitsjad

96. väljendab heameelt võetud meetmete üle inimõiguste kaitsjaid käsitlevate 2008. aastal uuendatud ELi suuniste läbivaatamiseks ja uuendamiseks; võtab teadmiseks enam kui 60 kohaliku rakendusstrateegia väljatöötamise ja asjaomaste kontaktametnike määramise; on siiski eriti mures asjaolu pärast, et ELi delegatsioonid pole neid suuniseid rakendanud; kutsub Euroopa välisteenistust üles arendama välja selgete näitajate ja tähtaegadega rakenduskava, et suuniste rakendamine muutuks tulemuslikumaks, ning nõuab olemasolevate kohalike strateegiate nimekirja; kutsub Euroopa välisteenistust, nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles võtma vajalikke meetmeid, et suurendada kolmandates riikides töötavate inimõiguste kaitsjate ja ELi diplomaatide teadlikkust suunistest; kutsub ELi missioone üles hoidma inimõiguste kaitsjatega korrapäraselt sidet, enne kui nende nimel meetmeid võetakse, ja neile tagasisidet andma; rõhutab, et kohalikke rakendusstrateegiaid koostades tuleks konsulteerida suure hulga inimõiguste kaitsjatega, kes töötavad nii linna- kui maakeskkonnas majanduslike, sotsiaalsete, kultuuriliste ning ka kodaniku- ja poliitiliste õiguste valdkonnas; märgib, et konkreetne tegevuskava meetmete kohta, mida tuleb võtta inimõiguste kaitsjate julgeoleku tagamiseks, peaks kuuluma kohalike rakendusstrateegiate hulka ja et nende strateegiate mõju tuleks hinnata mõistliku ajavahemiku möödudes; nõuab sellega seoses kodanikuühiskonna organisatsioonide poolt inimõiguste kaitsjate toetuseks EIDHRI raames antud abi ja võetud meetmete rakendamise hindamist;

97. kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles seadma olemasolevate vahendite ja mehhanismide tulemuslikum rakendamine prioriteediks inimõiguste kaitsjate kooskõlastatud ja süsteemse kaitsmise nimel; palub kõrgel esindajal ning kõigil komisjoni liikmetel, kelle vastutusalaks on välissuhete valdkond, kohtuda ametlikel välisvisiitidel kolmandates riikides korrapäraselt inimõiguste kaitsjatega, ning rõhutab, et toetus inimõiguste kaitsjatele tuleks lisada kohustuslikuks korras ELi eriesindajate volituste hulka; rõhutab, et Euroopa Parlament peab nii kõrget esindajat kui ka eriesindajaid selle valdkonnaga seotud tegevuse eest vastutavaks;

98. nõuab tungival, et nõukogu, komisjon ja liikmesriigid rakendaksid meetmeid, mis Euroopa Parlament esitas oma resolutsioonis inimõiguste kaitsjaid toetava ELi poliitika kohta, mis võeti vastu 2010. aasta juunis, rõhutades meetmeid, mille eesmärk on kiire abi tagamine ohus olevatele inimõiguste kaitsjatele, näiteks erakorralised viisad ja varjupaiga andmine, ning meetmeid, mis viitavad avalikule toetusele ja inimõiguste kaitsjate töö nähtavale tunnustamisele, asetades suuniste rakendamisel soolisest aspektist tulenevalt esikohale inimõiguste naissoost kaitsjad ja teised eriti kaitsetud rühmad, nagu majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste edendamise nimel töötavad kaitsjad ja need, kes töötavad vähemuste õigustega ja põlisrahvastega; kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles avaldama survet, et rakendataks varjupaigalinnade kava, millega pakutakse Euroopa linnades varjupaika inimõiguste kaitsjatele;

99. kutsub ELi institutsioone üles tegema Lissaboni lepingu rakendamise ja Euroopa välisteenistuse asutamise kontekstis erilisi jõupingutusi inimõiguste kaitsjaid käsitleva institutsioonidevahelise koostöömehhanismi loomiseks; mõistab, et sellise mehhanismi loomist oleks võimalik lihtsustada teabekeskuste asutamisega ja selgesõnaliste suuniste loomisega inimõiguste kaitsjate jaoks kõigis ELi institutsioonides ning

Neljapäev, 16. detsember 2010

tihedama koostöö arendamisega, luues teabekeskusi inimõiguste kaitsjate ning inimõiguste ja demokraatia eest vastutavate isikute jaoks ELi missioonidel ja delegatsioonides; kutsub Euroopa välisteenistust üles looma statistilist andmebaasi juhtude kohta, kus inimõiguste kaitsjad on saanud abi ELi delegatsioonidelt, selleks et hinnata suuniste tulemuslikkust, ning andma nende hindamiste tulemuste kohta Euroopa Parlamendile aru;

100. võtab teadmiseks paljude inimõigustealaste aruannete järeldused, mille kohaselt inimõiguste kaitsjad, andes oma isiku turvalisuse arvelt hindamatu panuse inimõiguste kaitsmisse ja edendamisse, kannatavad üha tugevamate erinevate rünnakute all, näiteks rünnakud südametunnistuse-, usu-, sõna- või ühinemisvabaduse vastu, kallaletungid asjaomastele isikutele ja nende mõrvamine, meelevaldsed vahistamised, ebaõiglasel kohtuprotsessid ja kodanikuühiskonna organisatsioonide büroode sulgemine; palub ELi delegatsioonidel tegutseda aktiivsemalt selle nimel, et ennetada selliseid rünnakuid koostöös asjaomaste riikide kodanikuühiskonna organisatsioonidega, jälgides hoolikalt, et nad ei avalikustaks nende organisatsioonide töötajaid ja aktiviste;

101. on endiselt valvas kolmandate riikide valitsuste suhtes, kes kasutavad valitsusväliseid organisatsioone käsitlevate vastuoluliste seaduste vastuvõtmist inimõigusliikumise vaigistamiseks – näiteks Etioopia parlamendi 2009. aasta jaanuari heategevust ja ühinguid käsitlev üleskutse, mis tegelikult keelustab kogu inimõigustealase tegevuse;

102. mõistab hukka asjaolu, et mitmes riigis on inimõiguste kaitsjate vastu suunatud rünnakud ja anonüümsed ähvardused tavapärased ning eeskätt ähvardatakse ja rünnatakse neid ajakirjanikke, kes kirjutavad uimastikaubandusest ja korrupsioonist;

103. peab väga kahetsusväärseks teiste seas Stanislav Markelovi, Anastasia Baburova ja Natalya Estemirova mõrvamist Venemaal, André Rwisereka ja Jean Leonard Rugambage mõrvamist Rwandas, Roxana Saberi ja Abdolfattah Soltani omavolilist kinnipidamist Iraanis ning 2008. aasta Sahharovi auhinna laureaadi Hu Jia jätkuvat kinnipidamist ja talle piisava juurdepääsu keelamist tervishoiuteenustele Hiinas, mis kõik leidis aset aruandlusperioodi jooksul; nõuab tungivalt, et Hiina ametivõimud selgitaksid viivitamata, mis olukorras on silmapaistev inimõiguste jurist Gao Zhisheng, kes kadus 4. veebruaril 2009. aastal, ja alustaksid täiesti sõltumatut ja läbipaistvat uurimist tema kadumise kohta;

104. mõistab hukka Sahara inimõiguste kaitsjate kinnipidamise ja ahistamise Maroko kontrolli all oleval Lääne-Sahara territooriumil ning nõuab tungivalt, et ÜRO Lääne-Sahara referendumi missiooni (MINURSO) volituste hulka kuuluks ka järelevalve inimõigustealase olukorra üle;

105. võtab teadmiseks, et Kuubas on kohalikud inimõiguste kaitsjad vabastatud; taunib sügavalt asjaolu, et Kuuba valitsus keeldub tunnustamast inimõigustealast järelevalvet seadusliku tegevusena, keelates kohalike inimõiguste rühmade registreerimist juriidilise isikuna; märgib murega, et Kuubas toimuv inimõiguste kaitsjate kinnipidamine on samuti inimõiguste raske rikkumine; kutsub Kuuba valitsust üles poliitvange mitte pagendama ning lubama neil Kuubast lahkuda ja sinna naasta ilma neid vahistamata;

106. tunneb heameelt Nobeli rahupreemia komitee otsuse üle anda 2010. aasta Nobeli rahupreemia Liu Xiaobole tema kauaaegse ja rahumeelse võitluse eest põhiliste inimõiguste ja põhivabaduste nimel Hiinas; nõuab tungivalt, et Peking vabastaks kohe ja tingimusteta kinnipeetava Liu Xiaobo ning vabastaks piirangutest tema naise Liu Xia;

107. on sügavalt mures, et Iraan jätkas aastatel 2008 ja 2009 sõltumatute inimõiguste kaitsjate ja kodanikuühiskonna liikmete takistamist ning et tõsised inimõiguste rikkumised jätkuvad ja on isegi sagedanenud; mõistab hukka inimõiguste kaitsjate meelevaldse arreteerimise, piinamise ja vangistamise nende tegevuse eest, süüdistatuna „riigi julgeoleku vastases tegevuses“; väljendab kahetsust, et praegune valitsuse poliitika on suunatud õpetajate ja õppejõudude vastu, tõkestades õpilaste juurdepääsu kõrgharidusele, ning mõistab hukka õpilasaktivistide tagakiusamise ja vangistamise; peab kahetsusväärseks 12. juuni 2009. aasta presidendivalimistele järgnenud segadust ja vägivalda kasutamist Iraani ametivõimude poolt, mis tõi kaasa vähemalt 400 inimese meelevaldse vahistamise, väidetavalt vähemalt 40 inimese tapmise ning kollektiivse kohtumõistmise riikliku julgeoleku vastastes kuritegudes süüdistatud isikute üle, aset leidnud väärkohtlemist ja piinamist ning surmamõistmisi;

Neljapäev, 16. detsember 2010*Inimõiguste klauslid*

108. rõhutab inimõiguste ja demokraatiaklauslite ning tulemuslike vaidluste lahendamise mehhanismide tähtsust ja hädavajalikkust ELi ja kolmandate riikide vahelistes kaubanduskokkulepetes, sh kalanduskokkulepetes; nõuab siiski veel kord, et sellele klauslile lisatakse jõustamismehhanism, mis tagaks klausli tegeliku rakendamise; rõhutab, et oluline on hoolikalt jälgida inimõiguste olukorda kolmandates riikides, kes on ELiga kaubandussuhetes; rõhutab, et seoses kõnealuste lepingute mõjuga tuleks vaatluse ja hindamise käigus ametlikult konsulteerida kodanikuühiskonnaga; nõuab selgete inimõigustealaste võrdlusaluste koostamist kaubanduslepingute sõlmimise käigus, et mõlemal poolel oleks selge standard ja arusaam, millised olukorrad ja teod võivad olla inimõiguste klauslite kasutuselevõtu põhjuseks;

109. kinnitab veel kord inimõiguste jagamatuse põhimõtet ja mõistab hukka katsed pidada mis tahes õigust või diskrimineerimise alust teistest vähem tähtsaks; kutsub komisjoni ja nõukogu üles kolmandate riikidega inimõiguste klauslite üle läbirääkimisi pidades austama jagamatuse põhimõtet;

110. rõhutab, et selleks et täita oma rahvusvahelisi inimõiguste valdkonnas võetud kohustusi, peaks EL lepingute laadi ja iga partnerriigi olukorda arvestades lisama lepingutesse süstemaatilised klauslid demokraatia, õigusriigi ja inimõiguste ning sotsiaal- ja keskkonnanormide kohta; on seisukohal, et need klauslid peaksid võimaldama komisjonil kaubanduseelised, sealhulgas vabakaubanduslepingutest tulenevad eelised omal algatusel või liikmesriigi või Euroopa Parlamendi palvel vähemalt ajutiselt peatada, kui on piisavalt tõendeid inimõiguste, sealhulgas tööõiguse rikkumise kohta; on seisukohal, et EL peaks igal juhul selgelt märkima asjakohased karistused, mida võidakse kohaldada kolmandate riikide suhtes, kes panevad toime raskeid inimõiguste rikkumisi, ja neid rakendama; kordab veel kord oma palvet komisjonile ja nõukogule ning eelkõige kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile jõustada inimõiguste klausel kehtivates rahvusvahelistes lepingutes ja seega kehtestada selle klausli rakendamise kord Cotonou lepingu artiklite 8, 9 ja 96 alusel;

111. väljendab heameelt säästva arengu mõjuhindangute kasutamise üle, kuid leiab, et neid tuleks teha ka siis, kui leping on sõlmitud, mitte ainult enne lepingu sõlmimist, et tagada pidev hindamine;

112. võtab teadmiseks üldise soodustuste süsteemi (GSP+) toimimise; on siiski seisukohal, et süsteemi, mis premeerib riike märkimisväärsete kaubandussoodustustega rahvusvaheliste inimõiguste ja tööõiguste konventsioonide ja standardite järgimise eest, tuleb tähelepanelikumalt ja suurema läbipaistvusega jälgida ning kasutada selleks soodustuste andmisel ka üksikasjalikku inimõiguste mõju hindamist, ühtsemat ning õiglasemat võrdlussüsteemi ja avalikke konsultatsioone, ning et kaubandussoodustusi võib anda ainult riikidele, kes on ratifitseerinud peamised säästvat arengut, inimõigusi – eriti laste tööd – ja head valitsemistava käsitlevad rahvusvahelised konventsioonid ja on neid tulemuslikult rakendanud; nõuab rakendamise tõhustatud järelevalvet koos kodanikuühiskonna, ametiühingute ja ühendustega, võttes arvesse inimõiguste, sealhulgas sotsiaalsete, majanduslike, kultuuriliste ja keskkonnaõiguste arengus saavutatud edusamme ja täheldatud puudusi; rõhutab kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti rakendamise põhjaliku järelevalve olulisust Pakistanis, kes on kutsutud osalema GSP+ süsteemis;

113. nõuab tungivalt, et komisjon esitaks ettepaneku võtta vastu määrus, millega keelatakse nende kaupade importimine ELi, mis on toodetud, rikkudes põhilisi inimõiguste standardeid ning kasutades sunniviisilist tööd ja eriti lapstööjõudu; rõhutab, et kõnealune määrus peaks võimaldama ELil uurida konkreetseid kaebusi;

114. tunneb heameelt inimõiguste klausli lisamise üle ELi ja Indoneesia vahel allkirjastatud partnerluslepingusse ning Albaaniaga sõlmitud stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingusse, mis on jõustunud aruandlusperioodil, mis tähendab, et nende riikide arv, kes on nõustunud kõnealuse klausli lisamisega ELiga sõlmivatatesse lepingutesse, on kasvanud enam kui 120ni;

115. taunib Cotonou lepingusse lisatud inimõiguste klauslite puudulikke järelemeetmeid ja nõuab tungivalt, et kõrge esindaja ja komisjoni asepresident, komisjon, nõukogu ja liikmesriigid võtaksid nimetatud klauslid täielikult kasutusse, et võtta täieulatuslikult käsile inimõiguste probleemid ja inimõiguste edendamine kahepoolsetes ja piirkondlikes dialoogides AKV partnerriikidega;

Neljapäev, 16. detsember 2010

Demokraatia ja õigusriigi põhimõtete edendamine välissuhetes

116. tervitab nõukogu järeldusi demokraatia toetamise kohta ELi välissuhetes⁽¹⁾ ning ELi tegevuskava vastuvõtmist demokraatia toetamiseks ELi välissuhetes vahendina ELi demokraatia toetamise sidususe ja tulemuslikkuse parandamiseks;

117. nõuab, et 2007. aasta inimõigustealasele aruandele, milles parlament oli seisukohal, et vägivaldatus on sobivaim vahend põhiliste inimõiguste kasutamise, toetamise, edendamise ja austamise tagamiseks, uskudes, et „selle edendamine peaks olema inimõigusi ja demokraatiasid käsitleva ELi poliitika esmatähtis eesmärk”, järgneksid lõpuks viivitamata komisjonipoolsed asjakohased algatused ja finantskohustused;

118. kutsub komisjoni üles integreerima demokraatia toetamise kava täielikumalt oma välistegevuse vahendite, eelkõige EIDHRi iga-aastastesse tegevuskavadesse ning piirkondadele ja riikidele suunatud strateegiadokumentidesse, võttes seeläbi alati arvesse vaadeldava riigi konkreetset olukorda ja ELi piirkondlikku strateegiat;

119. võtab teadmiseks Amnesty Internationali 2010. aasta aruande, milles tõstetakse esile kütuseettevõtte Jukos endise juhi Mihhail Hodorkovski ja tema äripartneri Platon Lebedevi üle käimasolevat teist kohtu-protsessi kui näidet ebaõiglaste kohtuprotsesside kohta Venemaal; kutsub Venemaa Föderatsiooni üles tagama, et nimetatud ja kõigi teiste kostjate süüdimõistmisel riigi õigussüsteemis peetakse kinni põhilistest nõuetekohase menetluse, õigusriigi ja inimõiguste normidest;

120. nõuab, et Venemaa kohtuorganid jätkaksid 16. novembril 2009 surnud Vene juristi Sergei Magnitski surma uurimist; taunib asjaolu, et see juhtum on endiselt ilmekas näide tõsistest puudustest Venemaa kohtusüsteemis; tunneb kahetsust olukorra pärast, kus inimõiguslastele saab sageli osaks jõhker kohtlemine ja kohtuprotsessid, millele ei järgita Venemaa Föderatsiooni kriminaalprotsessi koodeksit (näiteks koodeksi artiklit 72 Memoriali esindaja Oleg Orlovi laimusuüdistuse protsessil), samas kui inimõiguslaste, sõltumatute ajakirjanike ja juristide ründajad ja koguni mõrvajad naudivad veel liigagi sageli karistamatust; juhul, kui Venemaa ametivõimud ei astu positiivseid samme koostöö tegemiseks ja Sergei Magnitski juhtumi uurimiseks, kutsub nõukogu üles nõudma Venemaa ametivõimudelt süüdlaste kohtu ette toomist ja kaaluma ELi sisenemise keelu kehtestamist kõnealuse juhtumiga seotud Venemaa ametnikele, ning soovib ELi õiguskaitseorganitel teha koostööd, et külmutada kõnealuste Venemaa ametnike pangakontod ja vara kõigis ELi liikmesriikides;

121. kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles tagama, et inimõiguste ja demokraatia edendamine kujuneks sisuliselt kõiki välispoliitika valdkondi läbivaks keskseks küsimuseks; samas täheldab murelikult, et vastupidiselt oma järeldustes sätestatule ei ole nõukogu ametlikult reageerinud ühelegi aruandele, milles käsitletakse järelemeetmeid nõukogu järeldustele 2009. aasta novembrist demokraatia toetamise kohta ELi välissuhetes ja demokraatia toetamise tegevuskava kohta;

Rahvusvaheline humanitaarõigus (IHL)

122. tervitab järeldusi rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamise kohta, mis nõukogu võttis vastu 2009. aasta detsembris, st samal aastal, mil tähistati Genfi konventsioonide kuuekümnendat aastapäeva;

123. märgib, et 2009. aastal võeti vastu ajakohastatud ELi suunised rahvusvahelise humanitaarõiguse järgimise edendamiseks; kutsub nõukogu üles integreerima rahvusvahelise humanitaarõiguse suuniste rakendamise tulemuslikumalt muude ELi inimõiguste suunistega ja parandama rahvusvahelise humanitaarõiguse süvalaiendamist kogu ELi välistegevuses;

124. tunneb heameelt Gruusia konflikti käsitleva sõltumatu rahvusvahelise teabekogumissiooni (IIFMFC – CEIIG) aruande üle (nn Tagliavini aruanne), mis esitati 30. septembril 2009, ning toetab selle peamisi rahvusvahelisest humanitaarõigusest ja inimõigustest tulenevaid märkusi ja järeldusi, eriti vajadust tagada vastutus ja hüvitus kõikide õigusrikkumiste eest, mis pandi toime 2008. aasta augustis, ning ootab, et raportis avaldatud ulatuslikku taustteavet saab kasutada kohtumenetluses riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil, et tagada lõpuks vastutus kuritegude eest, mis pandi toime Venemaa ja Gruusia vahelise konflikti käigus 2008. aasta augustis;

(1) Nõukogu (üldasjad ja välissuhted), 17. november 2009.

Neljapäev, 16. detsember 2010

125. kahetseb sügavalt, et 2008. aasta augustis Venemaa ja Gruusia vahelise relvakonflikti ajal Lõuna-Osseetia ja Abhaasia pärast olid rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumiste tulemuseks sajad inimohvrid ja kümnete tuhandete isikute ümberasustamine; tuletab meelde, et tänaseks on Venemaa täitnud ainult esimese punkti oma kuuepunktisest relvarahukokkuleppes Gruusiaga; taunib Lõuna-Osseetias ja Abhaasias asunud Gruusia etniliste külade sihilikku hävitamist konflikti ajal ja selle järel; rõhutab, et karistamatus nende rikkumiste eest jätkub praegugi;

Usu- ja veendumusvabadus

126. rõhutab, et usu- ja veendumusvabadus on lisaks kõikidele inimõigustele olulised põhiõigused, millest tuleb kinni pidada, ning et inimõigustest kinnipidamisega seotud tingimused, mis on osa kahepoolsetest lepingutest kolmandate riikidega, tuleb jõuliselt ja tulemuslikumalt täitmisele pöörata;

127. tervitab nõukogu järeldusi usu- ja veendumusvabaduse kohta, mis võeti vastu 2009. aasta novembris; võtab teadmiseks, et usu- või veendumusvabadus on oluline nii uskliklike kui mitteuskliklike inimeste identiteedi jaoks, arvestades, et usk, ükskõik mis vormis, on isikliku ja sotsiaalse kuuluvuse oluline osa; kutsub nõukogu ja komisjoni üles võtma vastu ja rakendama praktilised meetmed usulise sallimatuse ja diskrimineerimise vastu võitlemiseks ning usu- ja veendumusvabaduse edendamiseks kogu maailmas, nagu on eespool nimetatud järeldustes öeldud; kutsub nõukogu ja komisjoni üles kaasama protsessi Euroopa Parlamendi, kodanikuühiskonna organisatsioonid ja teised asjaosalised;

128. kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles süvalaiendama usu- ja veendumusvabadust ELi inimõiguste poliitikas ning andma põhjalikku hinnangut usuvabaduse olukorra kohta ELi inimõiguste aastaaruandes;

129. kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles suurendama töötajate arvu, kes töötavad usuvabadusest kinnipidamise küsimusega välistegevuses, ja looma eriotstarbelised struktuurid eeskätt Euroopa välisteenistuse asutamise kontekstis; toetab seda, et Euroopa välisteenistus peab usuvabadusest kinnipidamise küsimust üheks oma prioriteetidest, arvestades maailmas toimuvaid usuvabaduse raskeid rikkumisi ja ilmselget vajadust abistada usuvähemusi, keda kiusatakse taga paljudes piirkondades üle maailma;

130. kutsub nõukogu ja komisjoni üles võtma konfliktide ennetamisel, lahendamisel ja lepitamisel arvesse religiooni ning dialoogi usuorganite ja religioonidevahelist dialoogi pidavate organitega;

131. on endiselt sügavalt mures asjaolu pärast, et maailma kõigis piirkondades esineb ikka veel usul või veendumusel põhinevat diskrimineerimist ning et teatud usukogukondadesse, sealhulgas usuvähemuste hulka kuuluvatel isikutel ei lubata jätkuvalt paljudes riikides kasutada oma inimõigusi, näiteks Põhja-Koreas, Iraanis, Saudi Araabias, Somaalias, Maldiividel, Afganistanis, Jeemenis, Mauritaanias, Laoses, Usbekistanis, Eritreas, Iraagis, Pakistanis ja Egiptuses; mõistab hukka Hiina ametivõimud selle eest, et nad kiusavad taga isikuid, kes viljelevad oma usku väljaspool ametlikult lubatud raamistikku, sealhulgas kristlasi, moslemeid, budiste ja Falun Gongi järgijaid; nõuab tungivalt, et Hiina ratifitseeriks kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti, nagu lubatud; nõuab tungivalt, et Hiina ametivõimud loobuksid Tiibetis oma rõhuvast poliitikast, mis võib lõpuks tuua kaasa Tiibeti usu ja kultuuri hävimise; mõistab hukka Iraani ametivõimud usuvähemustesse kuuluvate isikute – sh kristlaste, bahá'ide ja usku vahetanud või usust lahti öelnud moslemite – tagakiusamise eest; nõuab tungivalt, et vastavalt kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti järesetele kohustustele kaitseksid Iraani ametivõimud usuvähemusi; nõuab tungivalt, et Venemaa Föderatsiooni ametivõimud kehtestaksid moratooriumi 2002. aasta äärmuslaste tegevuse vastu võitlemise seaduse rakendamise suhtes, sest seadust väärkasutatakse ulatuslikult rahumeelsete usuvähemuste rühmade tagakiusamiseks; väljendab muret Vietnami keskmäestikus elava montanjaaride kristliku vähemuse olukorra pärast; tuletab Vietnami ametivõimudele meelde, et vähemuste õiguste hulka kuuluvad vabadus teostada oma usulisi veendumusi piiranguteta, ühinemis- ja sõnavabadus, õigus rahumeelsele kogunemisele, võrdne õigus omada ja kasutada maaomandit ning õigus osaleda täielikult ja tulemuslikult neid puudutavate küsimuste otsustamisprotsessis, sealhulgas majandusarengu projekte ja ümberasustamist käsitlevad küsimused;

Neljapäev, 16. detsember 2010

132. nõuab tungivalt, et EL arendaks välispoliitika raames välja usu- ja veendumusvabaduse õiguse edendamise vahendi, käsitleks usu- ja veendumusvabadust põhivabadusena, lisaks kontrollnimekirja vajalikest vabadustest seoses usu- või veendumusvabaduse õigusega, et hinnata, kas neist peetakse kinni, ning lisaks mehhanisme usuvabaduse rikkumiste kindlakstegemiseks, selleks et riigiteenistujad, eeskätt Euroopa välisteenistus oma töös rohkem usu- ja veendumusvabadust edendaksid, ning kaasaks vahendi ettevalmistustöösse kodanikuühiskonna organisatsioonid;

133. tervitab ELi järjekindlat põhimõtetelise seisukohta ÜRO Peaassamblee (ja ÜRO inimõiguste nõukogu) usutunnistuse teotamise vastu võitlemist käsitlevate resolutsioonide suhtes; tervitab ELi esitatud resolutsiooni kõikide usu- ja veendumuspõhiste sallimatuse ja diskrimineerimise vormide kaotamise kohta; julgustab ELi jätkama püüdlusi leida tasakaal sõnavabaduse ja usulise vaenu õhutamise keelustamise vahel; julgustab ELi pidama konstruktiivset dialoogi Islami Konverentsi Organisatsiooni ja teiste usutunnistuse teotamist käsitleva põhimõtte toetajatega;

134. rõhutab, et inimõigusi käsitlev rahvusvaheline õigus tunnustab usu- ja veendumusvabadust olenevatest registristaastusest, seega ei tohiks registreerimine olla üksikisiku jaoks kohustuslik eeltingimus oma usuliste veendumuste teostamiseks; märgib lisaks murega, et Aserbaidžaanis, Kasahstanis, Kõrgõzstanis, Tadžikistanis, Türkmenistanis, Usbekistanis ja Vietnamis tuleb usurühmitustel end riigiasutuses registreerida ja tegutseda valitsuse kontrollitavate haldusnõukogude alluvuses, mis pärsivad nende usulist autonoomiat ja tegevust;

135. kutsub Venemaad üles kehtestama moratooriumi 2002. aasta äärmuslaste tegevuse vastu võitlemise seaduse rakendamise suhtes, sest seadust kasutatakse ja kuritarvitatakse usuvabaduse piiramiseks, rahumeelsete usuvähemuste rühmade represseerimiseks ja katseteks neid ära keelata; märgib lisaks suure murega, et 265 usuorganisatsiooni on kantud niinimetatud äärmuslike organisatsioonide musta nimekirja;

136. nõuab lisaks tungivalt, et järgmised riigid kaotaksid piirangud usurühmade ühinemis- ja kogunemisvabadusele ning peaksid kinni usu- ja veendumusvabadusest: Saudi Araabia, Egiptus, Eritrea, Iraan, Somaalia, Jeemen, Valgevene, Põhja-Korea ja Laos;

137. toonitab, et tänaseni eksisteerivad erinevates maailma paikades, nagu Saudi Araabia, Indoneesia, Pakistan, Iraak, Somaalia ja Sudaan, takistused usu segamatuks tunnistamiseks nii üksikisiku kui ka kollektiivsel tasandil ning samuti suureneb sallimatus usuvähemuste suhtes juurdunud demokraatlike traditsioonidega riikides nagu India, ning kutsub komisjoni üles neid probleeme rõhutama asjakohaste poliitiliste dialoogide raames;

138. mõistab kindlalt hukka usu- või usulahu (allrühma) vahetamise kuritegelikuks tunnistamise või karistamise, mida tehakse tänaseni enamikus Lähi-Ida ja Põhja-Aafrika riikides; kutsub ELi institutsioone üles avaldama survet nimetatud riikidele, et nad sellise tegevuse hüljaksid, eriti siis, kui ettenähtud karistuseks on surmanuhtlus; on sügavalt mures sunniiviisiliste usuvahetuste pärast, mida viiakse tänaseni läbi näiteks Saudi Araabias ja Egiptuses, ning palub ELi institutsioonidel võtta endale selge kohustus võidelda selliste inimõiguste rikkumiste vastu;

139. tuletab meelde, et endiselt on mitmes maailma riigis tavaks keelustada, konfiskeerida ja hävitada pühapaiku ja religiooside väljaandeid ning keelustada vaimulikkonna koolitamine; nõuab tungivalt, et ELi institutsioonid võitleksid kokkupuudetes asjaomaste valitsustega selliste rikkumiste vastu ning julgustaksid neid riike, kus pühaduseteotuse seadusi kasutatakse eesmärgiga kiusata taga usuvähemuste liikmeid, selliseid sätteid muutma või tühistama;

140. rõhutab, et süümevabadus on üks ELi põhiväärtusi, sest see kätkeb vabadust uskuda või mitte uskuda, nagu ka vabadust teostada usulisi veendumusi omal valikul;

Sõnavabadus

141. tunneb muret asjaolu pärast, et sõnavabadust on hakatud ründama mitmel uuel viisil, eelkõige nüüdisaegse tehnoloogia, näiteks interneti kasutamise abil; kordab, et sõnavabadus hõlmab õigust otsida, saada ja edastada teavet ja ideid kõigi vahendite abil;

Neljapäev, 16. detsember 2010

142. tunnustab, et uued tehnoloogiad pakuvad enneolematuid võimalusi avalikus elus osalemiseks, arvamuste avaldamiseks, inimõigustealasele teabele juurdepääsuks ning ülejäänud maailma teavitamiseks inimõiguste rikkumistest; on mures asjaolu pärast, et riigid kasutavad üha keerukamaid meetodeid, nagu kaheksaguse kasutusega tehnoloogiad, teabe tsenseerimiseks ja internetis tegevuse jälgimiseks ning et mitmes riigis on esinenud niisuguste inimeste ahistamist, tagakiusamist ja isegi kinnipidamist ja vangistamist, kes kasutavad internetti oma arvamusi- ja sõnavabaduse õiguse teostamiseks;

143. julgustab kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti võtma esimesena seisukoht ja arendama välja konkreetne poliitika, et EList saaks internetiõiguste alal ülemaailmne partner, kes tegeleb nii uute tehnoloogiate kasutamise tekkunud ohtudega inimõigustele kui ka inimõiguste kaitsmise ja toetamise võimaluste täiendamisega;

144. nõuab tungivalt, et riigid, kes piiravad juurdepääsu internetile, kaotaksid teabe vaba liikumise piirangud; märgib, et Piirideta Ajakirjanike andmetel hõlmab „internetivaenlaste” nimekirja järgmisi ulatuslikku interneti tsensuuri praktiseerivaid riike: Valgevene, Hiina, Kuuba, Egiptus, Iraan, Myanmar/Birma, Põhja-Korea, Saudi Araabia, Süüria, Tuneesia, Türgmenistan, Usbekistan ja Vietnam;

145. nõuab tungivalt, et komisjon koostaks isikute nimekirja, kes vastutavad Iraanis eelkõige pärast 2009. aasta valimisi korda saadetud raskete inimõiguste rikkumise eest (piinamine, tsensuur, vägistamine ja kohtuvälised hukkamised) ning kaaluks neile sanktsioonide, nagu varade külmutamine ja reisikeeld, kehtestamist;

146. toetab õigust sõnavabadusele ja rahumeelsele kogunemisele Venemaal, nagu on tagatud Venemaa põhiseaduse artikliga 31 vormiliselt, kuid mitte tegelikult; väljendab solidaarsust niisuguse strateegia 31 korraldajate ja osalistega, mis seisneb reas kodanike meeleavaldustes kõnealuse õiguse toetuseks, mis algasid 31. juulil 2009. aastal ja toimuvad Moskva Võidu väljakul kõikide 31 päevaga kuude 31. päeval; peab kahetsusväärseks asjaolu, et ametivõimud on keeldunud kõikidele strateegia 31 meeleavaldustele (välja arvatud viimasele, 31. oktoobri 2010 meeleavaldusele) loa andmisest põhjusel, et Võidu väljakul on olnud kavandatud muude ürituste toimumine samal ajal; on ülimalt mures asjaolu pärast, et 31. detsembril 2009. aastal pidas Venemaa politsei teiste kümnete rahumeelsete meeleavaldajate seas kinni Moskva Helsingi grupi juhi Ljudmilla Aleksejeva, kellele oli üksnes mõni nädal enne tema kinnipidamist antud Euroopa Parlamendi Sahharovi auhind; toetab Venemaa inimõiguste voliniku Vladimir Lukini üleskutset alustada 31. mai 2010. aasta meeleavaldustega seotud jõuliste politseiaktatsioonide uurimist;

147. on sügavalt mures sõnavabaduse puudumise pärast Venezuelas ja Kuubal, uudistemeediale osutatava surve, internetikasutuse piiramise ja kontrollimise pärast ning katse pärast sel viisil teisitimõtlejaid lämmatada;

Inimõigused ja terrorismivastane võitlus

148. mõistab hukka kõik terrorismi vormid; tuletab meelde, et üle maailma on terrorismi tulemusena surnud tuhanded süütu tsiviilised ja hävinud paljud perekonnad; on seisukohal, et terrorirünnakute puhul on esmajärjekorras vaja keskenduda ohvrite õigustele, mitte kurjategijate õigustele; rõhutab vajadust kanda hoolt selle eest, et terroristide üle mõistetakse kohut;

149. märgib, et paljudes riikides kõikjal maailmas terrorismi vastu võitlemise meetmed viinud välja põhiliste inimõiguste rikkumiseni ebaproportsionaalsete järelevalvemeetmete, ebaseadusliku kinnipidamise ja piinamise kasutamise kujul vahendina terrorismis kahtlustatavate teabe kättesaamiseks; väljendab muret selle pärast, et teatavad riigid kasutavad terrorismivastast võitlust ettekäändena vähemuste ja kohalike inimõiguste kaitsjate mahasurumiseks, ning nõuab tungivalt, et terrorismivastast võitlust ei kasutataks inimõiguste eest võitlejate seadusliku ja õiguspärase tegevuse piiramiseks või keelamiseks; mõistab kõnealused inimõiguste rikkumised hukka; toonitab ELi seisukohta, et terrorismivastases võitluses tuleb pidada täielikult kinni põhiõigustest ja õigusriigi põhimõtetest, ning on veendunud, et terrorismivastases võitluses ei tohiks seada ohtu kodanikuvabadusi;

150. kutsub komisjoni ja nõukogu üles kasutama ära kahepoolseid poliitilisi ja inimõigustealaseid dialooge kolmandate riikidega kui võimalust tuletada meelde, et inimõigustest tuleb terrorismivastases võitluses kinni pidada ja et mitte mingil juhul ei tohi terrorismivastase poliitikaga manipuleerida ja seda inimõiguste kaitsjate või poliitiliste vastaste vastu kasutada; kutsub eeskätt kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles mõistma avalikult hukka inimõiguste rikkumised terrorismivastases poliitikas ja operatsioonides;

Neljapäev, 16. detsember 2010

151. nõuab COTERi ja COHOMi vahelist paremat kooskõlastatust ja koostööd kõnealuses küsimuses, et hukka mõista terrorismivastase poliitika kuritarvitamine inimõiguste kaitsjate vastu, algatades süstemaatiliselt ELi inimõiguste kaitsjate alaste suuniste raames demarše, ning et käsitleda samamoodi ELi piinamise alaste suuniste kohaselt terrorismivastase võitlusega seotud piinamisi ja väärkohtlemist;

152. tuletab meelde USA presidendi Barack Obama 2009. aasta jaanuari otsust sulgeda Guantanamo Bay kinnipidamislaager; peab kahetsusväärseks, et kõnealust otsust ei ole veel suudetud täies ulatuses rakendada; tuletab meelde oma 13. juuni 2006. aasta resolutsiooni vangide olukorra kohta Guantanamos, millega nõutakse, et iga vangituleb kohelda rahvusvahelise humanitaarõigusega kooskõlas, ning kui vangile süüdistus esitatakse, tuleb tema üle viivitamata kohut mõista õiglasel ja avalikul kohtuistungil; tuletab meelde ELi ja USA 15. juuni 2009. aasta ühisavaldust Guantanamo Bay kinnipidamislaagri sulgemise ja tulevase terrorismivastase koostöö kohta, millega tervitati USA otsusekindlust salajaste kinnipidamisasutuste kaotamisel; palub, et USA valitsus täidaks oma kohustused täies ulatuses; kutsub ELi liikmesriike üles kokku leppima kooskõlastatud tegevuskavas, et aidata USA-d Guantanamo kinnipidamisasutuste sulgemisel, andes pagulasseisundi endistele kinnipeetutele, keda ei ole kuritegudes süüdi tunnistanud, keda ei saa kodumaale tagasi saata ega USAs ümber asustada; tunneb heameelt mitmete ELi liikmesriikide konstruktiivse osalemise üle jõupingutuses teatavate endiste Guantanamo kinnipeetavate vastuvõtmisel ja majutuse otsimisel inimestele, kelle suhtes on langetatud kinnipidamislaagrist vabastamise otsus; märgib siiski, et tänaseks on ainult üksteist ELi liikmesriiki – Saksamaa, Iirimaa, Slovakkia, Taani, Ühendkuningriik, Hispaania, Portugal, Belgia, Prantsusmaa, Ungari ja Itaalia – nõustunud kinnipeetuid vastu võtma; tunneb muret, et USA peab jätkuvalt inimesi kinni ilma kohtumõistmiseta, näiteks Afganistanis Bagrami õhuväebaasis;

153. võtab teadmiseks, et 16. septembril 2008. aastal kutsuti Prantsusmaa eesistumise ajal kokku esimene romade teemaline tippkohtumine ja et teine selleteemaline tippkohtumine toimus Hispaania eesistumise ajal 9.–10. aprillil 2010; märgib väga suure murega, et romade kogukondi on Euroopast sunniviisiliselt välja saadetud ning et vähemuste ja sisserändajate kogukondade vastu suunatud ksenofoobiat ja vihkamist väljendavat keelekasutust esineb üha rohkem; kordab Euroopa Parlamendi nõuet, et liikmesriigid peavad täielikult kinni pidama ELi õigusaktide järgsetest kohustustest, ning kui liikmesriigid kohustusi ei täida, palub Euroopa Komisjonil läbi viima vormikohased ja jõulised rikkumismenetlused;

154. märgib, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist kohaldatakse terrorismivastast võitlust ja organiseeritud kuritegevust käsitlevate direktiivide ja muude õigusaktide suhtes kaasotsustamismenetlust ning kõnealuse teemaga seotud rahvusvahelised lepingud vajavad Euroopa Parlamendi nõusolekut; märgib, et need muudatused annavad Euroopa Parlamendile täiendava mõju õiglase tasakaalu leidmiseks julgeoleku ja inimõiguste vahel; kohustub seega tegutsema vastavalt oma uutele eesõigustele inimõiguste, kodaniku- ja poliitiliste vabaduste ning demokraatia austamise nimel ühtemoodi kõikides liidu suhetes kolmandate riikide või piirkondlike organisatsioonidega;

155. kordab, et kõigil liikmesriikidel lasub kohustus kaitsta tuvastatavaid võimalikke ohvreid, keda ähvardab tõeline ja otsene terrorirünnakute oht, ning lisab, et iga liikmesriik on kohustatud võtma kõik mõistlikud meetmed, et kehtestada kord, millega takistada terrorismi ja vähendada terrorismivastase tegevuse kaasmõju;

156. tuletab meelde Euroopa Liidu Nõukogu 2001. aasta märtsi raamotsust terrorismi ohvrite kohta: hädaabi, jätkuv abi, juurdlus ja vastutuselevõtmine, õiguskaitse tõhus kättesaadavus, õigusemõistmine, hüvitised, ohvrite isikliku ja perekonnaelu kaitsmine, ohvrite väärkuse ja turvalisuse kaitsmine, teave ohvritele ning erikoolitus ohvrite abistajatele;

Inimõigustealased dialoogid ja konsultatsioonid kolmandate riikidega

157. väljendab oma pettumust asjaolu üle, et hulga inimõigustealaste dialoogide ja konsultatsioonide osas ei ole tehtud edusamme; võtab teadmiseks, et kodanikuühiskonna kaasatus kõnealustesse dialoogidesse ja konsultatsioonidesse ei ole süsteemselt tagatud ning et vahel kohaldatakse selle suhtes ELi mittekuuluvate osaliste poolseid piiranguid; on mures, et isegi kui dialoogi käigus tõstatatakse konkreetseid ja struktuurseid küsimusi, ei täida valitsused oma lubadust anda ELile neist juhtudest aru;

Neljapäev, 16. detsember 2010

158. nõuab Euroopa Parlamendilt tegelikku osalemist inimõigustealaste dialoogide ja konsultatsioonide käimasolevates hindamistes; taotleb täielikku juurdepääsu lõppdokumentidele ja muudele asjaomastele allikatele; ootab (hindamiste tulemusena) riigiti erineval lähenemisel põhinevat selgete näitajate väljatöötamist dialoogide ja selgelt määratletud ettepanekute mõju hindamiseks, et tulemusi täiustada ning et vältida kõigi ELi inimõigustealaste arutelude korduvat läbikukkumist;

159. palub Euroopa institutsioonidel tagada läbipaistvus ja sidusus institutsioonidevahelises tegevuses seoses eesmärkide, väärtuste ja hoiakutega kõnealuses valdkonnas;

160. juhib tähelepanu vajadusele kasutada inimõigustealaste dialoogide ja konsultatsioonide järeldusi ELi ja tema partnerite vahelistel tippkohtumistel;

161. on seisukohal, et inimõigustealaste dialooge ja konsultatsioone tuleb üldiselt kavandada ja korraldada läbipaistval viisil ja enne dialoogi seatud eesmärke tuleb pärast hinnata; kutsub nõukogu ja komisjoni üles survestama ELi mittekuuluvate riikide ametivõime osalema dialoogides ja konsultatsioonides kõrgel ja ulatuslikul ministrite tasandil;

162. kutsub ELi kandidaatriike üles parandama inimõiguste kaitse taset oma territooriumil, arvestades ELi põhiõiguste hartas ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis sätestatud;

163. kutsub komisjoni ja nõukogu üles inimõigustealastes aruteludes ja dialoogides kolmandate riikidega pöörama suurt tähelepanu etniliste ja usuvähemuste olukorrale ning nende õiguste sagedasele rikkumisele;

164. tunneb heameelt Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu tiheda koostöö ja kooskõlastatuse üle inimõiguste valdkonnas;

165. tunneb heameelt inimõigustealaste dialoogide alustamise üle Kesk-Aasia riikidega (Tadžikistan, Kasahstan, Kõrgõzstan, Türkmenistan ja Usbekistan) ja teise dialoogi läbiviimise üle 2009. aasta novembriks; tunneb lisaks heameelt ELi ja Usbekistani esimese inimõigustealase dialoogi teemalise kodanikuühiskonna seminariga toimumise üle 2008. aasta oktoobris; peab kahetsusväärseks asjaolu, et ELi ja Hiina inimõigustealased dialoogid ei ole endiselt suutnud kuidagi parandada olukorda inimõiguste rikkumiste osas Hiinas; juhib tähelepanu asjaolule, et vaatamata Hiina ametivõimude õiges suunas astunud sammudele (tööõiguse reform, surmaotsuste läbivaatamine kõrgema rahvakohtu poolt) halveneb üha inimõiguste olukord, mida märgivad laienevad sotsiaalsed rahutused, inimõiguste kaitsjate, juristide, veebipäevikute pidajate ja ühiskonna aktivistide karmistuv kontrollimine ja mahasurumine ning samuti sihipärane poliitika, mille eesmärk on muuta marginaalseks tiibetlased ja nende kultuuriline identiteet; on sügavalt mures sino-tiibeti dialoogi edutuse pärast; on sügavalt mures uiguuri rahva inimõiguste olukorra halvenemise pärast Hiinas; mõistab hukka nende pikaajalise rõhumise Ida-Turkestanis ning taunib asjaolu, et Hiina ametivõimud ei pea kinni vabaduste, sealhulgas sõna-, meelevaldus-, kogunemis-, usu- ja isikuvabaduse kaitsemeetmetest, mis on kirjas Hiina Rahvavabariigi põhiseaduses, ning peab samuti kahetsusväärseks Hiina Rahvavabariigi elanikkonna ümberasustamise poliitikat, millega kavatakse nõrgestada uiguuri elanikkonna kultuuri ja killustada nende ühtsust; väljendab oma pettumust selle üle, et ELi ja Venemaa inimõigustealased konsultatsioonid ei ole andnud mingeid olulisi tulemusi; tervitab inimõiguste teemalise dialoogi käivitamist Indoneesiaga 2009. aastal ning esimesi dialoogi raames toimunud kohtumisi Gruusia ja Armeeniaga; arvab, et kuigi inimõigustealased dialoogid juhivad soovitud tähelepanu inimõigustealastele küsimustele ELi välissuhetes, ei tohi neist saada eesmärk omaette, vaid need peavad keskenduma selle tagamisele, et dialoogide käigus tõstatatud ja arutatud küsimuste suhtes võetaks meetmeid; kahetseb Indiaga peetud inimõigustealaste dialoogide tulemussetust ja on pettunud selles, et kastipõhise diskrimineerimise küsimust ei arutatud viimase inimõigustealase dialoogi käigus;

166. nõuab tihedat koostööd ELi liikmesriikide, Euroopa Komisjoni ning kõiki ELi ja kolmandate riikide vahelisi inimõigustealaste dialooge juhtiva ELi Põhiõiguste Ameti vahel; juhib tähelepanu sellele, et EL peab suutma võidelda liidusese inimõiguste rikkumistega, kui tahetakse olla inimõiguste lipulaev kogu maailmas;

167. tunneb heameelt esimese ELi ja Valgevene inimõigustealase dialoogi üle, mis toimus 2009. aasta juunis, kuid peab kahetsusväärseks asjaolu, et selle riigi inimõiguste olukord on endiselt keeruline, jätkuvalt piiratakse ühinemis-, kogunemis- ja sõnavabadust ning represseeritakse inimõiguste kaitsjaid ja ajakirjanikke;

Neljapäev, 16. detsember 2010

168. tervitab Mehhiko valitsuse jõupingutusi uimastikaubanduse ja organiseeritud kuritegevusega võitlemisel ning asjaolu, et Kongressile on esitatud sõjaväelise õigusemõistmise reformi seaduseelnõu; rõhutab, et ELi ja Mehhiko strateegilist partnerlust tuleb näha kui inimõiguste ja demokraatia tugevdamise võimalust;

169. märgib, et 2009. aasta aprillis vaatas Korea Rahvademokraatliku Vabariigi (Põhja-Korea) parlament läbi riigi põhiseaduse, et lisada sellesse muu hulgas säte, mille kohaselt Põhja-Korea „austab ja kaitseb inimõigusi“; nõuab tungivalt, et Põhja-Korea ametivõimud astuksid konkreetseid ja reaalseid samme inimõiguste tingimuste parandamise suunas; kutsub sellega seoses ametivõime üles lubama rahvusvahelistel sõltumatutel ekspertidel kontrollida iga tüüpi kinnipidamisasutusi ning lubama ÜRO eriraportööril riiki külastada; rõhutab, et riigi inimõiguste olukorra hindamisel tuleb lisaks põhiseaduslikele sätetele võtta arvesse eelkõige konstruktiivsete meetmete rakendamist; kutsub samuti Põhja-Korea ametivõime üles vabastama piirangutest rahvusvaheliste töötajate suutlikkuse jälgida abi jagamist, ning tagama, et rahvusvaheline abi jõuab abivajajateni; nõuab tungivalt, et Põhja-Korea juhtkond osaleks konstruktiivselt ELiga peetavates inimõigustealastes dialoogides;

170. on jätkuvalt mures, et inimõigustealane dialoog Iraaniga on alates 2004. aastast katkenud Iraani koostöövalmiduse puudumise tõttu, ning on seisukohal, et rahvusvahelisel üldsusel on aeg tegutseda Iraani kodanikuühiskonna toetuseks praeguses riigi demokraatliku liikumise ajaloo olulises pöördepunktis; kutsub Iraani ametivõime üles jätkama kõnealust dialoogi kõikide demokraatiale pühendunud kodanikuühiskonna sidusrühmade toetamiseks ning tugevdama rahumeelsete ja mittevägivaldsete vahenditega käimasolevaid protsesse, mis võivad kindlustada demokraatlikke, institutsioonilisi ja põhiseaduse reforme, tagada nende reformide jätkusuutlikkuse ning koondada kõik Iraani inimõiguste kaitsjad ja kodanikuühiskonna esindajad, kes on kaasatud poliitika kujundamise protsessidesse, tugevdades nende rolli üldises poliitilises diskursuses; palub nõukogul, komisjonil ja liikmesriikidel neid protsesse toetada ja tugevdada; on sügavalt mures, et 2008. ja 2009. aastal muutus inimõiguste olukord Iraanis halvemaks ning piirangud sõna- ja kogunemisvabadusele püsivad; sellega seoses on sügavalt mures ajakirjanike, kirjanike, teadlaste, naiste õiguste kaitsjate ja inimõiguste aktivistide takistamise pärast; on jätkuvalt mures etniliste ja usuliste vähemuste represseerimise pärast Iraanis;

171. võtab teadmiseks Kambodža murettegeva autoritaarse suundumuse, mida rõhutab pikaajaline karistamatus inimõiguste rikkumisel, poliitilise ruumi ja opositsioonierakondadesse kuuluvate isikute ja muude poliitikaaktivistide sõnavabaduse piiramine; kutsub komisjoni üles astuma samme 1991. aastal Kambodža kohta sõlmitud Pariisi lepingu taasjõustamiseks;

Majanduslikud, sotsiaalsed ja kultuurilised õigused

172. tunnistab, et majanduslikele, sotsiaalsele ja kultuurilistele õigustele tuleks omistada sama suur tähtsus kui kodaniku- ja poliitilistele õigustele, pidades silmas kõigi inimõiguste üldkehtivust, jagamatust, omavahelist sõltuvust ja seotust, mida kinnitati 1993. aastal Viinis toimunud ülemaailmsel inimõiguste konverentsil; nõuab tungivalt, et kogu maailma riigid allkirjastaksid majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelise pakti fakultatiivprotokoll (OP-ICESCR), mis avati allkirjastamiseks 24. septembril 2009;

173. rõhutab, et inimõigused hõlmavad muu hulgas õigust toidule, veele ja sanitaartingimustele, haridusele, sobivale eluasemele, maale, inimväärsele tööle ja sotsiaalkindlustusele; kõnealused õigused kui õiglase juurdepääsu loodusvaradele jätkusuutlikkuse alusel tuleks tagada ka tulevastele põlvkondadele; tunnistab, et sageli on niisuguste õiguste järgimata jätmise põhjuseks vaesus ja hea valitsemistava puudumine; nõuab, et EL teeks suuremaid jõupingutusi aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks, kuna on selge, et maailm on 2015. aastaks seatud eesmärkidest kaugel; kordab selles kontekstis inimõigustel põhineva poliitika rakendamise olulisust aastatuhande arengueesmärkide elluviimisel;

174. tunnistab Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni järelevalvesüsteemi tähtsust õiguste kaitsmisel kaubanduse ja tööhõive, statistikasüsteemide, sotsiaalkaitse- ja tööhõivepoliitika, samuti tervishoiu ja -ohutuse valdkonnas;

175. palub komisjonil ja liikmesriikidel jälgida, et riikliku või Euroopa õiguse alusel tegutsevad ettevõtted ei eiraks inimõiguste austamise ja tervishoiu- või keskkonnanormide järgimise nõudeid, mida ettevõtted peavad täitma, kui nad asuvad kolmandasse riiki või tegutsevad kolmandas riigis, eriti arenguriigis;

Neljapäev, 16. detsember 2010

176. palub komisjonil ja liikmesriikidel täita oma ametliku arenguabiga seotud kohustusi arenguriikide suhtes, et võidelda ülemaailmse majandus- ja finantskriisi vastu ning vähendada sel viisil negatiivseid tagajärgi, mida kõnealune kriis on põhjustanud inimõiguste olukorrale maailmas; tunneb heameelt inimõiguste nõukogu kümnenda eristungi üle, mis kandis nime „Ülemaailmse majandus- ja finantskriisi mõju inimõiguste üldisele tagamisele ja tõhusale teostamisele” ja toimus 20. veebruaril 2009. aastal; nõuab, et ELi liikmesriigid jätkaksid kriisile vaatamata inimõigustealast koostööd kolmandate riikidega, ja rõhutab, et vahendite puudumisega ei tohi kunagi õigustada inimõiguste rikkumist;

Komisjoni välisabiprogrammid ning demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend (EIDHR)

177. tervitab asjaolu, et Euroopa Parlamendi prioriteete on EIDHRI 2008. ja 2009. aasta programmitööd käsitlevates dokumentides arvesse võetud;

178. toetab EIDHRI panust, eelkõige kohalike ja rahvusvaheliste kodanikuühiskonna organisatsioonide kodanikuühiskonna projektide kaudu (90 % panusest), samuti kõnealuse valdkonna piirkondlike ja rahvusvaheliste organisatsioonide, näiteks Euroopa Nõukogu, OSCE ja ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo kaudu (10 % panusest);

179. märgib, et aastatel 2008–2009 oli inimõiguste ja demokraatia edendamiseks ette nähtud üle 235 miljoni euro, mille abil oli võimalik rahastada 900 projekti ligikaudu sajast riigis, ning et eriti suur arv projekte rahastati Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riikides, kuid kogusummas said suurima toetuse AKV riigid; täheldab murega praegu kõigi demokraatia toetamise projektide (v.a valimiste vaatlemine) kahjuks valitsevat tasakaalustamatust; arvab, et EIDHRI rahastamist tuleks oluliselt suurendada, et see sisaldaks Euroopa demokraatia sihtkapitali asjakohast rahastamist inimõiguste suutlikkuse arendamise ja demokraatia edendamise toetuseks kõige rohkem abi vajavates ühiskondades;

180. rõhutab EIDHRI keskse tugevusena asjaolu, et see ei sõltu vastuvõtva riigi valitsuse nõusolekust ja on seega võimeline keskenduma tundlikele poliitilistele küsimustele ja innovaatilistele lähenemisviisidele ning tegema otsest koostööd kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonidega, mis peavad säilitama oma sõltumatuse riigiasutustest;

181. rõhutab, et oluline on kasutada EIDHRI vahendina inimõigusi ähvardavatele ohtudele reageerimiseks ning üha suurema toetuse pakkumiseks inimõiguste kaitsjatele ja inimõiguste rikkumise ohvritele; toetab üheteistkümnest EIDHRI rahastatud organisatsioonist koosnevat võrgustikku, mis keskendub inimõiguste kaitsjate kaitsmisele ja kiirele reageerimisele hädaolukordades; julgustab arendama välja konkreetseid strateegiaid erinevatesse kategooriatesse kuuluvate inimõiguste kaitsjate (kaasa arvatud lesbide, geide, biseksuaalide ja transseksuaalide õiguste kaitsjad ning inimesed, kes on seotud inimõiguste ja humanitaarõiguse rikkumiste uurimisega) vajadustele vastamiseks;

182. kutsub komisjoni üles tagama liidu poliitiliste prioriteetide, tema partnerluste ja koostöökokkulepete ning tema poolt toetatavate projektide ja programmide vahelise sidususe, eelkõige seoses kahepoolse programmitööga, mida ta teostab kolmandate riikidega;

183. on teadlik endiselt murettekitavast inimõiguste olukorrast Aafrika mandril ning on veendunud, et Aafrika riigid on astunud olulisi samme õigusriigi edendamiseks kogu mandril inimõiguste ja rahvaste õiguste Aafrika harta vastuvõtmisega (tuntud ka kui Banjuli harta), ning kaalub seetõttu võimalust luua sihtotstarbeline eelarverida Inimõiguste ja Rahvaste Õiguste Aafrika Kohtu töö toetuseks;

184. kutsub komisjoni töötajaid üles kohtuma korrapäraselt kodanikuühiskonna esindajatega Brüsselis, et edendada dialoogi partneritega, kes tegelikult kohapeal projekte ellu viivad;

185. tunneb heameelt inimõiguste jaoks ettenähtud rahaliste vahendite jagamise üle geograafiliste programmide kaudu, kusjuures poliitika rakendamist riigi ja piirkondlikul tasandil toetatakse Euroopa Arengufondist (Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikides), arengukoostöö rahastamisvahendist (Ladina-Ameerika, Aasia ja Lõuna-Aafrika riikides) ning Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendist (naaberpiirkondades), samuti temaatiliste rahastamisvahendite kaudu, näiteks EIDHR, stabiliseerimisvahend, arengukoostöö rahastamisvahend ja tööstusriikide rahastamisvahend ICI Plus;

Neljapäev, 16. detsember 2010

Valimisabi ja valimiste vaatlemine

186. märgib rahuloluga, et EL kasutab demokraatia edendamiseks kolmandates riikides üha rohkem ära valimisabi ja valimiste vaatlemist, edendades sellega inimõiguste, põhivabaduste ja õigusriigi põhimõtete järgimist, ja et kõnealuste missioonide kvaliteet ja sõltumatus pälvib laialdast tunnustust;

187. kutsub kõrget esindajat ja komisjoni asepresidenti üles jälgima valimiste ELi vaatlusmissioonide lõpparuannetes esitatud ettepanekute rakendamist, tagama vajaduse korral järelabi ja andma Euroopa Parlamendile korrapäraselt aru;

188. nõuab veel kord, et valimisprotsess, kaasa arvatud valimiseelsed ja -järgsed etapid, kaasataks asjaomaste kolmandate riikidega peetava poliitilise dialoogi eri tasanditesse ning et neid toetataks vajaduse korral konkreetse tegevusega, et tagada ELi poliitikavaldkondade sidusus ja kinnitada veel kord inimõiguste ja demokraatia üliolulist rolli;

189. nõuab suuremat valvsust kriteeriumide osas, mille alusel valitakse riigid, kes saavad valimisabi ja kus hakatakse valimisi vaatlema, ning eeskätt nende rahvusvahelisel tasandil kehtestatud meetodite ja eeskirjade järgimist, mis puudutavad vaatlusmissiooni sõltumatust ja tulemuslikkust;

190. tunneb heameelt rahastamise mahu üle, mille kogusumma oli käesoleva raporti 18-kuulise perioodi jooksul 50 miljonit eurot;

Euroopa Parlamendi inimõigusi käsitleva tegevuse kasutamine

191. kutsub nõukogu ja komisjoni üles kasutama täielikult ära Euroopa Parlamendi resolutsioone ja muid teatisi ning reageerima seejuures sisuliselt nendes väljendatud soovidele ja muredele, eelkõige kiireloomuliste resolutsioonide puhul;

192. kordab, et Euroopa Parlamendi poolt igal aastal välja antav Sahharovi auhind mõttevabaduse edendamise eest tuleb muuta nähtavamaks; kahetseb, et ei võeta nõuetekohaseid järelmeetmeid kandidaatide ja laureaate heaolu ning nende riikide olukorra heaks; kutsub nõukogu ja komisjoni üles muutma auhind silmapaistvamaks, muu hulgas lisades selle iga-aastasessse inimõigustealasesse aruandesse; kutsub lisaks nõukogu ja komisjoni üles Sahharovi auhinna kandidaatide ja laureaatega ühendust hoidma, et tagada pidev dialoog ja asjaomaste riikide inimõiguste olukorra üle järelevalve ning et pakkuda kaitset tagakiusatud inimestele;

193. tuletab Euroopa Parlamendi delegatsioonidele meelde, et nad lisaksid inimõiguste üle peetavad arutelud korrapäraselt parlamentidevaheliste kohtumiste päevakorda, külastaksid delegatsioonide visiitide ajal inimõiguste austamise suurendamisega tegelevaid projekte ja asutusi ning kohtuksid inimõiguste kaitsjatega ja pakuksid neile vajaduse korral rahvusvahelist nähtavust ja kaitset;

194. tunneb heameelt Sahharovi auhinna laureaate võrgustiku loomise üle; nõuab tungivalt, et viivitamata leitaks vajalikud vahendid võrgustiku eesmärkide saavutamiseks ning Sahharovi auhinna võitjate ja Euroopa Parlamendi vahelise teabevahetuse hõlbustamiseks, andes auhinna võitjatele eristaatuse, mis võimaldab neil siseneda Euroopa Parlamendi hoonetesse lihtsustatud sisenemiskorra alusel;

*

* *

195. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, liikmesriikide ja kandidaatriikide valitsustele ja parlamentidele, Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile, Euroopa Nõukogule, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsioonile ning käesolevas resolutsioonis nimetatud riikide ja territooriumide valitsustele.

Neljapäev, 16. detsember 2010

Uus Afganistani strateegia

P7_TA(2010)0490

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon uue Afganistani-strateegia kohta (2009/2217(INI))

(2012/C 169 E/11)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Afganistani kohta, eelkõige 8. juuli 2008. aasta resolutsiooni Afganistani stabiliseerimise kohta ⁽¹⁾, 15. jaanuari 2009. aasta resolutsiooni ELi elarvest Afganistanile eraldatavate vahendite kontrolli kohta ⁽²⁾ ja 24. aprilli 2009. aasta resolutsiooni naiste õiguste kohta Afganistanis ⁽³⁾;
- võttes arvesse ELi ja Afganistani 16. novembri 2005. aasta poliitilist ühisdeklaratsiooni, mis põhineb Afganistaniga seotud ühistel prioriteetidel, nagu tugevate ja vastutusvõimeliste institutsioonide rajamine, julgeoleku- ja õigussektori reform, uimastivastane võitlus, areng ja ülesehitustöö;
- võttes arvesse 2006. aasta kava „Afghanistan Compact”, kus Afganistani valitsuse jaoks esitati järgmise viie aasta kolm peamist tegevusala: julgeolek; valitsemine, õigusriik, inimõigused; majanduslik ja sotsiaalne areng ning kohustus aidata kaasa uimastitööstuse likvideerimisele;
- võttes arvesse jaanuaris 2010 Londonis toimunud Afganistani-teemalist konverentsi, kus rahvusvaheline üldsus kinnitas uuesti oma pühendumist Afganistani küsimusele ning kus pandi alus rahvusvahelisele üksmeelele strateegia osas Afganistani kriisile mittesõjalise lahenduse leidmiseks ning otsustati, et julgeolekukohustuste üleandmine Afganistani vägedele algab 2011 aastal ning jõuab suure osas lõpule 2014. aastal;
- võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1890 (2000), millega pikendatakse ÜRO põhikirja VII peatüki kohaselt Afganistanis tegutsevate rahvusvaheliste julgeolekuabijõudude (ISAF) mandaati resolutsioonide 1386 (2001) ja 1510 (2003) kohaselt kaheteistkümneks kuuks alates 13. oktoobrist 2009, ning milles kutsutakse rahvusvahelistes julgeolekuabijõududes osalevaid liikmesriike üles võtma kõiki vajalikke meetmeid oma mandaadi täitmiseks;
- võttes arvesse kavandatavat rahu ja taasintegreerimise sihtfondi (Peace and Reintegration Trust Fund), millesse Londoni konverentsis osalejad lubasid anda algkapitaliks 140 miljonit USA dollarit ning mille eesmärk on Talibani ja muude mässuliste integreerimine;
- võttes arvesse juunis 2010 Kabulis toimunud Afganistani riikliku nõukoja Jirga rahukonverentsi, mille eesmärk oli jõuda vaenlastega leppimise teemal üleriigilise üksmeeleni;
- võttes arvesse 20. juulil 2010 toimunud Kabuli konverentsi, kus hinnati Londoni konverentsi otsuste rakendamise tulemusi ning anti Afganistani valitsusele uus võimalus näidata rahvusvahelise üldsuse koostöö abil juhtivat osa ja vastutust protsessis, mille eesmärk on suurendada julgeolekut ja tugevdada Afganistani julgeolekujõudude suutlikkust, tõhustada head valitsemistava ning õigusriigi põhimõtete järgimist ning kavandada muu hulgas edasisi meetmeid narkootikumide tootmise ja kaubanduse ning korrupsiooni likvideerimise ning rahu ja julgeoleku ning majandusliku ja sotsiaalse arengu, inimõiguste ja soolise võrdõiguslikkuse edendamise valdkonnas; võttes arvesse Kabuli konverentsi järeldusi, mille kohaselt tuleb kõigis provintsidest sõjaliste operatsioonide kontroll anda Afganistani vägedele üle 2014. aasta lõpuks;

⁽¹⁾ ELT C 294 E, 3.12.2009, lk 11.

⁽²⁾ ELT C 46 E, 24.2.2010, lk 87.

⁽³⁾ ELT C 184 E, 8.7.2010, lk 57.

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse presidendi 17. augusti 2010. aasta seadlust, mille kohaselt peavad Afganistanis tegutsevad eraturvafirmad tegevuse lõpetama nelja kuu jooksul, välja arvatud eraturvafirmad, kes turvavad hooneid, mida kasutavad välissaatkonnad, äriettevõtted ja valitsusvälised organisatsioonid;
- võttes arvesse Afganistanis 2009. aasta augustis toimunud presidendivalimisi, 2009. aasta detsembris avaldatud ELi valimisvaatlusmissiooni kriitilist lõpparuannet ning 18. septembril 2010 toimunud parlamendivalimisi;
- võttes arvesse kõiki asjakohaseid nõukogu järeldusi, eelkõige GAERCi 27. oktoobri 2009. aasta järeldusi, nõukogu tegevuskava ELi tõhustatud tegevuse kohta Afganistanis ja Pakistanis ning välisasjade nõukogu 22. märtsi 2010. aasta järeldusi;
- võttes arvesse topeltpädevusega ELi eriesindaja / ELi delegatsiooni juhi Afganistanis kohale määramist alates 1. aprillist 2010 ning nõukogu 11. augusti 2010. aasta otsust pikendada eriesindaja Vygaudas Usackase volitusi 31. augustini 2011;
- võttes arvesse nõukogu 18. mai 2010. aasta deklaratsiooni Euroopa Liidu politseimissiooni kohta Afganistanis (EUPOL Afghanistan), millega pikendatakse missiooni kolme aasta võrra 31. maist 2010 kuni 31. maini 2013;
- võttes arvesse Afganistani riigistrateegia dokumenti aastateks 2007–2013, milles sätestatakse komisjoni kohustused Afganistani suhtes kuni 2013. aastani;
- võttes arvesse Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvet;
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 2009. aasta inimarengu aruannet, kus Afganistan on 182 maa hulgas 181. kohal;
- võttes arvesse Afganistani enda koostatud riikliku riski ja haavatavuse hinnangut aastateks 2007–2008 ning selles esitatud prognoosi, et vaesuse likvideerimiseks Afganistanis kõikide allpool vaesuse piiri elavate inimeste elujärje parandamise teel nii, et see oleks vaesuspiirist ülespool, oleks vaja ligikaudu 570 miljonit USA dollarit;
- võttes arvesse Afganistanis abi koordineeriva agentuuri (ACBAR) 2008. aasta aruannet pealkirjaga „Mahajäämus – abi tõhususest Afganistanis“, kus juhitakse tähelepanu tohututele abisummadele, mis jõuavad lõpuks töövõtja ettevõtte kasumisse (isegi kuni 55 % lepingu kohta), hanke- ja pakkumismenetluste minimaalsele läbipaistvusele ning välislähetuses olevate töötajate ülikõrgetele palkadele ja hüvitistele;
- võttes arvesse ÜRO abimissiooni Afganistanis (UNAMA) 2010. aasta augusti aruannet tsiviilelanike kaitse kohta relvastatud konfliktis;
- võttes arvesse sihtfondi Peace Dividend soovitusi järgida poliitikat „Afganistan kõigepealt“ ning kaupade ja teenuste sissetoomise asemel hankida kohalikke Afganistani kaupu ja teenuseid, eesmärgiga kasu tuua eelkõige Afganistani elanikele;
- võttes arvesse NATO/ISAFi mässuvastast Afganistani-strateegiat ja selle rakendamist kindral David Petrause juhtimise all ning strateegia läbivaatamist detsembriks 2010, mille tegi teatavaks president Obama;
- võttes arvesse USA Kongressi enamusfraktsiooni kaastöötajate aruannet pealkirjaga „Warlord, Inc: Extortion and Corruption Along the US Supply Chain in Afghanistan“ (Sõjapealikud OÜ: väljapressimine ja korruptsioon USA Afganistani tarneahelas) (Committee on Oversight and Government Reform, US House of Representatives, juuni 2010);
- võttes arvesse ÜRO uimastite ja kuritegevuse vastu võitlemise büroo tegevust, eelkõige 2009. aasta oktoobri aruannet „Addiction, Crime and Insurgency – the transnational threat of Afghanistan opium“ (Narkomaania, kuritegevus ja mässud – Afganistani oopium kui riikidevaheline oht) ja 2010. aasta aruannet narkootikumide kohta maailmas;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,

- võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja arengukomisjoni arvamust (A7-0333/2010),

- A. arvestades, et rahvusvaheline üldsus on korduvalt kinnitanud toetust ÜRO Julgeolekunõukogu asjakohastele resolutsioonidele, mille alusel toetatakse kõikide Afganistani kodanike julgeolekut, heaolu ja inimõigusi; arvestades siiski, et rahvusvaheline üldsus on kaudselt tunnistanud, et üheksa aastat väldanud sõjategevus ja rahvusvaheline sekkumine ei ole suutnud teha lõppu Talibani mässutegevusele ega tuua Afganistanile rahu ja stabiilsust; ning arvestades, et 2009. aastal võeti vastu uus mässuvastane poliitika ja selle rakendamise kindlustamiseks on sinna saadetud umbes 45 000 sõdurit;

- B. arvestades, et selget lahendust sellele olukorrale Afganistanis on raske näha, sest kohal olevad rahvusvahelised koalitsiooniväed ei suuda Talibani ja teisi mässulisi alistada ning mässulised ja Taliban ei suuda võita neid vägesid võita;

- C. arvestades, et kindral Stanley McChrystal teatas 2009. aastal, et ta ei näe märke Al Qaeda ulatuslikust kohalolekust Afganistanis, ja Ameerika vanemametnikud kinnitavad, et praegu on Al Qaeda kohalolek Afganistas vaevumärgatav;

- D. arvestades, et julgeoleku- ja elutingimused on halvenenud ning koos sellega on vähenenud ka üldsuse kunagine suur toetus koalitsioonivägede kohalolekule ja arvestades, et elanikkond on järjest rohkem hakanud neid pidama okupatsioonivägedeks; arvestades, et Afganistani elanikega on vaja uut ja ulatuslikumat partnerlust, mille raames esindamata rühmad ja kodanikuühiskond ühendavad jõupingutused rahu ja leppimise saavutamiseks;

- E. arvestades, et EL on üks peamistest Afganistanile arengu- ja humanitaarabi andjatest; arvestades, et liit on ülesehitusele ja stabiliseerimisele pühendunud partner;

- F. arvestades, et 2006. aasta kavas „Afghanistan Compact” ja Kabuli konverentsil leppisid doonorriigid kokku, et võimaluse korral suunatakse järjest enam abi keskse riikliku eelarve kaudu kas otse või fondide mehhanismi abil, kuid arvestades, et praegu suunatakse ainult 20 % arenguabist riigieelarve kaudu;

- G. arvestades, et piisava koordineerimise puudumine kahjustab Afganistanile antava ELi abi tõhusust;

- H. arvestades, et 2002. ja 2009. aasta vahelisel perioodil suunati Afganistani üle 40 miljardi USA dollari väärtuses rahvusvahelist abi; arvestades, et koolikäivate laste arv on sellel ajavahemikul suurenenud, kuid arvestades, et UNICEFi andmetel ei saa 59 % alla viieaastastest Afganistani lastest ikka veel piisavalt süüa ja viis miljonit last ei saa koolis käia;

- I. arvestades, et naiste olukord riigis teeb endiselt väga suurt muret; arvestades, et ÜRO andmetel on Afganistan emade suremuselt (peaaegu 25 000 surmajuhtumit aastas) maailmas teisel kohal, ainult 12,6 % üle 15-aastastest naistest oskab lugeda ja kirjutada ning 57 % tüdrukutest pannakse mehele enne 16-aastaseks saamist, mis on seaduslik abiellumisiga; arvestades, naistevastane vägivald on endiselt laialt levinud nähtus; arvestades, et diskrimineeriv šiiitide isikliku staatuse seadus on endiselt kehtiv, mille järgi muu hulgas on karistatav naise keeldumine seksuaalvahekorra abikaasaga või mis keelab naistel kodunt lahkumast ilma abikaasa loata;

- J. arvestades, et Afganistan on paljude naiste ja laste õigusi kaitsvate rahvusvaheliste konventsioonide, eelkõige 1979. aasta ÜRO konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ja 1989. aasta ÜRO lapse õiguste konventsiooni osaline, ja arvestades, et Afganistani põhiseaduse artiklis 22 on sätestatud, et Afganistani kodanikel, nii meestel kui ka naistel, on seaduse ees võrdsed õigused ja kohustused; arvestades, et Afganistani perekonnaseadustik on praegu läbivaatamisel, et see põhiseadusega vastavusse viia;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- K. arvestades, et juulis 2010 nõudis USA Kongress selle rahalise abi auditeerimist, mida on Afganistani miljardite dollarite ulatuses minevikus saadetud, ning otsustas ajutiselt kärpida Afganistani valitsusele saadetavat abi peaaegu 4 miljardi dollari võrra;
- L. arvestades, et Afganistani rahandusminister Omar Zakhilwal on kritiseerinud esiteks NATO/ISAFi hankepoliitikat, sest see ei ole kasu toonud Afganistani majandusele, ning teiseks ISAFi ja Afganistani valitsuse lepingus sisalduvate maksuvabastussätete ühepoolset tõlgendust, ja arvestades, et minister on süüdistanud välismaiseid töövõtjaid selles, et nad on võtnud suurima osa ISAFi rahastatud lepingutest, mille maht ulatub nelja miljardi USA dollarini ja mis teadete järgi on põhjustanud raha pideva väljavoolu riigist; arvestades, et Afganistani valitsus nõuab asja rahvusvahelist uurimist;
- M. arvestades, et on ilmnenu, et Afganistanis ei ole sõjaline lahendus võimalik, ja arvestades, et USA on teatanud, et ta hakkab oma vägesid Afganistanist välja viima 2011. aasta suvel ja teised riigid on oma väed juba välja viinud või kavatsevad seda teha; arvestades siiski, et vägede väljaviimine peab toimuma järk-järgult ning see peab olema koordineeritud protsess poliitilise projekti raames, mis tagab vastutuse sujuva ülemineku Afganistani julgeolekujõududele;
- N. arvestades Kabuli konverentsi otsust, et oktoobriks 2011 peaks Afganistani riiklikus armees olema 171 600 isikut ja Afganistani riiklikus politseis 134 000 isikut ning rahvusvaheline üldsus annab vajalikku rahalist ja tehnilist abi;
- O. arvestades, et EUPOL Afghanistani missiooni põhiülesanne on aidata kaasa rahvusvahelistele normidele vastava Afganistani politseisüsteemi loomisele;
- P. arvestades, et Afganistan ei ole mitte ainult maailma juhtiv oopiumitootja ning ELi ja Venemaa Föderatsiooni heroiiniturgede suurim varustaja, vaid UNODCi hiljutise aruande järgi ka maailma üks juhtivaid kannabisetootjaid; arvestades siiski, et oopiumitootmine Afganistanis on kahe viimase aasta jooksul langenud 23 % ja võrreldes kõige suurema toodanguga 2007. aastal ühe kolmandiku võrra; arvestades, et ÜRO uimastite ja kuritegevuse vastu võitlemise büroo (UNDOC) on kindlaks teinud, et oopiumikasvatuse ja mässuliste kontrolli all olevate piirkondade vahel on selge vastavus, kuid nendes Afganistani piirkondades, kus valitsus suudab paremini kontrollida seaduste täitmist, on peaaegu kaks kolmandikku põllupidajaid öelnud, et nad ei kasvata oopiumi keelu tõttu, ja arvestades, et kagus, kus ametivõimude kontroll on nõrgem, on natuke alla 40 % põllupidajatest öelnud, et nad ei kasvata mooni keelu tõttu;
- Q. arvestades, et UNODC hiljutise aruande andmetel on uimastisõltlaste hulk Afganistani kodanike seas viimastel aastatel järsult kasvanud ja sellel on suur sotsiaalne mõju riigi tulevikule;
- R. arvestades, et ELil on juba ülesehitusprotsessi algusest saadik olnud aktiivne osa uimastivastase tegevuse toetamises, kuid senini ei ole suudetud oluliselt tõkestada uimastitööstuse mõju imbumist rahvamajandusse, poliitilisse süsteemi ja ühiskonda;
- S. arvestades, et Afganistanis on oopiumimooni hävitamiseks kasutatud osaliselt keemilisi herbitsiide, ja arvestades, et sellega tekitatakse tõsist kahju inimestele ja keskkonnale, kuna see saastab mulda ja vett; arvestades, et nüüd on siiski saavutatud üksmeel selles osas, et karistusmeetmeid tuleb kohaldada narkokaubanduse ja heroini valmistavate laboratooriumide suhtes, mitte aga põllupidajate suhtes; arvestades, et kõige tähtsam ülesanne on nüüd pakkuda põllupidajatele alternatiivse elatise võimalusi;
- T. arvestades, et Afganistanil on tähelepanuväärsed loodusressursid, sealhulgas rikkalikud mineraalse tooraine, nagu gaas ja nafta, varud, mille väärtust hinnatakse kolmele triljonile USA dollarile, ja arvestades, et Afganistani valitsus toetub nendele varudele, et kiirendada majandusarengut, kui riigis on kindlustatud rahu ja julgeolek;

Neljapäev, 16. detsember 2010

ELi uus strateegia

1. on teadlik Afganistani arengut takistavatest teguritest, kuid on otsustanud käesolevas raportis keskenduda neljale põhilisele valdkonnale, kus parlamendi arvates võiksid jõupingutused edukad olla: rahvusvaheline abi ja koordineerimine; rahuprotsessi mõju; politseikoolituse mõju; ja oopiumikasvatuse likvideerimine alternatiivsete arengusuundade abil;
2. avaldab toetust uuele mässuvastasele strateegiale, mille eesmärk on kaitsta kohalikke elanikke ja üles ehitada piirkonnad, mille julgeolek on tagatud, ja toetab ELi Afganistani ja Pakistani tegevuskava;
3. usub seetõttu, et ELi Afganistani-poliitika peaks lähtuma kahest eeldusest: tõdemusest, et vaatamata peaaegu kümneaastasele rahvusvahelisele sekkumisele ja investeerimisele on julgeoleku olukord ning sotsiaalmajanduslikud näitajad Afganistanis pidevalt halvenenud; ning vajadusest julgustada rahvusvahelist üldsust muutma oma suhtumist, et tulevikus koostada kavasid ja teha otsuseid tihedas koostöös Afganistaniga, sest varem, eriti enne mässuvastast strateegiat, on rahvusvaheline üldsus koostanud kavasid ja teinud otsuseid ilma Afganistani osalust arvesse võtmata; märgib, et tähtis samm selles suunas astuti Londonis ja Kabulis toimunud konverentsidel;
4. peab positiivseks ja toetab nõukogu 2009. aasta oktoobris esitatud järeldusi „ELi tegevuse tugevdamine Afganistanis ja Pakistanis”, milles on esitatud sidusam ja koordineeritum ELi lähenemisviis piirkonnale ja rõhutatud piirkondliku koostöö ja rohkem tsiviilelanikele suunatud poliitika tähtsust;
5. rõhutab, et igasugune pikaajaline lahendus Afganistani kriisile peab algama Afganistani kodanike huvist sisejulgeoleku, kodanikukaitse ning majandusliku ja sotsiaalse arengu vastu ja see peab sisaldama konkreetseid meetmeid vaesuse likvideerimiseks, mahajäämuse ja naiste diskrimineerimise lõpetamiseks, inimõiguste ja õigusriigi tugevdamiseks, lepitusemehhanismide tugevdamiseks, oopiumitootmise lõpetamiseks, tugeva riigi arendamiseks ning Afganistani täielikuks integreerimiseks rahvusvahelisse üldsusse ning Al Qaeda riigist väljatõrjumiseks;
6. suhtub positiivselt Kabuli rahvusvahelise konverentsi järeldustesse; rõhutab, et tuleb austada Afganistani valitsuse võetud kohustusi parandada Afganistani kodanike julgeolekut, valitsemistava ja majanduslikke võimalusi ning rahvusvahelise üldsuse püüdlusi toetada üleminekuprotsessi ja ühiseid eesmärke;
7. kinnitab, et EL ja tema liikmesriigid peaksid toetama Afganistani tema oma riigi ülesehitamisel, millel on tugevamad demokraatlikud institutsioonid, mis on suutelised tagama riikliku suveräänsuse, demokraatlikult vastutaval armeel ja politseil põhineva julgeoleku, pädeva ja sõltumatu kohtusüsteemi, riigi ühtsuse, territoriaalse terviklikkuse, meeste ja naiste võrdsuslikkuse, meediavabaduse, rõhuasetuse haridusele ja tervishoiule, jätkusuutliku majandusliku arengu ja Afganistani rahva majandusliku õitsengu ja kõikide Afganistani territooriumil paiknevate etniliste ja usukogukondade ajalooliste, usuliste, vaimsete ja kultuuriliste traditsioonide austamise, tunnistades samal ajal vajadust kardinaalselt muuta suhtumist naistesse; nõuab suuremat toetust kohalike ametivõimude arendusprojektidele nendes provintssides, mis paistavad silma hea valitsemistavaga;
8. märgib, et 80 % elanikkonnast elab maapiirkonnas ja haritava maa suurus inimese kohta vähenes 0,55 hektarilt 1980. aastal 0,25 hektarile 2007. aastal; rõhutab, et Afganistan on endiselt äärmiselt tundlik ebasoodsate ilmastikutingimuste ja toiduainete hinnatõusu suhtes maailmaturul ning ulatuslik ja valimatu maamiinide kasutamine on suureks ohuks edukale maaelu arengule; peab seetõttu esmatahtsaks jätkata ja suurendada rahastamist, mille eesmärk on maaelu arengu ja kohaliku toiduainetööstuse edendamine, et saavutada toiduga kindlustatus;
9. võtab teadmiseks, et Afganistani valitsus on võtnud kohustuseks järgmise 12 kuu jooksul etapiviisiliselt ja eelarveliselt jätkusuutlikul viisil ellu viia piirkondliku valitsemise poliitika, tugevdada kohalikke asutusi ja nende institutsioonilist suutlikkust ning arendada piirkondlikke reguleerimis-, rahastamis- ja eelarveraamistikke;

Neljapäev, 16. detsember 2010

10. märgib, et nõrk avalik haldus ja avaliku teenistuse vähene suutlikkus võib takistada Afganistani põhjalikumalt osalemist ülesehitusprotsessis; on seetõttu veendunud, et nendele tähtsatele valdkondadele tuleb pöörata suuremat tähelepanu; toetab mõtet, et komisjon ja liikmesriigid töötaksid välja avaliku haldamise tugevdamiseks erilise pikaajalise juhtprogrammi, mille alusel koostatakse õppekava, aidatakse ehitada või kasutada olemasolevaid tööruume, luuakse ühendus ELi avaliku halduse instituutide võrgustikuga ja juhendatakse avaliku teenistuse instituute paljudes Afganistani suurlinnades, nagu Kabulis, Heratis ja Mazar-i-Sharifis;

11. tuletab meelde, et arengualaste jõupingutuste keskmes peab olema Afganistani valitsusstruktuuride suutlikkuse parandamine ning Afganistani elanikud tuleb prioriteetide seadmise ja rakendamise etappidesse tihedalt kaasata, et tõhustada omaksvõtmist ning vastutuse võtmist riigi ja kogukonna tasandil; juhib seetõttu tähelepanu kodanikuühiskonna organisatsioonide olulisele rollile, et tagada Afganistani kodanike kaasamine demokrateerimis- ja ülesehitusprotsessi ning vältida korruptsiooniohtu;

12. tunneb endiselt sügavat muret Afganistanis viimastel aastatel halvenenud inimõiguste olukorra ja eriti naiste põhi-, poliitiliste, kodaniku- ja sotsiaalsete õiguste olukorra pärast, kuigi naiste elu on pärast Talibani režiimi lõppemist 2001. aastal muutunud paremaks, ning tunneb muret negatiivsete suundumuste pärast, näiteks selle pärast, et enamik vange Afganistani vanglates on sugulaste rõhumise eest põgenevad naised, ning hiljutiste muudatuste pärast valimisseadustikus, mis vähendab naiste jaoks ette nähtud kohtade arvu parlamendis;

13. usub, et naiste õigused moodustavad osa julgeoleku küsimuse lahendusest ja et Afganistanis ei ole võimalik saavutada stabiilset olukorda, ilma et naistel oleksid poliitilises, ühiskondlikus kui ka majanduselus täielikud õigused; kutsub seetõttu Afganistani ametivõime ja rahvusvahelise üldsuse esindajaid üles kaasama naisi rahuläbirääkimiste ning leppimise ja taasintegreerimise protsessi kõikidesse etappidesse kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1325; nõuab erikaitset naistele, kes osalevad aktiivselt avalikus elus ja poliitikas ning keda seetõttu ohustavad fundamentalistid; juhib tähelepanu sellele, et edasimineku rahukõnelustel ei tohi mingil juhul toimuda naiste viimastel aastatel saadud õiguste kaotamise hinnaga; kutsub Afganistani valitsust üles tugevdama naiste õiguste kaitset, muutes selleks olemasolevaid õigusakte, nagu näiteks karistusseadustikku, et vältida diskrimineerimist;

14. kutsub komisjoni, nõukogu ja ELi liikmesriike üles kahepoolsetes suhetes Afganistaniga endiselt tõstatama naiste ja laste diskrimineerimise ja üldiselt inimõigustega seotud küsimusi kooskõlas liidu pikaajalise kohustusega abistada Afganistani rahu kindlustamisel ja riigi ülesehitamisel;

15. kutsub ELi ja rahvusvahelist üldsust üles suurendama rahastamist ning poliitilist ja tehnilist abi, et parandada Afganistani naiste ja valitsusväliste naiste organisatsioonide, sealhulgas naiste õigusi kaitsvate organisatsioonide olukorda;

16. märgib, et sõnavabaduse ja ajakirjandusvabaduse olukord on viimastel aastatel halvenenud, kuigi pärast Talibani režiimi langemist see paranes; märgib, et relvastatud rühmitused ja Taliban ründavad ja ähvardavad ajakirjanikke, et takistada neil teabe andmist endi kontrollitavate piirkondade kohta; nõuab sellega seoses meetmete võtmist, et ajakirjanikel oleks võimalik oma tööd teha teatavate julgeolekutagatis- tega;

17. võtab murega teadmiseks, et 18. septembril 2010 toimunud Afganistani parlamendivalimisi, millest turvalisustingimustele vaatamata võttis osa umbes 40 % valijatest, varjutasid jälle pettused ja vägivald, mille tõttu NATO andmetel kaotas elu 25 inimest; peab kahetsusväärseks, et paljudelt afgaanidelt on võetud võimalus kasutada hääletamisõigust, mis on nende põhiõigus;

18. märgib, et Afganistani kohtumenetlustes esineb rahvusvaheliste õigusemõistmise normide rikkumisi; taunib 16 surmamõistetud hukkamist 2008. aastal; kutsub ELi üles toetama surmanuhtluse täideviimise moratooriumi heakskiitmist ÜRO 2007. aasta resolutsioonis nr 62/149 alusel, et surmanuhtlus tulevikus kaotada;

Neljapäev, 16. detsember 2010

Rahvusvaheline abi – kasutus ja väärkasutus

19. tuletab meelde, et ELi koondeelarve (Euroopa Ühendus ja liikmesriigid) Afganistanile abi andmiseks ajavahemikus 2001–2010 ulatus 8 miljardi euroni;
20. rõhutab meediavabaduse ja kodanikuühiskonna tugevdamise tähtsust Afganistanis, et kiirendada riigis demokratiseerimist; samuti märgib tunnustavalt 2009. aasta valimiste ELi vaatlusmissiooni järeldusi;
21. märgib, et vaatamata tohututele välisabi kogustele on olukord Afganistanis endiselt murettekitav, kuna humanitaar- ja meditsiiniabi ei jõua kõige rohkem ohustatud elanikerühmadeni, et täna sureb Afganistanis rohkem inimesi vaesuse tõttu kui relvakonflikti otsesel tagajärjel, ning et on lausa rabav, et 2002. aastast saadik on väikelaste suremus tõusnud ning keskmine eluiga ja kirjaoskuse tase märkimisväärselt vähenenud ja et allpool vaesuse piiri elavate inimeste arv on alates 2004. aastast suurenenud 130 %;
22. rõhutab aastatuhande arengueesmärkide saavutamise olulisust ning peab kahetsusväärseks, et vaatamata edusammudele mõnes valdkonnas, on Afganistan ÜRO arenguprogrammi (UNDP) inimarengu indeksi põhjal langenud 182 riigi seas 173. kohalt 2003. aastal 181. kohale, ning arvestades, et alla 5-aastaste laste ja emade suremus Afganistanis on endiselt üks maailma suuremaid; on seisukohal, et kõnealuseid konkreetseid eesmärke, aga ka juurdepääsu tervishoiule ja haridusele, eriti naiste puhul, ei tohiks jätta tähelepanuta, vaid nõuab tungivalt eritählepanu pööramist sissetulekuvõimaluste parandamisele ja toimiva kohtusüsteemi loomisele;
23. rõhutab, et UNODCi 2010. aasta jaanuaris läbiviidud uuringu tulemustest selgub, et elanikkonnale valmistab suurimat muret korruptsioon ning altkäemaksust saadav tulu moodustab peaaegu ühe neljandiku (23 %) Afganistani SKPst;
24. kutsub komisjoni üles tagama Afganistani valitsusele, rahvusvahelistele organisatsioonidele ja kohalikele valitsusvälistele organisatsioonidele antava finantsabi läbipaistvuse ja vastutuse, et kindlustada abi sidusus ning Afganistani ülesehituse ja arengu edu;
25. nõuab humanitaarabi jagamist geograafiliselt ühtlasemal viisil, toetudes vajaduste analüüsile ja lähtudes hädavajalikkusest;
26. märgib siiski mõningaid edusamme infrastruktuuri, telekommunikatsiooni ja põhihariduse valdkonnas, mida rahastajad ja Afganistani valitsus tavaliselt saavutustena esile toovad;
27. juhib tähelepanu Afganistanis 2001–2009. aastal toimunud sõjategevuse tohutule maksumusele, mis ületab hinnanguliselt 300 miljardit USA dollarit – see on üle 20 korda rohkem, kui Afganistani sisemajanduse koguprodukt – ning mis sõjategevuse eeldatava eskaleerumise tõttu on varsti tõenäoliselt üle 50 miljardi USA dollari aastas;
28. võtab teadmiseks üldlevinud arvamuse, mille kohaselt ainult Afganistani valitsuse korrumpseeritus on süüdi selles, et kodanikele ei osutata hädavajalikke teenuseid, kuid märgib samuti, et enamik sotsiaal-majandusliku arengu toetamiseks eraldatud vahendeid on olnud suunatud mitte keskvalitsuse kaudu, vaid läbi rahvusvaheliste organisatsioonide, piirkondlike arengupankade, rahvusvaheliste tööttevõtjate, konsultantide, valitsusväliste organisatsioonide jne; nõuab tungivalt, et Afganistani valitsus ja rahvusvaheline üldsus teostaksid tugevamat kontrolli, et kaotada korruptsioon ja tagada abi jõudmine sihtmärgini;
29. on seisukohal, et korruptsioonivastane võitlus peaks olema Afganistani rahutagamisprotsessi keskmes, kuna altkäemaks põhjustab vahendite väärjaotumist, takistab juurdepääsu põhilistele avalikele teenustele, nagu tervishoid ja haridus, ning on suureks takistuseks riigi sotsiaalmajanduslikule arengule; rõhutab samuti, et korruptsioon vähendab avaliku sektori ja valitsuse usaldusväärsust ning on seega suureks ohuks riigi stabiilsusele; nõuab seetõttu tungivalt, et EL pööraks Afganistanile abi andmisel erilist tähelepanu korruptsioonivastasele võitlusele;

Neljapäev, 16. detsember 2010

30. märgib, et Afganistani rahandusministri andmetel, mida kinnitavad muud sõltumatud allikad, on 2002.–2009. aastal Afganistani valitsuseni jõudnud kokku 40 miljardist USA dollarist ainult 6 miljardit USA dollarit (st 15 %), ning et ülejäänud rahvusvaheliste organisatsioonide, piirkondlike arengupankade, valitsusväliste organisatsioonide, rahvusvaheliste tööttevõtjate jt kaudu suunatud 34 miljardist USA dollarist ei jõudnud 70 %–80 % nendeni, kellele see raha oli mõeldud – Afganistani rahvani; märgib ära Kabuli konverentsil vastu võetud otsuse, mille kohaselt 2012. aastaks tuleks 50 % rahvusvahelisest abist suunata Afganistani riigieelarve kaudu, mis on kooskõlas Afganistani taotlusega;
31. peab tingimata vajalikuks, et rahvusvahelised doonorriigid looksid oma tegevuse kooskõlastamise mehhanismid ja esitaksid üksikasjalikud hinnangud Euroopa ja rahvusvahelise abi andmise kohta, et suurendada selle läbipaistvust ja laiendada rahastajate vastutuse seni piiratud mehhanisme;
32. taunib asjaolu, et märkimisväärne osa Euroopa ja muudest allikatest pärinevat rahvusvahelise abi raha läheb jagamisahelas kaduma, mis ilmnes jõuliselt hiljuti Kabul Banki puudutanud skandaalis, ning juhib tähelepanu neljale põhilisele viisile, kuidas see juhtub: raiskamine, liigsed vahendus- ja julgeolekukulud, tegelikult suuremad arved ja korrupsioon;
33. märgib siiski, et ELi kahjumit aitab leevendada asjaolu, et 50 % liidu abist (võrreldes USA abiga, kus see protsent on 10) eraldatakse mitmepoolsete sihtfondide kaudu, mille tõhusus on väga suur (umbes 80 %);
34. kutsub ELi üles rajama kesket andmebaasi ning analüüsima kogu ELi poolt Afganistanile antava abi maksumust ja mõju, sest tänase Afganistani olukorda kajastavate terviklike ja läbipaistvate andmete puudumine kahjustab abi tõhusust;
35. kutsub üles Afganistanis tegutsevaid peamisi humanitaar- ja arenguorganeid, sealhulgas EL ja selle liikmesriigid, USA, UNAMA, ÜRO asutused, peamised valitsusvälised organisatsioonid ja Maailmapank ja) otsustavalt kärpima oma tegevuskulusid ja suunama vahendeid konkreetsetele projektidele, mida rakendatakse tõelises ja tasakaalustatud partnerluses Afganistani institutsioonidega, ja tagama, et abi jõuab tegelikult ettenähtud saajateni; rõhutab sellega seoses, et Afganistani institutsioonidel on õigus otsustada vahendite kasutamise üle, kuid tuleb tagada nõuetekohane läbipaistvus ja vastutus;
36. rõhutab, et on oluline teha ülesehitus- ja arengukoostööd piirkondlikul tasandil, et edendada piirülest arengut piirkonnas, kus etnilised ja hõimuseosed tihti riigipiire ületavad;
37. märgib, et tuleks edendada Afganistani kohalike ja piirkondlike omavalitsuste suuremat osalemist, ja rõhutab, et sellel tasandil on riigitrüüdis, õigusriik ja demokraatia rahaliste vahendite nõuetekohase kasutamise vältimatud eeldused; juhib tähelepanu asjaolule, et rahaliste vahendite eraldamine kohalikul ja piirkondlikul tasandil nõuab keskvalitsuse heakskiitu, suurendades selle rolli ja vastutust;
38. kutsub välis- ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat, nõukogu ja komisjoni looma teadlaste ühisrühma, kes hindaks kõiki ELi ja liikmesriikide meetmeid ja missioone Afganistanis üks kord aastas, kasutades üksikasjalikke kvalitatiivseid ja kvantitatiivseid näitajaid, eelkõige seoses arenguabiga (sealhulgas rahva tervis ja põllumajandus), hea valitsemistavaga (sealhulgas õigussektor ja inimõiguste austamine) ja julgeolekuga (eelkõige Afganistani politseijõudude väljaõpe); nõuab sellega seoses samuti, et hinnataks ELi meetmete suhtelist mõju üldisele olukorrale riigis ning koordineerimise ja koostöö taset ELi asutuste ning teiste rahvusvaheliste missioonide ja meetmete vahel, ja et nende hindamiste tulemused ja soovitusel avalikustataks;
39. rõhutab, et julgeolekuolukord ja abimeetmete geograafiline jaotus on vastastikku sõltuvuses, ning nõuab seetõttu, et Afganistanile antav abi läheks otse puudustkannatavale elanikkonnale;
40. rõhutab, et korrupsioonivastane võitlus peab Afganistanis saama prioriteediks; tunnistab, et kohaliku korrupsiooni esineb, kuid usub, et selle vastu saab astuda Afganistani riiklike institutsioonide legitiimsuse tugevdamisega, mis muudab need vastutavaks rahaliste vahendite eraldamise ja abi tõhususe tagamisega;

Neljapäev, 16. detsember 2010

41. toetab poliitikat, mille kohaselt püütakse võimaluse korral üha enam eelistada toodete ja teenuste sisseostmisele lepingute sõlmimist Afganistani oma ettevõtetega;
42. on seisukohal, et abi jagamise eest riigis peaksid vastutama erapooletud humanitaarabisutused ning et sõjavägi peaks selles osalema ainult väga erandlikel juhtudel, tunnistades humanitaarabisutuste töö neutraalset, erapooletut ja sõltumatut olemust ning täielikus kooskõlas asjakohaste rahvusvaheliste standarditega, vastavalt suunistele sõjaliste ja tsiviilkaitsevahendite (MCDA) kasutamise kohta humanitaarhädaloorkordades ning Euroopa konsensusele humanitaarabi valdkonnas;
43. juhib tähelepanu sellele, et humanitaartöötajate töö aluseks oleva neutraalsuse, erapooletuse ja sõltumatus põhimõtete tuvastatud rikkumine muudab humanitaarabisutused kohapeal haavatavamaks, eelkõige sel põhjusel, et nad jäävad kohale veel pikaks ajaks pärast vägede väljaviimist;
44. märgib, et – nagu laialdaselt teavitatakse meedias ning osutatakse USA esindajatekoja aruandes „Warlord, Inc.” – on USA sõjalõud Afganistanis enamiku logistikavaldkonna tööst suunanud eraõiguslikele töötajatele, kes omakorda annavad sõjaväekonvoide kaitse allhanke korras üle Afganistani julgeolekujõudele katastroofiliste tagajärgedega;
45. märgib, et otsus usaldada USA sõjaline tarneahel erakätesse ilma usaldusväärsete kriteeriumiteta vastutuse, läbipaistvuse ja õiguspärasuse kindlustamiseks soodustab väljapressimist ja korruptsiooni, kuna suurem osa sõjaväelise logistika ärist Afganistanis, mille väärtus on 2,2–3 miljardit USA dollarit, jõuab lõpuks sõjapealikute, kohalike maffiabosside ja eelkõige Talibani juhtide valdusse;
46. taunib asjaolu, et nn kaitseraha ja väljapressimine sõjaväe tarneahela kõikides lülides on mässuliste rahastamise suurim allikas, nagu tunnistas ka USA riigisekretär Hilary Clinton 2009. aasta detsembris Senati välissuhete komisjonile;
47. samuti taunib asjaolu, et kuna USA ja NATO sõjaline logistika järgivad sarnaseid põhimõtteid, ei pruugi ka ELi rahalise toetuse jälgitavus olla kõikidel juhtudel tagatud;
48. väljendab täielikku rahulolu uute suunistega, mille NATO sõjaline juhtkond Afganistanis andis välja 2010. aasta septembris ja mis käsitlevad lepingute sõlmimist (praegu on nende hinnanguline maht umbes 14 miljardit USA dollarit aastas), et vähendada korruptsiooni ning otse mässulistele ja Talibanile minevaid rahalisi vahendeid; loodab, et see suunamuutus lepingute sõlmimise poliitikas leiab kiiret rakendust;
49. väljendab sellega seoses heameelt president Karzai hiljutise otsuse üle, milles kehtestati kõikidele kohalikele ja välismaistele eraturvafirmadele neljakuuline tähtaeg tegutsemise lõpetamiseks;

Rahuprotsess

50. toonitab, et hea valitsemistava, õigusriigi põhimõtted ja inimõigused on stabiilse ja jõuka Afganistani alused; toonitab seepärast, et usaldusväärne õigusprotsess on rahuprotsessi alustahk ning sellega seoses peaksid inimõiguste austamine ja laialdase karistamatuse ärahoidmine olema rahuprotsessi kõikide etappide kohustuslikud aspektid; kutsub sellega seoses Afganistani valitsust üles rakendama kohtureformi strateegiat võimalikult kiiresti;
51. usub, et Afganistani praeguses olukorras on suuresti süüdi koalitsioonivägede esialgsed, uuele mässuliste vastasele strateegiale eelnenud valearvestused, mille kohaselt prognoositi kiire sõjalise võidu saavutamist Talibanile ja kerge üleminekut stabiilseks riigiks, mida juhib Lääne tugeval toetusel seaduslik valitsus;
52. usub seetõttu, et Talibanile kohalolekut alahinnati, samas hinnati üle Karzai valitsuse võimet valitseda ning sellest tulenevalt ei pööratud piisavalt tähelepanu riigi ülesehitamisele ja arendamisele;

Neljapäev, 16. detsember 2010

53. kardab, et nende vigade tõttu on üle poolel Afganistani territooriumist toimunud Talibani uus tõus, mis on süvendanud julgeolekuolukorra ja inimõiguste, eriti naiste inimõiguste olukorra halvenemist kogu piirkonnas;
54. juhib tähelepanu asjaolule, et eelneva sõjalise raskuspunktiga ei saavutatud soovitud tulemusi, ja toetab seepärast jõuliselt rohkem tsiviilelanikkonnale keskenduvat lähenemisviisi;
55. tõdeb, et ainus võimalik lahendus on poliitiline lahendus ning et see peaks hõlmama läbirääkimisi – mis peaksid toimuma koos relvarahu kehtestamisega – Talibani, muude võitlevate rühmituste ja muude riigis tegutsevate poliitiliste jõududega, kes on valmis osalema rahvusliku ühtsuse valitsuses, mis suudab lõpetada maad juba peaaegu kolmkümmend aastat laastanud kodusõjale ning tagab õigusriigi ja põhiliste inimõiguste austamise; on veendunud, et poliitilise lahenduse saavutamiseks tuleb uuele mässuvastasele strateegiale anda õnnestumiseks aega vastavalt president Obama poolt väljakuulutatud ajakavale;
56. usub kindlalt, et ELi kolm põhilist rahuprotsessi ja Talibani rühmituste kaasamise eeldust peavad olema kõikide läbirääkimiste osapoolte kohustus tõrjuda Al Qaeda ja temapoolne rahvusvahelisele terrorismile õhutamise ning kõik teised terrorismirühmitused riigist välja; meetmete võtmine moonikasvatamise likvideerimiseks; ja tegevuspõhimõtete kehtestamine põhiliste inimõiguste ja Afganistani põhiseaduse järgimiseks;
57. usub samuti, et kõik muud küsimused tuleks jätta Afganistani elanike oma tahte ja suutlikkuse hooleks;
58. tõdeb, et Taliban ei ole üksainus ühtne üksus ja et sinna kuulub vähemalt 33 tippjuhti, 820 kesk- ja alama astma juhti ning 25 000–35 000 jalaväelast, kes paiknevad 220 kogukonnas ning kellest osa võitleb ideoloogilistel ja osa rahalistel põhjustel; on seepärast arvamisel, et nüüdsest alates tuleks julgustada kohalikul tasandil toimuvaid läbirääkimisi demokraatlikult valitud kohaliku valitsuse ja nende relvastatud vastupanu liikmete seas, kes ütlevad lahti vägivallast, ei ole seotud rahvusvaheliste terrorismiorganisatsioonidega, austavad põhiseadust ning soovivad ühineda rahumeelse Afganistani ülesehitusalaste jõupingutustega, vastavalt 20. juuli 2010. aasta Kabuli ühisavalduse lõigetele 13 ja 14;
59. väljendab rahulolu Afganistani valitsuse rahu- ja taasintegreerimisprogrammiga, mis on avatud kõikidele Afganistani relvastatud opositsiooni liikmetele ja nende kogukondadele eespool nimetatud Kabuli ühisavalduse lõigete 13 ja 14 alusel;
60. juhib tähelepanu sellele, et desarmeerimise ja taasintegreerimise strateegias tuleb hoolikalt arvesse võtta probleemi, mis tuleneb endiste võitlejate ja pagulaste naasmisest koduküladesse;
61. toonitab, kui oluline on suurendada Afganistani valitsuse ja administratsiooni usaldusväärsust, vastutust ja pädevust, et parandada selle mainet riigi kodanike seas;
62. rõhutab Pakistani keskset rolli, kuna Talibanil puudub motivatsioon asuda tõsisesse läbirääkimistesse seni, kuni Pakistani piir jääb neile avatuks; soovib protsessi ulatuslikumat rahvusvahelist koordineerimist ja kaasatust, sealhulgas teiste naaberriikide ja juhtivate piirkondlike osalistega (eelkõige Iraan, Türgi, Hiina, India ja Vene Föderatsioon);
63. kutsub komisjoni üles hindama hiljuti Pakistanis toimunud katastroofiliste üleujutuste strateegilist ja poliitilist mõju Afganistanile ja kogu piirkonnale ning astuma kõik vajalikud sammud riigi mõjutatud elanikkonna ja nende Afganistani põgenike aitamiseks, kelle laagreid üleujutus tabas;
64. rõhutab, kui oluline on hea veemajandus Afganistanis ja selle ümbruskonnas, ning toonitab, millist kasu toob piirkondlik ja piiriülene koostöö kõnealuses valdkonnas, muu hulgas usalduse suurendamise osas naabrite vahel Edela-Aasias;

Neljapäev, 16. detsember 2010

65. märgib ära Pakistani julgeolekuteenistuse (ISI) osalemise, mille eesmärk on tagada, et Pakistan saaks rahust saadavast kasust oma osa, mis teda rahuldab;

66. rõhutab siiski, et rahu kinnistumiseks Afganistanis peaksid peamised piirkondlikud jõud, sealhulgas India, Pakistan, Iraan ja Kesk-Aasia riigid, Venemaa, Hiina ja Türgi sõlmima omavahel poliitilisi kokkuleppeid ning vastu võtma ühise seisukoha, et nad ei sekku Afganistani asjadesse ja toetavad sõltumatut Afganistani; nõuab Afganistani ja Pakistani vaheliste suhete normaliseerumist, eelkõige kahe riigi vahelise rahvusvahelise piiri küsimuse lõpliku lahendamise kaudu;

67. kutsub ELi üles toetama jätkuvalt rahu- ja lepitusprotsessi Afganistanis ning Afganistani jõupingutusi taasintegreerida neid, kes on valmis vägivaldast loobuma, mis annab Karzai valitsusele piisavalt paindlikkust dialoogipartnerite valikul, kuid nõuab kindlalt, et rahuprotsessi üldise õigusliku ja poliitilise raamistiku moodustaksid Afganistani põhiseadus ja põhiliste inimõiguste austamine;

68. tunneb heameelt riiklike eelisprogrammide üle, mille Afganistani valitsus töötas välja kooskõlas Afganistani riikliku arengustrateegiaga ja mida toetati Kabuli konverentsi raames, ning nõuab nende täielikku ja tulemuslikku rakendamist;

69. rõhutab, kui ülimalt vajalik on, et EL võtaks endale Afganistani ülesehitamises ja arengus veel palju aktiivsema rolli, kuna kestvate rahu ei ole võimalik saavutada ilma vaesuse vähenemise ja jätkusuutliku arenguta nii Afganistanis endas kui ka selles piirkonnas tervikuna; tunnistab, et julgeolekuta ei ole arengut, kuna arenguta ei ole julgeolekut;

70. kutsub ELi ja tema liikmesriike tungivalt üles tegema koostööd USAga, et panna rohkem rahvusvahelist abi liikuma kohalike ametiasutuste ja Kabuli valitsuse kaudu, ning tagama, et mehitamata lennukid, erivägesid ja kohalikke relvarühmitusi kasutatakse Talibani liidrite vastu vastavalt kindral Petraeuse korraldustele süütute tsiviiliskute elude kaotuse nulltolerantsi kohta;

71. avaldab austust kõikide liitlasvägede mees- ja naissõjaväelastele, kes on kaotanud oma elu vabadust kaitstes, ning avaldab kaastunnet nende perekondadele, samuti kõigi süütute Afganistani ohvrite perekondadele;

72. rõhutab, et mõne ELi liikmesriigi ja nende liitlaste sõjaline kohalolek Afganistanis on osa NATO/ISAFi operatsioonist ja selle eesmärk on võidelda rahvusvahelise terrorismi, uimastite tootmise ja nendega kauplemise vastu;

73. rõhutab, et nimetatud sõjaline kohalolek võib aidata luua julgeolekutingimused, mis võimaldaksid ellu viia Afganistani valitsuse hiljutised plaanid hakata kasutama riigi tohtu potentsiaaliga mäe- ja maavarade tööstust, tagades seega Afganistani valitsusele äärmiselt vajalikud riigieelarve omavahendid;

74. rõhutab, et Afganistani territooriumil asuvad mäe- ja maavarad, mida võib olla palju, kuuluvad Afganistani elanikkonnale ja nende varade nn kaitsmist ei saa mingil juhul kasutada kui vabandust võõrvägede pidevaks kohalolekuks Afganistani pinnal;

Politsei ja õigusriik

75. märgib, et Afganistanis ei saa olla stabiilsust ega rahu, kui riik ise ei taga omal vastutusel riigi kodanike turvalisust;

76. tunneb heameelt president Karzai eesmärgi üle, et 2014. aasta lõpuks peaksid kõikides provintsidest juhtima ja teostama sõjalisi operatsioone üksnes Afganistani riiklikud julgeolekujõud, samuti Afganistani valitsuse võetud kohustuse üle saavutada järk-järgult täielik mõjuvõim oma enda julgeoleku üle;

Neljapäev, 16. detsember 2010

77. rõhutab, et Afganistan tuleb varustada tõhusa politseiteenistuse ja autonoomse armeega, mis suudaksid tagada julgeoleku, et võimaldada hilisemat võõrvägede väljaviimist riigist;
78. peab väärtuslikuks kindral Petraeusi ideed, et kohalike demokraatlikult valitud omavalitsuste käsutusse antaks kohalik sandarmeeria, kelle ülesandeks oleks avaliku korra säilitamine ja kohaliku elanikkonna kaitsmine;
79. tunnistas siiski, et autonoomsed julgeolekujõud on pigem pikaajaline eesmärk ja juhib seetõttu tähelepanu eelkõige vajadusele politseikoolituse korraldamiseks kooskõlastatult ja komplekssemalt ning eraldi sõjaväelaste koolitamisest, ja juhib tähelepanu politseikoolitusse investeeritud vahenditele, mis on andnud kesiseid tulemusi; kutsub kõiki asjaosalisi üles kooskõlastama tihedalt oma tegevust, et vältida tarbetut dubleerimist ning täita üksteist vastastikku täiendavaid ülesandeid strateegilisel ja operatiivtasandil;
80. rõhutab, et vajalik on ulatuslik siseministeeriumi reform, kuna ilma selleta võivad nurjuda politsei reformimise ja uuel kujul ülesehitamise püüded, ning rõhutab sellega seoses Afganistani siseministeeriumi ning piirkondade ja provintside tasandil teostatava kontrolli, toetuse, nõustamise ja koolituse tähtsust, mis on samuti seatud ELi politseimissiooni (EUPOL) eesmärgiks;
81. usub, et EUPOLi volituste vaieldamatu hägusus ja senised tagasihoidlikud saavutused takistavad tal saavutamast teenitud õiguspärasust; peab kahetsusväärseks asjaolu, et kolm aastat pärast käivitamist ei ole EUPOL ikka saavutanud kolmveerandit oma lubatud isikkoosseisust; ja kordab oma üleskutset nõukogule ja ELi liikmesriikidele täita täies ulatuses kõnealuse missiooni suhtes võetud kohustused;
82. tunneb heameelt korruptsioonivastase prokuratuuri loomise üle missiooni EUPOL Afghanistan raames eesmärgiga uurida juhtumeid, mis on seotud kõrgete riigiametnike ja muude ametnikega, keda kahtlustatakse korruptsioonis;
83. on mures, sest ISAFi andmetel on Afganistani riigi politsei 94 000 mehest ligikaudu 90 % kirjaoskamatud, 20 % tarbib uimasteid, 30 % läheb pärast aastast teenistust kaduma, rääkimata igal aastal teenistuses hukkunud umbes tuhandest mehest;
84. usub, et koolituse üldise ebatõhususe peamised põhjused seisnevad selles, et mitmesuguseid politseikoolitusmissioone koordineeritakse puudulikult ning koolitustöö tegemine usaldatakse eraõiguslikele julgeoleku- ja sõjaliste teenuste osutajatele;
85. märgib, et ELi ja tema liikmesriikide püüet luua professionaalne Afganistani politseiteenistus ohustab selliste tavade levimus nagu näiteks mõnede suurte USA turvafirmade poolt kasutatav kiirkorras tööle võtmine (puudulik julgeolekukontroll uute töötajate üle, kuuenädalane koolitus ilma õpikuteta, sest enamik koolitatavatest ei oska lugeda, minimaalne praktika, pärast mida antakse uutele töötajatele ametimärk, vorm ja relv ning saadetakse nad välja patrullima); toonitab vajadust sidusama ja jätkusuutlikuma politseikoolituse järele, mis võimaldab Afganistani eri politseiteenistustel koos töötada; rõhutab, et politsei koolituse missioonide raames ei tohiks keskenduda üksnes tehnilistele aspektidele, vaid tuleb tagada uute töötajate kirjaoskus ning siseriikliku ja rahvusvahelise õiguse alased põhiteadmised;
86. on häiritud sellest, et selliste erafirmade suhtes rakendatav finantskontroll on ebapiisav ning tsiteerib 2006. aasta USA kaitse- ja välisministeeriumi ühist aruannet, mille järeldused kehtivad ka täna: nimelt ei ole Afganistani politseiteenistus suuteline tegema kõige tavalisemat õiguskaitsealast tööd ning neil puudub tõhus praktikaprogramm; tunnustab peastaabi poolt ja mässuvastase poliitika raames tehtud jõupingutusi Afganistanis karistamatult tegutsevate välismaiste relvarühmituste üle teatava kontrolli saavutamiseks;
87. soovib, et politseikoolituse korraldamine eraõiguslike töötajate poolt tuleks võimalikult kiiresti lõpetada;

Neljapäev, 16. detsember 2010

88. nõuab politseikoolituse suutlikkuse suurendamiseks olulisel määral ning koolitusprogrammide tulemuslikkuse täiendavaks parandamiseks eri osaliste vahelise parema koostöö ja kooskõlastamise alusel; teeb ettepaneku, et EUPOL ja NATO/ISAF käivitaksid ulatusliku politseikoolituse programmi, millesse kaasataks siseriiklikud politseiüksused, nagu on Afganistani valitsusega kokku lepitud, vältides sellega ülesannete kattumist, raiskamist ja killustamist;

89. nõuab tungivalt, et välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning ELi liikmesriigid tõhustaksid politseikoolitust Afganistanis ning suurendaksid olulisel määral politseikoolitajate arvu kohapeal, et Londoni konverentsi eesmärk, mille kohaselt peaks 2011. aasta lõpuks olema väljaõppe saanud Afganistani politsei-ametnike arv 134 000, muutuks realistlikuks stsenaariumiks; nõuab tungivalt, et välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja muudaks missiooni EUPOL Afghanistan, andes ka volitused koolituse pakkumiseks madalal ametiastmel olevale personalile kõigis provintsid, suurendades algõppele ettenähtud nädalate arvu ning tagades, et patrulle ja muud politseitööd tehakse kohapeal ühiselt; nõuab tungivalt, et ELi liikmesriigid mitte üksnes ei liidaks oma kahepoolseid politsei koolituse missioone EUPOLiga, vaid hoiduksid ka piirangukehtestamisest missioonile EUPOL lähetatavale siseriiklikule politseile;

90. soovib tõsta Afganistani politsei palku, vaadata läbi uute töötajate töölevõtmise protsess ning eelistada kirjaoskuse põhinõuetele vastavaid kandidaate, kes ei tarvita uimasteid ning kes on selle töö jaoks psühholoogiliselt ja füüsiliselt sobivamad kui praegused töötajad;

91. rõhutab, et politseikoolitus ei saa olla tõhus ilma nõuetekohaselt toimiva kohtusüsteemita, ning kutsub seetõttu rahvusvahelist üldsust üles andma suuremat rahalist ja tehnilist toetust kohtusüsteemi tugevdamiseks, sealhulgas kõigi astmete kohtunike palkade suurendamise abil; nõuab lisaks, et nõukogu seaks ÜROga kooskõlastades sisse erimissiooni Afganistani kohtunike ning justiitsministeeriumis ja karistussüsteemis töötavate riigiametnike koolitamiseks;

92. tunneb heameelt selle üle, et Afganistani valitsus andis Kabuli konverentsil lubaduse parandada rahvusvaheliste partnerite abiga õiguskaitse kättesaadavust kogu riigis konkreetsete meetmete rakendamise abil järgmise kaheteistkümne kuu jooksul, sealhulgas õigusasutuste suutlikkust ühtlasi tervikliku inimressurside strateegia väljatöötamise ja rakendamise abil;

Narkootilised ained

93. osutab sellele, et Afganistanist on pärit 90 % ebaseaduslikust oopiumist maailmas, kuid kui koalitsiooniväed 2001. aastal Kabulisse sisenesid, ei kasvatatud Afganistanis enam oopiumimoone, sest ÜROl on õnnestunud moonikasvatus keelustada;

94. on arvamusel, et sellisel suurel ja hästvarustatud sõjalisel jõul oleks pidanud olema hiljem kerge oopiumivaba olukorda säilitada kohalike põllumajanduse arendamise projektide kaudu, mida selle väed oleksid Talibani ja kohalike sõjapealike eest kaitsnud;

95. märgib siiski, et oopiumi tootmine on endiselt keskse tähtsusega sotsiaalne, majanduslik ja julgeolekualane probleem, ning kutsub ELi üles pidama seda oma Afganistani käsitlevas poliitikas strateegiliseks prioriteediks;

96. tuletab meelde, et Afganistanist pärineb rohkem kui 90 % Euroopas saadaolevast heroiinist ning see põhjustab Euroopa riikides rahvatervise valdkonnas miljarditesse dollaritesse ulatavaid kulusid; rõhutab, et Afganistani narkomajandusest tekkivaid probleeme tuleb lahendada nii riiklikul kui ka rahvusvahelisel tasandil, tegeledes narkootikumide tarneahela kõikide lülidega, alustades põllumajandustootjate abistamisega tarnete vähendamiseks, narkomaania ennetamise ja raviga nõudluse vähendamiseks ning seaduste jõustamisega vahendajate suhtes; teeb eelkõige ettepaneku investeerida ulatuslikult põllumajanduse ja maaelu arengu tervikliku poliitika väljatöötamisse, et pakkuda oopiumitootjatele usaldusväärset ja jätkusuutlikku alternatiivi; nõuab samuti kindlalt keskkonnaaspektide integreerimist põllumajanduse ja maaelu arengu strateegiasse, kuna näiteks veevarude puudulikkust haldamisest või loodusliku metsa hävitamisest põhjustatud keskkonna seisundi halvenemine on põllumajanduse arengu üks peamisi takistusi;

97. märgib, et kuna oopiumi kasvatajatele ja sellega kaubitsejatele anti karistamatus, jõudis oopiumikasvatus kahe aastaga tagasi 2001. aasta eelsele tasemele, kusjuures väike arv sõjapealikke juhtis hülgaslikku kartelli tegevust;

Neljapäev, 16. detsember 2010

98. on sügavalt mures UNODCi hiljutises aruandes osutatud uimastisõltlaste arvu järsu suurenemise pärast Afganistani elanike seas; nõuab sihipäraste meetmete rakendamist uimastisõltlaste arvu vähendamiseks ja uimastisõltlastele meditsiiniabi andmist; rõhutab sellega seoses vajadust rahastada rehabilitatsioonikeskuste rajamise programme Afganistanis, eriti riigi nendes piirkondades, kus raviteenused ei ole kättesaadavad;

99. juhib tähelepanu asjaolule, et vaatamata varasemale ületootmisest tingitud hindade langusele, ulatus 2009. aastal uimastikaubanduse kogukäive 3,4 miljardi USA dollarini, oopiumi ekspordi brutoväärtus oli võrdne 26 % Afganistani sisemajanduse koguproduktist ning arvatakse, et ligikaudu 3,4 miljonit afgaani (12 % elanikkonnast) olid seotud ebaseadusliku uimastitööstusega;

100. juhib siiski tähelepanu ENODC hiljutisele aruandele, mille andmetel iga-aastase uimastikaubanduse kasumist saab Taliban ainult 4 %, kohalikud talunikud 21 % ning ülejäänud 75 % saavad endale valitsusametnikud, politsei, kohalikud ja piirkondlikud vahendajad ning uimastitega kaubitsejad; märgib, et lühidalt öeldes saavad NATO Afganistani liitlased endale suurema osa uimastikaubanduse kasumist;

101. märgib, et 2001.–2009. aastal kulutasid USA ja rahvusvaheline üldsus uimastivastastele meetmetele 1,61 miljardit USA dollarit, ilma et see oleks uimastitootmisele ja -kaubitsemisele olulist mõju avaldanud ning tuletab meelde, kuidas USA eriesindaja Afganistanis ja Pakistanis Richard Holbrooke kirjeldas USA uimastivastaseid meetmeid kui „kõige pillavamat ja ebatõhusamat programmi nii valitsuse- kui ka valitsuseväliste programmide seas, millega ma olen kokku puutunud”;

102. juhib tähelepanu sellele, et kui Afganistani majanduse sõltuvust uimastitest ei suudeta päriselt lõpetada ega suudeta leida muud elujõulist majanduskasvu mudelit, jäävad selles piirkonnas julgeoleku ja stabiilsuse taastamise eesmärgid saavutamata;

103. rõhutab, et väga olulised on püüded oopiumikasvatuse järkjärguliseks lõpetamiseks Afganistanis – kuigi need on siiani olnud väheedukad – ja nõuab alternatiivsete, majanduslikult kasulike elatusvahendite loomist 3,4 miljonile Afganistani elanikule, kes elatuvad oopiumist, ja teiste Afganistani maaelanike olukorra parandamist;

104. märgib, et Pakistan, Laos ja Taimaa teevad edukaid jõupingutusi oopiumikasvatuse järkjärguliseks lõpetamiseks ja selle asendamiseks alternatiivsete põllukultuuride kasvatamisega; võtab samuti teadmiseks, et Afganistanis on esile kerkinud uued ja paljulubavad põllukultuurid, nagu näiteks safran, millest võib saada palju rohkem tulu kui oopiumimoonide kasvatuses;

105. märgib, et Afganistani jaoks saaks kavandada samasuguse oopiumimoonide kasvatuses järk-järgulise lõpetamise protsessi 100 miljoni euro eest aastas, kui viie aasta jooksul eraldada selleks sihtotstarbeliselt 10 % ELi poolt igal aastal Afganistanile saadetavast abist;

106. märgib, et hiljuti allkirjastatud Afganistani-Pakistani kaubandus- ja transiidileping annab tulevikuväljavaate granaatõunte kasvatajatele, arvestades, et granaatõunad on piirkonna kõige tuntumad legaalsed kultuurid ja välisriikide arenguabitöötajad on neid korduvalt nimetanud otsustava tähtsusega vahendiks väärivate alternatiivsete elatusvahendite loomiseks oopiumimoonide kasvatajatele Afganistani lõunaosas;

107. avaldab kiitust UNODCile aktiivse tegevuse eest Afganistani valitsuse toetamisel ebaseaduslike uimastite vastases võitluses ning nõuab, et tugevdataks UNODCd ja selle programme Afganistanis;

108. kutsub üles koostama ebaseadusliku oopiumikultuuride hävitamiseks riiklikku viie aasta plaani, määrama kindlaks tähtjad ja sihttasemed, mille rakendamise eest vastutaks selleks loodud amet, millel on oma eelarve ja personal;

109. rõhutab, et eelnimetatud plaani edendamiseks peaksid koostööd tegema EL ja Venemaa Föderatsioon, kuna viimane neist on afgaani heroïini üks suurimatest ohvritest ning ELi järel maailmas järjekorralt teine opioidide turg;

110. kutsub Afganistani valitsust ja parlamenti üles jõustama eriõigusaktid selliste tõrjemeetodite keelustamiseks, mis võivad sisaldada mittemanuaalsete ja mittemehhaaniliste vahendite kasutamist;

Neljapäev, 16. detsember 2010

111. kutsub nõukogu ja komisjoni üles inkorporeerima käesoleva esildatud strateegia täies ulatuses oma olemasolevatesse strateegiatesse ning nõuab tungivalt, et ELi liikmesriigid võtaksid ettepanekut täies ulatuses arvesse oma riiklikes kavades;

112. nõuab tungivalt, et nõukogu ja komisjon võtaksid täies ulatuses arvesse kõiki käesolevas raportis sisalduvate ettepanekute mõjusid eelarvele;

*

* *

113. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile, ÜRO peasekretärile, NATO peasekretärile ja liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Afganistani Islamivabariigi valitsusele ja parlamendile.

Alalise kriisimehhanismi loomine euroala finantsstabiilsuse tagamiseks

P7_TA(2010)0491

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon alalise kriisimehhanismi loomise kohta euroala finantsstabiilsuse tagamiseks

(2012/C 169 E/12)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 121, 122, 126, 136 ja 148;
- võttes arvesse 7. juuli 2010. aasta resolutsiooni soovitustega komisjonile piiriüleseks kriisijuhtimiseks pangandussektoris ⁽¹⁾ (edaspidi: Ferreira raport);
- võttes arvesse 7. juuli 2010. aasta resolutsiooni Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi ja Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ning kavandatava tegevuse kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse 24. juunil 2010. aastal komisjonile esitatud küsimust Euroopa finantsstabiilsuse tagamise vahendi ja Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ning kavandatava tegevuse kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 6. juuli 2010. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 479/2009 seoses statistikaandmete kvaliteediga ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse raames ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 22. septembri 2010. aasta seisukohta ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse Euroopa Pangandusjärelevalve Asutus ⁽⁵⁾ (edaspidi: Garcia-Margallo raport);
- võttes arvesse 20. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni liidu majanduse juhtimise ja stabiilsuse raamtin-
gimuste parandamise kohta eelkõige euroalal ⁽⁶⁾ (edaspidi Feio raport);

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0276.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0277.

⁽³⁾ Suuliselt vastatav küsimus 0095/2010.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0253.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0377.

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse 20. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi kohta: soovitud vajalike meetmete ja algatuste kohta (vahearuanne)⁽¹⁾ (edaspidi Berèsi raport);
 - võttes arvesse euroala riigipeade ja valitsusjuhtide 25. märtsi 2010. aasta avaldust;
 - võttes arvesse majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 9.–10. mai 2010. aasta erakorralise kohtumise järeldusi;
 - võttes arvesse nõukogu 11. mai 2010. aasta määrust (EL) nr 407/2010, millega luuakse Euroopa finantsstabiilsusmehhanism⁽²⁾;
 - võttes arvesse komisjoni 12. mai 2010. aasta teatist majanduspoliitika koordineerimise edendamise kohta (KOM(2010)0250);
 - võttes arvesse Euroopa Keskpanga (EKP) 10. juuni 2010. aasta dokumenti „Euroala majandusjuhtimise tõhustamine“;
 - võttes arvesse komisjoni 30. juuni 2010. aasta teatist „Majanduspoliitika parem koordineerimine aitab suurendada stabiilsust, elavdada majanduskasvu ja luua enam töökohti – ELi majandusjuhtimise tõhustamise hoovad“ (KOM(2010)0367);
 - võttes arvesse kuut 29. septembri 2010. aasta komisjoni õigusakti ettepanekut ELi majanduse juhtimise kohta (edaspidi: majanduse juhtimise alaste õigusaktide pakett - KOM(2010)0522, KOM(2010)0523, KOM(2010)0524, KOM(2010)0525, KOM(2010)0526 ja KOM(2010)0527);
 - võttes arvesse Euroopa Keskpanga 14. oktoobri 2010. aasta otsust 2010/624/EL Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi alusel tehtavate liidu laenusamade ja laenuandmise toimingute haldamise kohta⁽³⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogule esitatud majanduse juhtimise rakkerühma 21. oktoobri 2010. aasta raportit „Majanduse juhtimise tugevdamine ELis“;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 28.–29. oktoobri 2010. aasta järeldusi;
 - võttes arvesse eurorühma 28. novembri 2010. aasta avaldust;
 - võttes arvesse komisjonile esitatud küsimust B7-0199/2010 alalise kriisimehhanismi loomise kohta euroala finantsstabiilsuse tagamiseks;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, euroala võlakriisile on vaja kõikehõlmavat ja terviklikku lahendust, sest osalised lahendused ei ole seni edu toonud;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0376.

⁽²⁾ ELT L 118, 12.5.2010, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 275, 20.10.2010, lk 10.

Neljapäev, 16. detsember 2010

- B. arvestades, et 9.-10. mail 2010. aastal toimunud majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu erakorralisel kohtumisel leppisid nõukogu ja liikmesriigid kokku 750 miljardi EUR suuruses finantsstabiilsuse tagamise ajutises mehhanismis, mis hõlmab 60 miljardi EUR suuruse kogumahuga kiiret tegutsemist võimaldavat stabilisatsioonifondi (Euroopa finantsstabiilsusmehhanism), kuni 440 miljardi EUR suuruse mahuga Euroopa finantsstabiilsusvahendit ja kuni 250 miljardi EUR ulatuses IMFi rahalisi vahendeid;
- C. arvestades, et Euroopa finantsstabiilsusmehhanism põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 122 lõikel 2 ning liikmesriikide valitsuste vahelisel kokkuleppel; arvestades, et selle mehhanismi kasutuselevõtmist reguleerivad ELi ja IMFi ühise toetuse tõttu karmid ning IMFi tingimuste taolised tingimused, mida on kohandatud vastavalt nende riikide sotsiaalsetele ja majanduslikele eripäradele, kus seda mehhanismi rakendatakse, ja arengukavadele;
- D. arvestades, et Euroopa finantsstabiilsusvahend loodi eriotstarbelise rahastamisvahendina, mis on tagatud vahendis osalevate liikmesriikide proportsionaalsete ja koordineeritud maksetega vastavalt riikide osale EKP sissemakstud kapitalis ja põhiseaduslikele nõuetele, kusjuures vahendi kehtivusaeg on kolm aastat;
- E. arvestades, et komisjon märkis 12. mail 2010. aasta teatistes, et kriis näitas, et lisaks tõhustatud stabiilsuse ja kasvu pakti ning eelarvealaseid põhimõtteid ja konkurentsivõimet kahjustava arengu vältimiseks mõeldud uue makromajanduse järelevalvemehhanismi rakendamisele on vaja tõhusat kriisihjeraamistikku;
- F. arvestades, et EKP esitas oma 10. juuni 2010. aasta dokumendis ka ettepanekud võlakriisi juhtimise raamistikku kohta, mis hõlmab rahaliste toetuse andmist nendele euroala liikmesriikidele, kus juurdepääs erasektori laenudele on halvenenud;
- G. arvestades, et riigipead ja valitsusjuhid leppisid 28.-29. oktoobri 2010. aasta Euroopa Ülemkogul kokku, et liikmesriigid peavad kogu euroala finantsstabiilsuse tagamiseks looma mehhanismi (Euroopa stabiilsusmehhanism);
- H. arvestades, et Euroopa stabiilsusmehhanism peaks täiendama uut tõhustatud majanduse juhtimise raamistikku, mille eesmärk on tagada tõhus ja range majanduse järelevalve ning koordineerimine, milles keskmes on ennetus ning millega vähendatakse oluliselt tulevaste kriiside tõenäosust;
- I. arvestades, et Euroopa Parlament on veendunud, et euro stabiilsuse tagamiseks on vaja luua alaline kriisimehhanism, ning et Euroopa Parlament nõudis Feio raportis Euroopa Valuutafondi loomist;
- J. arvestades, et Euroopa Parlament osutas Ferreira ja Garcia-Margallo raportites vajadusele luua kriisilahendusmehhanism pangandussektoris, mis täiendaks uute asutuste (Euroopa järelevalveasutused) järelevalvepädevust eesmärgiga tagada liidu finantsüsteemi järelevalve;
- K. arvestades, et eurorühma president tegi eurorühma 6. detsembri 2010. aasta koosolekul ettepaneku võtta rahalistesse raskustesse sattunud riikide toetamiseks kasutusele üleeuroopalised võlakirjad, kuid seda küsimust ei arutatud, sest mõned riigid olid selle vastu;
- L. arvestades, et pärast seda, kui komisjon esitas Euroopa Parlamendile ja nõukogule 29. septembril 2010. aastal majanduse juhtimist puudutavate õigusaktide ettepanekud, on turgudel olnud mitu kriisi, sh Iirimaa võlakriisi, mida Euroopa Parlament ja nõukogu peavad arvesse võtma;
- M. arvestades, et praegune majanduspoliitika koordineerimise protsess tuleb peavoolustada ning kattuvad kohad tuleb kõrvaldada, et ELi strateegia oleks turu korraldajatele ja kodanikele arusaadav, ka tuleb võtta kasutusele terviklikumad käsitlused ning teha otsustusprotsessis muudatusi;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- N. arvestades, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu vastutab finantsüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve eest, et aidata hoida ära ELi finantsstabiilsust ohustavaid süsteemseid riske ja vältida perioodilisi ulatuslikke finantsprobleeme, aidata kaasa siseturu tõrgeteta toimimisele ja tagada sel moel finantssektori pidev panus majanduskasvu,
1. kutsub Euroopa Ülemkogu üles täpsustama võimalikult kiiresti, milliseid muudatusi on vaja aluslepingus teha alalise Euroopa stabiilsusmehhanismi loomiseks;
 2. rõhutab, et ratsionaalsetel, praktilistel ja demokraatlikel kaalutlustel ei saa majanduse juhtimist puudutavate õigusaktide paketi arutamist lahutada Euroopa Ülemkogu otsusest luua alaline mehhanism;
 3. soovib kaaseadusandjana rõhutada, kui oluline on luua usaldusväärne, tugev, vastupidav ja tehniliselt ajakohane alaline kriisimehhanism, mis tuleks vastu võtta seadusandliku tavamenetluse korras ning ühendusemeetodi alusel, et ühelt poolt suurendada Euroopa Parlamendi kaasatust ja parandada demokraatlikku vastutust ning teiselt poolt toetuda komisjoni ekspertteadmistele, sõltumatusele ja erapooletusele; nõuab sellega seoses tungivalt, et Euroopa Ülemkogu esitaks selleks Euroopa Liidu toimimise lepingu läbivaatamise raames asjakohase õigusliku aluse;
 4. märgib, et Euroopa stabiilsusmehhanism/Euroopa Valuutafond peavad igal juhul põhinema solidaarsusel, olema allutatud tingimusi sätestavatele rangetele eeskirjadele ning rahastamine peaks muu hulgas tulema uuenduslikest rahastamisvahenditest ja/või liikmesriikide suhtes ülemäärase eelarvepuudujäägi, ülemäärase võlakooormuse või ülemäärase tasakaalustamatuse tagajärjel kohaldatavatest trahvidest, kui vastav säte sisaldub praegu arutlusele olevates majanduse juhtimise alastes õigusaktides, ja trahvid tuleb esitada nimetatud sättega nõutaval kujul;
 5. kutsub komisjoni üles esitama Euroopa poolaastat käsitleval arutelul arutamiseks ning mõttetute ja lõputute arutelude vältimiseks teatise, mis hõlmaks nii majanduspoliitika üldsuuniseid (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 121 lõige 2) kui ka tööhõivepoliitika suuniseid (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 148 lõige 2); nõuab tungivalt, et komisjon tagaks, et Euroopa Parlament oleks arutelu igasse etappi senisest rohkem kaasatud, sest see suurendab demokraatlikku vastutust ja suurendab Euroopa Parlamendi nähtavust;
 6. on seisukohal, et liikmesriikidele Euroopa poolaasta raames antud konkreetsetel soovitel põhinevat poliitikat tuleks arvesse võtta eelkõige praegu Euroopa Parlamendis ja nõukogus arutlusele olevate majanduse juhtimist puudutavate õigusaktide ettepanekute rakendamisel;
 7. märgib, et Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu peaks süsteemsete riskide kindlakstegemisel ning Euroopa stabiilsusmehhanismi nõuetekohase toimimise tagamisel, eelkõige asjaomase riigi maksevõimelisuse hindamisel tegema tihedat koostööd komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendiga;
 8. kutsub komisjoni üles esitama pärast EKPga konsulteerimist teatise, mis sisaldab Euroopa stabiilsusmehhanismi põhjalikku kirjeldust, milles selgitatakse investorite, hoiustajate, turuosaliste positsiooni ning sätestatakse selgesõnaliselt, et Euroopa stabiilsusmehhanism järgib erasektori kaasamisel turuprobleemide lahendamisse täielikult IMFi poliitikat ja tavasid;
 9. märgib, et alalist kriisimehhanismi tuleks rakendada võimalikult kiiresti, sest see tagab turgude stabiilsuse ning suurendab kindlust võlakirjade suhtes, mis on emiteeritud enne alalise kriisimehhanismi loomist;
 10. tunnistab, et kuigi töötava kriisimehhanismi loomine on kõigi liikmesriikide huvides, ei ole kõik liikmesriigid sellise mehhanismi loomise hetkel euroala liikmed või liikmekandidaadid, ning märgib et selliste riikide, eelkõige euroala suunas liikuvate ning eurodes riigivõlga omavate riikide olukorda tuleb selgitada; tuleb meelde, et riigid, kes ei ole euroala liikmed, saavad kasu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 143 kohasest maksebilansi tasakaalustamise vahendist;
 11. märgib sellega seoses, et euroalasse mittekuuluvad liikmesriigid peaksid olema sellise mehhanismi loomisesse kaasatud ning liikmesriikidele, kes soovivad mehhanismis osaleda, peaks selle võimaluse andma;

Neljapäev, 16. detsember 2010

12. kutsub Euroopa Ülemkogu üles andma komisjonile vajaliku poliitilise signaali, et komisjon uuriks eurovõlakirjade süsteemi võimalikkust tulevikus, täpsustamaks tingimused, mille puhul selline süsteem oleks kasulik kõigile osalevatele liikmesriikidele ning euroalale tervikuna;
13. rõhutab, et selliste rangete lisatingimuste eesmärk peaks olema taastada püsiv majanduskasv ja tingimusi ei tohiks täita kõige ebasoodsamas olukorras olijate arvel ning seetõttu ei tohiks neid võrdsustada miinimumsissetuleku alandamise ega vaesuse ja ebavõrdsuse suurendamisega;
14. nõuab tungivalt, et komisjon kiirendaks õigusakti ettepaneku esitamist äriühingute ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi kohta;
15. rõhutab, et tuleks kehtestada eeskirjad, mis sätestavad erasektori võlausaldajate juhtumipõhise osalemise, mis on täielikult IMFi poliitikaga kooskõlas;
16. rõhutab, et rahvamajanduse arvepidamine, sh kogu bilansivälist tegevust puudutav teave, peab olema äärmiselt läbipaistev; märgib, et seda peavad toetama välisauditid, usaldusväärse statistika, usaldusväärsed andmed ja aruandekohustus; tunneb heameelt, et Eurostati pädevust suurendati, ja tuletab meelde, et Euroopa Parlament on varem nõudnud, et Eurostatil peab olema võimalik korraldada eelarve üle peetava järelevalve rahvamajanduse arvepidamise kontrollimist sellest ette teatamata;
17. kutsub komisjoni üles esitama teatist, mis sisaldab Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi ning teiste kriisiga toimetulemiseks mõeldud ELi finantsabivahendite ja -pakettidega seotud sätete ja tingimuste põhjalikku kirjeldust;
18. palub komisjonil teavitada Euroopa Parlamenti, milline hinnanguline mõju on ELi krediidireitingule a) finantsstabiilsusmehhanismi loomisel ja b) kogu laenusumma kasutamisel;
19. palub komisjonil ELi eelarves olevad kulud igal Euroopa finantsstabiilsusmehhanismi kasutamise aastal tähtsuse järjekorda seada, et määrata kindlaks, millistest eelarvekuludest tuleb loobuda, kui tagasi tuleb maksta kuni 60 miljardit EUR;
20. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogu eesistujale, nõukogule, eurorühma esimehele, komisjonile, Euroopa Keskpangale ning liikmesriikide parlamentidele ja valitsustele.

Olukord Côte d'Ivoire'is

P7_TA(2010)0492

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon olukorra kohta Côte d'Ivoire'is

(2012/C 169 E/13)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Côte d'Ivoire'i kohta;
- võttes arvesse Côte d'Ivoire'i valimisseadustiku sätteid, eelkõige seadust 2001-303 ja määrust 2008-133, eriti selle artiklit 64;
- võttes arvesse Euroopa Liidu valimisvaatlusmissiooni vahearuanne;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse Aafrika Liidu esimehe kommünikeed, Aafrika Liidu rahu- ja julgeolekunõukogu avaldust ning 7. detsembril 2010. aastal Nigeerias Abujas toimunud ECOWASi komisjoni riigipeade ja valitsusjuhtide Côte d'Ivoire'i teemalise erakorralise istungi lõppavaldust;
 - võttes arvesse AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee 3. detsembril 2010. aastal Kinshasas vastu võetud deklaratsiooni;
 - võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning komisjoni asepresidendi Catherine Ashton'i avaldusi valimisprotsessi kohta, eelkõige 3. detsembri 2010. aasta avaldust Côte d'Ivoire'i valimistulemuste ning 1. detsembri 2010. aasta avaldust Côte d'Ivoire'i presidendivalimiste teise vooru kohta;
 - võttes arvesse ÜRO peasekretäri Côte d'Ivoire'i eriesindaja Young Jin Choi 3. detsembri 2010. aasta avaldust presidendivalimiste 28. novembril 2010. aastal toimunud teise vooru tulemuste kinnitamise kohta;
 - võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 8. detsembri 2010. aasta deklaratsiooni;
 - võttes arvesse ELi välisasjade nõukogu 13. detsembril 2010. aastal toimunud 3058. istungil vastu võetud järeldusi Côte d'Ivoire'i kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et Côte d'Ivoire'is toimusid presidendivalimised ning et riiki tabas 28. novembril 2010. aastal toimunud valimiste teise vooru järel tõsine poliitiline ja institutsiooniline kriis; arvestades, et valimiste teise vooru eelset kampaaniat iseloomustas pingeline õhkkond ja vägivaldteod, mille tagajärjel oli vigastatuid ja mitmeid hukkunuid;
- B. arvestades, et sõltumatute vaatlejate, eelkõige ÜRO ja Euroopa Liidu vaatlejate aruannete kohaselt oli valimiste, mille korraldamiseks kulus 400 miljonit USA dollarit, kulg üldiselt rahuldav;
- C. arvestades, et Côte d'Ivoire'i sõltumatu valimiskomisjon teatas, et valimised võitis hr Ouattara, kuid riigi põhiseadusnõukogu muutis tulemusi, väites, et mõnes piirkonnas esines valimispettust, ning kuulutas valimiste võitjaks hr Gbagbo;
- D. arvestades, et põhiseadusnõukogul on Côte d'Ivoire'i rahva ees õigusaktide erapooletu kohaldamise kohustus ning arvestades, et põhiseaduse, seaduse nr 2001-303 ja 2008. aasta määruse artikli 64 alusel on tal üksnes õigus presidendivalimiste tulemused tühistada, ent ta ei saa kuulutada välja sõltumatu valimiskomisjoni tulemustest erinevaid tulemusi;
- E. arvestades, et kahe ÜRO resolutsiooni alusel, mis võeti vastu pärast 2005. aastal sõlmitud rahulepingut, on ÜRO-l Aafrikas esmakordselt tulemuste kinnitamise kohustus;
- F. arvestades, et ÜRO peasekretäri eriesindaja on kinnitanud, et Côte d'Ivoire'i presidendivalimised toimusid nõuetekohaselt ning et sõltumatu valimiskomisjoni avaldatud tulemused väljendavad Côte d'Ivoire'i kodanike tahet, ja on kuulutanud valimiste võitjaks hr Ouattara;
- G. arvestades, et ÜRO Julgeolekunõukogu on avaldanud heameelt Côte d'Ivoire'i sõltumatu valimiskomisjoni avaldatud esialgsete tulemuste üle ning korranud, et on resolutsiooni 1946(2010) lõike 6 kohaselt valmis võtma asjakohaseid meetmeid rahuprotsessi ja eriti sõltumatu valimiskomisjoni tegevuse takistajate vastu;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- H. arvestades, et demokraatliku legitiimsuse ainus alus on üldvalimised, mille tulemused on kinnitanud ÜRO;
- I. arvestades, et Lääne-Aafrika riikide majandusühendus (ECOWAS) kutsus oma 7. detsembri 2010. aasta erakorralisel tippkohtumisel hr Gbagbot üles viivitamata võimu loovutama ning peatas Côte d'Ivoire'i osalemise kõikides ühenduse tegevusvaldkondades, kuni ei teatata teisiti;
- J. arvestades, et Aafrika Liidu president Bingu Wa Mutharika oli oma 8. detsembri 2010. aasta ametlikus avalduses seisukohal, et „Hr Gbagbo peab austama valimiskastide kaudu väljendunud rahva tahet ja andma võimu rahumeelselt üle, et vältida Aafrikas järjekordset veresauna”, ning et Aafrika Liit „toetab ECOWASi ja rahvusvahelisi vaatlejaid, kes on kinnitanud hr Ouattara võitu”;
- K. arvestades, et praegune olukord tekitab äriühenduste ärevust, kuna see võib kaasa tuua riigi ja seega ka rahva ning kogu Lääne-Aafrika vaesestumise, arvestades et Côte d'Ivoire annab 40 % Lääne-Aafrika majandus- ja rahaliidu (WAEMU) SKPst;
- L. arvestades, et lahkuv president peab võimaldama võimu rahumeelse ülemineku, et tagada ühiskonnas rahu, mis on Côte d'Ivoire'i tuleviku seisukohast hädavajalik, ning astuma tagasi, säästes sellega rahvast ja kogu piirkonda uutest katsumustest,
1. on seisukohal, et demokraatliku legitiimsuse ainus alus on üldised valimised, mille tulemused on kinnitanud ÜRO, ning kutsub seetõttu hr Gbagbot üles tagasi astuma ja võimu Alassane Ouattarale üle andma;
 2. nõuab tungivalt, et kõik Côte d'Ivoire'i poliitilised ja relvajõud austaksid rahva tahet, mis väljendus 28. novembri 2010. aasta valimistulemustes, mille kuulutas välja sõltumatu valimiskomisjon ja mida kinnitas ÜRO peasekretäri eriesindaja;
 3. mõistab hukka presidendivalimiste teise vooru tulemuste teatavakstegemisele eelnenud vägivaldsed kokkupõrked Côte d'Ivoire'is ning väljendab sügavat solidaarsust ohvrite ja nende perekondadega; avaldab kahetsust poliitilise takistustegevuse ja sõltumatu valimiskomisjoni liikmete hirmutamise katsete pärast, mille tulemusel esialgsete valimistulemuste väljakuulutamine edasi lükkus, takistades nii demokraatliku valimisprotsessi nõuetekohast kulgemist;
 4. väljendab sügavat kahetsust selle üle, et Côte d'Ivoire'i põhiseadusnõukogu, mille kõik liikmed nimetas ametisse lahkuv president, otsustas muuta valimiskomisjoni väljakuulutatud tulemust vastuolus õigusaktidega, mille täitmist ta ise pidi tagama, ning on seisukohal, et see otsus on vastuolus valimistel väljendunud Côte d'Ivoire'i rahva tahtega;
 5. rõhutab, kui oluline on Aafrika Liidu otsus peatada Côte d'Ivoire'i osalemine kõikides liidu tegevusvaldkondades, kuni demokraatlikult valitud president Alassane Ouattara tegelikult võimule tuleb;
 6. tunneb heameelt mitmesuguste rahvusvahelise üldsuse esindajate avalduste üle, milles toetatakse Côte d'Ivoire'i valimisprotsessi ning tunnustatakse hr Ouattara valimiste seaduslikuks võitjaks;
 7. toetab kindlalt Aafrika Liidu ja ECOWASi jõupingutusi vägivalda ärahoidmiseks ja seadusliku valitsuse tunnustamise tagamiseks;
 8. väljendab täielikku usaldust tulemuste kinnitamise eest vastutava ÜRO peasekretäri eriesindaja vastu;
 9. väljendab sügavat muret riigis valimiste järel valitseva ebakindla poliitilise olukorra pärast, samuti teadete pärast vägivaldtegevuste kohta, millega mõnel juhul on seotud Côte d'Ivoire'i julgeolekujõud; rõhutab vajadust hoolikalt jälgida riigis valitsevat olukorda ja teateid vägivaldtegevuste kohta;

Neljapäev, 16. detsember 2010

10. väljendab sügavat kahetsust esinenud vägivallojuhtumite pärast ning peab esmatähtsaks tsiviiliskite kaitset; kutsub kõiki Côte d'Ivoire'i osapooli üles hoidma ära olukorra edasise teravnemise ohtu ja vältima vastasseisu; kutsub seetõttu üles võtma meetmeid, et taastada institutsioonide demokraatlik toimimine vaid Côte d'Ivoire'i rahva ja rahu säilitamise huvides;
11. avaldab heameelt kõigi vahenduspuüete üle ning palub kõiki Côte d'Ivoire'i poliitilisi jõude aktiivselt toetada rahumeelset võimuvahetust ja sellega vältida riigi lõhenemist;
12. mõistab karmilt hukka katsed hirmutada Euroopa Liidu valimisvaatlejaid Côte d'Ivoire'is, mis sundisid vaatlusrühma julgeolekukaalutlustel riigist lahkuma;
13. väljendab kahetsust valitsusest sõltumatu meedia tegevuse peatamise pärast Côte d'Ivoire'is; tuletab meelde, et on väga oluline, et Côte d'Ivoire'i elanikele oleks pluralistlik ja mitmekesine meediateave täielikult kättesaadav, ning kutsub Côte d'Ivoire'i ametivõime üles viivitamata taastama võrdset juurdepääsu riigi meediale;
14. toetab ELi otsust kehtestada Laurent Gbagbo suhtes sanktsioonid ning avaldab heameelt ELi nõukogu otsuse üle võtta konkreetseid meetmeid nende suhtes, kes takistavad rahuprotsessi ja rahvuslikku leppimist, ning eriti kõigi suhtes, kes ohustavad valimisprotsessi tulemusi; kutsub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning komisjoni asepresidenti Catherine Ashtonit üles esitama võimalikult kiiresti uusi algatusi Côte d'Ivoire'i demokraatlikult valitud ametivõimude toetuseks;
15. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kõrgele esindajale ja asepresidendile Catherine Ashtonile, ÜRO Julgeolekunõukogule, ÜRO peasekretärile, ÜRO esindusele Côte d'Ivoire'is, Aafrika Liidu institutsioonidele, ECOWASile, AKV-ELi parlamentaarsele assambleele ning ELi liikmesriikidele.

Munakanade heaolu

P7_TA(2010)0493

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon ELi munakanade tööstuse ning täiustamata puuride kasutamise keelu kohta alates 2012. aastast

(2012/C 169 E/14)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu direktiivi 1999/74/EÜ, millega sätestatakse munakanade kaitse miinimumnõuded ⁽¹⁾, mis jõustus 3. augustil 1999. aastal ning millega kehtestati täiustamata puuride kasutamise keeld munakanade pidamiseks ning tootjatele üle 12 aasta kestev ülemineku periood oma munakanade pidamise süsteemi muutmiseks;
- võttes arvesse komisjoni määrust (EÜ) nr 589/2008, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad munade turustusnormide kohta ⁽²⁾;
- võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽³⁾;
- võttes arvesse komisjoni 8. jaanuari 2008. aasta teatist KOM(2007)0865, mis käsitleb erinevaid munakanade pidamise süsteeme, eelkõige direktiiviga 1999/74/EÜ hõlmatud süsteeme (SEC(2007)1750);

⁽¹⁾ EÜT L 203, 3.8.1999, lk 53.

⁽²⁾ ELT L 163, 24.6.2008, lk 6.

⁽³⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse komisjoni määrust (EÜ) nr 798/2008, millega kehtestatakse nende kolmandate riikide, territooriumide, tsoonide ja piirkondade loetelu, millest võib importida ühendusse ja vedada läbi ühenduse kodulinde ja linnukasvatussaadusi, ning veterinaarsertifikaatide nõuded, ⁽¹⁾ muudetud määrustega (EÜ) nr 1291/2008, (EÜ) nr 411/2009, (EL) nr 215/2010, (EL) nr 241/2010, (EL) nr 254/2010, (EL) nr 332/2010, (EL) nr 925/2010 ja (EL) nr 955/2010 ning mis alates 1. jaanuarist 2009 asendab komisjoni otsust 2006/696/EÜ;
 - võttes arvesse oma 11. novembri 2010. aasta resolutsiooni ELi loomakasvatuse sektori kriisi kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et 30. augustil ja 29. septembril 2010 toimunud Euroopa Parlamendi põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni koosolekul andis Euroopa Komisjon kõnealuse küsimuse kohta teavet, kuid ei suutnud anda komisjoniliikmete küsimustele rahuldavaid vastuseid, muu hulgas seetõttu, et tegevuskava ei olnud koostatud;
- B. arvestades, et munakanade heaolu käsitleva direktiiviga (1999/74/EÜ) keelatakse alates 1. jaanuarist 2012 munakanade pidamine täiustamata puurides, ning arvestades, et EU-15 liikmesriikidel ja tootjatel on nimetatud ajahetkeks olnud aega rohkem kui 12 aastat ning EU-10 ja EU-2 tootjatel on olnud alates laienemisest vastavalt kaheksa ja viis aastat aega, et tagada õigusaktide järgimine;
- C. arvestades, et viimastel aastatel on sektorit tabanud rängad loomataudid ja tõsine turukriis, mille põhjustasid osaliselt suured tootmiskulud, mille tekitas hiljuti teraviljaturul toimunud spekulatsioonide põhjustatud sööda hinna – sööt moodustab tootjate kogukuludest kuni 50 % – tõus;
- D. arvestades, et paljud liidu tootjad on hakanud oma tootissüsteeme nõukogu direktiivi 1999/74/EÜ nõuetega vastavusse viimiseks muutma, kuid ei jõua sellega 1. jaanuari 2012. aasta tähtajaks lõpuni;
- E. arvestades, et komisjon võttis 2008. aastal vastu teatise, mis käsitleb erinevaid munakanade pidamise süsteeme, eelkõige direktiiviga 1999/74/EÜ hõlmatud süsteeme, kinnitades, et otsus lõpetada järkjärgult täiustamata puuride kasutamine 1. jaanuariks 2012 on õigustatud ning direktiivi muuta ei ole vaja; arvestades, et komisjon kordas kõnealust seisukohta 22. veebruaril 2010. aastal toimunud põllumajandusnõukogu koosolekul;
- F. arvestades, et mune, mida ei ole toodetud vastavalt direktiivile 1999/74/EÜ, ei saa Euroopa Liidus seaduslikult turustada;
- G. arvestades, et liikmesriigid vastutavad proportsionaalsete, tõhusate ja hoiatavate sanktsioonisüsteemide kehtestamise eest, et tagada direktiivi rakendamine, samal ajal kui komisjon kui aluslepingu täitmise järelevalvaja peab jälgima rakendamisel tehtavaid edusamme kogu ELis ning võtma vajaduse korral meetmeid;
- H. arvestades, et põllumajanduse peadirektoraadi aruanded praeguse seisu kohta ja sektori tulevasteks aastateks tehtud prognoosid näitavad, et suur osa liikmesriikidest ja 30 % munatootjatest täiustamata puuride kasutamise keelu nõuet eeldatavasti 1. jaanuariks 2012 ei täida;
- I. arvestades, et direktiivis 1999/74/EÜ ei ole ette nähtud erimehhanismi, mis võimaldaks liikmesriikidel takistada oma territooriumil sellisest teisest liikmesriigist pärinevate munade ja munatoodete turustamist, kes ei ole võtnud vajalikke meetmeid direktiivi 1999/74/EÜ nõudeid eiravatest ettevõtetest pärinevate munade turuleviimise lõpetamiseks;

⁽¹⁾ ELT L 226, 23.8.2008, lk 1.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0402.

Neljapäev, 16. detsember 2010

- J. arvestades, et linnuliha- ja munatootmissektor ei saa ühise põllumajanduspoliitika esimese samba raames ELi toetusi ja on viimastel aastatel seisnud silmitsi sügava turukriisiga, sealhulgas hiljuti väga palju tõusnud söödahindadega, kuid peavad järgima ELi loomade tervishoiu ja heaolu standardeid, mis on maailma ühed rangeimad;
- K. arvestades, et nende munatootjate tootmiskulud, kes kasutavad täiustatud puure, on 8–13 % suuremad tavapuure kasutavate tootjate kuludest ning tulude erinevus on hinnanguliselt 3–4 %,
1. kutsub komisjoni üles jääma 1. jaanuariks 2012. aastaks kehtestatud täiustamata puuride kasutamise keelu juurde, nagu on sätestatud munakanade heaolu käsitlevas direktiivis (1999/74/EÜ), ning olema tugevalt vastu liikmesriikide püüetele nimetatud tähtaega edasi lükata;
 2. rõhutab, et keelu edasilükkamine või sellele erandi tegemine kahjustaks tõsiselt munakanade heaolu, moonutaks turgu ning karistaks neid tootjaid, kes on juba investeerinud puurideta või täiustatud puuridega süsteemidesse; on siiski sellele vaatamata veendunud, et selgelt määratletud tingimustel tuleks lahendada nende tootjate küsimus, kes on hakanud oma munakanade pidamise süsteemi muutma, võttes kasutusele uued puurid või alternatiivsed munakanade pidamise süsteemid, kuid kes ei ole sellega 1. jaanuariks 2012 lõpule jõudnud;
 3. väljendab suurt muret selle üle, et suur osa liikmesriike ja munatootjaid on keelu rakendamise ajakavast 2012. aastaks maas;
 4. kiidab heaks komisjoni kavatsuse kohtuda peamiste sidusrühmade ja pädevate ametiasutustega 2011. aasta jaanuaris, et hinnata direktiivi rakendamise hetkeseisu, kuid rõhutab, et nende pingutustega on liiga hiljaks jäädud;
 5. kutsub komisjoni üles selgitama kiiremas korras liikmesriikide hetkeolukorda ja andma hiljemalt 1. märtsiks 2011. aastaks teada meetmed, mida ta plaanib võtta direktiivi järgimise tagamiseks;
 6. rõhutab, et kõige olulisem on nende meetmetega säilitada võrdsed võimalused ning kaitsta tootjaid, kes 1. jaanuaril 2012. aastal direktiivi nõuetele vastavad, ebavõrdse konkurentsi eest nende ELi tootjate poolt, kes jätkavad ebaseaduslikult täiustamata puuride kasutamist pärast nimetatud kuupäeva;
 7. kutsub komisjoni üles viima läbi korrapäraseid kontrole ja võtma kiireloomulisi liikmesriikidele suunatud meetmeid, et tagada, et nende munatootjad järgivad keeldu alates 1. jaanuarist 2012, ning nõudma neilt hoiatavaid sanktsioone sisaldavate riiklikke tegevuskavade koostamist, et tagada puuride kasutamise lõpetamine oma territooriumil alates 1. jaanuarist 2012;
 8. on seisukohal, et munatootjaid ja liikmesriike, kes on teinud nõukogu direktiivi 1999/74/EÜ täitmise nimel pingutusi, ei tohiks karistada ebaõiglase ja ebaseadusliku konkurentsi, eriti kolmandatest riikidest imporditud munade ja munatoodete kujul; rõhutab, et mune, mida ei ole toodetud vastavalt direktiivile 1999/74/EÜ, ei saa Euroopa Liidus seaduslikult turustada ja need munad ei saa olla osa selle sisekaubandusest; nõuab seetõttu tungival, et komisjon võtaks meetmeid kaubandusmoonutuste vältimiseks ja takistaks nõudeid mittejärgivaid tootjaid ekspordimast oma territooriumilt väljapoole;
 9. nõuab, et komisjon ei võtaks meetmeid selle liikmesriigi vastu, kes takistab nende munade müüki ja impordimist, mida ei ole toodetud vastavalt ELi õigusaktidele;
 10. märgib, et mõned, kuid mitte kõik liikmesriigid on kasutanud võimalust rahastada tootjaid, et toetada nende üleminekut täiustatud puuride kasutamisele; rõhutab siiski, et osade liikmesriikide praegused rahalised piirangud ja ELi põllumajandustootjate raskused oma ettevõttesse tehtava investeeringu eesmärgil võetava pangalaenu saamisel võivad raskendada täiustatud puuride kasutamisele üleminekut enne 1. jaanuarit 2012;

Neljapäev, 16. detsember 2010

11. nõuab tungivalt, et kõik liikmesriigid lisaksid oma maaelu arenguprogrammidesse meetmed, mis aitavad linnukasvatusektoril direktiivi nõudeid järgida;
12. rõhutab vajadust suurendada tarbijate teadlikkust eespool nimetatud teemast ja sellest, kuidas mõjutab direktiivi nõuete eiramine munakanade heaolu ning ebaõiglast konkurentsi põllumajandustootjate vahel;
13. märgib, et mune tuleks pidada põhiliseks ja peamiseks toiduaineks ning rõhutab, et direktiivi 1999/74/EÜ mittejärgimine võib põhjustada munapuuduse ja munade suure hinnatõusu tarbijate jaoks; rõhutab samuti, et eespool nimetatud puudused ja hindade tõus võib põhjustada munade või munatoodete impordi suurenemise kolmandatest riikidest, kes ei järgi ELi heaolustandardeid;
14. palub komisjonil parandada direktiivi jõustamise järelevalvet Veterinaar- ja Toiduameti tihedama kontrolli abil;
15. nõuab, et komisjon esitaks hiljemalt 31. detsembriks 2011 selliste muna- ja munatoodete tootjate, töötajate ja jaemüüjate loetelu, kes ei järgi direktiivi 1999/74/EÜ sätteid;
16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Malaisia: peksukaristuse kasutamine

P7_TA(2010)0494

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon Malaisia kohta: peksukaristuse kasutamine

(2012/C 169 E/15)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärkust alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside absoluutset keeldu, mida kohaldatakse kõikidel juhtudel ning rahvusvahelise õiguse imperatiivnormina (ius cogens) kõikide riikide suhtes;
- võttes arvesse, et see keeld on selgelt väljendatud paljudes rahvusvahelistes ja piirkondlikes inimõigustega seotud õigusaktides ja dokumentides, muu hulgas inimõiguste ülddeklaratsioonis, kodaniku ja poliitiliste õiguste rahvusvahelises paktis (ICCPR) ning ÜRO piinamise ja muul julmal, ebainimlikul või alandaval viisil kohtlemise või karistamise vastases konventsioonis (piinamisvastane konventsioon);
- võttes arvesse ÜRO kinnipeetavate kohtlemise standardseid miinimumnõudeid;
- võttes arvesse ÜRO pagulasseisundi konventsiooni;
- võttes arvesse ASEANi hartat inimõiguste ja põhivabaduste edendamise ja kaitse kohta, mis jõustus 15. detsembril 2008, ja ASEANi valitsustevahelise komisjoni loomist 23. oktoobril 2009;
- võttes arvesse ASEANi 13. jaanuari 2007. aasta deklaratsiooni võõrtöötajate õiguste kaitse ja edendamise kohta;
- võttes arvesse 2001. aastal vastu võetud ja 2008. aastal läbi vaadatud suuniseid kolmandatele riikidele suunatud ELi poliitika kohta, mis käsitleb piinamist ning muud julma, ebainimlikku ja inimväärkust alandavat kohtlemist või karistamist;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse ELi strateegiadokumenti Malaisia kohta ajavahemikuks 2007–2013;
- võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et igasugune kehaline karistamine on rahvusvahelise õiguse kohaselt eranditeta keelatud;
- B. arvestades, et Malaisia õiguses on peksukaristus (piitsutamine) ette nähtud vähemalt 66 süüteo puhul ja Amnesty Internationali hinnangul karistatakse Malaisia vanglates igal aastal peksuga koguni 10 000 Malaisia kodanikku ning järjest rohkearvulisemalt põgenikke ja ümberasujaid;
- C. arvestades, et Malaisia ametivõimud on viimastel aastatel laiendanud peksuga karistatavate süütegude nimekirja ja lisanud sellesse näiteks riiki ebaseadusliku sisenemise ja narkootikumide kuritarvitamise;
- D. arvestades, et ÜRO inimõiguste nõukogu, mille liige on ka Malaisia, on võtnud vastu resolutsiooni 8/8, milles on märgitud, et kehaline karistamine võib olla samaväärne piinamisega, ja arvestades, et piitsutamine põhjustab tugevat valu ning jätab pikaajalise füüsilise ja psühholoogilise trauma;
- E. arvestades, et peksukaristust – koloniaalseaduste jäänukit – kasutatakse praegu veel mõnes üksikus riigis, kuid Malaisia on ainuke märkimisväärselt suure elanikkonna ja kõrge inimarenguga riik, kus selline karistusviis on säilinud;
- F. arvestades, et välismaalastest peksukaristuse ohvreid sageli ei informeerita neile esitatud süüdistustest ning nad jäetakse ilma õigusest tõlkele ja õigusnõustamisele, millega rikutakse nende õigust objektiivsele ja erapooletule kohtupidamisele;
- G. arvestades, et protsessis osalevad arstid, kelle ülesanne on ainult kinnitada, et vangi tervislik seisund kannatab piitsutamist, ja neid teadvuse kaotamise puhul elustada, rikuvad arstieetikat;
- H. arvestades, et Malaisia advokatuur, mis esindab 8 000 juristi, on nõudnud sellise karistamisviisi kaotamist, väites, et see on vastuolus kõikide rahvusvaheliste inimõiguste normide ja mitmete piinamisvastaste konventsioonidega,
 1. mõistab teravalt hukka peksukaristuse ning vangide igasuguse kehalise karistamise ja väärkohtlemise; on kindlalt veendunud, et Malaisia ei saa oma riigi õigusaktidele tuginedes õigustada tava, mis on võrdne piinamisega ja mis rahvusvahelise õiguse järgi on selgelt ebaseaduslik;
 2. soovib tungivalt Malaisial kehtestada moratoorium peksukaristusele ja igas vormis kehalisele karistamisele, et need seadustest ja tavadest kaotada;
 3. nõuab, et Malaisia ametivõimud lõpetaksid viivitamata praeguse tava, mille kohaselt sunnitakse vanglaametnikke ja arste osalema vangide väärakohtlemises, kui peksukaristust täide viiakse;
 4. palub Malaisia parlamendil ratifitseerida ÜRO piinamisvastane konventsioon ja selle fakultatiivprotokoll ning kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvaheline pakt ja selle protokollid ning muuta Malaisia õigusakte sellisel, et sisserändega seotud rikkumisi käsitletaks haldusrikkumistena, mitte aga kuritegudena, mille eest karistatakse vangla- või kehalise karistusega, ja et narkootikumidega seotud süütegusid ei karistataks enam peksuga;
 5. palub Malaisia inimõiguste komisjonil (SUHAKAM) ja Malaisia õigusreformi komisjonil esitada valitsusele soovitusel õigusaktides kehalise karistuse kaotamise kohta;

Neljapäev, 16. detsember 2010

6. kutsub Malaisia ametivõime üles rakendama rahvusvahelisi norme sisserändajate, pagulaste ja varjupaigataotlejate kaitse suhtes, sealhulgas nende vastu algatatud kriminaalmenetlustes, et tagada nende tõhus kaitsmine piinamise ja halva kohtlemise eest;
7. palub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal, komisjonil ja nõukogul korrapäraselt tõstatada Malaisiaga poliitilistes kontaktides küsimus inimõiguste olukorra kohta Malaisias, eelkõige väited sisserändajate ja varjupaigataotlejate mitmesuguste kuritarvituste ja halva kohtlemise kohta;
8. nõuab tungivalt, et liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja, nõukogu ja komisjon jätkaksid teema käsitlemist kõikide Euroopa Liidu rahvusvaheliste partneritega, soovitades neil tungivalt ratifitseerida ja rakendada piinamist ja väärkohtlemist keelavad rahvusvahelised konventsioonid; palub Euroopa Liidul kaaluda piinamise ja väärkohtlemise vastase võitluse seadmist tipp-prioriteediks oma inimõiguste poliitikas, eriti Euroopa Liidu suuniste ja kõikide Euroopa Liidu õigusvahendite, näiteks Euroopa demokraatia ja inimõiguste algatuse parema rakendamisega;
9. peab ASEANi valitsustevahelise inimõiguste komisjoni loomist tervitatavaks sammuks terviklikuma lähenemisviisi ja inimõiguste normide tõhusama rakendamise suunas kogu piirkonnas; on veendunud, et peksukaristus Malaisias, mis sageli on probleemiks ASEANi riikidest tulevatele sisserändajatele ja varjupaigataotlejatele, võib saada lahenduse selle organi abil;
10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Malaisia valitsusele ja parlamendile, ASEANi riikide valitsustele, ÜRO eriraportöörile piinamise alal ja ÜRO peasekretärile.

Uganda: Bahati eelnõu ning homo-, bi- ja transseksuaalide diskrimineerimine

P7_TA(2010)0495

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon Uganda ja Bahati eelnõu ning homo-, bi- ja transseksuaalide diskrimineerimise kohta

(2012/C 169 E/16)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse inimõigustega seotud rahvusvahelisi kohustusi ja vahendeid, sealhulgas neid, mis on ette nähtud ÜRO inimõiguste konventsioonides ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis, millega tagatakse inimõigused ja põhivabadused ning keelatakse diskrimineerimine;
- võttes arvesse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud Cotonous 23. juunil 2000 (Cotonou leping), ja selle sätteid inimõiguste kohta, eriti artiklit 9;
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 6 ja 7 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 19, milles kohustatakse Euroopa Liitu ja liikmesriike austama inimõigusi ja põhivabadusi ning nähakse ette ELi tasandil vahendid, et võidelda diskrimineerimisega ja inimõiguste rikkumisega;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartat, eriti selle artiklit 21, milles keelatakse diskrimineerimine seksuaalse sättumuse alusel;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse kõiki ELi tegevusi homfoobia ja seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimisega võitlemiseks;
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone homfoobia, vähemuste kaitse ja diskrimineerimisvastase poliitika kohta;
 - võttes arvesse oma 17. detsembri 2009. aasta resolutsiooni Uganda homoseksuaalsuse vastase seaduseelnõu kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kõrge esindaja Catherine Ashton 17. mai 2010. aasta avaldust rahvusvahelise homfoobia vastase päeva kohta;
 - võttes arvesse AKV-ELi parlamentaarse ühisassamblee 3. detsembri 2009. aasta resolutsiooni sotsiaalse ja kultuurilise integratsiooni ja noorte osaluse kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et parlamendiliikme David Bahati 25. septembril 2009. aastal Uganda parlamendile esitatud homoseksuaalsuse vastane seaduseelnõu näeb homoseksuaalse akti eest ette seitsmeaastase kuni eluaegse vangistuse või surmanuhtluse; arvestades, et eelnõuga nähakse ette kuni kolmeaastane vangistus, kui lapse või vanema homoseksuaalsusest jäetakse teatamata; arvestades, et eelnõu on alles arutusel;
- B. arvestades, et rahvusvaheline üldsus on seaduseelnõu karmilt hukka mõistnud, kusjuures mõned ELi liikmesriigid on ähvardanud lõpetada arenguabi andmise Ugandale juhul, kui eelnõu vastu võetakse;
- C. arvestades, et kohalik ajaleht „Rolling Stone” avaldas 8. oktoobril ja 15. novembril 2010. aastal väidetavalt homoseksuaalsete inimeste nimed ja isikuandmed, kutsudes lugejaid neile kõigiti kahju tekitama või siis neid üles pooma; arvestades, et Uganda riigikohus keelas ajutiselt ajalehe ilmumise;
- D. arvestades, et Aafrikas on homoseksuaalsus seadusega lubatud ainult 13 riigis ning 38 riigis peetakse seda kriminaalkuriteoks; arvestades, et Mauritaanis, Sudaanis ja Põhja-Nigeerias karistatakse homoseksuaale surmanuhtlusega,
1. kordab taas, et seksuaalne sättumus on küsimus, mis on seotud isiku õigusega eraelule ja see on tagatud inimõigusi käsitleva rahvusvahelise õigusega, mille kohaselt tuleks kaitsta võrdõiguslikkust ja mitte-diskrimineerimist ning samas tagada sõnavabadus;
 2. tuletab Uganda ametivõimudele meelde nende kohustusi kooskõlas rahvusvahelise õiguse ja Cotonou lepinguga, mis nõuavad kõigi inimõiguste järgmist;
 3. kinnitab Euroopa Parlamendi kohustust kaitsta kõiki inimõigusi ning märgib sellega seoses, et homo-, bi- ja transseksuaalide põhiõiguste kaitset ei saa pidada Euroopa väärtuste pealesurumiseks, vaid pigem kõigi ühiste inimõiguste kaitsmiseks ja edendamiseks, mis on ELi kogu välistegevuse üks eesmärke;
 4. mõistab hukka kõik katsed õhutada vihkamist ja õigustada vägivalda vähemuste vastu, sealhulgas soo või seksuaalse sättumuse tõttu; mõistab sellega seoses hukka homoseksuaalsuse vastase seaduseelnõu esitamise parlamendile ning nõuab tungivalt, et Uganda ametivõimud ei kiidaks eelnõu heaks, vaid vaataksid läbi oma seadused, et homoseksuaalsust ja marginaalsetesse rühmadesse kuulumist, sealhulgas homo-, bi- ja transseksuaalide aktivistina tegutsemist, ei peetaks kriminaalkuriteoks; rõhutab, et homoseksuaalsuse vastane seadus kahjustaks oluliselt võitlust HIV/AIDSi vastu;
 5. väljendab taas kategoorilist vastuseisu katsetele võtta mis tahes asjaoludel kasutusele surmanuhtlus ja kohaldada väljaandmismenetlust nende Uganda kodanike suhtes, kes on seotud homoseksuaalse tegevusega välismaal;

⁽¹⁾ ELT C 286 E, 22.10.2010, lk 25.

Neljapäev, 16. detsember 2010

6. väljendab heameelt asjaolu üle, et Uganda riigikohus määras ajalehele „Rolling Stone” avaldamiskeelu; on siiski jätkuvalt mures asjaolu pärast, et artikli otsesel mõjutusel on paljusid Uganda elanikke rünnatud ja paljud kardavad endiselt rünnakuid, ning nõuab, et ametivõimud kaitseksid neid;

7. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Uganda Vabariigi presidendile, Uganda Parlamendi esimehele, Ida-Aafrika seadusandlikule kogule ning Aafrika Liidu komisjonile ja institutsioonidele.

Eritreast pärit pagulaste pantvangis hoidmine Siinai poolsaarel

P7_TA(2010)0496

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon Siinai pantvangis hoitavate Eritrea pagulaste kohta

(2012/C 169 E/17)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 1995. aasta novembri Barcelona deklaratsiooni;
 - võttes arvesse Euroopa – Vahemere piirkonna inimõiguste võrgustiku esimest konverentsi, mis toimus 26.–27. jaanuaril 2006 Kairos,
 - A. arvestades, et Egiptuse julgeolekuvõimud otsivad taga sadu Eritrea pagulasi, keda ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti teatel hoiavad Siinai pantvangis beduiini inimkaubitsejad, kuna pagulased ei suutnud maksta tasu, mida rändajate salaja üle piiri toimetajad nõudsid nende Iisraeli viimise eest;
 - B. arvestades, et ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Amet teatas möödunud teisipäeval, 7. detsembril 2010. aastal, et on mures 250 Eritrea rändaja pärast, keda usutavasti hoitakse Siinai kõrbes pantvangis;
 - C. arvestades, et väidetavalt nõuavad inimkaubitsejad iga isiku vabastamise eest 8 000 USA dollarit, inimesi hoitakse konteinerites ning neid koheldakse halvasti;
 - D. arvestades, et valitsusväliste organisatsioonide poolt 1. detsembril 2010. aastal esitatud ühisavalduses öeldakse, et sadu Aafrika Sarve piirkonnast pärit ebaseaduslikke pagulasi on kuude kaupa kinni hoitud ühe Siinai linna lähistel;
 - E. arvestades, et valitsusväliste organisatsioonide väitel olid pantvangid juba maksnud 2 000 USA dollarit pääsu eest Iisraeli, kuid salaja üle piiri toimetajad kohtlevad pagulasi äärmiselt alandavalt ja ebainimlikult;
 - F. arvestades, et Põhja-Siinai kohalike ametnike sõnul on julgeolekuvõimud aktiivselt taga otsinud Eritrea kodanikke, keda väidetavalt hoitakse hajutatud rühmades,
1. nõuab tungivalt, et Egiptuse ametivõimud võtaksid kõik vajalikud meetmed, et tagada pantvangis olevate Eritrea kodanike vabastamine; et nad väldiksid surmava jõu kasutamist riigipiiri ületavate ebaseaduslike rändajate vastu, austaksid rändajate väärikust ning nende füüsilist ja vaimset puutumatust, ning tagaksid, et kinnipeetud rändajatel oleks võimalik ühendust võtta ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ametiga, ja võimaldaksid nimetatud ametile juurdepääsu kõikidele riigi poolt kinni peetud varjupaigataotlejatele ja pagulastele;

Neljapäev, 16. detsember 2010

2. hindab Egiptuse ametivõimude jätkuvaid jõupingutusi kontrollida ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti avaldatud aruannetes esitatud teavet, mille kohaselt hoiavad inimkaubitsejad Siinai pantvangis umbes 250 Eritrea kodanikust koosnevat rühma, mis on vastuolus riigi seaduste ja inimõiguste põhimõtetega;
3. rõhutab, et Siinai kõrbe piirist on saanud koht, kus toimub inimkaubandus tööd otsivate Aafrika rändajatega; igal aastal lahkuvad tuhanded Eritrea kodanikud oma riigist ning paljud neist suunduvad Iisraeli;
4. tuletab meelde, et augustis tapeti seitse inimest Iisraeli piiri lähedal toimunud kokkupõrgetes salaja üle piiri toimetajatega, kui inimkaubitsejate vangistuses olnud Aafrika rändajad võtsid põgenemiskatsel ära oma vangistajate relvad;
5. võtab teadmiseks, et novembris alustas Iisrael 250 km pikkuse kaitseaia ehitamist piirile, et peatada ebaseaduslike sisserändajate vool;
6. tervitab Egiptuse jõupingutusi võitluses inimkaubanduse vastu, eelkõige inimkaubanduse vastu võitlemise ja selle ärahoidmise riikliku koordineerimiskomisjoni loomist 2007. aastal, ning üleskutset kõigile riikidele jätkata jõupingutusi, et tõkestada inimkaubanduskuritegusid kogu maailmas ning järgida asjakohaseid riiklikke õigusakte;
7. hindab Egiptuse järjekindlust, et täita oma kohustused rahvusvaheliste lepingute, eelkõige 1951. aasta pagulasseisundi konventsiooni alusel;
8. tunnistab, et iga varjupaigataotlejat, kes osaleb tegudes, mis otseselt või kaudselt ohustavad vastuvõtjariigi julgeolekut ja iseseisvust, tuleb lugeda ohuks selle riigi julgeolekule vastavalt ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti määratlusele;
9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule ja komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Egiptuse valitsusele, ÜRO peasekretärile ning ÜRO inimõiguste nõukogule.

ELi haide uimepüügi keelu karmistamise toetamine

P7_TA(2010)0497

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta deklaratsioon ELi haide uimepüügi keelu karmistamise toetamise kohta

(2012/C 169 E/18)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 123,

- A. arvestades, et uimepüük on ebamajanduslik tegevus, mille käigus eemaldatakse haidelt uimed ning visatakse kere tagasi merre, ning mida ajendab kõrge nõudlus delikatessi ehk haiuimesupi järele;
- B. arvestades, et uimepüük on põhjustanud erakordselt suure languse aeglaselt taastuva haipopulatsiooni hulgas;
- C. arvestades, et ühte kolmandikku Euroopa hailiikidest ähvardab väljasuremine;
- D. arvestades, et ELi uimepüügikeeld on maailma leebeim ning sellega lubatakse erandeid uimede ja kerede eraldi lossimise näol ning ebaloomulikku uimede ja kerede kaalu suhet;

Neljapäev, 16. detsember 2010

- E. arvestades, et Euroopa Komisjon kaalub praegu erinevaid võimalusi, kuidas uimepüügikeeldu parandada (määrus (EÜ) nr 1185/2003);
 - F. arvestades, et Euroopa Parlament palus komisjonil kõrvaldada uimepüügikeelu puudused 2006. aastal;
 - G. arvestades, et enamik teadlasi ning Rahvusvaheline Looduse ja Loodusvarade Kaitse Ühing soovivad, et haisid lossitaks ühes tükis, ilma uimesid eemaldamata;
 - H. arvestades, et Costa Rica on ÜROs seisnud eespool kirjeldatud meetodi eest, mida kasutatakse paljudes Kesk- ja Põhja-Ameerika kalandusettevõtetes,
1. kutsub komisjoni üles esitama ettepanekut keelata haiuimede eemaldamine laeva pardal haisid käsitleva ühenduse tegevuskava teiseks aastapäevaks (2011. aasta veebruariks);
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev deklaratsioon koos allakirjutanute nimedega ⁽¹⁾ komisjonile.

(1) Allakirjutanute nimekiri on avaldatud 16. detsembri 2010. aasta protokollis lisas 1 (P7_PV(2010)12-16(ANN1)).

Euroopa Liidu suurendatud toetus kohalikule spordile

P7_TA(2010)0498

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta deklaratsioon Euroopa Liidu suurendatud toetuse kohta kohalikule spordile

(2012/C 169 E/19)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 165;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 123,
- A. arvestades, et sport on ELi uus pädevusvaldkond;
 - B. arvestades, et sport on sotsiaalse ühtekuuluvuse oluline tegur ning aitab kaasa paljude poliitika eesmärkide saavutamisele, sealhulgas näiteks tervise edendamine, haridus, sotsiaalne integratsioon, diskrimineerimisvastane võitlus, kultuur, ning samuti kuritegevuse vähendamine ja võitlus narkomaaniaga;
 - C. arvestades, et valdav enamus spordis ja meelepärasest füüsilises tegevuses osalevaid eurooplasi teeb seda kohalikul tasandil;
 - D. arvestades, et majanduskriisil ja survele valitsuse kulutustele võivad olla tõsised tagajärjed kohaliku spordi rahastamisele,
1. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles edendama sporti kõigi jaoks, tugevdama selle hariduslikku ja integreerivat rolli, pöörates erilist tähelepanu alaesindatud rühmadele, nagu naised, eakad ja puudega inimesed;
 2. kutsub liikmesriike üles tagama, et kohalik sport ei kannataks kriisi ajal suurte eelarvekärbete all;

Neljapäev, 16. detsember 2010

3. palub komisjonil pöörata tulevases sporti käsitlevas teatises vajalikku tähelepanu kohalikule spordile ning tagada ELi spordiprogrammile piisav rahastamine pärast 2012. aastat;
4. kutsub komisjoni üles võtma nõuetekohaselt arvesse uuringut kohaliku spordi rahastamise kohta seoses võimaliku ELi algatusega, mis käsitleb hasartmängu probleeme;
5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev deklaratsioon koos allakirjutanute nimedega ⁽¹⁾ komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ Allakirjutanute nimekiri on avaldatud 16. detsembri 2010. aasta protokollis lisas 2 (P7_PV(2010)12-16(ANN2)).

ELi kodutuse kaotamise strateegia

P7_TA(2010)0499

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta deklaratsioon ELi kodutuse kaotamise strateegia kohta

(2012/C 169 E/20)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 22. aprilli 2008. aasta deklaratsiooni tänavakodutuse kaotamise kohta ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 123,
- A. arvestades, et kodutuid leidub endiselt kõikides ELi liikmesriikides ja et see on põhiliste inimõiguste vastuvõetamatu rikkumine;
 - B. arvestades, et 2010. aasta on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta,
1. kutsub komisjoni taas üles võtma endale 2010. aasta lõpuks kohustus kaotada tänavakodutus 2015. aastaks;
 2. palub Euroopa Komisjonil koostada ulatuslik ELi kodutuse kaotamise strateegia ja toetada liikmesriike tõhusate riiklike strateegiate kujundamisel vastavalt suunistele, mis on toodud 2010. aasta märtsis ELi 2020. aasta strateegia osana vastu võetud ühisaruandes sotsiaalkaitse ja sotsiaalse kaasatuse kohta;
 3. kutsub EUROSTATi üles koguma andmeid kodutuse kohta ELis;
 4. peab kõige tähtsamaks tagada, et: keegi ei veeda ööd lageda taeva all; keegi ei ela hädamajutuskoahas kauem kui hädavajalik; keegi ei ela üleminekumajutuskoahas kauem kui on vaja edukaks edasiliikumiseks; keegi ei lahku asutusest majutusvõimalusteta; ükski noor ei jää kodutuks iseseisva elu alustamise tõttu;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev deklaratsioon koos allakirjutanute nimedega ⁽²⁾ nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 259 E, 29.10.2009, lk 19.

⁽²⁾ Allakirjutanute nimekiri on avaldatud 16. detsembri 2010. aasta protokollis lisas 3 (P7_PV(2010)12-16(ANN3)).

Teisipäev, 14. detsember 2010

SOOVITUSED

EUROOPA PARLAMENT

ELi kiirreageerimisvõime

P7_TA(2010)0465

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta soovitus nõukogule ELi kiirreageerimisvõime loomise kohta (2010/2096(INI))

(2012/C 169 E/21)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Lissaboni lepingu artiklit 196, milles on sätestatud, et liit soodustab liikmesriikide vahelist koostööd, et tõhustada loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste ennetamiseks ja nende eest kaitsmiseks loodud süsteeme, ning et liidu tegevuse eesmärk on tõhustada rahvusvahelise kodanikukaitsealase töö järjepidevust;
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 214, milles on sätestatud, et liidu operatsioonide eesmärk humanitaarabi valdkonnas on anda sündmusekohast abi ning teha päästetöid ja pakkuda kaitset loodusõnnetuste või inimtegevusest tingitud õnnetuste tõttu kannatanud inimestele kolmandates riikides ning et liidu operatsioone teostatakse kooskõlas rahvusvahelise õigusega ning erapooletuse, neutraalsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtetega;
- võttes arvesse Euroopa konsensust humanitaarabi valdkonnas, millele 2007. aasta detsembris kirjutasid ühiselt alla Euroopa Liidu nõukogu eesistujad, Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon, ning 2008. aasta mais komisjoni esitatud konsensuse rakendamise tegevuskava;
- võttes arvesse detsembris 2007 avaldatud nõukogu järeldusi, milles kutsutakse komisjoni üles maksimaalselt ära kasutama ühenduse kodanikukaitse mehhanismi ja veelgi tugevdama liikmesriikide vahelist koostööd;
- võttes arvesse 27. novembril 2006 läbi vaadatud suuniseid militaar- ja tsiviilkaitsevarustuse kasutamise kohta päästeoperatsioonide raames katastroofi korral (Oslo suunised);
- võttes arvesse komisjoni 23. veebruari 2009. aasta teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile arengumaades katastroofiohu vähendamise toetamist käsitleva ELi strateegia kohta;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- võttes arvesse komisjoni 2008. aasta märtsi teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise suutlikkuse suurendamise kohta” (KOM(2008)0130) ning Euroopa Parlamendi 19. juuni 2008. aasta resolutsiooni „Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise suutlikkuse suurendamise kohta”⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Michel Barnier’ 9. mai 2006. aasta aruannet „Euroopa kodanikukaitsejõud: Europe aid”;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi 10. veebruari 2010. aasta resolutsiooni hiljutise maavärina kohta Haitil⁽²⁾;
 - võttes arvesse parlamendi 21. septembri 2010. aasta resolutsiooni loodusõnnetuste ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamise kohta;
 - võttes arvesse ettepanekut võtta vastu soovitus nõukogule B7-0228/2010 ELi kiirreageerimisvõime loomise kohta, mille kodukorra artikli 121 lõike 1 kohaselt esitasid 23. märtsil 2010 ALDE fraktsiooni nimel Anneli Jäätteenmäki, Charles Goerens, Louis Michel, Marielle De Sarnez ja Frédérique Ries;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 121 lõiget 3,
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit ja väliskomisjoni arvamust (A7-0332/2010),
- A. arvestades, et kogu maailmas suureneb märkimisväärselt inimohvleid nõudvate, majanduslikku ja keskkonnakahju põhjustavate katastroofide arv; arvestades, et need üha suureneva mõju, sageduse ja ulatusega katastroofid toimuvad üha rohkemates eri paikades ning peamiselt kliimamuutuste mõjul; ning arvestades, et Euroopa Liit teeb märkimisväärsed jõupingutusi nendele kriisidele reageerimiseks;
- B. arvestades, et väljaspool Euroopa Liitu ja Euroopa Liidu piires tuleb võtta sekkumismeetmeid tunduvalt rohkem ja sagedamini ning kui sellele lisada veel ülemaailmne finantsolukord ja eelarvelised piirangud, peavad need meetmed olema kulutasuvamad;
- C. arvestades, et vahendite jagamine 31 riigi vahel, kes on ühenduse kodanikukaitse mehhanismi liikmed (ELi 27 riiki, Norra, Liechtenstein, Horvaatia, Island), või liikmesriikidevahelise tõhustatud koostöö kontekstis võib pakkuda operatiivseid ja rahalisi eeliseid;
- D. arvestades, et humanitaarkatastroofideks ettenähtud komisjoni eelarvet ja konkreetselt humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraadi eelarvet mitte üksnes ei külmutatud, vaid et see on viimase viie aastaga realselt isegi vähenenud;
- E. arvestades, et ELi katastroofiabi sidususe alal on viimasel ajal edu saavutatud, eriti kodanikukaitse mehhanismi järkjärgulise tugevdamise, kodanikukaitse ja humanitaarabi vastastikmõju/koordineerimise parandamise ning tunnistamisega, et integreeritud tegutsemine katastroofide ohjamisel sisaldab lisaks reageerimisele ka ennetamist ja valmisolekut;
- F. arvestades, et Euroopa Liidu reageerimine Haiti maavärinale ei käivitanud mitte üksnes kiire, märkimisväärselt ja ulatusliku humanitaarabi sekkumise, vaid aktiveeris ka kodanikukaitse mehhanismi, mis suutis viivitamatult ja esimest korda kasutusele võtta kaks moodulit (veepuhastusüksus ja kõrgtasemeline meditsiinipunkt), mida rahastati ELi kiirreageerimisvõime 2008. aasta ettevalmistavast meetmest;

⁽¹⁾ ELT C 286 E, 27.11.2009, lk 15.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0015.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- G. arvestades, et hiljutiste kriiside õppetunnid tõestavad jätkuvalt, et ELi katastroofidele reageerimist tuleb tõhususe, koordineerimise ja nähtavuse osas parandada, ja arvestades, et katastroofid on taas kord rõhutanud vajadust ELi kiirreageerimisvõime (Euroopa kodanikukaitsejõud) järele;
- H. arvestades, et ELi võime kaitsta kodanike elusid ja vara on otsustav tegur liidu usaldusväarsuse kinnitamiseks,
1. edastab nõukogule järgmised soovitused:
- a) tunnistab, et kui kodanikukaitse ja humanitaarabi on ühe, humanitaarabi ja kriisiohjamise eest vastutava voliniku vastutusvaldkonnas, loob see komisjoni sees parema sünergia ja aitab tugevdada kogu ELi katastroofiabi sidusust;
- b) nõuab suuremat integratsiooni ühelt poolt kodanikukaitse ning teisalt humanitaartöö meetodite vahel humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektooraadis, säilitades samas ülesannete ja volituste selge eristamise kaudu nende eripära, et maksimeerida sünergia ja vastastikkust täiendamist ning suurendada tõhusust; nõuab, et sõjaväelased ja tsiviiltöötajad, samuti humanitaartöötajad, kes on seotud katastroofiabi või humanitaarmedetega, tegutseksid neutraalsuse, sõltumatuse ja erapooletuse põhimõtteid järgides;
- c) kordab, et kodanikukaitse ressursside kasutamine humanitaarkriisis peab lähtuma vajadusest ning see peab täiendama ja olema kooskõlas humanitaarabiga vastavalt Euroopa konsensusele humanitaarabi valdkonnas ja ÜRO suunistele (Oslo suunised), pidades silmas kinnipidamist sellistest humanitaarabi põhimõtetest nagu neutraalsus, inimlikkus, sõltumatus ja erapooletus;
- d) nõuab, et ELi abi eesmärk looduslike või inimtekkeliste katastroofide puhul peab võimaluse korral olema kohaliku majanduse abistamine, näiteks sel teel, et ostetakse kohalikke või piirkonnas toodetud toiduaineid ning tagatakse põllumeestele põllumajanduse taastamiseks vajalikud materjalid;
- e) palub nõukogul ja komisjonil selgemaks muuta Euroopa välisteenistuse ja komisjoni vahelised koostöö- ja koordineerimissüsteemid abi andmisel väljaspool Euroopa Liitu toimunud ulatuslike katastroofide puhul;
- f) soovib lokaalset koordineerimistööd koostöös kannatanud riigi valitsusega, kasutades kohapealseid ELi ja liikmesriikide esindajaid, et tagada kannatanud paikkondade probleemidele eesmärgipärane ja pädev reageering;
- g) soovib tungivalt nõukogul esimeses järjekorras tugevdada ELi katastroofidele reageerimise suutlikkust, eriti seoses aruteludega ELi kodanikukaitseüksuse loomise üle, ja järgida Euroopa Parlamendi korduvaid nõudeid, et rakendataks 2006. aasta Barnier' aruandes esitatud ettepanekuid;
- h) nõuab, et viivitamatult loodaks ELi kodanikukaitseüksus, mis peab olema asjakohaselt varustatud vajalike tehnoloogiliste ja tehniliste ressurssidega;
- i) nõuab seoses looduskatastroofide järgnevate operatsioonidega ka paremat koostööd liikmesriikide humanitaarabi asutuste ja kodanikukaitse mehhanismide ning humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektooraadi, samuti mis tahes tulevaste Euroopa kodanikukaitseüksuste vahel;
- j) nõuab tungivalt, et komisjon töötaks koos toetust saavate riikide valitsuste, kohalike omavalitsuste ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega välja programmid, võttes arvesse kohalikku katastroofide ennetamise ja kriisiohjamise suutlikkust;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- k) soovib nõukogul seadusandliku tavamenetluse alusel vastu võtta meetmed (mille ettepaneku teeb komisjon) praeguse ELi kodanikukaitse mehhanismi ennetus- ja kavandamissuutlikkuse edendamiseks, mis praegu põhineb liikmesriikide ajutisel ja vabatahtlikul osalemisel; teeb ettepaneku, et need meetmed võiksid sisaldada ELi ettevalmistava meetme järgi katsetatud süsteeme, sealhulgas ELi tasandi vahendid, ressursside vabatahtlik ühendamine, praeguse suutlikkuse kaardistamine, tegevuskavade kindlakstegemine ja täiendavate koolitustegevuse arendamine;
- l) nõuab samuti realistlikke eelarveplaanide, milles varasemate aastate kulude alusel oleks eraldatud assigneeringud looduskatastroofidele või humanitaartegevuseks;
- m) on seisukohal, et ELi kodanikukaitse üksuse aluseks peaks olema ELi kodanikukaitse mehhanism, mis peaks olemasolevaid vahendeid optimeerima, suurendades nende tõhusust ja nähtavust, ja olemasolevate logistiliste ja inimressursside vabatahtlik ühendamine nii katastroofidele reageerimise koolitusteks kui ka kriisiohjamiseks, luues ELi ettevalmistava meetme raames algatusi, et oleks võimalik anda esimest abi 24 tunni jooksul alates katastroofi tekkimisest;
- n) soovib ELi kodanikukaitse üksusel aluseks võtta põhimõtted, mille kohaselt üksus peaks:
- põhinema vajaduste hindamisel ja kaasama kõik humanitaarabi andjad;
 - olema tsiviilüksus;
 - tegutsema ELi nime all;
 - järgima rahvusvahelist humanitaarõigust;
 - austama kavandatud meetmetes liikmesriikide osalemise vabatahtlikkust;
 - põhinema koormuse jagamise põhimõttel;
 - suhtuma avatult Euroopa Liitu mittekuuluvate riikide osalemisse;
 - tunnistama ÜRO põhirolli katastroofiabi koordineerimisel väljaspool Euroopa Liitu;
 - olema organiseeritud preventiivsel alusel, vastavalt eri stsenaariumidele;
- o) on seisukohal, et Haiti ja Pakistani sekkumistes omandatud kogemustele toetudes peaks EL niipalju kui võimalik ja eelkõige humanitaarabi operatsioonide puhul tegutsema ÜRO koordineeriva egiidi all, keskendudes valdkondadele, kus tema sekkumine võib anda suuremat lisandväärtust;
- p) on seisukohal, et Euroopa kodanikukaitseüksus võiks võetud kohustuse alusel kindlaksmääratud kodanikukaitse moodulid, mis on valmis kohe tegutsema ELi operatsioonidel, mida koordineerib järelevalve- ja teabekeskus (MIC), ning et enamik neist moodulitest, mis on juba olemas riiklikul tasandil ja mis ei tooks kaasa olulisi lisakulusi, jääks nende kontrolli alla, leiab veel, et nende reservmoodulite kasutamine moodustaks ELi kodanikukaitse süsteemi tuuma reageerimisel katastroofidele Euroopa Liidus ja väljaspool;

Teisipäev, 14. detsember 2010

- q) on arvamisel, et EL võiks rahastada täiendavaid kodanikukaitse mooduleid kindlate eri nõudmiste jaoks, kui on kindlaks tehtud vajakajäämised ja kui Euroopa tasand annaks lisandväärtust, samuti rõhutab, et tähtis on suurendada assigneeringuid transpordile ja arendada varustranspordimooduleid;
- r) rõhutab vajadust töötada välja katastroofide suhtes üldine ja ennetav lähenemisviis, mis kooskõlastaks mitmesuguseid Euroopa Liidu ja liikmesriikide käsutuses olevaid tegevusvahendeid, nagu (tsiviil- ja sõjaline) kriisiohjamine, rahaline abi ning arengu- või sotsiaal- ja keskkonnapoliitika; on sellega seoses veendunud, et tuleks tõhusamalt korraldada üleminekut katastroofide reageerimiselt katastroofijärgsele ülesehitusele; tuletab meelde ettepanekut asutada Euroopa vabatahtlik humanitaarabikorpus vastavalt Lissaboni lepingu sätetele (artikkel 214 lõige 5), ning, pidades silmas, et 2011. aasta on kuulutatud Euroopa vabatahtliku tegevuse aastaks, soovib Euroopa Komisjonil ja nõukogul koos Euroopa Parlamendiga võimalikult kiiresti ette valmistada nimetatud korpuse tööks vajalikud eeskirjad ja menetlused, pidades eriti silmas mõnede liikmesriikide samalaadseid algatusi;
- s) tuletab nõukogule meelde, et militaarressursside ja suutlikkuse kasutamine katastroofiabis, eriti logistika, transpordi ja infrastruktuuri toetamiseks humanitaarabi operatsioonidel, peaks olema erandlik, mida tuleks kasutada viimase võimalusena ja alati kooskõlas kehtivate lepingutega, nagu Euroopa konsensus humanitaarabi valdkonnas ja Oslo suunised suuniseid militaar- ja tsiviilkaitsevarustuse kasutamise kohta päästeoperatsioonide raames katastroofi korral;
- t) mõönab, et sõjalisi ja tsiviilkaitsevahendeid tuleks katastroofiabi otstarbel kasutada ainult viimase abinõuna ning vastavalt Oslo suunistele ja Euroopa konsensusele humanitaarabi valdkonnas; tuletab meelde, et suurõnnetustele reageerimisel on kodanikukaitse- ja humanitaarabimeetmete kõrval sageli tähtis osa sõjalistel vahenditel, ning märgib, et sõjalised vahendid võivad olla vajalikud oluliste suutlikkuspuudujääkide korvamiseks (esmajoones strateegilised veod, erivahendid, raskemasinad ja -transport); rõhutab seetõttu vajadust töötada välja terviklik strateegia ja parandada tsiviil- ja sõjalise suutlikkuse koostoimet ning määrata kindlaks valdkonnad, kus liikmesriigid saaksid oma jõupingutused ja suutlikkuse ELi kriisireageerimises osalemiseks ELi tasandil ühendada, mis on eriti oluline keerulises majanduskliimas;
- u) rõhutab vajadust luua ELi alaliselt kasutatavad tsiviiljõud, mis toimiksid sõjalistest struktuuridest sõltumatult, ning määrata kindlaks valdkonnad, kus liikmesriigid saaksid oma jõupingutused ja suutlikkuse ELi tasandil selles suhtes ühendada;
- v) soovib tungivalt nõukogul ja komisjonil teha koostööd nähtavuse tegevuskava rakendamisel ja see kava peaks sisaldama konkreetseid meetmeid ELi katastroofiabi nähtavuse suurendamiseks;
- w) julgustab kasutama ülemaailmse keskkonna- ja turvaseire (GMES) süsteemi, et hoida järelvalve all potentsiaalsed kriisipiirkonnad, mis annab võimaluse valmistuda paremini humanitaarabi saatmiseks, rõhutab, kui tähtis on luua ELi meetmete järelvalvemehhanismi ja hinnata osutatud abi;
- x) julgustab looma teadusuuringute eelarveid ja arendama tööstuslikku võimsust (näiteks GMES programmi satelliitfotod), et parandada kriisijuhtimist eri etappides;
- y) kutsub nõukogu üles võtma eespool nimetatud soovitusi arvesse, kui Euroopa Komisjoni poolt väljakuulutatud tulevane teatis Euroopa Liidu katastroofidele reageerimise suutlikkuse suurendamise kohta läbi vaadatakse ja selle kohta järeldusi esitatakse;
2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev soovitus nõukogule ja teavitamise eesmärgil komisjonile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA PARLAMENT

ELi Solidaarsusfondi kasutuselevõtmine: Portugal - üleujutused; Prantsusmaa - torm Xynthia

P7_TA(2010)0453

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 26 (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))

(2012/C 169 E/22)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 26;
 - võttes arvesse nõukogu 11. novembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta ⁽²⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsiooni, mis võeti vastu Euroopa Liidu Solidaarsusfondi käsitleval lepituskohtumisel 17. juulil 2008. aastal;
 - võttes arvesse regionaalarengukomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0335/2010),
1. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 2. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 311, 14.11.2002, lk 3.

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 26

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 26;

võttes arvesse nõukogu 11. novembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu solidaarsusfondi loomise kohta ⁽²⁾;

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on loonud Euroopa Liidu Solidaarsusfondi (edaspidi „fond“), et näidata üles solidaarsust katastroofide tagajärjel kannatanud piirkondade elanikkonnaga.
- (2) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 1 miljard eurot aastas.
- (3) Määrus (EÜ) nr 2012/2002 sisaldab sätteid, mille alusel on võimalik fond kasutusele võtta.
- (4) Portugal on esitanud taotluse fondi vahendite kasutuselevõtmiseks seoses maalihetest ja üleujutustest põhjustatud katastroofiga Madeira saarel.
- (5) Prantsusmaa on esitanud taotluse fondi vahendite kasutuselevõtmiseks seoses tormi Xynthia põhjustatud katastroofiga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarves võetakse Euroopa Liidu Solidaarsusfondi raames kasutusele 66 891 540 eurot kulukohustuste assigneeringute ja maksete assigneeringutena.

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 311, 14.11.2002, lk 3.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Paranduseelarve nr 9/2010 projekt: ELi Solidaarsusfond (üleujutused Portugalis, torm Xynthia Prantsusmaal) - Majanduse elavdamine: avamere tuulepargid Euroopas

P7_TA(2010)0454

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon nõukogu seisukoha kohta Euroopa Liidu 2010. aasta paranduseelarve nr 9/2010 projekti kohta, III jagu – Komisjon (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))

(2012/C 169 E/23)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 314, ning Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 106a;
 - võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust, ⁽¹⁾ eriti selle artikleid 37 ja 38;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvet, mis võeti lõplikult vastu 17. detsembril 2009 ⁽²⁾;
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽³⁾;
 - võttes arvesse komisjoni 13. oktoobril 2010. aastal esitatud Euroopa Liidu 2010. aasta paranduseelarve nr 9/2010 projekti (KOM(2010)0577);
 - võttes arvesse nõukogu 10. detsembri 2010. aasta seisukohta paranduseelarve nr 9/2010 projekti kohta (17633/2010 – C7-0409/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 75b ja 75e;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0341/2010),
- A. arvestades, et 2010. aasta üldeelarve paranduseelarve nr 9/2010 projekt hõlmab järgmisi punkte:
- Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmine 66,9 miljoni euro ulatuses kulukohustuste assigneeringute ja maksete assigneeringutena seoses Portugali Madeira saart kahjustanud maalihete ja raskete üleujutustega ning tormi Xynthia tagajärgedega Prantsusmaal;
 - vastav maksete assigneeringute vähendamine 66,9 miljoni euro ulatuses eelarveread 06 04 14 03 – Majanduse taastamist toetavad energiasektori projektid – Avamere-energiavõrkude süsteem Euroopas;
- B. arvestades, et paranduseelarve nr 9/2010 projekti eesmärk on ametlikult korrigeerida 2010. aasta eelarvet,

⁽¹⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

1. võtab paranduseelarve nr 9/2010 projekti teadmiseks;
2. kiidab nõukogu seisukoha paranduseelarve nr 9/2010 projekti kohta muutmata kujul heaks ning teeb presidendile ülesandeks kuulutada paranduseelarve nr 8/2010 lõplikult vastuvõetuks ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*,
3. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: SI/Mura, Sloveenia

P7_TA(2010)0455

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/014 SI/Mura, Sloveenia) (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))

(2012/C 169 E/24)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾ (edaspidi „fondi määrus“);
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0336/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond“) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu rahaline abi peaks olema dünaamiline ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;
- D. arvestades, et Sloveenia on taotlenud abi seoses 2 554 inimese koondamisega äriühingus Mura, European Fashion Design, mis tegutseb rõivatööstussektoris;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruuses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruuse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes, hinnates sealjuures kõnesolevate ajutiste individuaalsete teenuste mõju koondatud töötajate tööturule naasmisele pikemas perspektiivis;
 5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
 6. märgib, et selleks, et sellisel juhul fondi vahendeid kasutusele võtta, tuleb maksete assigneeringud paigutada ümber eelarverealet, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks komisjoni tõsiseid puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammide rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
 7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonnile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/014 SI/Mura, Sloveenia)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 3;

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond”) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajale, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Sloveenia esitas 28. aprillil 2010 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks seoses äriühingus Mura toimunud koondamistega ja saatis lisateavet kuni 24. juunini 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku võtta kasutusele 2 247 940 euro suurune summa.
- (5) Seepärast tuleks võtta kasutusele fondi vahendid, et rahastada Sloveenia taotluses nimetatud meetmeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 2 247 940 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Heidelberg Druckmaschinen AG, Saksamaa

P7_TA(2010)0456

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/018 DE/Heidelberg Druckmaschinen, Saksamaa) (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))

(2012/C 169 E/25)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010);
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;
- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾ (edaspidi „fondi määrus”);
- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0337/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond”) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;
- D. arvestades, et Saksamaa on taotlenud abi seoses 1 181 inimese koondamisega trükimasinate tootmisega tegeleva äriühingu Heidelberg Druckmaschinen neljas tootmisüksuses Baden-Württembergis;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruuses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruuse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes, hinnates sealjuures kõnesolevate ajutiste individuaalsete teenuste mõju koondatud töötajate tööturule naasmisele pikemas perspektiivis;
 5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsused ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
 6. märgib siiski, et fondi vahendite kasutuselevõtmiseks paigutatakse käesoleval juhul maksete assigneeringud ümber eelarverealt, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks komisjoni tõsiseid puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammide rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
 7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen, Saksamaa)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 3;

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond”) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Saksamaa esitas 27. mail 2010 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks seoses äriühingus Heidelberger Druckmaschinen toimunud koondamistega ja saatis lisateavet kuni 1. juulini 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku võtta kasutusele 8 308 555 euro suurune summa.
- (5) Seetõttu tuleks võtta kasutusele fondi vahendid, et anda Saksamaa taotluse põhjal rahalist toetust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 8 308 555 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Wielkopolskie Automotive, Poola

P7_TA(2010)0457

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive, Poola) (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))

(2012/C 169 E/26)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾ (17. mai 2006. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe), eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾ (fondi määrus);
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0359/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (fond) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu rahaline abi peaks olema dünaamiline ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- D. arvestades, et Poola taotles abi seoses 590 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas (Wielkopolskie);
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes;
 5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsused, ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
 6. märgib siiski, et fondi vahendite kasutuselevõtmiseks paigutatakse käesoleval juhul maksete assigneeringud ümber eelarverealet, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks tõsiseid puudujääke komisjoni tegevuses konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
 7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid, mis vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks koos nõukogu eesistujaga otsusele alla kirjutada ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.
-

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive, Poola)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾, eriti selle artikli 12 lõiget 3,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond”) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Poola esitas 5. veebruaril 2010 taotluse, et saada fondist rahalist toetust seoses koondamistega NACE Revision 2 osa 29 (mootorsõidukite, haagiste ja poolhaagiste tootmine) alla kuuluvas kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas (Wielkopolskie (PL41)), ning täiendas seda lisateabega kuni 6. juulini 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku võtta kasutusele 633 077 euro suurune summa.
- (5) Seetõttu tuleks võtta kasutusele fondi vahendid Poola rahalise taotluse rahuldamiseks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 633 077 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Aragón Retail trade, Hispaania

P7_TA(2010)0458

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade, Hispaania) (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))

(2012/C 169 E/27)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾ (edaspidi „fondi määrus”);
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0358/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond”) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu rahaline abi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- D. arvestades, et Hispaania taotles abi seoses 1 154 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvas 593 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Aragónis;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes;
 5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
 6. märgib siiski, et fondi vahendite kasutuselevõtmiseks paigutatakse käesoleval juhul maksete assigneeringud ümber eelarverele, mis on nähtud ette VKE toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks komisjoni tõsiseid puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
 7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade, Hispaania)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28,võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 3;

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut;

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond”) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajale, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Hispaania esitas 6. mail 2010 taotluse, et saada fondist rahalist toetust seoses koondamistega NACE Revision 2 osa 47 (jaekaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuulavas 593 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas Aragónis (ES24), ning täiendas seda lisateabega kuni 1. juulini 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku 1 560 000 euro eraldamiseks.
- (5) Hispaania rahalise taotluse rahuldamiseks tuleks võtta kasutusele fondi vahendid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 1 560 000 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Comunidad Valenciana Textiles, Hispaania

P7_TA(2010)0459

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles, Hispaania) (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))

(2012/C 169 E/28)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾ (edaspidi „fondi määrus”);
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0357/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond”) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- D. arvestades, et Hispaania taotles abi seoses 350 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 13 (rõiva- tootmine) alla kuuluvas 143 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas (Comunidad Valenciana);
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes;
 5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
 6. märgib siiski, et antud juhul paigutatakse fondi vahendite kasutuselevõtmiseks maksete assigneeringud ümber eelarverealt, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks komisjoni tõsiseid puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
 7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks koos nõukogu eesistujaga otsusele alla kirjutada ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjo- nile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles, Hispaania)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 3;

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond”) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajale, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Hispaania esitas 22. märtsil 2010 taotluse, et saada fondist rahalist toetust seoses koondamistega NACE Revision 2 osa 13 (rõivatootmine) alla kuulavas 143 ettevõttes, mis tegutsevad vaid ühes NUTS II tasandi piirkonnas Valencias (ES52), ning lisas täiendavat teavet taotluse kohta viimati 17. juunil 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku 2 059 466 euro eraldamiseks.
- (5) Hispaania rahalise taotluse rahuldamiseks tuleks võtta kasutusele fondi vahendid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 2 059 466 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

...

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Comunidad Valenciana Natural Stone, Hispaania

P7_TA(2010)0460

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone, Hispaania) (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))

(2012/C 169 E/29)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010);
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28;
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾ (edaspidi „fondi määrus”);
- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0356/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond”) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- D. arvestades, et Hispaania taotles abi seoses 300 töötaja koondamisega NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetallsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluv 66 ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II piirkonnas (Comunidad Valenciana) Hispaanias;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes;
 5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsused ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
 6. märgib siiski, et antud juhul paigutatakse fondi vahendite kasutuselevõtmiseks maksete assigneeringud ümber eelarverealet, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks komisjoni tõsiseid puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
 7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone, Hispaania)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 12 lõiget 3;

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond“) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) 9. märtsil 2010 esitas Hispaania taotluse fondist rahalise toetuse saamiseks seoses koondamistega NACE Revision 2 osa 23 (muude mittemetalsetest mineraalidest toodete tootmine) alla kuuluvas 66 ettevõttes, mis tegutsevad Hispaania NUTS II piirkonnas (Comunidad Valenciana (ES52)), ning täiendas seda kuni 25. maini 2010 lisateabega. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku 1 422 850 euro eraldamiseks.
- (5) Hispaania rahalise taotluse rahuldamiseks tuleks võtta kasutusele fondi vahendid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 1 422 850 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Lear, Hispaania

P7_TA(2010)0461

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/023 ES/Lear, Hispaania) (KOM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))

(2012/C 169 E/30)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0625 – C7-0360/2010);
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, (1) eriti selle punkti 28;
- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta (2) (edaspidi „fondi määrus”);
- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0351/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond”) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;

(1) ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

(2) ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- D. arvestades, et Hispaania taotles abi seoses 508 inimese koondamisega äriühingus Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, mis tegutseb autotööstussektoris;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes, hinnates sealjuures kõnealuste ajutiste individuaalsete teenuste mõju koondatud töötajate tööturule naasmisele pikemas perspektiivis;
 5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtsajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
 6. märgib siiski, et fondi vahendite kasutuselevõtmiseks paigutatakse käesoleval juhul maksete assigneeringud ümber eelarverealt, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks komisjoni tõsiseid puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
 7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonnile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/023 ES/Lear, Hispaania)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾, eriti selle artikli 12 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond“) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Hispaania esitas 23. juulil 2010 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks seoses äriühingus Lear toimunud koondamistega ja saatis lisateavet 10. augustil 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku võtta kasutusele 382 200 euro suurune summa.
- (5) Hispaania rahalise taotluse rahuldamiseks tuleks võtta kasutusele fondi vahendid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 382 200 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: H. Cegielski-Poznań, Poola

P7_TA(2010)0462

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Poola) (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))

(2012/C 169 E/31)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010);
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;
- võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾ (edaspidi „fondi määrus”);
- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
- võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0352/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond”) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- D. arvestades, et Poola taotles abi seoses 189 töötaja koondamisega äriühingus H. Cegielski-Poznań ja nelja selle tarnija juures, mis tegutsevad laevade diiselmootorite tootmise valdkonnas;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,
1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
 2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
 3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
 4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes, hinnates sealjuures kõnealuste ajutiste individuaalsete teenuste mõju koondatud töötajate tööturule naasmisele pikemas perspektiivis;
 5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtjad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
 6. märgib siiski, et fondi vahendite kasutuselevõtmiseks paigutatakse käesoleval juhul maksete assigneeringud ümber eelarverele, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks komisjoni tõsisid puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
 7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
 8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriumeid ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
 9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
 10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

...

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Poola)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28,võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾, eriti selle artikli 12 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond”) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Poola esitas 8. märtsil 2010 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks seoses äriühingus H.Cegielski-Poznań Poland S.A. toimunud koondamistega ja saatis lisateavet kuni 10. augustini 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku võtta kasutusele 114 250 euro suurune summa.
- (5) Poola rahalise taotluse rahuldamiseks tuleks võtta kasutusele fondi vahendid.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 114 250 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Direktiivi 2003/109/EÜ reguleerimisala laiendamine rahvusvahelise kaitse saajatele
*****I**

P7_TA(2010)0463

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2003/109/EÜ, et laiendada selle reguleerimisala rahvusvahelise kaitse saajatele (KOM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))

(2012/C 169 E/32)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (KOM(2007)0298);
- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 63 punkte 3 ja 4, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C6-0196/2007);
- võttes arvesse oma 23. aprilli 2008. aasta seisukohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3 ja artikli 79 lõike 2 punkte a ja b;
- võttes arvesse nõukogu esindaja 18. novembri 2010. aasta kirjas antud kohustust kiita parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
- võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit (A7-0347/2010),

1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;

⁽¹⁾ ELT C 259 E, 29.10.2009, lk 126.

Teisipäev, 14. detsember 2010

3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning riikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2007)0112

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 14. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega muudetakse nõukogu direktiivi 2003/109/EÜ, et laiendada selle reguleerimisala rahvusvahelise kaitse saajatele

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv 2011/51/EL) lõplikule kujule.)

ELi ja Gruusia vaheline viisade väljastamise lihtsustamise leping ***

P7_TA(2010)0464

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon nõukogu otsuse eelnõu kohta, mis käsitleb Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise viisade väljastamise lihtsustamise lepingu sõlmimist (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))

(2012/C 169 E/33)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (11324/2010);
- võttes arvesse Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise viisade väljastamise lihtsustamise lepingu eelnõu (10304/2010);
- võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 77 lõike 2 punktile a ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0391/2010);
- võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
- võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni soovitusi ja väliskomisjoni arvamust (A7-0345/2010),

1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;

2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Gruusia valitsusele ja parlamendile.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Sisserände kontaktametnike võrgustiku loomine ***I

P7_TA(2010)0469

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta (KOM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))

(2012/C 169 E/34)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2009)0322);
 - võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 251 lõiget 2, artikli 63 lõike 3 punkti b ja artiklit 66, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0055/2009);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3, artiklit 74 ja artikli 79 lõike 2 punkti c;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 1. detsembri 2010. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportit (A7-0342/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

Teisipäev, 14. detsember 2010

P7_TC1-COD(2009)0098

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 14. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 493/2011) lõplikule kujule.)

Euroopa lähenemiskeeld *I**

P7_TA(2010)0470

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi eelnõu kohta, mis käsitleb Euroopa lähenemiskeeldu (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(2012/C 169 E/35)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse liikmesriikide rühma algatust (00002/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 76 punkti b, artikli 82 lõike 1 teise lõigu punkti d ja artikli 289 lõiget 4, mille alusel nõukogu esitas õigusakti eelnõu Euroopa Parlamendile (C7-0006/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikeid 3 ja 15;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni arvamust esitatud õigusliku aluse kohta;
 - võttes arvesse liikmesriigi parlamendi poolt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaldamist käsitleva protokoll nr 2 raames esitatud põhjendatud arvamust, mille kohaselt õigusakti eelnõu ei vasta subsidiaarsuse põhimõttele;
 - võttes arvesse liikmesriikide parlamentide esitatud muid arvamusi õigusakti eelnõu kohta;
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 37, 44 ja 55;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 51 kohaseid ühisarutelusid kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni vahel;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit (A7-0354/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

Teisipäev, 14. detsember 2010

P7_TC1-COD(2010)0802

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 14. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL Euroopa lähenemiskeelu kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 82 lõike 1 **punkte a ja d**,

võttes arvesse Belgia Kuningriigi, Bulgaaria Vabariigi, Eesti Vabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Itaalia Vabariigi, Ungari Vabariigi, Poola Vabariigi, Portugali Vabariigi, Rumeenia, Soome Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi algatust,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on seadnud endale eesmärgiks säilitada ning arendada vabadsusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala.
- (2) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 82 lõikes 1 on sätestatud, et liidus põhineb kriminaalasjades tehtav õiguslane koostöö kohtuotsuste ja õigusasutuste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttel.
- (3) Stockholmi programmi kohaselt, mille Euroopa Ülemkogu võttis vastu oma 10.–11. detsembri 2009. aasta kohtumisel, võiks vastastikuse tunnustamise põhimõtet laiendada igat liiki kohtuotsustele ja õigusliku iseloomuga otsustele, mis õigussüsteemist sõltuvalt võivad olla tehtud kriminaalasjades või haldusasjades. **Programmis kutsutakse samuti komisjoni ja liikmesriike üles uurima õigusaktide ja praktiliste toetusmeetmete täiustamise võimalusi ohvrite kaitsmise alal.** Kõnealuses programmis märgitakse samuti, et kuriteohvritele võib pakkuda spetsiaalseid kaitsemeetmeid, mis peaksid olema tõhusad kogu liidus. **Käesolev direktiiv moodustab osa ühtsest ja terviklikust ohvrite õigusi käsitlevate meetmete kogumist.**
- (4) Euroopa Parlamendi **26. novembri 2009. aasta** resolutsioonis **naistevastase vägivalla kaotamise kohta nõutakse tungivalt, et liikmesriigid täiustaksid naistevastase vägivalla kõigi vormide vastu võitlemist käsitlevaid siseriiklikke õigusakte ja tegevuspõhimõtteid ning võtaksid meetmeid naistevastase vägivalla põhjustega võitlemiseks, eelkõige ennetusmeetmete kaudu, ning kutsutakse liitu üles tagama kõigile vägivalla ohvritele õigus abile ja toetusele. Euroopa Parlamendi 10. veebruari 2010. aasta resolutsioonis soolise võrdõiguslikkuse kohta Euroopa Liidus aastal 2009 toetatakse ettepanekut võtta ohvrite kaitseks kasutusele Euroopa lähenemiskeeld.**
- (5) Ühisel sisepiirideta õiguslal on tarvis tagada, et kaitse, mis on **füüsilisele** isikule tagatud ühes liikmesriigis, oleks jätkuvalt sarnaselt tagatud ka kõigis teistes liikmesriikides, kuhu nimetatud isik liigub või on liikunud. Samuti tuleks tagada, et liidu kodanikud saaksid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 3 lõikega 2 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 21 kasutada oma seaduslikku õigust vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, ilma et see ohustaks nende **kaitset**.
- (6) Nimetatud eesmärkide saavutamiseks tuleks käesolevas direktiivis sätestada eeskirjad, mille kohaselt saab kaitset, mis tuleneb ühe liikmesriigi („otsuse teinud riik”) õigusaktide kohaselt vastu võetud **teatavatest kaitsemeetmetest**, laiendada teisele liikmesriigile, **kus** kaitstav isik **otsustab elama asuda või viibida** („täidesaatev riik”) ■.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta seisukoht.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- (7) Käesolevas direktiivis arvestatakse liikmesriikide erinevaid õigustavasid ja asjaolu, et tõhusat kaitset saab pakkuda ka muu asutuse kui kriminaalkohtu poolt välja antud lähenemiskeelu abil. Käesoleva direktiiviga ei kehtestata kohustust muuta siseriiklikke süsteeme kaitsemeetmete vastuvõtmiseks.
- (8) Käesolevat direktiivi kohaldatakse kaitsemeetmete suhtes, mille eesmärk on kaitsta isikut teise isiku kuriteo eest, mis võib mis tahes viisil ohustada isiku elu, kehalist, psühholoogilist ja seksuaalset puutumatumust (nt hoida ära mis tahes vormis esinevat ahistamist) või väärrikust või isikuvabadust (nt hoida ära isiku tahtevastast teise riiki toimetamist, ebaseaduslikku jälitamist ja muul kujul esinevat kaudset sundimist), ning hoida ära uusi kuritegusid või leevendada toimepandud kuritegude tagajärgi. Need kaitstava isiku isikuõigused vastavad kõigis liikmesriikides tunnistatavatele ja austatavatele põhiväärtustele. On oluline rõhutada, et käesolevat direktiivi kohaldatakse kaitsemeetmete suhtes, mille eesmärk on kaitsta kõiki vägivallaohvrid, mitte üksnes soopõhise vägivalla ohvrid, võttes arvesse iga asjaomase kuriteo liigi spetsiifilisust.
- (9) Käesolevat direktiivi kohaldatakse kaitsemeetmete suhtes, olenemata sellest, kas asjaomase otsuse võtab vastu kriminaal-, tsiviil- või haldusajadega tegelev kohus või samaväärne asutus kriminaalmenetluse või mis tahes muu menetluse käigus seoses teoga, mis on olnud või oleks võinud olla eelkõige kriminaalasjades pädevust omava kohtu menetluse objekt.
- (10) Käesolevat direktiivi kohaldatakse kuriteoohvrite või võimalike ohvrite kaitseks välja antud kaitsemeetmete suhtes; seda ei tuleks kohaldada tunnistajate kaitseks välja antud meetmete suhtes.
- (11) Kui käesolevas direktiivis määratletud kaitsemeede antakse välja peamise kaitstud isiku sugulase kaitseks, võib Euroopa lähenemiskeeldu taotleda ja välja anda ka seoses asjaomase sugulasega vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud tingimustele.
- (12) Kõiki taotlusi Euroopa lähenemiskeelu väljaandmiseks tuleb käsitleda piisava kiirusega, võttes arvesse iga juhtumi konkreetseid asjaolusid, sealhulgas asja kiireloomulisust, kaitstava isiku eeldatavat saabumiskuupäeva täidesaatva riigi territooriumile ning võimaluse korral kaitstavat isikut ähvardava ohu taset.
- (13) Kui käesoleva direktiivi alusel antakse teavet ohustavale isikule või kaitstavale isikule, tuleks asjakohasel juhul sama teavet anda samuti asjaomase isiku eestkostjale või esindajale. Samuti tuleks pöörata nõuetekohast tähelepanu kaitstava isiku, ohustava isiku või neid menetluses esindavate isikute vajadusele saada teavet, nagu on käesolevas direktiivis ette nähtud, neile mõistetavas keeles.
- (14) Euroopa lähenemiskeelu väljaandmise ja tunnustamise menetluses peaksid pädevad asutused pöörama vajalikul määral tähelepanu ohvrite vajadustele, sealhulgas eriti kaitsetute isikute nagu alaealiste või puudega isikute vajadustele. Samuti tuleks pöörata nõuetekohast tähelepanu kaitstava isiku või ohustava isiku vajadusele saada teavet, nagu on käesolevas direktiivis ette nähtud, neile mõistetavas keeles.
- (15) Käesoleva direktiivi kohaldamisel võib kaitsemeede olla kehtestatud kohtuotsusega, nagu see on määratletud nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsuse 2008/947/JSK (vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kohtuotsuste ja vangistuse tingimisi kohaldamata jätmist käsitlevate otsuste suhtes, et teostada tingimuslike meetmete ja alternatiivsete mõjutusvahendite järelevalvet) ⁽¹⁾artiklis 2, või järelevalvemeetmete rakendamise otsusega, nagu see on määratletud nõukogu 23. oktoobri 2009. aasta raamotsuse 2009/829/JSK (Euroopa Liidu liikmesriikides vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta järelevalvemeetmete rakendamise otsuste kui kohtueelse kinnipidamise seotud alternatiivse võimaluse suhtes) ⁽²⁾artiklis 4.

⁽¹⁾ ELT L 337, 16.12.2008, lk 102.

⁽²⁾ ELT L 294, 11.11.2009, lk 20.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- (16) Kooskõlas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõikega 2 tuleks ohustavale isikule anda kas kaitsemeetme vastuvõtmiseni viivas menetluses või enne lähenemiskeelu väljaandmist võimalus esitada oma seisukohti ja võimalus kaitsemeede vaidlustada.
- (17) Selleks et ära hoida ohvri vastu kuriteo või uue kuriteo toimepanekut täidesaatvas riigis, tuleks sellele riigile anda õiguslik alus otsuse teinud riigis ohvri kaitseks varem vastu võetud otsuse tunnustamiseks, vältides samuti vajadust, et ohver peaks täidesaatvas riigis uue menetluse algatama või tõendeid esitama, justkui otsuse teinud riik ei oleks otsust teinud. Euroopa lähenemiskeelu tunnustamine täidesaatva riigi poolt tähendab muu hulgas, et kõnealuse riigi pädev asutus, võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud piiranguid, tunnistab otsuse teinud riigis vastuvõetud kaitsemeetme olemasolu ja kehtivust, kinnitab Euroopa lähenemiskeelus kirjeldatud tegelikku olukorda ning nõustub, et kaitset tuleks pakkuda või jätkuvalt pakkuda vastavalt tema siseriiklikele õigusaktidele.
- (18) Käesolev direktiiv sisaldab kindla arvu kohustusi ja keelde, mida juhul, kui need on kehtestanud otsuse teinud riik ja need sisalduvad Euroopa lähenemiskeelus, tuleks tunnistada ja jõustada täidesaatvas riigis, tingimusel et järgitakse käesolevas direktiivis kehtestatud piiranguid. Liikmesriigi tasandil võib esineda teist liiki kaitsemeetmeid, näiteks ohustava isiku kohustus viibida kindlaksmääratud kohas, kui see on siseriiklike õigusaktidega ette nähtud. Otsuse teinud riik võib niisuguseid meetmeid kehtestada sellise kaitsemeetme vastuvõtmiseni viiva menetluse raames, mis käesoleva direktiivi kohaselt võib olla Euroopa lähenemiskeelu väljaandmise aluseks.
- (19) Kuna liikmesriikides on eri laadi asutustel (kriminaal-, tsiviil- või haldusasjadega tegelevad asutused) pädevus anda välja ja jõustada kaitsemeetmeid, näib kohane, et käesolevale direktiivile vastavas liikmesriikide vahelise koostöö mehhanismis tuleks võimaldada suurt paindlikkust. Seetõttu ei pea täidesaatva riigi pädev asutus tingimata võtma vastu sama kaitsemeedet mis otsuse teinud asutus, vaid tal on teatav vabadus võtta vastu mis tahes meede, mis on tema arvates siseriiklike õigusaktide alusel sarnase juhtumi puhul piisav ja asjakohane, et pakkuda kaitstavale isikule jätkuvat kaitset, võttes arvesse otsuse teinud riigis vastuvõetud ja Euroopa lähenemiskeelus kirjeldatud kaitsemeedet.
- (20) Käesoleva direktiiviga reguleeritavate kohustuste ja keeldude hulka kuuluvad muu hulgas meetmed, mille eesmärk on piirata kaitstava ja ohustava isiku vahelisi isiklike või kaugkontakte, näiteks nähes ette teatavad tingimused isikute omavaheliseks suhtlemiseks või kehtestades piirangud suhtlemise sisule.
- (21) Täidesaatva riigi pädev asutus peaks teavitama ohustavat isikut, otsuse teinud riigi pädevat asutust ja kaitstavat isikut igast Euroopa lähenemiskeelu alusel võetud meetmest. Ohustava isiku teavitamisel tuleks võtta nõuetekohaselt arvesse kaitstava isiku huvi mitte avalikustada tema aadressi või muid kontaktandmeid. Sellised üksikasjad tuleks teatisest välja jätta, kui aadress või muud kontaktandmed ei sisaldu ohustava isiku suhtes täitemeetmena kehtestatud kohustuses või keelus.
- (22) Kui otsuse teinud riigi pädev asutus on Euroopa lähenemiskeelu tagasi võtnud, peaks täidesaatva riigi pädev asutus Euroopa lähenemiskeelu täidesaatmiseks vastuvõetud meetme jõustamise lõpetama, mis tähendab, et täidesaatva riigi pädev asutus võib asjaomase isiku kaitseks võtta iseseisvalt, oma siseriiklike õigusaktide alusel, vastu oma siseriiklike õigusaktide kohase kaitsemeetme.
- (23) Arvestades seda, et käesolevas direktiivis käsitletakse olukordi, kus kaitstav isik liigub teise liikmesriiki, ei tähenda selle sätete rakendamine mis tahes volituste üleandmist täidesaatvale riigile seoses põhikaristuste või peatatud, alternatiivsete, tingimisi kohaldatavate või lisakaristustega või seoses turvameetmetega, mida on kohaldatud ohustava isiku suhtes, kui viimane elab jätkuvalt kaitsemeetme välja andnud riigis.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- (24) Vajaduse korral peaks olema võimalik kasutada elektroonilisi vahendeid käesoleva direktiivi kohaldamisel vastu võetud meetmete rakendamiseks kooskõlas siseriiklike õigusaktide ja menetlustega.
- (25) Täidesaatva riigi pädev asutus peaks kaitstava isiku kaitse tagamisel osalevate asutuste vahelise koostöö raames teavitama otsuse teinud riigi pädevat asutust Euroopa lähenemiskeelu täidesaatmise eesmärgil täidesaatvas riigis vastuvõetud meetmete mis tahes rikkumisest. See teavitamine peaks võimaldama otsuse teinud riigi pädeval asutusel kiiresti otsustada, kuidas tema riigis ohustatud isiku suhtes kehtestatud kaitsemeetmega seoses asjakohaselt reageerida. Selline reageerimine võib vajaduse korral seisneda vabadusekaotusliku meetme kehtestamises algselt vastuvõetud vabadusekaotuseta meetme asemel, näiteks ennetava vahistamise alternatiivina või karistuse täitmise tingimusliku peatamisena. Kuna selline otsus ei tähenda uue kuriteoga seoses kriminaalkaristuse kehtestamist ex novo, ei takista see täidesaatval riigil vajaduse korral kehtestada Euroopa lähenemiskeelu täidesaatmiseks vastuvõetud meetmete rikkumise eest kriminaal- või muid karistusi.
- (26) Võttes arvesse liikmesriikide erinevaid õigustavasid, peaks juhul, kui täidesaatvas riigis ei oleks Euroopa lähenemiskeelus kirjeldatud tegelikule olukorrale sarnase juhtumi korral olemas kaitsemeetmed, täidesaatva riigi pädev asutus teavitama otsuse teinud riigi pädevat asutust Euroopa lähenemiskeelus kirjeldatud kaitsemeetme mis tahes rikkumisest, millest ta on teadlik.
- (27) Käesoleva direktiivi tõrgeteta kohaldamise saavutamiseks iga konkreetse juhtumi puhul peaksid otsuse teinud riigi ja täidesaatva riigi pädevad asutused teostama oma pädevust kooskõlas käesoleva direktiivi sätetega, võttes arvesse ne bis in idem põhimõtet.
- (28) Kaitstavalt isikult ei tohiks nõuda Euroopa lähenemiskeelu tunnustamisest tulenevate kulude kandmist, mis ei ole proportsionaalsed võrreldes sarnase siseriikliku juhtumiga. Käesoleva direktiivi rakendamisel peaksid liikmesriigid tagama, et pärast Euroopa lähenemiskeelu tunnustamist ning selle tunnustamise otsese tagajärjena ei tohiks kaitstavalt isikult nõuda täiendava siseriikliku menetluse algatamist, et saada täidesaatvalt asutuselt otsus, millega võetaks vastu mis tahes meede, mis oleks sarnasel juhul kättesaadav siseriiklike õigusaktide alusel, et tagada kaitstava isiku kaitse.
- (29) Pidades silmas vastastikuse tunnustamise põhimõtet, millele käesolev direktiiv tugineb, peaksid liikmesriigid edendama käesoleva direktiivi kohaldamisel võimalikult suures ulatuses pädevate asutuste vahelisi otsekontakte.
- (30) Ilma et sellega piirataks kohtulikku sõltumatust ja kohtusüsteemi erinevat korraldust liidus, peaksid liikmesriigid kaaluma, kas nõuda neilt, kes vastutavad nende kriminaalmenetluses osalevate kohtunike, prokuröride, politseiametnike ja kohtutöötajate koolituse eest, kes on seotud menetlusega, mille eesmärk on anda välja või tunnustada Euroopa lähenemiskeeldu, käesoleva direktiivi eesmärkide kohase vajaliku koolituse andmist.
- (31) Et lihtsustada käesoleva direktiivi kohaldamise hindamist, peaksid liikmesriigid edastama komisjonile asjaomased andmed, mis on seotud siseriiklike menetluste kohaldamisega Euroopa lähenemiskeelu suhtes, vähemalt selles osas, mis puudutab taotletud, välja antud ja/või tunnustatud Euroopa lähenemiskeeldude arvu. Sellega seoses oleksid kasulikud ka teist tüüpi andmed, näiteks asjaomaste kuritegude liigi kohta.
- (32) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt kaitsta ohustatud isikuid, ei suuda liikmesriigid hõlmatud olukordade piiriülese iseloomu tõttu piisavalt saavutada ning ulatuse ja võimaliku mõju tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- (33) Käesolev direktiiv peaks aitama tugevdada ohustatud isikute kaitset, sel viisil täiendades, kuid mõjutamata juba selles valdkonnas kehtivaid õigusakte, näiteks nõukogu raamotsuseid 2008/947/JSK ja 2009/829/JSK.
- (34) Kui kaitsemeetmega seotud otsus jääb nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 (kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades) ⁽¹⁾, nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003 (mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega) ⁽²⁾ või vanemliku vastutuse ja lastekaitsemeetmetega seotud kohtualluvust, kohaldatavat seadust, tunnustamist, kohtuotsuste täitmist ja koostööd käsitleva 1996. aasta Haagi konventsiooni ⁽³⁾ kohaldamisalasse, tuleks sellist otsust tunnustada ja jõustada vastavalt kõnealuse õigusakti sätetele.
- (35) Liikmesriigid ja komisjon peaksid vajaduse korral lisama teabe Euroopa lähenemiskeelu kohta kuriteoohvrite kaitset käsitlevatesse olemasolevatesse haridus- ja teadlikkuse tõstmise kampaaniasse.
- (36) Käesoleva direktiivi rakendamisel töödeldavaid isikuandmeid tuleks kaitsta vastavalt nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsusele 2008/977/JSK (kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigus-alase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta) ⁽⁴⁾ ja vastavalt põhimõtetele, mis on sätestatud Euroopa Nõukogu 28. jaanuari 1981. aasta konventsioonis üksikisikute kaitse kohta isikuandmete automatiseeritud töötlemisel, mille on ratifitseerinud kõik liikmesriigid.
- (37) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi, nagu need on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga, toimides kookõlas Euroopa Liidu lepingu artikliga 6.
- (38) Käesoleva direktiivi rakendamisel julgustatakse liikmesriike võtma arvesse naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsioonis sätestatud õigusi ja põhimõtteid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärk

Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mis võimaldavad anda selle liikmesriigi kohtul või samaväärsel asutusel, kus on välja antud kaitsemeede eesmärgiga kaitsta isikut teise isiku kuriteo eest, mis võib ohustada isiku elu, kehalist või psühholoogilist puutumatumust ja väärikut, isikuvabadust või seksuaalset puutumatumust, välja Euroopa lähenemiskeeld, et võimaldada teise liikmesriigi pädeval asutusel jätkata asjaomase isiku kaitsmist selle teise liikmesriigi territooriumil pärast otsuse teinud riigis sellise teo toimepanemist, mis on olnud või oleks võinud olla eelkõige kriminaalasjades pädevust omava kohtu menetluse objekt.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

⁽¹⁾ EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 338, 23.12.2003, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 151, 11.6.2008, lk 39.

⁽⁴⁾ ELT L 350, 30.12.2008, lk 60.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- 1) „Euroopa lähenemiskeeld” – *ühe liikmesriigi kohtu või samaväärse asutuse poolt seoses kaitsemeetmega tehtud otsus, mille alusel teise liikmesriigi kohus või samaväärne asutus võtab siseriikliku õiguse alusel asjakohase meetme või meetmed eesmärgiga jätkata kaitstava isiku kaitsmist;*
- 2) „kaitsemeede” – *otsuse teinud riigis siseriiklike õigusaktide ja menetluste kohaselt vastu võetud otsus, millega kehtestatakse ohustava isiku suhtes kaitstava isiku kaitseks üks või mitu artiklis 5 osutatud kohustust või keeldu, eesmärgiga kaitsta kaitstavat isikut ohustava isiku kuriteo eest, mis võib ohustada kaitstava isiku elu, kehalist või psühholoogilist puutumatust, väärikust, isikuvabadust või seksuaalset puutumatust;*
- 3) „kaitstav isik” – *füüsiline isik, kes on kaitse objektiks tulenevalt otsuse teinud riigis vastu võetud kaitsemeetmest;*
- 4) „ohustav isik” – *füüsiline isik, kelle suhtes on kehtestatud üks või mitu artiklis 5 osutatud kohustust või keeldu;*
- 5) „otsuse teinud riik” – *liikmesriik, kus on vastu võetud kaitsemeede, mis on Euroopa lähenemiskeeldu väljaandmise aluseks;*
- 6) „täidesaatev riik” – *liikmesriik, kellele Euroopa lähenemiskeeld on tunnustamiseks edastatud;*
- 7) „järelevalvet teostav riik” – *liikmesriik, kellele on edastatud nõukogu raamotsuse 2008/947/JSK artiklis 2 määratletud kohtuotsus või raamotsuse 2009/829/JSK artiklis 4 määratletud järelevalvemeetmete rakendamise otsus.*

I

Artikkel 3

Pädevate asutuste määramine

1. Iga liikmesriik teatab komisjonile, millised kohtud või samaväärsed asutused on tema siseriiklike õigusaktide alusel pädevad käesoleva direktiivi kohaselt Euroopa lähenemiskeeldu välja andma ja sellist keeldu tunnustama, kui asjaomane liikmesriik on vastavalt otsuse teinud riik või täidesaatev riik.

I

2. Komisjon teeb saadud teabe kättesaadavaks kõigile liikmesriikidele. Liikmesriigid teavitavad komisjoni kõikidest muudatustest, mis on seotud lõikes 1 osutatud teabega.

Artikkel 4

Pöördumine keskasutuste poole

1. Iga liikmesriik võib määrata oma pädevaid asutusi abistama keskasutuse või, kui see on tema õigussüsteemis nii sätestatud, mitu keskasutust.

2. Liikmesriik võib, kui see osutub vajalikuks tulenevalt tema siseriikliku kohtusüsteemi korraldusest, panna oma keskasutuse või keskasutused vastutama Euroopa lähenemiskeeldu edastamise ja vastuvõtmise haldamise ning kogu muu sellega seotud ametliku kirj vahetuse eest. Seetõttu võib kogu pädevate asutuste vahelise suhtluse, konsulteerimise, teabevahetuse ning päringute ja teadete esitamise korraldamiseks kasutada vajaduse korral asjaomase liikmesriigi määratud keskasutuse või keskasutuste abi.

Teisipäev, 14. detsember 2010

3. Liikmesriik, kes soovib kasutada käesolevas artiklis osutatud võimalusi, edastab komisjonile määratud keskasutuse või keskasutustega seotud teabe. Edastatud teave on otsuse teinud riigi kõigile asutustele siduv.

Artikkel 5

Siseriiklike õigusaktide kohase kaitsemeetme olemasolu kui eeltingimus

Euroopa lähenemiskeelu võib välja anda üksnes siis, kui varem on otsuse teinud riigis vastu võetud kaitsemeede, millega kehtestatakse ohustava isiku suhtes üks või mitu järgmist kohustust või keeldu:

- a) keeld siseneda teatavatesse paikadesse või kindlaksmääratud piirkondadesse, kus kaitstav isik elab või mida ta külastab;
- b) keeld otsida kaitstava isikuga mis tahes kontakti, sealhulgas telefoni, elektrooniliste vahendite, kirja, faksi või mis tahes muude vahendite teel, või selliste kontaktide reguleerimine; või
- c) keeld läheneda kaitstavale isikule lähemale kui ettenähtud kaugusele või selle reguleerimine.

Artikkel 6

Euroopa lähenemiskeelu väljaandmine

1. Euroopa lähenemiskeelu võib välja anda, kui kaitstav isik otsustab asuda elama teise liikmesriiki või juba elab seal või kui kaitstav isik otsustab viibida või juba viibib teises liikmesriigis. Euroopa lähenemiskeelu väljaandmise otsuse tegemisel võtab otsuse teinud riigi pädev asutus muu hulgas arvesse selle ajaperioodi või nende ajaperioodide pikkust, mille jooksul kaitstav isik kavatseb viibida täidesaatvas riigis, ja kaitsevajaduse tõsidust.

2. Otsuse teinud riigi pädev asutus võib Euroopa lähenemiskeelu välja anda ainult kaitstava isiku taotlusel ja pärast seda, kui ta on kontrollinud, et kaitsemeede vastab kõikidele artiklis 5 sätestatud nõuetele.

3. Kaitstav isik võib esitada taotluse Euroopa lähenemiskeelu väljaandmiseks kas otsuse teinud riigi pädevale asutusele või täidesaatva riigi pädevale asutusele. Kui selline taotlus esitatakse täidesaatvas riigis, siis edastab selle riigi pädev asutus kõnealuse taotluse viivitamata otsuse teinud riigi pädevale asutusele.

4. Enne Euroopa lähenemiskeelu väljaandmist antakse ohustavale isikule õigus esitada oma seisukohti ja õigus kaitsemeede vaidlustada, kui tal ei ole olnud neid õigusi kaitsemeetme vastuvõtmiseni viinud menetluses.

5. Kui pädev asutus võtab vastu kaitsemeetme, mis sisaldab ühte või mitut artiklis 5 osutatud kohustust või keeldu, teavitab ta kaitstavat isikut mis tahes asjakohasel viisil vastavalt siseriiklike õigusaktide kohastele menetlustele võimalusest taotleda Euroopa lähenemiskeeldu, kui isik kavatseb liikuda teise liikmesriiki, ja samuti sellise taotluse põhitingimustest. Kõnealune asutus soovib kaitstaval isikul esitada taotlus enne otsuse teinud riigi territooriumilt lahkumist.

6. Kui kaitstaval isikul on eeskostja või esindaja, võib selline isik esitada lõigetes 2 ja 3 osutatud taotluse kaitstava isiku nimel.

7. Kui taotlus Euroopa lähenemiskeelu väljaandmiseks lükatakse tagasi, teavitab otsuse teinud riigi pädev asutus kaitstavat isikut vajaduse korral õiguskaitselahenditest, mida võib siseriiklike õigusaktide alusel tema otsuse suhtes võtta.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 7

Euroopa lähenemiskeelu vorm ja sisu

Euroopa lähenemiskeeld **antakse välja vastavalt** käesoleva direktiivi I lisas esitatud vormile. See sisaldab elkkõige järgmisi andmeid:

- a) kaitstava isiku isikuandmed ja kodakondsus, samuti kõnealuse isiku **eeskostja või** esindaja isikuandmed ja kodakondsus, kui kaitstav isik on alaealine või piiratud teovõimega;
- b) **kuupäev, millest alates kaitstav isik kavatses asuda elama täidesaatvas riigis või seal viibida, ning teises riigis viibimise periood või perioodid, kui see on teada;**
- c) otsuse teinud riigi pädeva asutuse nimi, aadress, telefoni- ja faksinumber ning e-posti aadress;
- d) **viide (näiteks number või kuupäev) õigusaktile, millega on kehtestatud kaitsemeede, mille alusel võetakse vastu Euroopa lähenemiskeeld;**
- e) kokkuvõtte faktidest ja asjaoludest, mis on tinginud otsuse teinud riigis kaitsemeetme kehtestamise;
- f) ohustava isiku suhtes Euroopa lähenemiskeelu aluseks oleva kaitsemeetmega kehtestatud kohustused või keelud, nende kestus ning **viide karistusele või sanktsioonile, kui see on ette nähtud, mille võib määrata vastava kohustuse või keelu rikkumise korral;**
- g) **selliste tehnoloogiliste vahendite kasutamine, kui need on olemas, mis on antud kaitstava isiku või ohustava isiku käsutusse kaitsemeetme jõustamise eesmärgil;**
- h) ohustava isiku isikuandmed, kodakondsus ja kontaktandmed;
- i) **kui otsuse teinud riigi pädeval asutusel on selline teave olemas ilma täiendava järelepärimiseta, siis asjaolu, kas kaitstavale isikule ja/või ohustavale isikule on otsuse teinud riigis antud tasuta õigusabi;**
- j) vajaduse korral muud asjaolud, mis võiksid mõjutada kaitstavat isikut ähvardava ohu hindamist;
- k) vajaduse korral selgesõnaline viide sellele, et nõukogu raamotsuse 2008/947/JSK artiklis 2 määratletud kohtuotsus või nõukogu raamotsuse 2009/829/JSK artiklis 4 määratletud järelevalvemeetmete rakendamise otsus on juba **järelevalvet teostavale** riigile edastatud, ning **nimetatud riigis** sellise kohtuotsuse või otsuse jõustamist teostava pädeva asutuse andmed.

Artikkel 8

Edastamise kord

1. Kui otsuse teinud riigi pädev asutus edastab Euroopa lähenemiskeelu täidesaatva riigi pädevale asutusele, teeb ta seda kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis, et täidesaatva riigi pädeval asutusel oleks võimalik selle autentsust kindlaks teha. **Nimetatud pädevad asutused edastavad kõik ametlikud teated teineteisele samuti otse.**

Teisipäev, 14. detsember 2010

2. Kui kas täidesaatva riigi või otsuse teinud riigi pädev asutus on kõnealuse teise riigi pädevale asutusele teadmata, teeb viimane vajaliku teabe saamiseks kõik vajalikud järelepärimised, sealhulgas nõukogu **16. detsembri 2008. aasta otsuses 2008/976/JSK (Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku kohta)** ⁽¹⁾ **osutatud** Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku kontaktasutuste, Eurojusti liikmesriikide liikmete või kõnealuse riigi Eurojusti töö koordineerimise riikliku süsteemi kaudu.

3. Kui täidesaatva riigi asutus, kes saab Euroopa lähenemiskeelu, ei ole pädev seda tunnustama, edastab kõnealune asutus Euroopa lähenemiskeelu *ex officio* pädevale asutusele **ja teavitab viivitamata otsuse teinud riigi pädevat asutust vastavalt kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis.**

Artikkel 9

Täidesaatvas riigis võetavad meetmed

1. Täidesaatva riigi pädev asutus tunnustab artikli 8 kohaselt edastatud Euroopa lähenemiskeelu kättesaamisel viivitamata seda lähenemiskeeldu ning teeb otsuse, millega võetakse vastu mis tahes meede, mis oleks võimalik selle riigi õigusaktide alusel sarnasel juhul, et tagada kaitstava isiku kaitse, välja arvatud juhul, kui ta otsustab tugineda mõnele artiklis 10 sätestatud mittetunnustamise põhjusele.

2. Täidesaatva riigi pädeva asutuse poolt vastavalt lõikele 1 vastu võetud meede või mis tahes muu artiklis 11 osutatud hilisema otsuse alusel võetud meede vastab võimalikult suures ulatuses otsuse teinud riigis võetud kaitsemeetmele.

3. Täidesaatva riigi pädev asutus teatab **ohustavale isikule**, otsuse teinud riigi pädevale asutusele ja kaitstavale isikule **kõigist** meetmetest, mis on võetud lõike 1 kohaldamisel, samuti sellise meetme rikkumisest tulenevatest võimalikest õiguslikest tagajärgedest, mis on ette nähtud siseriiklike õigusaktidega ja vastavalt artikli 11 lõikele 2. Kaitstava isiku aadressi ega muid kontaktandmeid ei avaldata ohustavale isikule, kui see ei ole vajalik seoses lõike 1 kohaldamiseks võetud meetme jõustamisega.

4. Kui täidesaatva riigi pädev asutus leiab, et Euroopa lähenemiskeelus vastavalt artiklile 7 edastatud teave ei ole täielik, teavitab ta sellest viivitama otsuse teinud riigi pädevat asutust kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis ning määrab mõistliku tähtaja puuduva teabe esitamiseks.

Artikkel 10

Euroopa lähenemiskeelu mittetunnustamise põhjused

I

1. Täidesaatva riigi pädev asutus võib keelduda Euroopa lähenemiskeelu tunnustamisest järgmistel asjaoludel:

a) Euroopa lähenemiskeeld ei ole lõplik või seda ei ole lõpule viidud täidesaatva riigi pädeva asutuse poolt kehtestatud tähtaja jooksul;

b) artiklis 5 sätestatud nõuded ei ole täidetud;

c) kaitsemeede on seotud teoga, mis ei ole täidesaatva riigi õigusaktide alusel kuritegu;

⁽¹⁾ ELT L 348, 24.12.2008, lk 130.

Teisipäev, 14. detsember 2010

- d) kaitse tuleneb sellise karistuse või meetme kohaldamisest, mis on täidesaatva riigi õigusaktide kohaselt hõlmatud amnestiaga ning seotud **teo või käitumisega**, mis kuulub kõnealuste õigusaktide alusel selle riigi pädevusse;
- e) täidesaatva riigi õigusaktide alusel on ohustaval isikul puutumatus, mis muudab **Euroopa lähenemiskeelu alusel meetmete** võtmise võimatuks;
- f) **kriminaalmenetlust ei saa ohustava isiku suhtes alustada, kuna tegu või käitumine, millega seoses on vastu võetud kaitsemeede, on täidesaatva riigi õigusaktide alusel aegunud, kui tegu või käitumine kuulub tema siseriiklike õigusaktide alusel selle riigi pädevusse;**
- g) **Euroopa lähenemiskeelu tunnustamine on vastuolus ne bis in idem põhimõttega;**
- h) **täidesaatva riigi õigusaktide kohaselt ei saa ohustavat isikut tema vanuse tõttu võtta kriminaalvastutusele teo või käitumise eest, millega seoses kaitsemeede on vastu võetud;**
- i) **kaitsemeede on seotud kuriteoga, mis täidesaatva riigi õigusaktide kohaselt on täielikult või suures või olulises osas toime pandud tema territooriumil.**
2. Kui täidesaatva riigi pädev asutus keeldub ühe eelnimetatud põhjuse kohaldamisel Euroopa lähenemiskeeldu tunnustamast, toimib ta järgmiselt:
- a) **teavitab otsuse teinud riiki ja kaitstavat isikut viivitamata oma keeldumisest ja selle põhjustest;**
- b) **teavitab kaitstavat isikut vajaduse korral võimalusest taotleda kaitsemeetme võtmist vastavalt siseriiklikele õigusaktidele;**
- c) **teavitab kaitstavat isikut vajaduse korral õiguskaitsevahenditest, mida võib siseriiklike õigusaktide alusel võtta tema otsuse suhtes.**

Artikkel 11

Täidesaatva riigi kohaldatav õigus ja pädevus

1. Täidesaatval riigil on pädevus võtta pärast Euroopa lähenemiskeelu tunnustamist oma riigis meetmeid ja neid jõustada. Artikli 9 lõikes 1 ette nähtud otsuse suhtes kohaldatakse täidesaatva riigi õigusakte, sealhulgas eeskirju täidesaatvas riigis seoses Euroopa lähenemiskeeluga vastu võetud otsuste suhtes õiguskaitsevahendite võtmise kohta.
2. Täidesaatva riigi poolt pärast Euroopa lähenemiskeelu tunnustamist võetud ühe või mitme meetme rikkumise korral on täidesaatva riigi pädeval asutusel lõike 1 kohaldamisel pädevus teha järgmist:
- a) **kehtestada sellise meetme rikkumise tulemusena kriminaalkaristusi ja võtta mis tahes muid meetmeid, kui rikkumine on täidesaatva riigi õigusaktide alusel käsitatav kuriteona;**
- b) **teha rikkumiste kohta muid kui kriminaalõiguslikke otsuseid;**
- c) **võtta mis tahes kiireloomulisi ja ajutisi meetmeid rikkumise lõpetamiseks, vajaduse korral kuni otsuse teinud riigi poolt vastava otsuse tegemiseni.**

Teisipäev, 14. detsember 2010

3. Kui täidesaatvas riigis ei ole sarnase juhtumi korral võimalik siseriiklikku meedet võtta, teavitab täidesaatva riigi pädev asutus otsuse teinud riigi pädevat asutust Euroopa lähenemiskeelus kirjeldatud kaitsemeetme mis tahes rikkumisest, millest ta on teadlik.

Artikkel 12

Rikkumisest teavitamine

Täidesaatva riigi pädev asutus teavitab otsuse teinud riigi pädevat asutust või järelevalvet teostava riigi pädevat asutust igast Euroopa lähenemiskeelu alusel võetud meetme või meetmete rikkumisest. Teatamisel kasutatakse II lisas esitatud tüüpvormi.

Artikkel 13

Otsuse teinud riigi pädevus

1. Otsuse teinud riigi **pädeval asutusel on ainupädevus teha otsuseid, mis on seotud järgmisega:**
 - a) kaitsemeetme **ja sellest tulenevalt Euroopa lähenemiskeelu** uuendamine, läbivaatamine, **muutmine**, tühistamine **ja tagasivõtmine**;
 - b) **kaitsemeetme tühistamise tulemusel vabadusekaotusliku meetme kehtestamine, tingimusel et kaitsemeetmed on kohaldatud nõukogu raamotsuse 2008/947/JSK artiklis 2 määratletud kohtuotsuse või nõukogu raamotsuse 2009/829/JSK artiklis 4 määratletud järelevalvemeetmete rakendamise otsuse alusel.**
2. Lõike 1 kohaselt tehtud otsuste suhtes kohaldatakse otsuse teinud riigi õigusakte.
3. Kui nõukogu raamotsuse 2008/947/JSK artiklis 2 määratletud kohtuotsus või nõukogu raamotsuse 2009/829/JSK artiklis 4 määratletud järelevalvemeetmete rakendamise otsus on teisele liikmesriigile juba edastatud **või edastatakse pärast Euroopa lähenemiskeelu väljaandmist**, võetakse edasised otsused vastu kooskõlas kõnealuste raamotsuste asjakohaste sätetega.
4. Otsuse teinud riigi pädev asutus teavitab täidesaatva riigi pädevat asutust viivitamata kõigist vastavalt lõikele 1 tehtud otsustest.
5. Kui otsuse teinud riigi pädev asutus on Euroopa lähenemiskeelu vastavalt lõike 1 punktile a tühistanud või tagasi võtnud, lõpetab täidesaatva riigi pädev asutus vastavalt artikli 9 lõikele 1 võetud meetmete jõustamise kohe, kui otsuse teinud riigi pädev asutus on teda nõuetekohaselt teavitanud.
6. Kui otsuse teinud riigi pädev asutus on Euroopa lähenemiskeeldu vastavalt lõike 1 punktile a muutnud, teeb täidesaatva riigi pädev asutus vajaduse korral järgmist:

- a) muudab Euroopa lähenemiskeelu alusel võetud meetmeid, toimides vastavalt artiklile 9 või
- b) keeldub muudetud kohustuse või keelu jõustamisest, kui tegemist ei ole artiklis 5 osutatud liiki kohustuse või keeluga või kui vastavalt artiklile 7 Euroopa lähenemiskeeluga edastatud teave ei ole täielik ja otsuse teinud riigi pädev asutus ei ole vastavalt artikli 9 lõikele 4 puuduvat teavet määratud tähtajaks esitanud.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 14

Euroopa lähenemiskeelu *alusel võetud meetmete jõustamise lõpetamise* põhjused

1. Täidesaatva riigi pädev asutus võib **lõpetada** Euroopa lähenemiskeelu *alusel võetud meetmete jõustamise*:
 - a) kui on selge alus arvata, et kaitstav isik ei ela või ei viibi täidesaatva riigi territooriumil või on kõnealuselt territooriumilt lõplikult lahkunud;
 - b) kui Euroopa lähenemiskeelu täidesaatmiseks võetud meetmete maksimaalne kehtivusaeg on vastavalt siseriiklikele õigusaktidele lõppenud;
 - c) artikli 13 lõike 6 punktis b osutatud juhul;
 - d) kui nõukogu raamotsuse 2008/947/JSK artiklis 2 määratletud kohtuotsus või nõukogu raamotsuse 2009/829/JSK artiklis 4 määratletud järelevalvemeetmete rakendamise otsus on saadetud täidesaatvale riigile pärast Euroopa lähenemiskeelu tunnustamist.
2. Täidesaatva riigi pädev asutus teavitab otsuse teinud riigi pädevat asutust ja võimaluse korral kaitstavat isikut viivitamata sellisest otsusest.
3. Enne meetmete jõustamise lõpetamist vastavalt lõike 1 punktile b võib täidesaatva riigi pädev asutus taotleda, et otsuse teinud riigi pädev asutus esitaks teavet selle kohta, kas Euroopa lähenemiskeeluga pakutav kaitse on menetlemisel oleva juhtumi asjaolusid arvestades veel vajalik. Otsuse teinud riigi pädev asutus vastab sellisele taotlusele viivitamata.

Artikkel 15

Euroopa lähenemiskeelu tunnustamise prioriteet

Euroopa lähenemiskeeldu tunnustatakse sama prioriteediga kui sarnast siseriiklikku juhtumit, võttes arvesse iga juhtumi konkreetseid asjaolusid, sealhulgas asja kiireloomulisust, kaitstava isiku eeldatavat saabumiskuupäeva täidesaatva riigi territooriumile ning võimaluse korral kaitstavat isikut ähvardava ohu taset.

I

Artikkel 16

Pädevate asutuste vahelised konsultatsioonid

Vajaduse korral võivad otsuse teinud riigi ja täidesaatva riigi pädevad asutused üksteisega konsulteerida, et hõlbustada käesoleva direktiivi sujuvat ja tõhusat kohaldamist.

Artikkel 17

Keeled

1. Otsuse teinud riigi pädev asutus tõlgib Euroopa *lähenemiskeelu* täidesaatva riigi ametlikku keelde või ühte tema ametlikest keeltest.
2. Täidesaatva riigi pädev asutus tõlgib artiklis 12 osutatud vormi otsuse teinud riigi ametlikku keelde või ühte tema ametlikest keeltest.

Teisipäev, 14. detsember 2010

3. Iga liikmesriik võib kas käesoleva direktiivi vastuvõtmisel või hiljem kinnitada avalduses, mis antakse hoiule **komisjonile**, et ta tunnistab tõlget ühte või mitmesse liidu ametlikku keelde.

Artikkel 18

Kulud

Käesoleva direktiivi kohaldamisest tulenevad kulud kannab täidesaatev riik **vastavalt oma siseriiklikele õigusaktidele**, välja arvatud kulud, mis tekivad eranditult otsuse teinud riigi territooriumil.

Artikkel 19

Seos muude lepingute ja kokkulepetega

1. Liikmesriigid võivad jätkata selliste kahe- või mitmepoolsete lepingute või kokkulepete kohaldamist, mis kehtivad käesoleva direktiivi jõustumise ajal, kuivõrd need lepingud ja kokkulepped võimaldavad laiendada käesoleva direktiivi eesmärke ning aitavad veelgi lihtsustada või hõlbustada kaitsemeetmetega seotud menetlusi.

2. Liikmesriigid võivad pärast käesoleva direktiivi jõustumist sõlmida kahe- või mitmepoolseid lepinguid või kokkuleppeid, kuivõrd need lepingud ja kokkulepped võimaldavad laiendada käesoleva direktiivi eesmärke ning aitavad lihtsustada või hõlbustada kaitsemeetmetega seotud menetlusi.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt... (*) milliste lõikes 1 osutatud kehtivate lepingute ja kokkulepete kohaldamist nad soovivad jätkata. Samuti teatavad liikmesriigid komisjonile kolme kuu jooksul pärast allakirjutamist kõigist lõikes 2 osutatud uutest lepingutest ja kokkulepetest.

Artikkel 20

Seos muude õigusaktidega

1. Käesolev direktiiv ei mõjuta määruse (EÜ) nr 44/2001, määruse (EÜ) nr 2201/2003, vanemliku vastutuse ja lastekaitsemeetmetega seotud kohtualluvust, kohaldatavat seadust, tunnustamist, kohtuotsuste täitmist ja koostööd käsitleva 1996. aasta Haagi konventsiooni ega rahvusvahelise lapseröövi tsiviilõiguslike küsimusi käsitleva 1980. aasta Haagi konventsiooni kohaldamist.

2. Käesolev direktiiv ei mõjuta nõukogu raamotsuse 2008/947/JSK ja nõukogu raamotsuse 2009/829/JSK kohaldamist.

Artikkel 21

Rakendamine

1. Liikmesriigid **jõustavad** käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud **õigus- ja haldusnormid hiljemalt ... (**)** Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile. Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi sätestavad liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile **käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti**.

(*) Kolm kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

(**) Kolm aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Teisipäev, 14. detsember 2010

Artikkel 22**Andmete kogumine**

Et lihtsustada käesoleva direktiivi kohaldamise hindamist, edastavad liikmesriigid komisjonile asjakohased andmed, mis on seotud siseriiklike menetluste kohaldamisega Euroopa lähenemiskeelu suhtes, vähemalt selles osas, mis puudutab taotletud, välja antud ja/või tunnustatud Euroopa lähenemiskeeldude arvu.

Artikkel 23

Läbivaatamine

Komisjon **esitab** hiljemalt ... (*) Euroopa **Parlamendile ja nõukogule** aruande **käesoleva direktiivi kohaldamise kohta**. Vajaduse korral lisatakse aruandele õigusakti ettepanekud.

Artikkel 24

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

(*) Neli aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Teisipäev, 14. detsember 2010

I LISA

EUROOPA LÄHENEMISKEELD

(osutatud artiklis 7)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ... DIREKTIIV 2011/.../EL EUROOPA LÄHENEMISKEELU KOHTA(*)

Käesolevas vormis sisalduvat teavet tuleb käsitleda nõuetekohase konfidentsiaalsusega

Otsuse teinud riik: Täidesaatev riik:
(a) Kaitstava isiku andmed: Perekonnanimi: Eesnimi/eesnimed: Vajaduse korral sünninimi või varasem nimi : Sugu: Kodakondsus: Isikukood või sotsiaalkindlustusnumber (olemasolu korral): Sünnikuupäev: Sünnikoht: Aadressid/elukohad: — otsuse teinud riigis: — täidesaatvas riigis: — mujal: Keel(ed), millest isik aru saab (kui on teada): Kas kaitstavale isikule on otsuse teinud riigis antud tasuta õigusabi (kui teave on kättesaadav ilma täiendava järelepärimiseta)? ☐ Jah. ☐ Ei. ☐ Ei ole teada. Kui kaitstav isik on alaealine või piiratud teovõimega, andmed selle füüsilise isiku eestkostja või esindaja kohta: Perekonnanimi: Eesnimi/eesnimed: Vajaduse korral sünninimi või varasem nimi : Sugu: Kodakondsus: Töökoha aadress:

(*) Käesoleva direktiivi number ja kuupäev.

Teisipäev, 14. detsember 2010

b) **Kaitstav isik on otsustanud asuda elama täidesaatvasse liikmesriiki või juba elab seal või on otsustanud viibida täidesaatvas liikmesriigis või juba viibib seal.**

Kuupäev, millest alates kaitstav isik kavatab asuda täidesaatvas liikmesriigis elama või seal viibida (kui on teada):

Periood(id) (kui on teada):

c) Kas kaitstava isiku **või ohustava isiku** käsutusse on antud **tehnilisi** vahendeid kaitsemeetme **jõustamiseks**:

Jah; palun esitage kasutatavate vahendite lühiülevaade:

Ei.

d) Euroopa lähenemiskeelu välja andnud pädev asutus:

Ametlik nimi:

Täielik aadress::

Tel: (riigi kood) (piirkonna/linna suunanumber) (number)

Faks: (riigi kood) (piirkonna/linna suunanumber) (number)

Kontaktisiku(te) andmed

Perekonnanimi:

Eesnimi/eesnimed:

Ametikoht (ametinimetus/ametijärk):

Tel: (riigi kood) (piirkonna/linna suunanumber) (number)

Faks: (riigi kood) (piirkonna/linna suunanumber) (number)

E-post (olemasolu korral):

Suhtlemisel kasutatavad võimalikud keeled:

e) Euroopa lähenemiskeelu väljaandmise aluseks oleva kaitsemeetme kirjeldus:

Kaitsemeede anti välja (kuupäev: PP-KK-AAAA):

Kaitsemeede jõustus (kuupäev: PP-KK-AAAA):

Kaitsemeetme toimiku viitenumber (olemasolu korral):

Kaitsemeetme vastu võtnud asutus:

f) Punktis e osutatud kaitsemeetme kehtestamist põhjustanud faktid ja asjaolud **sealhulgas vajaduse korral õigusrikkumise liik**:

Teisipäev, 14. detsember 2010

g) Andmed kohustus(t)e või keelu/keeldude kohta, mis on kaitsemeetmega kehtestatud ohustava isiku suhtes:

Kohustus(t)e laad: (võib märgistada mitu ruudukest):

keeld siseneda teatavatesse paikadesse või kindlaksmääratud piirkondadesse, kus kaitstav isik elab või mida ta külastab;

— selle ruudukese märgistamise korral palun täpsustage, millistesse paikadesse või kindlaksmääratud piirkondadesse on ohustaval isikul keelatud siseneda:

keeld otsida kaitstava isikuga mis tahes kontakti, sealhulgas telefoni, elektrooniliste vahendite, kirja, faksi või mis tahes muude vahendite teel, või selliste kontaktide reguleerimine;

— selle ruudukese märgistamisel palun esitage kõik asjakohased üksikasjad:

keeld läheneda kaitstavale isikule lähemale kui ettenähtud kaugusele või sellise lähenemise reguleerimine;

— selle ruudukese märgistamisel palun täpsustage, millist kaugust tuleb ohustaval isikul kaitstava isiku suhtes järgida:

Palun täpsustage, milliseks ajavahemikuks on eespool nimetatud kohustus(ed) ohustava isiku suhtes kehtestatud:

Karistus või sanktsioon (kui see on ette nähtud), mida on võimalik määrata keelu rikkumise korral:

h) Andmed ohustava isiku kohta, kelle suhtes on kehtestatud punktis g loetletud kohustus(ed):

Perekonnanimi:

Eesnimi/eesnimed:

Vajaduse korral sünninimi või varasem nimi:

Olemasolu korral varjunimed:

Sugu:

Kodakondsus:

Isikukood või sotsiaalkindlustusnumber (olemasolu korral):

Sünnikuupäev:

Sünnikoht:

Aadressid/elukohad:

— otsuse teinud riigis:

— täidesaatvas riigis:

— mujal:

Keel(ed), millest isik aru saab (kui on teada):

Võimaluse korral märkida järgmised andmed:

— Isiku isikut tõendava dokumendi (isikut tõendavate dokumentide) liik ja number (ID-kaart, pass):

Kas ohustavale isikule on otsuse teinud riigis antud tasuta õigusabi (kui teave on kättesaadav ilma täiendava järelepärimiseta)?

Jah.

Ei.

Ei ole teada.

Teisipäev, 14. detsember 2010

i) Muud asjaolud, mis võiksid mõjutada kaitstavat isikut ähvardava ohu hindamist (täitmise vabatahtlik):

j) *Muu kasulik teave (näiteks vajaduse ja kättesaadavuse korral teave teiste liikmesriikide kohta, kus sama kaitstava isiku kaitseks on varem võetud kaitsemeetmeid):*

k) Palun märgistage sobiv ruuduke (vajaduse korral) ja täitke järgmised andmed:

- nõukogu raamotsuse 2008/947/JSK artiklis 2 määratletud kohtuotsus on juba edastatud teisele liikmesriigile
- Selle ruudukese märgistamisel palun esitage pädeva asutuse kontaktandmed, kellele kohtuotsus on edastatud:
- nõukogu raamotsuse 2009/829/JSK artiklis 4 määratletud järelevõetavate meetmete rakendamise otsus on juba edastatud teisele liikmesriigile
- Selle ruudukese märgistamisel palun esitage pädeva asutuse kontaktandmed, kellele järelevõetavate meetmete rakendamise otsus on edastatud:

Euroopa lähenemiskeelu välja andnud asutuse ja/või selle esindaja allkiri, millega kinnitatakse lähenemiskeelu sisu täpsust:

Nimi:

Ametikoht (ametinimetus/ametijärk):

Kuupäev:

Toimiku viide (olemasolu korral):

(Vajaduse korral) Ametlik tempel:

Teisipäev, 14. detsember 2010

II LISA

VORM

(osutatud **artiklis 12**)

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ... DIREKTIIV 2011/.../EL EUROOPA LÄHENEMISKEELU KOHTA (*)

TEADE EUROOPA LÄHENEMISKEELU ALUSEKS OLEVA KAITSEMEETME RIKKUMISE KOHTA

Käesolevas vormis sisalduvat teavet tuleb käsitleda nõuetekohase konfidentsiaalsusega

a) Ohustava isiku isikuandmed

Perekonnanimi:

Eesnimi/eesnimed:

Vajaduse korral sünninimi **või varasem nimi:**

Olemasolu korral varjunimed:

Sugu:

Kodakondsus:

Isikukood või sotsiaalkindlustusnumber (olemasolu korral):

Sünnikuupäev:

Sünnikoht:

Aadress:

Keel(ed), millest isik aru saab (kui on teada):

b) Kaitstava isiku isikuandmed:

Perekonnanimi:

Eesnimi/eesnimed:

Vajaduse korral sünninimi **või varasem nimi:**

Sugu:

Kodakondsus:

Sünnikuupäev:

Sünnikoht:

Aadress:

Keel(ed), millest isik aru saab (kui on teada):

c) Euroopa lähenemiskeelu üksikasjalikud andmed:

Lähenemiskeelu väljaandmise kuupäev:

Toimiku viide (olemasolu korral):

Lähenemiskeelu välja andnud asutus:

Ametlik nimi:

Aadress:

(*) Käesoleva direktiivi number ja kuupäev.

Teisipäev, 14. detsember 2010

d) Täidesaatvas riigis Euroopa lähenemiskeeluga kooskõlas võetud kaitsemeetme (olemasolu korral) kohaldamise eest vastutava asutuse andmed:

Asutuse ametlik nimi:

Kontaktisiku nimi:

Ametikoht (ametinimetus/ametijärk):

Aadress:

Tel: (riigi kood) (piirkonna suunanumber) (number)

Faks: (riigi kood) (piirkonna suunanumber) (number)

E-post:

Suhtlemisel kasutatavad võimalikud keeled:

e) Euroopa **lähenemiskeelu tunnustamisele järgnenud täidesaatva liikmesriigi pädeva asutuse kehtestatud** kohustus(t)e rikkumine ja/või muud asjaolud, mis võiksid kaasa tuua edasise otsuse tegemise:

Rikkumine on seotud järgmis(t)e kohustus(t)ega (võib märgistada rohkem kui ühe ruudukese):

keeld siseneda teatavatesse paikadesse või kindlaksmääratud piirkondadesse, kus kaitstav isik elab või mida ta külastab;

keeld otsida kaitstava isikuga mis tahes kontakti, sealhulgas telefoni, elektrooniliste vahendite, kirja, faksi või mis tahes muude vahendite teel, või selliste kontaktide reguleerimine;

keeld läheneda kaitstavale isikule lähemale kui ettenähtud kaugusele või sellise lähenemise reguleerimine;

muu meede, mis vastab Euroopa lähenemiskeelu aluseks olevale kaitsemeetmele ja mille täidesaatva riigi pädev asutus on võtnud pärast Euroopa lähenemiskeelu tunnustamist

Rikkumis(t)e kirjeldus (koht, kuupäev ja konkreetsed asjaolud):

Vastavalt artikli 11 lõikele 2:

— **rikkumise tagajärjel täidesaatvas riigis võetud meetmed;**

— **rikkumise võimalik õiguslik tagajärg täidesaatvas riigis.**

Muud asjaolud, mis võiksid kaasa tuua edasise otsuse tegemise

Kõnealuste asjaolude kirjeldus:

f) Selle isiku andmed, kellega võtta ühendust rikkumise kohta lisateabe saamiseks:

Perekonnanimi:

Eesnimi/eesnimed:

Aadress:

Tel: (riigi kood) (piirkonna/linna suunanumber) (number)

Faks: (riigi kood) (piirkonna/linna suunanumber) (number)

E-post:

Suhtlemisel kasutatavad võimalikud keeled:

Teate väljastanud asutuse ja/või selle esindaja allkiri, millega kinnitatakse teate sisu õigsust:

Nimi:

Ametikoht (ametinimetus/ametijärk):

Kuupäev:

Ametlik tempel (olemasolu korral):

Teisipäev, 14. detsember 2010

Inimkaubandus ***I

P7_TA(2010)0471

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja selle vastast võitlust ning ohvrite kaitset ja millega tunnistatakse kehtetuks raamotsus 2002/629/JSK (KOM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))

(2012/C 169 E/36)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0095);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2, artikli 82 lõiget 2 ja artikli 83 lõiget 1, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0087/2010);
 - võttes arvesse õiguskomisjoni arvamust esitatud õigusliku aluse kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse liikmesriikide parlamentide poolt õigusakti eelnõule esitatud täiendusi;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 21. oktoobri 2010. aasta arvamust;
 - olles konsulteerinud Regioonide Komiteega;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja 25. novembri 2010. aasta kirjaga võetud kohustust kiita parlamendi seisukoht vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4 heaks;
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 55 ja 37;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni ühisarutelu vastavalt kodukorra artiklile 51;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit (A7-0348/2010),
1. võtab vastu esimese lugemise seisukoha alljärgnevas sõnastuses;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

Teisipäev, 14. detsember 2010

P7_TC1-COD(2010)0065

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 14. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/629/JSK

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv 2011/36/EL) lõplikule kujule.)

ELi ja Gruusia vaheline riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtuleping ***

P7_TA(2010)0472

Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon nõukogu otsuse eelnõu kohta Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtulepingu sõlmimise kohta (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))

(2012/C 169 E/37)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (15507/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtulepingu eelnõu (14654/2010);
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 79 lõikele 3 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0392/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni soovitusi ja väliskomisjoni arvamust (A7-0346/2010),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Gruusia valitsusele ja parlamendile.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtmine elukestva õppe programmi, konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmi ning Palestiina jaoks

P7_TA(2010)0474

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtmise kohta (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD))

(2012/C 169 E/38)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010);

— võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 27;

— võttes arvesse 2011. aasta üldeelarve projekti esimest lugemist 20. oktoobril 2010 ⁽²⁾;

— võttes arvesse 15. novembril 2010. aastal toimunud lepituskohtumise tulemusi;

— võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0367/2010),

A. arvestades, et mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärad, eriti alamrubriigi 1a ja rubriigi 4 ülemmäärad, ei võimalda ELi prioriteetide rahastamist ilma olemasolevaid instrumente ja tegevusvaldkondi ohustamata;

B. arvestades, et eelarvepädevad institutsioonid jõudsid lepitusmenetluse raames kokkuleppele, et kahe nimetatud rubriigi kindlaks määratud prioriteetide tugevdamise katteks kasutatakse paindlikkusinstrumenti tingimusel, et jõutakse kokkuleppele kõikides lahendamata küsimustes,

1. märgib, et hoolimata piiratud arvu eelarvepunktide kohustuste mõningasest suurendamisest, ei võimalda alamrubriigi 1a ja rubriigi 4 ülemmäärad parlamendi ja nõukogu valitud prioriteetide piisavat rahastamist;

2. väljendab seetõttu heameelt lepituskohtumisel saavutatud kokkuleppe üle, mis käsitleb paindlikkusinstrumendi kasutamist elukestva õppe programmi ning konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmi rahastamiseks alamrubriigis 1a ning Palestiina rahalise abi, rahuprotsessi ja UNRWA rahastamiseks rubriigis 4, kogusummas 105 miljonit eurot;

3. tuletab meelde, et need programmid on väga olulised liidu tuleviku seisukohast, sest nad annavad selge tõe majandustegevusele, ning liidu kui globaalse osaleja jaoks;

4. kordab, et selle instrumendi kasutuselevõtmine vastavalt 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktile 27 kinnitab taas, et ELi eelarve peab olema üha paindlikum;

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0372.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

5. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
6. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
7. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonile.

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS
paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtmise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

Võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 27 viendat lõiku,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades, et pärast kõigi võimaluste uurimist alamrubriigi 1a ja rubriigi 4 alusel tehtavate assigneeringute ümberjaotamiseks nõustusid mõlemad eelarvapädevad institutsioonid 11. novembril 2010 toimunud lepituskohtumisel ületama alamrubriigi 1a ja rubriigi 4 ülemmäärasid ning võtma 2011. aasta eelarve täiendavaks rahastamiseks kasutusele paindlikkusinstrumendi vahendid:

- 18 miljonit eurot elukestva õppe programmi jaoks alamrubriigis 1a;
- 16 miljonit eurot konkurentsivõime ja uuendustegevuse programmi jaoks alamrubriigis 1a;
- 71 miljonit eurot Palestiina jaoks rubriigis 4.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarvest võetakse paindlikkusinstrumendi raames kasutusele 34 miljonit eurot kulukohustuste assigneeringutena alamrubriigis 1a ja 71 miljoni eurot kulukohustuste assigneeringutena rubriigis 4.

Kõnealust summat kasutatakse järgmiste meetmete rahastamise täiendamiseks:

- 18 miljonit eurot elukestva õppe programmi jaoks alamrubriigis 1a;
- 16 miljonit eurot konkurentsivõime ja innovatsiooni programmi jaoks alamrubriigis 1a;
- 71 miljonit eurot Palestiina jaoks rubriigis 4.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Parlamendi seisukoht nõukogu muudetud 2011. aasta uue eelarveprojekti kohta

P7_TA(2010)0475

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon nõukogu muudetud Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve projekti kohta, kõik jaod (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))

(2012/C 169 E/39)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 314 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artiklit 106a;
- võttes arvesse nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsust 2007/436/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta ⁽¹⁾;
- võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust ⁽²⁾;
- võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽³⁾;
- võttes arvesse oma 25. märtsi 2010. aasta resolutsiooni 2011. aasta eelarve prioriteetide kohta ⁽⁴⁾;
- võttes arvesse oma 15. juuni 2010. aasta resolutsiooni volituse kohta 2011. aasta eelarveprojekti käsitlevaks kolmepoolseks kohtumiseks ⁽⁵⁾;
- võttes arvesse oma 20. oktoobri 2010. aasta resolutsiooni nõukogu seisukoha kohta Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve projekti kohta – kõik jaod ⁽⁶⁾;
- võttes arvesse oma 25. novembri 2010. aasta resolutsiooni 2011. aasta eelarve üle peetavate läbirääkimiste kohta ⁽⁷⁾;
- võttes arvesse Euroopa Liidu 2011. aasta üldeelarve uut projekti, mille komisjon esitas 26. novembril 2010 (KOM(2010)0750) vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 314 lõikele 8;

⁽¹⁾ ELT L 163, 23.6.2007, lk 17.

⁽²⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽⁴⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0086.

⁽⁵⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0205.

⁽⁶⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0372.

⁽⁷⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0433.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- võttes arvesse eelarvet käsitletud 6. detsembri 2010. aasta kolmepoolse kohtumise järeldusi;
 - võttes arvesse nõukogus 10. detsembril 2010. aastal vastu võetud seisukohta Euroopa Liidu 2011. aasta eelarve projekti kohta (17635/2010 – C7-0411/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artikleid 75b ja 75e;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0369/2010),
1. on seisukohal, et kuigi nõukogu muudetud eelarveprojekt ei ole täielikult kooskõlas tegeliku vajadusega jätkusuutliku, sidusa ja tõhusa liidu eelarve järele, on Euroopa Parlamendi eesmärk tagada liidule eelarve, mida on võimalik eelarveaasta algusest alates täielikult ja prognoositavalt täita;
 2. on seisukohal, et viis, kuidas ELi omavahendite süsteem on arenenud – see asendub järk-järgult liikmesriikide osamaksetega ja seetõttu nähakse selles liigset koormat riikide eelarvetele –, teeb selle süsteemi reformimise vajalikumaks kui kunagi varem; võtab teadmiseks komisjoni avalduse; kordab siiski, et on tähtis, et komisjon esitaks 1. juuliks 2011 sisulised ettepanekud ELi uute omavahendite kohta, lähtudes ELi toimimise lepingu artiklist 311; nõuab, et nõukogu võtaks endale kohustuse arutada neid ettepanekuid Euroopa Parlamendiga järgmise mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste raames kooskõlas 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe deklaratsiooniga nr 3;
 3. peab kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 314 lõikega 4 vajalikuks mõne assigneeringu reservi paigutamist, et aidata komisjonil parandada teabe läbipaistvust ja assigneeringute rakendamist eelarve III jaos raames; kiidab vastavalt nõukogu seisukohale muudetud 2011. aasta eelarve projekti heaks;
 4. kiidab heaks käesolevale resolutsioonile lisatud ühisavalduse maksete assigneeringute kohta;
 5. teeb presidendile ülesandeks kuulutada eelarve lõplikult vastuvõetuks ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
 6. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning teistele asjaomastele institutsioonidele ja asutustele.

LISA

ÜHISAVALDUS MAKSETE ASSIGNEERINGUTE KOHTA

„Võttes arvesse käimasolevaid eelarve konsolideerimise jõupingutusi liikmesriikides, lepivad Euroopa Parlament ja nõukogu kokku maksete assigneeringute 2011. aasta tasemes vastavalt komisjoni 26. novembri 2010. aasta eelarveprojekti kavandatule. Nad paluvad komisjonil esitada paranduseelarve, kui 2011. aasta eelarvesse kantud assigneeringud ei ole piisavad alamrubriigi 1a („Konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks“), alamrubriigi 1b („Ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks“), rubriigi 2 („Loodusvarade kaitse ja majandamine“), rubriigi 3 („Kodakondsus, vabadus, turvalisus ja õigus“) ja rubriigi 4 („ELi ülemaailmne roll“) kulude katmiseks.

Eelkõige paluvad Euroopa Parlament ja nõukogu komisjonil esitada hiljemalt 2011. aasta septembri lõpuks ajakohastatud arvandmed alamrubriigi 1b („Ühtekuuluvus majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks“) maksete assigneeringute seisu ja prognooside ja rubriigi 2 („Loodusvarade kaitse ja majandamine“) kajastatud maaelu arendamise kohta ning vajaduse korral esitada sel eesmärgil paranduseelarve projekti.

Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad vastu iga paranduseelarve projekti kohta seisukoha võimalikult kiiresti, et vältida maksete assigneeringute puudujääke. Lisaks sellele kohustuvad Euroopa Parlament ja nõukogu töötlema kiirelt igasuguseid maksete assigneeringute ümberpaigutusi, sealhulgas finantsraamistiku erinevate rubriikide vahel, et kasutada parimal moel eelarvesse kantud maksete assigneeringuid ning viia need kooskõlla eelarve tegeliku täitmise ja vajadustega.”

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Noord-Holland ICT, Madalmaad

P7_TA(2010)0476

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Madalmaad) (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))

(2012/C 169 E/40)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010);
 - võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 28;
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾ (edaspidi „fondi määrus“);
 - võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni kirja;
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0353/2010),
- A. arvestades, et Euroopa Liit on kehtestanud maailmakaubanduses toimunud suurte struktuurimuutuste tagajärjel kannatavatele töötajatele täiendava toetuse andmiseks ja tööturule tagasipöördumise hõlbustamiseks asjakohased õigusaktid ning eelarvemenetluse ja -normid;
- B. arvestades, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (edaspidi „fond“) rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel;
- C. arvestades, et koondatud töötajatele antav Euroopa Liidu finantsabi peaks olema paindlik ning see tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt vastavalt Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisdeklaratsioonile, mis võeti vastu 17. juulil 2008. aastal toimunud lepituskohtumisel, ning võttes fondi kasutuselevõtmise üle otsustamisel nõuetekohaselt arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet;
- D. arvestades, et Madalmaad taotlesid abi seoses 613 inimese koondamisega NACE Revision 2 osa 46 (hulgikaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvast kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II tasandi piirkonnas Noord Hollandis;
- E. arvestades, et taotlus vastab fondi määruses sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele,

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

1. palub asjaomastel institutsioonidel teha vajalikke jõupingutusi fondi kasutuselevõtmise kiirendamiseks;
2. tuletab meelde institutsioonide võetud kohustust tagada fondi kasutuselevõtmist käsitlevate otsuste vastuvõtmiseks sujuv ja kiire menetluskord, et anda ühekordset individuaalset ja ajaliselt piiratud toetust, mille eesmärk on aidata töötajaid, kes on üleilmastumise tõttu ning finants- ja majanduskriisi tagajärjel koondatud; rõhutab, et fond võib aidata koondatud töötajatel tööturule tagasi pöörduda;
3. rõhutab, et vastavalt fondi määruse artiklile 6 tuleks tagada, et fond toetaks koondatud töötajate tagasipöördumist tööturule; rõhutab, et fondist saadav abi ei tohi asendada siseriiklikust õigusest või kollektiivlepingutest tulenevaid äriühingute vastutusalas olevaid meetmeid ega äriühingute või sektorite ümberkorraldamise meetmeid;
4. võtab teadmiseks, et fondist rahastatavate individuaalsete teenuste kooskõlastatud paketti puudutav teave sisaldab üksikasju selle kohta, kuidas need meetmed täiendavad struktuurifondidest rahastatavaid meetmeid; kordab oma nõudmist esitada nende andmete võrdlev analüüs ka fondi aastaaruannetes;
5. väljendab heameelt asjaolu üle, et seoses fondi kasutuselevõtmisega on komisjon teinud ettepaneku kasutada maksete assigneeringuteks Euroopa Sotsiaalfondi kasutamata vahendite asemel muud allikat, ja seda tänu Euroopa Parlamendi sagedastele meeldetuletustele, et fond loodi eraldi instrumendina, millel on oma eesmärgid ja tähtajad ning seetõttu tuleb ümberpaigutamiseks kindlaks määrata asjakohased eelarveread;
6. märgib siiski, et fondi vahendite kasutuselevõtmiseks paigutatakse käesoleval juhul maksete assigneeringud ümber eelarverealt, mis on nähtud ette VKEde toetamiseks ja uuendustegevuseks; peab kahetsusväärseks komisjoni tõsisid puudujääke konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi rakendamisel, eelkõige majanduskriisi ajal, mis peaks märkimisväärselt suurendama vajadust sellise abi järele;
7. tuletab meelde, et fondi toimimist ja lisandväärtust tuleks hinnata 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe alusel loodud programmide ja muude eri vahendite üldise hindamise raames mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemise käigus;
8. tunneb heameelt komisjoni ettepaneku uue kuju üle, sest selle seletuskirjas antakse selge ja üksikasjalik teave taotluse kohta, analüüsitakse abikõlblikkuse kriteeriume ning selgitatakse taotluse heakskiitmise põhjuseid; see vastab Euroopa Parlamendi nõudmistele;
9. kiidab käesolevale resolutsioonile lisatud otsuse heaks;
10. teeb presidendile ülesandeks kirjutada koos nõukogu eesistujaga otsusele alla ja korraldada selle avaldamine *Euroopa Liidu Teatajas*;
11. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon koos selle lisaga nõukogule ja komisjonnile.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

LISA

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Madalmaad)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta ⁽¹⁾, eriti selle punkti 28;

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1927/2006 Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi loomise kohta ⁽²⁾, eriti selle artikli 12 lõiget 3;

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

- (1) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond (edaspidi „fond”) on asutatud selleks, et osutada täiendavat abi töötajatele, kes on koondatud seoses globaliseerumisest tingitud oluliste struktuurimuutustega maailmakaubanduses, ja aidata neil tööturule tagasi pöörduda.
- (2) Fondi rakendusala on laiendatud nii, et alates 1. maist 2009 esitatud taotluste puhul võib toetust anda ka töötajatele, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.
- (3) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 500 miljonit eurot aastas.
- (4) Madalmaad esitasid 8. aprillil 2010 taotluse fondi kasutuselevõtmiseks, et saada fondist rahalist toetust seoses koondamistega NACE Revision 2 osa 46 (hulgikaubandus, v.a mootorsõidukid ja mootorrattad) alla kuuluvaks kahes ettevõttes, mis tegutsevad NUTS II tasandi piirkonnas (Noord Holland (NL32)), ning täiendasid seda lisateabega viimati 5. augustil 2010. Taotlus vastab rahalise toetuse kindlaksmääramise nõuetele, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1927/2006 artiklis 10. Seetõttu teeb komisjon ettepaneku võtta kasutusele 2 557 135 euro suurune summa.
- (5) Seetõttu tuleks võtta kasutusele fondi vahendid, et anda Madalmaade taotluse põhjal rahalist toetust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2010. aasta üldeelarvest võetakse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi raames kasutusele 2 557 135 eurot kulukohustuste ja maksete assigneeringutena.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 406, 30.12.2006, lk 1.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatav õigus *

P7_TA(2010)0477

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus tõhustatud koostöö rakendamise kohta abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas (KOM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))

(2012/C 169 E/41)

(Seadusandlik erimenetlus – konsulteerimine – tõhustatud koostöö)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut nõukogule (KOM(2010)0105);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 lõiget 3, mille alusel nõukogu konsulteeris Euroopa Parlamendiga (C7-0315/2010);
 - võttes arvesse oma 16. juuni 2010. aasta seisukohta⁽¹⁾, milles parlament andis nõusoleku nõukogu otsuse eelnõule tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas;
 - võttes arvesse nõukogu 12. juuli 2010. aasta otsust 2010/405/EL tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas⁽²⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 14. juuli 2010. aasta arvamust;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55 ja artikli 74g lõiget 3;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ja kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A7-0360/2010),
1. kiidab komisjoni ettepaneku muudetud kujul heaks;
 2. palub komisjonil ettepanekut vastavalt muuta, järgides Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 293 lõiget 2;
 3. palub komisjonil võimalikult kiiresti enne määruse (EÜ) nr 2201/2003 kavandatavat üldist läbivaatamist esitada kõnealuse määruse muutmise ettepaneku, mis piirduks vajaduse sunnil kohtualluvuse muutmise (forum necessitatis) klausli lisamisega;

⁽¹⁾ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0216.

⁽²⁾ ELT L 189, 22.7.2010, lk 12.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

4. palub nõukogul Euroopa Parlamenti teavitada, kui nõukogu kavatseb Euroopa Parlamendi poolt heaks kiidetud teksti muuta;
5. palub nõukogul Euroopa Parlamendiga uuesti konsulteerida, kui nõukogu kavatseb komisjoni ettepanekut oluliselt muuta;
6. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 1**Ettepanek võtta vastu määrus
Volitus 2**

võttes arvesse nõukogu [...] otsust [...] tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahusele suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas ⁽⁷⁾,

⁽⁷⁾ ELT L [...], [...], lk [...].

võttes arvesse nõukogu **12. juuli 2010. aasta** otsust **2010/405/EL** tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahusele suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ELT L 189, 22.7.2010, lk 12.

Muudatusettepanek 2**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 1**

(1) Euroopa Liit on seadnud eesmärgiks sellise vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala säilitamise ja arendamise, kus oleks tagatud isikute vaba liikumine. Sellise ala järkjärguliseks loomiseks peaks EL võtma meetmeid piiriülese toimega tsiviilasjades tehtava õiguslase koostöö raames.

(1) Euroopa Liit on seadnud eesmärgiks sellise vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala säilitamise ja arendamise, kus oleks tagatud isikute vaba liikumine. Sellise ala järkjärguliseks loomiseks on vaja, et EL võtab meetmeid piiriülese toimega tsiviilasjades tehtava õiguslase koostöö raames , **eelkõige kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.**

Muudatusettepanek 3**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 2**

(2) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu **artikli 81 lõikele 3 sätestab perekonnaõiguse piiriülest toimet käsitlevad** meetmed **nõukogu**.

(2) Vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu **artiklile 81 hõlmavad kõnealused** meetmed **meetmeid, mille eesmärk on tagada liikmesriikides kohaldatavate kollisiooninormide kokkusobivus.**

Muudatusettepanek 4**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 6**

(6) Bulgaaria, Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia, Luksemburg, Ungari, Austria, Rumeenia ja Sloveenia teatasid hiljem komisjonile, et nad kavatsevad omavahel sisse seada tõhustatud koostöö **abieluasjades** kohaldatava õiguse valdkonnas, **ja palusid komisjonil esitada nõukogule sellesisulise ettepaneku**. 3. märtsil 2010 võttis Kreeka oma taotluse tagasi.

(6) **Belgia**, Bulgaaria, **Saksamaa**, Kreeka, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia, **Läti**, Luksemburg, Ungari, **Malta**, Austria, **Portugal**, Rumeenia ja Sloveenia teatasid hiljem komisjonile, et nad kavatsevad omavahel sisse seada tõhustatud koostöö **abieluasjades** kohaldatava õiguse valdkonnas. 3. märtsil 2010 võttis Kreeka oma taotluse tagasi.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 5**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 7**

(7) Nõukogu võttis [...] vastu otsuse [...] tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahuse suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas.

(7) Nõukogu võttis **12. juulil 2010. aastal** vastu otsuse **2010/405/EL** tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahuse suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas.

Muudatusettepanek 6**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 8**

(8) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 328 lõikega 1 on ette nähtud, et kui seatakse sisse tõhustatud koostöö, on see avatud kõikidele liikmesriikidele, eeldusel et nad vastavad koostööd lubavas otsuses seatud osalemistingimustele. Koostöö on liikmesriikidele avatud ka mis tahes muul ajal, eeldusel et peale nimetatud tingimuste täidetakse koostöö raames juba vastu võetud õigusaktide nõudeid.

(8) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 328 lõikega 1 on ette nähtud, et kui seatakse sisse tõhustatud koostöö, on see avatud kõikidele liikmesriikidele, eeldusel et nad vastavad koostööd lubavas otsuses seatud osalemistingimustele. Koostöö on liikmesriikidele avatud ka mis tahes muul ajal, eeldusel et peale nimetatud tingimuste täidetakse koostöö raames juba vastu võetud õigusaktide nõudeid. **Komisjon ja tõhustatud koostöös osalevad liikmesriigid peaksid tagama, et nad toetavad nii paljude liikmesriikide osalemist kui võimalik. Käesolev määrus peaks kooskõlas aluslepingutega olema tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav üksnes osalevates liikmesriikides.**

Muudatusettepanek 7**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 9 a (uus)**

(9 a) **Käesoleva määruse materiaalõiguslik reguleerimisala ja regulatiivosa peaksid olema kooskõlas määrusega (EÜ) nr 2201/2003. Kuid seda ei tuleks kohaldada abielu kehtetuks tunnistamisele. Käesolevat määrust tuleks kohaldada üksnes abielusidemete katkemisele või nõrgenemisele. Käesoleva määruse kollisiooninormidega kindlaksmääratud õigust tuleks kohaldada lahutuse ja lahuse õiguslikule alusele. Eelnevalt lahendamist vajavad küsimused, nagu õigus- ja teovõime ja abielu kehtivus, ning küsimused nagu abielulahutuse või lahuse mõju omandiõigusele, nimi, vanemlik vastutus, ülalpidamiskohustus või muud kaasnevad küsimused tuleks lahendada asjaomases osalevas liikmesriigis kohaldatavate kollisiooninormide alusel.**

Muudatusettepanek 8**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 10**

(10) Selleks et määrata täpselt kindlaks käesoleva määruse territoriaalne kohaldamisala, tuleks määrata kindlaks, millised liikmesriigid tõhustatud koostöös osalevad.

(10) Selleks et määrata täpselt kindlaks käesoleva määruse territoriaalne kohaldamisala, tuleks **artikli 1 lõike 2 kohaselt** täpsustada, millised liikmesriigid tõhustatud koostöös osalevad.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 9**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 10 a (uus)**

(10 a) Käesolev määrus peaks olema üldiselt kohaldatav, mis tähendab, et selle ühtsete kollisiooninormidega võib määrata, et kohaldatakse osaleva liikmesriigi, mitteosaleva liikmesriigi või mõne kolmanda riigi õigust.

Muudatusettepanek 10**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 11**

(11) Käesolevat määrust tuleks kohaldada igat liiki kohtus.

(11) Käesolevat määrust tuleks kohaldada igat liiki kohtus. Vajaduse korral tuleks lugeda kohtusse pöördumine toimenuks määruse (EÜ) nr 2201/2003 kohaselt.

Muudatusettepanek 11**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 12**

(12) Selleks et võimaldada abikaasadel valida kohaldamiseks õigus, millega neil on tihe seos, või et juhul, kui nad ei ole valikut teinud, kohaldataks nende abielulahutuse või lahusele suhtes kõnealust õigust, tuleks nimetatud õigust kohaldada ka juhul, kui tegu ei ole osaleva liikmesriigi õigusega. Teise liikmesriigi õiguse kohaldamise määramisel **võivad** kohtud saada nõukogu 28. mai 2001. aasta otsusega 2001/470/EÜ (millega luuakse tsiviil- ja kaubandusasju käsitlev Euroopa kohtute võrk)⁽¹⁾ loodud võrgustiku kaudu teavet välisriikide õiguse sisu kohta.

*(12) Selleks et võimaldada abikaasadel valida kohaldamiseks õigus, millega neil on tihe seos, või et juhul, kui nad ei ole valikut teinud, kohaldataks nende abielulahutuse või lahusele suhtes kõnealust õigust, tuleks nimetatud õigust kohaldada ka juhul, kui tegu ei ole osaleva liikmesriigi õigusega. Teise liikmesriigi õiguse kohaldamise määramisel **võiksid** kohtud saada nõukogu 28. mai 2001. aasta otsusega 2001/470/EÜ (millega luuakse tsiviil- ja kaubandusasju käsitlev Euroopa kohtute võrk)⁽¹⁾, **mida on muudetud 18. juuni 2009. aasta otsusega nr 568/2009/EÜ**⁽²⁾, loodud võrgustiku kaudu teavet välisriikide õiguse sisu kohta.*

⁽¹⁾ EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25.

⁽¹⁾ EÜT L 174, 27.6.2001, lk 25.

⁽²⁾ ELT L 168, 30.6.2009, lk 35.

Muudatusettepanek 12**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 13**

(13) Kodanike suurem liikuvus nõuab ühelt poolt suuremat paindlikkust, teiselt poolt aga suuremat õiguskindlust. Selleks tuleks käesoleva määrusega anda pooltele teatav võimalus valida abielulahutuse või lahusele suhtes kohaldatavat õigust, et suurendada kõnealustes küsimustes nende autonoomiat. **Kõnealune võimalus ei tohiks laieneda abielu kehtetuks tunnistamisele, mis on tihedalt seotud abielu kehtivuse tingimustega ja mille puhul ei ole poolte autonoomia asjakohane.**

(13) Kodanike suurem liikuvus nõuab ühelt poolt suuremat paindlikkust, teiselt poolt aga suuremat õiguskindlust. Selleks tuleks käesoleva määrusega anda pooltele teatav võimalus valida abielulahutuse või lahusele suhtes kohaldatavat õigust, et suurendada kõnealustes küsimustes nende autonoomiat.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 13
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 14

(14) Abikaasadel peaks olema võimalik valida abielulahutuse või lahuselu suhtes kohaldatavaks õiguseks sellise riigi õigus, millega neil on eriline seos, või kohtu asukohariigi õigus. Abikaasade valitud **kohaldatav** õigus peab olema kooskõlas aluslepingutes ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhiõigustega. **Võimalus valida abielulahutuse või lahuselu suhtes kohaldatavat õigust ei tohiks kahjustada lapse huve.**

(14) Abikaasadel peaks olema võimalik valida abielulahutuse või lahuselu suhtes kohaldatavaks õiguseks sellise riigi õigus, millega neil on eriline seos, või kohtu asukohariigi õigus. Abikaasade valitud õigus peab olema kooskõlas aluslepingutes ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhiõigustega.

Muudatusettepanek 14
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 15

(15) On oluline, et abikaasadel oleks enne kohaldatava õiguse määramist juurdepääs ajakohastatud teabele abielulahutust ja lahuselu käsitlevate siseriiklike ja Euroopa Liidu õigusaktide põhisisu ja menetluste kohta. Sellise juurdepääsu tagamiseks asjakohasele ja kvaliteetsele teabele ajakohastab komisjon **nõukogu** otsusega 2001/470/EÜ loodud ja üldsusele ette nähtud internetipõhises infosüsteemis korrapäraselt kõnealust teavet.

(15) On oluline, et abikaasadel oleks enne kohaldatava õiguse määramist juurdepääs ajakohastatud teabele abielulahutust ja lahuselu käsitlevate siseriiklike ja Euroopa Liidu õigusaktide põhisisu ja menetluste kohta. Sellise juurdepääsu tagamiseks asjakohasele ja kvaliteetsele teabele ajakohastab komisjon otsusega 2001/470/EÜ (**mida on muudetud otsusega nr 568/2009/EÜ**) loodud ja üldsusele ette nähtud internetipõhises infosüsteemis korrapäraselt kõnealust teavet.

Muudatusettepanek 15
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 15 a (uus)

(15 a) Kui abielupooled ei jõua kohaldatava õiguse suhtes kokkuleppele, tuleb neil läbida lepitusmenetlus, mis hõlmab vähemalt ühte konsultatsiooni volitatud lepitajaga.

Muudatusettepanek 16
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 16

(16) Üks käesoleva määruse peamisi põhimõtteid on, et **mõlemad** abikaasad peaksid tegema oma valiku teadlikult. Kumbki abikaasa peaks täpselt teadma, millised õiguslikud ja sotsiaalsed tagajärjed kohaldatava õiguse valimisest tulenevad. Võimalus leppida omavahel kokku kohaldatavas õiguses ei tohiks piirata kummagi abikaasa õigusi ega võrdseid võimalusi. Selleks peaksid **riikide** kohtunikud mõistma vajadust tagada, et abikaasad oleksid teadlikud kohaldatava õiguse valikut käsitleva kokkuleppe sõlmimisega kaasnevatest õiguslikest tagajärgedest.

(16) Üks käesoleva määruse peamisi põhimõtteid on, et abikaasad peaksid tegema oma valiku teadlikult. Kumbki abikaasa peaks täpselt teadma, millised õiguslikud ja sotsiaalsed tagajärjed kohaldatava õiguse valimisest tulenevad. Võimalus leppida omavahel kokku kohaldatavas õiguses ei tohiks piirata kummagi abikaasa õigusi ega võrdseid võimalusi. Selleks peaksid **osalevate liikmesriikide** kohtunikud mõistma vajadust tagada, et abikaasad oleksid teadlikud kohaldatava õiguse valikut käsitleva kokkuleppe sõlmimisega kaasnevatest õiguslikest tagajärgedest.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 17
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 17

(17) Tuleks kehtestada teatavad kaitsemeetmed tagamaks, et abikaasad on oma valiku tagajärgedest teadlikud. Miinimumnõudena tuleks kohaldatava õiguse valikut käsitlev kokkulepe sõlmida kirjalikult ning sellele peaks olema märgitud kuupäev ja alla kirjutanud mõlemad abikaasad. Kui aga selle liikmesriigi õigusega, kus on mõlema abikaasa **alaline** elukoht, nähakse ette täiendavad ametlikud nõuded, tuleks järgida nimetatud nõudeid. Näiteks võivad osalevas liikmesriigis kehtida täiendavad ametlikud nõuded, mille kohaselt kõnealune kokkulepe lisatakse abielulepingule.

(17) **Tuleks kindlaks määrata lepingu sisulist ja vormilist kehtivust reguleerivad eeskirjad, et abikaasadel oleks kergem teha teadlik valik ning et nende nõusolekut austatakse, tagamaks õiguskindluse ning õiguskaitse parema kättesaadavuse. Seoses vormilise kehtivusega** tuleks kehtestada teatavad kaitsemeetmed tagamaks, et abikaasad on oma valiku tagajärgedest teadlikud. Miinimumnõudena tuleks kohaldatava õiguse valikut käsitlev kokkulepe sõlmida kirjalikult ning sellele peaks olema märgitud kuupäev ja alla kirjutanud mõlemad abikaasad. Kui aga selle liikmesriigi õigusega, kus **nimetatud kokkuleppe sõlmimise ajal** on mõlema abikaasa **peamine** elukoht, nähakse ette täiendavad ametlikud nõuded, tuleks järgida nimetatud nõudeid. Näiteks võivad osalevas liikmesriigis kehtida täiendavad ametlikud nõuded, mille kohaselt kõnealune kokkulepe lisatakse abielulepingule. **Kui kokkuleppe sõlmimise ajal on abikaasade peamine elukoht eri osalevates liikmesriikides, kus kehtivad erinevad ametlikud nõuded, piisab ühe riigi ametlike nõuete järgimisest. Kui nimetatud kokkuleppe sõlmimise ajal on ainult ühe abikaasa peamine elukoht osalevas liikmesriigis, mille õigusega on ette nähtud täiendavad ametlikud nõuded, tuleb järgida nimetatud nõudeid.**

Muudatusettepanek 19
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 19

(19) Kui pooled ei ole kohaldatavat õigust valinud, tuleks käesoleva määrusega ette näha ühtlustatud kollisiooninormid, mis tugineksid tähtsusjärjekorda seatud ühendavatele teguritele, mille aluseks on abikaasade tihe seos asjaomase õigusega, et tagada õiguskindlus ja etteaimatavus ning vältida olukorda, kus üks abikaasadest nõuab abielu lahutamist enne teist, et menetlus toimuks sellise õiguse alusel, mida ta peab oma huvide kaitsmise seisukohast soodsamaks. Kõnealused ühendavad tegurid **on valitud selleks**, et tagada **abielulahutust või lahusele käsitlevate** menetluste arutamine sellise õiguse alusel, millega abikaasadel on tihe seos, **ning need annavad eelise selle riigi õigusele, kus on abikaasade alaline elukoht.**

(19) Kui pooled ei ole kohaldatavat õigust valinud, tuleks käesoleva määrusega ette näha ühtlustatud kollisiooninormid, mis tugineksid tähtsusjärjekorda seatud ühendavatele teguritele, mille aluseks on abikaasade tihe seos asjaomase õigusega, et tagada õiguskindlus ja etteaimatavus ning vältida olukorda, kus üks abikaasadest nõuab abielu lahutamist enne teist, et menetlus toimuks sellise õiguse alusel, mida ta peab oma huvide kaitsmise seisukohast soodsamaks. Kõnealused ühendavad tegurid **tuleks valida nii**, et tagada **abielulahutuse või lahusele** kohtuasja arutamine selle riigi õiguse alusel, millega abikaasad on tugevamalt seotud.

Muudatusettepanek 20
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 19 a (uus)

(19 a) **Kui käesolevas määruses osutatakse kodakondsusele kui riigi õiguse kohaldamise seisukohast olemasolevale kokkupuutele, tuleks mitme riigi kodakondsuse puhul kohaldada liikmesriigi õiguses sätestatud riigi õigust, järgides seejuures täielikult Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtteid.**

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 21
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 19 b (uus)

(19 b) Kui kohtu poole pöördutakse taotlusega muuta lahuselu lahutuseks ja kui osapooled ei ole valinud kohaldatavat õigust, tuleks kohaldada lahuselule kohaldatavat õigust ka abielulahutusele. Selline järjepidevus parandaks poolte huvides etteaimatavust ja suurendaks õiguskindlust. Kui lahuselule kohaldatav õigus ei näe ette lahuselu muutmist abielulahutuseks, tuleks lahutust reguleerida kollisiooninormidega, mida kohaldatakse juhul, kui pooled ei ole valikut teinud. See ei tohiks takistada abikaasadel taotleda abielulahutust käesoleva määruse teiste eeskirjade alusel.

Muudatusettepanek 22
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 20

(20) Olukorras, kus kohaldatavas õiguses ei ole abielulahutust ette nähtud või see ei taga ühele abikaasadest tema soo tõttu võrdselt võimalust abielulahutust või lahuselu taotleda, tuleks siiski kohaldada selle riigi õigust, kus on kohtu poole pöördutud.

(20) Olukorras, kus kohaldatavas õiguses ei ole abielulahutust ette nähtud või see ei taga ühele abikaasadest tema soo tõttu võrdselt võimalust abielulahutust või lahuselu taotleda, tuleks siiski kohaldada selle riigi õigust, kus on kohtu poole pöördutud. *See ei tohiks siiski piirata avaliku korra (ordre public) klausli kohaldamist.*

Muudatusettepanek 23
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 21

(21) Avaliku korra kaalutlustel peaks osalevate liikmesriikide kohtutel olema õigus erandkorras eirata välisriigi **õigust**, kui selle kohaldamine asjaomasel juhul oleks ilmselgelt vastuolus kohtu asukohariigi avaliku korraga. Sellest hoolimata ei tohiks kohtutel olla õigust teise **liikmesriigi õigust** avaliku korra kaalutlustel eirata juhul, kui see on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga, eriti selle artikliga 21, milles keelatakse igasugune diskrimineerimine.

(21) Avaliku korra kaalutlustel peaks osalevate liikmesriikide kohtutel olema õigus erandkorras eirata välisriigi **õiguse sätet**, kui selle kohaldamine asjaomasel juhul oleks ilmselgelt vastuolus kohtu asukohariigi avaliku korraga. Sellest hoolimata ei tohiks kohtutel olla õigust teise **riigi õiguse sätet** avaliku korra kaalutlustel eirata juhul, kui see on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga, eriti selle artikliga 21, milles keelatakse igasugune diskrimineerimine.

Muudatusettepanek 24
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 21 a (uus)

(21 a) Kui määruses on viidatud asjaolule, et selle osaleva liikmesriigi, kelle kohtu poole pöörduti, õiguse kohaselt ei ole abielulahutust ette nähtud, tuleks seda tõlgendada nii, et selle liikmesriigi õiguses puudub abielulahutuse instituut. Sellisel juhul ei tohiks kohtul olla kohustust kuulutada välja abielulahutuse otsus käesoleva määruse kohaldamise tõttu. Kui määruses on viidatud asjaolule, et osaleva liikmesriigi, kelle kohtu poole pöörduti, õiguse kohaselt ei loeta asjaomast abielu abielulahutusega seotud menetluse välja kuulutamiseks kehtivaks, tuleks seda muu seas tõlgendada nii, et selle liikmesriigi õiguses ei eksisteeri abielu. Sellisel juhul ei tohiks kohtul olla kohustust kuulutada välja abielulahutuse otsust või nõuda lahuselu käesoleva määruse kohaldamise tõttu.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 25
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 22

(22) Kuna mõnes riigis ja osalevas liikmesriigis on kaks või enam õigussüsteemi või eeskirjade kogumit, mis reguleerivad käesolevas määruses käsitletavaid küsimusi, tuleks ette näha, mil määral käesoleva määruse sätteid kohaldatakse kõnealuste riikide ja osalevate liikmesriikide eri territoriaalüksustes.

(22) Kuna mõnes riigis ja osalevas liikmesriigis on kaks või enam õigussüsteemi või eeskirjade kogumit, mis reguleerivad käesolevas määruses käsitletavaid küsimusi, tuleks ette näha, mil määral käesoleva määruse sätteid kohaldatakse kõnealuste riikide ja osalevate liikmesriikide eri territoriaalüksustes **või mil määral käesoleva määruse sätteid kohaldatakse kõnealuste riikide ja osalevate liikmesriikide eri kategooriatesse kuuluva-tele isikutele.**

Muudatusettepanek 26
Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 22 a (uus)

(22 a) Kui puuduvad eeskirjad kohaldatava õiguse määramiseks, peaksid abikaasad, kes valivad ühe osapoole riigi õiguse, samal ajal näitama, millise territoriaalüksuse õiguse osas nad kokku leppisid, kui riik, mille õigus valiti, koosneb mitmest territoriaalüksusest, millel kõigil on oma õigussüsteem või lahutusega seotud normistik.

Muudatusettepanek 29
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 – lõige 1a (uus)

*1 a. Käesolevat määrust ei kohaldata alljärgnevate küsimuste suhtes, isegi kui need kerkivad abielulahutuse või lahuse-
selu menetluses vaid eelnevalt või esialgselt lahendamist vaja-
vate küsimustena:*

- a) füüsiliste isikute õigus- ja teovõime;*
- b) abielu olemasolu, kehtivus või tunnustamine;*
- c) abielu kehtetuks tunnistamine;*
- d) abikaasade nimi;*
- e) abielu omandiõiguslikud tagajärjed;*
- f) vanemlik vastutus;*
- g) ülalpidamiskohustused;*
- h) usaldusomand või pärimine.*

Muudatusettepanek 30
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 – lõige 2

2. Käesoleva määruse kohaldamisel käsitatakse „osaleva liikmesriigina” liikmesriiki, kes osaleb abielulahutuse ja lahuse-
lu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtavas tõhustatud koostöös vastavalt nõukogu [...] otsusele [...] tõhustatud koostöö
lubamise kohta abielulahutuse ja lahuse-
lu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas.

2. Käesoleva määruse kohaldamisel käsitatakse „osaleva liikmesriigina” liikmesriiki, kes osaleb abielulahutuse ja lahuse-
lu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtavas tõhustatud koostöös vastavalt nõukogu **12. juuli 2010. aasta 2010/405/EL** tõhustatud koostöö
lubamise kohta abielulahutuse ja lahuse-
lu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas **või vastavalt otsusele, mis on vastu võetud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 331 lõike 1 teise või kolmanda lõigu kohaselt.**

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 31
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 a (uus)

Artikkel 1 a
Seos määrusega (EÜ) nr 2201/2003
Käesolev määrus ei mõjuta määruse (EÜ) nr 2201/2003 kohaldamist.

Muudatusettepanek 32
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 1 b (uus)

Artikkel 1 b
Mõiste
Käesoleva määruse kohaldamisel hõlmab mõiste „kohus” osalevate liikmesriikide mis tahes asutust, millel on pädevus käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvates küsimustes.

Muudatusettepanek 34
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 3 – lõige 1 – sissejuhatav osa

1. *Tingimusel, et see on kooskõlas aluslepingutes ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhiõigustega ja avaliku korra põhimõttega, võivad* abikaasad abielulahutuse ja lahusele suhtes kohaldatava õiguse määramises kokku leppida, *valides ühe* järgmistest õigustest:

1. Abikaasad **võivad** abielulahutuse ja lahusele suhtes kohaldatava õiguse määramises kokku leppida, **tingimusel et selleks on üks** järgmistest õigustest:

Muudatusettepanek 39
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 3 – lõige 3

3. Lõikes 2 osutatud kokkulepe sõlmitakse kirjalikult ning sellele märgitakse kuupäev ja kirjutavad alla mõlemad abikaasad. Elektroonilisel teel edastatud kokkulepe, mida on võimalik alaliselt säilitada, võrdsustatakse kirjalikult vormistatuga.

3. Abikaasad **võivad määrata kohaldatava õiguse ka kohtumenetluse käigus, kui see on kohtu asukohariigi õigusega ette nähtud. Sellisel juhul kannab kohus selliselt määratud kohaldatava õiguse protokollis kooskõlas kohtu asukohariigi õigusega.**

Kui aga selle osaleva liikmesriigi õigusega, kus on mõlema abikaasa alaline elukoht kokkuleppe sõlmimise ajal, on kõnealust liiki kokkulepetele ette nähtud täiendavad ametlikud nõuded, järgitakse nimetatud nõudeid. Kui abikaasade alaline elukoht on eri osalevates liikmesriikides ja nende liikmesriikide õigusega on ette nähtud erinevad vorminõuded, on kokkulepe vormiliselt kehtiv juhul, kui see vastab tingimustele, mis on sätestatud ühe asjaomase riigi õiguses.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 40
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 3 – lõige 4

4. Abikaasad võivad määrata kohaldatava õiguse ka
kohtus menetluse käigus, kui see on kohtu asukohariigi õigu-
sega ette nähtud. Sellisel juhul kannab kohus selliselt
määratud kohaldatava õiguse protokollis kooskõlas asukoha-
riigi õigusega. välja jäetud

Muudatusettepanek 41
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 3 a (uus)

Artikkel 3 a

Nõusolek ja sisuline kehtivus

1. Õiguse valikul saavutatud kokkuleppe või sellega seotud tingimuste olemasolu ja kehtivus määratakse kindlaks selle õiguse alusel, mis kehtiks kokkuleppe või tingimuste suhtes käesoleva määruse alusel, kui kokkuleppe või tingimused kehtiksid.
2. Abikaasa võib oma nõusoleku puudumise tõendamiseks siiski tugineda selle riigi õigusele, kus asus tema peamine elukoht ajal, kui kohtu poole pöörduti, kui asjaoludest ilmneb, et tema tegevuse tagajärgi ei oleks mõistlik kindlaks määrata lõikes 1 määratud õiguse alusel.

Muudatusettepanek 42
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 3 b (uus)

Artikkel 3 b

Vormiline kehtivus

1. Artikli 3 lõigetes 1 ja 2 osutatud kokkuleppe sõlmitakse kirjalikult ning sellele märgitakse kuupäev ja sellele kirjutavad alla mõlemad abikaasad. Elektroonilisel teel sõlmitud kokkuleppe, mida on võimalik alaliselt säilitada, võrdsustatakse kirjaliku lepinguga.
2. Kui aga selle osaleva liikmesriigi õigusega, kus on mõlema abikaasa peamine elukoht kokkuleppe sõlmimise ajal, on kõnealust liiki kokkulepetele ette nähtud täiendavad ametlikud nõuded, järgitakse nimetatud nõudeid.
3. Kui abikaasade peamine elukoht on kokkuleppe sõlmimise ajal eri osalevates liikmesriikides ja nende riikide õigusega on ette nähtud erinevad vorminõuded, on kokkuleppe vormiliselt kehtiv juhul, kui see vastab tingimustele, mis on sätestatud ühe asjaomase riigi õiguses.
4. Kui kokkuleppe sõlmimise ajal on ainult ühe abikaasa peamine elukoht osalevas liikmesriigis, mille õigusega on ette nähtud täiendavad ametlikud nõuded selliste kokkulepete kohta, tuleb järgida nimetatud nõudeid.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 43
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 4 a (uus)

Artikkel 4 a

Lahuselu muutmine abielulahutuseks

- 1. Lahuselu muutmisel abielulahutuseks kohaldatakse lahuselu suhtes kohaldatud õigust ka abielulahutuse suhtes, kui pooled ei ole kooskõlas artikliga 3 kokku leppinud teisiti.*
- 2. Kuid kui lahuselu suhtes kohaldatud õigus ei näe ette lahuselu muutmist abielulahutuseks, kohaldatakse artiklit 4, kui pooled ei ole kooskõlas artikliga 3 kokku leppinud teisiti.*

Muudatusettepanek 45
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 7 a (uus)

Artikkel 7 a

Erinevused siseriiklikes õigusaktides

Käesolevas määruses ei kohusta miski selle osaleva liikmesriigi kohtuid, kelle õiguses ei ole abielulahutust ette nähtud või ei loeta asjaomast abielu abielulahutusega seotud menetluse välja kuulutamiseks kehtivaks, kuulutama välja abielulahutuse otsust käesoleva määruse kohaldamise tõttu.

Muudatusettepanek 46
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 8

Mitme õiguskorraga riigid

1. Kui riik koosneb mitmest territoriaalüksusest, millest igaihes kehtivad abielulahutuse ja lahuselu suhtes oma õigusnormid, käsitatakse käesoleva määruse alusel kohaldatava õiguse kindlaksmääramisel iga territoriaalüksust omaette riigina.

Kahe või enama õiguskorraga riigid – territoriaalüksused

1. Kui riik koosneb mitmest territoriaalüksusest, millest igaihes kehtivad abielulahutuse ja lahuselu suhtes oma õigusnormid, käsitatakse käesoleva määruse alusel kohaldatava õiguse kindlaksmääramisel iga territoriaalüksust omaette riigina.

1 a. Sellises riigis käsitatakse:

- a) viiteid peamisele elukohale kõnealuses riigis viidetena peamisele elukohale antud riigi territoriaalüksuses;*
- b) viiteid kodakondsusele viidetena kõnealuse riigi õigusega kindlaksmääratud territoriaalüksusele või asjaomaste eeskirjade puudumisel osapoolte valitud territoriaalüksusele või valiku puudumisel territoriaalüksusele, millega abikaasal või abikaasadel on kõige tugevam seos.*

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 47
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 8 a (uus)

Artikkel 8 a

Kahe või enama õiguskorraga riigid ja isikutevahelised konfliktid

Sellises riigis, kus käesoleva määrusega reguleeritud küsimuste suhtes kohaldatakse eri kategooriatesse kuuluvate isikutele kahte või enamat õigussüsteemi või normistikku, käsitatakse viiteid selle riigi õigusele kui viiteid õigussüsteemile, mis on määratud kindlaks selle riigi kehtivate eeskirjadega. Selliste eeskirjade puudumisel kohaldatakse sellist õigussüsteemi või normistikku, millega abikaasal või abikaasadel on kõige tugevam seos.

Muudatusettepanek 48
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 8 b (uus)

Artikkel 8 b

Käesoleva määruse kohaldamata jätmine sisekonfliktide korral
Osalev liikmesriik, milles käesoleva määrusega reguleeritud küsimuste osas kehtivad erinevad õigussüsteemid või normistikud, ei pea käesolevat määrust kohaldama selliste õigusnormide vastuolude suhtes, mis on tekkinud üksnes erinevate õigussüsteemide või normistike vahel.

Muudatusettepanek 49
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 9 – lõige 1 – punkt a

a) ***vorminõuded*** seoses kohaldatava õiguse valikut käsitlevate kokkulepetega; ning

a) ***ametlikud nõuded*** seoses kohaldatava õiguse valikut käsitlevate kokkulepetega ***vastavalt artikli 3b lõigetele 2–4***; ning

Muudatusettepanek 51
Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 10 – lõige 1 – lõik 2

Kohaldatava õiguse valikut käsitlev kokkulepe, mis on sõlmitud ***osaleva liikmesriigi õiguse kohaselt*** enne käesoleva määruse kohaldamise alguse kuupäeva, jõustub siiski samuti, tingimusel et see vastab ***artikli 3 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud tingimustele***.

Kohaldatava õiguse valikut käsitlev kokkulepe, mis on sõlmitud enne käesoleva määruse kohaldamise alguse kuupäeva, jõustub siiski samuti, tingimusel et see vastab ***artiklitele 3a ja 3b***.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

KOMISJONI ETTEPANEK

MUUDATUSETTEPANEK

Muudatusettepanek 52**Ettepanek võtta vastu määrus****Artikkel 11 – lõige 1**

1. *Ilma et see piiraks osalevatele liikmesriikidele Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 351 tulenevaid kohustusi, ei mõjuta* käesolev määrus selliste *kahe- või mitmepoolsete* konventsioonide kohaldamist, mille osalisteks käesoleva määruse vastuvõtmise ajal on üks või mitu osalevat liikmesriiki ning *mis käsitlevad käesoleva määrusega reguleeritud küsimusi.*

1. Käesolev määrus *ei mõjuta* selliste *rahvusvaheliste* konventsioonide kohaldamist, mille osalisteks käesoleva määruse *või artikli 1 lõikes 2 osutatud otsuse* vastuvõtmise ajal on üks või mitu osalevat liikmesriiki ning *millega sätestatakse abielulahutuse või lahuseluga seotud kollisiooninormid.*

Muudatusettepanek 53**Ettepanek võtta vastu määrus****Artikkel 11 – lõige 2**

2. *Olenemata lõikest 1 on* käesolev määrus *osalevate liikmesriikide vahelistes suhetes* ülimuslik konventsioonide suhtes, mis käsitlevad käesoleva määrusega reguleeritud küsimusi *ja milles osalevad liikmesriigid on osalised.*

2. Käesolev määrus *on siiski* ülimuslik konventsioonide suhtes, mis *on sõlmitud üksnes kahe või enama osaleva liikmesriigi vahel, sellisel määral, mil need konventsioonid* käsitlevad käesoleva määrusega reguleeritud küsimusi.

Muudatusettepanek 54**Ettepanek võtta vastu määrus****Artikkel 12 – lõige 1**

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta hiljemalt *[viis* aastat pärast käesoleva määruse *kohaldamise algust]*. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanekud käesoleva määruse kohandamiseks.

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta hiljemalt *viis* aastat pärast käesoleva määruse *jõustumist ja seejärel iga viie aasta järel*. Vajaduse korral lisatakse aruandele ettepanekud käesoleva määruse kohandamiseks.

Muudatusettepanek 55**Ettepanek võtta vastu määrus****Artikkel 12 – lõige 1 a (uus)**

1 a. Selleks edastavad osalevad liikmesriigid komisjonile asjakohase teabe käesoleva määruse kohaldamise kohta nende kohtutes.

Muudatusettepanek 56**Ettepanek võtta vastu määrus****Artikkel 13 – lõige 2 a (uus)**

Liikmesriikide suhtes, kes osalevad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 331 lõike 1 teise või kolmanda lõigu kohaselt vastu võetud otsuse alusel, kohaldatakse käesolevat määrust asjaomases otsuses osutatud kuupäevast.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

Reitinguagentuurid ***I

P7_TA(2010)0478

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta (KOM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))

(2012/C 169 E/42)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0289);
 - võttes arvesse ELi toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0143/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse Euroopa Keskpanka 19. novembri 2010. aasta arvamust ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 8. detsembri 2010. aasta arvamust ⁽²⁾;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 8. detsembri 2010. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit ning õiguskomisjoni arvamust (A7-0340/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 337, 14.12.2010, lk 1.

⁽²⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

P7_TC1-COD(2010)0160

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 15. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 513/2011) lõplikule kujule.)

Metroloogiat käsitlevate direktiivide kehtetuks tunnistamine *I**

P7_TA(2010)0479

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega tunnistatakse kehtetuks metroloogiat käsitlevad nõukogu direktiivid 71/317/EMÜ, 71/347/EMÜ, 71/349/EMÜ, 74/148/EMÜ, 75/33/EMÜ, 76/765/EMÜ, 76/766/EMÜ ja 86/217/EMÜ (KOM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))

(2012/C 169 E/43)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2008)0801);
 - võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikli 251 lõiget 2 ja artiklit 95, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C6-0467/2008);
 - võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Lissaboni lepingu jõustumise mõju käimasolevatele institutsioonidevahelistele otsustamismenetlustele” (KOM(2009)0665);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3 ja artiklit 114;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 14. mai 2009. aasta arvamust⁽¹⁾;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 10. novembri 2010. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportit (A7-0050/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. kiidab heaks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisavalduse, mis on lisatud käesolevale resolutsioonile;

⁽¹⁾ ELT C 277, 17.11.2009, lk 49.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

3. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2008)0227

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 15. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega tunnistatakse kehtetuks metroloogiat käsitlevad nõukogu direktiivid 71/317/EMÜ, 71/347/EMÜ, 71/349/EMÜ, 74/148/EMÜ, 75/33/EMÜ, 76/765/EMÜ, 76/766/EMÜ ja 86/217/EMÜ

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (direktiiv 2011/17/EL) lõplikule kujule.)

LISA

Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni avaldus

Euroopa Parlament ja nõukogu paluvad kooskõlas mõõtevahendeid käsitleva direktiivi 2004/22/EÜ artikliga 25 komisjonil esitada enne 30. aprilli 2011 aruande nimetatud direktiivi rakendamise kohta ja vajaduse korral õigusakti ettepaneku.

Selle raames ja parema õigusloome põhimõtete kohaselt (mis hõlmavad vajaduse korral mõjuhinnangut ja avalikku arutelu) viiakse läbi hindamine, et määrata kindlaks, kas direktiivi 2004/22/EÜ reguleerimisala tuleks laiendada ning kui jah, siis kui suures ulatuses, et see hõlmaks mõnda praegu direktiividega 71/317/EMÜ, 71/347/EMÜ, 74/148/EMÜ, 75/33/EMÜ, 76/765/EMÜ, 76/766/EMÜ ja 86/217/EMÜ reguleeritud mõõtevahendit.

Nimetatud direktiivide kehtetuks tunnistamise tähtpäev vaadatakse vastavalt hindamistulemustele samuti uuesti läbi, et tagada mõõtevahendite valdkonnas liidu seadusandlike meetmete järjepidevus.

Kodanikualgatus *I**

P7_TA(2010)0480

Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kodanikualgatuse kohta (KOM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))

(2012/C 169 E/44)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0119);

— võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikli 11 lõiget 4;

Kolmapäev, 15. detsember 2010

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 24 esimest lõiku, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C7-0089/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 14. juuli 2010. aasta arvamust ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 10. juuni 2010. aasta arvamust ⁽²⁾;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 8. detsembri 2010. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse põhiseaduskomisjoni raportit ja petitsioonikomisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamusi (A7-0350/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. võtab teadmiseks käesolevale resolutsioonile lisatud nõukogu eesistuja avalduse ja komisjoni avaldused;
 3. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatab seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 4. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning riikide parlamentidele.

⁽¹⁾ Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata.

⁽²⁾ ELT C 267, 1.10.2010, lk 57.

P7_TC1-COD(2010)0074

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 15. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011 kodanikualgatuse kohta

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 211/2011) lõplikule kujule.)

LISA

Avaldused

Komisjoni avaldused

– I –

Komisjon annab kodanikualgatuse kohta üksikasjalikku teavet. Elkõige koostab ta kodanikualgatuse kohta kõikides liidu ametlikes keeltes ulatusliku ja kasutajasõbraliku juhendi ning ajakohastab seda. Juhend on kättesaadav komisjoni kodanikualgatuse veebisaidil. Lisaks abistab ja nõustab komisjon vajaduse korral korraldajaid kodanikualgatuse ettepanekute registreerimise ja menetlemise ajal. Korraldajate taotluse korral teavitab komisjon neid ka sellest, milliseid õigusaktide ettepanekuid algatuses käsitletavate küsimuste kohta menetletakse või kavandatakse.

Kolmapäev, 15. detsember 2010

– II –

Pärast ühes ametlikus keeles algatuse ettepaneku registreerimist võivad korraldajad paluda komisjonil toetusavalduste kogumise ajal registrisse lisada asjaomase ettepaneku tõlkeid teistesse ametlikesse keeltesse. Algatuste ettepanekute tõlkimise eest vastutavad korraldajad. Enne uue keeleversiooni registrisse lisamist kontrollib komisjon, et originaalteksti ja uute keeleversioonide vahel ei oleks pealkirja, sisu ja eesmärkide osas silmnähtavaid ja märkimisväärseid erinevusi.

Nõukogu eesistujariik Belgia avaldus

Eesistujariik püüab tagada, et käesoleva määruse kohaldamiseks vajalikud meetmed oleksid võetud võimalikult kiiresti ning hiljemalt üks aasta pärast määruse jõustumist, nagu on kõnealuse määrusega ette nähtud.

Neljapäev, 16. detsember 2010

Euroopa kultuuripärandi märgis *I**

P7_TA(2010)0486

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa kultuuripärandi märgist käsitleva Euroopa Liidu meetme kohta (KOM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))

(2012/C 169 E/45)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0076);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artiklit 167, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0071/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse Prantsuse senati poolt subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete kohaldamist käsitleva protokoll nr 2 raames esitatud põhjendatud arvamust, mille kohaselt ei ole õigusakti eelnõu subsidiaarsuse põhimõttega kooskõlas;
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 9. juuni 2010. aasta arvamust ⁽¹⁾;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse kultuuri- ja hariduskomisjoni raportit (A7-0311/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatab seda oluliselt muuta või selle teise tekstiga asendada;
 3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

⁽¹⁾ ELT C 267, 1.10.2010, lk 52.

P7_TC1-COD(2010)0044

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 16. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr .../2011/EL Euroopa kultuuripärandi märgist käsitleva Euroopa Liidu meetme kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 167,

Neljapäev, 16. detsember 2010

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽¹⁾,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) **Euroopa Liidu toimimise lepingu** eesmärk on luua Euroopa rahvaste üha tihedam liit ning **nimetatud lepingu** artikli 167 kohaselt on Euroopa Liidu ülesanne soodustada liikmesriikide kultuuri õitsengut, võttes arvesse nende rahvuslikku ja regionaalset mitmekesisust ning rõhutades samas ühise kultuuripärandi tähtsust. **Lisaks on Euroopa Liidu toimimise artikli 167 lõikes 2 täpsustatud, et vastavalt proportsionaalsuse põhimõttele peab liit kaasa aitama Euroopa rahvaste kultuuri ja ajaloo alaste teadmiste parandamisele ja levitamisele.**
- (2) Euroopa Liitu kuulumise tunne tugevneks ja kultuuridevaheline dialoog paraneks, kui eelkõige noored mõistaksid oma ühist, ent samas mitmekesisist kultuuripärandit paremini ja hindaksid seda kõrgemalt. Seepärast on oluline parandada juurdepääsu kultuuripärandile ja tugevdada selle Euroopa mõõdet.
- (3) Euroopa Liidu toimimise lepinguga on ka kehtestatud liidu kodakondsus, mis täiendab liikmesriikide kodakondsust ja on oluline element Euroopa integratsiooni tugevdamisel ja kindlustamisel. Selleks et kodanikud saaksid täielikult toetada Euroopa integratsiooni, tuleks panna rohkem rõhku ühistele väärtustele ning ajaloole ja kultuurile, mis on võtmelemendid kodanike kuulumisel ühiskonda, mis tugineb vabadusele, demokraatialle, inimõiguste austamisele, kultuurilisele **ja keelelisele** mitmekesisusele, tolerantsusele ja solidaarsusele.
- (4) Mitu liikmesriiki ja Šveits käivitasid Granadas 2006. aasta aprillis Euroopa kultuuripärandi märgise valitsustevahelise programmi.
- (5) Euroopa Liidu Nõukogu võttis 20. novembril 2008 vastu järeldused ⁽³⁾, mille eesmärk on muuta valitsustevaheline Euroopa kultuuripärandi märgis Euroopa Liidu meetmeks, kutsudes selleks komisjoni üles esitama nõukogule asjakohast ettepanekut Euroopa kultuuripärandi märgise loomise kohta Euroopa Liidus ning kehtestama projekti praktilised rakendusmenetlused.
- (6) Komisjon korraldas avaliku konsulteerimise ja mõju hindamise, mille tulemused kinnitasid, et valitsustevaheline Euroopa kultuuripärandi märgis on väärtuslik algatus, kuid meedet tuleb selle kogu potentsiaali ärakasutamiseks veel täiendada. Samuti kinnitasid tulemused, et Euroopa Liidu kaasamine annaks Euroopa kultuuripärandi märgisele selge lisandväärtuse ning aitaks muuta algatust kvaliteetsemaks.
- (7) **Euroopa kultuuripärandi märgise puhul tuleks ära kasutada seni valitsustevahelise algatuse kaudu saadud kogemusi.**

⁽¹⁾ ELT C 267, 1.10.2010, lk 52.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta seisukoht.

⁽³⁾ ELT C 319, 13.12.2008, lk 11.

Neljapäev, 16. detsember 2010

- (8) Euroopa kultuuripärandi **märgis** peaks **täiendama, mitte aga dubleerima selliseid algatusi** nagu UNESCO maailma kultuuripärandi nimekiri, **inimkonna immateriaalse kultuuripärandi UNESCO representatiivne nimekiri** ja Euroopa kultuuriradasid käsitlev Euroopa Nõukogu programm **■**. Euroopa kultuuripärandi uue märgise lisandväärtus peaks tulenema valitud mälestiste panusest Euroopa ajalukku ja kultuuri, **sealhulgas liidu loomisse**, kodanikele, **eriti** noortele suunatud selgest kaasavast haridusmõõtmest ning mälestistevahelistest koostöövõrgustikest, mille eesmärk on jagada kogemusi ja parimaid tavasid. Algatusega tuleks peamiselt keskenduda mälestiste tutvustamisele **ja** neile juurdepääsu tagamisele, **millega aidatakse kaasa ühise ajaloo- ja kultuuripärandi tähtsustamisele liidus, mälestiste** tutvustamise kvaliteedile ja nendega seotud tegevusele, mitte **aga** mälestiste kaitsmisele, mis peaks olema tagatud olemasolevate kaitsemeetmetega.
- (9) Lisaks ELi kodanike liitu kuulumise tunde tugevdamisele ja kultuuridevahelise dialoogi edendamisele võib Euroopa kultuuripärandi märgist käsitlev liidu meede kaasa aidata ka järgmisele: kultuuripärandi väärtustamisele ja esiletõstmisele, kultuuripärandi rolli suurendamisele piirkondade majanduslikus ja säästvas arengus, eelkõige kultuuriturismi kaudu, kultuuripärandi ning kaasaegse loomingu ja loovuse koostoime edendamisele, kogemuste ja parimate tavade vahetamisele kogu Euroopas ning üldisemalt demokraatlike väärtuste ja inimõiguste edendamisele, mis on Euroopa integratsiooni alustaladeks.
- (10) Need eesmärgid on täielikult kooskõlas Euroopa kultuurivaldkonna tegevuskava eesmärkidega, mis hõlmavad kultuurilise mitmekesisuse ja kultuuridevahelise dialoogi ning kultuuri kui loovuse allika edendamist ⁽¹⁾.
- (11) On väga oluline, et Euroopa kultuuripärandi märgist antakse ühtsete, selgete ja läbipaistvate kriteeriumide ja menetluste alusel.
- (12) **Liikmesriikidel peaks olema võimalus teha eelvalik mälestiste osas, millele on Euroopa kultuuripärandi märgise valitsustevahelise programmi raamistikus Euroopa kultuuripärandi märgis juba antud. Selliseid mälestisi tuleks hinnata uute kriteeriumide ja menetluste alusel.**
- (13) **Euroopa kultuuripärandi märgise edaspidiste hindamiste käigus võiks uurida võimalust laiendada seda algatust, et kaasata programmis „Kultuur” osalevad kolmandad riigid.**
- (14) Euroopa kultuuripärandi märgise halduskorraldus peaks olema lihtne ja paindlik ning kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega.
- (15) Kuna käesoleva otsuse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning kuna Euroopa kultuuripärandi märgise jaoks on vaja kehtestada uued ühtsed, selged ja läbipaistvad kriteeriumid ja menetlused ning parandada liikmesriikide vahelist koordineeritust, on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva otsusega luuakse Euroopa Liidu meede nimetusega „Euroopa kultuuripärandi märgis”.

⁽¹⁾ KOM(2007)0242.

Neljapäev, 16. detsember 2010

Artikkel 2

Määratlus

Käesolevas otsuses tähendab „mälestis” mälestisi, looduslikke, **veealuseid, arheoloogilisi, tööstus- ja** linnaehituslikke **objekte**, kultuurmaastikke, mälestuspaiku, kultuuritooteid ja -objekte ning teatava paigaga seotud immateriaalset kultuuripärandit, sealhulgas kaasaegset kultuuripärandit.

Artikkel 3

Eesmärgid

1. Meetme üldised eesmärgid on järgmised:

- tugevdada ELi kodanike, **eriti noorte** Euroopa Liitu kuulumise tunnet **ühiste väärtuste ning ühise Euroopa** ajaloo ja kultuuripärandi alusel **;**
- tõhustada **kultuuride- ja piirkondadevahelist** dialoogi **ning suurendada mitmekesisusest lugupidamist.**

2. **Selle saavutamiseks** on meetme vahe-eesmärgid järgmised:

- **rõhutada selliste mälestiste sümbolset väärtust**, millel on olnud tähtis roll Euroopa **ajaloo ja kultuuris ja/või liidu** ülesehitamises, **ning tõsta neid mälestisi esile;**
- suurendada ELi kodanike teadmisi Euroopa **ajaloost ja liidu ülesehitamisest ning** nende ühisest, ent samas mitmekesisest **materiaalsest ja immateriaalsest** kultuuripärandist, eelkõige seoses demokraatlike väärtuste ja inimõigustega, mis on Euroopa integratsiooni alustaladeks.

3. **Mälestiste endi** konkreetsete eesmärgid on järgmised:

- tuua esile mälestiste üleeuroopaline tähtsus;
- tõsta **eeskätt** noorte, **aga ka ELi kodanike seas üldisemalt** teadlikkust ühisest kultuuripärandist **ja suurendada nende Euroopasse kuulumise tunnet;**
- hõlbustada kogemuste ja parimate tavade vahetamist kogu Euroopas;
- lihtsustada **ja/või parandada** kõigi **,** eeskätt noorte juurdepääsu mälestistele;
- tõhustada kunsti-, kultuuri-, **ajaloo- ja interaktiivse online-hariduse** kaudu kultuuridevahelist dialoogi, eeskätt noorte seas;
- edendada kultuuripärandi **ja** kaasaegse loomingu **koostoimet ning toetada loovust;**
- **tõhustada kultuuripärandi ja selle ümber areneva majandustegevuse koostoimet, kui selline majandustegevus aitab tõsta kultuuripärandi kui ka seda ümbritseva keskkonna püsivust, austades sealjuures täielikult kultuuripärandi terviklikkust;**
- suurendada piirkondade **tutvustamist, nende** atraktiivsust ja **kultuurilist mõju ning** edendada nende **turismi arengut ja** säästvat arengut;
- **ergutada Euroopa võrgustike loomist ühise Euroopa pärandi rikastamiseks.**

Neljapäev, 16. detsember 2010

Artikkel 4

Meetmes osalemine

Meetmes võivad osaleda liidu liikmesriigid. Osalemine on vabatahtlik.

Artikkel 5

Täiendavus muude algatustega

Komisjon ja liikmesriigid tagavad, et Euroopa kultuuripärandi märgis täiendab, **kuid ei dubleeri** muid kultuuripärandi valdkonna algatusi, nagu UNESCO maailma kultuuripärandi nimekiri, **inimkonna immateriaalse kultuuripärandi UNESCO representatiivne nimekiri** ja Euroopa kultuuriradasid käsitlev Euroopa Nõukogu programm.

Artikkel 6

Juurdepääs meetmele

Euroopa kultuuripärandi märgise võib anda mälestistele, mis vastavad artiklis 2 sätestatule.

Artikkel 7

Kriteeriumid

Euroopa kultuuripärandi märgis antakse järgmiste kriteeriumide alusel:

- 1) **Euroopa kultuuripärandi** märgist võib taotleda mälestistele, millel on sümbolne euroopalik väärtus ja millel on tähtis roll Euroopa ajaloo ja **kultuuris ja/või liidu** ülesehitamises. Seetõttu tuleb põhjendada järgmist:
 - mälestise piiriülest või üleeuroopalist mõõdet: märgise kandidaadi varasem ja praegune mõju ning atraktiivsus peab ulatuma üle liikmesriigi piiride ja/või
 - mälestise kohta ja rolli Euroopa ajaloo ja integratsioonis, selle seost Euroopa oluliste isikute ja sündmustega ning liikumistega kultuuri-, kunsti-, **religiooni**-, poliitika-, sotsiaal-, teadus-, tehnika-, **keskkonna**- või tööstusvaldkonnas ja/või
 - mälestise kohta ja rolli Euroopa integratsiooni alustaladeks olevate selliste ühiste väärtuste arendamises ja edendamises nagu vabadus, demokraatia, inimõiguste austamine, kultuuriline mitmekesisus, tolerantsus ja solidaarsus;
- 2) **Euroopa kultuuripärandi** märgise taotlejad esitavad projekti, **mille rakendamist tuleb alustada hiljemalt määramisaasta lõpuks ja mis hõlmab kõiki** järgmisi elemente:
 - tõsta teadlikkust mälestise üleeuroopalisest tähtsusest, eelkõige asjakohaste teabeürituste, viitade ja töötajate koolitamise abil;
 - korraldada koolitusi (eelkõige noortele) mis parandavad teadmisi Euroopa ühisest ajaloost ja Euroopa ühisest, ent samas mitmekesisest kultuuripärandist ning tugevdavad ühisesse piirkonda kuulumise tunnet;
 - edendada mitmekeelsust **ja piirkondlikku mitmekesisust** liidu erinevate keelte **kui kultuuridevahelise dialoogi võtmelemendi** kasutamise kaudu;
 - **teha koostööd mälestistega, mis on juba saanud** Euroopa kultuuripärandi märgise

Neljapäev, 16. detsember 2010

- tõsta mälestist esile ja suurendada selle atraktiivsust Euroopa tasandil **muu hulgas uue info- ja sidetehnoloogia** abil;
- **tagada, et mälestisele oleks ELi kodanikel juurdepääs, säilitades samas täielikult selle terviklikkuse.**

Kui mälestise omapära seda lubab, **on soovitatav** korraldada kunstilist ja kultuurilist tegevust (nt üritused, festivalid, kunstnike töötoad jm), mis parandab Euroopa **kultuuriesindajate**, kunstnike ja kunstikollektsioonide liikuvust, stimuleerib kultuuridevahelist dialoogi ning edendab kultuuripärandi, kaasaegse loominguga ja loovuse koostoimet;

3) Märglise taotlejad esitavad haldamiskava, milles nad kohustuvad täitma järgmisi eesmärgi:

- mälestise nõuetekohane haldamine;
- mälestise kaitse ja selle edasiandmine järgmistele põlvkondadele vastavalt asjakohastele kaitsemeetmetele;
- vastuvõtuteenuste (ajaloolise tausta esitamine, külastajatele antav teave, viidad jne) kvaliteet;
- üldsuse võimalikult laialdane juurdepääs mälestisele, näiteks mälestise kohandamise või töötajate koolitamise abil **ning interneti kasutades, sh eakate ja puuetega inimeste jaoks;**
- eriline tähelepanu noortele, võimaldades neile eelisjuurdepääsu mälestisele;
- mälestise reklaamimine turismisihtkohana, **piirates samal ajal võimalikku negatiivset mõju mälestisele või selle ümbrusele;**
- sidus ja terviklik teavitamisstrateegia, millega tõstetakse esile mälestise üleeuroopalist tähtsust;
- võimalikult keskkonnasõbralik haldamiskava ■

Artikkel 8

Sõltumatu Euroopa eksperdikomitee

1. Moodustatakse sõltumatu Euroopa eksperdikomitee (edaspidi „Euroopa komitee”), mille ülesanne on viia Euroopa tasandil ellu valiku- ja järelevalvemenetlusi. Komitee tagab, et kriteeriume rakendatakse osalevates liikmesriikides ühetaoliselt.

2. Euroopa komiteel on **13 liiget**. Euroopa Parlament nimetab ametisse neli, nõukogu neli, komisjon neli liiget **ja Regioonide Komitee ühe liikme oma vastavate menetluste kohaselt**. Euroopa komitee nimetab ametisse oma eesistuja.

3. Euroopa komitee liikmed on sõltumatud eksperdid. Neil on põhjalikud kogemused ja ekspertteadmised Euroopa kultuuripärandi märglise seisukohalt olulistes valdkondades. **Institutsioonid, kes eksperte ametisse nimetavad, püüavad tagada võimaluste piires nende ekspertteadmiste täiendavuse ja geograafiliselt tasakaalustatud esindatuse.**

Neljapäev, 16. detsember 2010

4. Euroopa komitee liikmed nimetatakse ametisse kolmeks aastaks. Erandkorras nimetab komisjon käesoleva otsuse esimesel kehtivusaastal neli eksperti ametisse üheks aastaks, Euroopa Parlament nimetab neli eksperti **ja Regioonide Komitee ühe eksperti** ametisse kaheks aastaks ning nõukogu nimetab neli eksperti ametisse kolmeks aastaks.

5. Euroopa komitee liikmed teatavad igasugusest huvide konfliktist või võimalikust huvide konfliktist seoses konkreetse mälestisega. Kui huvide konfliktist teatatakse või huvide konflikt ilmneb, ei võta kõnealune komitee liige osa selle mälestise või mõne muu sama liikmesriigi mälestise hindamisest.

6. Kõik Euroopa komitee aruanded, soovitused ja teated avaldatakse.

Artikkel 9

Taotlusvorm

Komisjon valmistab artiklis 7 sätestatud valikukriteeriumide alusel ette ühise taotlusvormi, mida peavad kasutama kõik taotlejad. Valiku tegemisel võetakse arvesse ainult ametlikul taotlusvormil esitatud taotlusi.

Artikkel 10

Eelvalik liikmesriigi tasandil

1. Euroopa kultuuripärandi märgise andmise eelvaliku korraldamise eest vastutavad liikmesriigid tihedas koostöös kohalike ja piirkondlike ametiasutustega.

2. Iga liikmesriik võib eelvalikusse lisada kuni kaks mälestist iga kahe aasta kohta vastavalt lisas esitatud ajakavale.

3. Iga liikmesriik kehtestab mälestiste eelvaliku jaoks oma menetlused ja ajakava kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega ja tagab, et haldusmenetlused on võimalikult lihtsad ja paindlikud. Ta teatab siiski komisjonile eelvaliku tulemused hiljemalt eelvaliku tegemise aasta 1. märtsiks.

4. Eelvalikumenetlus viiakse läbi vastavalt artiklis 7 sätestatud kriteeriumidele ja selles kasutatakse artiklis 9 osutatud taotlusvormi.

5. Komisjon avaldab eelvalikusse lisatud mälestiste täieliku nimekirja ning teeb selle teatavaks Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Regioonide Komiteele.

Artikkel 11

Lõplik valik liidu tasandil

1. Euroopa kultuuripärandi märgise andmise eesmärgil vastutab mälestiste lõpliku valiku eest komisjon ja seda korraldab Euroopa komitee.

2. Euroopa komitee hindab eelvalikusse lisatud mälestisi käsitlevaid taotlusi ning valib maksimaalselt ühe mälestise iga liikmesriigi kohta. Vajaduse korral võib taotleda lisateavet ning korraldada mälestiste külastamist.

3. Lõplik valik viiakse läbi vastavalt artiklis 7 sätestatud kriteeriumidele ja selles kasutatakse artiklis 9 osutatud taotlusvormi.

Neljapäev, 16. detsember 2010

4. Euroopa komitee esitab eelvalikusse lisatud mälestiste kohta aruande hiljemalt **eelvaliku** tegemise aasta **15. detsembriks**. Kõnealusel aruandes esitatakse soovitus Euroopa kultuuripärandi märgise andmiseks ja põhjendatakse mälestiste lõplikust valikust väljajätmist.

5. Lõplikust valikust välja jäetud kandidaadid võivad järgmistel aastatel uuesti taotleda liikmesriigi tasandil eelvalikusse lisamist.

Artikkel 12

Piiriülesed mälestised

1. Käesolevas otsuses tähendab „piiriülene mälestis” järgmist:

— mitu eri liikmesriikides asuvat mälestist, mis keskenduvad ühele konkreetsele teemale, võimaldades nende kohta esitada ühe taotluse;

— üks mälestis, mille geograafiline asupaik on vähemalt kahe liikmesriigi territooriumil.

2. Taotluste esitamisel piiriüleste mälestiste kohta järgitakse sama menetlust nagu muude mälestiste puhul. Selle mälestise **lisavad** eelvalikusse **kõik asjaomased liikmesriigid**, võttes arvesse artiklis 10 sätestatud kahe mälestise esitamise piirangut. **Piiriüleste mälestiste puhul määratakse üks osalevatest mälestistest koordinaatoriks, mis on komisjoni jaoks ühtne kontaktpunkt. Koordinaator esitab teabe piiriülese mälestise kandidatuuri kohta aegsasti kõigile liikmesriikidele, et tagada asjaomaste mälestiste osalemine kogu liidus. Kõik piiriüleses mälestises osalevad mälestised vastavad artiklis 7 sätestatud kriteeriumidele ja nende puhul täidetakse artiklis 9 osutatud taotlusvorm.**

Erilist tähelepanu pööratakse piiriülestele mälestistele, mis nii materiaalse kui immateriaalse sümbolika kaudu edendavad Euroopa kultuuripärandi riigiülest olemust.

3. Kui piiriülene mälestis vastab kõikidele artiklis 7 sätestatud kriteeriumidele, peetakse seda mälestist lõpliku valiku tegemisel esmatähtsaks.

4. Kui mõni piiriüleses mälestises osalev mälestis ei täida enam artiklis 7 sätestatud kriteeriume või taotluses võetud kohustusi, kohaldatakse artiklis 15 sätestatud menetlust.

Artikkel 13

Määramine

1. Komisjon määrab Euroopa komitee soovitusel **nõuetekohaselt** arvesse võttes ametlikult mälestised, millele valikumenetlusele järgneva aasta jooksul antakse Euroopa kultuuripärandi märgis. Komisjon teavitab **tehtud otsustest** Euroopa Parlamenti, nõukogu ja **Regionide Komiteed**.

2. Euroopa kultuuripärandi märgis antakse mälestistele **■** alaliseks artiklites 14 ja 15 sätestatud tingimustel ning tingimusel, et meetme kohaldamist jätkatakse.

3. **Euroopa kultuuripärandi märgise andmine ei too endaga kaasa mingeid linnaplaneeringulise, õigusliku, maastikukujundusliku, liikuvusliku või arhitektuurilise iseloomuga kohustusi. Ainsad õigusaktid, mida kohaldatakse, on kohalikud õigusaktid.**

Neljapäev, 16. detsember 2010

Artikkel 14

Järelevalve

1. Iga Euroopa kultuuripärandi märgisega mälestist kontrollitakse järjepidevalt tagamaks, et see vastab jätkuvalt kõikidele artiklis 7 sätestatud kriteeriumidele ja täidab sellekohases taotluses võetud kohustusi.
2. Liikmesriigi territooriumil asuvate kõikide mälestiste järelevalve eest vastutab asjaomane liikmesriik. Liikmesriik kogub kogu vajaliku teabe ja koostab üksikasjaliku aruande iga nelja aasta tagant kooskõlas lisas esitatud ajakavaga.
3. Aruanne saadetakse komisjonile ja esitatakse Euroopa komiteele kontrollimiseks hiljemalt järelevalvemenetluse aasta **1. märtsiks**.
4. Euroopa komitee esitab liikmesriigi territooriumil asuvate märgise saanud mälestiste olukorra kohta aruande hiljemalt järelevalvemenetluse aasta **15. detsembriks** ning lisab vajaduse korral soovitusel, mida tuleb võtta arvesse järgmisel järelevalveperioodil.
5. **Pärast Euroopa komiteega konsulteerimist** kehtestab **komisjon** liikmesriikidele ühised näitajad, et tagada tervikliku lähenemisviisi järgimine järelevalvemenetluses.

Artikkel 15

Märgise tagasivõtmine

1. Kui Euroopa komitee leiab, et konkreetne märgis ei vasta enam artiklis 7 sätestatud kriteeriumidele või see ei täida enam kõiki taotluses võetud kohustusi, algatab komitee komisjoni vahendusel liikmesriigiga dialoogi, mille eesmärk on aidata mälestist vajalikul viisil kohandada.
2. Kui 18 kuu jooksul pärast dialoogi algatamist ei ole mälestise osas vajalikke kohandusi tehtud, teatab Euroopa komitee sellest komisjonile. Teatele peab olema lisatud põhjendus ja soovitusel olukorra parandamiseks.
3. Kui soovitusi ei ole rakendatud pärast uut 18-kuulist ajavahemikku, esitab Euroopa komitee soovitusel võtta asjaomasele mälestisele antud Euroopa kultuuripärandi märgis tagasi.
4. Lõpliku otsuse Euroopa kultuuripärandi märgise tagasivõtmise kohta teeb komisjon, **võttes nõuetekohaselt arvesse Euroopa komitee soovitust**. Komisjon teatab sellest Euroopa Parlamendile, nõukogule ja **Regioonide Komiteele**.
5. Euroopa komitee teated ja soovitusel avaldatakse.
6. **Mälestised võivad igal ajal otsustada Euroopa kultuuripärandi märgisest loobuda. Sellisel juhul teatavad nad oma soovist asjaomasele liikmesriigile, kes teatab sellest komisjonile. Komisjon teeb otsuse Euroopa kultuuripärandi märgise tagasivõtmise kohta ning teatab sellest Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Regioonide Komiteele.**

Neljapäev, 16. detsember 2010

Artikkel 16

Praktiline korraldus

1. Euroopa kultuuripärandi märgist käsitlevat liidu meetet rakendab komisjon. Eelkõige teeb ta järgmist:
 - tagab meetme üldise terviklikkuse ja kvaliteedi;
 - tagab liikmesriikide ja Euroopa komitee vahelise koordineerituse;
 - **võttes arvesse artiklis 3 sätestatud eesmäärke ja kooskõlas artiklis 7 esitatud kriteeriumidega**, koostab valiku- ja järelevalvemenetlusi **toetavad** suunised ning taotlusvormi;
 - abistab Euroopa komiteed.
2. Komisjon vastutab Euroopa kultuuripärandi märgisega seotud teavitamise ning märgise nähtavuse eest liidu tasandil, eelkõige asjakohase veebisaidi **ja uue logo** loomise ja haldamise kaudu, **et tõsta mälestist esile ja suurendada selle atraktiivsust Euroopa tasandil, näiteks kasutades võimalusi, mida pakuvad uued tehnoloogiad ning digitaalsed ja interaktiivsed vahendid, ning püüdes saavutada koostoimet muude Euroopa algatustega. Kõnealusel veebisaidil avaldatakse kõik Euroopa komitee teated ja soovitused, millele on osutatud artikli 8 lõikes 6, artikli 10 lõikes 5 ja artikli 15 lõikes 5.**
3. Komisjon edendab märgise saanud mälestistega seotud koostöövõrgustike loomist.
4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud tegevust ning Euroopa komitee kulusid rahastatakse artiklis 18 esitatud rahastamispaketi kaudu.

Artikkel 17

Hindamine

1. Komisjon tagab Euroopa kultuuripärandi märgise meetme sõltumatu välishindamise. Selline hindamine korraldatakse igal kuuendal aastal kooskõlas lisa esitatud ajakavaga ning hindamise käigus kontrollitakse kõiki aspekte, muu hulgas meetme kohaldamisega seotud tegevuse tõhusust, mälestiste arvu, meetme **geograafilist ulatust ja** mõju, meetme parandamise võimalusi ning kas meetet tuleks jätkata.
2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule kuue kuu jooksul alates hindamiste lõpetamisest kõnealuste hindamiste kohta aruande, **millele on vajaduse korral lisatud asjakohased ettepanekud.**

■

Artikkel 18

Finantssätted

1. Meetme rakendamise rahastamispakett perioodiks 1. jaanuar 2011 kuni 31. detsember 2013 on 1 350 000 eurot.

Neljapäev, 16. detsember 2010

2. Eelarvapädevad institutsioonid kinnitavad iga-aastased assigneeringud mitmeaastase finantsraamistiku piires.

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

AJAKAVA

Euroopa kultuuripärandi märgise ajakava

[aasta n]	Otsuse vastuvõtmine Ettevalmistustöö
[aasta n + 1]	Ettevalmistustöö
[aasta n + 2]	█ Liikmesriikide tasandil tehtav eelvalik
[aasta n + 3]	Mälestiste lõplik määramine
[aasta n + 4]	Liikmesriikide tasandil tehtav eelvalik
[aasta n + 5]	Mälestiste lõplik määramine ja järelevalve
[aasta n + 6]	Liikmesriikide tasandil tehtav eelvalik
[aasta n + 7]	Mälestiste lõplik määramine Euroopa kultuuripärandi märgise hindamine
[aasta n + 8]	Liikmesriikide tasandil tehtav eelvalik
[aasta n + 9]	Mälestiste lõplik määramine ja järelevalve
[aasta n + 10]	Liikmesriikide tasandil tehtav eelvalik
[aasta n + 11]	Mälestiste lõplik määramine
[aasta n + 12]	Liikmesriikide tasandil tehtav eelvalik
[aasta n + 13]	Mälestiste lõplik määramine Euroopa kultuuripärandi märgise hindamine

Neljapäev, 16. detsember 2010

Šveitsi osalemise programmis „Aktiivsed noored” ja tegevusprogrammis elukestva õppe alal ***

P7_TA(2010)0487

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (millega kehtestatakse tingimused Šveitsi Konföderatsiooni osalemiseks programmis „Aktiivsed noored” ja tegevusprogrammis elukestva õppe alal (2007–2013)) sõlmimise kohta (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))

(2012/C 169 E/46)

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (12818/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu eelnõu, millega kehtestatakse tingimused Šveitsi Konföderatsiooni osalemiseks programmis „Aktiivsed noored” ja tegevusprogrammis elukestva õppe alal (2007–2013) (13104/2009);
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 165 lõikele 4, artikli 166 lõikele 4 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0277/2010);
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 8;
 - võttes arvesse kultuuri- ja hariduskomisjoni soovitusi (A7-0334/2010),
1. annab nõusoleku lepingu sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Šveitsi Konföderatsiooni valitsusele ja parlamendile.

Liikmesriikide kontrolli kohaldamine komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ***I

P7_TA(2010)0488

Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbi viidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (KOM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))

(2012/C 169 E/47)

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (KOM(2010)0083);

Neljapäev, 16. detsember 2010

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2 ja artikli 291 lõiget 3, mille alusel komisjon esitas Euroopa Parlamendile ettepaneku (C7-0073/2010);
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3;
 - võttes arvesse nõukogu esindaja poolt 1. detsembri 2010. aasta kirjas võetud kohustust kiita Euroopa Parlamendi seisukoht heaks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõikele 4;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 55;
 - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ja väliskomisjoni, arengukomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, majandus- ja rahanduskomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni, regionaalarengukomisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni, kalanduskomisjoni, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ning põhiseaduskomisjoni arvamusi (A7-0355/2010),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
 2. kiidab heaks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisavalduse, mis on lisatud käesolevale resolutsioonile;
 3. võtab teadmiseks käesolevale resolutsioonile lisatud komisjoni avaldused;
 4. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon kavatseb seda oluliselt muuta või selle muu tekstiga asendada;
 5. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.

P7_TC1-COD(2010)0051

Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 16. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisoluliste teostamise suhtes

(Kuna Euroopa Parlament ja nõukogu jõudsid kokkuleppele, vastab Euroopa Parlamendi seisukoht õigusakti (määrus (EL) nr 182/2011) lõplikule kujule.)

LISA

EUROOPA PARLAMENDI, NÕUKOGU JA KOMISJONI AVALDUS

Käesoleva määruse artikli 5 lõikega 2 sätestatakse, et kui komitee esitab positiivse arvamuse, võtab komisjon rakendusakti eelnõu vastu. See säte ei takista komisjonil praeguse tava kohaselt väga erandlikel juhtudel võtta arvesse pärast hääletamist ilmnenuid uusi asjaolusid ning otsustada rakendusakti eelnõu mitte vastu võtta, olles sellest eelnevalt nõuetekohaselt teavitanud komiteed ja seadusandjat.

Neljapäev, 16. detsember 2010

KOMISJONI AVALDUSED

Komisjon kavatseb kontrollida kõiki kehtivaid õigusakte, mida ei kohandatud kontrolliga regulatiivmenetlusele enne Lissaboni lepingu jõustumist, et oleks võimalik hinnata, kas neid õigusakte tuleks kohandada ELi toimimise lepingu artikliga 290 kasutusele võetud delegeeritud õigusaktide süsteemiga. Komisjon esitab asjakohased ettepanekud võimalikult kiiresti ning mitte hiljem kui käesolevale avaldusele lisatud soovituslikus ajakavas märgitud tähtaegadeks.

Komisjon teavitab ühtlustamisprotsessi käigus Euroopa Parlamenti regulaarselt rakendusmeetmete ettepanekutest, mis on seotud kõnealuste õigusaktidega, millest tulevikus peavad saama delegeeritud õigusaktid.

Seoses praegu kehtivate õigusaktidega, mis sisaldavad viiteid kontrolliga regulatiivmenetlusele, kavatseb komisjon kontrollida sätteid, mis on kõnealuse menetlusega seotud nendes õigusaktides, mida ta kavatseb muuta, et kohandada neid õigeaegselt vastavalt aluslepingutes sätestatud kriteeriumitele. Lisaks sellele on Euroopa Parlamendil ja nõukogul õigus teatada põhiõigusaktidest, mida nad peavad kohandamise seisukohast olulisteks.

Komisjon esitab hinnangu selle protsessi tulemuste kohta 2012. aasta lõpuks, et selgitada välja, mitu kontrolliga regulatiivmenetlusele viitavat õigusakti veel kehtib. Seejärel valmistab komisjon ette asjakohased õigusloomega seotud algatused, et kohandamine lõpule viia. Komisjoni üldine eesmärk on eemaldada Euroopa Parlamendi 7. koosseisu volituste lõppemise ajaks kõigist õigusaktidest sätteid, mis viitavad kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Komisjon märgib, et algatas hiljuti uurimuse, mille käigus antakse ELi kaubanduskaitsepoliitika ja -tavade kõigi aspektide täielik ja objektiivne ülevaade. Uurimuses hinnatakse kehtivate kaubanduse kaitsemeetmete toimimist, meetodeid, kasutamist ning tõhusust kaubanduspoliitika eesmärkide täitmisel ning hinnatakse Euroopa Liidu võimalikke poliitilisi otsuseid (nt liidu huvide kontroll, väiksem tollimaksu reegel, tollimaksu kogumise süsteem) võrreldes teatavate kaubanduspartnerite poliitiliste otsustega. Uurimuses hinnatakse ka dumpinguvastaseid ja subsidiumidevastaseid algamaarusi ELi institutsioonide haldustavade, Euroopa Liidu Kohtu otsuste ning WTO vaidluste lahendamise organi soovitude ja otsuste alusel.

Komisjon kavatseb uurimuse tulemuste ja Doha arengukava läbirääkimistel tehtavate edusammude põhjal uurida, kas ja kuidas oleks võimalik ELi kaubanduse kaitsemeetmeid veelgi ajakohastada ja uuendada.

Komisjon meenutab ka oma hiljutisi algatusi kaubanduse kaitsemeetmete toimimise läbipaistvamaks muutmise parandamisel (näiteks ärakuulamise eest vastutava ametniku ametissenimetamine) ning tööd liikmesriikides kaubanduse kaitsetavade põhiosade selgitamisel. Komisjon peab seda tööd väga oluliseks ning soovib koostöös liikmesriikidega otsida ka muid algatusi, mida kõnealuses küsimuses võiks teha.

Nõukogu otsusel 1999/468/EÜ põhinevate komiteemenetluse eeskirjade kohaselt juhtumite puhul, kus ühise põllumajanduspoliitika korralduskomitee on esitanud negatiivse arvamuse, peab komisjon esitama kõnealuse meetme ettepaneku nõukogule, kes võib kuu jooksul teha teistsuguse otsuse. Komisjoni tegevust siiski ei takistata, tal on võimalus meede ellu viia või selle rakendamisest loobuda. Seega võib komisjon võtta meetmeid, kui ta on küsimuse kaalumise järel arvamusel, et meetme rakendamise peatamine kutsuks näiteks esile pöördumatu negatiivse turumõju. Kui nõukogu hiljem otsustab teisiti, muutub komisjoni meede loomulikult tarbetuks. Seega annavad praegused eeskirjad komisjonile vahendi, mis võimaldab meetme võtmise kaudu kaitsta kogu liidu ühiseid huve vähemalt ajutiselt.

Kõnealuse määruse artikli 7 eesmärk on säilitada asjaomane lähenemisviis ka komiteemenetluse uute eeskirjade puhul, kuid piirab selle kohaldamist erakorraliste olukordadega ning selgelt määratletud piiravate kriteeriumitega. See võimaldaks komisjonil kavandatava meetme vastu võtta vaatamata kontrollikomitee negatiivsele arvamusele juhul, kui „kui nende viivitamata vastu võtmata jätmine häiriks märkimisväärselt turge (...) või ELi finantshuve.” Säte viitab olukordadele, kus ei ole võimalik oodata komitee järgmist hääletamist sama või mõne muu kavandatava meetme üle, kuna turg oleks samal ajal turul tegutsejate spekulatiivse käitumise tõttu märkimisväärselt häiritud. Liidu tegutsemisvõime tagamiseks antakse nimetatud sättega liikmesriikidele ja komisjonile võimalus pidada kavandatava meetme kohta veel üks põhjendatud arutelu ilma, et küsimused jääksid lahenduseta ning avatuks spekulatsioonidele, mis tooksid turgudele ja eelarvele kaasa negatiivseid tagajärgi.

Neljapäev, 16. detsember 2010

Sellised olukorrad võivad tekkida ühise põllumajanduspoliitika igapäevase juhtimise käigus (nt eksporditoetuste kinnitamine, litsentside haldamine, erikaitseklausel), kus otsuseid tuleb sageli teha kiiresti ning neil võib olla märkimisväärsed majanduslikke tagajärgi turgudele ja seda kaudu ka talunikele ja teistele põllumajandustootjatele ning liidu eelarvele.

Juhul kui Euroopa Parlament või nõukogu teatavad komisjonile, et nende arvates ületab teatav rakendusakti eelnõu põhiaktis sätestatud rakendusvolitusi, vaatab komisjon viivitamata läbi rakendusakti eelnõu, võttes arvesse Euroopa Parlamendi või nõukogu väljendatud seisukohti.

Komisjon tegutseb viisil, mis võtab arvesse küsimuse kiireloomulisust.

Enne kui komisjon otsustab, kas rakendusakti eelnõu võetakse vastu, muudetakse või võetakse see tagasi, teavitab komisjon Euroopa Parlamenti või nõukogu meetmetest, mida ta kavatses võtta ning põhjendab oma otsust.

Lisa

Komisjoni I avalduse LISA

Esialgne loetelu põhiõigusaktidest, mille suhtes enne Lissaboni lepingu jõustumist kaasotsustamismenetlust ei kohaldata ja mida tuleb kohandada vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290

Poliitika- valdkond		Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane ku osa
ESTAT	1.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1365/2006, mis käsitleb kaupade siseveetranspordi statistikat ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 80/1119/EMÜ ⁽¹⁾	2011. aasta neljas kvartal		X
SANCO	2.	Nõukogu direktiiv 64/432/EMÜ ühendusesest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta ⁽²⁾	Märts 2012		X
	3.	Nõukogu direktiiv 90/426/EMÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta ⁽²⁾	Märts 2012		X
	4.	Nõukogu direktiiv 91/68/EMÜ loomatervishoiu kohta ühendusesiseses lamba- ja kitsekaubanduses ⁽²⁾	Märts 2012		X
	5.	Nõukogu direktiiv 2004/68/EÜ, millega kehtestatakse loomatervishoiu eeskirjad teatavate elusate kabiloomade impordile ühendusse ja transiidile ühenduse kaudu, muudetakse direktiive 90/426/EMÜ ja 92/65/EMÜ ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 72/462/EMÜ ⁽²⁾	Märts 2012		X
	6.	Nõukogu direktiiv 2009/158/EÜ kodulindude ja haudemunade ühendusesisest kaubandust ning kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta ⁽²⁾	Märts 2012		X
	7.	Nõukogu direktiiv 92/65/EMÜ, milles sätestatakse loomatervishoiu nõuded ühendusesiseseks kauplemiseks loomade, sperma, muna- rakkude ja embrüotega, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 90/425/EMÜ A (I) lisas osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud loomatervishoiu nõudeid ⁽²⁾	Märts 2012		X

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-paneku osa
	8. Nõukogu direktiiv 88/407/EMÜ, millega sätestatakse koduveiste sügavkülmutatud sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi korral kohaldatavad loomatervishoiu nõuded (?)	Märts 2012		X
	9. Nõukogu direktiiv 89/556/EMÜ koduveiste embrüote ühendusesisese kaubanduse ja nende kolmandatest riikidest impordi loomatervishoiu nõuete kohta (?)	Märts 2012		X
	10. Nõukogu direktiiv 90/429/EMÜ, millega sätestatakse kodusigade sperma ühendusesisese kaubanduse ja impordi korral kohaldatavad loomatervishoiu nõuded (?)	Märts 2012		X
	11. Nõukogu direktiiv 2002/99/EÜ, milles sätestatakse inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste tootmist, töötlemist, turustamist ja ühendusse toomist reguleerivad loomatervishoiueeskirjad (ainult import) (?)	Märts 2012		X
	12. Nõukogu direktiiv 92/118/EMÜ, millega sätestatakse selliste toodete ühendusesisest kaubandust ja ühendusse importimist reguleerivad loomade ja inimeste tervishoiunõuded, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 89/662/EMÜ A lisa I peatükis ja patogeenide puhul direktiivis 90/425/EMÜ osutatud ühenduse erieeskirjades sätestatud nõudeid (?)	Märts 2012		X
	13. Direktiiv 2006/88/EÜ vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavatel veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta (?)	Märts 2012		X
	14. Nõukogu direktiiv 92/35/EMÜ, milles sätestatakse hobuste Aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed (?)	Märts 2012		X
	15. Nõukogu direktiiv 77/391/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed veiste brutselloosi, tuberkuloosi ja leukoosi tõrjeks (?)	Märts 2012		X
	16. Nõukogu direktiiv 82/400/EMÜ, millega muudetakse direktiivi 77/391/EMÜ ja kehtestatakse ühenduse täiendav meede veiste brutselloosi, tuberkuloosi ja leukoosi tõrjeks (?)	Märts 2012		X
	17. Nõukogu otsus 90/242/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse finantsmeede lammaste ja kitsede brutselloosi tõrjeks (?)	Märts 2012		X

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane- ku osa
	18. Nõukogu direktiiv 90/423/EMÜ, millega muudetakse direktiivi 85/511/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed suu- ja sõrataudi tõrjeks, direktiivi 64/432/EMÜ ühendusesisest veiste ja sigadega kauplemist mõjutavate loomatervishoiu probleemide kohta ning direktiivi 72/462/EMÜ tervishoiu ja veterinaarinspeksiooni probleemide kohta veiste, sigade, värsket liha ja lihatoodete impordil kolmandatest riikidest (?)	Märts 2012		X
	19. Nõukogu direktiiv 2003/85/EÜ ühenduse meetmete kohta suu- ja sõrataudi tõrjeks, millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 85/511/EMÜ ja otsused 89/531/EMÜ ja 91/665/EMÜ ning muudetakse direktiivi 92/46/EMÜ (?)	Märts 2012		X
	20. Nõukogu direktiiv 2005/94/EÜ linnugripi tõrjet käsitlevate ühenduse meetmete ning direktiivi 92/40/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (?)	Märts 2012		X
	21. Nõukogu direktiiv 92/66/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed Newcastle'i haiguse tõrjeks (?)	Märts 2012		X
	22. Nõukogu direktiiv 80/1095/EMÜ, millega sätestatakse tingimused, mille eesmärgiks on muuta ühenduse territoorium vabaks ja hoida ühenduse territoorium vaba sigade katkust (?)	Märts 2012		X
	23. Nõukogu otsus 80/1096/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse finantsmeetmed sigade katku likvideerimiseks (?)	Märts 2012		X
	24. Nõukogu direktiiv 92/119/EMÜ, millega seatakse sisse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsed meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega (?)	Märts 2012		X
	25. Nõukogu direktiiv 2001/89/EÜ ühenduse meetmete kohta sigade klassikalise katku tõrjeks (?)	Märts 2012		X
	26. Nõukogu otsus 79/511/EMÜ Kagu-Euroopas suu- ja sõrataudi vastasele kampaaniale ette nähtud ühenduse rahalise toetuse kohta (?)	2011/2012		X
	27. Nõukogu otsus 89/455/EMÜ, millega seatakse sisse ühenduse meetmed, et käivitada marutauditõrje pilootprojektid, pidades silmas selle haiguse likvideerimist ja profülaktikat (?)	Märts 2012		X
	28. Nõukogu otsus 2009/470/EÜ kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas	2012. aasta teine pool		X
	29. Nõukogu direktiiv 82/894/EMÜ ühendusesisese loomahaigustest teatamise kohta (?)	Märts 2012		X

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-paneeku osa
	30. Nõukogu direktiiv 89/662/EMÜ veterinaar-kontrollide kohta ühendusesiseses kaubanduses seoses siseturu väljakujundamisega (2)	Märts 2012		X
	31. Nõukogu direktiiv 90/425/EMÜ, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrole (2)	Märts 2012		X
	32. Nõukogu otsus 92/438/EMÜ, mis käsitleb veterinaariaalaste impordiprotseduuride arvu-tistamist (Shift-projekt) ning millega muudetakse direktiive 90/675/EMÜ, 91/496/EMÜ, 91/628/EMÜ ja otsust 90/424/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks otsus 88/192/EMÜ (2)	Märts 2012		X
	33. Nõukogu direktiiv 96/93/EÜ loomade ja loomsete saaduste sertifitseerimise kohta (2)	Märts 2012		X
	34. Nõukogu direktiiv 2008/71/EÜ sigade identifiitseerimise ja registreerimise kohta (2)	Märts 2012		X
	35. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (3)	2011. aasta esimene trimester		X
	36. Nõukogu määrus (EÜ) nr 21/2004, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem (2)	Märts 2012		X
	37. Nõukogu direktiiv 2009/157/EÜ tõupuhaste aretusveiste kohta	2011. aasta esimene trimester		X
	38. Nõukogu direktiiv 88/661/EMÜ aretussigade suhtes kohaldatavate zootehniliste standardite kohta	2011. aasta esimene trimester		X
	39. Nõukogu direktiiv 89/361/EMÜ tõupuhaste aretuslammaste ja -kitsede kohta	2011. aasta esimene trimester		X
	40. Nõukogu direktiiv 90/427/EMÜ zootehniliste ja geneoloogiliste tingimuste kohta ühendusesisesel kauplemisel hobuslastega	2011. aasta esimene trimester		X
	41. Nõukogu direktiiv 90/428/EMÜ võistlus-hobustega kauplemise ja võistlustel osalemise tingimuste kohta	2011. aasta esimene trimester		X
	42. Nõukogu direktiiv 91/174/EMÜ, milles sätestatakse põlvnemis- ja zootehnilised nõuded tõupuhaste loomade turustamiseks	2011. aasta esimene trimester		X

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane ku osa
	43. Nõukogu direktiiv 94/28/EÜ, millega nähakse ette põhimõtted seoses zootehniliste ja genealoogiliste nõuetega, mida kohaldatakse loomade, nende sperma, munarakkude ja embrüote impordi suhtes kolmandatest riikidest, ning muudetakse direktiivi 77/504/EMÜ tõupuhaste aretusveiste kohta	2011. aasta esimene trimester		X
	44. Nõukogu direktiiv 97/78/EÜ, milles sätestatakse kolmandatest riikidest ühendusse toodavate toodete veterinaarkontrolli põhimõtted ⁽²⁾	Märts 2012		X
	45. Nõukogu direktiiv 91/496/EMÜ, millega nähakse ette ühendusse kolmandatest riikidest saabuvate loomade veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtted ning muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ ⁽²⁾	Märts 2012		X
	46. Nõukogu direktiiv 98/58/EÜ, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	47. Nõukogu direktiiv 2008/119/EÜ, milles sätestatakse vasikate kaitse miinimumnõuded (kodifitseeritud versioon) ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	48. Nõukogu direktiiv 2008/120/EÜ, milles sätestatakse sigade kaitse miinimumnõuded (kodifitseeritud versioon) ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	49. Nõukogu direktiiv 1999/74/EÜ, millega sätestatakse munakanade kaitse miinimumnõuded ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	50. Nõukogu direktiiv 2007/43/EÜ, millega sätestatakse lihakanade kaitse miinimumeeskirjad ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	51. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1099/2009 loomade kaitse kohta surmamisel ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	52. Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1/2005, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal ning millega muudetakse direktiive 64/432/EMÜ ja 93/119/EÜ ning määrust (EÜ) nr 1255/97 ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	53. Nõukogu direktiiv 2000/29/EÜ taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta ⁽⁵⁾	2012. aasta teine pool		X
	54. Nõukogu direktiiv 2007/33/EÜ, mis käsitleb kartuli-kiduussi tõrjet ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 69/465/EMÜ ⁽⁵⁾	2012. aasta teine pool	X	

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane- ku osa
	55. Nõukogu direktiiv 93/85/EMÜ kartuli ringmä- daniku kontrolli kohta ⁽⁵⁾	2012. aasta teine pool	X	
	56. Nõukogu direktiiv 98/57/EÜ haigusetikitaja <i>Ralstonia solanacearum</i> (Smith) Yabuuchi <i>et al.</i> kontrolli kohta ⁽⁵⁾	2012. aasta teine pool	X	
	57. Nõukogu direktiiv 66/401/EMÜ söödakultuu- ride seemne turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	58. Nõukogu direktiiv 69/464/EMÜ kartulivähi leviku tõkestamise kohta	2013. aasta teine pool	X	
	59. Nõukogu direktiiv 66/402/EMÜ teravilja- seemne turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	60. Nõukogu direktiiv 68/193/EMÜ viinamarjade vegetatiivse paljundusmaterjali turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	61. Nõukogu direktiiv 98/56/EÜ dekoratiivtai- mede paljundusmaterjali turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	62. Nõukogu direktiiv 1999/105/EÜ metsapaljun- dusmaterjali turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	63. Nõukogu direktiiv 2002/53/EÜ ühise põllu- majandustaimsortide kataloogi kohta	2011. aasta teine pool		X
	64. Nõukogu direktiiv 2002/54/EÜ peediseemne turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	65. Nõukogu direktiiv 2002/55/EÜ köögivilja- seemne turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	66. Nõukogu direktiiv 2002/56/EÜ seemnekartuli turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	67. Nõukogu direktiiv 2002/57/EÜ õli- ja kiudtai- mede seemne turustamise kohta.	2011. aasta teine pool		X
	68. Nõukogu direktiiv 2008/72/EÜ köögiviljade paljundus- ja istutusmaterjali, välja arvatud seemne turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	69. Nõukogu direktiiv 2008/90/EÜ puuviljade tootmiseks ettenähtud viljapuude paljundus- materjali ja viljapuude turustamise kohta	2011. aasta teine pool		X
	70. Nõukogu määrus (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta ⁽⁶⁾	2012–2013	Vt märkust (eelmisel lehel esitatud joonealune märkus)	
	71. Nõukogu direktiiv 87/357/EMÜ tervist või turvalisust ohustavaid eksitava välimusega tooteid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta	2011. aasta teine pool		X

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond		Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-paneku osa
MARKT	72.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta	2011 (7)	X	
TRADE	73.	Nõukogu määrus (EMÜ) nr 3030/93 teatavate tekstiiltoodete kolmandatest riikidest impordimise ühiseeskirjade kohta	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	74.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 517/94 teatavatest kahepoolsete lepingute, protokollide või muude kokkulepetega ja ühenduse impordi erieeskirjadega hõlmamata kolmandatest riikidest pärit tekstiiltoodete impordimise ühiseeskirjade kohta	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	75.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 2248/2001 ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Horvaatia Vabariigi vahelise stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu ning Euroopa Ühenduse ja Horvaatia Vabariigi vahelise vahelepingu teatava rakenduskorra kohta (muudetud kujul)	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	76.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 953/2003 teatavate võtmetähtsusega ravimite Euroopa Liidu turule kaubandusliku levitamise vältimise kohta	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
		[Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 868/2004, mis käsitleb kaitset kolmandate riikide poolse subsideerimise ja ebaõiglase hinnakujunduse vastu, mis põhjustab ühenduse lennuettevõtjatele lennuteenuste pakkimisel kahju] (8)			
	77.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 673/2005, millega kehtestatakse täiendavad tollimaksud teatavatele Ameerika Ühendriikidest pärinevatele toodetele	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	78.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1616/2006 ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Albaania Vabariigi vahelise stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu ning Euroopa Ühenduse ja Albaania Vabariigi vahelise vahelepingu teatava rakenduskorra kohta	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	79.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1528/2007, millega teatavatest Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) piirkonna riikide rühma riikidest pärit toodete suhtes kohaldatakse korda, mis on sätestatud lepingutes, millega või mille tulemusel luuakse majanduspartnerlus	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	80.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 55/2008, millega kehtestatakse ühepoolsed kaubandussoodustused Moldova Vabariigi suhtes ning muudetakse määrust (EÜ) nr 980/2005 ja komisjoni otsust 2005/924/EÜ	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane- ku osa
	81. Nõukogu 19. novembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 140/2008 ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Montenegro Vabariigi vahelise stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu ning ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Montenegro Vabariigi vahelise vahelepingu teatava rakenduskorra kohta	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	82. Nõukogu määrus (EÜ) nr 594/2008 ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Bosnia ja Hertsegoviina vahelise stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu ning ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja teiselt poolt Bosnia ja Hertsegoviina vahelise kaubandust ja kaubandusküsimusi käsitleva vahelepingu teatava rakenduskorra kohta	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	83. Nõukogu määrus (EÜ) nr 732/2008, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava ajavahemikus 1. jaanuar 2009 kuni 31. detsember 2011	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	84. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1215/2009, millega kehtestatakse erandlikud kaubandusmeetmed Euroopa Liidu stabiliseerimis- ja assotsieerimisprotsessis osalevate või sellega seotud maade ja territooriumide suhtes	2010. aasta lõpp / 2011. aasta algus	X	
	85. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1342/2007 teatavate Venemaa Föderatsioonist pärit terasetoodete impordi suhtes kehtestatud teatavate piirnormide haldamise kohta	2011. aasta algus	X	
	86. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1340/2008 teatavate terasetoodetega kauplemise kohta Euroopa Ühenduse ja Kasahstani Vabariigi vahel	2011. aasta algus	X	
MARE	87. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1198/2006 Euroopa Kalandusfondi kohta	November 2011		X
	88. Nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 kalandus- ja akvakultuuritooteturu ühise korralduse kohta	Mai 2011		X
	89. Nõukogu määrus (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu	November 2011	X	
	90. Nõukogu määrus (EÜ) nr 2187/2005, mis käsitleb Läänemere, Suur- ja Väike-Belti ning Sundi kalavarude kaitsmist tehniliste meetmete abil	November 2011	X	
	91. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1100/2007, millega kehtestatakse meetmed euroopa angerja varude taastamiseks	November 2011	X	

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond		Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane ku osa
	92.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks	November 2011	X	
	93.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks	November 2011	X	
	94.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele	November 2011	X	
	95.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 812/2004, millega sätestatakse meetmed vaalaliste juhusliku püügi kohta püügipiirkondades	November 2011	X	
	96.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1966/2006 kalapüügi elektroonilise registreerimise ja aruandluse ning kaugseirevahendite kohta (?)	Vt märkust		
	97.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid	November 2011	X	
ENV	98.	Nõukogu direktiiv 87/217/EMÜ asbestist põhjustatud keskkonnareostuse vältimise ja vähendamise kohta	2011. aasta esimene pool	X	
	99.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 2173/2005 FLEGT-litsentsimisüsteemi kehtestamise kohta puidu impordi suhtes Euroopa Ühendusse	2011. aasta teine pool		X
ENER	100.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 733/2008 kolmandatest riikidest pärinevate põllumajandustoodete imporditingimuste kohta pärast Tšernobõli tuumaelektrijaama avariid (kodifitseeritud versioon) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1048/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 733/2008 kolmandatest riikidest pärinevate põllumajandustoodete imporditingimuste kohta pärast Tšernobõli tuumaelektrijaama avariid ⁽¹⁰⁾	Enne 2013. aastat pole tähtaega ette nähtud ⁽¹¹⁾		X
CLIMA	101.	Nõukogu otsus 2002/358/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokoll heakskiitmist Euroopa Ühenduse nimel ja sellega võetavate ühiste kohustuste täitmist	— ⁽¹²⁾		X
	102.	Komisjoni otsuse eelnõu, millega muudetakse komisjoni otsust 2006/944/EÜ (eraldatud heitkoguseid käsitlev otsus)	2010. aasta lõpp		X
ENTR	103.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1216/2009, millega nähakse ette põllumajandussaaduste töötlemisel saadud teatavate kaupadega kauplemise kord (määruse nr 3448/93 kodifitseeritud versioon)	2010. aasta neljas kvartal		X

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond		Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane- ku osa
AGRI	104.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 247/2006, millega sätestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks	23/09/2010		X
	105.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta	30/09/2010		X
	106.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid [...]	30/09/2010		X
	107.	Nõukogu määrus (EMÜ) nr 1601/91, millega sätestatakse aromatiseeritud veinide, aromatiseeritud veinijookide ja aromatiseeritud veinikokteilide määramise, kirjeldamise ja esitlemise üldeeskirjad	2011. aasta esimene kvartal		X
	108.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1290/2005, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta	2010. aasta neljas kvartal	X	
	109.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 378/2007, milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1290/2005	2010. aasta neljas kvartal	X	
	110.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta	2010. aasta neljas kvartal	X	
	111.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 165/94, mis käsitleb kaugseire abil toimuva kontrolli ühendusepoolset kaasfinantseerimist ja millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 3508/92, millega kehtestatakse ühenduse teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem	Tunnistatakse kehtetuks määruse 1290/2005 kohandamise käigus	X	
	112.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 509/2006 põllumajandustoodete ja toidu garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kohta	2010. aasta neljas kvartal		X
	113.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta	2010. aasta neljas kvartal		X
	114.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1405/2006, millega sätestatakse erimeetmed Egeuse mere väikesaarte põllumajanduse toetamiseks ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003	2010. aasta neljas kvartal		X

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane ku osa
	115. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisähteid (ühise turukorralduse ühtne määrus)	2010. aasta neljas kvartal		X
	116. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 110/2008 piiritusjookide määramise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89	2011. aasta 4. kvartal (varem kontrolliga regulatiivmenetlus)	X	
	117. Nõukogu määrus (EÜ) nr 485/2008 Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi rahastamissüsteemi kuuluvate toimingute kontrollimise kohta liikmesriikide poolt (kodifitseeritud versioon)	2010. aasta neljas kvartal	X	
	118. Nõukogu määrus (EMÜ) nr 922/72, millega sätestatakse siidiusside kasvatamiseks abi andmise üldeeskirjad 1972/1973. kasvatusaastaks	Tunnistatakse kehtetuks uue ühise turukorralduse ühtse määrusega	X	
	119. Nõukogu määrus (EMÜ) nr 352/78 ühise põllumajanduspoliitika alusel rahastatavate garantiide, deposiitide ja tagatiste ning nende minetamise kohta	2011. aasta keskpaik – 2013. aasta järgne ÜPP		X
	120. Nõukogu määrus (EÜ) nr 814/2000 ühise põllumajanduspoliitikaga seotud teavitamismeetmete kohta	2011. aasta keskpaik	X	
	121. Nõukogu määrus (EÜ) nr 320/2006, millega luuakse ajutine kava suhkrutööstuse ümberkorraldamiseks ühenduses ning muudetakse määrust (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta	2011. aasta keskpaik – 2013. aasta järgne ÜPP		X
	122. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1667/2006 glükoosi ja laktoosi kohta (kodifitseeritud versioon)	2011. aasta keskpaik	X	
	123. Nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 3/2008 põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügi edendamismeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides	2011. aasta keskpaik		X
	124. Nõukogu määrus (EÜ) nr 637/2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ja kehtestatakse puuvillasektori riiklik ümberkorraldamiskava	2011. aasta keskpaik – 2013. aasta järgne ÜPP		X
	125. Nõukogu määrus (EÜ) nr 614/2009 ovoalbumiini ja laktalbumiini ühise kaubandussüsteemi kohta (kodifitseeritud versioon)	2011. aasta keskpaik	X	

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane- ku osa
	126. Nõukogu direktiiv 2001/112/EÜ inimtoiduks ettenähtud puuviljamahlade ja teatavate samalaadsete toodete kohta	September 2010		X
	127. Nõukogu määrus (EÜ) nr 78/2008 meetmete kohta, mida komisjonil tuleb aastatel 2008–2013 võtta ühise põllumajanduspoliitika raames loodud kaugseire rakenduste kaudu	Tunnistatakse kehtetuks määruse 1290/2005 kohandamise käigus	X	
	128. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1217/2009, millega luuakse Euroopa Ühenduse põllumajanduslike majapidamiste tulusid ja majandustegevust käsitlevate raamatupidamisandmete kogumise võrk	2011. aasta neljas kvartal	X	
	129. Nõukogu määrus (EMÜ) nr 706/73 Kanali-saarte ja Mani saare suhtes kohaldatava põllumajandustoodetega kauplemist käsitleva ühenduse korra kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	
	130. Nõukogu määrus (EÜ) nr 2799/98, millega kehtestatakse põllumajanduse eurol põhinev valuutakord	2011. aasta neljas kvartal – 2013. aasta järgne ÜPP		X
	131. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 1999/4/EÜ kohvi- ja siguriekstraktide kohta	2011. aasta 4. kvartal (varem kontrolliga regulatiivmenetlus)	X	
	132. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/36/EÜ inimtoiduks ettenähtud kakao- ja šokolaaditoodete kohta	2011. aasta neljas kvartal (varem kontrolliga regulatiivmenetlus)	X	
	133. Nõukogu direktiiv 2001/110/EÜ mee kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	
	134. Nõukogu direktiiv 2001/113/EÜ inimtoiduks ettenähtud puuviljadžemmide, -želeede ja -marmelaadide ning magustatud kastanipüree kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	
	135. Nõukogu direktiiv 2001/114/EÜ teatavate inimtoiduks ettenähtud täielikult või osaliselt veetustatud piimakonservide kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	
	136. Nõukogu direktiiv 2001/111/EÜ teatavate inimtoiduks ettenähtud suhkru kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	
	137. Nõukogu määrus(EMÜ) nr 451/89 teatavate Vahemere piirkonna kolmandatest riikidest pärinevate põllumajandustoodete suhtes rakendatava menetluse kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	
	138. Nõukogu määrus (EMÜ) nr 3491/90 Bangladeshist pärineva riisi impordi kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond	Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-paneku osa
	139. Nõukogu määrus (EMÜ) nr 478/92, millega avatakse Fääri saartelt pärit ja sealt toodava CN-koodi 2309 10 11 alla kuuluva jaemüügiks pakendatud koera- ja kassitoidu ning CN-koodi ex 2309 90 41 alla kuuluva jaemüügiks pakendatud kalasööda iga-aastane ühenduse tariifikvoot	2011. aasta neljas kvartal – võib olla aegunud, vajab kinnitamist	X	
	140. Nõukogu määrus (EMÜ) nr 3125/92 Bosnia-Hertsegoviinast, Horvaatiast, Sloveeniast, Montenegrost, Serbiast ja endisest Jugoslaavia Makedoonia Vabariigist pärit lamba- ja kitselihatoodete ühendusse importimise korra kohta	2011. aasta neljas kvartal – võib olla aegunud, vajab kinnitamist	X	
	141. Nõukogu määrus (EMÜ) nr 1108/93, millega nähakse ette teatavad sätted ühelt poolt ühenduse ning teiselt poolt Austria, Soome, Islandi, Norra ja Rootsi vahel sõlmitud kahepoolsete põllumajanduslepingute kohaldamiseks	2011. aasta neljas kvartal	X	
	142. Nõukogu määrus (EÜ) nr 774/94 kvaliteetse veiseliha, samuti sealih, kodulinnuliha, nisu ja meslini ning kliide, peprede ja muude töötlusjäakide suhtes teatavate ühenduse tariifikvootide avamise ja haldamise kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	
	143. Nõukogu määrus (EÜ) nr 2184/96 Egiptusest pärineva ja sealt toodava riisi sisseveo kohta ühendusse	2011. aasta neljas kvartal – võib olla aegunud, vajab kinnitamist	X	
	144. Nõukogu määrus (EÜ) nr 2398/96, millega avatakse Euroopa Ühenduse ja Iisraeli Riigi vahelise assotsiatsioonilepingu ja vahelepinguga ettenähtud Iisraelist pärineva kalkuniliha tariifikvoot	2011. aasta neljas kvartal – võib olla aegunud, vajab kinnitamist	X	
	145. Nõukogu määrus (EÜ) nr 2005/97, millega nähakse ette teatavad Alžeerias pärit oliiviõli impordi erikorra rakenduseeskirjad	2011. aasta neljas kvartal	X	
	146. Nõukogu 9. oktoobri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2007/97, millega nähakse ette teatavad Liibanonist pärit oliiviõli impordi erikorra rakenduseeskirjad	2011. aasta neljas kvartal	X	
	147. Nõukogu määrus (EÜ) nr 779/98 Türgist pärinevate põllumajandustoodete ühendusse importimise kohta, millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 4115/86 ning muudetakse määrust (EÜ) nr 3010/95	2011. aasta neljas kvartal	X	
	148. Nõukogu määrus (EÜ) nr 1506/98, millega kehtestatakse 1998. aastaks Türgile sarapuupähklite suhtes soodustus ühenduse tariifikvoodi kujul ja peatatakse teatavad soodustused	2011. aasta neljas kvartal – võib olla aegunud, vajab kinnitamist	X	

Neljapäev, 16. detsember 2010

Poliitika- valdkond		Läbivaadatavad õigusaktid	Esialgne ajakava	Ainult kohanda- mine	Üldisema ette-pane- ku osa
	149.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1722/1999 Alžeerias, Marokost ja Egiptusest pärit kliide, peprede ja teatavate teraviljade tuulamise, jahvatamise või muu töötlemise tulemusel tekkinud töötlemisjäakide ja Marokost pärit kõva nisu importimise kohta	2011. aasta neljas kvartal – võib olla aegunud, vajab kinnitamist	X	
	150.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1149/2002, millega avatakse kõrgekvaliteedilise veiseliha autonoomne imporditariifikvoot	2011. aasta neljas kvartal	X	
	151.	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1532/2006 kõrgekvaliteedilise veiseliha teatavate impordikvootide tingimuste muutmise kohta	2011. aasta neljas kvartal	X	
	152.	Nõukogu määruse (EÜ) nr 617/2009, millega avatakse kõrgekvaliteedilise veiseliha autonoomne imporditariifikvoot	2011. aasta neljas kvartal		X
HOME	153.	Nõukogu direktiiv 2003/110/EÜ abi kohta läbisõidu puhul seoses väljasaatmisega õhuteed pidi	2012. aasta teine pool		X

(¹) Muudatuste ulatuslikkus sõltub 2010. aasta detsembris toimuva liikmesriikide kohtumise tulemustest. Määrus võeti vastu kaasotsustamismenetlust kohaldades.

(²) Osana paketest, millesse muu hulgas kuulub ELi loomatervishoidu käsitleva õigusakti ettepanek ja ettepanek vaadata läbi Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 882/2004 ametlike kontrollide kohta.

(³) See õigusakt kuulub tervise- ja tarbijaküsimuste peadirektoraadi ning põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi jagatud pädevusse.

(⁴) ELi loomade heaolu käsitleva õiguse läbivaatamine (täpne ajakava ei ole veel koostatud) – seotud Euroopa Parlamendi 5. mai 2010. aasta resolutsiooniga 2006–2010 koostatud loomade kaitset ja heaolu käsitleva ühenduse tegevuskava hindamise kohta (2009/2202(INI)), milles kutsuti komisjoni üles koondama kõik kõnealused õigusaktid üldisesse horisontaalsesse instrumenti.

(⁵) Käimasoleva ELi taimetervisealase õiguse läbivaatamise osa

(⁶) Seotud käimasoleva ELi taimetervisealase õiguse läbivaatamisega – ei ole veel otsustatud, kas läbivaatamine piirdub üksnes ühtlustamisega.

(⁷) Kuna tegu on poliitiliselt keerulise temaga, ei ole võimalik öelda täpset kuupäeva.

(⁸) Määrus oli ekslikult esialgses nimekirjas, kuna selle suhtes kohaldati kaasotsustamismenetlust juba enne Lissaboni lepingu jõustumist ning selle puhul võeti kasutusele kontrolliga regulatiivmenetlus (esmajärjekorras kohandamist vajav õigusakt).

(⁹) Tunnistatakse kehtetuks määrusega (EÜ) nr 1224/2009, muutmine pole vajalik.

(¹⁰) Käimas on õigusliku hinnangu andmine selle kohta, kas kõnealuste määruste puhul kehtib ELi toimimise lepingu artikkel 290 või 291.

(¹¹) Käimas on hinnangu andmine selle kohta, kas ELi toimimise lepingu artikli 290 tingimused on täidetud.

(¹²) Nõukogu otsust sõlmida ühenduse nimel Kyoto protokoll ei vaadata läbi ega muudeta. Selleks on vaja vastu võtta üksnes üks rakendusmeede, järgmisel real mainitud otsus 2006/944/EÜ.

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2012/C 169 E/16	Uganda: Bahati eelnõu ning homo-, bi- ja transseksuaalide diskrimineerimine Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon Uganda ja Bahati eelnõu ning homo-, bi- ja transseksuaalide diskrimineerimise kohta	134
2012/C 169 E/17	Eritreast pärit pagulaste pantvangis hoidmine Siinai poolsaarel Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta resolutsioon Siinai pantvangis hoitavate Eritrea pagulaste kohta	136
2012/C 169 E/18	ELi haide uimepüügi keelu karmistamise toetamine Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta deklaratsioon ELi haide uimepüügi keelu karmistamise toetamise kohta	137
2012/C 169 E/19	Euroopa Liidu suurendatud toetus kohalikule spordile Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta deklaratsioon Euroopa Liidu suurendatud toetuse kohta kohalikule spordile	138
2012/C 169 E/20	ELi kodutuse kaotamise strateegia Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta deklaratsioon ELi kodutuse kaotamise strateegia kohta	139

SOOVITUSED

Euroopa Parlament

Teisipäev, 14. detsember 2010

2012/C 169 E/21	ELi kiirreageerimisvõime Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta soovitus nõukogule ELi kiirreageerimisvõime loomise kohta (2010/2096(INI))	140
-----------------	---	-----

III *Ettevalmistavad aktid*

EUROOPA PARLAMENT

Teisipäev, 14. detsember 2010

2012/C 169 E/22	ELi Solidaarsusfondi kasutuselevõtmine: Portugal - üleujutused; Prantsusmaa - torm Xynthia Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa Liidu Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta vastavalt eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktidele 26 (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))	145
	LISA	146

2012/C 169 E/23	Paranduseelarve nr 9/2010 projekt: ELi Solidaarsusfond (ülejutused Portugalis, torm Xynthia Prantusmaal) - Majanduse elavdamine: avamere tuulepargid Euroopas Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon nõukogu seisukoha kohta Euroopa Liidu 2010. aasta paranduseelarve nr 9/2010 projekti kohta, III jagu – Komisjon (17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))	147
2012/C 169 E/24	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: SI/Mura, Sloveenia Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/014 SI/Mura, Sloveenia) (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))	148
	LISA	150
2012/C 169 E/25	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Heidelberger Druckmaschinen AG, Saksamaa Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen, Saksamaa) (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))	151
	LISA	153
2012/C 169 E/26	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Wielkopolskie Automotive, Poola Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive, Poola) (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))	154
	LISA	156
2012/C 169 E/27	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Aragón Retail trade, Hispaania Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade, Hispaania) (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))	157
	LISA	159
2012/C 169 E/28	Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Comunidad Valenciana Textiles, Hispaania Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles, Hispaania) (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))	160
	LISA	162

2012/C 169 E/29	<p>Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Comunidad Valenciana Natural Stone, Hispaania</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone, Hispaania) (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD)) 163</p> <p>LISA 165</p>
2012/C 169 E/30	<p>Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Lear, Hispaania</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/023 ES/Lear, Hispaania) (KOM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD)) 166</p> <p>LISA 168</p>
2012/C 169 E/31	<p>Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: H. Cegielski-Poznań, Poola</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/006 PL/H.Cegielski-Poznań, Poola) (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD)) 169</p> <p>LISA 171</p>
2012/C 169 E/32	<p>Direktiivi 2003/109/EÜ reguleerimisala laiendamine rahvusvahelise kaitse saajatele ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2003/109/EÜ, et laiendada selle reguleerimisala rahvusvahelise kaitse saajatele (KOM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD)) 172</p> <p>P7_TC1-COD(2007)0112</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 14. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega muudetakse nõukogu direktiivi 2003/109/EÜ, et laiendada selle reguleerimisala rahvusvahelise kaitse saajatele 173</p>
2012/C 169 E/33	<p>Eli ja Gruusia vaheline viisade väljastamise lihtsustamise leping ***</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon nõukogu otsuse eelnõu kohta, mis käsitleb Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise viisade väljastamise lihtsustamise lepingu sõlmimist (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE)) 173</p>
2012/C 169 E/34	<p>Sisserände kontaktametnike võrgustiku loomine ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta (KOM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD)) 174</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0098</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 14. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta 175</p>

2012/C 169 E/35	<p>Euroopa lähenemiskeeld ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi eelnõu kohta, mis käsitleb Euroopa lähenemiskeeldu (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0802</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 14. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL Euroopa lähenemiskeelu kohta</p> <p>I LISA</p> <p>II LISA</p>	175
2012/C 169 E/36	<p>Inimkaubandus ***I</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja selle vastast võitlust ning ohvrite kaitset ja millega tunnustatakse kehtetuks raamotsus 2002/629/JSK (KOM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0065</p> <p>Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 14. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, milles käsitletakse inimkaubanduse tõkestamist ja sellevastast võitlust ning inimkaubanduse ohvrite kaitset ja millega asendatakse nõukogu raamotsus 2002/629/JSK</p>	196
2012/C 169 E/37	<p>ELi ja Gruusia vaheline riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtuleping ***</p> <p>Euroopa Parlamendi 14. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon nõukogu otsuse eelnõu kohta Euroopa Liidu ja Gruusia vahelise riigis ebaseaduslikult elavate isikute tagasivõtulepingu sõlmimise kohta (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))</p>	197
Kolmapäev, 15. detsember 2010		
2012/C 169 E/38	<p>Paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtmine elukestva õppe programmi, konkurentsivõime ja uuendus-tegevuse programmi ning Palestiina jaoks</p> <p>Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtmise kohta (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD))</p> <p>LISA</p>	198
2012/C 169 E/39	<p>Parlamendi seisukoht nõukogu muudetud 2011. aasta uue eelarveprojekti kohta</p> <p>Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon nõukogu muudetud Euroopa Liidu 2011. aasta üld-eelarve projekti kohta, kõik jaod (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))</p> <p>LISA</p>	200
2012/C 169 E/40	<p>Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmine: Noord-Holland ICT, Madalmaad</p> <p>Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta resolutsioon Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini ja usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) punktiga 28 (taotlus EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT, Madalmaad) (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))</p> <p>LISA</p>	202

2012/C 169 E/41	Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatav õigus *	
	Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus tõhustatud koostöö rakendamise kohta abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas (KOM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))	205
2012/C 169 E/42	Reitinguagenteuurid ***I	
	Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagenteuuride kohta (KOM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))	218
	P7_TC1-COD(2010)0160	
	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 15. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagenteuuride kohta	219
2012/C 169 E/43	Metroloogiat käsitlevate direktiivide kehtetuks tunnistamine ***I	
	Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega tunnistatakse kehtetuks metroloogiat käsitlevad nõukogu direktiivid 71/317/EMÜ, 71/347/EMÜ, 71/349/EMÜ, 74/148/EMÜ, 75/33/EMÜ, 76/765/EMÜ, 76/766/EMÜ ja 86/217/EMÜ (KOM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))	219
	P7_TC1-COD(2008)0227	
	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 15. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/.../EL, millega tunnistatakse kehtetuks metroloogiat käsitlevad nõukogu direktiivid 71/317/EMÜ, 71/347/EMÜ, 71/349/EMÜ, 74/148/EMÜ, 75/33/EMÜ, 76/765/EMÜ, 76/766/EMÜ ja 86/217/EMÜ	220
	LISA	220
2012/C 169 E/44	Kodanikualgatus ***I	
	Euroopa Parlamendi 15. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kodanikualgatuse kohta (KOM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))	220
	P7_TC1-COD(2010)0074	
	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 15. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011 kodanikualgatuse kohta	221
	LISA	221
Neljapäev, 16. detsember 2010		
2012/C 169 E/45	Euroopa kultuuripärandi märgis ***I	
	Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus Euroopa kultuuripärandi märgist käsitleva Euroopa Liidu meetme kohta (KOM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))	223

	P7_TC1-COD(2010)0044	
	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 16. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr .../2011/EL Euroopa kultuuripärandi märgist käsitleva Euroopa Liidu meetme kohta	223
	LISA	233
2012/C 169 E/46	Šveitsi osalemine programmis „Aktiivsed noored” ja tegevusprogrammis elukestva õppe alal ***	
	Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon, mis käsitleb nõukogu otsuse eelnõu Euroopa Liidu ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (millega kehtestatakse tingimused Šveitsi Konföderatsiooni osalemiseks programmis „Aktiivsed noored” ja tegevusprogrammis elukestva õppe alal (2007–2013)) sõlmimise kohta (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))	234
2012/C 169 E/47	Liikmesriikide kontrolli kohaldamine komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes ***I	
	Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta õigusloomega seotud resolutsioon ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbi viidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (KOM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))	234
	P7_TC1-COD(2010)0051	
	Euroopa Parlamendi seisukoht, vastu võetud esimesel lugemisel 16. detsembril 2010. aastal eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr .../2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes	235
	LISA	235
	Lisa	237

Menetluste selgitus

- * Nõuandemenetlus
- **I Koostöömenetlus, esimene lugemine
- **II Koostöömenetlus, teine lugemine
- *** Nõusolekumenetlus
- ***I Kaasotsustamismenetlus, esimene lugemine
- ***II Kaasotsustamismenetlus, teine lugemine
- ***III Kaasotsustamismenetlus, kolmas lugemine

(Menetlus põhineb Euroopa Komisjoni esitatud õiguslikul alusel.)

Poliitilised muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga █.

Teenistuste tehnilised parandused ja kohandused: uus või muudetud tekst on märgistatud tavalises kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga ||.

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

